TAMIL LEXICON

Published under the authority of the
University of Madras

VOL. VI. PART III

வ—வீ.

MADRAS
PRINTED AT THE MADRAS LAW JOURNAL PRESS, MYLAPORE

1935

Copyright

Price Rs. 2

வலிச்சல் valiccal, n. <வலி³-. 1. Reeper. See வரிச்சு. (W.) 2. Palmyra fruit not fully ripe; பனையின் கடுங்காய். (J.) 3. Toughness, as of flesh; தசை முதலியவற்றின் கடினத்தன்மை. *Loc.* 4. Anything dried; காய்ந்தது. (யாழ். அக.)

வலிச்சலன் valiccalan, n. <வலிச்சல். (யாழ். அக.) 1. Extremely emaciated man; மிகவும் மெலிந்தவன். 2. Obstinate man; பிடிவாதக்காரன்.

வலிச்சலாணி valiccal-āṇi, n. <id.+ஆணி¹. Nail for fastening reepers, வரிச்சலாணி.

வலிச்சற்கொடி valiccaṟ-koṭi, n. prob. id.+. A creeper, கொடிவகை. (யாழ். அக.)

வலிச்சை valiccai, n. [T. *valitsa.*] Reeper. See வரிச்சு. *Madr.*

வலிசம் valicam, n. <*baliśa.* Fish-hook; தூண்டில். (யாழ். அக.)

வலிசெய்-தல் vali-cey-, v. intr. <வலி¹+. 1. To be stiff in manners; மிடுக்குச் செய்தல். *அடிமைக் கணவன் வலிசெய்ய* (திவ். நாய்ச. 5, 10). 2. To make an unjust or oppressive claim; வல்வழக்குரைத்தல். *தாரான் வலிசெய்கின்றான்* (பெரியபு. திருநீலகண்ட. 32).

வலித்தல் valittal, n. <வலி³-. (Gram.) A poetic licence which consists in the change of a soft consonant into a hard one, one of six *ceyyuḷ-vikāram*, q.v.; செய்யுள்விகாரம் ஆறனுள் மெல்லொற்றை வல்லொற்றாக மாற்றுகை. (நன். 155.)

வலித்திரும்பு valittirumpu, n. <id.+இரும்பு. Loadstone; magnet; காந்தம். (W.)

வலிதம் valitam, n. <*valita.* (யாழ். அக.) 1. Surroundings; சுற்றுவட்டம். 2. Quivering, shaking; அசைவு.

வலிதின் valitiṉ, adv. <வலிது. By force, forcibly; பலவந்தமாக. *கையாலே வலிதிற் பிடித்துக்கொள்ளும* (கலித். 62, உரை).

வலிது valitu, n. <வல்¹. 1. That which is strong; வலிமையுள்ளது. 2. Force, compulsion; பலவந்தம்.

வலிதை valitai, n. (Nāṭya.) A kind of hand-pose; நிருத்தக்கைவகை. (சிலப். 3, 12, உரை, பக். 81, கீழ்க்குறிப்பு.)

வலிந்துகொள்(ளு)-தல் valintu-koḷ-, v. tr. <வலி²-+. 1. To get by force; பலவந்தமாய்க் கைப்பற்றுதல். 2. To strain, as in interpretation; இடர்ப்பட்டுப் பொருள் கொள்ளுதல்.

வலிநோய் vali-nōy, n. <வலி⁷+. Epilepsy; காக்கைவலி. *வலிநோயொடு முடைநாற்ற நோயாளர* (கடம்ப. பு. இலீலா. 107).

வலிப்பற்று vali-p-paṟṟu, n. <வலி¹+. Smith's tongs; பற்றுக்குறடு. (பிங.)

வலிப்பு¹ valippu, n. <வலி³-. 1. Firmness; permanence; stability; நிலைபேறு. *வல்லே வலிப் புறீஇ* (சீவக. 1143). 2. (Gram.) Change of a soft consonant into a hard one; மெல்லொற்று வல்லொற்றாகை. *மெல்லெழுத்து மிகுவழி வலிப்பொடு தோன்றலும* (தொல். எழுத். 157). 3. Pain, aching; நோவு. *மட்டவை பற்றிக் கறவாக் கிடப்பர் . . . தககா கைவலிப்பே* (சடகோபரந். 37). 4. Trouble, difficulty; வருத்தம். *அதைச் செய்ய என்ன வலிப்பு?*

வலிப்பு² valippu, n. <வலி⁶-. 1. Convulsion, fit; இசிவு. 2. Pulling, dragging; attracting; இழுக்கை. (யாழ். அக.) 3. Rowing; தண்டு வலிக்கை. 4. Making faces at a person; அழகு காட்டுகை. *Tinn.*

வலிப்புறு-த்தல் valippuṟu-, v. tr. <வலிப்பு¹+. 1. To establish, make firm; to demonstrate, prove; நிலைபேறுத்துதல். *வலிப்புறீஇ* (சீவக. 1143). 2. To assure, make sure of; வற்புறுத்துதல். *நகைகளன்பென நாட்டி வலிப்புறீஇ* (சீவக. 1334).

வலிபடு¹-தல் vali-paṭu-, v. intr. <வலி¹+. 1. To become strong; வலிமையுறுதல். 2. To compete, rival; to match; மாறுபடுதல். *செங் குவளைகளை யிவை . . . நின் . . . நயனங்களின் வலிபட்டன* (தக்கயாகப. 317).

வலிபடு²-தல் vali-paṭu-, v. intr. <வலி⁷+. To be drawn, dragged; to be attracted; பற்றியிழுக்கப்படுதல். *நீடு முதலையின் வாயில் வலிபடு நீல கிரியை* (பாரத. ஆரும. 25).

வலிபதம் vali-patam, n. <வலி²-+பதம்¹. State of a liquid hardening into a solid mass; பாகு முதலியன கட்டியாகும் நிலை.

வலிபற்றிரும்பு valipaṟṟirumpu, n. <வலிப்பற்று+இரும்பு. See வலிப்பற்று. (திவா.)

வலிமாந்தம் vali-māntam, n. <வலி⁷+. Convulsions, one of *aṣṭa-māntam*, q.v.; அஷ்டமாந்தத்து ளொன்று. (யாழ். அக.)

வலிமுகம் valimukam, n. See வலீமுகம். (பிங.) (நன். 272, உரை.)

வலிமுன்பு vali-muṉpu, n. <வலி¹+. Great strength; மிக்கவலி. *வலிமுன்பின் வல்லென்ற யாக்கை* (கலித். 4, 1).

வலிமை valimai, n. <id. 1. Strength, power; வன்மை. (W.) 2. Skill; cleverness;

சாமர்த்தியம்; உரிமை பாராட்டுகை (யாழ். அக.). 3. Hardness; திண்மை. (W.) 4. Force, compulsion; பலவந்தம். (யாழ். அக.)

வலிமைசெய்-தல் valimai-cey-, v. tr. <வலிமை+. To force, compel; பலவந்தப் படுத்துதல். (W.)

வலிய[1] valiya, <வலி[1]. adj. 1. Strong; வலிமையுள்ள. 2. Big; பெரிய.—adv. Forcibly; பலவந்தமாக. அருமையை வலிய அசோதரிக்கட்டமை சுழிப்பாலே (சீவக. 1466, உரை).

வலிய[2] valiya, adv. <வலி[2]-. Voluntarily, freely, spontaneously, gratuitously; தானாக. (தேவப். திருத்தாட். 68.)

வலியசர்ப்பம் valiya-carppam, n. <வலிய[1] +. See வலுசர்ப்பம். (W.)

வலியவன் valiyavan, n. <வலி[1]. 1. Strong man; வலிமையுள்ளவன். 2. Able man; சமர்த்தன். வலியனை வெட்டினது வாய்க்கால்.

வலியறிதல் vali-y-aṟital, n. <id. + அறி-. Discovering the strength of one's enemy; பகைவனுடைய வலிமையைத் தெரிந்துகொள்ளுகை. (குறள், அதி. 48.)

வலியன் valiyaṉ, n. <id. 1. Strong, powerful man; வலிமையுள்ளோன். வலியரல்லோர் துறைதுறை பட (பரிபா. 6, 39). 2. Skilful man; சாமர்த்தியசாலி. 3. One who is in good state of health; சௌக்கிய நிலைமையிலுள்ளவன். வலியனென் றவாகூற மகிழ்ந்தனன் (கம்பரா. பள்ளி. 3). 4. See வலியான், 4, 5. (திவா.) 5. That which has hardened into a mass; வலிபதமானது. (யாழ். அக.)

வலியாடு-தல் vali-y-āṭu-, v. tr. <id.+. To torment, afflict; துன்பப்படுத்துதல். மயிலே யெனை நீ வலியாடுதியோ (கம்பரா. காரகா. 55).

வலியான் valiyāṉ, n. <id. 1. See வலியன், 1. வலியார் முற்றன்னை நினைக்க (குறள், 250). 2. See வலியன், 2, 3. 3. Kite; பருந்து. (யாழ். அக.) 4. King-crow; கரிக்குருவி. வல்லூருந்தை வலியான் குருகே (பன்னிருபா. 80). 5. Red wagtail, *Motacilla madras-patana*; கரிக்குருவிவகை.

வலியுறுத்து-தல் vali-y-uṟuttu-, v. tr. <id.+. 1. To strengthen; பலப்படுத்துதல். நெஞ்சை வலியுறீஇ (கலித். 142). 2. To affirm; உறுதிகூறுதல். 3. To emphasise; வற்புறுத்துதல். (W.) 4. To be close-fisted; உலோபஞ்செய்தல். வளன் வலியுறுக்கு முளமிலாளரொடு (புறநா. 190).

வலிவு valivu, n. <வலி[2]-. 1. Strength; வன்மை 2. (Mus.) High pitch; உச்சவிசை. வலிவும் மெலிவும் சமனுமாக (பொருந. 55, உரை).

வலீநகம் valīnakam, n. <valīnaka. Fragrant screw-pine. See தாழை, 1. (அரு. அக.)

வலீமுகம் valī-mukam, n. <valī-mukha. Monkey, as having a wrinkled face; [திரைந்த முகமுடையது] குரங்கு. ஒருதிறத்த வலீமுகங்களை (பாரத. பதினேழ். 37).

வலு[1] valu, <வல்[1]. n. [K. balu.] 1. Strength; பலம். (W.) 2. Skill, ability; சாமர்த்தியம். 3. Weight; கனம். (யாழ். அக.) 4. Coin above standard weight, opp. to *melu*; எடைக்கு மேற்பட்டுள்ள நாணயம். (W.) 5. A species of big mosquito; பெருங் கொசுகுவகை. (W.) 6. A cant term for eight; எட்டென்னும் எண்ணைக் குறிக்கும் குழூஉக்குறி. (W.) 7. Prop; பற்று. (யாழ். அக.) 8. A medicinal paste; ஒருவகைப் பசை மருந்து. (யாழ். அக.)—adj. 1. Strong; பலமான. 2. Great; much; மிகுதியான. வலுகடினம.

வலு[2]-த்தல் valu-, 11 v. intr. <வலு. 1. To be strong or hard; வன்மையாதல். 2. To be firm; திரப்படுதல். (யாழ். அக.)

வலுக்காரி valu-k-kāri, n. <id.+காரி[5]. Skilful woman; சாமர்த்தியமுள்ளவள். தெணடிக்கு மன்னவனைச் சேர்ந்த வலுக்காரியை (கூளப்ப. 356).

வலுக்கிடு-தல் valukkiṭu-, v. intr. <id. இடு-. To become stiff; விறைத்தல். *Loc.*

வலுக்குவலுக்கெனல் valukku-valuk-keṉal, n. Onom. expr. of toughness; எளிதில் அறுதபடி வலுத்திருத்தற்குறிப்பு. *Loc.*

வலுகட்டாயம் valu-kaṭṭāyam, n. <வலு +. See வலக்கட்டாயம். (W.)

வலுகாரி valu-kāri, n. See வலுக்காரி. *Loc.*

வலுகிழம் valu-kiḻam, n. <வலு+. 1. Strong, old person or animal; பலமுள்ள கிழம். 2. Decrepit, old person or animal; மிக்க கிழத்தனமுள்ள-வன்-வள்-து. (W.)

வலுச்சண்டை valu-c-caṇṭai, n. <id.+. Quarrel, voluntarily picked up; வலியத்தொடுங்குஞ் சண்டை. வலுச்சண்டைக்குப் போகாதே; வந்த சண்டையை விடாதே.

வலுசர்ப்பம் valu-carppam, n. <id.+. 1. Dragon; பெரும்பாம்பு. 2. Satan, the infernal serpent; கொடும்பாம்பு ருபமான பிசாசு. *Chr.*

வலுசுருதி valu-curuti, n. <id.+prob. சுருதி. See வலுவந்தம். (யாழ். அக.)

வலுப்பு valuppu, n. <வலு-. (யாழ். அக.) 1. Firmness, permanence; நிலைபேறு. 2. Strength; பலம்.

வலுமை valumai, n. <வலிமை. 1. Strength; பலம். வலுமைக்கு வழக்கிலலை. (W.) 2. Force, violence; வலாற்காரம். (தொல். எழுத். 154, இளம்பூ.) மன்னவனே யிந்த வலுமைசெய்தா லாரக் குறைபேசுவ (கூளப்ப. 353).

வலுமோசம் valu-mōcam, n. <வலு+. Great deception; பெருமோசம். (W.)

வலுவந்தம் valuvantam, n. <bala-vat. (W.) 1. Compulsion; வலாற்காரம். 2. Might, power; வன்மை.

வலுவந்தரம் valuvantaram, n. See வலுவந்தம். (யாழ். அக.)

வலுவன் valuvan, n. <வலு. Powerful person; பலவான். வலுவா கருணீகா மிகு பாகஞ்செய் தன்னமிடு மடையர் (அறப். சத. 92).

வலுவாயன் valu-vāyan, n. <id.+வாய். See வல்வாயன். (W.)

வலுவுயரம் valu-v-uyaram, n. <id.+. Great height; மிக்க உயரம். (W.)

வலூகம் valūkam, n. <valūka. The root of the lotus plant; தாமரைக்கிழங்கு. (யாழ். அக.)

வலை valai, n. <வல்[1]-. [T. M. vala, K. bale.] 1. Net, trammel; பிராணிகளை யகப்படுக்குங் கருவி. புலிகொண்மா நிறுத்த வலையுள் (கலித். 65). 2. Trick, fraud; சூழ்ச்சி. அகப்பட்டேன் . . . வாசுதேவன் வலையுளே (திவ். திருவாய். 5, 3, 6). 3. Ornament worn on the forehead by the wife of the chief sacrificer; யாகபத்தினி நெற்றியிலணிந்துகொள்ளும் அணிவகை. அறம்புகழ்ந்த வலை சூடி . . . நிலைக்கோத்த நின்றுணைத் துணைவியர் (புறநா. 166).

வலைக்கண் valai-k-kan, n. <வலை+. Mesh of a net; வலையின் சிறுதுவாரம். (W.)

வலைக்கயிறு valai-k-kayiṟu, n. <id.+. See வலை, 1. (பிங்.)

வலைக்காசு valai-k-kācu, n. <id.+காசு[3]. Net-money, a contribution paid by fishermen to a temple; செம்படவர் கொடுக்குங் கோயில் மகமைப்பணம். Loc.

வலைக்குணுக்கு valai-k-kuṇukku, n. <id. +. Metal weight attached to a net; வலையை நீருள் தாழச்செய்யும் உலோகவுருண்டை. (W.)

வலைகாரம் valaikāram, n. perh. வலு+காரம்[1]. A kind of salt; வெடிகாரம். (மூ. அ.)

வலைகாரன் valai-kāran, n. <வலை+காரன்[1]. See வலைஞன். (W.)

வலைகொள்(ளு)-தல் valai-koḷ-, v. tr. <id.+. To surround; சூழ்தல். வலைகொணட மானம் வேறென் (இரகு. இரகுவு. 50).

வலைச்சி valaicci, n. Fem. of வலையன். 1. Fisherwoman; செம்படவப்பெண். 2. Woman of the maritime tract; நெய்தனிலப்பெண். (யாழ். அக.)

வலைச்சியார் valaicciyār, n. <வலைச்சி. A section in kalampakam, which describes the hero as making love to a fisherwoman; கலம்பக வுறுப்பினுள் தலைவன் ஒரு வலைச்சியிடம் காமக்குறிப்புப்படக் கூறும் பகுதி. (குமர. பிர. மதுரைக்கலம். 66.)

வலைச்சேரி valai-c-cēri, n. <வலை+. Fishermen's quarters; வலைஞர் வாழிடம்.

வலைஞன் valaiñan, n. <id. Fisherman; மீன்பிடிப்போன். கொடுமுடி வலைஞர (மதுரைக். 256).

வலைதடு-த்தல் valai-taṭu-, v. tr. <id.+. To prevent fish from being caught in the net; மீன் வலைப்படாமற் றடுத்தல். (யாழ். அக.)

வலைநாற்றம் valai-nāṟṟam, n. <id.+. Foul stench; துர்நாற்றம். துணி வலை நாற்றம நாறுகிறது.

வலைப்படு-தல் valai-p-paṭu-, v. intr. <id. +. 1. To be caught in a net; வலையில் அகப்படுதல். 2. To be cheated by a trick; சூழ்ச்சிக்குட்படுதல். பரமன் வலைப்பட்டிருந்தேனே (திவ். நாய்ச. 13, 2).

வலைப்பாடு valai-p-pāṭu, n. <வலைப்படு-. Fishing with nets; வலையால் மீன்பிடிக்கை. (யாழ். அக.)

வலைப்பூச்சி valai-p-pūcci, n. <வலை+. Spider; சிலந்தி. (W.)

வலைப்பை valai-p-pai, n. <id.+பை[4]. Netting, net-bag; வலைபோற் கண்களுள்ள பை.

வலையசேரி valaiya-cēri, n. <வலையன்+. 1. Maritime tract; நெய்தனிலம். (யாழ். அக.) 2. See வலைச்சேரி.

வலையப்பறையன் valaiya-p-paṟaiyan, n. <id.+. A sect of Paraiyas who live by netting birds; வலைகளாற் பறவைகளைப் பிடிக்கும் பறையர் வகுப்பினன்.

வலையம் valaiyam, n. See வலயம். (W.)

வலையன் valaiyan, n. <வலை. 1. Inhabitant of maritime tracts; நெய்தனிலத்தான் (பிங்.) 2. Fisherman; person of a caste which lives by netting fish, birds and beasts, one of 18 kuṭi-makkaḷ, q.v.; குடிமக்கள் பதினெண்மருள்

மீன் புள் முதலியன பிடித்து வாழும் ஒரு சாதியான். 3. See வலையன்சாமை. (யாழ். அக.)

வலையன்சாமை valaiyaṉ-cāmai, *n.* <வலையன்+. A species of poorman's millet, சாமை வகை. (W.)

வலைவடம் valaivaṭam, *n.* Dirt; மாசு. (நாமதீப. 448.)

வலைவரி valai-vari, *n.* <வலை+வரி[5]. A tax on fishing, மீன்பிடிப்போருக்கு இடும் வரி.

வலைவன் valaivaṉ, *n.* See வலையன், 1, 2. *வலைவர்க் கமர்ந்த மடமான் போல* (கலித். 23).

வலைவாணன் valai-vāṇaṉ, *n.* <வலை+வாணன்[1]. See வலையன், 1, 2. *காட்டகத்து வாணன் கடலில் வலைவாணன்* (திருவாச. 48, 3).

வலைவாழ்நன் valai-vāḻnaṉ, *n.* <id.+. See வலையன், 1, 2. *வலைவாழ்நர்சேரி* (சிலப். 7, கட்டுரை, 10).

வலைவீசு-தல் valai-vīcu-, *v. intr.* <id.+. 1. To spread the net, as in fishing, மீன் முதலியன பிடிக்க வலையை யெறிதல். *வலைவீசின படலம்* (திருவிளை.). 2. To try to ensnare a person; வசப்படுத்த முயலுதல்.

வலோத்காரம் valōtkāram, *n.* See வலோற்காரம். (W.)

வலோற்காரம் valōṟkāram, *n.* <balātkāra. Force, compulsion; பலவந்தம். (W.)

வவ்வரிகொட்டு-தல் vavvarikoṭṭu-, *v. intr.* <வக்கவக்கொட்டு-. See வவ்வலிடு-. (W.)

வவ்வல்கொட்டு-தல் vavval-koṭṭu-, *v. intr.* perh. வவ்வு-+. See வவ்வலிடு-. *Loc.*

வவ்வலிடு-தல் vavval-iṭu-, *v. intr.* <id.+. To chatter with cold, as teeth; குளிர்மிகுதியால் பற்கள் ஒலியுண்டாக விரைந்து மோதிக்கொள்ளுதல். *அறவவ்வலிடுதல் வேர்த்தல் செய்யா நிருக்கை* (திவ். பெரியதி. அவ. பக். 12).

வவ்வலொட்டி vavvaloṭṭi, *n.* See வவ்வாலோட்டி. (யாழ். அக.)

வவ்வால் vavvāl, *n.* <வாவல். cf. *vātuli.* [K. *bāval*, M. *vāval*, Tu. *bāvali.*] 1. Bat, *Vespertilionidae cheiroptera;* ஒருவகைப் பறவை. *மரம் பழுத்தால் வவ்வாலை வாவென்று கூவி* (நல்வழி, 29). 2. Pomfret, sea-fish, *Stramatovsparu;* மீன்வகை.

வவ்வால்நத்தி vavvāl-natti, *n.* <வவ்வால்+நத்து-. Quadrangular turret of a *maṇṭapam;* மண்டபக் கட்டடத்தின் சிகரவகை. *Loc.*

வவ்வால்மீன் vavvāl-mīṉ, *n.* <id.+மீன்[2]. See வவ்வால், 2. (யாழ். அக.)

வவ்வால்விளக்கு vavvāl-viḷakku, *n.* prob. id.+. A cluster of lamps, candelabrum; ஒருவகை விளக்குக்கொத்து. (யாழ். அக.)

வவ்வாலெலும்பு vavvāl-elumpu, *n.* prob. id.+. Sphenoid bone, irregularly-shaped bone in front of the occipital in the base of the skull of the higher vertebrates; கபாலத்துக்கு அடிப்புறத்துள்ளதோர் எலும்பு. (இங். வை. 6.)

வவ்வாலொட்டி vavvāloṭṭi, *n.* See வவ்வாலோட்டி. (யாழ். அக.)

வவ்வாலோட்டி vavvāl-ōṭṭi, *n.* prob. வவ்வால்+ஓட்டு-. Cockspur, l. sh., *Pisonia aculeata;* நீண்ட செடிவகை. (மலை.)

வவ்வாற்குறடு vavvāṟ-kuraṭu, *n.* perh. id. +குறடு[1]. A kind of knob on wooden sandals; பாதரட்சையின் ஒருவகைக்குறடு. (யாழ். அக.)

வவ்வாற்பந்தம் vavvāṟ-pantam, *n.* prob. id.+. 1. Rod supporting a row of pendent torches, carried in a procession; ஒருவகைத் தீவட்டி. (J.) 2. See வவ்வால்விளக்கு. (யாழ். அக.)

வவ்வாணாற்றி vavvāṇāṟṟi, *n.* prob. id.+நால்-. That which is without support; ஆதாரமற்றது. (யாழ். அக.)

வவ்வி vavvi, *n.* One wearing no sectarian marks on the forehead; சமயக்குறியிடாத சூனிய நெற்றியுடையவ-ன்-ள். (W.)

வவ்வு[1]*-தல்* vavvu-, *5 v. tr.* 1. To snatch, take hold of; கவர்தல். *அரசா செறின் வவ்வார* (நாலடி, 134). 2. To carry off; பற்றிக்கொள்ளுதல். *வவ்விததுழாயதன்மேற் சென்ற* (திவ். பெரியதி. 9, 4, 3). 3. To sweep away; வாருதல். (யாழ். அக.)

வவ்வு[2] vavvu, *n.* <வவ்வு-. 1. Snatching, taking hold of; கவர்கை. *வவ்வு வல்லார்* (பரிபா. 6, 80). 2. The space between the wall and the sloping roof on it; சுவருக்கும் கூரைக்கும் இடையிலுள்ள வெளி.

வவி vavi, *n.* See வவ்வி. (W.)

வழக்கச்சொல் vaḻakka-c-col, *n.* <வழக்கம்+சொல்[3]. Word in popular or colloquial use; உலகில் வழங்குஞ் சொல். (யாழ். அக.)

வழக்கடிப்பாடு vaḻakkaṭippāṭu, *n.* <வழக்கு+. Ancient usage; தொன்றுதொட்டு வரும் பயிற்சி. *தொழிற்படக் கிளத்தலும் வழக்கடிப் பாட்டிற்குரித்து* (நன். 399, மயிலை.).

வழக்கம் vaḻakkam, *n.* [K. *baḻake.*] <வழங்கு-. 1. Usage, practice; habit, custom;

பழக்கம். 2. That which is ordinary or common; பொதுவானது. (W.) 3. Giving, gift; ஈகை. திருக்கைவழக்கம 4. Use, employment, as of a weapon or missile; பிரயோகிக்கை.

வழக்கமாய் val̲akkam-āy, *adv.* <வழக்கம் +. 1. Usually, habitually; முன்வழக்கப்படி. 2. Generally; பெரும்பாலும்.

வழக்கர் val̲akkar, *n.* <வழக்கு. (அக. நி.) 1. Long passage; நீள்வழி. 2. Habit; வழக்கம்.

வழக்கழிவு val̲akkal̲ivu, *n.* <id.+அழிவு. Injustice; நியாயவிரோதம். *வழக்கை வழக்கழிவு சொல்லின்* (தமிழ்நா. 35).

வழக்கறி-தல் val̲akkar̲i-, *v. intr.* <id.+. 1. To have a knowledge of manners and customs; பழக்க வழக்கங்களை யறிதல். 2. To be versed in law; சட்டமறிதல்.

வழக்கறிஞன் val̲akkar̲iñan̲, *n.* <id.+. Lawyer; நியாயவாதி. *Mod.*

வழக்கறு[1]-தல் val̲akkar̲u-, *v. intr.* <id.+. To become obsolete, as a word; to fall into desuetude; வழக்கத்தினின்று மறைந்துபோதல்.

வழக்கறு[2]-த்தல் val̲akkar̲u-, *v. tr. & intr.* <id.+. 1. To hinder one's movement; போக்கைத் தடுத்தல். *வழி வழக்கறுக்கும* (குறுந். 324). 2. To decide, as a case; to settle, as a dispute; வழக்கைத் தீர்த்துவிடுதல். (W.)

வழக்கன் val̲akkan̲, *n.* <id. 1. See வழக்காளி. (W.) 2. That which is intended for free distribution; செலவிடுதற்குரியது. *வழக்கனுயிருக்கிற சந்தனத்தைக் கொடுத்தாள* (ஈடு, 4, 3, 1).

வழக்காட்டு val̲akkāṭṭu, *n.* <வழக்காடு-. 1. Disputation; வாதாடுகை. 2. Sulks; ஊடல். *வழக்காடிய வழக்காட்டுப்போக* (பு. வெ. 9, 51, உரை).

வழக்காடி val̲akkāṭi, *n.* <id. See வழக்காளி, 1, 2. (W.)

வழக்காடு-தல் val̲akkāṭu-, *v. intr.* <வழக்கு +. 1. To dispute, wrangle; வாதாடுதல். 2. To litigate; விவகாரம்பண்ணுதல். 3. To sulk; ஊடுதல். *தோளிணையுடையாள் வழக்காட்டிடத்துக் குழைந்தது* (பு. வெ. 12, பெண்பாற். 15, கொளு, உரை).

வழக்காளி val̲akkāḷi, *n.* <id.+ஆளி[1]. 1. Plaintiff; வழக்குத்தொடுத்தவன். (யாழ். அக.) 2. Disputant, wrangler; வாதாடுவோன். 3. One who is well informed in laws and customs; வழக்கவிவகாரங்க ளறிந்தவன். *Loc.*

வழக்காறு val̲akkār̲u, *n.* <id.+ஆறு[1]. Usage. See வழக்கு, 4.

வழக்கிடு-தல் val̲akkiṭu-, *v. intr.* <id.+. 1. See வழக்காடு-, 1, 2. 2. To dispute, wrangle; தர்க்கித்தல்.

வழக்கியல் val̲akkiyal, *n.* <id.+இயல்[2]. 1. Usage; வழக்காறு. *எனமுத தகுதியோ டாறும் வழக்கியல்* (நன். 267). 2. Colloquial style; உலகவழக்கான நடை. (W.)

வழக்கு[1] val̲akku, *n.* <வழங்கு-. 1. Moving, passing to and fro; இயங்குகை. *வழக்கொழியா வாயில்* (பு. வெ. 10, முல்லைப. 4). 2. (Gram.) Usage, of two kinds, viz., *ulaka-val̲akku, ceyyuḷ-val̲akku;* உலகவழக்கு செய்யுள்வழக்கு என்ற இருவகை வழக்குக்கள். *வழக்கெனப் படுவ துயர்ந்தோர் மேற்றே* (தொல். பொ. 647). 3. (Gram.) Usage in respect of words in literature and in speech, of two classes, viz., *iyalpu-val̲akku, takuti-val̲akku;* இயல்புவழக்கு தகுதிவழக்கு என்ற இருவகை வழக்குக்கள். (நன். 266, மயிலை.) 4. Customs, manners, ancient practice; பழக்கவொழுக்கம். *வாய்மையுடையார் வழக்கு* (திரிகடு. 37). 5. Way, method; நெறி. *அன்புற் றமர்ந்த வழக்கென்ப* (குறள், 75). 6. Justice; நீதி. *வழக்கன்றுகண்டாய்* (திவ். இயற். 2, 19). 7. Litigation; நீதிஸ்தலத்திற்செய்யும் வியாச்சியம். *Mod.* 8. Legal procedure; விவகாரம். 9. Dispute, controversy; வாதம். 10. Bounty, liberality; வண்மை. *உடையான் வழக்கினிது* (இனி. நாற். 3).

வழக்கு[2]-தல் val̲akku-, 5 *v. tr.* Caus. of வழங்கு-. To cause to go; போக்குதல். *வழக்குமாறு கொண்டு* (கலித். 101).

வழக்குக்கேள்-தல் [வழக்குக்கேட்டல்] val̲akku-k-kēḷ-, *v. intr.* <வழக்கு+. To hear or try a case; நியாயவிசாரணை செய்தல்.

வழக்குச்செய்-தல் val̲akku-c-cey-, *v. intr.* <id.+. See வழக்காடு-, 1, 2. (யாழ். அக.)

வழக்குச்சொல் val̲akku-c-col, *n.* <id.+சொல்[3]. See வழக்கச்சொல்.

வழக்குத்தீர்-த்தல் val̲akku-t-tīr-, *v. tr.* <id.+. 1. To decide, settle, as a law-suit or dispute; நியாயமுடிவு செய்தல். 2. To arbitrate; மத்தியஸ்தஞ் செய்தல். *Loc.*

வழக்குத்தொடர்-தல் val̲akku-t-toṭar-, *v. intr.* <id.+. 1. To go to law; to commence a law-suit; வியாச்சியஞ் செய்தல். 2. To carry on a dispute; தர்க்கமிடுதல்.

வழக்குத்தொடு-த்தல் val̲akku-t-toṭu-, *v. intr.* <id.+. See வழக்குத்தொடர்-, 1.

வழக்குத்தோல்-தல் [வழக்குத்தோற்றல்] val̲akku-t-tōl-, *v. intr.* <id.+. 1. To

lose a suit, வியாச்சியத்தில் தோல்வியுறுதல். 2. To be defeated in a controversy; வாதத்தில் தோல்வியுறுதல்.

வழக்குப்பேசு-தல் vaḻakku-p-pēcu-, v. intr. <id.+. 1. To argue a case; நியாய மெடுத்துச்சொல்லுதல். (யாழ். அக.) 2. See வழக்காடு-, 1.

வழக்குப்பொருள் vaḻakku-p-poruḷ, n. <id.+. Popular meaning of a word; ஒரு சொற்குப் பேச்சுவழக்கிலுள்ள பொருள். (W.)

வழகம் vaḻakam, n. See வளாகம். (சங். அக.)

வழகு vaḻaku, n. <வழுவு-. Smoothness, softness, gloss; மென்மை. வழகிதழ்க்காந்தளமேல் வண்டிருப்ப (பதினொ. திருவீங். 70).

வழங்காத்தேர் vaḻaṅkā-t-tēr, n. <வழங்கு- + ஆ neg. + தேர்^{3}. Mirage; பேய்த்தேர். கானற் . . . வழங்காத்தேர் நீர்க்கவாஅய்ககானம் (கலித். 7).

வழங்காப்பொழுது vaḻaṅkā-p-poḻutu, n. <id.+id.+. Midday; உச்சிவேளை. வழங்காப் பொழுதுநீ கன்றுமேய்ப்பாய்போல் (கலித். 112).

வழங்காவழி vaḻaṅkā-vaḻi, n. <id. + id. +. Unbeaten track; புதுவழி.

வழங்கி vaḻaṅki, n. <id. [K. Tu. *vaḷa*, M. *vaḷanniyu*.] (W.) 1. Pimp, one who prostitutes one's wife; தன் மனைவியைக் கூட்டிக்கொடுப்பவன். 2. Harlot, prostitute; விபசாரி.

வழங்கு-தல் vaḻaṅku-, 5 v. [K. *palagu*.] *intr.* 1. To move, proceed, advance; இயங்குதல். முந்நீர் வழங்கு நாவாய் (புறநா. 13). 2. To walk about; உலாவுதல். சிமையலை வழங்க லாறும் புலி (கலித். 52). 3. To be in existence; to be current; to be in usage, as money, words, etc.; நடைபெறுதல். 4. To swing one's body backwards and forwards, as an elephant; அசைந்தாடுதல். மழகளிறு கந்து சேர்பு . . . வழங்க (புறநா. 22). 5. To dance; கூத்தாடுதல். பேய் மகள் வழங்கும் பெரும்பாழாகும் (பதிற்றுப. 22, 37). 6. To last; to endure; to stand established; நிலைபெறுதல். வானின்றுலகம் வழங்கி வருதலான் (குறள், 11). 7. To be accustomed, practised; பயிற்சி பெறுதல். (W.) 8. To be esteemed, respected; கொண்டாடப்படுதல். வழங்கு தாரவன் (சீவக. 2504). 9. To be suitable; தகுதியுடையதாதல். வாய்க்கு வழங்காத கறி. (W.)—*tr.* 1. To use, practise; உபயோகித்தல். 2. To give, distribute; கொடுத்தல். வழங்கத் தவாஅப் பெருவளனெய்தி (பெரும்பாண். 26). 3. To cause to move; to send; to discharge; பிரயோகித்தல். சாப நோன்ஞாண் வடுக்கொள வழங்கவும் (புறநா. 14). 4. To speak, utter; சொல்லுதல். யானே தேறேனவர்பொய் வழங்கலரே (குறுந். 21).

வழட்டு-தல் vaḻaṭṭu-, 5 v. tr. Corr. of வழற்று-. (W.)

வழண்டு-தல் vaḻaṇṭu-, 5 v. intr. See வழல்-. *Loc.*

வழப்பம் vaḻappam, n. See வழக்கம். (யாழ். அக.)

வழல்(லு)-தல் vaḻal-, 3 v. intr. To be abraded, to peel off; தோல் உரிதல்.

வழலிக்கை vaḻalikkai, n. [T. *baḍalika*, K. *baḷalke*.] Weariness, fatigue; இளைப்பு. (W.)

வழலை vaḻalai, n. perh. வழுவு-. 1. Ground snake, *Lycodontidae;* ஒருவகைப் பாம்பு. (சீவக. 344.) 2. A kind of salt; ஒருவகையுப்பு. (மூ. அ.) 3. Soap; சவுக்காரம். (பதார்த்த. 1106.) 4. Exudation from a sore; புண்ணினின்று வடியும் ஊனீர். புணவழலை வடியும் பெரிய தலை (புறநா. 22, உரை). 5. Phlegm; கோழை. (சது.)

வழலையுப்பு vaḻalai-y-uppu, n. <வழலை+. See வழலை, 2. (யாழ். அக.)

வழவழ-த்தல் vaḻavaḻa-, 11 v. intr. 1. To be slippery, as mire, a polished surface; வழுக்குந் தன்மையதாதல். 2. To be slack, loose or unsteady; உறுதியற்றிருத்தல். 3. To be smooth; மழமழத்தல். 4. To babble; to wishy-washy in talk; தெளிவின்றிப் பேசுதல்.

வழவழப்பு vaḻavaḻappu, n. <வழவழ-. 1. Slipperiness; வழுக்குந்தன்மை. (W.) 2. Smoothness; மழமழப்பு. 3. Looseness; unsteadiness; negligence; உறுதியின்மை.

வழவழவெனல் vaḻa-vaḻa-v-eṉal, n. <id. Expr. signifying (a) slipperiness; வழுக்குதற் குறிப்பு: (b) wishy-washy talk; தெளிவின்றிப் பேசுதற் குறிப்பு

வழற்று-தல் vaḻaṟṟu-, 5 v. tr. Caus. of வழல்-. To cause the skin to peel off; தோல் வழலச் செய்தல்.

வழாஅல் vaḻāal, n. <வழுவு-. 1. Failure; தவறுகை. 2. Slipping; வழுக்குகை. வழூஉ மருங்குடைய வழாஅ லோம்பி (மலைபடு. 215).

வழாநிலை vaḻā-nilai, n. <id. + ஆ neg. +. (Gram.) Grammatical correctness, as of a word or sentence, dist. fr. *vaḻūu-nilai;* சொற்கள் அல்லது தொடர்கள் இலக்கணவிதியினின்றும் விலகாது அமைகை. (நன். 374.)

வழாறு vaḻāṟu, n. prob. முழு-மை + ஆறு^{1}. Full river or tank; நிறைபுனலுள்ள நதி அல்லது குளம். (சூடா.)

வழி^{1} vaḻi, n. [K. *bali*, M. *vaḻi*.] 1. Way, road, path; மார்க்கம். வாழ்நாள் வழியடைக்குங் கல்

(குறள், 38). 2. Origin, source; காரணம். (யாழ். அக.) 3. Means; உபாயம். அதற்கு ஒரு வழி சொல்லு. 4. Remedy; பரிகாரம். அந்தத் தப்புக்கு என்ன வழி செய்தான். 5. Homage; வழிபாடு. வையங்காவலர் வழிமொழிந்தொழுக (புறநா. 8). 6. Course of conduct; ஒழுக்கம். (பிங்.) 7. Manner, method, mode; முறைமை. (பிங்.) 8. Posterity, descendants; பின்சந்ததி. வாழ்க்கை வழியெஞ்ச லெஞ்ஞான்று மில் (குறள், 44). 9. Race, family, lineage; மரபு. (பிங்.) 10. Son; மகன். (சூடா.) 11. Relation, dependant; சுற்றம். செற்றோரை வழிதபுத்தனன் (புறநா. 239). 12. Brother; சகோதரன். (அரு. நி.) 13. Series; line; succession; பரம்பரை. வழிதொடர்ந்த (பெரியபு. திருநாவுக். 333). 14. History or origin of a literary work, one of 11 *cirappu-p-pāyiram*, q.v.; சிறப்புப் பாயிரம் பதினொன்றனுள் ஒன்றாகிய நூல் வந்த நெறி. (நன். 46.) 15 Impression, foot-print; trace; சுவடு. யானைக்கால வழியன்ன (புறநா. 368). 16. That which is subsequent; பின்னானது. வழிநாட் கிரங்கு மென்னெஞ்சம (புறநா. 176). 17. Usage; வழக்கு. (W.) 18. Antiquity; பழைமை. (W.) 19. Place; இடம். தலைநாளன்ன புகலொடு வழிசிறந்து (மலைபடு. 565). 20. Mountainous region; மலைப் பக்கம். (சீவக. அரும.) 21. Roundness; திரட்சி. (பிங.) 22. Boon; gift; வரம். எவ்வழி நினக்கு வேண்டும் (உபதேசகா. சிவத்துரோ. 115).—*adv.* Afterwards; பின்பு. வழிபயக்கு மூதியமும் (குறள், 461).—*part.* 1. An adverbial particle meaning 'in case, under certain circumstances'; வினையெச்சவிகுதி. (தொல். சொல். 231.) 2. Sign of the locative; ஏழனுருபு. (நன். 302.)

வழி²-தல் vaḻi-, 4 *v. intr.* 1. cf. வடி-. To overflow; நிரம்பிவடிதல். *Colloq.* வழிந்த . . . காவிடம் (கம்பரா. சூர்ப்பண. 72). 2. To flow; வடிதல். 3. cf. வழல்-. To be abraded; தோல் வழலுதல். *Tinn.*

வழி³-த்தல் vaḻi-, 11 *v. tr.* Caus. of வழி²-. To shed, let flow; வடித்தல். வழிக்குங் கண்ணீரழுவத்து (கம்பரா. கடல்காண் 5).

வழி⁴-த்தல் vaḻi-, 11 *v. tr.* [K. *baḷi.*] 1. To wipe; scrape; to gather together, as a pulpy mass; அரைத்த சந்தன முதலியவற்றைத் திரட்டியெடுத்தல் மூக்கை வழித்து (தனிப்பா. ii, 383). 2. To rub in with the hand, as an ointment; to smear, as sandal paste; பூசுதல். மார்பின் விரைவழித்து (சீவக. 699). 3. To roll up, as one's clothes; ஆடையைத் திரைத்தல். ஆடையை வழித் துக்கொண்டு ஆற்றில் இறங்கினான்.

வழி⁵-த்தல் vaḻi-, 11 *v. tr.* <மழி-. To shave; சவரம்பண்ணுதல். *Colloq.*

வழிக்கண்ணார் vaḻi-k-kaṇṇār, *n.* <வழி+. Descendants, progeny; சந்ததியார். இவரும் இவர் வழிக்கண்ணாரும (S. I. I. ii, 352).

வழிக்கரை vaḻi-k-karai, *n.* <id.+. Way-side; வழிப்பக்கம். (யாழ். அக.)

வழிக்குவா-தல் [வழிக்குவருதல்] vaḻikku-vā-, *v. intr* <id.+. 1. To submit, yield; to surrender; இணங்குதல். 2. To reform, to revert to the right way; நல்வழிப்படுதல்.

வழிக்கொள்(ளு)-தல் vaḻi-k-koḷ-, *v. intr.* <id.+. 1. To follow, go after; பின்பற்றிச் செல்லுதல். மஞ்சனை வைதுபின் வழிக்கொள்வா ளென (கம்பரா. உருக்காட்டு. 17). 2. To start on a journey; பயணப்படுதல். இசைஞான் . . . இருள்வழிக்கொண்டான் (திருவிளை. விறகு. 48).

வழிகட்டி vaḻi-kaṭṭi, *n.* <வழிகட்டு-. Way-layer, footpad; வழிமறிப்பவன். *Loc.*

வழிகட்டு-தல் vaḻi-kaṭṭu-, *v. intr.* <வழி+. (யாழ். அக.) 1 To lie in wait; வழிமறித்தல். 2. To prepare, make arrangements; எத்தனஞ் செய்தல். 3. See வழிகாட்டு-, 3.

வழிகாட்டி vaḻi-kāṭṭi, *n.* <வழிகாட்டு-. (W.) 1. Guide, leader, one who shows the way; செல்லுதற்குரிய வழியைக் காட்டுபவ-ன்-ள். 2. One who sets an example, exemplar; பிறர் பின்பற்று தற்குரிய முன்மாதிரியாக இருப்பவ-ன்-ள். 3. See வழிகாட்டிமரம். *Mod.*

வழிகாட்டிமரம் vaḻi-kāṭṭi-maram, *n.* <வழிகாட்டி+. Guide-post, sign-post at cross-roads; வழிபிரியுமிடங்களில் பிரியும் மார்க்கங்களை அறிவிக்குந் தம்பம். (W.)

வழிகாட்டு-தல் vaḻi-kāṭṭu-, *v. intr.* <வழி +. 1. To show the way; to guide; செல்லும் நெறியை அறிவித்தல். 2. To direct one in the right path, moral or religious; நன்னெறி யுணர்த்துதல். 3. To suggest ways and means; உபாயங்கூறுதல்.

வழிகாட்டுத்தம்பம் vaḻi-kāṭṭu-t-tampam, *n.* <வழிகாட்டு-+தம்பம்¹. See வழிகாட்டிமரம். *Loc.*

வழிகாட்டுமரம் vaḻi-kāṭṭu-maram, *n.* <id.+. See வழிகாட்டிமரம். *Loc.*

வழிகெடு-தல் vaḻi-keṭu-, *v. intr.* <வழி+. To disappear leaving no trace behind; சுவடு தெரியாமல் அழிதல். வந்த குற்றம் வழிகெட வொழுகலும் (தொல். பொ. 146).

வழிச்சாரி vaḻi-c-cāri, *n.* <id.+சாரி¹. 1. Beaten road; நடையுள்ள வழி. 2. Secret track taken by custom-house officers to apprehend

smugglers, சுங்கங் கொடாமற் சரக்குக்கொண்டு போவாரைப் பிடிப்பதற்கான கள்ளப்பாதை. (W.)

வழிச்செல்வோன் vaḻi-c-celvōṉ, n. <id. + செல்-. Traveller; பிரயாணி. (பிங்.)

வழிச்செலவு vaḻi-c-celavu, n. <id.+. (W.) 1. Journey; பிரயாணம். 2. Money for expenses of a journey; பயணச்செலவு.

வழிச்சோறு vaḻi-c-cōṟu, n. <id. + சோறு[1]. 1. Boiled rice prepared and bundled up for a journey; viaticum; கட்டுச்சோறு. 2. The viaticum offered for a deceased person on the 12th day after death; இறந்த பன்னிரண்டாநாள் இறந்தவர் செல்வழிக்குதவியாகக் கொடுக்கப்படும் பாதேயம்.

வழிசீ-த்தல் vaḻi-cī-, v. intr. <id.+. To repair or clear the path or roadways; செல்லும் வழியைச் செப்பனிடுதல். வழிசீத்து (கலி. 44).

வழிசெய்-தல் vaḻi-cey-, v. intr. <id +. To provide a way of disposal; வகைசெய்தல்.

வழிஞ்சி vaḻiñci, n. Youth; இளமை. (அக. நி.)

வழித்தடை vaḻi-t-taṭai, n. <வழி+. Hindrance to a journey, as by an evil omen, etc.; பயணத்திற்கு நேரும் இடையூறு.

வழித்திண்ணை vaḻi-t-tiṇṇai, n. <id.+. Outer pial, as of a house; வீடு கோபுரம் முதலிய வற்றின் வெளித்திண்ணை. (சீவக. 493.)

வழித்துணை vaḻi-t-tuṇai, n. <id. + துணை[1]. 1. Fellow-traveller; companion on a journey; பயணத்தில் உடன்வருவோன். 2. Guide, escort; வழிக்குத் துணையாவோன். வழித்துணையா மருப்பொடி லயிரத் துணை (தேவா. 322, 7). 3. Friend of the family, from generation to generation; பாரம் பரியமாக உதவிவருங் குடும்பத்துணை. (யாழ். அக.)

வழித்தெய்வம் vaḻi-t-teyvam, n. <id.+. Family god, tutelary deity; குலதெய்வம். எங்கள் வழித்தெய்வ மெனக்கொள்வான் (சூடா பாயி. 6).

வழித்தொண்டு vaḻi-t-toṇṭu, n. <id.+ தொண்டு[1]. Hereditary slavery or subservience, especially to a deity; பரம்பரையடிமை. வழித் தொண்டு செய்திடக் கச்சை கட்டிக்கொண்ட (குற்றா. குற. 91, 1).

வழித்தோன்றல் vaḻi-t-tōṉṟal, n. <id.+. Male descendant; வமிசத்துதித்த பிள்ளை. (பிங்.)

வழிதட்டு-தல் vaḻi-taṭṭu-, v. intr. <id. +. See வழிதிகை-, 1.

வழிதிகை-த்தல் vaḻi-tikai-, v. intr. <id. +. 1. To get puzzled by losing one's way; செல்வழி தெரியாது மயங்குதல். 2. To be confused in mind not knowing what to do; செய் வகை தெரியாது கலங்குதல். வழிதிகைத் தலமர்கின் றேன் (திவ். திருவாய். 3, 2, 9).

வழிதுறை vaḻi-tuṟai, n. <id.+. 1. Road and ford, வழியும் துறையும். 2. Method, way, expedient; உபாயம். வழிதுறை யீதென்றறியாய் (அருட்பா. vi. தான்பெற்ற. 6, பக். 707). 3. Means to an end; auxiliary aid; பக்கத்துணை. (W.)

வழிந்தோடு-தல் vaḻintōṭu-, v. intr. <வழி[2]-+. To overflow, as rain water; பெய்த நீர் பூமியின்மீது புரண்டோடுதல்.

வழிநட-த்தல் vaḻi-naṭa-, v. intr. <வழி +. See வழிநில்-. செற்ற தெவ்வர் நின்வழி நடப்ப (மதுரைக். 189).

வழிநடை vaḻi-naṭai, n. <id.+. 1. Journey, travel; வழிச்செல்லுகை. வழிநடைச் சேறல் வலித்திசின்யானே (அகநா. 303). 2. Path, thoroughfare; நடைபாதை. *Colloq.*

வழிநடைச்செலவு vaḻi-naṭai-c-celavu, n. <வழிநடை+. See வழிச்செலவு. *Colloq.*

வழிநடைப்பதம் vaḻi-naṭai-p-patam, n. <id. + பதம்[2]. Song of a traveller, describing the scenery on the way; வழிநடக்கும்போது கண்ட காட்சியை வருணித்துப் பாடும் பாட்டு.

வழிநாள் vaḻi-nāḷ, n. <வழி+. Succeeding day; பின்னுள். வழிநாட் கிரங்கு மென்னெஞ்சம (புறநா. 176).

வழிநில்-தல் [வழிநிற்றல்] vaḻi-nil-, v. intr. <வழி+. To carry-out orders; ஏவல் செய்தல். மருவிப பிரிய மாட்டேனுன் வழிநின் றொழிந்தேன் (தேவா. 301, 3).

வழிநிலை vaḻi-nilai, n. <id.+. 1. Subservience, subservient attitude; பின்னின்றேவல் செய்கை. வழிநிலை பிழையாது (தொல். பொ. 114). 2. That which immediately succeeds or follows; பின்னிகழ்வது. வழிநிலைக்காட்சி. 3. (Rhet.) A figure of speech; அலங்காரவகை. (பிங்.)

வழிநிலைக்காட்சி vaḻinilai-k-kāṭci, n. <வழிநிலை+. (Akap.) Subsequent meeting of lovers after their first meeting; இயற்கைப் புணர்ச்சியை யடுத்த இடந்தலைப்பாட்டில் தலைவன் தலைவியைக் காணுங் காட்சி. (தொல். பொ. 16, உரை.)

வழிநூல் vaḻi-nūl, n. <வழி+. Secondary work, agreeing for the most part with its original or *mutaṉūl*, and deviating from it wherever the author considers it proper or necessary, one of three kinds of *nūl*, q.v.; நூல் மூவகையுள் முதனூலின் முடிபைப் பெரும்பான்மை யொத்துச் சிறுபான்மை மாறுபடும் நூல். (தொல். பொ. 650.)

வழிப்படு[1]-தல் vaḻi-p-paṭu-, v. <id.+. intr. 1. To go on one's way; பயணமாதல். 2. To be reformed; நேர்படுதல். (யாழ். அக.) 3. To meet; சந்தித்தல். அவன் எங்காவது வழிப்பட்டால் என்னிடம் வரச்சொல்லு.—tr. 1. See வழிபடு[1]-, 2. அமராகோன வழிப்பட்டால் (திவ். திருவாய். 3, 1, 8). 2. See வழிபடு[1]-, 1.

வழிப்படு[2]-த்தல் vaḻi-p-paṭu-, v. tr. Caus. of வழிப்படு[1]-. 1. To send on a journey; to despatch; பயணப்படுத்துதல். மதிநுதலையை வழிப படுத்து (திருக்கோ. 214, கொளு). 2. To set on the right path; நல்ல மார்க்கத்திற் செலுத்துதல். (சூடா.) 3. To regulate; to reduce to order; to reform; சீர்திருத்துதல். இருமொழியும் வழிப்படுத தார (காஞ்சிப்பு. தழுவக். 249). 4. To bring under control; வசப்படுத்துதல். (யாழ். அக.) 5. To cause one to reverence; வணக்கஞ்செய்வித்தல். (W.)

வழிப்பயணம் vaḻi-p-payaṇam, n. <வழி+. Journey; பிரயாணம். Loc.

வழிப்பறி[1]-த்தல் vaḻi-p-paṟi-, v. tr. <id. +. To waylay and rob; இடைவழியிற் கொள்ளையிடுதல். (சூடா.)

வழிப்பறி[2] vaḻi-p-paṟi, n. <வழிப்பறி-. Highway robbery; வழிக்கொள்ளை. (பிங.)

வழிப்பிரிவு vaḻi-p-pirivu, n. <வழி+. Crossways; place where two or more roads meet; பலவழி கூடும் இடம். (W.)

வழிப்புப்புழுகு vaḻippu-p-puḻuku, n. <வழி[4]-+புழுகு[1]. Civet taken out of the ventricle of the civet cat; புனுகுப்பூனையின் பிருட்டப்பையினின்று வழித்தெடுத்த புனுகு. (W.)

வழிப்புரை vaḻi-p-purai, n. <வழி+புரை[6]. Rest-house; traveller's bungalow; வழிப்போக்கர் இளைப்பாறத் தங்குமிடம். (சலாதி, 2.)

வழிப்பெருந்தேவி vaḻi-p-peruntēvi, n. <id.+. Junior queen; பட்டமகிஷிக்கு அடுத்த தேவி. சேதியா பெருமகன் வழிப்பெருந் தேவியொடு (பெருங. வத்தவ. 3, 110).

வழிப்பொதி vaḻi-p-poti, n. <id.+பொதி[2]. See வழிச்சோறு, 1. Loc.

வழிப்போ-தல் vaḻi-p-pō-, v. <id.+. intr. See வழிப்படு[1]-, 1.—tr. See வழிபடு[1]-, 1.

வழிப்போக்கர்வாழை vaḻippōkkar-vāḻai, n. <வழிப்போக்கன்+. Traveller's palm. See நீர்வாழை. Mod.

வழிப்போக்கன் vaḻi-p-pōkkaṉ, n. <வழிப் போக்கு. Wayfarer; traveller; பிரயாணி. வழிப் போக்கர் புகுந்தாடாநிற்பர்களே (ஈடு, 4, 4, 6).

வழிப்போக்கு vaḻi-p-pōkku, n. <வழி+ போ-. 1. Going along the path, proceeding on the way, வழியிற் போகை. 2. Path மார்க்கம். வழிப்போக்கிலே அவனைக் கண்டேன். (W.) 3. Footpath in the fields; வயல்களிலுள்ள வழிப்பாதை. 4. Waste land; பாழ்நிலம். Loc.

வழிப்போவான் vaḻi-p-pōvāṉ, n. <id.+ id. Traveller, wayfarer. See வழிச்செல்வோன்.

வழிபடு[1]-தல் vaḻi-paṭu-, v. <id.+. tr. 1. To follow, adhere to; பின்பற்றுதல். வழிபடுதல் கல்லூரதலைவன்க் (நாலடி, 309). 2. To reverence, worship; வணங்குதல். வழிபடுவோரை வல்லறிதியே (புறநா. 10).—intr. See வழிப்படு[1]-, 1. (W.)

வழிபடு[2]-த்தல் vaḻi-paṭu-, v. tr. Caus. of வழிபடு[1]-. See வழிப்படு[2]-. (W.)

வழிபடுகடவுள் vaḻipaṭu-kaṭavuḷ, n. <வழிபடு[1]-+. Tutelary deity; the deity which a man worships as his own God or the God of his family or caste, dist. fr. ēṟpuṭai-k-kaṭavuḷ; ஒருவன் தன் குலத்துக்கும் தனக்குமுரித்தாக வணங்கும் கடவுள். வழிபடு கடவுளை யாதல் . . . ஏற்புடைக் கடவுளையாதல் வாழ்த்துதல் (குறள், அவ.).

வழிபடுதெய்வம் vaḻipaṭu-teyvam, n. <id.+. See வழிபடுகடவுள். வழிபடு தெய்வ நிற் புறங் காப்ப (தொல். பொ. 422).

வழிபண்ணு-தல் vaḻi-paṇṇu-, v. intr. <வழி+. See வழிசெய்-.

வழிபய-த்தல் vaḻi-paya-, v. tr. <id.+. 1. To result ultimately in; பிற்பயத்தல். (தொல். பொ. 424.) 2. To give without refusal; மறுக்காது கொடுத்தல். (W.)

வழிபறி[1]-த்தல் vaḻi-paṟi-, v. tr. <id.+. See வழிப்பறி-.

வழிபறி[2] vaḻi-paṟi, n. <வழிபறி-. See வழிப்பறி. வழிபறிபுண்ட விடத்தே தாய்முகங் காட்டினாற்போலே (ஈடு, 6, 1, 1).

வழிபாடு vaḻipāṭu, n. <வழிபடு[1]-. 1. Proceeding on the way; வழியிற்செல்லுகை. 2. Following; பின்பற்றுகை. 3. Reverence, adoration; வணக்கம். பூசித்தும் பணியும் வழிபாடு பாரீர (ஏகாம். உலா, 371). 4. Ritual; worship; பூசனை. (பிங.) இத்தளி வழிபாடு செய்வாராகவு (S. I. I. i, 150). 5. Use, custom, habit; வழக்கம். (W.) 6. Religious system; சமயக்கோட்பாடு. (W.)

வழிபார்-த்தல் vaḻi-pār-, v. <வழி+. tr. To expect; to look forward to; எதிர்பார்த்தல்.

கூடோறும் வழிபார்த்திரங்கி மனந்தளாநதேனை (அருட்பா. ५, வேட்கை. 3).—*intr*. 1. To find a way out; to devise means; உபாயந்தேடுதல். 2. To watch for an opportunity; சமயம் பார்த்தல். (W.)

வழிபோ-தல் vaḻi-pō-, *v. tr. & intr.* <id. +. See வழிப்போ-. *வழிபோன வருத்தத்தை* (பொருந. 93).

வழிபோவார் vaḻipōvār, *n.* <வழிபோ-. Travellers; பிரயாணிகள். *வழிபோவார் தம்மோடும் வந்து* (தேவா. 916, 2).

வழிமடக்கு[1]-தல் vaḻi-maṭakku-, *v. tr.* <வழி+. See வழிமறி-. *மாடுகளை வழிமடக்கினான்.*

வழிமடக்கு[2] vaḻi-maṭakku, *n.* <id.+. (Rhet.) A figure of speech; அணிவகை. (பிங்.)

வழிமறி-த்தல் vaḻi-maṟi-, *v. tr.* <id.+. To obstruct, hinder or prevent, as a person, from going; செல்வதைத் தடுத்தல்.

வழிமார்க்கம் vaḻi-mārkkam, *n.* <id +. Good behaviour; civility; நல்லொழுக்கம்.

வழிமுட்டு vaḻi-muṭṭu, *n.* <id.+. Blind track or path; செல்லமுடியாத வழி. *வழிமுட்டா யிருக்கும் இடங்களும்* (குறிஞ்சிப். 258, உரை).

வழிமுட்டுதல் vaḻi-muṭṭutal, *n.* <id + முட்டு-. Termination or extinction of a line of heirs; சந்ததி யற்றுப்போகை. *Loc.*

வழிமுதல் vaḻi-mutal, *n.* <id.+. 1. Progenitor, original head of a family or dynasty; குலமுதல்வன். *அனபாயன் றிருக்குலத்து வழிமுத லோர்* (பெரியபு. புகழ்ச். 8). 2. See வழிபடுதெய்வம். *வாழுநாள் கோடித்தாய் வழிமுதலே* (தேவா 485, 5).

வழிமுரண் vaḻi-muraṇ, *n.* <id.+. (Pros.) Frequent occurrence of *muraṇ-toṭai* in a stanza; ஒரு செய்யுளில் முரண்டொடை மிகுதியாகப் பயில்வது. (காரிகை, ஒழிபி. 6, உரை, பக். 157.)

வழிமுறை vaḻi-muṟai, <id.+. *n.* 1. Descendant; சந்ததி. *வழிமுறை தீராவிடும்பைதரும்* (குறள், 508). 2. Gradation, graduated scale; கிரமம். *அன்பு வழிமுறையாற் சுருங்காது* (திருக்கோ. 275, உரை).—*adv.* Afterwards, subsequently; பின்பு. *வழிமுறைக் காயாமை வேண்டுவெல்யான்* (கலித். 82).

வழிமுறைத்தாய் vaḻimuṟai-t-tāy, *n.* <வழிமுறை+. Stepmother; தகப்பனுக்கு இரண்டாந் தாரமாகிய சிறியதாய். *வழிமுறைத் தாயுழைப் புக்காற்கு* (கலித். 82).

வழிமுறைத்தாரம் vaḻimuṟai-t-tāram, *n.* <id.+தாரம்[4]. Second wife; wife married after the death of the previous wife; முதல்மனைத் துக்குப்பின் மணந்துகொண்ட தாரம். *தன காதலியை இழந்தபின் வழிமுறைத்தாரம் வேண்டின்* (தொல். பொ. 79, உரை, பக். 186)

வழிமொழி[1]-தல் vaḻi-moḻi-, *v. tr.* <வழி +. 1. To praise; வழிபாடுகூறுதல். *வலியரென வழிமொழியலன்* (புறநா. 239, 7). 2. To reiterate, as a statement already made; அனுவதித்தல். (தொல். விருத். 1.)

வழிமொழி[2] vaḻi-moḻi, *n.* <வழிமொழி-. A kind of rhythmic verse; ஒருவகைச் சந்தப்பாட்டு. *தமிழ் விரகன் வழிமொழிகள்* (தேவா. 149, 12).

வழிமோனை vaḻi-mōṉai, *n.* <வழி+ மோனை[1]. Frequent occurrence of *mōṉai-t-toṭai*. See அனுமோனை. (தொல். சொல். 406, உரை.)

வழியசை vaḻi-y-acai, *n.* <id.+. A member of *kali* verse; கலிப்பாவில் வரும் ஓர் உறுப்பு. (கலித். 90, உரை.)

வழியட்டு-தல vaḻi-y-aṭṭu-, *v. tr.* <வழி[2]- +. To cause to overflow or overspread; வழிய விடுதல். *நெருப்பை வழியட்டினாற்போல்* (ஈடு, 4, 6, 2).

வழியடியார் vaḻi-y-aṭiyār, *n.* <வழி+. Hereditary worshippers or devotees; பரம்பரைத் தொண்டர். *வழியடியோம் வாழ்ந்தோமகாண்* (திருவாச. 7, 11).

வழியடை[1]-த்தல் vaḻi-y-aṭai-, *v. tr.* <id.+. 1. To obstruct the way; செல்லவொட்டாது வழித்தடை செய்தல். *வாழ்நாள் வழியடைக்குங்கல* (குறள், 38). 2. To raise obstacles in the way of; to impede; தடுத்தல். (W.)

வழியடை[2] vaḻi-y-aṭai, *n.* <வழியடை-. Obstruction, obstacle, hindrance; இடையூறு. *அறநெறி திரிக்கு வழியடை யாகும்* (பதிற்றுப். 22, 4).

வழியடை[3] vaḻi-y-aṭai, *n.* <வழி + அடு[1]-. Presumptive heir; தாயத்தின் பின்னுரிமை யுடையான். *தாயத்து வழியடையாகிய இளங்கோ நம்பியும்* (பெருங். உஞ்சைக். 37, 222).

வழியம்பலம் vaḻi-y-ampalam, *n.* <id.+. Wayside inn; சாலையில் தங்குவதற்குரிய சத்திரம். *Nāñ.*

வழியல்[1] vaḻiyal, *n.* <வழி[2]-. That which overflows or drains off; வழிந்தோடுவது. (யாழ். அக.)

வழியல்[2] vaḻiyal, *n.* <வழி[4]-. That which is gathered together by wiping, scraping, etc.; வழித்தெடுக்கப்பட்டது. (யாழ். அக.)

வழியலை-த்தல் vaḻi-y-alai-, *v. tr.* <வழி+. To rob on the highway; ஆறலைத்தல். (பொருந. 21, உரை.)

வழியளவை vaḻi-y-aḷavai, *n.* <id.+. Proof by inference; அநுமானப்பிரமாணம். *ஆன்றோராற் செய்யப்பட்ட மிருதி முதலியவற்றிற்கு மூலவேதம் உணடென்று வழியளவையா னுணரப்படு தலின் (சி. போ. பா. அவையடக். பக். 16).*

வழியன் vaḻiyaṉ, *n.* prob. வழி²-. Leper; குட்டரோகி. (*யாழ். அக.*)

வழியனுப்பு-தல் vaḻi-y-aṉuppu-, *v. tr.* <வழி+. To see one off; பயணப்படுத்திவிடுதல்.

வழியாயம் vaḻi-y-āyam, *n.* <id.+ஆயம்³. Toll; சுங்கம். (Insc.)

வழியிரங்கு-தல் vaḻi-y-iraṅku-, *v. intr.* <id.+. To repent; பின்னிரங்குதல். *கற்றொறுங் கல்லாதே னென்று வழியிரங்கி (பழமொ. 2).*

வழியிலார் vaḻiyilār, *n.* <id. Descendants; சந்ததிகள். *சாத்தனும் இவன் வழியிலாரும் பெறக்கடவதாகவும* (Insc. Pudu. 11).

வழியுணவு vaḻi-y-uṇavu, *n.* <id.+. See வழிச்சோறு, 1. (*பிங.*)

வழியுரை-த்தல் vaḻi-y-urai-, *v. intr.* <id.+. To speak as an ambassador; தூதுசொல்லுதல். *வழியுரைப்பான் பண்பு (குறள், 688).*

வழியுரைப்பான் vaḻi-y-uraippāṉ, *n.* <வழியுரை-. Ambassador; தூதன். (*பிங.*)

வழியெச்சமறு-தல் vaḻi-y-eccam-aṟu-, *v. intr.* <வழி+எச்சம்¹+. See வழியெஞ்சு-. *இத்தாமம அழிவுசெய்வான் வழியெச்சமறுவான்* (S. I. I. v, 83).

வழியெஞ்சு-தல் vaḻi-y-eñcu-, *v. intr.* <id.+. To become extinct, as a family; வமிசமற்றுப்போதல். *வழியெஞ்ச லெஞ்ஞான்று மில் (குறள், 44).*

வழியெதுகை vaḻi-y-etukai, *n.* <id.+. (Pros.) Agreement in rhyme of the first, the second and the third foot in every line of a stanza; ஒரு செய்யுளில் அடிதோறும் முதன்மூன்று சீர்க்கண்ணும் வரும் எதுகைவகை. (*காரிகை, ஒழிபி.* 6, *உரை, பக்.* 158.)

வழியொழுகு-தல் vaḻi-y-oḻuku-, *v. intr.* <id.+. 1. To follow; பின்செல்லுதல். 2. To go along the right path; நேர்வழியிற் செல்லுதல். *வழியொழுகாச் சலதரன் (காஞ்சிப்பு. கடவுள். 5).* 3. To obey, as a direction; ஏவலின்படி நடத்தல். *வாய்மையான் வழியொழுகின்று* (பு. வெ. 8, 11, கொளு).

வழியோன் vaḻiyōṉ, *n.* <id. See வழித்தோன்றல். (*பிங.*)

வழிவகை vaḻi-vakai, *n.* <id.+. (W.) 1. Resources and conveniences; இடம்பொருளேவல்கள். *வழிவகை யுள்ளவன்.* 2. Expedients, means; உபாயம்.

வழிவந்தான் vaḻi-vantāṉ, *n.* <வழிவா-. 1. Descendant; வமிசத்திற் பிறந்தவன். 2. Follower; பின்பற்றியொழுகுவோன். *மறையின் வழி வந்தாரகணனே (ஏலாதி, 1).* 3. One born of a good family; நற்குடியிற் பிறந்தோன். *என்றும் வழி வந்தார (ஏலாதி, 1).*

வழிவருத்தம் vaḻi-varuttam, *n.* <வழி+. Fatigue or weariness from journey; பிரயாணத்தாலுண்டான சிரமம். *வழிவருத்தந் தீர்ந்திருந்த இரவு (சிறுபாண். 40, உரை).*

வழிவழி vaḻi-vaḻi, *adv.* <id.+. From generation to generation; பரம்பரையாய். *பழிதீர் செல்வமொடு வழிவழி சிறந்து (தொல். பொ. 422).*

வழிவழியாய்ப்போ-தல் vaḻi-vaḻi-y-āy-p-pō-, *v. intr.* <id.+வழி+ஆ-+. To go in different directions; வெவ்வேறு வழியாகப் பிரிந்து போதல். (W.)

வழிவா-தல்[வழிவருதல்] vaḻi-vā-, *v. intr.* <id.+. 1. To be hereditary; பரம்பரையாய் வருதல். *வழிவருகின்ற வடியரோர்க்கருளி (திவ். திருவாய். 9, 2, 2).* 2. To be handed down from generation to generation; தோன்றுதொட்டு வருதல். *வழிவந்த கேண்மையார (குறள், 809).* 3. To come of a good family; நற்குடிப் பிறத்தல். (*ஏலாதி*, 1.) 4. To follow; to abide by; பின்பற்றியொழுகுதல். *மறையின் வழிவந்தார (ஏலாதி, 1).* 5. To follow strictly the precepts of the Śāstras; சாஸ்திரங்களிற் கூறிய முறை தப்பாமல் நடத்தல். *குடிகுடி வழிவந்தாட்செய்யுந் தொண்டரோர்க் கருளி (திவ். திருவாய். 9, 2, 1).*

வழிவிடு-தல் vaḻi-viṭu-, *v.* <id.+. *tr.* See வழியனுப்பு-. *நேச வெகுமானங்கள் செய்தெழுதல வழிவிடுதல் (திருவேங். சத. 58).*—*intr.* 1. To make or open a way; செல்வழிதிறத்தல். 2. To stray from the right path; நெறிதவறுதல். (W.) 3. To devise means; to find a way out, as from a difficult situation; நிவர்த்திக்க ஏற்பாடுசெய்தல். 4. To remove obstacles; இடையூறுகளைப் போக்குதல். 5. To perform certain ceremonies when a person is at the point of death; மரணத்தறுவாயில் பிராயச்சித்தச்சடங்கு செய்தல். *Loc.*

வழிவை-த்தல் vaḻi-vai-, *v. intr.* <id.+. 1. To commence a journey; பயணந் தொடங்கு

தல். (யாழ். அக.) 2. To begin first; to set an example; முன்செய்துகாட்டுதல். (யாழ். அக.) 3. To plot one's ruin; கேடு சூழ்தல். அவனுக்கு வழி வைக்கிறான்.

வழு valu, n. <வழுவு-. 1. Error, mistake, failure, fault, lapse; தவறு. (தக்கயாகப். 7.) 2. Damage, loss; கேடு. (சூடா.) 3. Sin; பாவம். வழுவாய மருங்கிற் கழுவாயுமுள (புறநா. 34) 4. Scandal, ill-repute; பழிப்புரை. வழுவொன்றும் பாரேன் (சிலப். 16, 69). 5. (Gram.) Solecism, impropriety in language; deviation from rule; திணைபால் முதலியன தத்தம் இலக்கணநெறி மயங்கி வருவதாகிய குற்றம். (நன். 375.)

வழுக்கட்டை valukkattai, n. perh. வழுக்கு- + கட்டை. 1. Plumpness; உருண்டுதிரண் டிருக்கை. வழுக்கட்டைப்பயல். 2. Stupidity; மடத்தனம். (W.) 3. Child, young person, in contempt; சிறுபிள்ளை. *Colloq.*

வழுக்கம் valukkam, n. <id. 1. Error, slip, mistake; தவறு. வழமை வழுக்க முறுதலஞ்சி (பெருங்தொ. 994). 2 Lapse of conduct; ஒழுக்கத் தவறு. மறைநூல் வழுக்கத்துப் புரிநூன் மார்பர் (சிலப். 13, 38).

வழுக்கல் valukkal, n. <id. 1. Slipperiness; சறுக்குகை. 2. See வழுக்குநிலம். 3. See வழுக்கை. 4. See வழுவற்றேங்காய்.

வழுக்காய் valukkāy, n. <id. + காய்[3]. See வழுவற்றேங்காய். (சங். அக.)

வழுக்காறு valukkāṟu, n. <வழுக்கு- + ஆறு[1]. Evil way; தீயநெறி. வழுக்காறிலாதது முறையிலக்கும (விநாயகபு. 2, 32).

வழுக்கு[1]-தல் valukku-, 5 v. cf. வழுவு-. [M. *valukkuka*.] intr. 1. To slip; to slide, as in slippery places; சறுக்குதல். வழுக்கிவீழினுந் திருப்பெயரல்லான் மற்றியா னறியேன் (தேவா. 1110, 1). 2. To err, commit a mistake; தவறுசெய்தல். கோளாவழுக்கி (கலித் 104). 3. To make an escape; தப்புதல். வழுக்கிக் கழிதலே நன்று (நாலடி, 71). 4. To be forgetful; மறத்தல். வழுக்கியும் வாயாற் சொலல் (குறள், 139). 5. To move back and forth, as the eyes; அசைதல். (W.)—tr. 1. To exempt; to keep out of account; ஒழிதல். ஒன்றூா வழுக்கியுங் கேடீன்பது (குறள், 165). 2. To beat; அடித்தல். (சூடா.) 3. To dash; மோதுதல். (W.)

வழுக்கு[2] valukku, n. <வழுக்கு-. 1. Slipping; சறுக்குகை. 2. Error, mistake, fault, failure, lapse; தவறு. (பிங்.) 3. Forgetfulness; மறதி. (பிங்.) 4. That which becomes useless; பயன்படாது கழிவது. வழுக்கினுள் வைக்குந் தன் ஞானை (குறள், 776). 5. See வழும்பு[2], 2. நிணம் பொதிவழுக்கிற் றேன்றும (ஐங்குறு. 207). (பிங்.)

வழுக்குநிலம் valukku-nilam, n. <id. +. Slippery ground; சறுக்கலான தரை. (திவா.) (குறிஞ்சி. 258, உரை.)

வழுக்குப்பாசி valukku-p-pāci, n. <id. + பாசி[1]. A water plant, *Vallisneria spiralis;* நீர்ப்பாசிவகை. (W.)

வழுக்குமரம் valukku-maram, n. <id. +. Greased pole to climb on, in sports; விளையாடற் குரிய சறுக்குமரம்

வழுக்கெண்ணெய் valukkenney, n. <id. +. A mixture of grease and oil; கொழுப்பும் எண்ணெயுங்கலந்த கலவைவகை. (யாழ். அக.)

வழுக்கை valukkai, n. <id. 1. Pulp of a tender coconut; இளந்தேங்காயின் உள்ளீடு. முதிரா வழுக்கை யிளநீர் (குமரே. சத. 19). 2. Baldness, *Alopecia;* தலைமயிர் உதிர்ந்துவளராத நிலை.

வழுக்கைக்கெளிறு valukkai-k-keliṟu, n. perh. வழுக்கை +. 1. A fresh-water fish, bluish, attaining 6 ft. or more in length, *Silundia gangetica;* நீலநிறமும் ஆறு அடி வளர்ச்சியுமுள்ள ஆற்றுமீன்வகை. 2. A fresh-water fish with long maxillary barbels, bluish, *Silundia sykesii;* நீலநிறமும் நீண்டமுள்ளு முள்ள ஆற்றுமீன் வகை.

வழுக்கைத்தலை valukkai-t-talai, n. <id. +. Bald head; பொட்டலாயிருக்குந் தலை.

வழுக்கைத்தேங்காய் valukkai-t-tēnkāy, n. <id. +. See வழுவற்றேங்காய். (W.)

வழுக்கைப்பசலை valukkai-p-pacalai, n. perh. id. +. A kind of purslane, *Portulaca palinoides;* பசலைவகை.

வழுக்கைப்பலா valukkai-p-palā, n. prob. id. + பலா[1]. An inferior kind of jack tree; கீழ்த்தரமான பலாவகை. (W.)

வழுங்கல் valunkal, n. prob. மழுங்கு-. Insensate person; senseless idiot; அறிவற்றவன். அவன் சுத்த வழுங்கல்; அவனோடு யார் பேசுவார்? *Loc.*

வழுத்தரல் valuttaral, n. prob. வழுவு- + தா-. (Jaina.) Dying, death; இறந்துபோகை. பின்னைவழுத்தரல் மரபிதென்றூர (மேருமந். 567).

வழுத்து-தல் valuttu-, 5 v. tr. cf. வாழ்த்து-. 1. To bless; வாழ்த்துதல். வழுத்தினாள் தும்மினே ளுக (குறள், 1317). 2. To praise, extol; துதித்தல். வழுத்தியுங் காணு மலரடி (திருவாச. 4, 9). (சூடா.) 3. To mutter, chant, as mantras; அபிமந்திரித்தல். மந்திர நாவிடை வழுத்துவாராயின் (சிலப். 16, 172).

வழுதலை[1] valutalai, *n.* cf. வழுதுணை. 1. Brinjal. See கத்தரி[1]. (பிங்.) 2. Indian nightshade, m. sh., *Solanum indicum;* கண்டங்கத்தரி வகை. (மூ. அ.)

வழுதலை[2] valutalai, *n.* prob. வழுது[1]+தலை 1. Scarecrow made of straw. See புல்லுருவி. (அக. நி.) 2. Dummy stake set up in cornfields as a warning to thieves; புனத்திடும் பொய்க்கழு. (சது.)

வழுதி valuti, *n.* perh. வாழ்-. Pāndya king; பாண்டியமன்னன். பெருமபெயா வழுதி (புறநா. 3). (பிங.)

வழுதிநாடு valuti-nāṭu, *n.* <வழுதி+. See வழுதிவளநாடு. (திவ். திருவாய். 3, 6, 11.)

வழுதியச்சுவர்க்கம் valuti-y-accu-varkkam, *n.*<id.+அச்சு[2]+. A Pāndya coin; பாண்டியர் நாணயவகை. (S. I. I. v, 90.)

வழுதிவளநாடு valuti-vala-nāṭu, *n.* <id.+. The region around Āḻvār-tirunakari; ஆழ்வார்திருநகரியைச் சூழ்ந்த நாடு. வண்டமைபுஞ் சோலை வழுதிவளநாடன் (திவ். திருவாய். 2, 8, 11).

வழுது[1] valutu, *n.* <வழு. cf. பழுது. Lie, falsehood; பொய். (பிங.)

வழுது[2] valutu, *n.* <பழுதை. Straw; வைக்கோல். (பிங.)

வழுதுணங்காய் valutuṇaṅ-kāy, *n.* <வழுதுணை+. Unripe fruit of brinjal; கத்தரியின் காய். (மதுரைக். 529, உரை.)

வழுதுணை valutuṇai, *n.* [M. *valuduna.*] See வழுதலை[1], 1. வடமெ வழுதுணையும்போல்வாரும (நாலடி, 264).

வழுந்து-தல் valuntu-, *5 v. intr.* perh. அழுந்து-. To be excoriated, wear off, as the skin; தோலுரிதல். (W.)

வழுநிலை valu-nilai, *n.* <வழு+. (Gram.) Erroneous use, as of a word, dist. fr. *valā-nilai;* சொல் முதலியன இலக்கணத்தவறாக வருகை. (நன். 374, மயிலை.)

வழுநீர் valu-nīr, *n.*<id.+நீர்[1]. Rheum in the eye; பீளை. கழுநீர்க் கணகாண வழுநீர சுமநதன (மணி. 20, 47).

வழுப்பாசி valu-p-pāci, *n.* <id.+பாசி[1]. Lichen which causes injury to crops; பயிர்க்குக் கேடுசெய்யும் பாசிவகை. *Loc.*

வழும்பு[1] valumpu, *n.* <id. 1. Fault, error; குற்றம். வழும்பில் சீர்நூல் (நாலடி, 352). 2. Evil, harm; தீங்கு. வழும்பு கணபுதைத்த . . . பாசி (மலைபடு. 221).

வழும்பு[2] valumpu, *n.* perh. வழுவழு-. 1. Fat, suet, நிணம். (பிங.) சைத்த தடியம் வழும்புமா மருமிலை (சுகம, 40). 2. Slimy substance, mucus, as on fat or on new-born calf; நிணம் முதலியவற்றின் மேலுள்ள வழுவழுப்பான நீர்ப் பண்டம். வழும்புறக்க கன்றான்று சேதா (நாலடி, 352). 3. Filth, impurity; அழுக்கு. (W.)

வழுமுட்டு-தல் valu-muṭṭu-, *v.* <வழு+. *Loc. intr.* See வழுக்கு-.—*tr.* 1. To reconcile; இணங்கச்செய்தல். 2. To smoothen; மிருது வாக்குதல். 3. To hush up, as an affair; வெளி வாரமல் அடக்கிவிடுதல்.

வழுவமை-த்தல் valu-v-amai-, *v. tr.* <id.+. (Gram.) To treat certain grammatical errors as permissible; இலக்கண வழுவாயினும் அமைவதாகக்கொள்ளுதல். (தொல். சொல். 31, சேனா.)

வழுவமைதி valu-v-amaiti, *n.* <id.+. (Gram.) Sanctioned deviation from grammatical rules, as in tense, person, gender; recognised anomaly; இலக்கண வழுவாயினும் அமைக என்று கொள்ளுகை. (தொல். சொல். 41, சேனா.)

வழுவல் valuval, *n.* <வழுவு-. 1. Sliding down; letting slip; நழுவுகை. (W.) 2. See வழு, 1, 2. காரியத்துக்கு வழுவல் வாராமற் பார். (W.) 3. Soft pulp in a tender coconut; இளந்தேங்காயின் வழுக்கல். (யாழ். அக.)

வழுவழு-த்தல் valuvalu-, *11 v. intr.* Redupl. of வழுவு-. 1. To slip; வழுக்குதல். வாளமர் நீந்தும போழ்தின் வழுவழுத் தொழிய மென்றான் (சீவக. 257). 2. To be slippery, smooth or polished; வழுவழுப்பாதல். 3. To be infirm or unsteady; உறுதியறுதல். வழுவழுத்த வறவ தனின் வயிரம்பற் றியபகையே வன்மையாமே (தண்டலை. 83).

வழுவழுப்பு valuvaluppu, *n.* <வழுவழு-. 1. Clamminess, sliminess; கொழகொழப்பு. குட்டியாடு கொழுத்தாலும் வழுவழுப்புத் தீராது. 2. Slipperiness; வழுக்குந்தன்மை. நிலம் பாசி படர்ந்து வழுவழுப்பாயிருக்கிறது. 3. Lubricity, oiliness; எண்ணெய்ப்பசையுடைமை. (W.) 4. Smoothness; மென்மை. 5. Gloss; பளபளப்பு. *Loc.*

வழுவழெனல் valuvalenal, *n.* Expr. of (a) smoothness; மென்மைக்குறிப்பு: (b) swiftness; விரைதற்குறிப்பு. (நாமதீப. 687.)

வழுவற்றேங்காய் valuvarrēnkāy, *n.* <வழுவல்+. Tender coconut in which the pulpy matter has just begun to form; வழுக்கலுள்ள இளந்தேங்காய். (W.)

வழுவன்சுறா valuvan-curā, *n.* prob. வழுவு-+. Man-eating-shark, dark grey, attain-

ing 12 ft. in length, Galeocerdo reynerii; சுரு வேன்றைப்பும் 12 அடிவளர்ச்சியுமுள்ள சுறமீன் வகை. (W.)

வழுவாங்கி valuvānki, n. A shrub; பூடு வகை. (சங். அக.)

வழுவாடி valuvāti, n. <வழுவு+ஆடு-. One who is careless or negligent in one's affairs; காரியத்தை நழுவ விடுபவன். (சங். அக.)

வழுவாதநாழி valuvāta-nāli, n. <வழுவு-+ஆ neg.+. Correct measure; சரியான அளவுபடி. நாறுஉழக்கு வழுவாதநாழியால . . . அட்டுவே னுனேன் (S. I. I. i, 115).

வழுவாமை valuvāmai, n. <id.+id. 1. Rectitude; integrity; நேர்மை. (W.) 2. Absence of error; inerrancy; தவறுறாமை.

வழுவாய் valu-vāy, n. <வழு+. 1. Escape; தப்புகை. வழுவாயுண்டோ மயக்குவோ (மணி. 11, 130). 2. Sin; பாவம். வழுவாய மருங்கிற் கழுவாயு முண்டோ (புறநா. 34, 4).

வழுவி valuvi, n. Country fig. See அத்தி[1]. (சங். அக.)

வழுவு[1]-தல் valuvu-, 5 v. intr. 1. To err; to swerve from the right; to go astray; தவறுதல். தன்னியல் வழாஅது (புறநா. 25). 2. To miss, as a step; to sway down, as a load; to be turned out of a course, நழுவுதல். மூசில் வழுவி வீழ்வன (சூளா. அரசி. 386). 3. To slip; சறுக்குதல். வழுஉ மருங்குடைய வழாஅ லோமபி (மலைபடு. 215). 4. To be inaccurate; to be deficient; குறைவுடையதாதல். வழுவாத நாழி (S. I. I. i, 115).

வழுவு[2] valuvu, n. <வழுவு-. See வழு.

வழுவுடைக்காமம் valu-v-utai-k-kāmam, n. <வழு+உடை-மை+. (Akap.) Improper love. See பெருந்திணை. (திவா.)

வழுவை valuvai, n. Elephant; யானை. (சூடா.)

வழூஉ valūu, n. See வழு. வழூஉச் சொற் கோவலர் (கலித். 106).

வழூஉச்சொற்புணர்த்தல் valūu-c-corpunarttal, n. <வழூஉ+. Employment of improper or inappropriate words and terms, one of ten nūr-kurram, q.v.; நூற்குற்றம் பத்தனுள் பிழையுள்ள சொற்றொடர்களை அமைக்குங் குற்றம். (நன். 12.)

வழூஉநிலை valūu-nilai, n. <id.+. (Gram.) Erroneous use of words. See வழுநிலை. (W.)

வழை valai, n. perh. வழுவு-. 1. Long-leaved two-sepalled gamboge. See சுரபுன்னை. வழையமைசாரல் (கலித். 50). 2. See வழைச்சு. பாக ரிறைவழை மதுநுகர்பு (பரிபா. 11, 66).

வழைச்சு valaiccu, n. Freshness, as of palm juice; raw or unripe condition; புதுமை. சாடியின் வழைச்சற விளைந்த . . . நறும்பிழி (பெரும்பாண். 280).

வள்[1] val, n. <வண்-மை. 1. Fertility; abundance; வளம். வள்ளிதழ் மாலை (சீவக. 2732). 2. Greatness, largeness; பெருமை. வள்ளுகிர் (சிறுபாண். 136). 3. Narrowness; நெருக்கம். (W.)

வள்[2] val, n. cf. val. 1. Sharpness, pointedness; கூர்மை. வள்வாயமதி (தேவா. 209, 1). (பிங்.) 2. Sword; வாள். (பிங்.) 3. Thong, lash; வார். (சூடா.) 4. Sheath; வாளுறை. (அக. நி.) 5. Bridle; கடிவாளம். புரவி . . . வாங்குவள் பரிய (அகநா. 4). 6. Ear; காது. (பிங்.) 7. Bed; படுக்கை. வளனே துணியே யிவற்றொடு (எலாதி, 50).

வள்[3] val, n. <bala. 1. Strength; வலிமை. (பிங்.) வள்வார் முரசு (பு. வெ. 3, 2, கொளு). 2. Cramp-iron, iron-band; வலிப்பற்றிரும்பு. (பிங்.)

வள்பு valpu, n. <வள்[2]. See வள்[2], 3. மாசற விசித்த வார்புறு வள்பின் (புறநா. 50).

வள்வு valvu, n. <id. See வள்[2], 3. வள் வாய்ந்து பண்ணுக (பு. வெ. 12, இருபால். 3).

வள்ளக்கடவு valla-k-katavu, n. <வள்ளம்+கடவு[2]. Jetty; தோணியில் ஏறியிறங்குந் துறை. Nāñ.

வள்ளக்களி valla-k-kali, n. <id.+களி[2]. Boat-race; தோணிவிடும் பந்தயம். Nāñ.

வள்ளக்கால் valla-k-kāl, n. prob. வளை-+கால்[1]. 1. Bowleg; வளைந்தகால். Loc. 2. The bamboo lath connecting the levelling wood and the yoke of a field-leveller; பரம்புப் பலகையை நுகத்தோடு சேர்ப்பதற்குரிய மூங்கிற் பிளவு. Nāñ.

வள்ளடி val-l-ati, n. <வள்[2]+அடி[3]. Lobe of ear; காதினடி. (தைலவ.)

வள்ளம் vallam, n. [K. balla, M. vallam.] 1. A dish for use in eating or drinking; உண்ணுங் கலமாக உதவும் வட்டில்வகை. (பிங்.) வள்ளத்தவனேந்த . . . மதுமகிழ்ந்தார் (சீவக. 2700). 2. Hour-glass; clepsydra; நாழிகைவட்டில். (சூடா.) 3. See மரக்கால். (பிங்.) 4. A measure of grain = 4 marakkāl; நான்கு மரக்கால் கொண்ட அளவு. (W.) 5. A measure of capacity = 2 or 4 paṭi; இரண்டு அல்லது நான்கு படிகொண்ட அளவு. (G. Sm. D. I, i, 286.) (G. Tp. D. I, i, 178.) 6. Boat

made of the trunk of a tree; canoe; சிறுதோணி. வள்ளபபட்டன மகரகடலென (கம்பரா. அட்சகு. 28).

வள்ளல் vaḷḷal, n. <வண்-மை. [M. vaḷḷal.] 1. Person of unbounded liberality, liberal donor; வரையாது கொடுப்போன். சிறைவள்ளல விடுத்தவாறும (சீவக. 11). 2. Benevolence; வண்மை. வள்ளல் புகழ்ந்து நுமவாயமை யிழக்கும புலவீர்காள (திவ். திருவாய். 3, 9, 5). வள்ளற் கைத்தல மாந்தரின் (சீவக. 36). 3. Ability; சாமர்த்தியம். அவனிடம் உள்வள்ளலை பாரபபோம. 4. Private affairs; இரகசியகாரியம். அவன் வள்ளல் வெளிபபாய விட்டது. (W.) 5. See வள்ளை, 1. (மலை.)

வள்ளலார் vaḷḷalār, n. 1. A poet and philosopher, author of Vaḷḷalārcāttiram; வள்ளலார்சாத்திரம் என்ற நூலியற்றிய ஆசிரியர். 2. An author. See கண்ணுடையவள்ளலார்.

வள்ளலோவா vaḷḷalōvā, n. A kind of paddy; நெல்வகை. (A.)

வள்ளற்றனம் vaḷḷaṟṟaṉam, n. <வள்ளல் + தனம்[1]. See வள்ளன்மை. வள்ளற்றனமும வகுத்தனன் கூறி (பெருங. நரவாண. 8, 6).

வள்ளன்மை vaḷḷaṉmai, n. <id. Liberality, munificence; கொடையுடைமை. வள்ளன்மை பூணடானக ணெணபொருள (நாலடி, 386).

வள்ளி[1] vaḷḷi, n. <vallī. 1. Climber, creeper; கொடி. வாடிய வள்ளி முதலரிந் தற்று (குறள், 1304). 2. A plant, Convolvulus batatas; கொடிவகை. (W.) 3. Panicled bindweed. See நீலப்பூசணி (M. M.) 4. Stalk, stem; தண்டு. 5. Streak, line, row; கொடிபோன்று தொடர்ந்திருப்பது. மேகவள்ளி (தொல். பொ. 88, உரை). 6. Armlet, bracelet, wristlet; கைவளை. ஆமபல் வள்ளிதொடிக்கை (புறநா. 63). 7. Figures drawn on the breasts and arms of young women; தொய்யிற் கொடி. வணடே யிழையே வள்ளி பூவே (தொல. பொ. 95). 8. See வள்ளித் தண்டை. (W.) 9. A wife of Skanda; முருகக் கடவுளின்தேவி. குறவா மடமகள் . . . வள்ளியொடு (திருமுரு. 101). 10. Woman of the hilly tracts; குறிஞ்சிநிலப் பெண். வள்ளிமருஙகுல் (திருக்கோ. 128). 11. (Puṟap.) Theme describing the veṟi-y-āṭal of hill women possessed by Murukaṉ; முருகக்கடவுட்கு மகளிர் மனநெகிழ்ந்து வெறியாடுதலைக் கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ 9, 41.) 12. A kind of dance of hill women; குறிஞ்சிமகளிர் கூத்துவகை. (தொல். பொ. 60, உரை.)

வள்ளி[2] vaḷḷi, n. <வண்-மை. Moon; சந்திரன். (தொல். பொ. 88, உரை.)

வள்ளிக்கண்டம் vaḷḷi-k-kaṇṭam, n. perh. vallī+khaṇḍa. Gulancha. See சீந்தில். (மலை.)

வள்ளிக்கூத்து vaḷḷi-k-kūttu, n. <வள்ளி[1] +. A masquerade dance among the people of the hilly tracts; குறிஞ்சிநிலத்து மக்களின் கூத்துவகை. (பெருமபாண. 370, உரை.)

வள்ளிக்கொடி vaḷḷi-k-koṭi, n. <id.+. Five-leaved yam. See காட்டுவள்ளி. (L.)

வள்ளிகேள்வன் vaḷḷi-kēḷvaṉ, n. <id. +. Skanda; முருகக்கடவுள். (பிங.)

வள்ளிசாய் vaḷḷicāy, adv. <வள்ளிசு+ஆ-. Loc. 1. Entirely, completely; முழுவதும். 2. Beautifully, neatly; நேர்த்தியாய். 3. Correctly, exactly; சரியாய்.

வள்ளிசு vaḷḷicu, n. <வண்-மை. 1. Whole; முழுமை Loc. 2. Beauty, neatness, நேர்த்தி. (W.) 3. Correctness, exactness; துல்லியம்.

வள்ளித்தண்டு vaḷḷi-t-taṇṭu, n. <வள்ளி[1] +. See வள்ளித்தண்டை. (சங். அக.)

வள்ளித்தண்டை vaḷḷi-t-taṇṭai, n. <id.+தண்டை[1]. Rattan shield; பிரப்பங் கேடகம். வாாமயிர்க் கிடுகொடு வள்ளித்தண்டையும் (சீவக. 2218). (பிங.)

வள்ளிநாய்ச்சியார் vaḷḷi-nāyycciyār, n. <id.+. See வள்ளியம்மை. (திருமுரு. பக். 47, கீழ்க்குறிப்பு)

வள்ளிநாயகி vaḷḷi-nāyaki, n. <id.+. See வள்ளியம்மை.

வள்ளிப்புரி vaḷḷi-p-puri, n. prob. id.+ புரி[3]. Straw ropes used in the bundling of paddy; நெல்லைச் சேர்சட்டும்போது சுற்றிப்பிடித்துக் கொள்ள அமைக்கும் வைக்கோற் புரி.

வள்ளிமணவாளன் vaḷḷi-maṇavāḷaṉ n. <id.+. Skanda, as the husband of Vaḷḷi; முருகக்கடவுள். (சூடா.)

வள்ளியம்[1] vaḷḷiyam, n. <vallī-ja. Black pepper; மிளகு. (மலை.)

வள்ளியம்[2] vaḷḷiyam, n. 1. cf. வள்ளம். Ship; மரக்கலம். (சது.) 2. Musical pipe; ஊதுகுழல். (அக. நி.) 3. Wax; மெழுகு. (தைலவ. தைல. 128.)

வள்ளியம்மை vaḷḷi-y-ammai, n. <வள்ளி[1] +. See வள்ளி[1], 9.

வள்ளியம்மைகூட்டம் vaḷḷi-y-ammai-kūṭṭam, n. <வள்ளியம்மை+. The Kurava caste, as worshippers of Vaḷḷi-y-ammai; குறவர் சாதி. (E. T. iii, 459.)

வள்ளியன் vaḷḷiyaṉ, n. See வள்ளியோன். வள்ளிய ராக வழஙகுவ தல்லலால் (கம்பரா. வேள்விப். 29).

வள்ளியோன் valliyōṉ, n. <வண்-மை. Generous, liberal person; வண்மையுடையோன். வள்ளியோரப் படர்ந்து (புறநா. 47).

வள்ளுரம் valluram, n. <vallūra. 1. Muscle, flesh, meat; பசுந்தசை. முழூஉ வள்ளுர முணக்கு மாரன் (புறநா. 219). (பிங்.) 2. Beef; பசுவினிறைச்சி. (பிங்.) ஆவிடை யமர்ந்தும வள்ளுர மருந் தலால் (பிரபோத. 3, 34).

வள்ளுவசாத்திரம் valluva-cāttiram, n. <வள்ளுவன்+. The art of foretelling, as practised by the Valluvan caste; சோதிடம். (W.)

வள்ளுவநாடு valluva-nāṭu, n. A region in the Travancore State; திருவிதாங்கூர்ச்சீமையைச் சார்ந்த ஒருநாடு. (T. A. S. iii, 53, 54.)

வள்ளுவப்பண்டாரம் valluva-p-paṇṭāram, n. <வள்ளுவன்+பண்டாரம்². A soothsayer of the Valluva caste; வள்ளுவ சாதியிற் குறிசொல்வோன்.

வள்ளுவப்பயன் valluva-p-payaṉ, n. <வள்ளுவன்+பயன். Kuṟaḷ; திருக்குறள். (நன். 274, மயிலை.)

வள்ளுவப்பறையன் valluva-p-paṟaiyaṉ, n. <வள்ளுவன்+. See வள்ளுவப்பண்டாரம்.

வள்ளுவப்பை valluva-p-pai, n. cf. வல்லுவப்பை. Long purse of silk or red cloth carried on the shoulders by a Nāṭṭukkōṭṭai Chetti bridegroom to receive betel and other gifts; நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டிகளுள் மணமகன் தோன்மேல் இட்டுச்செல்லும் பட்டுப்பை. (E. T. v, 268.)

வள்ளுவன் valluvaṉ, n. prob. வள்¹. 1. A Paraiya caste, the members of which are royal drummers, and priests for Paraiyas; பறையருள் தருவாசகவும் அரசன் ஆணையைத் தெரிவிப்போனுகவு முள்ள ஒரு சாதியான். (E. T. vii, 303.) 2. One who foretells events by omens; நிமித்திகன். வள்ளுவன் சொன்ன (சீவக. 419) (சூடா.) 3. An officer who proclaims the king's commands; அரசர்க்கு உள் படுகருமத்தலைவன். (பிங்.) 4. The author of the Kuṟaḷ. See திருவள்ளுவர். வள்ளுவன் வாயதென் வாகு (வள்ளுவமா. 2).

வள்ளூரம் vallūram, n. <vallūra. 1. See வள்ளுரம், 1. கழுகுண்ண வள்ளூர மேசுமந்து (சீவக. 1552). 2. Roast flesh; சுட்டிறைச்சி. (W.)

வள்ளெனல் valleṉal, n. Onom. expr. of barking sound; குரைக்கும் ஒலிக்குறிப்பு. (W.)

வள்ளை vaḷḷai, n. prob. valli. 1. Creeping bindweed, *Ipomaea aquatica;* கொடிவகை. மகளிர் வள்ளை கொய்யும் (பதிற்றுப். 29, 2). 2. Song in praise of a hero, sung by women when husking or hulling grain; மகளிர் நெற்குத்தும் போது ஒரு தலைவனைப் புகழ்ந்து பாடும் பாட்டு. மனையளகு வள்ளைக் குறங்கும வளநாட (வள்ளுவமா. 5).

வள்ளைக்கீரை vaḷḷai-k-kīrai, n. <வள்ளை +. See வள்ளை, 1. (பதார்த்த. 596.)

வள்ளைப்பாட்டு vaḷḷai-p-pāṭṭu, n. <id +. See வள்ளை, 2. (சிலப. 29.)

வளகடா vala-kaṭā, n. Corr. of வளர்கிடாய். (W.)

வளகம் valakam, n. <pravāla-ka. Coral; பவளம். (சங். அக.)

வளகு valaku, n. Common sebesten, m. tr., *Cordia myxa;* நீண்ட மரவகை. வளகின் குளகமாந்துணட (கலித். 43).

வளங்கொழு-தல் valaṉ-kolu-, v. intr. <வளம்+. To devise ways and means to achieve an object; காரிய முடிவிற்கு உபாயந்தேடுதல். (J.)

வளஞ்சியர் valañciyar, n. A sect; ஒரு வகைச்சாதியினர். (I. M. P. Rd. 5.)

வளந்து valantu, n. Big pot or vessel; பெரிய மிடா. (யாழ். அக.)

வளநாடு vala-nāṭu, n. <வளம்+. Fertile tract; செழிப்புள்ள தேசம். சோராதார வளநாட்டை (பு. வெ 3, 14, கொளு).

வளப்பம்¹ valappam, n. <id. 1. See வளம், 1. (பெரும்பாண. 253, உரை.) 2. See வளம், 6, 7. (W.)

வளப்பம்² valappam, n. <வழங்கு-. Customs; peculiarities; வழக்கம். இணைற்றுத தவளைக்கு நாட்டு வளப்பமேன் ? (W.)

வளப்பாடு vala-p-pāṭu, n. <வளம்+. 1. See வளம், 1. (திவா.) 2. Increase; பெருக்கம். வளப்பாடுகொள்ளும் (பரிபா. 2).

வளம் valam n. <வண்-மை. [T. *valamu,* M. *valam.*] 1. Fertility, productiveness; luxuriance; செழுமை. வளமுடி நடுபவர (சீவக. 49). 2. Abundance, fulness; மிகுதி. தொழுதெழுவார் வினைவள நீறெழ (திருக்கோ. 118) 3. Advantage; profit; பயன். வாரி வளங்குன்றிக்கால் (குறள், 14). 4. Wealth, riches; செல்வம். வளவரை வல்லைக் கெடும் (குறள், 480). 5. Income; வருவாய். தற்கொண்டான் வளத்தக்காள் (குறள், 51). 6. Goodness; நன்மை. உலவா வளஞ்செய்தான் (பு. வெ. 8, 7). 7. Greatness, excellence; மாட்சிமை. (பிங்.) 8. Fitness; தகுதி. (பிங்.) 9. Beauty; அழகு. இளவளநாடுபுல்லி (சீவக. 751). 10. Dignity, station; பதவி. (சூடா.) 11. Water; புனல். சுனைவளம் பாய்ந்து (திருக்கோ. 118). 12.

Food; உணவு. பல்வளம் பகர்பூட்டும் (கலித் 20) 13. Article of merchandise; வியாபாரப்பண்டம் (பிங்.) முந்நீர்வளம பெறினும (பு. வெ. 8, 31). 14. cf. வலம். Victory, success; வெற்றி. வளர்தரூட வேலோய (பு. வெ. 9, 9). 15. Path; வழி. (W.) 16. Part, side; பக்கம். (W.)

வளமடல் vaḷa-maṭal, *n.* <வளம்+மடல். A poem in *kali-veṇpā*, praising *kāmam* as excelling *aṟam*, *poruḷ* and *vīṭu* and mentioning in *etukai* the name of the hero, one of 96 *pirapantam*, q.v.; பிரபந்தம் தொண்ணூற்றாறனுள் அறம் பொருள் வீடு ஆகியவற்றினும் காமமே சிறந்தது என்று தலைவனது பெயரை எதுகையிலமைத்துக் கலிவெண்பாவாற் பாடும் நூல்வகை. (இலக் வி. 856.)

வளமை¹ vaḷamai, *n.* <id. 1. See வளம், 1, 6. (சூடா.) 2. See வளம், 4. வளமை யாலுஞ்ம பொருளிது (கலித். 12). 3. Money, property; பொருள். வளமை கொணரும வகையிஞன (திணைமாலை. 85). 4. Benefit, kindness, favour; உபகாரம். (அக. நி.) 5. See வளம், 7.

வளமை² vaḷamai, *n.* prob. வழக்கு-. See வழப்பம்². எங்கும இந்த வளமைதான.

வளமைகொழி-த்தல் vaḷamai-koḻi-, *v. intr.* <வளமை¹+. To blow one's own trumpet; to brag; தன்பெருமையைத் தானே கூறிக் கொள்ளுதல். *Loc.*

வளமைநீட்டு-தல் vaḷamai-nīṭṭu-, *v. intr.* <id.+. See வளமைகொழி-. *Loc.*

வளமையர் vaḷamaiyar, *n.* <id. 1. Agriculturists; வேளாளர். (பிங்.) 2. Wealthy, prosperous persons; பணச்செழிப்புள்ளவர். (W.) 3. Great or excellent persons; மாட்சிமையுள்ளோர்.

வளயம் vaḷayam, *n.* See வளையம். (W.)

வளர்¹-தல் vaḷar-, 4 *v. intr.* [K. *bale*, M. *vaḷaruka.*] 1. To grow; பெரிதாதல். வளரா வதன் பாதடியுள (குறள், 718). 2. To lengthen, to be elongated; நீளுதல். 3. To increase; to wax, as the moon; மிகுதியாதல். துன்பம் வளர வரும் (குறள், 1223). 4. To rejoice; களித்தல். வேனல் வளரா மயில் (திணைமாலை. 111). 5. To sleep; கண் டுயிலுதல். ஆலிலையின் மேலன்று நீவளர்ந்தது (திவ். இயற். 1, 69) 6. To dwell, rest; தங்குதல். திரு வளர் தாமரை (திருக்கோ. 1).

வளர்²-த்தல் vaḷar-, 11 *v. tr.* Caus. of வளர்¹-. 1. To cause to increase; விருத்தியாக்குதல். 2. To cherish, foster, bring up, as a child, animal, plant, etc., பரிபாலித்தல். 3. See வளர்த்து-.

வளர்³ vaḷar, <வளர்¹-. *n.* See வளர்ச்சி. இளம் வளர் வெண்மதியம் (சேதுபு. சுந்த. 4).—*part.* A particle of comparison; ஒருவமச்சொல். இழை வளர் நுண்ணிடை (சேதுப. 991, 6)

வளர்கடா vaḷar-kaṭā, *n.* <வளர்²-+கடா². See வளர்கிடாய். (W.)

வளர்கிடாய் vaḷar-kiṭāy, *n.* <id.+கிடாய்¹. Ram reared in the house; வீட்டில் வளர்ந்த ஆட்டுக்கிடாய். (W.)

வளர்ச்சி vaḷarcci, *n.* <வளர்¹-. 1. Growth; increase; வளருகை. 2. Stature, height; உயரம். அவன் வளர்ச்சி யுள்ளவன். 3. Elongation, lengthening, நீட்சி. 4. Sleep, உறக்கம். வளர்ச்சி யும் . . . புணரா பேரியா ரகத்து (ஆசாரக். 71)

வளர்த்தகாடு vaḷartta-kāṭu, *n.* <வளர்²-+காடு¹. Compensation paid by a Zamindar to his tenants for maintaining trees of spontaneous growth in good condition; தானே முளைத்த மரங்களைப் பாதுகாத்து வளர்க்குங் குடியானவர்க்கு ஜமீன்தார் கொடுக்கும் உபகாரப்பொருள். (R. F.)

வளர்த்தாள் vaḷarttāḷ, *n.* <id. (W.) 1. Foster-mother, wet nurse; செவிலித்தாய். 2. Governess; கைத்தாய்.

வளர்த்தி vaḷartti, *n.* <வளர்¹-. See வளர்ச்சி. உன் வளர்த்தியூடே வளர்கின்றதால் (திவ். பெருமாள். 6, 3).

வளர்த்து-தல் vaḷarttu-, 5 *v. tr.* Caus. of வளர்¹-. 1. To cause to grow; வளரச்செய்தல். 2. To put to sleep; உறங்கச்செய்தல். அன்னம் . . . வளர்த்திய மழலைப்பிள்ளை (கம்பரா. நாட்டு. 13). 3. To lengthen; to prolong, as talk; நீட்டுதல். 4. To beat into thin plates, as gold; பொன் முதலியவற்றைத் தகடாக அடித்தல். (W.)

வளர்ப்பாளன் vaḷarppāḷaṉ, *n.* <வளர்ப்பு+ஆளன். See வளர்ப்புப்பிள்ளை. *Tinn.*

வளர்ப்பு vaḷarppu, *n.* <வளர்²-. 1. Bringing up, fostering; வளர்க்கை. 2. See வளர்ப்புப் பிள்ளை. 3. Girl adopted by a dancing-girl; தாசியின் சுவீகாரப்பெண். 4. Dependant; பிறனைச் சார்ந்து வாழ்பவன். வளர்ப்பு க்கணை யறியாது (W.)

வளர்ப்புணி vaḷarppuṇi, *n.* <வளர்ப்பு+உண்-. See வளர்ப்புப்பிள்ளை. (யாழ். அக.)

வளர்ப்புத்தாய் vaḷarppu-t-tāy, *n.* <id.+. Foster-mother. See வளர்த்தாள்.

வளர்ப்புப்பிள்ளை vaḷarppu-p-piḷḷai, *n.* <id.+. 1. Foster-child; அபிமானமாக வளர்க் கப்படும் பிள்ளை. 2. Adopted child; சுவீகாரப் பிள்ளை.

வளர்பிறை valar-pirai, *n.* <வளர்¹-+. 1. Crescent moon, waxing moon; பூர்வபட்சத்துச் சந்திரன். *மகருவ விசும்பின் வளர்பிறை போலவும்* (பெருங். உஞ்சைக். 1, 167). 2. The bright half of the lunar month, opp. to *tēy-pirai*; பூர்வபட்சம். *Colloq.*

வளர்மயிர் valar-mayir, *n.* <id.+. Tuft, knot of hair; மயிர்க்குடுமி. (W.)

வளர்வு valarvu, *n.* <id. See வளர்ச்சி, 1 (W.)

வளரறம் valar-aṟam, *n.* <id.+. Increasing virtue; மிகுகின்ற அறம். (W.)

வளரி valari, *n.* perh. id. 1. See வளரித்தடி. *மறவன் கொடுப்பது வளரி பிரசாதம்.* 2. A kind of weed; வயலில் முளைக்கும் களைவகை. *Nāñ.*

வளரித்தடி valari-t-taṭi, *n.* <வளரி+. Boomerang, short weapon of hard wood or iron, crescent-shaped, one end being heavier than the other and the outer edge sharpened; ஒருபுறம் கனமாகவும் மற்றொருபுறம் இலேசாகவும் கூர்மையாகவும் மரம் அல்லது இரும்பினாற் பிறை வடிவாகச் செய்த ஒருவகை எறிகருவி.

வளவள¹-த்தல் vaḷavaḷa-, 11 *v. intr.* prob. வளர்²-. (W.) 1. To be talkative; to be wordy; சுருக்கமின்றி அளவுசியமாகச் சொற்களைப் பெருக்குதல். 2. To babble; வீணே பிதற்றுதல்.

வளவள²-த்தல் vaḷa-vaḷa-, 11 *v. intr.* See வளுவளு-. (W.)

வளவளப்பு vaḷavaḷappu, *n.* <வளவள¹-. 1. Talkativeness; wordiness; சுருக்கமின்றி அளவுசியமாகச் சொற்களை விரிப்பது. 2. Vain talk, babbling; வீண்பிதற்று.

வளவன் vaḷavaṉ, *n.* <வளம். cf. *valla-bha.* 1. Cōḻa king; சோழன். *இயறேர் வளவ* (புறநா. 7). 2. Agriculturist; வேளாளன். *அரசர் கள வணிகர் குறைவறு வளவர்கள* (திருப்போ. சந். திருப்பள்ளி. 8).

வளவி vaḷavi, *n.* prob. வளை¹-. Sloping roof, eaves; வீட்டிறப்பு. (பிங்.)

வளவு¹-தல் vaḷavu-, 5 *v. tr.* perh. வளர்²-. To bring up, rear; வளர்த்தல். *வெட்டுணி யுன் மகனை மெல்ல வளவாக்கால்* (ஆதியூரவதானி. 38).

வளவு² vaḷavu, *n.* prob. வளா¹. [T. *velavu.*] 1. House; வீடு. *வளவிற்கமைந்த வாயிற்றுகில்* (பெருங். இலாவாண. 6, 77). 2. Household premises; வீட்டுப்புறம். (W.)

வளன் vaḷaṉ, *n.* See வளம். *பெருவள னெய்தி* (பெரும்பாண. 26).

வளா¹ vaḷā, *n.* prob. வளாவு¹-. Circuit; area; spread, as of a tank; பரப்பு. *குளவளாக் கோடின்றி நீர்நிறைந் தற்று* (குறள், 523).

வளா² vaḷā, *int.* [K. *bhaḷā.*] Word of exclamation meaning 'bravo'. See பளாபளா. (W.)

வளாகம் vaḷākam, *n.* prob. வளா¹+அகம்¹. 1. Place; இடம். (பிங்.) *புலன்களைந்தும் வென்றவா வளாகந்தன்னுட் சென்றிலேன* (தேவா. 1193, 1). 2. Enclosing, surrounding; வளைக்கை. (சூடா.) 3. Earth; உலகம். *முந்நீர்வளாகமெல்லாம* (கலித். 146). 4. Continent; பூகண்டம். *ஏழ்பெரு வளாகவேந்தா* (கம்பரா. திருமுடி. 6). 5. Country; தேசம். *வேற்றுவளாகம் துற்றுன்... வணிகன்* (கந்தபு. மார்க். 142). 6. Millet-field; தினைப்புனம். (பிங்.) *குன்றும யாறுங் குவடும வளாகமும* (குற்று. தல. சேடன்வலம். 28). 7. See வளா¹. 8. Garden; தோட்டம். *Loc.*

வளாஞ்சி vaḷāñci, *n.* See வளார். *Loc.*

வளார் vaḷār, *n.* cf. வளர்³. [T. *malā-ramu.*] Twig, tender branch; இளங்கொம்பு. *புளியம வளாரால மோதுவிப்பாய* (தேவா. 1039, 1).

வளால் vaḷāl, *n.* prob. வளா¹. A kind of soil; தரைக்கூறுவகை. (செந். xiii, 172.) (Insc.)

வளாவு¹-தல் vaḷāvu-, 5 *v. tr.* <வளை²-. 1. To surround; சூழ்தல். (பிங்.) *இளவெயில் வளாவ* (பரிபா. 15, 27). *மகோததி வளாவும பூதலம* (கம்பரா. தேரேறு. 42). 2. To cover; மூடுதல். *பைந்துகில் ... வெமமுலை மேல் வளாய்* (சீவக. 2634).

வளாவு²-தல் vaḷāvu-, 5 *v.* cf. அளாவு-. *tr.* To mix, as hot water with cold; to dilute; கலத்தல் *தேன்வளாவியும் (கம்பரா. ஆற்றுப. 8). கடல் வெதுமபின் வளாவுநீ ரிலலதுபோலவும* (இறை. 3, பக். 47).—*intr.* To be sociable, intimate; அளவளாவு தல். (பிங்.)

வளி¹ vaḷi, *n.* perh. *val.* [T. M. *vali.*] 1. Wind, air; காற்று. *வளிவழங்குக மலவன்மா ஞாலங்கரி* (குறள், 245). 2. Whirlwind; சுழல்காற்று. (பிங்.) 3. Windy humour in the body; உடலிலுள்ள வாதக்கூறு. *வளிமுதலா வெண்ணிய மூன்று* (குறள், 941). 4. cf. *balin.* Hernia; அண்டவாதநோய். (பைஷஜ. 190.)

வளி² vaḷi, *n.* <*āvali.* (Jaina.) A small division of time; சிறிய காலவளவுவகை. *கணமவளி யுயிர்ப்புத் தோவம* (மேருமந். 94).

வளிச்செல்வன் vaḷi-c-celvaṉ, *n.* <வளி¹ +. Vāyu, the Wind-god; வாயுதேவன். (புறநா. 66, உரை.)

வளிசம் vaḷicam, *n.* <*valiśa.* Fishing rod; தூண்டில். (பிங்.)

வளிநிலை vaḷi-nilai, n. < வளி¹ +. Retention of breath. See தம்பகம்¹. உந்தியொடு புணர்ந்த விருவகை வளியுந் தந்த மியக்கந் தடிப்பது வளிநிலை (சிலப். 14, 11, உரை).

வளிப்பிடுக்கன் vaḷi-p-piṭukkaṉ, n. < id. +. See வளியன். (W.)

வளிமகன் vaḷi-makaṉ, n. < id. +. 1. Hanumān; அனுமான். 2. Bhīma; வீமன். அரக்கிலில்லை வளிமகனுடைத்து (கலித். 25).

வளிமறை vaḷi-maṟai, n. < id. +. 1. House; வீடு. என்னைவ்கூர வளிமறை (புறநா. 196) 2. Door; கதவு. வளிமறையு மின்றி வழுக்கொழியா வாயில் (பு. வெ. 10, முல்லைப். 4).

வளியன் vaḷiyaṉ, n. < id. One afflicted with a big scrotum, one afflicted with rupture; பருத்த பீசமுள்ளவன். (W.)

வளியிறங்கினவன் vaḷi-y-iṟaṅkiṉavaṉ, n. < id. + இறங்கு-. See வளியன். (W.)

வளு vaḷu, n. perh. bāla. (யாழ். அக.) 1. Youth; இளமை. 2. That which is tender or young; இளைது.

வளுந்து-தல் vaḷuntu-, 5 v. intr. See வழுந்து-. (W.)

வளும்பு vaḷumpu, n. See வழும்பு². (யாழ். அக.)

வளுவளு-த்தல் vaḷu-vaḷu-, 11 v. intr. cf. வழுவழு-. 1. To be slimy, slippery; வழுக்குந் தன்மையதாதல். 2. To be uncertain or indecisive, as in language; பேச்சு முதலியவற்றில் தெளிவின்றி யிருத்தல். (W.)

வளுவாதியர் vaḷuvātiyar, n. A sub-sect of the Valaiyar caste in the Pudukōṭṭah State and in the Trichinopoly District; புதுக்கோட்டைச் சீமையிலும் திரிச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவிலும் வசிக்கிற வலையருள் ஒருபிரிவினர். (E. T. vii, 311.)

வளை¹-தல் vaḷai-, 4 v. intr. 1. To bend, to become crooked; கோணுதல். 2. To bend low; தாழ்தல். முற்றமூத்துக் கோல்துணையா முன்னடி நோக்கி வளைந்து (திவ். பெரியதி. 1, 3, 1). 3. To be defeated; தோற்றல். வளையா வயவரும் (பு. வெ. 7, 18) 4. To yield, give way; திடமறுதல். (சீவக. 1068, உரை.) 5. To deviate, as from rectitude; நேர்மையினின்று விலகுதல் வளையாத செங்கோல் வளைந்ததிது வென்கொல் (சிலப். 19, 16). 6. To suffer; வருந்துதல். வளையார்பசியின் (பதிறெ. திருவிடை. மும்மணிக். 21). 7. To move about, as foetus in the womb; சுற்றுதல். குழந்தை வயிற்றில் வளையவருகிறான்.—tr. 1. To surround, encompass, besiege; சூழ்தல். வளைகடல வலையிற் சூழ்ந்து (சீவக. 1115). 2. To hover round; to walk around; சுற்றி வருதல். வையக முழுதுடன் வளைஇ (புறநா. 69).

வளை²-த்தல் vaḷai-, 11 v. tr. Caus. of வளை¹-. 1. To bend, inflect; வளையச்செய்தல். 2. To surround; சூழ்தல். இஞ்சிசூழ் புரிசை யேமுற வளைஇ (முல்லைப். 27). 3. To hinder, obstruct; தடுத்தல். வண்ணக்கப் பெரிய வளைத்தேனை (சீவக. 889). 4. To grasp, seize; பற்றுதல். 5. To carry off, sweep away; to steal; கவர்தல். திருடர் வந்து எல்லாவற்றையும் வளைத்துக்கொண்டு விட்டார்கள். 6. To reiterate, to revert again and again; பேச்சு முதலியவற்றைத் திருப்புதல். வளைத்து வளைத்துப் பேசுகிறான். 7. To paint, delineate; எழுதுதல். உருவப் பல்பூ வொருகொடி வளைஇ (நெடுநல். 113). 8. To wear, put on; அணிதல். சடைமுடிமேல் முகிழ்வெண்டிங்கள் வளைத்தானை (தேவா. 871, 1).

வளை³ vaḷai, n. < வளை¹-. [K. baḷe.] 1. Circle, circuit, surrounding region; சுற்றிடம். பரமேசுவரனுக்கு விட்டுப்பட்ட வளையில் (S. I. I. i, 151, 72). 2. Conch; சங்கு. வளையோடு புரையும் வாலியோற்கு (பரிபா. 2, 20). 3. Bangle, bracelet; கைவளை. முன்கை யிறையிறவா நின்ற வளை (குறள், 1157). 4. Discus; சக்கராயுதம். தாங்கரும்பட்டிணில முடி வளையந் தாங்கா வீங்கிணைப்பள்ளியான் (கம்பரா. உருக்காட்டு. 43). 5. Hole; துளை. 6. Rat-hole, burrow, எலிமுதலியவற்றின் பொந்து. Colloq. 7. Small beam; சிறிய உத்திரம். (W.) 8. Long piece of wood; நீண்ட மரத்துண்டு. Tinn.

வளை⁴ vaḷai, n. < தூதுவளை. Climbing brinjal. See தூதுவளை. (சங். அக.)

வளைக்கழுந்து vaḷai-k-kaḻuntu, n. < வளை³ +. Tenon in the end of the lower beam in a building; சுவருட் செலுத்தும் உத்திரத்தின் பகுதி. (W.)

வளைகாப்பு vaḷai-kāppu, n. < id. +. Bangle-wearing ceremony in the fifth or seventh month of a woman's first pregnancy; முதலாவதாகக் கருவுற்ற பெண்ணுக்கு ஐந்தாவது அல்லது ஏழாவது மாதத்தில் வளையலணியுஞ் சடங்கு. Loc.

வளைச்செட்டி vaḷai-c-ceṭṭi, n. < id. + செட்டி¹. See வளைவிச்செட்டி.

வளைசல் vaḷaical, n. < வளை¹-. (W.) 1. Crookedness, curve, curvature, bend; வளைவு. 2. See வளையல், 3. 3. Courtyard, compound, enclosure; வீடு முதலியவற்றின் சுற்றுப்புறம்.

வளைத்துவை-த்தல் vaḷaittu-vai-, v. tr. < வளை²- +. 1. To restrain one from going away; அப்பாற் போகவொட்டாது மடக்குதல்.

வளைத்து வைத்தேனினிப் போகலொட்டேன் (திவ். பெரியாழ். 5, 3, 2). 2. To put under restraint; to put in prison; to intern; சிறையகப்படுத்துதல். சிறையரை வளைத்தனை சுற்றத்தோடும் (திருவாலவா. 29, 19).

வளைதடி valai-taṭi, *n.* < வளை¹- + தடி². A kind of curved cudgel, used as a weapon; எறியாயுதவகை. (Rd. M. 2,9)

வளைதடிச்சம்பா valai-taṭi-c-campā, *n.* < id. + id. +. A kind of *campā* paddy; சம்பாநெல்வகை. (பதார்த்த. 815.)

வளைதொளை valai-tolai, *n.* < id. +. 1. Winding hole; வளைந்த பொந்து. 2. A term indicative of inquisitiveness, சம்பந்தமில்லாத வற்றிலே நுழைந்து கேள்வி கேட்டலை யுணர்த்துஞ் சொற்புச்சொல். (W.)

வளைநரி valai-nari, *n.* < வளை³ + நரி⁴. A kind of fox; நரிவகை. (W.)

வளைநீர் valai-nīr, *n.* < வளை¹- + நீர்¹. Sea, as surrounding the earth; கடல். வளைநீரோதை தன்னின் மிகுமால் (திருவாலவா. திருநகரச. 6).

வளைப்பு valaippu, *n.* < வளை²-. 1 Bending; வளைக்கை 2. Bend, flexure, crookedness; வளைவு. 3. Encircling; surrounding; சூழ்கை. வளைப்பகம் புகுந்துகொண்டிருந்தேன் (திவ். பெரியாழ். 5, 1, 5). 4. Besieging; முற்றுகையிடுகை. செல்லவை வளைப்புறவிடாக்கி (கம்பரா. மிட்சி. 139). 5. House-premises; compound; குடியிருப்பிடம். 6. Prison; சிறை. வளைப்பினூடு நிற்கு நற்குணத்தினை (திருவாத. ட. மண். 12). 7. Guard, protection. காவல். பெருவளைப்பிட்டுக் காத்தகற்பின் (சீவக. 2077). 8. Round or turn of ploughing; உழவுச் சால். (யாழ். அக.)

வளைபோழ்நர் valai-pōḻnar, *n.* See வளை போழுநர். விரகரம் பொருவு வெள்வளை போழ்நரோடு (மணி. 28, 44).

வளைபோழுநர் valai-pōḻunar, *n.* < வளை³ +. Makers of conch-ornaments. See சங்கறுப்போர். அரிவளை போழுந (சிலப். 5, 47).

வளைமணி valai-maṇi, *n.* < id +. Bead made of conch-shell; அக்குமணி. (பிங்.)

வளையக்கொடி valaiya-k-koṭi, *n.* < வளையம் +. A kind of torture. See அண்ணாந்தாள். (W.)

வளையக்கோலுகை valaiya-k-kōlukai, *n.* < வளை¹- + கோலு-. (W.) 1 Encompassing, surrounding; சுற்றுகை. 2. Monopolizing; தனக்கு மட்டும் உரிமையாக்கிக்கொள்ளுகை.

வளையகம் valai-y-akam, *n.* < வளை³ + அகம்¹. Conch, as curved; சங்கு. (அக. நி.)

வளையம் valaiyam, *n.* < *valaya.* 1. The involuted petals of a lotus; தாமரைச்சுருள். (பிங்.) 2. See வளையமாலை. இடபோதாயிற்று வளையஞ் செவ்வி பெறுகதும (ஈடு, 2, 6, 11). 3. Hoop, ring, circle. See வட்டம்¹, 1. (அக. நி.) 4. Bracelet; கைவளை. (W.) 5. Tank; குளம். (W.) 6 Ambit; எல்லை. (W.) 7. See வட்டம்¹, 7, 8.

வளையம்போடு-தல் valaiyam-pōṭu-, *v. intr.* < வளையம் +. 1. To draw a circle; to circle; வட்டம் இடுதல். 2. To throw an iron ring, in gambling; சூதாட்டத்தில் வளையமெறிதல். 3. To hover round a person with bad motives; கெட்ட நோக்கத்துடன் ஒருவனைச்சுற்றித் திரிதல்.

வளையமாடு-தல் valaiyam-āṭu-, *v. intr.* < id. +. 1. To wind up a rope, coil a cable; கயிறுசுருட்டுதல். (W.) 2. See வளையம்போடு-, 2, 3.

வளையமாலை valaiya-mālai, *n.* < id. + மாலை³. Garland worn round the head; முடியில் வளைத்துச் சூடும் மாலை. தேன்மிக்க மாலையை வளைய மாலையுடனே சிறப்பசசூடி (புறநா. 76, 7, உரை).

வளையமுடி-த்தல் valaiya-muṭi-, *v. tr.* < வளை¹- + To tie up, as the hair in a knot; திரளக் கூட்டி முடித்தல். மணிநூற்றன வைம்பால் வளையமுடித்து (சீவக. 2693).

வளையல் valaiyal, *n.* < id. 1. Bangle, bracelet; மகளிரது கையணிவகை. வளையல்விற்ற படலம். 2. Glass; கண்ணாடி. (W.) 3. That which is bent; வளைவுள்ளது. (யாழ். அக.)

வளையல்மண் valaiyal-maṇ, *n.* < வளையல் +. Mineral sand of which glass bangles are made, bangle-earth; வளையல்செய்தற்குரிய மணல்.

வளையலுப்பு valaiyal-uppu, *n.* Glass-gall, medicinal salt, *Fel vitri;* ஒருவகை மருந்துப்பு. (பதார்த்த. 1095)

வளையற்காப்பு valaiyar̲-kāppu, *n.* < வளையல் +. See வளையல், 1

வளையற்காரன் valaiyar̲-kāran̲, *n.* < id. + காரன்¹. Bangle seller; வளையல் விற்பவன்.

வளையற்செட்டி valaiyar̲-ceṭṭi, *n.* < id. + செட்டி¹. See வளைவிச்செட்டி. *Loc.*

வளையற்பச்சை valaiyar̲-paccai, *n.* < id. +. False emerald, made of glass; கண்ணாடியாற் செய்த போலிப் பச்சைமணிவகை.

வளையற்பூச்சி valaiyar̲-pūcci, *n.* perh. id. +. A kind of caterpillar; கம்பளிப்பூச்சிவகை. *Tinn.*

வளையாபதி valaiyāpati, *n.* An ancient epic poem, of which only a few stray stanzas are extant, one of *pañca-kāviyam*, q.v.; பஞ்ச காவியத்துள் சில பாடல்களே கிடைப்பதான ஒரு பழங்காவியம். (குறள், 107, உரை.)

வளையில் valaiyil, *n.* See வளையல். (W.)

வளைவணன் valai-vaṇaṉ, n. <வளை³ +. 1. Balarāma, as white in colour like the conch; பலராமன். மாரிமாக்கடல வளைவணற் கிளையவன் (திவ். பெரியதி. 8, 5, 2). 2. A king of Nāka-nāṭu; நாகநாட்டரசருள் ஒருவன். வளைவணன்றேவி (மணி. 24, 55).

வளைவள-த்தல் valaivaḷa-, v. intr <வளைவு + அள-. To measure a field; நிலத்தை அளவிடுதல். (W.)

வளைவாணி valaivāṇi, n. <id. + ஆணி¹. Hook; கொக்கி. (W.)

வளைவாயுதம் valaivāyutam, n. <id. + ஆயுதம. Inshaver, plane for shaving the concave faces of barrel staves; உள்வளைந்த இடங்களை யிழைக்கும் இழைப்புளிவகை.

வளைவி valaivi, n. <வளை¹-. (W.) 1. cf. வளவி. Sloping roof; வீட்டிறப்பு. 2. See வளையல், 1.

வளைவிச்செட்டி valaivi-c-cetti, n. <வளைவி + செட்டி¹. Person belonging to the caste that trades in bangles; வளையல் வியாபாரஞ் செய்யும் சாதியான். Loc.

வளைவிற்பொறி valai-viṟ-poṟi, n. <வளை¹-. + வில் +. Engine or device for shooting arrows automatically; தானே அம்பு எய்யும் எந்திர வில். வளைவிற் பொறியுங் கருவிர லூகமும் (சிலப். 15, 207)

வளைவு valaivu, n. <id. 1. Circumference; சுற்று. 2. Circle; வட்டம். 3. Crookedness; bend; கோணல். 4. (Arch.) Arch; கட்டடத்தில் அமைக்கும் வில்வடிவு. (C. E. M.) 5. House-premises; வீட்டுப்புறம். (W.) 6. Reverence, humility; பணிவு. (யாழ். அக.)

வளைவுக்கல் valaivu-k-kal, n. <வளைவு +. Arch brick; கட்டடவில்வடிவுக்கு இடும் செங்கல். (C. E. M.)

வளைவுக்கூரை valaivu-k-kūrai, n. <id. +. Arched roof; vaulted roof; வளைவாக அமைத்த மேற்கூரை.

வளைவெடு-த்தல் valaiveṭu-, v. <id. + எடு²-. tr. To straighten; வளைவை நிமிர்த்துதல். (W.)—intr. (Arch.) To form an arch; வளைவு கட்டுதல்.

வளைவெழுதகம் valaivelutakam, n. <id. + எழுதகம். Spiral moulding; எழுதகவகை. (C. E. M.)

வற்கடம் varkaṭam, n. prob. வன்-மை. 1. Drought; வறட்சி. நீ . . . செல்லும் நீண்ட வழியில் வற்கடமான காலத்தை நினைக்கையினாலும் (கலித். 3, உரை). 2. Famine; பஞ்சம். பாண்டி நன்னாடு டன்னிரு யாண்டு வற்கடஞ் சென்றது (இறை. 1, உரை, பக். 6).

வற்கம்¹ varkam, n. <valgā. 1 Bridle, rein, குதிரையின் கடிவாளம். (சூடா.) 2. Saddle and other trappings of a horse; சவாரிக்குதிரைக் குரிய சலணை முதலியன. வற்கமிட்ட வண்பரிமாவின் (சீவக. 1060).

வற்கம்² varkam, n. <varga. See வர்க்கம்¹. (W.)

வற்கம்³ varkam, n. <valka. Bark of tree; மரப்பட்டை.

வற்கமார்க்கம் varkamārkkam, n. cf. apāmārga. A plant growing in hedges and thickets. See நாயுருவி. (மலை.)

வற்கரி¹ varkari, n. prob. karkarī. Pitcher, jug; கரகம். (சூடா.)

வற்கரி² varkari, n. See வற்சம்¹, 1. (W.)

வற்கலை varkalai, n. <valkala. Garment made of bark; மரவுரி. திருவரை பெயந்த பேழற வற்கலை சேர்த்தன (கம்பரா. சூட்ட. 22).

வற்காலம் varkālam, n. <வன்-மை +. [K. bargāla.] See வறட்காலம். சிலநாளில் வற்கால முற்றதும் (பெரியபு. கோட்புலி. 5).

வற்காலி varkāli, n. <id. + காலி¹. cf. valgu. (சூடா.) 1. Goat; வெள்ளாடு. 2. Sheep; ஆடு.

வற்கி-த்தல் varki-, 11 v. tr. To square. See வர்க்கி-. (W.)

வற்கிதம் varkitam, n. <valgita. Bound or leap of a horse, one of five acuva-kati, q.v.; அசுவகதி யைந்தனுள் ஒன்று. (பு. வெ. ஒழிபு. 13, உரை.)

வற்குசா varkucā, n. <avalguja. Scurvy pea. See கார்போகி. (மலை.)

வற்குணம் var-kuṇam, n. <வன்-மை +. Hardness or callousness of heart; கொடுமை. வற்குண வலிய நண்பே (பிரபோத. 30, 4).

வற்குலிகம் varkulikam, n. prob. valgulikā. King-crow; கரிக்குருவி. (மூ. அ.)

வற்கெனல் varkeṉal, n. <வன்-மை. Expr. signifying becoming hard, hardening; வலிதாதற் குறிப்பு. வற்கென்ற நெஞ்சம் வணங்காய் (பு. வெ. 12, பெண்பாற். 17). வற்கென்ற செய்கை (பழமொ. 222).

வற்சதரம் varcataram, n. <vatsa-tara. Young bull; இளங்காளை. (W.)

வற்சநாபி vaṟcanāpi, *n.* < *vatsa-nābha*. Nepal aconite. See வச்சநாபி. (W.)

வற்சம்[1] vaṟcam, *n.* < *vatsa*. 1. Calf of cow, buffalo, etc., பசு முதலியவற்றின் கன்று (பிங்.) 2. Infancy, one of six *makkaṭ-paruvam*, q.v.; மக்கட்பருவமாறனுள் ஒன்றான சிசுப்பருவம். 3. A country; ஒரு தேசம். 4. Breast, மார்பு. (W.)

வற்சம்[2] vaṟcam, *n.* < *vatsaka*. Conessi bark. See குடசப்பாலை, 1. (மலை.)

வற்சமம் vaṟcamam, *n.* See வற்சம்[2]. (சூ. அ.)

வற்சரம் vaṟcaram, *n.* < *vatsara*. Year; வருஷம். (பிங்.)

வற்சலம் vaṟcalam, *n.* < *vatsala*. 1. See வற்சலை. (பிங்.) 2. Deep affection; பேரன்பு.

வற்சலை vaṟcalai, *n.* < *vatsalā*. Cow that has calved, cow with a young calf; கன்றுபசு (பிங்.)

வற்சன் vaṟcaṉ, *n.* < *vatsa*. Child, a term of endearment; குழந்தை.

வற்சை[1] vaṟcai, *n.* See வற்சன். (W.)

வற்சை[2] vaṟcai, *n.* < *vatsā*. Barren cow; மலட்டுப்பசு. (W.)

வற்பம் vaṟpam, *n.* < வற்பு. 1. Hardness, as of the earth; வன்மை. *உற்பமாகி யுறுநிலம்* (மணி. 27, 120). 2. Drought; வறட்சி. *வற்பத்தால் . . . புல் லேயாதாகும் பசி* (பழமொ. 119).

வற்பு vaṟpu, *n.* < வன்பு. [K. *balpu*.] 1. Firmness, hardness; உறுதிப்பாடு. 2. Strength; வலிமை. *அரக்கர் தலைவன்றன் வற்பார் திரடோளை* (திவ். பெரியதி. 5, 1, 4).

வற்புலம் vaṟ-pulam, *n.* < வல்[1] +. High ground; மேட்டுநிலம். *வற்புலஞ் சேருஞ் சிறுதலை வெறுமயின்* (புறநா. 173).

வற்புறு-தல் vaṟpuṟu-, *v. intr.* < வற்பு +. 1. To become strong; வலிமையடைதல். 2. To become courageous; திடப்படுதல். 3. To be consoled; to take heart; ஆறுதலடைதல். *சொலலமிர்தினால் வற்புற்றானே* (சீவக. 1122).

வற்புறுத்து-தல் vaṟpuṟuttu-, *v. tr.* Caus. of வற்புறு-. 1. To asseverate, affirm; உறுதிப்படுத்திச் சொல்லுதல். (சிவா.) 2. To strengthen, fortify; வலிமைப்படுத்துதல். (W.)

வற்றம் vaṟṟam, *n.* < வற்று-. 1. See வற்றல், 1. 2. Ebb of tide; கடலின் நீர் வடிகை. *ஏற்றம் வற்றம்.* (W.) 3. Dryness; வறட்சி. (W.)

வற்றல் vaṟṟal, *n.* < id. 1. Subsiding; வடிகை. 2. Drying up; வறளுகை. 3. That which is withered, shrunk or dried up; உலர்ந்தது. *வற்றன் மரந்தளிர்த்தற்று* (குறள், 78). 4. Dried fruit, flesh, etc.; உலரவைத்த காய் இறைச்சி முதலிய உணவு.

வற்றனோய் vaṟṟaṉōy, *n.* < வற்றல் + நோய். Anaemia; இரத்தம் குன்றி உடலைமெலிவிக்கும் நோய். *அதநிமய மக்கும வற்றனோயா* (கடம்ப. பு. இலீலா. 97).

வற்று[1]-தல் vaṟṟu-, 5 *v. intr.* [K. *battu*, M. *vaṟali*, Tu. *vaṟu*.] 1. To grow dry; to dry up, as water; to evaporate; சுவறுதல். *காமர பூம் பொய்கை வற்ற* (சீவக. 2075). 2. To subside; to ebb, as the tide; கடல்நீர் முதலியன வடிதல். (W.) 3. To become absorbed, as matter in an ulcer; புண்முதலியன உலர்தல். 4. To wither, become dry and shrivelled, as leaves, etc.; வாடுதல். *வற்றிய வோலை கலகலக்கும்* (நாலடி, 256). 5. To become emaciated, as the body; மெலிதல். *வற்றிமற் றுற்றப பசிபபினும்* (நாலடி, 78). 6. To become worthless or purposeless; பயனற்றுப் போதல். *அது நின்று வற்றுமெனின்* (நன். 375, மயிலை.).

வற்று[2] vaṟṟu, *n.* See வற்றம், 2. (W.)

வற்று[3] vaṟṟu, < வல்[1]. *n.* That which is possible; கூடியது. *சேருமைதாக வற்றே* (கம்பரா. மாரீச. 74).—*part.* An expletive; ஒரு சாரியை. (பிங்.)

வற்றுப்பாடு vaṟṟu-p-pāṭu, *n.* < வற்று[2] + படு-. Ebbing, decreasing; வற்றுகை. *அந்த வயலுக்கு நீர் வற்றுப்பாடில்லை.* Nāñ.

வற-த்தல் vaṟa-, 12 *v. intr.* [K. *baṟu*, *bari*, M. *vaṟu*, Tu. *vare*.] 1. To dry up; காய்தல். (பிங்.) 2. See வறங்கூர்-, 1. *வானம் வறக்குமேல்* (குறள், 18). 3. To grow lean, to shrink; குறைந்து மெலிதல். (W.)

வறக்கடை vaṟakkaṭai, *n.* < வறம். Dryness produced by heat, fire, etc.; தீ முதலியவற்றாலுண்டாகிய வறட்சி. *விடத்தை யிறைவன் பருகக் காட்டிய வறக்கடை தணபப* (காஞ்சிப்பு. பதி. 4).

வறக்காலன் vaṟa-k-kālaṉ, *n.* < id. + கால்[1]. Man who brings adversity to his family; தன் குடும்பத்திற்குத் துரதிர்ஷ்டமுண்டாக வந்தவன். (W.)

வறக்காலி vaṟakkāli, *n.* Fem. of வறக்காலன். Woman who brings adversity to her family; தன் குடும்பத்திற்குத் துரதிர்ஷ்டமுண்டாக வந்தவள். (W.)

வறங்கூர்-தல் vaṟaṅ-kūr-, *v. intr.* < வறம் +. 1. To fail, as the rain; மழைபெய்யாது

-போதல். மாரி வறங்கூரின் மன்னுயிரில்லை (மணி. 7, 10). 2. To become famine-stricken; பஞ்சம் மிகுதல். நாடுவறங்கூரினுமிவ் வோடுவறங்கூராது (மணி. 14, 13).

வறட்காமாலை varat-kāmālai, n. <வறள் +. A kind of jaundice; காமாலைவகை. (சீவரட். 135)

வறட்காய்ச்சல் varat-kāyccal, n. <id.+ A kind of emaciating fever; வறட்சியுண்டாக்கும் சுரநோய்வகை. (W.)

வறட்காலம் varat-kālam, n. <id.+. 1. Times of drought; மழையில்லாக் காலம். 2. Times of famine; பஞ்சகாலம்.

வறட்காற்று varat-kāṟṟu, n. <id.+. Dry wind; ஈரப்பசையற்ற காற்று.

வறட்கேடு varat-kēṭu, n. <id.+. Distress from want of rain; மழையின்மையாலுண்டாகுந் துன்பம். வெள்ளக்கேடும வறட்கேடு மின்றிக்கே (திவ். திருப்பா. 3, வ்யா. பக் 56).

வறட்சாவி varat-cāvi, n. <id.+சாவி[1]. Blighted crop; மழையில்லாமையாலான பயிர்ச்சாவி. (Insc. Pudu. 323.)

வறட்சி varatci, n. <வறள்-. 1. Drought; dryness; நீர்ப்பசையறுகை. நாக்குவறட்சி. 2. Low temperature of the body; உடற்காங்கை. 3. Wasting disease; உடலை மெலியச்செய்யும் நோய் (W.) 4. Eruption on the skin; சொறி. (W.)

வறட்சித்திமிரம் varatci-t-timiram, n. <வறட்சி+. A kind of eye disease; கண்ணோய்வகை. (சீவரட். 264.)

வறட்சுண்டி varat-cuṇṭi, n. prob. வறள்+சுண்டி[1]. 1. Worm-killer. See ஆடுதின்னாப்பாளை. (மலை.) 2. Floating sensitive-plant, *Mimosa triquetra;* சுண்டிவகை. (W.)

வறட்சூலை varat-cūlai, n. <id.+. A disease causing shooting pain in the intestines; குடலைச் சுருட்டிப்பிடிக்கும் நோய்வகை. *Loc.*

வறட்சேம்பு varat-cēmpu, n. <id.+. A garden plant, *Colocasia indica;* சேம்புவகை. (W.)

வறட்சை varatcai, n. See வறட்சி *Colloq.*

வறட்சொறி varat-coṟi, n. <வறள்+. A kind of itch; சொறிவகை. (இராசவைத். 105.)

வறட்டடை varaṭṭaṭai, n. <வறடு+. A kind of rice-cake baked in iron pan; இருப்புச் சட்டியிற் சுடப்படும் ஒருவகை யடை. *Colloq.*

வறட்டடைப்பான் varaṭṭaṭaippāṉ, n. <id.+. A cattle-disease; மாட்டுநோய்வகை. (பெ. மாட்.)

வறட்டாடு varaṭṭāṭu, n. <id.+. Dry sheep; பால்கறவாத ஆடு. *Loc.*

வறட்டி varaṭṭi, n. <வறட்டு-. [T *varaṭa, varaṭe,* K. *baraṭi,* M *varaṭi,* Tu. *varaṭe.*] Bratty, dried cow-dung cake; அடைபோல் தட்டிக் காயவைத்த சாணம்.

வறட்டிருமல் varaṭṭirumal, n. <id.+. Dry cough; தொண்டையை வறளச்செய்யும் இருமல்வகை. (சீவரட். 18.)

வறட்டு-தல் varaṭṭu-, 5 v. tr Caus. of வறள்-. (W.) 1. To cause to dry up; வற்றச்செய்தல் 2. To parch, scorch; காயச்செய்தல். 3 To fry; வறுத்தல்.

வறட்டுச்சாணை varaṭṭu-c-cāṇai, n. <வறடு+சாணை[1]. Grindstone of black sand and gum lac; ஒருவகைச் சாணைக்கல்.

வறட்டுச்சோகை varaṭṭu-c-cōkai, n. <id.+. Bright's disease; சோகைநோய்வகை. (M. L.)

வறட்டுப்பசு varaṭṭu-p-pacu, n. <id.+. Dry cow; பால் கறவாத பசு. வறட்டுப் பசுக்களென் றந்தீபற (திருவுந்தி. 43).

வறட்டுப்பாக்கு varaṭṭu-p-pākku, n. <id. +பாக்கு[1]. Tender arecanut cut, boiled and dried; வெட்டி அவித்து உலர்த்திய முற்றாத பாக்கு. *Nāñ.*

வறட்டுமஞ்சள் varaṭṭu-mañcaḷ, n. <id. +மஞ்சள்[1]. See வறளிமஞ்சள். *Nāñ.*

வறட்பசிரி varat-paciri, n. <வறள்-+. A kind of purslane; பசளைவகை. (மூ. அ.)

வறட்பால் varat-pāl, n. <id.+பால்[1]. Milk dried into a mass; காய்ந்து கட்டியான பால். மேதி . . . கலனைறைப் பொழிந்த வறட்பால் (கல்லா. 95, 22).

வறட்புள்தோடம் varat-puḷ-tōṭam, n. <id.+புள்+தோடம்[1]. A children's disease; குழந்தைநோய்வகை. (பாலவா. 69.)

வறட்பூல் varat-pūl, n. See வறட்பூலா (W.)

வறட்பூலா varat-pūlā, n. <வறள்-+. (L.) 1. Indian snowberry, l. sh., *Flueggia leucopyrus;* வெள்ளைப்பூலாவகை. 2. Small Indian snowberry, s. tr., *Flueggia microcarpa;* வெள்ளைப்பூலாவகை.

வறட்போக்கிரி varat-pōkkiri, n. <id.+. Impudent rogue; வெட்கங்கெட்ட அயோக்கியன். *Loc.*

வறடன் varaṭaṉ, *n.* < *வறடு*. [T. *varaṭu*, K. *baraḍa*, M. *varaṭe*.] (W.) 1. Lean man; மெலிந்தவன். 2. Impotent man; வீரியமற்றவன்.

வறடி varaṭi, *n.* Fem. of *வறடன்*. (W.) 1. Lean woman; மெலிந்தவள். 2. Barren woman; மலடி.

வறடு varaṭu, *n.* < *வறள்-*. [K. *baraṭu*.] 1. Dryness, meagreness, வறட்சி. 2. Barren animal, as cow; ஈனாத பசு முதலியன. *வறட்டைக் கறந்து குடிக்கப் பாலைக்கறந்து* (*திருமந்*. 505).

வறண்டி varaṇṭi, *n.* < *வறண்டு-*. (W.) 1. Rake, harrow; தும்பை வாருங் கருவி. 2. A kind of spatula; வழிக்குங் கருவி.

வறண்டு-தல் varaṇṭu-, 5 *v. tr.* [T. *baruku*, K. *barkaṭu*, M. *varaṇduga*.] 1. cf. *உராஞ்சு-* To sift by means of winnowing fan; to winnow by tapping the fan, தெள்ளுதல். (*பிங்*.) 2. To scratch, as with finger-nails, claws, or spikes; பிறண்டுதல். (W.) 3. To rob, steal; திருடுதல். *Colloq.*

வறண்முள்ளி varaṇ-muḷḷi, *n.* < *வறள்-* + *முள்ளி*[1]. A thorny plant. See செம்முள்ளி, 2.

வறதாரு vaṟa-tāru, *n.* prob. id. +. Indian nightshade. See முள்ளி[1], 2. (*மலை*.)

வறப்போக்கி vaṟa-p-pōkki, *n.* < id. + *போக்கு-*. Stingy person, miser; லோபி. *Nāñ.*

வறம் vaṟam, *n.* < *வறு-மை*. [T. *varaṭu*, K. *baru*, *varē*, *vara*, *varadu*, M. *varaḍi*, Tu. *varaṭe*.] 1. Drying up; வற்றுகை. *பெருவறங் கூர்ந்த கானம்* (*பெரும்பாண்*. 23). 2. Drought; நீரில்லாமை. *கயத்திட்ட வித்து வறத்திற் சாவாது தலைக்கும்* (*புறநா*. 137). 3. Hot season; கோடைக் காலம். *வறந்தெற மாற்றிய வானம்* (*கலித்*. 146). 4. Famine; பஞ்சம். 5. Poverty, barrenness; வறுமை. *மாரி வறங்கூர்ந் தனைய துடைத்து* (*குறள்*, 1010). 6. Parched land, dry soil; வறண்ட பூமி. *வறனுழு நாஞ்சில்* (*கலித்*. 8).

வறமுள்ளி vaṟa-mulli, *n.* < *வறம்* + *முள்ளி*. A thorny plant. See செம்முள்ளி, 2. (W.)

வறல் vaṟal, *n.* < *வறள்-*. 1. Drying up; உலர்கை. *வறற்குழற் சுட்டின்* (*சிறுபாண்*. 163). 2. Dry soil or ground; வறட்சியான நிலம். *கரிவறல் வாய்பகுவ* (*கலித்*. 13). 3. Dried twig; சுள்ளி. *வெண்கிடை யென்றூழ்வாடு வறல்போல* (*புறநா*. 75). 4. Drought; நீரில்லாமை. *அருவி யற்ற பெருவறற் காலையும்* (*பதிற்றுப்*. 43, 14). 5. Frying; வறுக்கை. (*பதார்த்த*. 1369.) 6. See வற்றல், 4. (W.)

வறலாரை vaṟal-ārai, *n.* < *வறல்* + *ஆரை*[1]. See வறளாரை. (*சங். அக*.)

வறவறெனல் vaṟavaṟeṉal, *n.* Onom. expr. of becoming dry and hard; உலர்ந்து கடினமாதற் குறிப்பு. *பூசிய மருந்துபற்று வறவறென்றிருக்கிறது.*

வறவாரை vaṟa-v-ārai, *n.* < *வறல்* + *ஆரை*[1]. See வறளாரை. (W.)

வறவு varavu, *n.* cf. *யவாகு*. Gruel; கஞ்சி. (*சங். அக*.)

வறவொட்டி vaṟa-v-oṭṭi, *n.* prob. *வறல்* + *ஒட்டு-*. A kind of pot-herb; பூடுவகை. (W.)

வறவோட்டுச்சட்டி vaṟa-v-ōṭṭu-c-caṭṭi, *n.* < *வறு*[1]- + *ஓடு*[2] + *சட்டி*[1]. See வறையோடு, 1. *Colloq.*

வறள்[1] *(ளு)-தல்* vaṟaḷ-, 2 *v. intr.* 1. To dry up; to become dry; வற்றுதல். (*பிங்*.) 2. To become lean or emaciated; உடம்புமெலிதல். (W.)

வறள்[2] vaṟaḷ, *n.* < *வறள்-*. 1. See வறல், 1, 2. *வாவியடங்கலும் வறளாக* (*சேதுபு. தேவி*. 62). 2. Emptiness; வெறுவிதாகை. *வற்றிய வேலையென்ன விலங்கையூர் வறளிற்றாக* (*கம்பரா. தேரே*. 2). 3. Sandy soil; மணற்பாங்கு. *வறளடும்பின் மலர்மலைந்தும்* (*பட்டினப்*. 64).

வறள்முள்ளி vaṟaḷ-muḷḷi, *n.* < id. +. A thorny plant. See செம்முள்ளி, 2.

வறள்வலிப்பு vaṟaḷ-valippu, *n.* < id. + *வலிப்பு*[2]. Colic; வயிற்றுவலிவகை.

வறள்வாயு vaṟaḷ-vāyu, *n.* < id. +. A disease of the stomach; வயிற்றிலுண்டாம் நோய் வகை. *Loc.*

வறள்விதை vaṟaḷ-vitai, *n.* < id. +. Dry seed sown without being soaked in water; ஊறவையாது தெளிக்கவைக்கப்பட்ட காய்ந்த விதை.

வறளாரை vaṟaḷ-ārai, *n.* < id. + *ஆரை*[1]. A plant growing on dry soils, used for fodder; காய்ந்த நிலத்திலுண்டாம் செடிவகை. (W.)

வறளி vaṟaḷi, *n.* < id. 1. Anything dried; உலர்ந்தது. 2. See வறட்டி. *வறளி னழல் வசமருவார* (*சிவதரு. சுவர்க்கநரக*. 54).

வறளித்தனம் vaṟaḷi-t-taṉam, *n.* < *வறளி* + *தனம்*[1]. Poverty; ஏழைமை. *Colloq.*

வறளிமஞ்சள் vaṟaḷi-mañcaḷ, *n.* < id. + *மஞ்சள்*[1]. cf. *விரலிமஞ்சள்*. A kind of saffron; மஞ்சள்வகை.

வறற்காலை varaṟ-kālai, n. <வறல்+காலை¹. Times of drought; நீரில்லாத காலம். அருவியற்ற பெருவறற காலையும (பதிற்றுப. 43, 14).

வறன் varaṉ, n. <வறம். See வறம். வற னுண டாயினு மறஞசா வியரோ (ஐஙகுறு. 312)

வறனுழ-த்தல் varaṉ-uḻa-, v. intr. <வறன் +. 1. To suffer by drought; to wither for want of rain, as crops; நீரின்றி வருந்துதல். வற னுழக்கும் பைஙகூழ்க்கு (இனி. நாற். 16) 2. To be stricken with poverty; வறுமையுறுதல்.

வறிஞன் variñaṉ, n. <வறு-மை. Poor man, destitute person; தரித்திரன். வறிஞராய்ச் சென்றிரப்பர (நாலடி, 1)

வறிது varitu, n. <id. [K. baridu, bare, M. varu, Tu. bare.] 1. That which is little, small or insignificant; சிறிது. (தொல். சொல். 336) 2. Worthlessness; purposelessness; பய னின்மை. (பிங.) 3. Ignorance; அறியாமை. (பிங.) 4. Defect, deficiency; குறைவு. (பிங.) 5. Poverty, destitution; தரித்திரம். எமபிரா னிரஙகி வறிது நீத்தனன் (உபதேசகா. சிவபுண். 316). 6. Emptiness, hollowness; உள்ளீடற்று வெறுவி தாகை. வறிதாகின்றென் மடஙகெழு நெஞ்சே (ஐங குறு. 17). 7. Impossibility; இயலாமை. (பிங.)

வறியன் variyaṉ, n. See வறிஞன். (சூடா.)

வறியான் variyāṉ, n. 1. See வறிஞன். வறியார்க்கொன் றீவதே யீகை (குறள், 221). 2. See வறியோன், 2.

வறியோன் variyōṉ, n. 1. See வறிஞன். 2. Man devoid of sense, senseless person; அறிவிலான். வறியோ னொருவன் (சிலப. 15, 77).

வறு¹-த்தல் varu-, 11 v. tr. 1. To dry, grill, fry, parch, toast; பொரியச் செய்தல். வெயில வறுத்த வெம்பரன்மேல் (திவ். இயற். பெரிய. ம. 50). 2. To annoy, distress; தொந்தரவுபடுத்துதல்.

வறு²-தல் varu-, prob. 4 v. intr. To be fried, parched or grilled; வறுபடுதல். (W.)

வறுகடலை varu-kaṭalai, n. <வறு¹-+. Fried pulse; வறுத்த கடலை.

வறுகறி varu-kari, n. <id.+. Fried curry; வறுத்த கறி. (நாமதீப. 403.)

வறுகிப்பிடி-த்தல் varuki-p-piṭi-, v. tr. <வறுகு-+. To clasp; to hold fast; இறுக்கிப் பற்றுதல். (W.)

வறுகு-தல் varuku-, 5 v. tr. [T. baruku.] (W.) 1. To cling to; இறுகப் பிடித்தல். 2. To scratch, paw; பிறண்டுதல்.

வறுகுமுள் varuku-muḷ, n. <வறுகு-+. Carpenter's nail for marking lines in wood; மரத்தில் கோடுகிழிக்கும் தச்சுக்கருவிவகை.

வறுங்காலம் varu-ṅ-kālam, n. <வறு-மை +. 1. Times of destitution; வறுமைக்காலம். 2. Times of drought; நீரில்லாக்காலம். 3. Times of scarcity or famine; பஞ்சகாலம். (W.)

வறுங்கோட்டி varu-ṅ-kōṭṭi, n. <id.+ கோட்டி². Ignorant assembly; அறிவிலார் கூட்டம். புலவா மெழுததிற் பொருளில் வறுஙகோட்டி (நாலடி, 155).

வறுங்கோடை varu-ṅ-kōṭai, n. <id.+ கோடை¹. Very dry season; அருங்கோடை. (W.)

வறுத்துப்பேரி varuttuppēri, n. <வறு¹-+உபபேரி. A kind of curry; கறிவகை. Nāñ.

வறுத்துறுப்பு varutturuppu, n. See வருத்துறுப்பு. (யாழ். அக.)

வறுநகை varu-nakai, n. <வறு-மை+. Smile; புன்சிரிப்பு. (W.)

வறுநிலம் varu-nilam, n. <id.+. Waste land; பாழ்நிலம். கடிமலரி னன்னறுவாசம் . . . வறுநிலதது வாளாஙகு குகுததது போல (திவ். இயற். பெரிய. ம. 89).

வறுநுகர்வு varu-nukarvu, n. <id.+. Unreal experience; மித்தியானுபவம். பிராரத்த வறு நுகாவுணடாம (வேதா. சூ. 159).

வறுபடு-தல் varu-paṭu-, v. intr. <வறு²+. To be fried, parched or grilled; தீயாற் பொரிதல்.

வறுபயறு varu-payaṟu, n. <வறு¹-+. Chow-chow of various fried pulses; வறுத்த பயறு வகைகள். Colloq.

வறும்புனம் varu-m-puṉam, n. <வறு-மை+. 1. Dry land lying fallow after harvest; அறுவடையானபின் தரிசாய்க்கிடக்கும் புன்செய்நிலம். வறுமபுனங கணடு வருந்தல் (திருக்கோ. 146). 2. Desert; பாலைநிலம். (சங. அக.)

வறுமை varumai, n. 1. Poverty, indigence; தரித்திரம். நல்லாறகட் பட்ட வறுமையின் (குறள், 408). 2. Difficulty, trouble; துன்பம். (சூடா.) 3. Vacuity, emptiness; வெறுமை. (W.) 4. Helpless loneliness; திக்கற்ற தனிமை பாரிற் செலகினற வறுமையை நோக்கி (கமபரா. முதற்போா. 216).

வறுமொழி varu-moḻi, n. <வறு-மை+ மொழி². Useless word; பயனில் சொல். வறு மொழி யாளரொடு வமபப பரத்தரொடு (சிலப். 16, 63).

வறுவல் varuval, *n.* < வறு¹-. Curry fried in ghee or oil; எண்ணெய் அல்லது நெய்யிற் பொரித்த கறி. (நாமதீப. 403.)

வறுவிது varuvitu, *n.* < வறு-மை. That which is deficient or absent; குறைவாக இருப்பது. *அடக்கமு நாணுமே வறுவிதாக* (கலித். 138, 4).

வறுவிதை varu-vitai, *n.* < வறு¹- +. Fried seed; வறுத்த வித்து. *வறுவிதை நகாச்சிக் கன்றியே மூளைக்கு மற்றதுதான் காரணமன்று* (வேதா. சூ. 163).

வறுவியோர் varuviyōr, *n.* < வறு-மை. The poor; தரித்திரர். *வந்த நாவலர் சுற்றத்தார் வறுவியோர் வாழ* (திருவாலவா. 55, 33).

வறுவிலி varuvili, *n.* prob. id. Destitute person; அகதி. (யாழ். அக.)

வறுவோடு varu-v-ōṭu, *n.* < வறு¹- + ஓடு². See வறையோடு. (W.)

வறை varai, *n.* < id. Fried curry or meat; பொரிக்கறி. *நெய்கனிந்து வறையார்ப்ப* (மதுரைக். 756).

வறைநாற்றம் varai-nāṟṟam, *n.* < வறை +. Bad odour; துர்நாற்றம். *வறைநாற்றத்தைக் காட்டிப் பிடிக்குமா போலே* (ஈடு, 2, 8, 4).

வறைமுருகல் varai-murukal, *n.* < வறு¹- +. 1. That which is scorched; கருகிப்போனது. (ஈடு, 6, 5, 10, ஜீ.) 2. Useless thing; பயனற்றது. *அது வறைமுருகலாகையிறே பின்பு தவிர்ந்தது* (ஈடு, 6, 5, 10) 3. That which is rough or crude; that which is difficult to understand; கரடுமுரடானது. *ஸ்ரீகீதையோபாதி வறைமுருகலாயப் போயிற்றே* (ஈடு, 7, 9, 2).

வறையல் varaiyal, *n.* < id 1. See வறை. (பிங்.) *மூரல்பால் வறையல்* (திருவிளை. குணடே. 14). 2. Cake of crushed or pressed oil-seed; பிண்ணாக்கு. (W.)

வறையோடு varai-y-ōṭu, *n.* < id. + ஓடு². *Colloq.* 1. Pan used for parching; பொரிக்குஞ் சட்டியோடு. 2. Good-for-nothing person or thing; உபயோகமற்ற-வள்-வன்-து.

வன்கட்பிணாக்கள் vaṉkaṭ-piṇākkaḷ, *n.* < வன்கண் + பிணா +. Women of desert tracts; பாலைநிலமகளிர். (திவா.)

வன்கண் vaṉ-kaṇ, *n.* < வன்-மை +. 1. Cruelty, hardness of heart, pitilessness; மனக் கோடுமை. *தாமுடைமை வைத்திழக்கும் வன்கணவர்* (குறள், 228). 2. Bravery, fortitude, cool determination; வீரத்தன்மை. *வழிவந்த வன்கணதுவே படை* (குறள், 764). 3. Enmity; பகைமை. (W.) 4. Envy; பொறாமை. (W.) 5. Evil eye; கொடும் பார்வை. (W.)

வன்கண்ணன் vaṉkaṇṇaṉ, *n.* < வன்கண் 1. Heartless person; கொடுமையுள்ளவன். *தாரவிடலை வன்கண்ணனல்கான்* (பு. வெ. 11, பெண்பாற். 7). 2. Man of fortitude; வீரமுள்ளவன்.

வன்கண்மை vaṉkaṇmai, *n.* < id. 1. Hard-heartedness; cruelty; கொடுமை. *வன்கண்மை புரிந்தனமென் றுலகிய சிந்தையராகி* (உபதேசகா. உருத்திராக். 3). 2. Bravery, fortitude; வீரம். *வன்கணுடைவா* (புறநா. 3).

வன்கணம் vaṉ-kaṇam, *n.* < வன்-மை + கணம்⁴. The group of hard consonants. See வல்லினம்.

வன்கணாளன் vaṉkaṇ-āḷaṉ, *n.* < வன்கண் + ஆள்-. See வன்கண்ணன். *வன்கணாளனேன்* (பெருங். மகத 9, 159).

வன்கணை vaṉ-kaṇai, *n.* perh. வல்¹ + கணை¹. A tree; மரவகை. *இவ்வெல்லையில் நின்ற வன்கணை யென்னு மரமேயுற்று* (S. I. I. iii, 408).

வன்கனத்தம் vaṉkaṉattam, *n.* Tranquebar gendarussa. See தவசுமுருங்கை. (சங். அக.)

வன்கனி vaṉ-kaṉi, *n.* < வல்¹ + கனி³. Hard, unripe fruit; செங்காய். *வாயா வன்கனிக் குலமரு வோரே* (புறநா. 207).

வன்காபிர் vaṉ-kāpir, *n.* < id. + U. *kafir.* 1. See வன்கண்ணன், 1. 2. Heretic, unbeliever; மதத்தில் நம்பிக்கை கொள்ளாதவன். *Muham.*

வன்காய் vaṉ-kāy, *n.* < id. + காய்³. 1. Hard, woody fruit; முற்றிய காய். (W.) 2. Chebulic myrobalan. See கடுக்காய், 2 (சங். அக.)

வன்காரம்¹ vaṉ-kāram, *n.* perh. வெண்-மை + காரம்¹. Borax; வெண்காரம். (W.)

வன்காரம்² vaṉ-kāram, *n.* < வல்¹ + காரம்². Force, compulsion; வலாற்காரம். (யாழ். அக.)

வன்கிடை vaṉ-kiṭai, *n.* < id. + கிடை². 1. Being bed-ridden; நோயாற் படுக்கையில் நெடுங் காலங் கிடக்கை. (சங். அக.) 2. Lying-in-wait; பதுங்கியிருக்கை. *Loc.*

வன்கிழம் vaṉ-kiḻam, *n.* < id. +. (W.) 1. Extremely old person or animal; வலுகிழமான-வன்-வள்-து. 2. Extreme old age; தொண்டுகிழம். 3. Extreme precocity; மிக்க இளமையிலே உண்டாம் அறிவுமுதிர்ச்சி. (W.)

வன்குருசு vaṉ-kurucu, *n.* < id. + L. *crux.* The cruel cross; நிர்த்தாட்சிணியமான சிலுவை. *Chr.*

வன்கை vaṉ-kai, *n.* < id. + கை⁵. 1. Strong, sturdy hand, as of a labourer; வலிய கரம்.

வன்கை வினைஞா (பதிற்றுப. 62, 16). 2. A kind of drum; தோற்கருவிவகை. மதந்ளங காடிகை வன்கை (பதினொ. திருவாலங். மூத்த. 1, 9).

வன்கைவாரம் van-kaivāram, n. <id. +. Cruel crime; கொடும்பழி. (யாழ். அக.)

வன்கொடியன் van-koṭiyan, n. <id. + கொடியன்[1]. (W.) 1. Very strict and severe man; மிக்க கண்டிப்புள்ளவன். 2. Wicked and cruel man; கொடிய துஷ்டன்.

வன்கொலை van-kolai, n. <id. +. Cruel murder; கடுங்கொலை. (W.)

வன்சா[1] van-cā, n. <id. + சா[3]. See வன்சாவு. (W.)

வன்சா[2] van-cā, n. <id. + சாவி[1]. See வன்சாவி. (W.)

வன்சாவி van-cāvi, n. <id. + id. Complete failure of crops on account of drought or insect-pest; மழையின்மையாலாவது பூச்சிவெட்டாலாவது உண்டாம் பயிர்க்கேடு.

வன்சாவு van-cāvu, n. <id. +. 1. Cruel death; கடுஞ்சாவு. 2. Premature or untimely death; அகாலமரணம்.

வன்சிரம் van-ciram, n. prob. id. + சிரம்[1]. cf. வஞ்சிரம். Seer fish, bluish, attaining 6 ft. in length, *Cybium guttatum;* நீலநிறமுள்ளதும் ஆறு அடி வளர்வதுமான கடல்மீன்வகை.

வன்சிரமுள்ளி van-cira-muḷḷi, n. prob. id. + id. + முள். A kind of fish-hook; தூண்டில் வகை. *Loc.*

வன்சிறை van-ciṟai, n. <id. +. 1. Strict confinement; rigorous imprisonment; கடுங் காவல். வன்சிறையி லவன் வைக்கில் (திவ். திருவாய். 1, 4, 1). 2. Fortress; மதில். (திவா.) 3. Cruel slavery; கொடுமைக்குள்ளாக்கும் அடிமைத்தனம். (W.)

வன்செலல் van-celal, n. <id. + செல்-. Rapid movement, forced march; விரைந்து செல்லுகை. வன்செல லத்திரி (சீவக. 1773).

வன்செவி van-cevi, n. <id. + செவி[1]. Insensitive ear; உணர்ச்சியற்ற காது. வன்செவியோ நின்செவிதான் (திருவாச. 7, 1).

வன்சொல் van-col, n. <id. + சொல்[3]. 1. Rude speech, harsh word, opp. to *in-col;* கடுஞ் சொல். எவன்கொலோ வன்சொல் வழங்குவது (குறள், 99). 2. Barbarous tongue; மிலேச்ச மொழி. வன்சொல் யவனர் (சிலப். 28, 141).

வன்பகை van-pakai, n. <id. +. Deep enmity; implacable hatred; கடுமையான விரோதம். (W.)

வன்பாடு van-pāṭu, n. <id. +. 1. Strength; hardness; வலிய தன்மை. 2. Rudeness, effrontery; முரட்டுத்தன்மை. இரந்து தீர்வா மென்னும் வன்மையின் வன்பாட்ட தில் (குறள், 1063).

வன்பார் van-pār, n. <id. + பார்[2]. Hard, rocky soil; இறுகிய பாறைநிலம்.

வன்பால் van-pāl, n. <id. + பால்[2]. 1. See வன்பார். வன்பாற் றெள்ளறல் (குறுந். 65). 2. Desert tract, barren and sterile ground; பாலை நிலம். (பிங்.) 3. Hilly tract; குறிஞ்சிநிலம். (பிங்.) 4. Rising ground, mound; மேடு. (W.)

வன்பிழை van-piḻai, n. <id. +. Heinous crime; கடுங்குற்றம். (W.)

வன்பு vanpu, n. <id. [K. *balpu.*] 1. Strength, firmness; வலிமை. தடுத்தேன் வன்பால (ஞானவா. புசுண். 99). 2. Hardness, as of heart; கடினத்தன்மை. வன்பியா முன்பாற கண் டோம (அரிச். பு. சூழ்வி. 36). 3. Thought, attention; கருத்து. (W.) 4. cf. வளர்பு. Strap, as of leather; தோல் முதலியவற்றின் வார். (சங். அக.)

வன்புல் van-pul, n. <id. + புல்[1]. Endogenous plant; புறக்காழுள்ள மரம் செடி முதலியன. (திவா.)

வன்புலம் van-pulam, n. <id. +. 1. Hard soil; வலிய நிலம். வன்புலந் தழீஇ (பதிற்றுப். 75, 8). 2. Hilly tract; குறிஞ்சிநிலம். வன்புலக் கேளிர்க்கு (புறநா. 42). 3. Jungle tract; முல்லை நிலம். வன்புல மிறந்த பின்றை (பெரும்பாண. 206).

வன்புறு-த்தல் vanpuṟu-, 11 v. tr. <வன்பு + உறு[2]-. (Akap.) To assure, comfort, as the lover his beloved; தலைவியைத் தலைவன் ஆற்றுவித்தல். கிழவன் வன்புறுத்தல்லது சேறலில்லை (தொல். பொ. 184).

வன்புறை vanpuṟai, n. <வன்புறு-. 1. (Akap.) Assurance, comfort, given by a lover to his beloved; தலைவியைத் தலைவன் ஆற்றி வற்புறுத் துகை. வன்புறை குறித்தல (தொல். பொ. 185). 2. (Akap.) Theme in which the heroine is comforted by her companions and friends, during her separation from the hero; தலைவன் பிரிவின் கண் வாயில்கள் தலைவியை ஆற்றுவித்தலைக் கூறும் அகத்துறை. (இறை. 53.) 3. Assurer, comforter; வற்புறுத்திச் சொல்பவன். வன்புறையாகிய வயந்தகற் குணாத்த (பெருங். வத்தவ. 6, 10).

வன்புறையெதிரழிதல் vanpuṟai-y-etir-aḻital, n. <வன்புறை +. (Akap.) Theme describing the sufferings of a heroine in her loneliness after her lover has consoled and left her; தலைவன் ஆற்றுவித்துப் பிரிந்தபின் தனிமையால் தலைவி

வாராத் [illegible] கூறுபட் டசைத்துறை வன்புறை பெறீ [illegible] . . . கூறியது (கலித் 28, [illegible]).

வன்பொறை van-poṟai, n. <வன்-மை+. Heavy burden; ponderous weight; பெரும்பாரம் (W.)

வன்மத்தானம் vaṉma-t-tāṉam, n. <வன்மம்² + தானம்². See வன்மம்². (W.)

வன்மம்¹ vaṉmam, n. <வன்-மை. 1. Malice, grudge, spite; தீராப்பகை. வன்மககனி பாவின மன (ஞா. கலிங்கத். 58). 2. Force; வலி. மாட்டின் . . . காஞ் சென்றுற்ற வன்மத்தைக் கண்டு (கம்பரா. அதிகா. 228) 3. Vow; சபதம். Loc.

வன்மம்² vaṉmam, n. <மர்மம 1. Vital part of the body; மருமஸ்தானம். (W.) 2. Words that must be spoken in secret; பலரறியச் சொல்ல வொண்ணாத இரகசியச்சொல். வன்மமே சொல்லி வெய்மைச் சீவியாரே (திருவ. திருவாய 6, 2, 7).

வன்மரம் vaṉ-maram, n. <வல்¹+. 1. Exogenous plant; அகக்காழுள்ள மரம். (திவா.) 2. East Indian satin-wood. See புரசு², 1. (W.)

வன்மரை vaṉ marai, n. cf. வன்மரம். East Indian satin-wood See புரசு², 1. வன்மரை யென்னு மரமேபூர்ந்த (S. I. I. iii, 408).

வன்மனம் vaṉ-maṉam, n. <வல்¹+. Hard heart; வன்னெஞ்சு. (W.)

வன்மா vaṉ-mā, n. <id.+மா². 1. See வன்மான். 2. Horse; குதிரை. தாமரையை வன்மா வெனக்கொண்ட (சிறுநூர். 35)

வன்மான் vaṉ-māṉ, n. <id +மான்¹. Lion; சிங்கம். வன்மானுகைத்த கொடி (தக்கயாகப். 75).

வன்மி-த்தல் vaṉmi-, 11 v. intr. <வன்மம்¹. (W.) 1. To be hard-hearted; வன்னெஞ்சு படைத்தல். 2. To bear malice; தீராப்பகை காட்டுதல். 3. To make a vow; சபதஞ்செய்தல். 4. To be indurated, as trees; மரம் காழ்கொள்ளுதல்.

வன்மிகம் vaṉmikam, n. 1. See வன்மீகம், 1. சிதலை மெய்ததொகை வன்மிகத் தெழுந்தென (கந்தபு. மோனசீ. 2). 2. See வன்மீகரோகம் (யாழ். அக.)

வன்மீகநாதர் vaṉmīka-nātar, n. <Valmīka+. Śiva at Tiruvārūr in the Tanjore District; திருவாரூரிற் கோயில்கொண்டுள்ள சிவபிரான். எங்கள் வன்மீகநாத போற்றி (திருவாரூ. பு. வன்மீக. 83).

வன்மீகம் vaṉmīkam, n. <valmīka. 1. Ant-hill; கறையான்புற்று. (பிங்.) 2. The Rāmāyaṇa of Vālmīki; வால்மீகிராமாயணம். (W.) 3. Cancer; புற்றுவைச்சூம் புண்வகை. Loc. 4. See வன்மீகரோகம். Loc.

வன்மீகர் vaṉmīkar, n. <valmīka. See வன்மீகநாதர். வன்மீகா தாமோரா தமிழுருவாய்ச சாரந்த சதாசிவனே (தனிச். சிந். 263, 1).

வன்மீகரோகம் vaṉmīka-rōkam, n. <வன்மீகம்+. Swelling in the neck, chest or other part of the body; elephantiasis; ஒருவகை உடல் வீக்கநோய். Loc.

வன்மீன் vaṉ-mīṉ, n. <வல்¹ + மீன்². Crocodile; முதலை. (பிங்.) மிடைநது வன்மீனுயிர கவர (பிரமோத். 6, 35).

வன்மீனம் vaṉ-mīnam, n. <id.+மீனம்². See வன்மீன். ஒரு வன்மீன நீரிடை நின்று (காஞ்சிப பு. பணணிய. 11).

வன்மை vaṉmai, n. <வல்¹. 1. Strength; வலிமை. வன்மையுள வன்மை மடவாரபொறை (குறள், 153). 2. Hardness; கடினம். (W.) 3. See வன்சொல். மற்று நீ வன்மை பேசி (பெரியபு. தடுத்தாட். 70). 4. Skill, ability; ஆற்றல். (W.) 5. Force, violence; வலாற்காரம். (W.) 6. Accent, emphasis; சொல்லழுத்தம். (W.) 7. Anger; கோபம். வாங்கினன் சீதையை யெனனும வனமையால் (கம்பரா. முதற்போ. 108). 8. Thought, attention; கருத்து. (திவா.) 9. (Gram.) Hard consonant; வல்லெழுத்து. உரம்பெறும் வன்மை (நன். 75).

வன்மொழி vaṉ-moḻi, n. <id.+மொழி². See வன்சொல், 1. (W.)

வன்றி vaṉṟi, n. perh. id. [K. handi.] Swine; பன்றி. வனறி படாந்த வழி (தொல். பொ. 102, உரை).

வன்றிசை vaṉṟicai, n. <id.+திசை². North; வடதிசை. வன்றிசைக் காளிதாசன் வடமொழி (இரகு. பாயிர. 8).

வன்றொடர்க்குற்றியலுகரம் vaṉṟoṭar-k-kuṟṟiyal-ukaram, n. <id.+. The shortened vowel u of a vowel consonant following a hard consonant; வல்லெழுத்து அடுத்துத் தொடரப்பெற்ற குற்றியலுகரம். (நன். 94.)

வன்றொண்டன் vaṉṟoṇṭaṉ, n. <id.+. Cuntaramūrtti-nāyaṉār. See சுந்தரமூர்த்திநாயனூர். நாவலூராளி நம்பி வன்றொண்டன் (தேவா. 942, 10).

வன்னக்கல் vaṉṉa-k-kal, n. <வன்னம்¹+. A medicinal stone. See மந்தாரச்சிலை. (சங். அக.)

வன்னசரம் vaṉṉa-caram, n. <id.+. A neck ornament set with various precious stones; பலவகை இரத்தினங்களிழைத்தியன்ற கழுத்தணிவகை. மண்மகடன் மார்பினணி வன்னசர மென்ன (கம்பரா. வரைக்காட்சி. 13).

வன்னதூலிகை vaṉṉa-tūlikai, n. <*varṇa-tūlikā*. Painter's brush; வர்ணக்கோல்.

வன்னப்புறா vaṉṉa-p-puṟā, n. <வன்னம்¹ +. A kind of dove; புறவகை. (*பதார்த்த*. 909.)

வன்னம்¹ vaṉṉam, n. <*varṇa*. 1. Colour, pigment. See வர்ணம், 1. *அவைதாம் பளிங்கிலிட்ட வன்னம்போற் காட்டிற்றைக் காட்டிநிற்றலான்* (*சி. போ. பா*. 8, 3). 2. Letter, character; எழுத்து. *மொழிகளும் வன்னமும்* (*திருக்காளத். பு*. 28, 9).

வன்னம்² vaṉṉam, n. prob. *svarṇa*. Gold; தங்கம். (*சங். அக*.)

வன்னரூபி vaṉṉa-rūpi, n. <வன்னம்¹ +. 1. Umā; உமை. *தேசுறும் வன்ன ரூபியப் பிறைநுத றேவியை* (*காஞ்சிப்பு. சனற்கும*. 18). 2. Sarasvatī; சரசுவதி. (*சங். அக*.)

வன்னவட்டி vaṉṉa-vaṭṭi, n. perh. வன்னம்¹ + வட்டி². Lintel, beam over window or door; கதவு நிலைக்குமேலுள்ள மண்தாங்கிப் பலகை. (C. E. M.)

வன்னவத்தி vaṉṉa-vatti, n. <id. +. See வன்னதூலிகை. *Loc*.

வன்னனை vaṉṉaṉai, n. <*varṇanā*. Description. See வருணனை. *மாமாயை வன்னனைக்கு . . . முன்னிலையாம்* (*ஞானவா. தாசு*. 54).

வன்னி¹ vaṉṉi, n. <*vahni*. 1. Fire; நெருப்பு. (*பிங்*.) *பாவவிறகுக் கெரியும் வன்னி* (*திருக்காளத். பு*. 21, 33). 2. Horse; குதிரை. *மாராட்டமில் வன்னி* (*திருவிளை. நரிபரி*. 106). 3. Indian mesquit, m. tr., *Prosopis spicigera*; மரவகை. *வன்னிமரமு மடைப்பளியுஞ் சான்றாக* (*சிலப்*. 21, 5). (*பிங்*.) 4. Ceylon leadwort. See கொடுவேலி. (*மலை*.) 5. Whirling nut. See தணக்கு, 2. (*மலை*.) 6. Person of the Vaṉṉiya caste; வன்னியன்.

வன்னி² vaṉṉi, n. <*varṇin*. 1. Brahman bachelor-student; பிரமசாரி. (*பிங்*.) *வன்னி நிலை முயலாதான்* (*சேதுபு. பலதீ*. 3). 2. [T. *vanne-pulugu*.] Parrot; கிளி. (*பிங்*.) *வன்னியும் காற்றும் கலந்தேறிய வெம்மதனை* (*வெங்கைக்கோ*. 41).

வன்னி³-த்தல் vaṉṉi-, 11 v. tr. <வன்னம்¹. (W.) 1. To paint; வர்ணம்வைத்தல். 2. To describe; வருணித்தல்.

வன்னிக்குத்தி vaṉṉikkutti, n. See வன்னிக்குத்திமறவன். (G. Tn. D. I, 132.)

வன்னிக்குத்திமறவன் vaṉṉikkutti-maṟavaṉ, n. <வன்னிக்குத்தி +. A sub-sect of Maṟavas; மறவருள் ஒரு பிரிவு. (E. T. V, 32.)

வன்னிகர் vaṉṉikar, n. See வன்னிகா. (*சங். அக*.)

வன்னிகர்ப்பன் vaṉṉi-karppaṉ, n. <*vahni-garbha*. God Skanda; முருகக்கடவுள். (W.)

வன்னிகருப்பம் vaṉṉi-karuppam, n. <*vahni-garbha*. 1. Spiny bamboo, மூங்கில். (*மலை*.) 2. A mineral poison. See இலிங்கபாஷாணம். (*சங். அக*.)

வன்னிகா vaṉṉikā, n. Wild long pepper. See பெருந்திப்பிலி. (*மூ. அ*.)

வன்னிகை vaṉṉikai, n. <*varṇikā*. Pen, pencil; எழுதுகோல். *புத்தகமு ஞானத்து முத்திரையும் . . . வன்னிகையும்* (*பாரதவெண். துதி*).

வன்னிசகாயன் vaṉṉi-cakāyaṉ, n. <*vahni-sahāya*. Wind-god, வாயுதேவன். *வன்னி சகாய னெனைமாதனை* (*உத்தரரா. அநுமப*. 40)

வன்னித்தி vaṉṉi-t-ti, n. prob. வன்னி¹ + தீ¹. Sal ammoniac; நவச்சாரம். (*சங். அக*.)

வன்னித்தும்பை vaṉṉi-t-tumpai, n. prob. id + தும்பை¹. A kind of white dead nettle; தும்பைவகை. (*சங். அக*.)

வன்னிதூமநியாயம் vaṉṉi-tūma-niyāyam, n. <*vahni* + *dhūma* +. (Log.) A nyāya in illustration of inseparable association or concomittance, as of fire and smoke; 'புகையுள்ள விடத்துத் தீயுண்டு' என்பதுபோலப் பொருள்களின் பிரிவின்மையைக் குறிக்கும் நியாயம். (*அபி. சிந்*.)

வன்னிப்பிரியம் vaṉṉi-p-piriyam, n. <id. +. Ceylon leadwort. See கொடுவேலி. (*மலை*.)

வன்னிபலியம் vaṉṉipaliyam, n. See வன்னிப்பிரியம். (*மலை*.)

வன்னிபூ vaṉṉi-pū, n. <*vahni-bhū*. See வன்னிகர்ப்பன். (*பிங்*.)

வன்னிபொக்கிஷம் vaṉṉi-pokkiṣam, n. <வன்னி¹ +. See வன்னிபோக்கியம். (*யாழ். அக*.)

வன்னிபோக்கியம் vaṉṉi-pōkkiyam, n. <*vahni-bhōgya*. Ghee; நெய். (W.)

வன்னிமன்றம் vaṉṉi-maṉṟam, n. <வன்னி¹ +. Meeting place under a *vaṉṉi* tree; வன்னிமரமுள்ள பொதுவிடம். *சுடலை நோன்பிகள் . . . மடைதீ புறுக்கும் வன்னி மன்றமும்* (*மணி*. 6, 87).

வன்னிமாரகம் vaṉṉi-mārakam, n. <*vahni-māraka*. Water; நீர். (W.)

வன்னிமித்திரன் vaṉṉi-mittiraṉ, n. <*vahni-mitra*. See வன்னிசகாயன். (W.)

வன்னிமை vaṉṉimai, *n.* <வன்னி¹. Petty chieftainship, as of one belonging to the Vanniya caste; குறும்பரசராட்சி. (W.)

வன்னியம்¹ vaṉṉiyam, *n.* <*varṇya.* That which is described; வர்ணிக்கப்பட்டது. (சங். அக.)

வன்னியம்² vaṉṉiyam, *n.* <வன்னி¹. 1. Nature of a petty chieftain; குறும்பரசரின் தன்மை. (திவ். திருப்பா. 5, வ்யா. பக். 80.) 2. Liberty, freedom; சுதந்திரம். இணைவிக்குஞ் சேர வன்னிய மகிலேற்றே (ஈடு, 7, 7, 3). 3. Enmity; பகைமை. (ஈடு, 7, 7, 3, ஜீ.)

வன்னியமறு-த்தல் vaṉṉiyam-aṟu-, *v. tr.* <வன்னியம்² + அறு²-. To destroy or subdue petty chieftains; குறும்பரசரை யழித்தல். வன்னிய மறுத்திருப்படுதொரு குடி (ஈடு, 5, 10, பிர.).

வன்னியராயன் vaṉṉiyarāyaṉ, *n.* A village deity; ஒரு கிராமதேவதை. வன்னியராயர் . . . வரும பன்றிமாடா (குற்றா. குற. 70).

வன்னியவலையன் vaṉṉiya-valaiyaṉ, *n.* prob. வன்னியம்² +. A sub-sect of the Valaiya caste; வலையர் குலத்துள் ஒரு பிரிவு. (G. Tp. D. I, 114.)

வன்னியன் vaṉṉiyaṉ, *n.* <வன்னி¹. 1. A caste; ஒரு சாதி. (G. Tp. D. I, 110.) 2. Feudatory prince; commander; சாமந்தன். நாற்படை வன்னியர (கல்லா. 37, 15). 3 Caste-title among certain castes, as the Kallar, Valaiyar, etc.; கள்ளர் வலையர் முதலிய சில சாதியாரின் பட்டப் பெயர் (E. T. vii, 321.)

வன்னிரேதா vaṉṉirētā, *n.* <*vahni-rētas.* Śiva; சிவபிரான். ஈசானன் வன்னிரேதா நற்சத்தி யன் (காஞ்சிப்பு. சனற். 22).

வன்னிலம் vaṉṉilam, *n.* <வல்¹ + நிலம். Hard, rocky soil; பாறைப்பாங்கான பூமி. (குறள், 78, உரை.)

வன்னிலோகம் vaṉṉi-lōkam, *n.* <*vahni-lōha.* Copper; செம்பு. (யாழ். அக.)

வன்னிவகன் vaṉṉi-vakaṉ, *n.* <*vahni-vaha.* Wind, as the vehicle of fire; [தீயைத் தாங்குபவன்] காற்று. தென்றலே . . . வன்னிவக ஞயினை (சரபேந்திரகுறவஞ்சி, 21, 7).

வன்னிவண்ணம் vaṉṉi-vaṇṇam, *n.* <*vahni-varṇa.* 1. Red lotus. See செந்தாமரை. (மலை.) 2. Red Indian water-lily. See செவ் வாம்பல். (யாழ். அக.)

வன்னிவீசம் vaṉṉi-vīcam, *n.* <*vahni-bīja.* Gold; பொன். (யாழ். அக.)

வன்னெஞ்சு vaṉṉeñcu, *n.* <வல்¹ +. Hard heart; கடுமையான மனம். (W.)

வன்னெல் vaṉṉel, *n.* <id +. Full-grown paddy; முற்றின நெல். (யாழ். அக.)

வன்னெற்று vaṉṉeṟṟu, *n.* Bristly button weed. See நத்தைச்சூரி. (மலை.)

வனகந்தம் vaṉa-kantam, *n.* <*vana-kanda.* Purple-stalked dragon. See காட்டுக் கருணை, 1. (சங். அக.)

வனகவம் vaṉa-kavam, *n.* <*vana-gava.* Bison; காட்டுப்பசு. (சங். அக.)

வனகோசரம் vaṉa-kōcaram, *n.* <*vana* + *gō-cara.* Forest region; காட்டுப்பிரதேசம். (யாழ். அக.)

வனகோசரன் vaṉa-kōcaraṉ, *n.* <*vana-gōcara.* (யாழ். அக.) 1. Forest-dweller; வனத் தில் வசிப்போன். 2. Hunter; வேட்டைக்காரன்.

வனச்சாகம் vaṉa-c-cākam, *n.* <*vana* + *chāga.* Jungle sheep. See காட்டாடு. (அரு. அக.)

வனச்சார் vaṉa-c-cār, *n.* <வனம்¹ + சார்². See வனச்சார்பு. (சூடா.)

வனச்சார்பு vaṉa-c-cārpu, *n.* <id. +. Forest ground, jungle tract; காட்டுப்பாங்கான முல்லைநிலம். (W.)

வனச்சுவை vaṉaccuvai, *n.* <*vana-śvā* nom. sing. of *vana-śvan.* (சங். அக.) 1. Jackal; நரி. 2. Civet-cat; புனுகுப்பூனை. 3. Tiger; புலி.

வனசங்கடம் vaṉacaṅkaṭam, *n.* <*vana-saṅkaṭa.* Bengal gram. See கடலை, 1.

வனசங்கரி vaṉa-caṅkari, *n.* <*vana-śaṅkarī.* Durgā; துர்க்கை.

வனசஞ்சரிப்பு vaṉa-cañcarippu, *n.* <வனம்¹ +. See வனசஞ்சாரம். (W.)

வனசஞ்சாரம் vaṉa-cañcāram, *n.* <id. +. Roaming in forests; காட்டிலே திரிந்துவாழ்கை.

வனசஞ்சாரி vaṉa-cañcāri, *n.* <*vana-sañcārin.* See வனசரிதன். (W.)

வனசந்தனம் vaṉa-cantaṉam, *n.* <*vana-candana.* (அரு. அக.) 1. Deodar cedar. See வண்டுகொல்லி, 3. 2. Eagle-wood. See அகில், 1.

வனசந்திரிகை vaṉa-cantirikai, *n.* <*vana-candrikā.* A kind of jasmine; மல்லிகைவகை. (அரு. அக.)

வனசம் vaṉacam, *n.* <*vana-ja.* Lotus; தாமரை. வனச நீர்நிலை நின்று (ஞானா. 46, 19).

வனசம்பகம் vaṉa-campakam, n. <vana-campaka. White-stalked fruited tulip tree of the Nilgiris. See காட்டுச்சண்பகம். (அரு. அக.)

வனசமூகம் vaṉa-camūkam, n. <vana-samūha. Flower garden; பூஞ்சோலை. (யாழ். அக.)

வனசரம் vaṉa-caram, n. <vana-cara. 1. Wild animal; காட்டுமிருகம். 2. Wild elephant; காட்டானை. (திவா.) 3. Wilderness; காடு. (J.)

வனசரர் vaṉacarar, n. <vana-cara. 1. Inhabitants of desert tracts; பாலைநிலமாக்கள். (திவா.) 2. Hunters, foresters; வேடர். வனசர வுருவதுகொடு (தேவா. 568, 6).

வனசரிதன் vaṉa-caritaṉ, n. <vana-carita. Forest-dweller, woodman; காட்டில் வாழ்வோன். நெடு வனசரிதராய் (பாரத வேத். 38).

வனசரோசனி vaṉa-carōcaṉi, n. <vana-sarōjinī. False tragacanth. See கோங்கிலவு. (சங். அக.)

வனசன் vaṉacaṉ, n. prob. yauvana-ja. Kāma; காமன். (பிங்.)

வனசிருங்காடம் vaṉa-ciruṅkāṭam, n. <vana-śṛṅgāṭa. A stout-stemmed herb. See பெருநெருஞ்சி. (மூ. அ.)

வனசீரம் vaṉa-cīram, n. <vana-jīraka. Purple fleabane. See காட்டுச்சீரகம். (அரு. அக.)

வனசீவி vaṉa-cīvi, n. <vana-jīvin. See வனசரிதன். (யாழ். அக.)

வனசுரம் vaṉa-curam, n. <வனம்[1]+சுரம்[1]. Desert; பாலைநிலம். (W.)

வனசெந்து vaṉa-centu, n. <id.+செந்து[1]. Wild animal; காட்டில் வாழும் பிராணி. (W.)

வனசை vaṉacai, n. <vana-jā. (சங். அக.) 1. Lakṣmī; இலக்குமி. 2. Sandal-wood tree; சந்தனமரம்.

வனசோபனம் vaṉa-cōpaṉam, n. <vana-śōbhana. Lotus; தாமரை. (மலை.)

வனத்தன் vaṉattaṉ, n. <vana-stha. A person in the third order of religious life; வானப்பிரஸ்தன். வனத்தன தியறன்னைச் சொல்லு லுற்றனர் (திருக்காளத். பு. 19, 4).

வனத்தாய் vaṉa-t-tāy, n. <வனம்[1]+. See வனதுர்க்கை. (M. M.)

வனத்துத்தவளை vaṉattu-t-tavaḷai, n. <id.+. A venomous insect; விஷப்பூச்சிவகை.

வனத்துளசி vaṉa-t-tuḷaci, n. <id.+. Wild basil. See காட்டுத்துளசி.

வனதித்தம் vaṉa-tittam, n. <vana+tikta. Green wax-flower. See கொடிப்பாலை, 1. (மலை.)

வனதீபம் vaṉa-tīpam, n. <vana-dīpa. Champak. See சண்பகம். (சங். அக.)

வனதுர்க்கம் vaṉa-turkkam, n. <vana+durga. Forest, as a defence; காட்டரண். வன துர்க்கம் கிரிதுர்க்கம் சலதுர்க்கம் என்னப்பட்ட மூன்று அரணுகளையும் (தக்கயாகப். 466, உரை).

வனதுர்க்காதேவி vaṉa-turkkā-tēvi, n. <id.+. See வனதுர்க்கை. (தக்கயாகப். 54, உரை.)

வனதுர்க்கை vaṉa-turkkai, n. <id.+. Durgā; துர்க்கை. வனதுர்க்கையினுடைய புதல்வ (திருமுரு. 258, உரை).

வனதெய்வம் vaṉa-teyvam, n. <id.+. See வனதேவதை. (சீவக. அரும்.)

வனதேவதை vaṉa-tēvatai, n. <id.+. Wood-nymph, dryad; sylvan god or goddess; காடுறை தெய்வம். மந்தச் சோழிலே வனதேவதை காள் (கம்பரா. சடாயுவுயிர். 78).

வனநரம் vaṉa-naram, n. <id.+prob. nara. Monkey; வானரம். (சங். அக.).

வனப்பகையப்பன் vaṉappakai-y-appaṉ, n. St. Cuntaramūrttināyaṉār, who treated the girl Vaṉappakai as his own daughter; [வனப் பகை என்ற பெண்ணைப் புத்திரியாகக்கொண்டவர்] சுந்தரமூர்த்திநாயனார். வனப்பகையப்பன் வனறொண டன் (தேவா. 924, 10).

வனப்பதியம் vaṉappatiyam, n. <vānaspatya. See வனபதி. (யாழ். அக.)

வனப்பருத்தி vaṉa-p-parutti, n. prob. வனம்[1]+. False tragacanth. See கோங்கிலவு.

வனப்பிரியம் vaṉa-p-piriyam, n. <vana-priya. Indian cuckoo; குயில். (சங். அக.)

வனப்பு vaṉappu, n. cf. vanas. 1. Beauty, grace, comeliness; அழகு. செவ்வானத்து வனப்பு (புறநா. 4). 2. Fresh colour of youth; இளமை நிறம். (திருமுரு. 17, வேறுரை.) 3. Elegance of a literary work resulting from the perfection of its parts; பலவுறுப்புந் திரண்டவழிப் பெறுவதோர் செய்யுளழகு. (தொல். பொ. 548.) 4. Largeness of size; பெருந்தோற்றம். வனப்பஞ்சான் (ஏலா. 22).

வனப்புவண்ணம் vaṉappu-vaṇṇam, n. <வனப்பு+. (Mus.) A variety of melody; இசைவகை. (பெரியபு. ஆனாய. 28.)

வனபத்தியம் vaṉapattiyam, *n.* < *vānas-patya.* See வனபதி. (சங். அக.)

வனபதி vaṉa-pati, *n.* < *vanas-pati.* Tree that bears fruit without apparently flowering, பூவாது காய்க்கும் மரம். (சூடா.)

வனபந்தம் vaṉa-pantam, *n.* < வனம்¹ +. Tank; தடாகம். (சங். அக.)

வனபலம் vaṉa-palam, *n.* Elephant pepper. See ஆனைத்திப்பலி. (சங். அக.)

வனபிப்பிலி vaṉa-pippili, *n.* < *vana-pippalī.* Long pepper. See காட்டுத்திப்பலி. (சங். அக.)

வனபோசனம் vaṉa-pōcaṉam, *n.* < *vana* +. 1. Picnic or garden-party; தோட்ட முதலியவற்றில் நடத்தும் விருந்து. 2. A festival in which the *urcavamūrtti* of a temple is treated to a picnic; உற்சவமூர்த்தியைத் தோட்டத்திற்கு எழுந்தருளுவித்து நைவேத்தியம் முதலியன செய்விக்கும் உற்சவம்.

வனம்¹ vaṉam, *n.* < *vana.* 1. Forest; காடு. (சூடா.) *வனமே மேவி . . . எவ்வாறு நடந்தனை* (திவ். பெருமாள். 9, 2). 2. Pleasure-grove, grotto about a town; ஊர்சூழ் சோலை. (சூடா.) 3. Cremation ground; சுடுகாடு. (சூடா.) 4. Water; நீர். (பிங்.) *வனமோரனைய மோதையின்* (கம்பரா. நகர்நீங்கு. 85). 5. Waterfall; மலையருவி. (யாழ். அக.) 6. Abode, residence; உறைவிடம். *வாவியு மருமாகத் துஞ்சவே வனசக மொக்குமே* (இரகு. நகர. 38). 7. Way; வழி. (பிங்.) 8. Holy basil; துளசி. (சூடா.) 9. Ant-hill; புற்று. (சங். அக.)

வனம்² vaṉam, *n.* cf. *vanas.* 1. Beauty; loveliness; அழகு. *வனமுலை* (கலித். 97). 2. Abundance; மிகுதி. (சூடா.)

வனம்³ vaṉam, *n.* < *varṇa.* See வன்னம்¹. *செவ்வனத் திறத்து* (பாரத. வேத்திரகீய. 3).

வனமடை-தல் vaṉam-aṭai-, *v. intr.* < வனம்¹ +. To die; மரணமடைதல். *Loc.*

வனமரை vaṉa-marai, *n.* < id. + மரை². A pasture weed. See ஓரிதழ்த்தாமரை. (சங். அக.)

வனமல்லிகை vaṉa-mallikai, *n.* < *vana-mallikā.* 1. Wild jasmine. See காட்டுமல்லிகை. (மலை.) 2. Eared jasmine. See ஊசிமல்லிகை, 1. (பிங்.)

வனமா vaṉamā, *n.* (மலை.) 1. Ceylon leadwort. See கொடுவேலி. 2. East Indian satin-wood. See முதிரை, 3.

வனமாலி vaṉamāli, *n.* < *vana-mālin.* 1. Viṣṇu, as wearing the *vaṉa-mālai;* திருமால். (பிங்.) 2. A prostrate herb. See பிரமி². (மலை.)

வனமாலை vaṉa-mālai, *n.* < *vana-mālā.* 1. A composite garland of flowers and tender leaves of various colours; பலவகை நிறமுள்ள மலருந் தழையுங் கொண்டு தொடுக்கப்பட்ட மாலை. 2. Garland of basil; துளசிமாலை. *வாட்டமில் வனமாலை மார்வனை* (திவ். பெருமாள். 2, 1).

வனமுதம் vaṉa-mutam, *n.* < *vana-mūta.* Cloud; மேகம். (யாழ். அக.)

வனமுறை vaṉa-murai, *n.* prob. வனம்¹ + முதிரை. East Indian satin-wood. See முதிரை, 3. (சங். அக.)

வனமோசை vaṉa-mōcai, *n.* < *vana-mōcā.* Wild plantain. See காட்டுவாழை. (சங். அக.)

வனரஞ்சனி vaṉa-rañcaṉi, *n.* Human milk; முலைப்பால். (சங். அக.)

வனராஜன் vaṉarājaṉ, *n.* < *vana-rāja.* Lion; சிங்கம். (யாழ். அக.)

வனருகம் vaṉarukam, *n.* < *vana-ruha.* Lotus; தாமரை. *வனருக மண்டப நாப்பண்* (குற்ற. தல. 15, 10).

வனலட்சுமி vaṉa-laṭcumi, *n.* < *vana-lakṣmī.* Plantain; வாழை. (மூ. அ.)

வனவசம் vaṉa-vacam, *n.* prob. *vana* + *vāsa.* Sandalwood; சந்தனமரம். (மலை.)

வனவன் vaṉavaṉ, *n.* < வனம்¹. Forester, hunter, as dwelling in the forest; வேடன். *ஒரு வனவன் யானைகெட* (தாயு. சிதம்பர. 28).

வனவாசம் vaṉa-vācam, *n.* < *vana-vāsa.* Dwelling or residing in a forest; காட்டில் வாழ்கை. *பஞ்சபாண்டவர் வனவாசம்.*

வனவாசனம் vaṉa-vācaṉam, *n.* < *vana-vāsana.* Civet cat; புனுகுப்பூனை. (யாழ். அக.)

வனவாசி vaṉa-vāci, *n.* < *vana-vāsin.* Dweller in a forest; காட்டில் வாழ்வோன். (W.)

வனவாந்தரம் vaṉavāntaram, *n.* See வனாந்தரம். (யாழ். அக.)

வனவிலாசனி vaṉa-vilācaṉi, *n.* prob. *vana* + *vilāsinī.* A kind of grass, *Andropogon auriculatus;* ஒருவகைப் புல். (மூ. அ.)

வனாகு vaṉāku, *n.* < *vanākhu.* Hare; முயல். (சங். அக.)

வனாந்தரம் vaṉāntaram, *n.* < *vana* + *antara.* 1. The interior of a forest; காட்டின் உட்பிரதேசம். (W.) 2. Desert; பாலைவனம். *Loc.*

வனாந்தரமாய்க்கிட-த்தல் vanāntaram-āy-k-kiṭa-, *v. intr.* < வனாந்தரம் +. To be in great abundance; மிகுதியாயிருத்தல். அந்தக் காட்டாயக்கரையில் தானி வனாந்தரமாய்க்கிடக்கிறது.

வனாமலகம் vanāmalakam, *n.* < *vana* + *āmalaka*. Emblic myrobalan. See காட்டுநெல்லி. (மூ. அ.)

வனி vaṉi, *n.* prob. *vaṉi*. [M. *paṉi*.] Fever; சுரம். (இராசவைத். 149)

வனிக்கொடி vaṉi-k-koṭi, *n.* < E. *vanilla* +. Mexican vanilla, m. cl., *Vanilla planifolia;* ஒருவகைக் கொடி. (L.)

வனிகை vaṉikai, *n.* < *vanikā*. Grove; தோப்பு. (யாழ். அக.)

வனிதை vaṉitai, *n.* < *vanitā*. 1. Woman, damsel; பெண். வனிதை பாகன் மகிழ்ந்தெதிர் தோன்றினன் (திருக்காளத். பு. 20, 9). 2. Wife; மனைவி. (யாழ். அக.)

வனீரம் vaṉīram, *n.* cf. *vaśira*. Long pepper. See காட்டுத்திப்பலி. (மூ. அ.)

வனை-தல் vaṉai-, 4 *v. tr.* 1. To form, fashion, shape; உருவமைப்புச்செய்தல். (பிங்.) வனை கலத்திகிரியும் (சீவக. 1839). 2. To adorn; அலங்கரித்தல். (சூடா.) 3. To draw, paint; சித்திரமெழுதுதல். வனையலாம் படித்தலா வடிவிற்கு (சீவக. 709).

வனோற்சாகம் vaṉōrcākam, *n.* < *vanōtsāha*. Rhinoceros; காண்டாமிருகம்.

வஜ்ரகாயம் vajra-kāyam, *n.* < *vajra-kāya*. Robust, strong body; வச்சிர சரீரம்.

வஜ்ரசும்பன் vajra-cumpaṉ, *n.* < வஜ்ரம் +. Utter fool, idiot; முழுமுட்டாள். *Colloq.*

வஜ்ரபீஜம் vajra-pījam, *n.* < id. +. Bonduc nut. See கழற்சி, 2.

வஜ்ரம் vajram, *n.* < *vajra*. 1. See வயிரம்[1]. 2. A kind of glue. See வச்சிரம், 7.

வஜா vajā, *n.* < Arab. *vazā*. Deduction, remission, abatement, as of revenue; நிலவரித்தள்ளுபடி. (C. G.)

வஜாபட்டி vajā-paṭṭi, *n.* < வஜா + பட்டி[4]. List of remissions made; வரித்தள்ளுபடிச் சாபிதா. (C. G.)

வஸ்தாது vastātu, *n.* < Persn. *ustād*. 1. Gymnast, wrestler; மற்போர்வல்லவன். 2. Physically strong person; சரீரபலமுடையவன்.

வஸ்தி vasti, *n.* < *vasti*. Clyster; பீச்சாங்குழலால் ஆசனவாயின் வழியாகச் செலுத்தும் மருந்துநீர். (இங். வை.)

வஸ்திரகாயம் vastira-kāyam, *n.* < *vastra* + prob. *kāya*. 1. Straining through a piece of soft cloth, as medicine, etc.; தூளான பண்டங்களைத் துணியிலிட்டுச் சன்னப்பொடியாக வடித்தெடுக்கை. (இங். வை.)

வஸ்திரங்கொடுத்தல் vastiraṉ-koṭuttal, *n.* < வஸ்திரம் + கொடு-. A form of marriage among Malaiyāḷis. See புடவைகொடை. *Nāñ.*

வஸ்திரம் vastiram, *n.* < *vastra*. Garment, vestment, cloth; துணி.

வஸ்திராங்கம் vastirāṅkam, *n.* < id. +. A *kalpaka* tree which is said to bestow clothes of surpassing beauty; மிக்க அழகான ஆடைகளை அளிக்கும் கற்பகதரு. (தக்கயாகப். 757, கீழ்க்குறிப்பு.)

வஸ்து[1] vastu, *n.* < *vastu*. 1. Thing, object, article, matter; பொருள். குறிகுணமிறந்து வளர் வஸ்துவே (தாயு. சிற்சுகோ. 3). 2. Landed property; நிலச்சொத்து. கையிலிருந்த பணமபோட்டு வஸ்து வாங்கினான். *Loc.*

வஸ்து[2] vastu, *n.* cf. மஸ்து. Spirituous liquor; intoxicant; மயக்கந்தரும் பானம். (W.)

வஸ்துதாரணை vastu-tāraṇai, *n.* < *vastu* + *dhāraṇā*. See வத்துதாரணை. (W.)

வஸ்துநிச்சயம் vastu-niccayam, *n.* < id. + *niścaya*. Determining the existence, nature, etc., of the Primal Being. See வத்துநிச்சயம். (W.)

வஸ்துநிர்த்தேசம் vastu-nittēcam, *n.* < id. +. Indication of the subject-matter of a poem. See வத்துநிர்த்தேசம்.

வஸ்துப்பு vastuppu, *n.* Culinary salt. See வத்துப்பு. (அரு. அக.)

வஸ்துபரிச்சேதம் vastu-pariccētam, *n.* < *vastu* +. Ascertaining the nature of a thing. See வத்துபரிச்சேதம். (W.)

வஸ்துலட்சணம் vastu-laṭcaṇam, *n.* < id +. The nature of the Primal Being, which is five-fold, viz., *cattu, cittu, āṉantam, nittiyam, paripūraṇam;* சத்து சித்து ஆனந்தம் நித்தியம் பரிபூரணம் என்ற ஐவகை ஈசுரத்தன்மை. (W.)

வஸநாபி vasanāpi, *n.* 1. Nepal aconite. See வச்சநாபி, 1. 2. A strong poison. See வசநாபி, 2.

வக்ஷம் vakṣam, *n.* < *vakṣas*. Chest; மார்பு.

வக்ஷஸ்தலம் vakṣa-stalam, n. <id.+ sthala. See வக்ஷம். (W.)

வா

வா[1] vā. The compound of வ் and ஆ.

வா[2]-தல் [வருதல்] vā-, 13 v. intr. [T. rā, K. Tu. bā, M. vā.] 1. To come; வருதல். தரு சொல் வருசொல் . . . தன்மை முன்னிலை (தொல். சொல். 29). 2. To happen; நேர்தல். உருபு வந் தருக வன்றே (சீவக. 509). 3. To come into being; உண்டாதல். நல்மை ராடி (பு. வெ. ஒழிபு. 9) 4. To be born; பிறத்தல். அந்தணன் மாட்டினில . . . சந்தனு . . . வந்தனன் (பாரத. குருகு. 33). 5 To be known, understood, comprehended; மனத்துப் படுதல். அந்தப் பாடம் உனக்கு வந்ததா? 6. To become clear; to be attained, as a language, a science; நன்கறியப்படுதல். அவனுக்கு அந்த சாஸ்திரம் வரும். 7. To be completed, finished; முற்றுப்பெறுதல். ஸ்ரீமான் செய்தவித் தோமங்களாய் வருகோண (ஈடு, 7, 9, 9) 8. To be able; இயலுதல். அது என்னாற் செய்ய வாராது. 9. To abound, increase; மிகுதல். அணிவரு பூஞ்சிலம்பு (பு. வெ. 12, பெண்பாற். 17).

வா[3] vā, n. <வாவு-. Leaping, galloping; தாவுகை. வாச் செல் விளிவயோடு (புறநா. 197).

வாக்கல் vākkal, n. <வாக்கு-. Boiled rice from which conjee has been strained; வடிச்சப்பட்ட சோறு. கலைக்கடிகை வரகின் அவைப்புறு வாக்கல (புறநா. 215).

வாக்களி-த்தல் vākkaḷi-, v. intr. <வாக்கு[5] +. To make a promise, give one's word; உறுதிகூறுதல்.

வாக்கன் vākkaṉ, n. <வாக்கு[2]. See வாக்குக் கண்ணன். (யாழ். அக.)

வாக்காட்டு-தல் vā-k-kāṭṭu-, v. tr. <அவா +காட்டு-. To disappoint; to deceive; ஏய்த்தல். (யாழ். அக.)

வாக்காடு-தல் vākkāṭu-, v. intr. <வாக்கு[5] +. 1. To say, speak; பேசுதல். (W.) 2. To wrangle; to bandy words; to altercate; வாதாடுதல். (யாழ். அக.)

வாக்கார vākkāra, adv. <id.+ஆர்-. To the satisfaction of one's desire to speak; பேசும் அவா நிரம்பும்படி. வாக்கார வாயார வைதான்.

வாக்காள் vākkāḷ, n. <id. Sarasvatī, the Goddess of Speech; நாமகள். (பிங்.)

வாக்காளன் vākkāḷaṉ, n. <id.+ஆள்-. Voter; ஒரு ஸ்தானத்துக்கு உரியவனாக ஒருவனைத் தேர்ந்தெடுப்பது முதலியவற்றில் தன்னபிப்பிராயத்தைத் தெரிவிக்கும் உரிமையுள்ளவன். Mod.

வாக்கி[1] vākki, n. <id. 1. A poet skilled in composing poems on the four puruṣārttam, one of four pulamaiyōr, q.v.; புலமையோர் நால்வருள் அறம் முதலிய நான்கு உறுதிப்பொருள்களையும் பற்றி நன்றாகப்பாட வல்லவன் (பிங்.) நிமிஷத்துரைக்கும் பிரசண்ட வாக்கி (இலக். வி. பதிப்புரை, 4). 2. One capable of composing poetry with felicity; எளிதிற் கவிபாடுஞ் சக்தியுள்ளவன். அவர் நல்ல வாக்கி.

வாக்கி[2] vākki, n. Fem. of வாக்கன். Squint-eyed woman; மாறுகண்ணுள்ளவள். (யாழ். அக.)

வாக்கிடு-தல் vākkiṭu-, v. intr. <வாக்கு[5]+. 1. To make a promise; வாக்குத்தத்தஞ் செய்தல். (W.) 2. To utter ominous words; தீப்பலன் சேர்க்கும் வார்த்தை கூறுதல். Loc.

வாக்கியக்கட்டளை vākkiya-k-kaṭṭaḷai, n. <வாக்கியம்+. Clause or sentence of literary finish; நன்குயாத்த சொற்றொடர். எழுததானே கட்டப்பட்ட வாக்கியக்கட்டளைக் கூறுபாடுகளும் (சிலப். 3, 45, உரை, பக். 108).

வாக்கியசித்தாந்தம் vākkiya-cittāntam, n. <vākya+. See வாக்கியம், 4.

வாக்கியசேடம் vākkiya-cēṭam, n. <id. +śeṣa. General permissive rule. See புறனடைச்சூத்திரம். புறனடையை வடநூலார் வாக்கிய சேட மெனப (சி. போ. பா. 7, பக். 152).

வாக்கியம் vākkiyam, n. <vākya. 1. Speech, saying; assertion, statement; command; words; சொல். பிதுர்வாக்கியம். 2. Sentence; proposition containing the subject, object and predicate; எழுவாய் பயனிலை முதலியவற்றாற் பொருள் நிரம்பிய சொற்றொடர். வல்லோர் வகுத்த வாசனை வாக்கியம் (பெருங். உஞ்சைக். 34, 27.) 3. Aphorism, proverb; பழமொழி. (W.) 4. (Astron.) Mode of reckoning followed in Southern India, as distinguished from that followed in the Sūrya Siddhānta; சூரிய சித்தாந்தத்தினின்று வேறுபட்டதும் தென் இந்தியாவில் நடைபெறுவதுமான சோதிடகணனமுறை. (W.) 5. Astronomical table; சோதிடகணிதவாய்பாடுவகை. (W.) 6. Authoritative quotation; மேற்கோள். வாக்கியஞ் சொல்லி யாரொடும் வகையலாவகை செய்யன்மின் (தேவா. 999, 10).

வாக்கியார்த்தம் vākkiyārttam, n. <vākyārtha. 1. Meaning of a passage; சொற்றொடர்ப் பொருள். 2. (Log.) Argumentative exposition

of a text; ஒரு பொருண்மேல் வாதப்பிரதிவாதமாய் நிகழ்த்தும் உரை.

வாக்கியை vākkiyai, n. <vākyā. Pārvatī; பார்வதி. (கூர்மபு. திருக்கலி. 22.)

வாக்கின்செல்வி vākkiṉ-celvi, n. <வாக்கு⁵ +. Sarasvatī; நாமகள். (திவா.)

வாக்கு¹ vākku, n. cf. bhāga. [T. bāga, M. Tu. vāga.] 1 Perfection; correctness; திருத்தம். வாக்கணங்கார் மணிவீணை (சீவக. 1475). 2. Refined form, shape; திருந்திய வடிவு. வாக் கமை கபிலிகையில் (கலித். 137).

வாக்கு² vākku, n. <வாங்கு-. 1. Bend; வளைவு. கோட்டிய விலைவாக் கறிந்து (நாலடி, 395). 2. Irregularity; ஒழுங்கின்மை. (W.)

வாக்கு³ vākku, part. A participial suffix, signifying purpose; ஒரு வினையெச்சவிகுதி. கொள் வாக்கு வந்தான் (தொல். சொல். 231, உரை).

வாக்கு⁴-தல் vākku-, 5 v. tr. [T. vāka, K. vāku.] To pour; வார்த்தல். அடர்பொற் சிரகத்தால் வாக்கி (கலித். 51).

வாக்கு⁵ vākku, n. <vāc. 1. Mouth, the organ of speech, one of five karumēn-tiriyam, q.v.; கருமேந்திரியம் ஐந்தனுள் பேசற் கருவியான வாய். (பிங்.) 2. Word, speech; சொல். (திவா.) வாக்கினுற் றெருட்டுவா ரில்லை (கம்பரா. பிரமா. 201). 3. Voice from heaven. See அசரீரி, 2. 4. Promise; வாக்குத்தத்தம். அவ னுக்கு அப்படி வாக்குக் கொடாதே. 5. Word of praise, encomium; புகழ்ச்சிச்சொல். வாக்கமை யுருவின் மிக்கான் (சீவக. 1258). 6. Capacity to compose poems with felicity; எளிதிற் கவி பாடுந் திறம். அந்தப் புலவர் வாக்குள்ளவர். 7. Style; நூலின் நடை. அந்த நூலின் வாக்குச் சிறந் தது. 8. Speech form, of four kinds, viz., cūkkumai, paicanti, mattimai, vaikari; சூக்குமை பைசந்தி மத்திமை வைகரி என்ற நால்வகைப்பட்ட ஒலி. நிகழ்த்திடும் வாக்கு நான்கும் (சி. சி. 1, 24). 9. Vote; ஒரு ஸ்தானத்திற்கு உரியவனாக ஒருவனைத் தேர்ந் தெடுப்பது முதலியவற்றில் தன்னபிப்பிராயத்தைத் தெரிவிக்கும் உரிமை. Mod.

வாக்கு⁶ vākku, n. cf. bāhu. Side, direction; பக்கம். இரண்டு கைவாக்கு மியங்கலிப்ப (திரு விளை. தடாதகை. 26).

வாக்குக்கடன் vākku-k-kaṭaṉ, n. <வாக்கு⁵ +. 1. Simple loan not evidenced by a document; கைம்மாற்றுக் கடன். 2. Oral obligation; வாய்மொழி நிபந்தனை.

வாக்குக்கண் vākku-k-kaṇ, n. <வாக்கு² +. Squint-eye; மாறுகண். (W.)

வாக்குக்கண்ணன் vākkukkaṇṇaṉ, n. <வாக்குக்கண். Squint-eyed person; மாறு கண்ணுள்ளவன். (W.)

வாக்குக்குற்றம் vākku-k-kuṟṟam, n. <வாக்கு⁵ +. Fault or flaw in speech or words; சொற்பிழை. (W.)

வாக்குக்கொடு-த்தல் vākku-k-koṭu-, v. intr. <id.+. 1. To make a promise, pledge one's word; வாக்குறுதி கூறுதல். 2. To vote; அபிப்பிராயத்தைச் சீட்டு முதலியவை மூலமாய்த் தெரிவித்தல். Mod. 3. To engage a person in conversation; பேச்சுச்சொடுத்தல்.

வாக்குச்சகாயம் vākku-c-cakāyam, n. <id.+. Recommendation, as assistance given by speech; வார்த்தையாற் பிறர்க்குச்செய்யும் உதவி.

வாக்குச்சனி vākku-c-caṉi, n. <id.+. 1. (Astrol.) Saturn in the second house from the ascendant, which indicates harshness of speech; சாதக சக்கரத்தில் இரண்டாமிடத்து அமைந்து வாக்கின் கடுமையைக் குறிப்பிக்கும் சனிக் கிரகம். Loc. 2. Evil tongue; பேச்சுக்கொடுமை. வாக்குச்சனி கோபமைக் குலைக்கும்.

வாக்குச்சாதுரியம் vākku-c-cāturiyam, n. <id.+. Skill in speech; பேச்சுவன்மை.

வாக்குச்சித்தி vākku-c-citti, n. <id.+ சித்தி². (W.) 1. Persuasiveness in speech; பிற ரேற்கும்படி சொல்லுந் திறம். 2. Supernatural power of uttering words which turn true; சொற் கள் பலிக்கும்படி சொல்லுஞ் சக்தி.

வாக்குச்சுத்தம் vākku-c-cuttam, n. <id. + சுத்தம்¹. See வாக்குநாணயம்.

வாக்குச்சொல்(லு)-தல் vākku-c-col-, v. intr. <id.+. See வாக்குக்கொடு-, 1. (W.)

வாக்குண்டாம் vākkuṇṭām, n. <id.+ உண்டா-. The ethical poem Mūturai, attributed to Auvaiyār, so named because the work commences with the word vākkuṇṭām; ஔவை யார் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுவதும் வாக்குண் டாம் என்று தொடங்குவதுமான மூதுரை என்ற நீதி நூல்.

வாக்குத்தண்டம் vākku-t-taṇṭam, n. <id. +. Rebuke, harsh speech; கடிந்து கூறும் பேச்சு. (யாழ். அக.)

வாக்குத்தத்தம் vākku-t-tattam, n. <id. +. Promise, as giving one's word; உறுதி கூறுகை.

வாக்குத்தம்பம் vākku-t-tampam, *n.* <id. +ஸ்தம்பம்¹. The magic art of making one tongue-tied, one of *aṟupattunālu-kalai*, q.v.; அறுபத்துநாலு கலையுள் வாக்கைத் தடைப்படச் செய்யும் வித்தை.

வாக்குத்தானம் vākku-t-tāṉam, *n.* <id. +ஸ்தானம்². (Astrol.) Second house from the ascendant, indicating powers of speech, influence, learning, etc.; ஜாதக சக்கரத்தில் வாக்கு கல்வி முதலியவற்றைக் குறிக்கும் இரண்டாமிடம்.

வாக்குத்திட்சை vākku-t-tīṭcai, *n.* <id. +. (Śaiva) A way of initiation. See வாசக தீட்சை. (W.)

வாக்குத்துஷ்டம் vākku-t-tuṣṭam, *n.* <id.+. See வாக்குதோஷம் (யாழ். அக.)

வாக்குதேவதை vākku-tēvatai, *n.* <id. +. 1. See வாக்குதேவி. 2. Jupiter; வியாழன். (யாழ். அக.)

வாக்குதேவி vākku-tēvi, *n* <id. +. Sarasvatī, the Goddess of Speech; சரசுவதி.

வாக்குதோஷம் vākku-tōṣam, *n.* <id. +. (யாழ். அக.) 1. See வாக்குக்குற்றம். 2. Abuse, rebuke; நிந்தனை.

வாக்குநயம் vākku-nayam, *n.* <id. +. 1. See வாக்குச்சாதுரியம். 2. See வாக்குவசீகரம். 3. See வாக்குநாணயம்.

வாக்குநாணயம் vākku-nāṇayam, *n.* <id. +. Keeping one's word, honour consisting in the unfailing fulfilment of one's promises; சொன்னசொல்லை நிறைவேற்றுங் குணம்.

வாக்குப்பிசகு-தல் vākku-p-picaku-, *v. intr.* <id. +. 1. See வாக்குமாறு¹-. 2. To make a slip in pronunciation or speech; உச்சரிப்புத் தடுமாறுதல். (W.)

வாக்குப்புரள்(ளு)-தல் vākku-p-puraḷ-, *v. intr.* <id. +. See வாக்குமாறு¹-.

வாக்குபதி vākku-pati, *n.* <*vāk-pati.* Jupiter; வியாழன். (யாழ். அக.)

வாக்குபவம் vākkupavam, *n.* A prostrate herb. See பிரமி². (நாமதீப. 340.)

வாக்குமாறு¹-தல் vākku-māṟu-, *v. intr.* <வாக்கு⁵ +. To break one's word; சொல் தவறுதல்.

வாக்குமாறு²-தல் vākku-māṟu-, *v. intr.* prob. வாக்கு⁶ +. 1. To fall into dotage; கிழத்தனம் வருதல். 2. To become dull in intellect; புத்தி மழுங்குதல். (யாழ். அக.)

வாக்குமி vākkumi, *n.* <*vāgmin.* One skilled in the use of words; வாக்குத்திறமுள்ளவன். (சேதுபு. 44.)

வாக்குமுகாந்திரம் vākku-mukāntiram, *n* <வாக்கு⁵ +. See வாக்குமூலம். (W.)

வாக்குமூலம் vākku-mūlam, *n.* <id. +. *Mod.* 1. Oral deposition or evidence; வாய்ச் சாட்சி. 2. Written statement; பிரதிவாதி எழுதிக் கொடுக்கும் உறுதிமொழி.

வாக்குரிமை vākkurimai, *n.* <id. + உரிமை. Franchise; right of voting; பொதுச் சபையின் அங்கத்தினனாகப் பிறனைத் தேர்ந்தெடுத்தல் முதலியவற்றின் அனுமதியுரிமை. *Mod.*

வாக்குரோஷம் vākku-rōṣam, *n.* <id. +. Sensitiveness to insult; வசைமொழி பொறாத ரோஷம். (W.)

வாக்குவசீகரம் vākku-vacīkaram, *n.* <id. +. Charm or persuasiveness of speech; cajoling, wheedling; பேச்சால் பிறரை ஈடுபடும்படி செய்கை. (W.)

வாக்குவடிவு vākku-vaṭivu, *n.* <வாக்கு¹ +. Shapeliness; வடிவழகு. வாக்குவடிவில்லாத பெண்.

வாக்குவந்தனம் vākku-vantaṉam, *n.* <வாக்கு⁵ +. Apologetic word of introduction; அவையடக்கம். (யாழ். அக.)

வாக்குவல்லபம் vākku-vallapam, *n* <id. +. Skill in speech; பேச்சுவன்மை.

வாக்குவாதம் vākku-vātam, *n.* <id. + *vāda.* 1. Disputation; தர்க்கம். 2. Quarrel in words; பேச்சுச்சண்டை.

வாக்குவிசேஷம் vākku-vicēṣam, *n.* <id. +. See வாக்குச்சித்தி, 2.

வாக்குவில்-தல் [வாக்குவிற்றல்] vākku-vil-, *v. intr.* <id. +. To pledge one's word; வாக்குறுதி கொடுத்தல். நான் அவனுக்கு வாக்குவிற்றிருக்கிறேன்; தவறக்கூடாது. (W.)

வாக்குவிலாசம் vākku-vilācam, *n.* <id. +. Skill in speech; வாசாலகம். (யாழ். அக.)

வாக்குறுதி vākkuṟuti, *n.* <id. +. 1. Pledge, promise; வாக்குத்தத்தம். 2. Being true to one's word; சொன்ன சொல்லைக் காப்பாற்றுகை.

வாக்கெடு¹-த்தல் vākkeṭu-, *v. intr.* <வாக்கு⁶ +. To part the hair down the middle; தலைமயிர் வகிர்தல். (W.)

வாக்கெடு^{2}-த்தல் vākkeṭu-, *v. intr.* <வாக்கு^{5}+. To take votes; வாக்காளர்கள் அபிப்பிராயத்தை யறிதல். *Mod.*

வாக்சோதி vākcōti, *n.* <*vāg-jyōtis.* (Jaina.) Splendour of speech, one of three kinds of splendour peculiar to Arhat; அருகக்கடவுள் திருமேனியின் முச்சோதிகளி லொன்று. (மேருமந். 65, உரை.)

வாககன் vākakaṉ, *n.* <*vāhaka.* 1. Horseman; குதிரைக்காரன். (யாழ். அக.) 2. One who carries things; bearer, as of palanquin, etc.; பல்லக்கு முதலிய தூக்குபவன். *Loc.* 3. Coffin-bearer; பாடை தூக்கிச் செல்லுபவன். *Loc.*

வாகடம் vākaṭam, *n.* <*vāgbhaṭa.* Medical science; medical treatise; வைத்திய நூல். (தக்கயாகப். 553, உரை.)

வாகடர் vākaṭar, *n.* <வாகடம். Physicians; வைத்தியர். வாகடர்தங்களை மிடிபிணியகற்றுதி யென வேண்டும் (பிரமோத். 10, 15).

வாகனை vākaṉai, *n.* prob. வாகு^{2}+அணை^{3}. Groyne; wooden breakwater; ஆற்றை அறுத்துச் செல்லும் நீரோட்டத்தைத் தடுக்கக்கட்டும் மூங்கில் முதலியவற்றாலான அணை. *Tj.*

வாகம்^{1} vākam, *n.* <*vāha.* 1. See வாகனம். (யாழ். அக.) 2. Horse; குதிரை. வண்கொடிகொடோ வாகமின்றி (பாரத. பதினாம்போ. 32). (நாமதீப. 209.) 3. Male buffalo; எருமைக்கடா. (யாழ். அக.) 4. Bull; எருது. (யாழ். அக.) 5. Wind; காற்று. (யாழ். அக.)

வாகம்^{2} vākam, *n.* <*cakra-vāka.* Cakra bird. See சக்கரவாகம், 1. வாகப்புள்ளுடன் . . . அளியுஞ் சூழுமே (அரிசமய. 2, 4).

வாகம்^{3} vākam, *n.* cf. *śāka.* 1. Cockscomb greens. See செங்கீரை, 1. (மலை.) 2. A mineral poison. See பலண்டுறுகபாஷாணம். (யாழ். அக.)

வாகன்^{1} vākaṉ, *n.* <வாகு^{1}. [M. Tu. *vāga.*] Fair, handsome man; அழகுள்ளவன். வாகனைக்கண்டு உருகுதையோ (குற்றா. குற. 25).

வாகன்^{2} vākaṉ, *n.* <*vāha.* 1. One who possesses a conveyance; வாகன முடையவன். கொண்டல் வாகனும் குபேரனும் (பாரத. குருகுல 29). 2. See வாககன், 2, 3. (யாழ். அக.)

வாகனப்புடவை vākaṉa-p-puṭavai, *n.* <வாகனம்+. See வாகனம், 3. (யாழ். அக.)

வாகனம் vākaṉam, *n.* <*vāhana.* 1. Vehicle, conveyance, animal to ride on, as horse, elephant, etc.; carriage, wagon, van; ஊர்தி. உயர்ந்த வாகனயானங்கள் (பெரியபு. தடுத்தாட். 20). 2. Cloth; சீலை. (யாழ். அக.) 3. Rough cloth, used in packing; புடைவை முதலியவற்றை வைத்துக் கட்டும் முரட்டுத்துணி. (யாழ். அக.) 4. Perseverance; விடாமுயற்சி. (யாழ். அக.)

வாகி vāki, *n.* Fem. of வாகன்^{1}. Fair, handsome woman; அழகுள்ளவள். (W.)

வாகிடி vākiṭi, *n.* <*vāri-kiṭi.* Porpoise. See கடற்பன்றி. (சங். அக.)

வாகியகரணம் vākiya-karaṇam, *n.* <*bāhya-karaṇa.* Organ of physical action; புறக்கரணம். (பி. வி. 12.)

வாகியத்துக்குப்போ-தல் vākiyattuk-ku-p-pō-, *v. intr.* <வாகியம்^{1}+. To go to stool; மலங்கழிக்கச் செல்லுதல். (W.)

வாகியம்^{1} vākiyam, *n.* <*bāhya.* 1. Outer part, exterior; புறம். ஆப்பியந்தரமே வாகியமென்ன (பி. வி. 12). 2. Open plain; வெளி. (W.)

வாகியம்^{2} vākiyam, *n.* <*vāhya.* See வாகனம், 1. (யாழ். அக.)

வாகிருவன் vākiruvaṉ, *n.* prob. *vāg*+*nṛpa.* 1. Wise man; அறிஞன். (யாழ். அக.) 2. Skilful man; சதுரன். (சங். அக.)

வாகினி^{1} vākiṉi, *n.* <*vāhinī.* 1. Army, host; படை. (பிங்.) 2. A division of an army consisting of 81 elephants, 81 chariots, 243 horse and 405 foot; 81 யானைகளும் 81 தேர்களும் 243 குதிரைகளும் 405 காலாட்களும் உள்ள படையின் வகுப்பு. 3. See வாகினிபதி, 2. வண்மை தலை வருமோ வாகினிக ளாவோமோ (ஆதியூரவதானி. 45). 4. A great number; ஒரு பேரெண். (பிங்.)

வாகினி^{2} vākiṉi, *n.* prob. *vāsinī.* Yellow-flowered fragrant trumpet-flower tree. See பாதிரி^{1}, 1. (மலை.)

வாகினிபதி vākiṉi-pati, *n.* See வாகினீபதி. (யாழ். அக.)

வாகினியுள்ளவன் vākiṉi-y-uḷḷavaṉ, *n.* prob. வாகினி^{1}+. Influential man; one whose words carry great weight; செல்வாக்குள்ளவன். *Loc.*

வாகினீபதி vākiṉī-pati, *n.* <*vāhinī-pati.* (யாழ். அக.) 1. Sea; சமுத்திரம். 2. Commander of an army; சேனாபதி.

வாகீகம் vākīkam, *n.* <*vāhika.* (யாழ். அக.) 1. Cart; வண்டி. 2. A large drum; பெரும்பறை வகை.

வாகீசமுனிவர் vākīca-muṉivar, *n.* A poet, author of Ñāṉāmirutam; ஞானாமிர்தம் என்னும் நூலின் ஆசிரியர்.

வாகீசர் vākīcar, n. < Vāgīśa. A Śaiva saint. See திருநாவுக்கரசுநாயனார். வருஞானத்தவ முனிவா வாகீசா (பெரியபு. திருநாவுக். 1)

வாகீசன் vākīcaṉ, n. < vāgīśa. 1. Brahmā; பிரமன். (யாழ். அக.) 2. Author; அக்கியோன். (யாழ். அக.) 3. See வாகீசர். (சேதுபு. 131.)

வாகீசுரன் vākīcuraṉ, n. < Vāgīśvara. See வாகீசன், 1, 2 (யாழ். அக.)

வாகீசுவரி vākīcuvari, n. < Vāgīśvarī. 1. Sarasvatī; சரசுவதி. 2. Pārvatī, பார்வதி.

வாகீசை vākīcai, n. < Vāgīśā. See வாகீசுவரி, 1 (சங். அக.)

வாகு¹ vāku, n. cf. bhāga. [T. bagu, M. Tu. vāga] 1. Beauty; அழகு (சூடா.) வாகாரிபமி ஞன் (திருப்பு. 135). 2. Light, brightness; ஒளி. இந்து வாகை (திருப்பு. 399). 3. Niceness; fitness; orderliness; propriety; ஒழுங்கு. வாகா ரியாய வட்டி வாகைகாமல் (பணவிடு. 235). (யாழ். அக.) 4. Skill; சாமர்த்தியம். வாகுபெறு தோவலைவினை (கந்தபு. மூனாறும். பத. 70). 5. A sensitive plant. See தொட்டால்வாடி. (அரு. அக.)

வாகு² vāku, n. < bāhu. 1. Arm, shoulder; தோள். (பிங்.) வாகுப்பிறழ்கல் (இரகு. கடிம. 64). 2. The base of a right-angled triangle; நேர் கோண முக்கோணத்தின் அடிக்கோடு. (யாழ். அக.) 3. See வாக்கு⁵.

வாகுசன் vākucaṉ, n. < bāhu-ja. Kṣattriya, as born from the shoulders of Brahmā; க்ஷத்திரியன். (சிகண்டி.)

வாகுசி vākuci, n. < vākucī. Scurfy pea. See கார்போகி. (நாமதீப. 315.)

வாகுபுரி vāku-puri, n. < வாகு² + புரி³. 1. Armlet; தோள்வளை. வாகுபுரி வயங்க (காளத். உலா, 151). 2. Sacred thread worn over the left shoulder; பூணூல். (W.)

வாகுமாலை vāku-mālai, n. < வாகு¹ + மாலை³. Ornamental hanging in a pavilion; பந்தரிற் கட்டும் அலங்காரத்தொங்கல். (யாழ். அக.)

வாகுமூலம் vāku-mūlam, n. < bāhu +. Arm-pit; கமுக்கட்டு. (பிங்.)

வாகுயுத்தம் vāku-yuttam, n. < id. +. Fencing; மல்யுத்தம். (யாழ். அக.)

வாகுரம்¹ vākuram, n. < vāgurā. Net; வலை. (யாழ். அக.)

வாகுரம்² vākuram, n. Bat; வௌவால். (நாமதீப. 252.)

வாகுரிகன் vākurikaṉ, n. < vāgurika. Hunter; வேட்டைக்காரன். (யாழ். அக.)

வாகுரை vākurai, n. < vāgurā. Noose, snare; கண்ணி. (யாழ். அக.)

வாகுலம் vākulam, n. < vākula. Fruit of makiḻ tree; மகிழங் கனி. (அரு. அக.)

வாகுலிகன் vākulikaṉ, n. < vāg-gulika. Attendant carrying betel-pouch; அடைப்பைக் காரன். (யாழ். அக.)

வாகுலேயன் vākulēyaṉ, n. < Vāhulēya. Skanda; முருகக்கடவுள். (W.)

வாகுலை vākulai, n. < Vahulā. The six presiding female deities of the Pleiades; அறு மீனுகிய கார்த்திகைப்பெண்கள். (யாழ். அக.)

வாகுவம் vākuvam, n. Common rattan of South India. See வஞ்சிக்கொடி. (மலை.)

வாகுவலயம் vāku-valayam, n. < bāhu +. Armlet; தோளணி. மேகலைகாஞ்சி வாகுவலயம் (பரி பா. 7, 47).

வாகுவவகதம் vākuvavakatam, n. prob. id. + anavagata. Snake; பாம்பு. (பிங்.)

வாகுனி vākuṉi, n. cf. viṣa-ghnī. A small plant with slender green main branches. See கீழாநெல்லி, 1. (மலை.)

வாகெடு-த்தல் vāketu-, v. tr. < வாகு² +. See வாக்கெடு¹-. (W.)

வாகேசி vākēci, n. < Vāgīśā. See வாகீசுவரி, 2. மாமாயை வாகேசி (திருமந். 1925).

வாகை vākai, n. 1. [K. Tu. bāge, M. vāga.] Sirissa, Albizzia; மரவகை. 2. Fragrant sirissa. See கருவாகை. 3. West Indian pea-tree. See அகத்தி. புகழா வாகைப் பூவி னன்ன வளை மருப்பேனம் (பெரும்பாண். 109). 4. Chaplet of sirissa flowers worn by victors; வெற்றியாளர் அணியும் மாலை. (பிங்.) இலைபுனை வாகைசூடி (பு. வெ. 8, 1, கொளு). 5. Victory; வெற்றி. வாக்கும வாகையும வண்மையு மாறிலான் (இரகு. யாகப். 38). (பிங்.) 6. (Puṟap.) Theme of a conqueror wearing a chaplet of sirissa flowers and celebrating his victory over royal enemies; பகை யரசரைக் கொன்று வாகைப்பூச்சூடி வெற்றியா லார வாரிப்பதைக் கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. 8, 1.) 7. (Puṟap.) Theme in which the members of the four castes, hermits and others exalt their characteristic attainments; நான்கு வருணத்தாரும் முனிவரும் பிறரும் தத்தங் கூறுபாடுகளை மிகுதிப்படுத் தலைக்கூறும் திணை. (தொல். பொ. 74.) 8. Good behaviour; நல்லொழுக்கம். (W.) 9. Gift; ஈகை. (W.) 10. Plenty; மிகுதி. (W.) 11. Nature; பண்பு. (W.) 12. Penance; தவம். (W.)

வாகைமாலை vākai-mālai, n. < வாகை +. 1. Garland worn by those who are victorious in war or who are superior to others in learning or munificence; போர் கல்வி கேள்வி கொடைசுளில் வென்றோர் அணியும் மாலை. (பிங்.) 2. A poem in praise of the victory of a warrior, describing him as crowned with a wreath of sirissa flowers, one of 96 pirapantam, q.v.; பிரபந்தம் தொண்ணூற்றாறனுள் வீரனது வெற்றியைப் புகழ்ந்து பாடும் பிரபந்தவகை.

வாகையரவம் vākai-y-aravam, n. < id. +. (Puṟap.) Theme describing a warrior, as being decked with a wreath of white flowers and wearing a red girdle and anklets, in token of victory; வெற்றிக்குறியாக வெள்ளைமாலை வீரக்கழல் செங்கச்சு முதலியவற்றை வீரர் அணிதலைக் கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. 8, 2)

வாகைவில்லான் vākai-villāṉ, n. < id. + வில். Kāma; மன்மதன். (நாமதீப. 59, உரை.)

வாங்கம் vāṅkam, n. < vāṅka. Sea; கடல். (யாழ். அக.)

வாங்கரிவாள் vāṅkarivāḷ, n. < வாங்கு- +. Curved sickle; வளைந்த அரிவாள்வகை. Loc.

வாங்கல் vāṅkal, n. < id. 1. Receiving, admitting; பிறர் கொடுக்க ஏற்கை. (சூடா.) 2. Borrowing; கடன்வாங்குகை. கொடுக்கல் வாங்கல். 3. Buying; விலைக்குக் கொள்கை. 4. Bending, crookedness, curve; inclination; வளைவு. (சூடா.) மனை ஈசானிய வாங்கலாயிருக்கிறது. 5. Displeasure, strained feeling; மனஸ்தாபம். இரண்டு பேருக்கும் வாங்கலாயிருக்கிறது. 6. Distance; தூரம். அந்தக் கிராமம் வாங்கலாயிருக்கிறது. 7. Outskirts of a village; ஒரு கிராமத்தை அடுத்துள்ள பிரதேசம். Loc. 8. Depth; ஆழம். வாங்கலினுற் கடலின் விறங்கப் படாது. (W.) 9. Want, unsuitability; குறைவு. இத்தலையிலே வாங்கலாயிருக்கிறது (திவ். இயற். திரு விருத். 86, வ்யா. பக். 420). 10. Inferiority in quality of gold, silver, etc.; பொன் வெள்ளி முதலியன மாற்றுக்குறைவாயிருக்கை. 11. Slipperiness; வழுக்கல். இந்த நிலம் வாங்கலாயிருக்கிறது. (W.)

வாங்கற்காரன் vāṅkaṟ-kāraṉ, n. < வாங்கல் +. Creditor; கடன்கொடுப்போன். வாங்கற்காரருக்கு வகை சொன்னான். (W.)

வாங்கா vāṅkā, n. cf. வங்கா². A kind of trumpet horn; ஊதுகொம்புவகை. Loc.

வாங்காணி vāṅkāṇi, n. prob. வாங்கு- + ஆணி¹. Wooden peg; மரவாணி. Loc.

வாங்காவில் vāṅkā-vil, n. < id. + ஆ neg. + வில். Rivalry; எதிரித்தனம். (யாழ். அக.)

வாங்கி¹ vāṅki, n. cf. சங்கமவாங்கி. Pimp; கூட்டிக்கொடுப்போன். (W.)

வாங்கி² vāṅki, n. < Mhr. vāṅkī. Sauce; குழம்பு. ரச வாங்கி. Loc.

வாங்கு¹-தல் vāṅku-, 5 v. [T. M. vangu.] tr. 1. To bend; வளைத்தல். (சூடா.) கோட்டுமரம் வாங்கி (கல்லா. 4). 2. To string a bow; நாண் பூட்டுதல். நாண வாங்ககலாத வீரகோணம் (இரகு. திக்குவி 231). 3 To carry away, as a flood; to draw, drag, pull; இழுத்தல். மதந்தெருமிப்ப வாங்கி (பெரும்பாண். 156). 4. To take in, as breath; மூச்சு முதலியன உட்கொள்ளுதல். மூச்சு வாங்குகிறான். 5. To receive, take; ஏற்றல். உருகவென் நெஞ்சினை தன்பால் வாங்கிட வேண்டும் (திருவாச. 5, 68). 6. To buy; விலைக்குக் கொள்ளுதல். மாதவி மாலை கோவலன் வாங்கி (சிலப். 3, 171). 7. To get, obtain; பெறுதல். எமக்கு வாங்கிக் கொடுத்தா ரிதந்தீமே (தேவா. 456, 8). 8. To inscribe, indite; வரைதல். சுகாதந்துகளுக் கால் வாங்கினுல் காவாகும். 9. To move to one side; ஒதுக்குதல். இந்த வண்டி போமபடி அந்த வண்டியை வாங்கிக்கொள். 10. To get back, take back; மீட்டும்பெறுதல். கொடுத்ததை வாங்கினான். 11. To shoot, as an arrow; to send forth; செலுத்துதல். வாங்கினா மதிலின்மேற் கணை (தேவா. 21, 2). 12. To rescue, deliver; தப்பும்படி உய்வித்தல். சமணர் பொய்யிற் புகலழுந்தி வீழாமே போதவாங்கி (தேவா. 658, 7). 13. To embrace; தழுவுதல். வருமுலை பொதிரப்ப வாங்கி (சீவக. 584). 14. To resemble; ஒத்தல். தாறென்று பறம்பு வாங்கும் . . . தோளான் (பாரத. நிவாத. 145). 15. To call; அழைத்தல். (அக. நி.) 16. To remove, take away; நீக்குதல். வாங்குமின் மனத்துயர (கம்பரா. மீட்சிப. 278). 17. To separate, eliminate; பிரித்தெடுத்தல். தானே என்றூர், புறத்திணை பலவற்றுள் ஒன்றை வாங்குதலின் (தொல். பொ. 56, உரை). 18. To dig up, tear up, as the earth; பெயர்த்தல். புற்றம் . . . வாங்கிக் குரும்பி கெண்டும (அகநா. 72). 19. To break off; முறித்தல். வேழம் . . . கரும்பின் கழை வாங்கும் (கலித். 40). 20. To cut off; வெட்டுதல். கைகாலக்களை வாங்கி விடுவேன். 21. To strike; அடித்தல். பிரம்பால் அவனை நாலு வாங்கு வாங்கினான். 22. To destroy; சங்கரித்தல். விண்ணுமண்ணக முழுதும் யாவையும் வைச்சு வாங்குவாய் (திருவாச. 5, 96). 23. To abuse, reproach; வைதல். அவனை நல்லவாங்கு வாங்கினான். —intr. 1. To bend; வளைதல். வாங்குகதிர வரகின் (முல்லைப். 98). 2. To sway, wave; அலைதல். வளிவாங்கு சினைய மாமரம் (பரிபா. 7, 14). 3. To scatter, disperse; குலைதல். பகைவர் தண்டு வாங்கிப் போயிற்று. (W.) 4. To become lean; மெலிதல். உடம்பு வாங்கிப்போயிற்று. 5. To be reduced; குறைதல். வீக்கம் வாங்கியிருக்கிறது. 6. To sink, subside; தாழ்தல். 7. To be exhausted;

கழிந்துபோதல். காலமெல்லாம் வீணா யிறைத்துக் கொண்டிருந்தான். (W.) 8. To cease; நீங்குதல். கோடை வாங்கி விட்டது. 9. To move to one side; ஒரு பக்கமாக ஒதுங்குதல் 10. To withdraw, retreat; பின்வாங்குதல். விரைவின வாங்கி . . . படைத்த செல்வ படைவர (திருவாலவா. 49, 20). 11. To be opened; திறக்கப்படுதல் அரசர் கடையின கதவு வாங்கியிருந்தது.

வாங்கு² vāṅku, n. < வாங்கு-. [K. bāgu.] 1. Bending; வளைவு. (சூடாமணி 768.) 2. Blow; அடி. பிரமனார் தாழு வாங்கு வாங்கினான். 3. Abuse, rebuke; வசவு. அவன் வாங்கின வாங்கு அவனுக்குப் போதும்.

வாங்கு³ vāṅku, n. < Hind. bāṅk. Dagger; பிச்சுவா.

வாங்கு⁴ vāṅku, n. < E. bank. See வாங்குப் பலகை.

வாங்குப்பலகை vāṅku-p-palakai, n. < வாங்கு⁴ +. Bench, wooden seat; சாய்வுள்ள பலகையாசனம்.

வாங்கைநாராயணன் vāṅkainārāyaṇaṉ, n. A kind of paddy; நெல்வகை. (Nels.)

வாச்சல்லியம் vāccalliyam, n. < vātsalya. Tenderness. See வாற்சல்லியம். (W.)

வாச்சாயனன் vāccāyaṉaṉ, n. < Vātsyāyana. A Ṛṣi, the author of a Sanskrit treatise on erotics; வடமொழியில் காமநூற்றிரம் இயற்றிய முனிவன். பன்னரி புணைத்தான் பழிப்பில . . . வாச்சாயன பகவான் (கொக்கோ. பாயி. 10).

வாச்சி vācci, n. < vāśī. 1. Adze. See வாய்ச்சி. (பிங். அக.) 2. See அடாதோடை. (பரி. அக.)

வாச்சியம்¹ vācciyam, n. < vācya. 1. Meaning of a word, signification of a term; வாசகத்தின் பொருள். வாசகனை . . . வாசக மதற்கு வாச்சியம் (சிவப். பிரபா. சாக்சா). 2. That which is manifest or clear; வெளிப்படையானது. (நன். 269, விருத்.) 3 That which can be stated in words; சொல்லக்கூடியது. 4. Blame, censure, reproach; நிந்தை. (W.)

வாச்சியம்² vācciyam, n. < vādya. Musical instrument; வாத்தியம். கூத்தும் விகற்பங்களுக்கு அமைந்த வாச்சியக்கூறுகளும (சிலப. 3, 14, உரை).

வாச்சியமாராயன் vācciya-mārāyaṉ, n. < வாச்சியம்² +. Head musician of a temple or palace; சோயிலின் தலைமை வாத்தியக்காரன். (I. M. P. Pd. 146.)

வாச்சியாயன் vācciyāyaṉ, n. See வாச்சாயனன். (யாழ். அக.)

வாச்சியார்த்தம் vācciyārttam, n. < vācya +. Literal meaning, expressed meaning; சொல்லுக்கு நேரே உரிய பொருள். வாச்சியார்த்தம, முக்கியார்த்தம, அபிதார்த்தம (வேதா. சூ. 118).

வாச்சியீடன் vācci-y-īṭaṉ, n. < வாச்சி + ஈடு-. One with sharp tongue, as an adze; வாச்சியிட்டு வெட்டினாற்போலக் கண்டிப்பாகப் பேசுபவன். வாச்சியீடனாக நறுக்கறப் பேசவல்லேன (திவ். திருமாலை, 26, வ்யா. பக். 89).

வாசகஞ்செய்-தல் vācakañ-cey-, v. tr. < வாசகம் +. To praise, eulogise; தோத்திரஞ் செய்தல். நீலகண்டனு நான்முகனும . . . வாசகஞ் செய்ய நின்ற திருமாலே (திவ். பெரியாழ். 4, 1, 5).

வாசகஞானம் vācaka-ñāṉam, n. < id. +. 1. Lip wisdom, profession of pious wisdom; போலி ஞானப்பேச்சு. (W.) 2. See வாசாஞானம்.

வாசகதாட்டி vācaka-tāṭṭi, n. < id. + தாட்டி². Skill in speech; பேச்சுவன்மை. செயய வாசகதாட்டி யமதானவக்கலை சிறக்குமவனே ராய சன் (திருவேங். சத. 8).

வாசகதீட்சை vācaka-tīṭcai, n. < id. +. (Śaiva.) A way of initiation, in which the guru teaches his disciple how to pronounce the pañcākṣara mantra and its eleven accessories, one of seven tīṭcai, q.v.; தீட்சை யேழனுள் பஞ்சாக்ஷரத்தைப் பதினொரு மந்திரங்களுடன் உச்சரிக்கும் முறையைக் குரு சீடனுக்கு உபதேசிக்குந் தீட்சை. (சி. சி. 8, 3, சிவாக.)

வாசகப்பா vācaka-p-pā, n. < id. + பா⁴. Drama; நாடக காவியம். (W.)

வாசகபதம் vācaka-patam, n. < id. + பதம்². Colloquial word; வழக்குச்சொல். (யாழ். அக.)

வாசகபுத்தகம் vācaka-puttakam, n. < id. +. Prose reader for learners; வசனநடையில் பாடங்களமைந்த நூல். (W.)

வாசகம் vācakam, n. < vācaka. 1. Speech, word of mouth; வார்த்தை. சிறியோராக் கருளிய வியாமொழி வாசகம (பெருங். வத்தவ. 13, 116). 2. Message; செய்தி. மல்குநீர்க் கண்ணேற்கோர வாசகங் கொண்டருளாயே (திவ். திருவாய். 1, 4, 5). 3. Sentence, composition; சொற்றொடர். வடமொழி வாசகஞ்செய்த நல்லேடு (சிலப. 15, 58). 4. Poetical composition, verse; செய்யுள். (சிலப். 13, 93, உரை.) 5. Audible muttering of a mantra; பிறர் கேட்கச் செபிக்கை. (சைவச. பொது. 152, உரை.) 6. (Śaiva.) See வாசகதீட்சை. (சி. சி. 8, 3.) 7. Prose; வசனநடை. Mod. 8. Form of speech,

grammatical or otherwise; வாய்பாடு. மூவாசிகச் என்பது பன்மை வாசகம (தக்கயாகப். 79, உரை). 9 Letter, epistle; கடிதம். (W.) 10. Words of praise; தோத்திரம். வாசகஞ் செய்பவர்ன்ற நிருமாலை (திவ். பெரியாழ். 4, 1, 5). 11 See திருவாசகம். வள்ளுவர் சிரமபோதி வாசகம (தனிப்பாடல்).

வாசகன் vācakaṉ, n. <vācaka. 1 Speaker; one who speaks; பேசுவோன். (W.) 2. One who reads letters, etc., in the presence of a king; அரசர் திருமுன் கடிதம் முதலியன படிப்போன். வாசகனை மற்றது வாசிகேள செய்தபின் (சூளா. சீய. 90). 3. Messenger; தூதன். (யாழ். அக.)

வாசகிருகம் vāca-kirukam, n. <vāsa-gṛha. Inner apartment of a house; உள்வீடு. (யாழ். அக.)

வாசஞ்செய்-தல் vācañ-cey-, v. intr. <வாசம்[1]+. To dwell, inhabit, lodge; வசித்தல்.

வாசத்தானம் vāca-t-tāṉam, n. <id.+ தானம்[2]. Dwelling, residence; வசிக்குமிடம் (தக்க யாகப. 474, உரை.)

வாசதம் vācatam, n. <vāsata. Ass; கழுதை. (யாழ். அக.)

வாசந்தம் vācantam, n. <vāsanta. (யாழ். அக.) 1. Southern breeze; தென்றல். 2. Cuckoo; குயில். 3. Camel; ஒட்டகம். 4. Young of an animal; விலங்கின் இளமை.

வாசந்தி[1] vācanti, n. <vāsantī. 1. Common delight of the woods. See குருக்கத்தி. (பிங.) 2. Champak. See சண்பகம். (சூடா.) 3. Long pepper. See திப்பலி. (சங். அக.)

வாசந்தி[2] vācanti, n. <vāji-dantī. Malabar nut. See ஆடாதோடை. (யாழ். அக.)

வாசந்திகட்டியிழு-த்தல் vācanti-kaṭṭi-y-iḻu-, v. tr. prob. ஆசந்தி+. To torment, afflict; துன்புறுத்துதல். Loc.

வாசநெய் vāca-ney, n. <வாசம்[1]+. 1. Civet; புழுகு. (பிங.) 2. Fragrant ointment; வாசனைத் தைலம். வள்ளலை வாசநெய்பூசி (சீவக. 1476).

வாசபதி vācapati, n. <Vācas-pati. Jupiter; வியாழன். பட்டனன் வாசபதிநிகர் சேனாபதியென்ன (பாரத. பதினோரந்தாம். 30).

வாசபேயம் vācapēyam, n. <vājapēya. A form of sacrifice offered by kings or Brahmans, one of 18 yākam, q.v.; யாகம் பதி னெட்டனுள் அந்தணர்களாலும் அரசர்களாலும் செய் யப்படும் யாகவகை. (பிங.) (உத்தரரா. திக்குவி. 117.)

வாசபேயர் vācapēyar, n. <vājapēya. Those who have performed the vācapēyam; வாசபேயயாகஞ் செய்தோர்

வாசம்[1] vācam, n. <vāsa. 1. Dwelling; வசிக்கை. மலைவாசம் கூடாமல் (பிரபுலிங். அக்கமா தற. 12). 2. Dwelling place, abode, habitation; இருப்பிடம். (பிங.) 3. Village; town; ஊர். (யாழ். அக.) 4. Smell, scent, odour, perfume; மணம். செய்வளை கமழ்ந்து வாசநிறைந்து (சீவக. 2735) 5. Aromatic substance; வாசனைப் பண்டம். பஞ்சவாசம (சிலப். 5, 26). 6. Cuscuss grass. See இலாமிச்சை. (மலை.) 7. Garment, dress, clothes; வஸ்திரம். (பிங.)

வாசம்[2] vācam, n. <vāja. 1. Feather, wing, இறகு. (பிங.) 2. Arrow; அம்பு. (யாழ். அக.) 3. Ghee; நெய். (யாழ். அக.) 4. Food; உணவு. (யாழ். அக.) 5. Rice; அரிசி. (யாழ். அக.) 6. Water; நீர். (யாழ். அக.) 7. A mantra; மந்திர வகை (யாழ். அக.) 8. Speed; வேகம். (யாழ். அக.) 9. [T. vāsamu.] Rafter; கைமரம்.

வாசம்[3] vācam, n. <vāc. (J.) 1. Speech; word; பேச்சு. 2. Sentence; வாக்கியம். 3. Sarasvatī, the Goddess of Speech; சரசுவதி.

வாசமாலை[1] vāca-mālai, n. perh. வாசல்+ மாலை[3]. Ornamental work on a door-frame; வாயினிலையிற் சுற்றி அமைந்த வேலைப்பாடு. Loc.

வாசமாலை[2] vāca-mālai, n. <vāsa+mālā. Hangings in front of a pavilion or pandal; பந்தல் முதலியவற்றின் முகப்பிற் கட்டும் அலங்காரத் தொங்கல்.

வாசரம் vācaram, n. <vāsara. Day; நாள். (பிங.)

வாசரி vācari, n. prob. வாசம்[3]+அரி[3]-. 1. Rebuke; வாக்கால் கண்டிக்கை. வாசரி சொல்லி அவா ரூத்திரையை நிறுத்திப்போட்டார (கோயிலொ. 151). 2. Troubling with unnecessary speech; அலப்பி வருத்துகை. Tinn.

வாசல் vācal, n. <வாயில். [T. vākili, K. vāgil] 1. Gateway, portal, entrance; கட்டிடத் தின் முகப்புவழி. நல்ல மனைவாசலில் (கலித். 97, உரை). 2. Open courtyard within a house; வீட்டினுள் உள்ள முற்றம். (W.) 3. King's court; அரசன் ஆஸ்தானம். சோழன் வாசலிலே தேவகானம் பாடுவாளொருத்தியும் (குருபரம். பன்னீ. பக. 176).

வாசல்காப்பான் vācal-kāppāṉ, n. <வாசல்+கா-. See வாசல்காவலாளன்.

வாசல்காவலாளன் vācal-kāvalāḷaṉ, n. <id.+. Doorkeeper, sentry at the gate; வீட்டு வாயிலிற் காவல் புரிபவன்.

வாசல்வரி vācal-vari, *n.* <id.+வரி[5]. See வாசல்வினியோகம். (Insc.)

வாசல்வித்துவான் vācal-vittuvāṉ, *n.* <id.+. Court poet, poet-laureate; ஆஸ்தானப் புலவன். சேதுபதி . . . வாசல்வித்துவான் யான் கண்டாய (பெருந்தொ. 1788).

வாசல்வினியோகம் vācal-viṉiyōkam, *n.* <id.+. An ancient tax; பழைய வரிவகை. (S. I. I. ii, 115.)

வாசவம் vācavam, *n.* <*vāsava*. The fifth of the 15 divisions of the day; பகலிற் பதினைந்து முகூர்த்தங்களுள் ஐந்தாவது. (விதான. குணாகுண. 73, உரை.)

வாசவல் vācaval, *n.* <பாசவல். Fresh rice-flake. See பாசவல். தேனெய் வாசவற் குவவி (சீவக. 1562)

வாசவன்[1] vācavaṉ, *n.* <*Vāsava*. Indra, as the chief of the Vasus; இந்திரன். வாசவன் விழாக்கோள் (மணி. 24, 69).

வாசவன்[2] vācavaṉ, *n.* <வாசம்[1]. Vendor of the five aromatics; பஞ்சவாசம் விற்போன். பாசவர் வாசவர் (சிலப். 5, 26).

வாசவன்மருகோன் vācavaṉ-marukōṉ, *n.* <வாசவன்[1]+. Skanda, as the son-in-law of Indra; முருகக்கடவுள். (நாமதீப. 30.)

வாசவுண்டை vāca-v-uṇṭai, *n.* <வாசம்[1]+. Ball of perfumery; வாசனைப்பண்டங்களைத் திரட்டியமைத்த உருண்டை. (சிலப். 14, 171, அரும.)

வாசவெண்ணெய் vāca-v-eṇṇey, *n.* <id.+. See வாசநெய். பெறற்கரும் வாசவெண்ணெ யரிவையா பூசி (சீவக. 2737).

வாசற்கணக்கன் vācaṟ-kaṇakkaṉ, *n.* <வாசல்+. Accountant in a palace; அரண்மனையில் கணக்கு உத்தியோகஞ் செய்பவன்.

வாசற்கதவு vācaṟ-katavu, *n.* <id.+. Front door, as of a house; வீட்டின் முகப்புநிலைக் கதவு. திறம்பிற்று . . . வானோர் கடிநகர வாசற்கதவு (திவ். இயற். 2, 88).

வாசற்கால் vācaṟ-kāl, *n.* <id.+கால்[1]. 1. Door-frame; வாயில் நிலை. 2. Entrance; வாசல். *Loc.*

வாசற்காவல் vācaṟ-kāval, *n.* <id.+. (W.) 1. Guarding, watching; வாயில்காப்பு. 2. See வாசல்காவலாளன்.

வாசற்படி vācaṟ-paṭi, *n.* <id.+படி[3]. 1. Door-sill, door-step; வாசனிலையின் அடிப்பாகம். 2. Doorway; வாசல். 3. Lintel; shelf over the lintel; வாசனிலையின் மேற்பாகம். சாவியை வீட்டு வாசற்படியில் வைத்திருக்கிறேன்.

வாசற்பணம் vācaṟ-paṇam, *n.* <id.+பணம்[2]. See வாசல்வினியோகம். வாசற்பணம் உள்ளிட்ட கடமை (S. I. I. i, 93).

வாசன்[1] vācaṉ, *n.* <வாசம்[1]. Dweller, inhabitant; வசிப்பவன். சென்னிகுளா நன்னகர வாசன (காவடிச.).

வாசன்[2] vācaṉ *n.* A Sun-god, one of *tuvātacātittar*, q.v.; துவாதசாதித்தருள் ஒருவன். (பிங.)

வாசனம்[1] vācaṉam, *n.* <*vācana*. 1. Reading, reciting; வாசிப்பு. (W.) 2. Voice, vocal sound; குரல். (யாழ். அக.)

வாசனம்[2] vācaṉam, *n.* <*vāsana*. 1. Smell; வாசனை. 2. Cloth; புடைவை (பிங.) 3. Knowledge; அறிவு. (யாழ். அக.)

வாசனாபலம் vācaṉā-palam, *n.* <*vāsanā-phala*. See வாசனை[1], 3.

வாசனாமலம் vācaṉā-malam, *n.* <id.+. (Śaiva.) An obscuring principle being the result in an attenuated and sterile form of *pirārattam;* வாசனாமாத்திரையாய் மெலிதாய் வந்து தாக்கும் பிராரத்தம். பஞ்சாட்சர செபம் பண்ணினால் வாசனாமலமபோம (சி. போ. 9, சூரணி. 3).

வாசனி vācaṉi, *n.* perh. *vāsas*. Canopy, cloth-lining under the roof; மேற்கட்டி. (சது.)

வாசனை[1] vācaṉai, *n.* <*vāsanā*. 1. Smell, fragrance, perfume; நன்மணம். 2. Habit contracted by associating with others; சகவாசத்தாலுண்டாகுஞ் செயற்கைக் குணம். 3. Predisposition in the present life due to the experiences of a former birth; முற்பிறப்பின் அனுபவத்தால் இம்மையிலுண்டாம் பற்று முதலியன. தெளிவுறு பற்பல வாசனையால் (பிரபோத. 18, 15). 4. See வாசனாமலம். (சி. போ. பா. 10, உரை, பக். 408.)

வாசனை[2] vācaṉai, *n.* <*vācanā*. See வாசனம்[1]. (W.)

வாசனைகட்டு-தல் vācaṉai-kaṭṭu-, *v. tr. & intr.* <வாசனை[1]+. To apply perfume to; to embalm; பண்டங்களுக்கு நறுமணமுண்டாக்குதல்.

வாசனைத்திரவியம் vācaṉai-t-tiraviyam, *n.* <id.+. Articles of perfume, spices; நறுமணப் பண்டம்.

வாசனைதட்டு-தல் vācaṉai-taṭṭu-, *v. intr.* <id.+. 1. To emit smell; மணம் வீசுதல். 2. To be perceptible to the senses; புலனுக்கு விஷயமாதல்.

வாசனைப்பண்டம் vācaṉai-p-paṇṭam, *n.* <id.+பண்டம்[1]. See வாசனைத்திரவியம்.

வாசனைப்புல் vācaṉai-p-pul, n. <id.+ புல்[1]. Citronella grass. See சாவட்டம்புல். (பதார்த்த. 377.)

வாசனைப்பொடி vācaṉai-p-poṭi, n. <id. +. 1. Scented powder; சுந்தப்பொடி. 2. Scented snuff; வாசனையுள்ள மூக்குத்தூள். Madr.

வாசனையூட்டு-தல் vācaṉai-y-ūṭṭu-, v. tr. & intr. <id.+. See வாசனைகட்டு-.

வாசஸ்தலம் vāca-stalam, n <vāsa+. See வாசஸ்தானம்.

வாசஸ்தானம் vāca-stāṉam, n. <id.+. House, dwelling, habitation, mansion; இருப்பிடம்.

வாசாகயிங்கர்யம் vācā-kayiṅkaryam, n. <vācā instr. sing. cf vāc+. 1. Service done by word of mouth; வாயினும் செய்யக்கூடிய பணி. வாசாகயிங்கரிய மன்றியொரு சாதனம் . . . பழகியறியேன் (தாயு. பரிபூரண. 1). 2. Vain word, not followed by action; வெறும் பேச்சு. Colloq.

வாசாகாரம் vācākāram, n. <vāsāgāra. Inner apartment; bed-chamber; அந்தப்புரம். (W.)

வாசாங்கியம் vācāṅkiyam, n. <vāsa+ prob. aṅgika. Black pepper; மிளகு. (மலை.)

வாசாஞானம் vācā-ñāṉam, n. <vācā+. 1. Speculative knowledge; அனுபவமின்றி வாயால் பேசும் ஞானம். (W.) 2. See வாசகஞானம்.

வாசாடம் vācāṭam, n. <vācāṭa. See வாசாலகம். (யாழ். அக.)

வாசாதி vācāti, n. cf. vāsādanī. Malabar-nut. See ஆடாதோடை. (மலை.)

வாசாப்பு vācāppu, n. Corr. of வாசகப்பா. (W.)

வாசாமகோசரம் vācāmakōcaram, n. <vācām gen. pl. of vāc+a-gōcara. That which is beyond the reach of words; வாக்கிற் கெட்டாதது. நின்னருளாம வாசாமகோசரந்தான் வாய்க்கும் (தாயு. பராபர. 284).

வாசாலகம் vācālakam, n. <vācāla-ka. Skill in speech; பேச்சு வல்லபம். வாசாலகத்தி லுயாமதியில் (பிரபோத. 11, 94).

வாசாலகன் vācālakaṉ, n. <vācāla-ka. Persuasive speaker; man who is clever in speech; பேச்சுத்திறமையுள்ளோன்.

வாசாலம் vācālam, n. <vācāla. See வாசாலகம்.

வாசாலன் vācālaṉ, n. <vācāla. See வாசாலகன். (தொண்டைச்சத. 236.)

வாசாலை vācālai, n. <vācālā. Fem. of வாசாலன். Woman who is clever in speech; பேச்சுத்திறமையுள்ளவள். (யாழ். அக.)

வாசி[1] vāci, n. perh. bhāj. [T. K. vāsi.] 1. Difference; வேறுபாடு. ஈசனிலைமைக்கு வேனை யிலைமைபோர நிலைகளும் வாசியுடைய (சுசம். உசா, 483). 2. Quality, nature; characteristic; இயல்பு. அரக்கனைக் குணத்தவாசி (இராமா. ஆரணி. 25). 3. Fitness, propriety; தகுதி. எறிஞ வைவ்வாசியை வாசியாக (திருவாலவா. 28, 45). 4. Good, improved condition; நல்ல நிலைமை. அவனுக்குடம்பு வாசிதான். 5. Ground, cause; நிமித்தம். நீ வாராத வாசி காரியங்கெட்டது. (W.) 6. Rate, as of interest; portion; வீதம். செலவாக மாகாணிவாசியம் நாலுமா வாசிடம் கழித்து (S. I. I. iii, 123). 7. Discount, in changing money; நாணயவட்டம். வாசி தீரவே காசு நல்குவீர் (தேவா. 572, 1).

வாசி[2]-த்தல் vāci-, 11 v. tr. <vāc. 1. To read; படித்தல். ஓலையை . . . வாசி யென்றனன் (கம்பரா. எழுச. 3). 2. To learn; கற்றல். வாசித்துங் கேட்டும் (சிவ. இயற். நான்மு. 63). 3. To play on a musical instrument; வீணை முதலியன இசைக்க ஒலிப்பித்தல். மாதவிதன் மனமகிழ வாசித்த லொடுங்குமன் (சிலப். 7, பக். 205)

வாசி[3] vāci, n. <வாசி[2]-. 1. Musical pipe; இசைக்குழல். (பிங்.) 2. Tune, musical song; இசைப்பாட்டு. (யாழ். அக.)

வாசி[4]-த்தல் vāci-, 11 v. intr. <vās. To emit fragrance, smell; மணத்தல். மருவாசிக்குங் குழலேமுடி (தனிப்பா. i, 323, 18).

வாசி[5] vāci, n. <vājin. 1. Horse; குதிரை. (பிங்.) எறிஞவை் வாசியை (திருவாலவா. 28, 45). 2. The first nakṣatra; அசுவதி. (சூடா.) 3. Bird; பறவை. (யாழ். அக.) 4. Arrow; அம்பு. (யாழ். அக.) 5. Breath; சுவாசம். (யாழ். அக.) 6. Justice; நியாயம். (யாழ். அக.)

வாசி[6] vāci, n. <vāsin. Dweller, inhabitant; வசிப்பவன். காசிவாசி.

வாசி[7] vāci, n. <vācin. Expression; குறியீட்டுச்சொல். சதம் என்பது அநந்தவாசி (தக்கயாகப். 73, உரை).

வாசி[8] vāci, n. perh. bhāsin. Ornamental arch over an idol. See திருவாசி, 1. மாணிக்க வாசிமுந்து சிங்காதனம் (திருவாலவா. 37, 75).

வாசி[9] vāci, n. <vāsi. Dwelling place; இருப்பிடம். (யாழ். அக.)

வாசிக்கல் vāci-k-kal, n. perh. வாசி⁵+. Black load-stone. See காந்தக்கல். (யாழ். அக.)

வாசிக்கோவை vāci-k-kōvai, n. < id.+. A garland of small bells, round a horse's neck; குதிரைச்சதங்கைமாலை. (சூடா.)

வாசிககாரகம் vācika-kārakam, n. < vācika-hāraka. Letter; கடிதம். (யாழ். அக.)

வாசிககாரகன் vācika-kārakan, n. < vācika-hāraka. Messenger; தூதன். (யாழ். அக.)

வாசிகதிட்சை vācika-tītcai, n. < vācika+. (Śaiva.) See வாசகதீட்சை. (சைவச. ஆசாரி. 65, உரை.)

வாசிகந்தம் vācikantam, n. < vājigandhā. Indian winter cherry. See அமுக்கிரா. (யாழ். அக.)

வாசிகபத்திரம் vācika-pattiram, n. < vācika-pattra. Letter; கடிதம். (யாழ். அக.)

வாசிகம் vācikam, n. < vācika. 1. That which is performed by the faculty of speech; வாக்கால் செய்யப்படுவது. மானதமே வாசிகமே காயிகமேயென . . . தமூன்றும் (திருவிளை. எழுகட. 6). 2. Word of mouth; message; வாய்ச்செய்தி. (யாழ். அக.) 3. News; சமாசாரம்.

வாசிகரணம் vācikaraṇam, n. < vājikaraṇa. 1. Developing virility; வீரியத்தை விருத்திபண்ணுகை. 2. Genuine love; ardent passion; அன்புடைக்காமம். (யாழ். அக.)

வாசிகன் vācikaṉ, n. < vācika. Messenger; தூதன்.

வாசிகாண்(ணு)-தல் vāci-kāṇ-, v. intr. < வாசி¹+. 1. To be in excess; to yield more than the estimated quantity; மதிப்புக்கு மேலாக அளவு காணுதல். 2. To show improvement, as in health; நல்ல நிலைமைக்கு வருதல்.

வாசிகை¹ vācikai, n. prob. vāsa. 1. Wreath, as of flowers, pearls, etc., worn on the head; சிகைமாலை. (பிங்.). 2. Garland; மாலை. வெண்முத்த வாசிகைத்தாய (திவ். இயற். திருவிருத். 50). (திவா.) 3. Garland of flowers strung thickly together; செறியக்கோத்த மாலை. (பிங்.)

வாசிகை² vācikai, n. prob. vas. Residential quarters of Vaiśyas; வைசியர் வசிக்குஞ் சேரி. (பிங்.)

வாசிகை³ vācikai, n. prob. bhūsakā. Ornamental arch over an idol. See திருவாசி, 1.

வாசிட்டம் vācittam, n. < Vāsiṣṭha. 1. A Sanskrit text-book on Hindu law ascribed to Vasiṣtha, one of 18 taruma-nūl, q.v.; தருமநூல் பதினெட்டனுள் ஒன்று. (பிங்.) 2. A Tamil translation of yōga-vāsiṣṭha. See ஞானவாசிட்டம். வாசிட்டாதி வைராக்கிய நூற்கே (மனோன். 1, 2, 112).

வாசிட்டலைங்கம் vācittalaiṅkam, n. < Vāsiṣṭha-laiṅga. A secondary Purāṇa, one of 18 upa-purāṇam, q.v.; உபபுராணம் பதினெட்டனுள் ஒன்று. (பிங்.) வாசிட்டலைங்கத் தேதமின்றிய சௌரத்தீது (திருக்காளத். பு. நூலவர. 2).

வாசிதம்¹ vācitam, n. < vaśita. Cry of birds, beasts, etc.; புள் முதலியவற்றின் குரல். (யாழ். அக.)

வாசிதம்² vācitam, n. < vāsita. (யாழ். அக.) 1. Knowledge; அறிவு. 2. Settling, peopling; குடியேற்றுகை.

வாசிப்பு vācippu, n. < வாசி²-. 1. Learning, knowledge; கல்வி யறிவு. அவனுக்கு நல்ல வாசிப புண்டு. 2. Reading; படிப்பு. வாசிபபுச்சாலை. 3. (Nāṭya.) A kind of movement of the legs in tēci dance; தேசிக்கூத்துக்குரிய கால் அமைப்பு வகை. (சிலப. பக். 90, கீழ்க்குறிப்பு.)

வாசிமேதம் vācimētam, n. < vāji-mēdha. Horse sacrifice. See அசுவமேதம். வாசிமேத முதல மகங்களால் (சேதுபு. சேதுசரு. 64).

வாசியாதாஸ்து vāci-yātāstu, n. < வாசி¹ +. Memorandum of the produce at a harvest; களத்துமுதற்குறிப்பு. (W.)

வாசிரம் vāciram, n. < vāśra. (யாழ். அக.) 1. Junction where four streets meet; நாற்சந்தி. 2. House; வீடு. 3. Day; பகல்.

வாசிராயனீயம் vācirāyaṉīyam, n. An Upaniṣad; ஓருபநிடதம். (W.)

வாசிரி vāciri, n. 1. Wilfulness; அகங்காரம். Tinn. 2. Respect; மதிப்பு. உன்னை வாசிரி கெடுத்துவிடுவேன். Loc.

வாசிவாரியன் vāci-vāriyaṉ, n. < வாசி⁵+. One skilled in training horses; குதிரையைப் பழக்குவதில் வல்லவன். வாசிவாரியன் ஐந்து கதியையும் பதினெட்டுச்சாரியையும் பயிற்றுகையினாலே (மதுரைக். 389, உரை).

வாசினி¹ vācini, n. < vājinī. Mare; பெண் குதிரை. (யாழ். அக.)

வாசினி² vāciṉi, n. < vāsinī. Female resident; குடியிருப்பவள். மயானவாசினி (தக்கயாகப. 54, உரை).

வாசினை vāciṉai, n. < வாசி²-. [K. bājane.] 1. Reading; படிக்கை. வாசகன் மற்றது வாசினை செய்தபின் (சூளா. சீய. 90). 2. Playing on a musical instrument; யாழ் முதலியன இசைப்பிக்கை. குழலவனுடைய யாழ் வாசினையை (சீவக. 603, உரை).

வாசிபு vācipu, n. <U. wājib. (W.) 1. Propriety of conduct; நடத்தையொழுங்கு. 2. Regularity; ஒழுங்கு. அவன் காரியமக் கொடுத்தது வசிபாக

வாசு[1] vācu, n. <vasu. (யாழ். அக.) 1. God; கடவுள். 2. Viṣṇu; திருமால்.

வாசு[2] vācu, n. Cuscuss grass. See இரு வேலி. (W.)

வாசுகி vācuki, n. <Vāsuki. A divine serpent believed to support the earth in the east, one of aṣṭa-mā-nākam, q.v.; அஷ்டமாநாகங் களுள் பூமியைக் கிழக்குப்புறத்துத் தாங்கும் நாகம். மலையாமை மேல்வைத்து வாசுகியைச் சுற்றி (நீதி. இயற். நான்மு. 49).

வாசுகேயன் vācukēyan, n. <Vāsukēya. See வாசுகி. (யாழ். அக.)

வாசுதேவம் vācutēvam, n. <Vāsudēva. An Upaniṣad, one of 108; நூற்றெட்டுபநிடதங்க ளுள் ஒன்று.

வாசுதேவன் vācutēvan, n. <Vāsudēva. 1. Kṛṣṇa, as the son of Vasudēva; கண்ணபிரான். யமுனையாற்றில் வாரமணற்குன்றிற் புலர்நின்றேன் வாசுதேவா (திவ். பெருமாள். 6, 1). 2. Viṣṇu; திரு மால். (பிங்.)

வாசுபத்திரன் vācupattiran, n. <Vāsu-bhadra. See வாசுதேவன், 1. (யாழ். அக.)

வாசுபூச்சியர் vācupūcciyar, n. <Vāsu-pūjya. An Arhat, one of 24 tīrttaṅkarar, q.v.; தீர்த்தங்கரர் இருபத்துநால்வருள் ஒருவர்.

வாசுரை vācurai, n. <vāsurā. (யாழ். அக.) 1. Earth; பூமி. 2. Night; இரவு. 3. Woman; பெண். 4. Female elephant; பெண்யானை.

வாசை vācai, n. <vāsā. Malabar-nut. See ஆடாதோடை. (சூடா.)

வாசோதகம் vācōtakam, n. <vāsōdaka. Libations of water, wrung from a piece of wet cloth as an offering to a deceased person during the funeral; ஈமச்சடங்கில் ஈரவஸ்திரத் தைப் பிழிந்து இறந்தவர்பொருட்டுக் கொடுக்கப்படும் நீர்க்கடன்.

வாஞ்சனம் vāñcanam, n. <vāñchana. See வாஞ்சை. (யாழ். அக.)

வாஞ்சனை vāñcanai, n. <id. See வாஞ்சை. (W.)

வாஞ்சி-த்தல் vāñci-, 11 v. tr. <vāñch. To wish eagerly; to desire earnestly; இச்சித்தல். அமிர்தைப் பசித்தோர்பெற வாஞ்சிப்பது (குலோத். கோ. 195).

வாஞ்சிதம் vāñcitam, n. <vāñchita. 1. Earnest desire; ஆசை. Loc. 2. Anything desired; விரும்பப்பட்டது. (யாழ். அக.)

வாஞ்சினம் vāñcinam, n. cf. வாஞ்சனம். See வாஞ்சிதம், 2. (யாழ். அக.)

வாஞ்சினி vāñcini, n. <vāñchinī. Libidinous woman, காமமிக்கவள். (யாழ். அக.)

வாஞ்சை vāñcai, n. <vāñchā Affection; earnest desire; விருப்பம். உன்சரண நிற்கு ஞ் சாலே வாஞ்சையின் வருகின்றனை (குற்றா. தல. தக்கன்வேள் வி. 117).

வாட்காரன் vāṭ-kāraṉ, n. <வாள்[1]+ காரன்[1]. Sawyer; இரம்பத்தால் மரமறுப்பவன்.

வாட்குடி vāṭ-kuṭi, n. <id.+குடி[4]. Race of warriors; மறக்குடி. வாட்குடி வன்கணவர்க்கு (பு. வெ. 4, 4).

வாட்கூத்து vāṭ-kūttu, n. <id.+. Sword-dance; வாளைப்பிடித்து ஆடுங் கூத்து. உறையைக் கழித்து வாட்கூத்து ஆடக்காட்டுவார் (சீவக. 783, உரை).

வாட்கை vāṭkai, n. Living. See வாழ்க்கை. (W.)

வாட்கோரை vāṭ-kōrai, n. <வாள்[1]+. A kind of sedge; ஒருவகைக் கோரை. (பிங்.) (மது ரைக். 172, உரை.)

வாட்சி vāṭci, n. Adze. See வாச்சி, 1. (W.)

வாட்டசாட்டம் vāṭṭa-cāṭṭam, n. <வாட் டம்[2]+. Being stalwart and shapely; தோற்றப் பொலிவு. Colloq.

வாட்டப்பொலி vāṭṭa-p-poli, n. prob. id. +. Long heap of paddy on the threshing-floor; களத்தில் அடித்துப் போடப்பட்டிருக்கும் நீண்டநெற்பொலி. Loc.

வாட்டம்[1] vāṭṭam, n. <வாடு-. 1. Fading, withering; வாடுகை. 2. Dryness; உலர்ச்சி. 3. Leanness; மெலிவு. மானமங்கையர் வாட்டமும் பரிவும் . . . தீரத்தெளி சிறந்தார் (சீவக. 2382). 4. Trouble, distress; வருத்தம். வாட்டிய வாட்டஞ் சொல்லி (அரிச். பு. விவாக. 32).

வாட்டம்[2] vāṭṭam, n. [T. vāṭu, K. ōṭa.] 1. Slope, gradient; ஒழுங்கான சாய்வு. நீர்வாட்டம். 2. Beauty of form; வடிவழகு. ஆள் வாட்டமா யிருக்கிறான். 3. Sumptuousness; சம்பிரமம். சோறு வாட்டமாய்க் கிடைத்தது. 4. See வாட்ட சாட்டம். 5. cf. pāṭa. Length; நீட்டம். Loc. 6. Advantage; suitability; அனுகூலம். காற்று வாட்ட மாயடிக்கிறது.

வாட்டம்[3] vāṭṭam, n. <vāṭa. 1. Garden; தோட்டம். (W.) 2. Street; தெரு. (யாழ். அக.) 3. Way, road; வழி. (சூடா.)

வாட்டயர்வு vāṭṭayarvu, n. <வாடு-. 1. Weariness, fatigue; சோர்வு. (யாழ். அக.) 2. Withering, fading; உலர்கை. (W.)

வாட்டல் vāṭṭal, n. <வாட்டு-. Roast; anything roasted; வாட்டப்பட்ட பொருள்.

வாட்டாலை vāṭṭālai, n. See வாட்டாளை. (யாழ். அக.)

வாட்டாழை vāṭṭāḻai, n. perh. வாள்[1]+. A coast-plant yielding edible fruits; கடற்கரையில் உண்டாம் பழச்செடிவகை. (மலை.)

வாட்டாளை vāṭṭāḷai, n. <வாடு-. Emaciated man; மெலிந்தவன். (யாழ். அக.)

வாட்டாறு vāṭṭāṟu, n. A Viṣṇu shrine in the Travancore State; மலைநாட்டுத் திருமால் திருப்பதிகளுள் ஒன்று. வானீர் வாட்டாற்றெழினியாதன் (புறநா. 396). வாட்டாற்றா னடிவணங்கி (திவ். திருவாய். 10, 6, 2).

வாட்டானை vāṭṭāṉai, n. <வாள்[1]+தானை. Company of swordsmen in an army, one of aṟuvakai-t-tāṉai, q.v.; அறுவகைத்தானைகளுள் ஒன்றான வாட்படை. பொய்யா வாட்டானை . . . தென்னவன் (கலித். 98). (திவா.)

வாட்டி[1] vāṭṭi, n. <U. bāḍi. [T. māṭu, K. māṭṭu.] Time, turn; தடவை. மூன்றுவாட்டி வந்துபோனான்.

வாட்டி[2] vāṭṭi, n. cf. வசட்டி. Diamond dust. See வயிரமணி. (யாழ். அக.)

வாட்டியபுட்பம் vāṭṭiya-putpam, n. <vāṭya-puṣpa. (மலை.) 1. Sandalwood; சந்தனம். 2. Turmeric; மஞ்சள்.

வாட்டியம் vāṭṭiyam, n. prob. vāṭya. (யாழ். அக.) 1. Garden; தோட்டம். 2. House; வீடு.

வாட்டிலோடு vāṭṭil-ōṭu, n. See வாட்டு லோடு.

வாட்டு[1]-தல் vāṭṭu-, 5 v. tr. Caus. of வாடு-. [T. vāḍu, K. bāḍu, M. vāḍuga.] 1. To cause to wither or fade; to dry; to scorch; உலர்த்துதல். 2. To roast; வதக்குதல். 3. To vex, afflict, mortify; வருத்துதல். எளியரை வலியார் வாட்டின் வலியரை . . . தெய்வம் வாட்டும் (காஞ்சிப்பு. கடவுள்வா. 7). 4. To injure; to destroy; கெடுத்தல். இனம்போக்கி நின்றுரிகல்வாட்டி (பு. வெ. 2, 5). 5. To wash, as cloth; ஆடைவெளுத்தல். ஸ்ரீவைஷ்ணவவண்ணத் தான் திருப்பரிவட்டங்களை அழகிதாக வாட்டி (ஈடு, 5, 10, 6).

வாட்டு[2] vāṭṭu, n. <வாட்டு-. [K. bāḍu.] 1. Roasted or fried flesh or vegetable; பொரியல். மனைவாழளகின் வாட்டொடும் பெறுகுவிர் (பெரும்பாண். 256) 2. Affliction; உபத்திரவம். அவனை நல்ல வாட்டு வாட்டினான்.

வாட்டு[3] vāṭṭu, n. cf. வாட்டம்[2]. 1. See வாட்டம்[2], 1. நீர்வாட்டுச் சரியாகவிருக்கிறது. 2. That which is handsome; அழகானது. Loc. 3. That which is suitable; தகுதியானது. அந்தத் தொழில் எனக்கு வாட்டா யிருக்கவில்லை. (W.) 4. cf. vaṭa. Side; nearness; சார்பு. என்பக்கவாட்டி லிராதே. 5. Facility from frequent use, as of the right or the left hand; பழக்கமிகுதியா லேற்படும் லாகவம். அவன் இடக்கை வாட்டுள்ளவன். 6. Cheapness; மலிவு. அது எனக்கு வாட்டாய்க் கிடைத்தது. (W.)

வாட்டுசோகை vāṭṭu-cōkai, n. <வாட்டு- +. Bright's disease; சோகைநோயால் உண்டாம் வீக்கவகை.

வாட்டுலோடு vāṭṭul-ōṭu, n. <E. bottle + ஓடு[4]. Broken pieces of glass; உடைந்த கண்ணாடித் துண்டு. Loc.

வாட்டுலோடுபுதைத்தல் vāṭṭulōṭu-putaittal, n. <வாட்டுலோடு + புதை-. Fixing broken pieces of glass over walls to prevent people from climbing over them; சுவர்மேல் ஆள் ஏறாதபடி உடைந்த கண்ணாடித்துண்டுகளைப் பதிக்கை. (கட்டட. நாமா. 19.)

வாட்படை vāṭ-paṭai, n. <வாள்[1]+. Army of soldiers armed with swords; வாள்தரித்த வீரர். வாட்படையை யோட்டி (பட்டினப். 226, உரை).

வாட்படையாள் vāṭ-paṭaiyāḷ, n. <id.+ படை. Durgā, as armed with sword; துர்க்கை. (பிங்.)

வாட்பல்விலக்கி vāṭ-pal-vilakki, n. <id.+பல்[2]+விலக்கு-. 1. Tenon saw; சிறிய ரம்பம். (C. G.) 2. Saw-set; ரம்பத்தின் பற்களை நேராக்கும் கருவி.

வாட்போர் vāṭ-pōr, n. <id.+போர்[3]. Fight with the sword; வாளாற் செய்யும் யுத்தம். வாட்போரான் மிகுகின்ற . . . வீரருடைய (மதுரைக். 53, உரை).

வாடகை[1] vāṭakai, n. <bhāṭa-ka. Rent, hire; கூலி. வாடகைக்குதிரை (திருவேங். சத. 85).

வாடகை[2] vāṭakai, n. <vāṭikā. 1. Region, district; சுற்றுவட்டம். அரசூர் வாடகையில் (S. I. I. iii, 109). 2. Street; தெரு. (யாழ். அக.) 3. Garden; சோலை. (யாழ். அக.) 4. Stable; வாகன சாலை. (யாழ். அக.) 5. Mud wall; மண்சுவர். (யாழ். அக.)

வாடல் vāṭal, n. <வாடு-. 1. Withering; drying; becoming lean; fading; வாடுகை. 2. That which is faded, dried or withered; that which is stale or not fresh, as vegetables; வாடின பொருள். 3. Faded flower; உலர்ந்த பூ. (பிங.)

வாடன்சம்பா vāṭaṉ-campā, n. perh. vāṭa + சம்பா[1]. An inferior kind of paddy; மட்ட நெல்வகை.

வாடாக்கடமை vāṭā-k-kaṭamai, n. <வாடு- + ஆ neg. +. Permanently fixed tax; திட்டமான வரி. இவ்வூரணேடுமுதல் வாடாக்கடமை யாக நிறுத்தவிதது (S. I. I. v, 120).

வாடாக்குறிஞ்சி vāṭā-k-kuṟiñci, n. <id. + id. +. A plant whose flowers do not lose colour in withering; உலரும் நிலையிலும் தன் இயற்கைநிறம் மாறாத பூவகை. (பிங.)

வாடாக்கொடி vāṭā-k-koṭi, n. perh. id. + id. +. Willow-leaved justicia. See கருநொச்சி, 1.

வாடாத்தாமரை vāṭā-t-tāmarai, n. <id. + id. +. Lotus-shaped ornament of gold, presented to bards by ancient kings; பண்டைக்கால வரசர் பாணர் அளிக்கும் பொற்றாமரைப்பூ. வாடாத தாமரை சூட்டுவ னினககே (புறநா. 319).

வாடாமல்லி vāṭā-malli, n. <id. + id. + மல்லி[1]. See வாடாமல்லிகை. Loc.

வாடாமல்லிகை vāṭā-mallikai, n. <id. + id. +. Bachelor's buttons, *Gomphrena globosa*; பூச்செடிவகை. (W.)

வாடாமாலை vāṭā-mālai, n. <id. + id. + மாலை[3]. 1. Gold necklace, as not fading like the garland of flowers; [பூமாலை போன்று வாடாதது] பொன்னரி மாலை. வாடாமாலை பாடினி யணிய (புறநா. 364). 2. Garland made of rags, pith, etc.; கிழி கிடை முதலியவற்றாற் செய்யப்படும் மாலை (சிலப். 5, 33, உரை.)

வாடாவஞ்சி vāṭā-vañci, n. <id. + id. + வஞ்சி[3]. Karūr. See கருவூர். வாடாவஞ்சி வாட்டு நின் . . . நோன்றாள் (புறநா. 39).

வாடாவள்ளி vāṭā-vaḷḷi, n. <id. + id. +. 1. A kind of dance; ஒருவகைக் கூத்து. வாடா வள்ளியின் வளம்பல தரூஉ நாடுபல (பெரும்பாண். 370). 2. Painting, picture; சித்திரம். (அக. நி.)

வாடாவூட்டு vāṭā-v-ūṭṭu, n. <id. + id. +. See வாடாக்கடமை. (Insc. Pudu. 287.)

வாடி[1] vāṭi, n. <id. A sensitive plant. See தொட்டால்வாடி, 1. (மூ. அ.)

வாடி[2] vāṭi, n <vāṭī. 1. Garden; தோட்டம். (W.) 2. Wall; மதில். (யாழ். அக.) 3. Courtyard; முற்றம். (யாழ். அக.) 4. House; வீடு. (யாழ். அக.) 5. Fish-curing yard; மீனுலர்த்துமிடம். Loc. 6. Village, hamlet; பட்டி. 7. Rest-house; சாவடி. உ-டிவீடு. 8. Hut of bamboo and grass, of kāṇi-k-kāraṛ; காணிக்காரரின் புல் வேய்ந்த மூங்கிற் குடிசை. (G. Tn. D I, 7.) 9. Enclosure, fenced place; அடைப்பிடம். (W.) 10. Yard, shed where firewood is stored for sale; விறகு மரம் முதலியன விற்குமிடம். விறகுவாடி, மரவாடி.

வாடிக்கை vāṭikkai, n. [T. vāḍuka, K. vāḍike.] 1. Habit; வழக்கம். தேதகக்காக கினி வாடிக்கையாற் கற்று (இராமநா. அயோத. 22). 2. Custom, as in dealing; வழக்கமாகப் பற்றுவரவு செய்கை. 3. Usage, முறை. உலக வாடிக்கை நீச மலைவோ (குமரே. சத. 69). 4. See வாடிக்கைக் காரன்.

வாடிக்கைக்காரன் vāṭikkai-k-kāraṉ, n. <வாடிக்கை + காரன்[1]. 1. Customer; வழக்கமாக ஓரிடத்துப் பற்றுவரவு செய்வோன். 2. Customary supplier of goods; பண்டங்களை வழக்கமாக ஓரிடத்து விலைக்குச்கொடுத்து வருவோன்.

வாடிகம் vāṭikam, n. A prostrate herb. See பிரமி[2]. (நாமதீப. 340.)

வாடிகை vāṭikai, n. <vāṭikā. (யாழ். அக) 1. See வாடகை[2], 2, 3, 4. 2. Resting place; தங்குமிடம்.

வாடிவாசல் vāṭi-vācal, n <வாடி[2] +. Entrance hall of a palace or mansion; ஆசார வாசல். Loc.

வாடிவேலி vāṭi-vēli, n. <id. +. The boundary line of a village; கிராமத்தின் எல்லைக் குறி. Colm.

வாடு[1]-தல் vāṭu-, 5 v. intr. [T. vāḍu, K. bāḍu, M. vāḍuga.] 1. To wither, fade, dry up; உலர்தல். பொதிபொடு பீளவாட (நாலடி, 269). 2. To be emaciated; to become weak; மெலிதல். எந்தோள் வாட (கலித். 68). 3. To pine away, grieve; மனமழிதல். வாடினேன் வாடி வருந்தினேன் (திவ். பெரியதி. 1, 1, 1). 4. To turn pale; பொலிவழிதல். குழலிமென் வாடிப் புலம்புவதே (திருக்கோ. 14). 5. To be defeated; தோல்வியடைதல். வாடாவஞ்சி தலைமலைந்து (பு. வெ. 3, 1, கொளு). 6. To perish; கெடுதல். காரிகை பெற்றதன கவின்வாட (கலித். 124). 7. To be removed; நீங்குதல். குல மும் . . . காத்திரில் வாடாதிருத்தி (கல்லா. 87, 29). 8. To diminish, decrease; குறைதல். வாட்டருஞ் சீர்க்கண்ணகி நல்லாளுக்கு (சிலப். 9, 40). 9. To fall short in weight; நிறைகுறைதல். Loc.

வாடு[2] vāṭu, n. <வாடு-. Faded flower; வாடற் பூ. ஈவகைவா டுதிர்புக (கலித். 31).

வாடூன் vāṭūṉ, n. < id. + ஊன். Dried flesh; உப்புக்கண்டம். வாட்டிட்ட வாடூன் பழுக்கல் (பெரும்பாண். 100).

*வாடை*¹ vāṭai, n. < வடக்கு. 1. North wind; வடகாற்று. (பிங்.) வாடை நலிய வடக்கிருந் தோனே (பு. வெ. 8, 16). 2. Chill wind; குளிர் காற்று. Colloq. 3. Wind; காற்று (பிங்.) வாடை மயிர்ப்பட்டன் (கம்பரா. மிதிலைக். 66). 4. [T. vāda.] Fume; scent; வாசனை. கந்த வாடையின் (திருப்பு. 143). 5. cf. vāḍava. Submarine fire. See வடவை. வாடை பொங்கெனவேலை (திருப்பு. 382).

*வாடை*² vāṭai, n. < vāṭa. 1. Row of houses, as in a street; தெருச்சிறகு. (சூடா.) கீழை வாடை, மேலைவாடை. 2. Street; தெரு. (பிங்.) 3. Street where herdsmen or hunters reside; இடையர் அல்லது வேடர் வாழும் வீதி. (W.) 4. Village, hamlet; சிறு கிராமம். 5. Direction; வழி. இந்த வாடையாகப் போ.

*வாடை*³ vāṭai, n. prob. vaṭa. Medicine; மருந்து. (பிங்.)

*வாடை*⁴ vāṭai, n. < bhāṭa. Rent. See வாடகை¹. (W.)

வாடைக்கச்சான் vāṭai-k-kaccāṉ, n. < வாடை¹ +. North-west wind; வடமேல்காற்று. (யாழ். அக.)

வாடைக்குற்றி vāṭaikkuṟṟi, n. Willow-leaved justicia. See கருநொச்சி, 1. (L.)

வாடைக்கொண்டல் vāṭai-k-koṇṭal, n. < வாடை¹ +. North-east wind; வடகீழ்காற்று (யாழ். அக.)

வாடைச்சம்பா vāṭai-c-campā, n. See வாடன்சம்பா.

வாடைப்பாசறை vāṭai-p-pācaṟai, n. < வாடை¹ +. (Puṟap.) Theme describing the north wind which blows in the camp of soldiers and distresses them by reminding them of their lady-loves; பாசறைக்கண் வீரர் தம் காதன்மகளிரை நினைந்து துயருறும்படி செய்கின்ற வாடைக்காற்றின் மிகுதியைக் கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. 8, 16.)

வாடைப்பொடி vāṭai-p-poṭi, n. < id. +. 1. Aromatic or scented powder; வாசனைத் தூள். Loc. 2. Medicated powder that charms a person and keeps him under fascination; வசியப்படுத்தும் பொடி. வாடைப்பொடியிட்டான (விறலிவிடு. 823).

வாடையாலோடு-தல் vāṭaiyāl-ōṭu-, v. intr. < id. +. See வாடையிலோடு-. (W.)

வாடையிலோடு-தல் vāṭaiyil-ōṭu-, v. intr. < id +. To sail with the north wind; வடகாற்றின் உதவியால் மரக்கலம் பாய்விரித்துச் செல்லுதல். (W.)

வாண்டியம் vāṇṭiyam, n. Pink-tinged white sticky mallow. See பேராமுட்டி. (மலை.)

வாண்டையான் vāṇṭaiyāṉ, n. A title of the Kaḷḷi caste; கள்ளர்சாதியினரின் பட்டப் பெயர்களுள் ஒன்று.

வாண்மங்கலம் vāṇ-maṅkalam, n. < வாள்¹ +. 1. (Puṟap.) Theme which describes the sword of a victorious king being placed in the hands of Koṟṟavai and given a ceremonial bath; பகையரசை வென்ற வேந்தன் தன் வாளினைக் கொற்றவைமேல் நிறுத்தி நீராட்டுதலைக் கூறும் புறத்துறை. (தொல். பொ. 68, உரை.) 2. (Puṟap.) Theme which describes a victor's sword being blessed by the devils whose hunger has been satisfied by its deeds of slaughter; வீரனது வாள் வென்றியாற் பசிப்பிணி தீர்ந்த பேய்ச்சுற்றம் அவன் வாளினை வாழ்த்துதலைக் கூறும் புறத்துறை. (தொல். பொ. 91.)

வாண்மண்ணுநிலை vāṇ-maṇṇu-nilai, n. < id. +. (Puṟap.) Theme which describes the ceremonial bath given to a king's sword and the heroic achievements of the king with that sword; தீர்த்த நீராலே மஞ்சனமாட்டிய அரச வாளின் வீரத்தைக் கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. 6, 27.)

வாண்முகம் vāṇ-mukam, n. < id. +. Edge of sword; வாளின்வாய். வாண்முகம் பொறித்த மாண்வரி யாக்கையர் (பதிற்றுப். 58, 3).

வாண்முட்டி vāṇ-muṭṭi, n. < id. + முட்டி². Handle or hilt of a sword; வாளின் பிடி. வாண் முட்டியை இடையறும்படி பிடித்த கையினார (சீவக. 2217, உரை).

வாணக்கந்தகம் vāṇa-k-kantakam, n. < வாணம் + கந்தகம்¹. Stick sulphur, roll sulphur, as used in fireworks; பொறிவாணம் முதலிய செய் தற்குரிய கந்தகவகை. (M. M. 300.)

வாணக்காரன் vāṇa-k-kāraṉ, n. < id. + காரன்¹. [K. bāṇagāra.] One who manufactures and sells fireworks; ஆகாசவாணம் முதலி யன செய்து விற்பவன்.

வாணக்குழல் vāṇa-k-kuḻal, n. < id. + குழல்³. Metallic tube fixed in a block of wood, used for loading fireworks with gunpowder; அதிர்வேட்டுக்காகப் பொறிவாணமருந்து அடைக்கும் வெடிகுழாய்.

வாணகந்தி¹ vāṇakanti, *n.* prob. *parṇa-khaṇḍa*. Pipal. See அரசு¹. (மலை.)

வானகந்தி² vāna-kanti, *n.* < வானம் + கந்தி⁴. See வானகந்தகம்.

வாணகம் vāṇakam, *n.* < *bāṇa*. (யாழ். அக.) 1. See வாணம், 1, 2. 2. Cow's udder; பசுவின் மடி. 3. Flute; வேய்ங்குழல். 4. Loneliness; தனிமை.

வாணகன் vāṇakaṉ, *n.* prob. வானகம். Viṣṇu; திருமால். (யாழ். அக.)

வாணகோப்பாடி vāṇa-kō-p-pāṭi, *n.* < வாணன்² + கோ³ + பாடி¹. The country of the Bāṇas, an ancient kingdom comprising portions of the Mysore State, and of the Karnool and North Arcot districts; வாணவரசர் ஆண்டதும் மைசூர் சமஸ்தானம், கர்நூல் சில்லா, வடஆர்க்காடு சில்லா ஆகியவற்றின் பாகங்கள் அடங்கியதுமான நாடு. (S. I. I. ii, Preface. 27.)

வாணதண்டம் vāṇataṇṭam, *n.* < *vāṇa-daṇḍa*. Apparatus for weaving sarees; புடைவை நெய்யுங் கருவிவகை. (யாழ். அக.)

வாணதீர்த்தம் vāṇa-tīrttam, *n.* < *bāṇa-tīrtha*. A sacred waterfall in the Tinnevelly District; திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் புண்ணியதீர்த்தமாயுள்ள ஓர் அருவி.

வாணபுரம் vāṇa-puram, *n.* < *Bāṇa*+. The capital of Bāṇā's kingdom; வாணாசுரனது தலைநகர். வாணபுரம்புக்கு (திவ். திருவாய். 7, 10, 7).

வாணம் vāṇam, *n.* < *bāṇa*. 1. Arrow; அம்பு. 2. Fire; தீ. பாயும் புகைவாணங் கொடு பாணம் (இரகு. நகர. 24). 3. Rocket, fireworks; ஆகாசவாணம் பொறிவாண முதலியன. (யாழ். அக.)

வாணலி vāṇali, *n.* [T. K. *bāṇali*.] Frying pan; வறுக்குஞ்சட்டி.

வாணலிங்கம் vāṇa-liṅkam, *n.* < *Bāṇa*+. A form of Lingam, found in the Narmadā, as worshipped by the Asura Bāṇa; வாணாசுரனாற் பூசிக்கப்பட்டதும் நருமதையில் அகப்படுவதுமான லிங்கவகை. வாணனெனுமசுர னாசசித்தான் . . . வாணலிங்கம் (சைவச. பொது. 85).

வாணன்¹ vāṇaṉ, *n.* < வாழ்-. 1. Resident; வசிப்பவன். அண்டவாண ரமுதுண நஞ்சுண்டு (தேவா. 644, 6). 2. One who pursues a profession or calling; ஏதேனும் ஒரு தொழிலால் வாழ்பவன். பாவாணன். 3. Prosperous man; நல்வாழ்வுள்ளவன். (W.)

வாணன்² vāṇaṉ, *n.* < *bāṇa*. 1. An asura, son of Mahābali; மகாபலியின் மகனான ஓர் அசுரன். வாணன் பேரூர் (மணி. 3, 123). 2. King of a dynasty tracing its lineage from Mahābali; மகாபலி வமிசத்துத்தோன்றிய அரசன். வாணவித்தியாதரரான வாணகோவரையர் தேவியார் (S. I. I. iii, 99). ஆறையர்கோன் வாணன் (பெருந்தொ. 1185). 3. A chief of Tañcākkūr, a town in Pāṇḍya country; பாண்டி நாட்டில் தஞ்சாக்கூர் என்ற நகரையாண்ட ஒரு தலைவன். 4. The third *nakṣatra*. See கார்த்திகை. (சூடா.)

வாணன்கோவை vāṇaṉ-kōvai, *n.* < வாணன்² +. A *kōvai* treatise on Tañjai-vāṇaṉ. See தஞ்சைவாணன்கோவை. (W.)

வாணா vāṇā, *n.* See வாணலி. *Loc.*

வாணாக்கம்பு vāṇā-k-kampu, *n.* < Hind. *bāṇā* + கம்பு¹. See வாணாத்தடி.

வாணாட்கோள் vāṇāṭ-kōḷ, *n.* < வாள்¹ + நாள் + கோள்¹. (Puṟap.) Theme of a king sending his sword in advance at an auspicious moment, when setting out with the object of capturing the fort of his enemy; பகைவனது அரணைக் கொள்ள நினைத்து வாளைப் புறவீடு விடுவதைக் கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. 6, 3.)

வாணாத்தடி vāṇā-t-taṭi, *n.* < Hind. *bāṇā* + தடி². Cudgel used by Indian gymnasts in fencing. See பாணாத்தடி. *Loc.*

வாணாய் vāṇāy, *n.* See வாணலி. *Loc.*

வாணாள் vāṇāḷ, *n.* < வாழ்- + நாள். 1. Lifetime; சீவியகாலம். 2. Life; உயிர். தெவ்வர் வாணாள் வீழ்ந்தன (சீவக. 3079).

வாணாளளப்போன் vāṇāḷ-aḷappōṉ, *n.* < வாணாள் + அள-. Sun; சூரியன். (நாமதீப. 94.)

வாணாளைவாங்கு-தல் vāṇāḷai-vāṅku-, *v. tr.* < id. +. To tease, worry to death; பெருந்தொந்தரவு பண்ணுதல். என் என்னை வாணாளை வாங்குகிறாய் ?

வாணி¹ vāṇi, *n.* < *vāṇī*. 1. Word, language, speech; சொல். (பிங்.) நன்கல்ல வாணி கிளத்தலடக்கி (பிரபோத். 22, 19). 2. Learning; கல்வி. துதி வாணி வீரம் (பெருந்தொ. 418). 3. Sarasvatī, as the Goddess of Learning; சரசுவதி. (பிங்.) வாணிபு மல்லிமென் மலரையனும (சீகாளத். பு. நான்மு. 147). 4. The river Sarasvatī; சரசுவதி நதி. கங்கை காளிந்தி வாணி காவிரி . . . நதிகள (திருவிளை. தல. 11). 5. Source of vocal sounds; நாதந்தோன்றும் இடம். நாபிக்கு நால்விரல் மேலே . . . வாணிக் கிருவிரலுள்ளே (திருமந். 616). 6. A kind of dance; கூத்துவகை. (பிங்.)

வாணி² vāṇi, *n.* prob. *bāṇa*. Arrow; அம்பு. (பிங்.)

*வாணி*³ vāṇi, *n.* prob. *yavānī.* Bishop's weed. See ஓமம்¹. (மலை.)

*வாணி*⁴ vāṇi, *n.* <*pāni.* Water; நீர். (W.)

*வாணி*⁵ vāṇi, *n.* (சங். அக.) 1. Rock-salt; இந்துப்பு. 2. Realgar. See மனோசிலை.

வாணிகச்சாத்து vāṇika-c-cāttu, *n.* <வாணிகம் + சாத்து³. Caravan of traders; வாணிகர் திரள். *வாணிகச்சாத்தொடு போந்து தனிமையால் யான் தடுமாறுகின்றேன்* (சிலப். 11, 190, உரை).

வாணிகச்சி vāṇikacci, *n.* Fem. of வாணிகன். Woman of the trading caste; வைசிய சாதிப்பெண்.

வாணிகம் vāṇikam, *n.* <*vāṇijya.* 1. Trade; வியாபாரம். *வாணிகஞ் செய்வார்க்கு வாணிகம்* (குறள், 120). 2. Gain, profit; ஊதியம். *யானோர் வாணிகப் பரிசிலன் அல்லேன்* (புறநா. 208).

வாணிகவென்றி vāṇika-veṉṟi, *n.* <வாணிகம் +. (Puṟap.) Theme describing the selfless benefactions of a merchant who has risen to prominence by his success in business; வாணிகத்தாற் சிறப்பெய்திய வணிகன் தனது பொருளிற் பற்றில்லாமற் பிறர் மிடியை நீக்கும் பெருந்தன்மையை எடுத்துக்கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. 12, ஒழிபு, 2.)

வாணிகன் vāṇikaṉ, *n.* <id. cf. *pāṇika.* 1. Merchant, trader; வியாபாரி. *அறவிலைவாணிகன்* (புறநா. 134). 2. Man of the trading caste; வைசியன். 3. Scales, balance; துலாக்கோல். (பிங்.) 4. Libra of the zodiac; துலாராசி. (சூடா.)

வாணிகேள்வன் vāṇi-kēḷvaṉ, *n.* <வாணி¹ +. Brahmā; பிரமன். (சூடா.)

வாணிச்சி vāṇicci, *n.* 1. See வாணிகச்சி. *மதுரையிற் பிட்டுவாணிச்சி மகற்கு* (தொல். பொ. 84, உரை). (சுளா. 144, மயிலை.) 2. See வாணியச்சி.

வாணிச்சிமேனி vāṇicci-mēṉi, *n.* perh. வாணிச்சி +. Ruby; மாணிக்கம். (யாழ். அக.)

வாணிச்சியம் vāṇicciyam, *n.* <*vāṇijya.* Trade; வியாபாரம். (W.)

வாணிதம் vāṇitam, *n.* cf. *phāṇita.* Toddy; கள். (பிங்.)

வாணிதி vāṇiti, *n.* See வாணினி, 1, 2. (யாழ். அக.)

வாணிபம் vāṇipam, *n.* 1. See வாணிகம், 1. (W.) 2. See வாணிகம், 2. *இவளை வைத்து வைத்துக் கொண்டென்ன வாணிபம்* (திவ். பெரியாழ். 3, 7, 9).

வாணிபன் vāṇipaṉ, *n.* See வாணிகன், 1. (W.)

வாணிமலர் vāṇi-malar, *n.* <வாணி¹ +. White lotus; வெண்டாமரை. (மூ. அ.)

வாணிமன் vāṇi-maṉ, *n.* <id. + மன்². See வாணிகேள்வன். *பாணியாற படைத்திலன வாணிமன்* (பாகவத. 1, கண்ணபிரான் துவரை. 25).

வாணியச்சி vāṇiyacci, *n.* Fem. of வாணியன். Woman of the oil-monger caste; செக்கார் சாதிப்பெண்.

வாணியநகரத்தான் vāṇiya-nakarattāṉ, *n.* <வாணியன் +. See வாணியன். (I M. P. Sm. 25.)

வாணியம் vāṇiyam, *n.* <*vāṇijya.* 1. See வாணிகம், 1. (W.) 2. See வாணிகம், 2. *சிறுகாலை நாமுறு வாணியம* (தேவா. 259, 3).

வாணியன் vāṇiyaṉ, *n.* <வாணிகன். 1. See வாணிகன், 1. 2. Oil-monger; செக்கான். (W.)

வாணியன்தாதன் vāṇiyaṉ-tātaṉ, *n.* <வாணியன் +. A poet said to be of oil-monger caste and a contemporary critic of Kampar; கம்பர்காலத்தில் அவர்க்கு எதிரியாயிருந்தவராகவும் செக்கார்குலத்தவராகவும் சொல்லப்படும் ஒரு புலவர். (தமிழ்நா. 83.)

வாணியன்பொருவா vāṇiyaṉ-poruvā, *n.* 1. Anchovy, silvery, shot with gold and purple, *Engraulis malabaricus;* வெண்மையில் பொன்னிரேகையும் ஊதாரேகையுமுள்ள கடல்மீன் வகை. 2. Anchovy, bronze, *Engraulis hamiltonii;* வெளிறின மஞ்சணிறமுள்ள கடல்மீன்வகை.

வாணிலை vāṇilai, *n.* <வாள்¹ + நிலை. (Puṟap.) Theme of sending in advance at an auspicious moment the sword of a king who intends to advance against his enemies; பகைமேற் படையெடுத்தலை விரும்பி வேந்தன் வாளைப் புறவீடுவிடுவதைக் கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ 3, 4.)

வாணினி vāṇiṉi, *n.* <*vāṇinī.* 1 Dancing woman; நாடகக்கணிகை. (W.) 2. Immodest woman; நாணமற்றவள். (W.) 3. Clever woman; விவேகமுள்ளவள். (யாழ். அக.)

வாணீசன் vāṇīcaṉ, *n.* <*Vāṇīśa.* Brahmā; பிரமன். (யாழ். அக.)

வாணுதல் vāṇutal, *n.* <வாள்¹ + நுதல். 1. Bright forehead; ஒளிபொருந்திய நெற்றி. *வாணுதல் விறலி* (புறநா. 89). 2. Woman with a bright forehead; ஒள்ளிய நெற்றியுள்ள பெண். *வாணுதல் கணவ* (பதிற்றுப. 38, 10).

வாத்தாட்டுப்பலகை vāttāṭṭu-p-palakai, *n.* <வாத்தாடு +. Eave-board. See வாய்த்தட்டுப்பலகை.

வாத்தாடு vāttāṭu, n. prob. வாய்+தகடு. Eaves; கூரையின் ஓரம். (கட்டட. நாமா. 20)

வாத்தி vātti, n. <உபாத்தி. School-master, teacher; உபாத்தியாயன். மகனுக்கு வாத்தி (டபாத்தி. கண்ணன்-என்சேவகன், 50).

வாத்திச்சி vātticci, n. Fem. of வாத்தி. Lady teacher; school-mistress; உபாத்தியாயினி.

வாத்திமர் vāttimar, n. prob. mādhyama. A sect of Smārtha Brahmans; சுமார்த்தப்பிராமண ருள் ஒரு பிரிவினர்

வாத்தியஞ்சேவி-த்தல் vāttiyañ-cēvi-, v. intr. <வாத்தியம்+. To play on the pipe with accompaniments. See மேளமடி-, 2.

வாத்தியப்பெட்டி vāttiya-p-petti, n. <id.+. Mod. 1. Harmonium, ஆர்மோனியப் பெட்டி. 2. Music-box, as piano, etc.; கீதம் வாசிக்கும் யந்திரப்பெட்டி.

வாத்தியபாண்டம் vāttiya-pāṇṭam, n. <vādya-bhāṇḍa. (யாழ். அக.) 1. See வாத்தியம். 2. Lute; வீணை.

வாத்தியம் vāttiyam, n. <vādya Musical instrument; இசைக்கருவி.

வாத்தியம்பண்ணு-தல் vāttiyam-paṇṇu-, v. intr. <வாத்தியம்+. To beat the kettle drum; நகராமுழக்குதல். (W.)

வாத்தியமாராயன் vāttiya-mārāyaṉ, n. <id.+மார்⁴+. See வாச்சியமாராயன். செம்பியன் வாத்தியமாராயனுக்கு (S. I. I. ii, 275).

வாத்தியாயர் vāttiyāyar, n. <upādhyāya. Teacher. See உபாத்தியாயன். Loc.

வாத்தியார் vāttiyār, n. <வாத்தி. 1. See வாத்தியாயர். வாத்தியார் மனமறுகி வருந்த (அருட்பா, v, கந்தாச. 3). 2. Family priest; புரோகிதன். Brāh. 3. One who trains actors and dancers; நாடகம் கூத்து முதலிய பயிற்றுவிப்போன். Loc.

வாத்து¹-தல் vāttu-, 5 v. tr. <வாழ்த்து-. 1. See வாழ்த்து-. 2. To wave saffron water before the bridel pair to ward off the evil eye; திருஷ்டிகழிக்க மணமக்கள்முன் மஞ்சணீரால் ஆலத்தி சுற்றுதல். Loc.

வாத்து² vāttu, n. <vāstu. 1. See வாஸ்து, 1. 2. See வாஸ்துபுருஷன். (தைலவ.)

வாத்து³ vāttu, n. cf. Hind. batak. [K. bātu.] 1. Duck; தாரா. (பதார்த்த. 873.) 2. Goose; பெருந்தாரா.

வாத்து⁴ vāttu, n. cf. வாது². Branch of a tree; மரக்கொம்பு. (W.)

வாத்துசாந்தி vāttu-cānti, n. <வாத்து²+. See வாஸ்துசாந்தி.

வாத்துபுருடன் vāttu-puruṭaṉ, n. <id. +. See வாஸ்துபுருஷன். (யாழ். அக.)

வாத்துபோதம் vāttu-pōtam, n. <vāstu +prob. bōdha. A treatise on architecture, one of 32 cirpa-nūl, q.v.; சிற்பநூல் முப்பத்தி ரண்டனுள் ஒன்று. (இருசமய. உலகைமுக்க. சிற்ப. 3.)

வாத்துமன் vāttumaṉ, n <வாத்து²+மன்². See வாஸ்துபுருஷன். (யாழ். அக.)

வாத்துமாதனம் vāttumātaṉam, n. perh. வாத்து³+ஆசனம். A kind of posture, in which the body is supported on an elbow, the two legs and one arm being stretched out and the head held erect; இருகால்களும் ஒருகையும் நீட்டி ஒரு முழங்கையூன்றி தலைநிமிர்த்திக் கிடக்கும் ஆசன வகை. (யாழ். அக.)

வாத்ஸ்யாயனம் vātsyāyaṉam, n. <vātsyāyana A Sanskrit treatise on sexual science, by Vātsyāyana; வாத்சாயனரால் இயற்றிய காம சூத்திரம். வாத்ஸ்யாயனாகமுக் காமதந்தரமே நடத்திய போதது (ரகு, 2, 3, டீ.).

வாத்ஸல்யம் vātsalyam, n. <vātsalya. Great affection, as parental affection; மிக்க அன்பு.

வாதக்கடல் vāta-k-kaṭal, n prob. வாதம்¹ +. Sal ammoniac; நவச்சாரம். (யாழ். அக.)

வாதக்கடுப்பு vāta-k-kaṭuppu, n. <id.+. See வாதக்குடைச்சல். (W.)

வாதக்கரப்பன் vāta-k-karappaṉ, n. <id. +. A disease; கரப்பானேய்வகை. (யாழ். அக.)

வாதக்கிரந்தி vāta-k-kiranti, n. <id.+ கிரந்தி¹. See வாதக்கரப்பன். (இங். வை.)

வாதக்கிராணி vāta-k-kirāṇi, n. <id.+ கிராணி². A form of diarrhoea due to bad humours, one of six kirakaṇi, q.v.; கிரகணி ஆறனுள் ஒன்று. (W.)

வாதக்குடைச்சல் vāta-k-kuṭaiccal, n. <id.+. 1. Rheumatic pain; சந்துவாதத்தாலுண் டாம் வலி. 2. A nervous disease, neuralgia; நரம்புநோய்வகை. (பைஷஜ. 300.)

வாதக்கொதி vāta-k-koti, n. <id.+. A kind of fever. See வாதசுரம். (W.)

வாதகம் vātakam, n. <bādhaka. Hindrance, obstacle; இடையூறு. வாதகமில்லா முத்தி வாதனே (சேதுபு. தோத. 65).

வாதகரப்பான் vātakarappāṉ, n. Tooth-leaved tree of Heaven. See பெருமரம், 1. (மலை.)

வாதகாசம்¹ vāta-kācam, n. <வாதம்¹ + காசம்². A pulmonary complaint, காசநோய் வகை. (யாழ். அக.)

வாதகாசம்² vāta-kācam, n. <id. + காசம்⁴. An eye-disease; கண்ணோய்வகை. (சீவரட். 261.)

வாதகாமி vātakāmi, n. <vāta-gāmin. A kind of bird; பறவைவகை. (யாழ். அக.)

வாதகாலம் vāta-kālam, n. <vāta+. (W.) 1. The third and last period of a day or night; the period of time before sunset or sunrise; காலை மாலைச் சந்திகளின் முன்னேரம். 2. The third and last period of life; வாழ்நாளின் கடைப் பகுதி.

வாதகி vātaki, n. perh. vāta-ghnī. Acrid salt. See சத்திச்சாரம். (யாழ். அக.)

வாதகுன்மம் vāta-kuṉmam, n. <vāta-gulma. Hypochondriac disorders; குன்மவகை. (சீவரட். 113.)

வாதசரீரம் vāta-carīram, n. <வாதம்¹+. Body in which windy humour predominates; வாதக்கூறு மிக்க சரீரம்.

வாதசாரதி vāta-cārati, n. <vāta-sārathi. Fire; அக்கினி. (யாழ். அக.)

வாதசிரோமணி vāta-cirōmaṇi, n. prob. வாதம்¹+. See வாதக்கடல். (யாழ். அக.)

வாதசிரீடம் vāta-cirīṭam, n. <vāta-śīrṣa. Lower belly; அடிவயிறு. (யாழ். அக.)

வாதசுரம் vāta-curam, n. <vāta+jvara. Fever arising from vātam; வாதம்பற்றி யெழும் காய்ச்சல். (சீவரட். 19.)

வாதசூலை vāta-cūlai, n. <id.+śūla. Myalgia; சூலைநோய்வகை. (சீவரட். 121.)

வாதசெபம் vātacepam, n. <vāta-java. Fleetness of the wind, வாயுவேகம். (சிலப். 6, 172, அரும்.)

வாதத்தனிக்கல் vātattaṉi-k-kal, n. prob. rājāvartta+. A kind of gem. See ராஜாவர்த்தம். (யாழ். அக.)

வாததேகி vāta-tēki, n. <vāta-dēhin. One in whose body windy humour predominates; வாதக்கூறுமிக்க சரீரமுள்ளவன். (பதார்த்த. 1265.)

வாதநாசனம் vāta-nācaṉam, n. <vāta-nāśana. Castor plant. See ஆமணக்கு. (தைலவ.)

வாதநாடி vāta-nāṭi, n. <vāta+. Pulse indicating vātam, one of three nāṭi, q.v.; நாடி மூன்றனுள் வாதநிலையை அறிவிக்கும் நாடி. (W.)

வாதநாராயணம் vāta-nārāyaṇam, n. <id.+. (L) 1. Creamy peacock flower, m. tr., *Poinciana elata*; மரவகை. 2. Flamboyant. See மயிற்கொன்றை, 2.

வாதநிகண்டு vāta-nikaṇṭu, n. <வாதம்²+. A treatise on alchemy; இரசவாதநூல். (யாழ். அக.)

வாதநீர் vāta-nīr, n. <வாதம்¹+நீர்¹. Rheumatic humours, flatulency; உடலில் தீமை உண்டாக்கும் துர்நீர்.

வாதநோய் vāta-nōy, n. <id.+. Neuralgia; rheumatism; உடலுறுப்புக்களில் வலியை யுண்டுபண்ணும் நோய்வகை.

வாதப்பிடிப்பு vāta-p-piṭippu, n. <id.+. Rheumatic affection; வாயுப்பிடிப்பு. (W.)

வாதப்பிரமி vātappirami, n. <vāta-prami. Antelope; மான். (W.)

வாதபாடணர் vāta-pāṭaṇar, n. prob. apa-vāda+bhāṣaṇa. Those who falsely attribute malicious statements to others; பிறர் சொல்லாத பழிச்சொற்களைச் சொன்னதாகக் கூறுவோர். வாதபாடணர் வாக்கைமறப்பவர் (சிவதரு. சிவஞானதா. 7).

வாதபித்தசூலை vāta-pitta-cūlai, n. <vāta+pitta+. An arthritic complaint from vāta-pittam; வாதபித்தத்தாலுண்டாம் சூலைநோய்வகை. (W.)

வாதபித்தம் vāta-pittam, n. <id.+. A state of one's body in which the windy and the bilious humours predominate; வாதபித்தக்கூறுகள் மிக்க சரீரநிலை. (யாழ். அக.)

வாதபோதம் vātapōtam, n. <vāta-pōtha. Palas-tree. See பலாசம்¹, 4. (மலை.)

வாதம்¹ vātam, n. <vāta. 1. Wind, air; காற்று. (பிங்.) மாவாதஞ் சாய்த்த மராமரமே போல நின்றார் (கம்பரா. நகர்நீங்கு. 99). 2. The ten vital airs of the body. See தசவாயு. (W.) 3. Windy humour of the body; உடலில் வாயு மிகுதலாகிய பிணிக்கூறு. (பிங்.) வாதபித்த கபமென . . . மூவருமு . . . நலித்தனர (உத்தரரா. அரக்கர்பிறப். 31). 4. See வாதநாடி. 5. See வாதநோய்.

வாதம்² vātam, n. <vāda. 1. Utterance; சொல். எஞ்சலின் மந்திரவாதமன்றி (பெரியபு. திருஞான. 911). 2. Argument; வாதம் முதலியவற்றில் ஒருபட்சத்தை யெடுத்துக்கூறுகை. 3. Disputation, contention; தருக்கம். (சூடா.) வாதமா றென்றின்றித் தோற்றான் புத்தன் (பெரியபு. திருஞான. 924). 4.

Conversation; சம்பாஷணை. (யாழ். அக.) 5. Alchemy; இரசவாதவித்தை. கசடற்றி மூன்றுடைய கசிபமே வாதம (திருவிளை. எல்லாம்வல்ல. 17).

வாதம்[3] vātam, n. < *pīti-vāta* Bael. See வில்வம். (மலை.)

வாதமடக்கி vātam-aṭakki, n. < வாதம்[1] + மடக்கு-. 1. Carminative medicine; வாதநோய் போக்கும் மருந்து. 2. Jointed podded prickly sensitive plant, *Mimosa*; செடிவகை. 3. Peacock's crest. See மயிற்கொன்றை, 1. 4. Beetle-killer. See சிறுதேக்கு, 2. (மூ. அ.)

வாதமிருகம் vāta-mirukam, n. < *vāta-mṛga* A kind of antelope; மான்வகை (யாழ். அக.)

வாதமையுப்பு vātamai-y-uppu, n. prob. வாதம்[1] + உப்பு. Common salt; கறியுப்பு. (மூ. அ.)

வாதயுத்தம் vāta-yuttam, n. < *vāda + yuddha*. Wordy warfare, disputation; தருக்கப் போர். (யாழ். அக.)

வாதரக்காச்சி vātarakkācci, n. perh. *vāta-rākṣasī*. Long-leaved pine See சீமைத் தேவதாரு. (L.)

வாதரக்கி vātarakki, n. prob. *vāta + rakṣinī*. A kind of poison; பாஷாணவகை. (அரு. அக.)

வாதரங்கம் vātaraṅkam, n. < *vāta-raṅga*. Pipal. See அரசு[1]. (யாழ். அக.)

வாதரசு vātaracu, n. < வாதம்[1] + அரசு[1]. Creamy peacock flower. See வாதநாராயணம், 1.

வாதராட்சதன்குளிகை vāta-rāṭcataṉ-kuḷikai, n. < *vāta + rākṣasa +*. A medicinal pill; ஒருவகை மாத்திரை. (W.)

வாதராட்சி vātarāṭci, n. perh. *vāta-rākṣasī*. See வாதரக்காச்சி. *Loc.*

வாதராயணசம்பந்தம் vātarāyaṇa-campantam, n. < *vādarāyaṇa +*. Fanciful connection or relationship; கற்பித்த தொடர்பு.

வாதராயணம் vātarāyaṇam, n. < *vāta-rāyaṇa*. Long-leaved pine. See சீமைத்தேவதாரு.

வாதராயணன் vātarāyaṇaṉ, n. < *Bādarāyaṇa*. Vyāsa, the author of the Vēdānta Sūtras; வியாசமுனிவன். வாதராயணன் முதலோரா சித்திரமன் றெனுநாமம் வழங்கினரால் (குற்று. தல. திருநட. 39).

வாதலம் vātalam, n. Liquorice-plant. See அதிமதுரம்[2], 1. (மலை.)

வாதவரி vāta-v-ari, n. < வாதம்[1] + அரி[6]. See வாதவைரி.

வாதவூரர் vāta-v-ūrar, n. A Śaiva saint, as born in Tiru-vātavūr in Madura district. See மாணிக்கவாசகர். வாதவூர நடிகளை போற்றி (திருவாலவா. கடவுள். 21).

வாதவைரி vāta-vairi, n. < *vāta-vairin*. Castor plant. See ஆமணக்கு. (மலை.)

வாதனம் vātaṉam, n. < *vāsana*. Cloth; சீலை. (பிங்.)

வாதனாமலம் vātaṉā-malam, n. < *vaśanā +*. See வாசனாமலம். பருசாதகாதனை பச்சரிதம் தாக் வாதனாமலம் போம் (சி. போ. பா. 10).

வாதனை[1] vātaṉai, n. < *vāsanā*. 1. See வாசனை[1], 1. 2. See வாசனை[1], 2. பண்டையுடைய வாதனைகளை . . . பூதி பெற்றொழிந்தார் (பிரபோத. 20, 70). 3. See வாசனை[1], 3. வாதனையான் மும் பொருதுய . . . மறவாதவாத்தது (சீவக. 811, 1).

வாதனை[2] vātaṉai, n. < *bādhanā*. Pain, trouble, uneasiness; துன்பம். மாவாதனை மறந்து (மாறனலங். 653).

வாதாசனம் vātācaṉam, n. < *vātāśana*. Serpent, as feeding on wind; [காற்றை யுண்பது] பாம்பு. வாதாசனச்சயனா (அழகர்கல. 75).

வாதாட்டம் vātāṭṭam, n. < வாதாடு-. Wrangling, disputation; தருக்கஞ் செய்கை. (யாழ். அக.)

வாதாட்டு[1]-தல் vātāṭṭu-, v. tr. Caus. of வாதாடு-. (யாழ். அக.) 1. To draw into a disputation; தருக்கத்துக்கு இழுத்தல். 2. To annoy, tease; வருத்துதல்.

வாதாட்டு[2] vātāṭṭu, n. < வாதாடு-. See வாதாட்டம்.

வாதாட்டுப்பலகை vātāṭṭu-p-palakai, n. < வாய்த்தட்டு +. Eave-board. See வாய்த்தட்டுப் பலகை.

வாதாடு-தல் vātāṭu-, v. intr. < வாதம்[3] +. To dispute, wrangle; தருக்கஞ்செய்தல். வாதாடி னென்னபலன் வாய்க்கும் (தாயு. பராபரக். 171).

வாதாதிசாரம் vātāticāram, n. < *vāta + atisāra*. Diarrhoea accompanied by inflation of the abdomen; வயிற்றை உப்பச்செய்து பேதி யாகும் நோய்வகை. (சீவரட்.)

வாதாதிரோகம் vātāti-rōkam, n. < id. + *ādi* +. Rheumatism. See வாதநோய். (W.)

வாதாபி vātāpi, n. < *Vātāpi*. 1. An Asura said to have been destroyed by Agastya;

அகஸ்திய முனிவரால் கொல்லப்பட்ட ஓர் அசுரன். 2. See வாதாபி, 2

வாதாம் vātām, n. cf. vātāma. See வாதுமை, 1. Mod.

வாதாயனம் vātāyaṉam, n. < vātāyana 1. Window; சாளரம். வாதாயனங் கோபுரங்க ளொடுமுற வகுப்பனவாலே (கந்தபு. நகரப். 47). (பிங்.) 2. Hall; pavilion; மண்டபம். (யாழ். அக.)

வாதாரி vātāri, n. < vātāri. 1. Castor plant. See ஆமணக்கு. (மலை.) 2. Margosa; வேம்பு. (நாமதீப. 301.)

வாதாவி vātāvi, n. < Vātāpi. 1. See வாதாபி, 1. இல்வலன் வாதாவி யென்போர் (கந்தபு. வில். வாதா. வதை. 2). 2. Bādāmi, the capital of the Western Caḷukyas; மேலைச்சளுக்கியரின் தலைநகர். வடபுலத்து வாதாவித் தொன்னகரந் துகளாக (பெரியபு. சிறுத்தொண். 6)

வாதாநுவாதம் vātāṉuvātam, n. < vāda + anu-vāda. Argument and reply; தருக்கத்தில் நிகழும் தடைவிடைகள். (யாழ். அக.)

வாதி¹-த்தல் vāti-, 11 v. tr. < bādh 1. To torment, afflict, trouble; வருத்துதல். மாவலி வாதிக்க வாதிப்புண்டு (திவ். திருவாய். 7, 5, 6). 2. To hinder, obstruct; தடுத்தல். தத்தங் குடிமையான் வாதிக்கப் பட்டு (நாலடி, 66).

வாதி² vāti, n. < bādhin. Tormentor; வருத்துபவன். அனையன் சிரமொன்றற வாதியே (சேதுபு. சேதுபல. 223).

வாதி³-த்தல் vāti-, 11 v. tr. < vāda To argue, dispute; to asseverate; வாதாடுதல்.

வாதி⁴ vāti, n. < vādin 1. One who advocates; எடுத்துப்பேசுபவன். சேர்ந்த துறையாகவே வாதியாய படன்செய (தேவா. 391, 4) 2. Disputant, debater; தருக்கிப்பவன். வாதிகையன்ன கவைக்கதிர் வரகின் (மலைபடு. 112). 3. Complainant, plaintiff; opp. to pirati-vāti; வழக்குத்தொடுப்போன். 4. Scholar who by adducing reasons and quoting authorities confutes the statements of his opponent and establishes his own, one of four pulamaiyōr, q.v.; புலமையோர் நால்வருள், வாதில் ஏதுவும் மேற்கோளு மெடுத்துக்காட்டிப் பிறர் கோள்மறுத்துத் தன்கோள்கையை நிலைநிறுத்துவோன். (யாப். வி. பக். 514.) (பிங்.) 5. Alchemist; இரசவாதி. தோன்றினன் மனமருள செய்வதோர் வாதி (கந்தபு. மார்க். 116). 6. (Mus.) See வாதிஸ்வரம்.

வாதிகம் vātikam, n. < vātiga. See வாதிங்கணம். (மலை.)

வாதிகன் vātikaṉ, n. prob. vāsa. Scent-manufacturer; நறுமணப்பண்டங்கள் கூட்டுவோன். வாதிகர் கடைத்தலை வாசச்சுண்ணமும் (பெருங். இலாவாண. 2, 95).

வாதிங்கணம் vātiṅkaṇam, n. < vātiṅgaṇa. Indian kales. See சேம்பு, 1. (மலை.)

வாதிப்பு vātippu, n. < வாதி¹-. Trouble, affliction; துன்பம். முதலை வலைப்பட்டு வாதிப்புண் வேழம் (திவ். பெரியாழ். 2, 10, 8).

வாதிபம் vātipam, n. Rattan-palm. See வஞ்சிக்கொடி. (மலை.)

வாதிஸ்வரம் vāti-svaram, n. < vādin +. (Mus.) Key-note of a musical measure; ஓர் இராகத்தின் முக்கிய ஸ்வரம்.

வாது¹-தல் vātu-, 5 v. tr. cf. vadh. To cut, tear open; அறுத்தல். வாதுவல்வயிறே வாது வல்வயிறே (தொல். பொ. 79, உரை, பக். 292).

வாது² vātu, n. cf. வாத்து⁴. Branch of a tree; மரக்கிளை. Loc.

வாது³ vātu, n. < vāda. [T. vādu.] 1. Disputation, discussion; தருக்கம். வாது செய்து திருவுளமே (தேவா. 865, 2). 2. Quarrel, fight; சண்டை. குகனை வாதுக்கழைத்ததுவும் (தனிப்பா. i, 76, 150). 3. Case or proceeding in court; நியாயஸ்தல வழக்கு. 4. Vow; சபதம். (நாமதீப. 667.)

வாதுமை vātumai, n. cf. vātāma. 1. Common almond, m. tr., Prunus amygdalus; மரவகை. (L.) 2. Indian almond, l. tr., Terminalia catappa; நீண்ட மரவகை.

வாதுவன் vātuvaṉ, n. perh. bādh. 1. Groom; குதிரைப்பாகன். கடுமா வாதுவர் (சிலப். 22, 12). 2. Mahout; யானைப்பாகன். (பிங்.)

வாதுளம் vātuḷam, n. < Vātula. An ancient Śaiva scripture in Sanskrit, one of 28 civākamam, q.v.; சிவாகமம் இருபத்தெட்டனு ளொன்று. வாதுள முதலிய தந்திரத் தொகுதி (கந்தபு. சூரனமைச். 129).

வாதுளி vātuḷi, n. < vādhūla +. One who belongs to vātūla-gōtra; வாதூலகோத்திரத்தான். கோடி மங்கலம் வாதுளி நற்சேந்தன் (அகநா. 179).

வாதூகம் vātūkam, n. perh. vātiga. Copper; செம்பு. (மலை.)

வாதூலகோத்திரம் vātūla-kōttiram, n. < Vādhūla + gōtra. Name of a gōtra of Brahmans; பிராமண கோத்திரங்களுள் ஒன்று.

வாதை vātai, n. < bādhā. 1. Affliction, torment, distress; துன்பம். வாதைப்படுகின்ற வானோர் (தேவா. 570, 2). 2. Painful disease; வேதனை செய்யும் நோய். (பிங்.)

வாந்தவன் vāntavaṉ, n. <bāndhava. Friend; மித்திரன். (பா்.அக.)

வாந்தி[1] vānti, n. <vānti. Vomiting, ejecting from the mouth, வாயாலெடுக்கை. (நாமதீப. 600)

வாந்தி[2]-த்தல் vānti-, 11 v. tr. <வாந்தி. See வாந்தியெடு-. (யாழ். அக.)

வாந்திப்பிராந்தி vānti-pirānti, n. <id.+ பிராந்தி[3]. See வாந்திபேதி. (யாழ். அக.)

வாந்திபேதி vānti-pēti, n. <id.+. Cholera, as attended with vomiting and purging; விஷபேதிநோய். Mod.

வாந்திமருந்து vānti-maruntu, n. <id. +. Emetic; வாந்தியுண்டாக்கும் மருந்து.

வாந்தியம் vāntiyam, n. (மலை) 1. Bellaric myrobalan. See தான்றி[2], 1. 2 Black-oil tree. See வாலுளுவை

வாந்தியுப்பு vānti-y-uppu, n. <வாந்தி+. Tartar emetic, Potassio tartras; வாந்தியுண்டாக்கும் உப்பு. (இங். வை.)

வாந்தியெடு-த்தல் vānti-y-etu-, v. tr. <id.+. To vomit; சர்த்திசெய்தல்.

வாப்பர் vāppar, n. Windward; கப்பலிற் காற்றடிக்கும் பக்கம். Naut.

வாபசு vāpacu, n. See வாபீசு.

வாபம் vāpam, n. <vāpa. (யாழ். அக.) 1. Shaving; மயிர்மழிக்கை. 2. Weaving; நெய்கை. 3. Seed; வித்து.

வாபி vāpi, n. <vāpī. See வாவி. (யாழ். அக.)

வாபீசு vāpīcu, n. <U. wāpas. 1. Returning; refunding; பெற்றதைத் திருப்பிக்கொடுக்கை. 2. Retracting, withdrawing, as one's words; சொன்னதைத் தவறென்று ஒப்புக்கொள்கை. Mod.

வாமசுக்கிலம் vāmacukkilam, n. Fetid cassia. See பொன்னாவிரை, 1. (மலை)

வாமடை vāmaṭai, n. Corr. of வாய்மடை.

வாமடைவைக்கல்கட்டு vāmaṭai-vaik-kal-kaṭṭu, n. <வாமடை+வைக்கோல்+. Straw bundle given to the landholder; நிலச்சுவான் தாருக்குக் கொடுக்கவேண்டிய வைக்கோற்கட்டு. (R. T.)

வாமதந்திரம் vāma-tantiram, n. <vāma-tantra. A tantric treatise on Śakti worship; சக்தியுபாசனை முறையைக்கூறும் ஓர் ஆகமம். (கந்தபு. தெய்வயா. 159.)

வாமதேவம் vāma-tēvam, n. <vāma-dēva. 1. A face of Śiva which is turned northward, one of civaṉ-ai-m-mukam, q.v.; சிவனைம் முகத் தொன்று. (சைவச. பொது. 332, உரை.) 2. A Śiva mantra; சைவமந்திரவகை.

வாமதேவன் vāma-tēvaṉ, n. <Vāma-dēva. 1. Śiva; சிவபிரான். வாமதேவ (தேவா. 1028, 5) (பிங்.) 2. An ancient Ṛṣi; ஒரு முனிவன் ... (உபதேசகா. ... 34).

வாமம்[1] vāmam, n. <vāma 1. Beauty; அழகு. (பிங்.) ... (இரகு. திக்கு. 140). 2. Light, brightness, splendour; ஒளி. (சூடா.) ... (கம்பரா. கைகே. 49). 3. Left side; இடப்பக்கம். ... (சிலப். ... 32, 8) 4. Unrighteousness, injustice; நேர்மையின்மை. ... (கம்பரா. பட்டத்தி 49). 5. Opposition; எதிரிடை. (W.) 6. Evil, baseness; தீமை ... (குற். குறு. 165). 7. (Śaiva.) A Śaiva sect which declares that the whole universe is a manifestation of Śakti, and that salvation consists in absorption in Her, one of six aka-p-puṟa-c-camayam, q.v.; அகப் புறச்சமயம் ஆறனுள் அனைத்துலகும் சத்தியின் பரிணாமமே என்றும் சத்தியுடன் இலயித்தலே முத்தியென்றும் கூறும் மதம். (சி. போ. பா. அவையடக். பக். 50) 8. A kind of snake; பாம்புவகை. (W.) 9. Woman's breast; முலை. (W.) 10. Riches; செல்வம். (W.)

வாமம்[2] vāmam, n. <vāma-dēva. See வாமதேவம், 1. (பிங்.)

வாமம்[3] vāmam, n. See வாமனம், 1. (சூடா.)

வாமம்[4] vāmam, n. Thigh; தொடை. மென் கதலித் தண்டனைய . . . வாமத்தார் (கந்த. உலா, 466).

வாமமார்க்கம் vāma-mārkkam, n. <vāma +. See வாமாசாரம்.

வாமல் vāmal, n. perh. vāmalā. cf. வாம லோசிகம். Aloe. See கற்றாழை, 1. (மலை.)

வாமலூரு vāmalūru, n. <vāmalūru. White-anthill, hillock thrown up by termites; கறையான் புற்று.

வாமலூருதனயன் vāmalūru-taṉayaṉ, n. <id.+tanaya. Sage Vālmīki; வான்மீகி முனிவன். (W.)

வாமலோசனன் vāma-lōcaṉaṉ, n. <vāma-lōcana. Viṣṇu; திருமால். (W.)

வாமலோசனை vāma-lōcaṉai, n. <vāma-lōcanā. (W.) 1. Fair-eyed woman; அழகிய கண்ணுடையாள். 2. Lakṣmī; இலக்குமி.

வாமலோசிகம் vāmalōcikam, n. perh. vāmalōcana. cf. காடி. Aloe. See கற்றாழை, 1. (மலை.)

வாமன்¹ vāmaṉ, n. <vāma. 1 Arhat; அருகன். வாமன்மலரடி வணங்கி (சீவக. 3018). 2. Buddha; புத்தன். காமற்கடந்த வாமன்பாதம் (மணி. 5, 77). (பிங்.) 3 Śiva, சிவபிரான். கங்கை சூடும் வாமனை (தேவா. 1050, 4).

வாமன்² vāmaṉ, n. See வாமனன். (பிங்.) வாமன் திருமருவு தாள்மருவு சென்னியரே (திவ். இயற். 2, 21).

வாமனக்கல் vāmaṉa-k-kal, n. <வாமனன் +. Boundary stone of lands granted for religious purposes, as carved with the figure of Vāmaṉa; இறையிலி நிலங்களின் எல்லைதறிக்க நாட்டப்படும் வாமனுவதாரவுருவமைந்த கல். (Insc.)

வாமனத்துவாதசி vāmaṉa-t-tuvātaci, n. <id +. The 12th titi of the bright fortnight of the month of Caittiram; சைத்திர மாதத்துச் சுக்கிலபட்சத்துத் துவாதசி.

வாமனபுராணம் vāmaṉa-purāṇam, n. <id. +. A chief Purāṇa, one of patiṉeṇ-purāṇam, q.v.; பதினெண்புராணத் தொன்று.

வாமனம் vāmaṉam, n. <vāmana. 1. Dwarfishness, shortness of stature; குறள்வடிவம். (பிங்.) 2. See வாமனுவதாரம். (பிங்.) 3. See வாமனபுராணம். (பிங்.) 4. Male elephant of the southern direction, one of aṣṭa-tikkajam, q.v.; அஷ்டதிக்கஜங்களு ளொன்றன தென்றிசை யானை. (பிங்.) 5. A figure of the height of 84 inches; 84-அங்குல உயரமுள்ள உருவம். (சுக்கிரநீ. 231.)

வாமனமுனிவர் vāmaṉa-muṉivar, n. <id.+. See வாமனுசாரியர்.

வாமனரூபம் vāmaṉa-rūpam, n. prob. id. +. (Nāṭya.) A masquerade dance; வரிக்கூத்து வகை. (சிலப். 3, 12, உரை, பக். 88.)

வாமனன் vāmaṉaṉ, n. <Vāmana. Viṣṇu in His dwarf-incarnation, one of tacāvatāram, q.v.; தசாவதாரத்துள் குறள்வடிவாய் அவதரித்த திருமால். (பிங்.) வாமனனை மணணிது வென்னும (திவ். திருவாய். 4, 4, 1).

வாமனஜயந்தி vāmaṉa-jayanti, n. <id. +. Day of festival in honour of Vāmaṉa, celebrated on the 12th titi of the bright fortnight of the month of Pāttirapatam; பாத்திரபத மாதத்துச் சுக்கிலபட்சத்துத் துவாதசியாகிய வாமனுவதாரத்தைக் கொண்டாடுதற்குரிய நாள்.

வாமனுசாரியர் vāmaṉācāriyar, n. <id. + ācārya. A Jaina poet, author of Mēru-mantara-purāṇam, 14th c.; 14-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவரும் மேருமந்தரபுராண மியற்றியவருமான சைன ஆசிரியர். (மணி. அரும. பக். 516.)

வாமனுவதாரம் vāmaṉāvatāram, n. <id. + avatāra. The dwarf-incarnation of Viṣṇu, குறள் வடிவான திருமாலவதாரம்.

வாமா vāmā, n. <vāmā. See வாமை. வாமாதேசமன்றி நினற சமரசமா நிருவாணம் (பிரபோத. 46, 19).

வாமாசாரம் vāmācāram, n. <vāma + ācāra. Left-hand practices or doctrines of the tantras, worship of the Śakti or female energy; வாமதந்திரமார்க்கப்படி செய்யுஞ் சத்தியுபாசனை.

வாமாட்சி vāmāṭci, n. <vāmākṣī. See வாமலோசனை. (யாழ். அக.)

வாமான் vā-māṉ, n. <வாவு- + மான¹. Horse; குதிரை. வாமானது வகையுரைத்தன்று (பு. வெ. 5, 5, கொளு).

வாமி¹ vāmi, n. <vāmī. 1. Pārvatī; பார்வதி. (நாமதீப. 24.) 2. Durgā; துர்க்கை.

வாமி² vāmi, n. <vāmin. Member of the Vāmācāra sect; வாமாசாரத்தின்படி நடப்போன். வாமியின்றே வலக்கை தா (பிரபோத. 31, 21).

வாமை vāmai, n. <vāmā. (யாழ். அக.) 1. A Śiva-śakti; ஒரு சிவசத்தி. 2. Lakṣmī; இலக்குமி. 3. Sarasvatī; சரசுவதி. 4. Woman; பெண்.

வாய்¹-தல் vāy-, 4 v. intr. 1. To succeed; to be gained; சித்தித்தல். கல்விவாயுமே (திவ். திரு வாய். 1, 10, 11). 2. To happen with certainty; to come true; நிச்சயமாய் நிகழ்தல். வருதல் வாய் வது (முல்லை. 20). 3. To be fit or suitable; ஏற்றதாதல். வாயநத மலையும் (குறள், 737). 4. To be full; நிறைதல். வாயநத புகழ் மறைவளருந தோணிபுரம (தேவா. 145, 3). 5. To excel, surpass; சிறத்தல். (W.) 6. See வாய்²-, 5, 6, 7.—tr. 1. To obtain, realise, possess; பெறுதல். வாய்நத மேனியெரி வண்ணமே (தேவா. 582, 6). 2. To consent to, agree to; மனநேர்தல். கொய்தழை கைபற்றிச் செய்ததும் வாயாளோ (பரிபா. 6, 66).

வாய்²-த்தல் vāy-, 11 v. intr. 1. See வாய்¹-, 1. மாதிரசசெயல் வாய்த்தில (பெரியபு. திருஞான 700). 2. See வாய்¹-, 2 தேற்று ஹற்ற சூள் வாயத்தல்லே (ஐங்குறு. 37). 3. See வாய்¹-, 3. வாய்தத கருமமினி மற்றிலலை (அஷ்டப். நூற்றெட். 69) 4. See வாய்¹-, 5. (பிங்.) வாய்க்குமணிநிறம் (திவ். திருவாய. 7, 10, 4). 5. To be appropriately situated or formed; நன்கமைதல். திருவாறன் விளைவாய்க்கும் (திவ். திருவாய். 7, 10, 4). 6. To flourish; to be luxuriant; செழித்தல். வாய்க்கும்

கருமபும (திவ். திருவாய். 7, 10, 4). 7. To be over-luxuriant in growth; மதர்த்தல். உரம அதிகம-்விட்டதினால பயிர வாயததடபோய்விட்டது. *Loc.*—*tr.* 1. See வாய்[1]-, 1. (நிக.) காமனை வாயத்தாளும (அழகர்கலம். 36). 2. To join, unite; சேர்தல். வருடையைப படிமகன் வாயப்ப (பரிபா. 11, 5). 3. To gather into a mass; திரட்டுதல். கஞ்சகம வாயதத கவளம (பு. வெ. ஒழிபு. 8).

வாய்[3] vāy, cf. *vāc.* [T. *vāyi*, K. *bāy*, M. *vāy.*] *n.* 1. Mouth; beak of birds, உதடு அலகு அலகு இவற்றிடையிலுள்ள உறுப்பு. (பிங்.) கய வாவாய் மீனருந்த செங்கால் (நாலடி, 66). 2. Mouth, as of cup, bag, ulcer, etc.; பாத்திரம் முதலியவற்றின் திறந்த மேற்பாகம். காயில்லை நாடாகள் செப்ப . . . முததிபெற்ற தேனோடு தயிராகத்தீடுமே (அஷ்டப். திருவரங். மாலை, 53). புண்வாய் கிழித்தன (பெருந் தொ. 701). 3. Mouthful; வாய்கொண்ட வளவு. நாலுவாய உணடான். 4. Lip; உதடு. வாயமடித் துரறி (புறநா. 298). (நாமதீப. 587.) 5. Edge, rim; விளிம்பு. பொனனைகலகல் . . . வாயருகு வந் தொசிந்து (சீவக. 595). 6. Edge, as of a knife; ஆயுதத்தின் முனை. கூரிய குயததின் வாயநெல் லரிந்து (பொருந. 242). 7. Word; மொழி. வணங்கிய வாயினாராதல் வரிது (குறள், 419). 8. Speech, utterance, வாக்கு. (அக. நி.) பணடேயுன வாயறிதும (திவ். திருப்பா. 15). 9. Voice, tone; குரல். வாயுடை மறையவர (திவ். நாய்ச. 1, 7). 10. cf. வாய-மை. Truth; மெய்ம்மை. பொய்சேணீங்கிய வாய நட்பினையே (மதுரைக். 198). (பிங்.) 11. cf. வாயப்பு. Excellence; சிறப்பு. முறியினும வாயது (குறுந். 62). 12. cf. வாயப்பு. That which is excellent; சிறப்புடைப் பொருள். மடவோன் காட்சி வாயன்று (ஞானா. 10). 13. Opening; gate; வாசல். நரகவாய் கீணடாயும் நீ (திவ். இயற். 3, 47). 14. Way, path; வழி. பெரியாரால் காலற்கு வாய் காப்புக் கோடல் வனப்பு (ஏலா. 23). 15. Means; உபாயம். அது தணிக்கும வாய்நாடி (குறள், 948). 16. Agency, instrumentality; மூலம். ஆதாவாயி விட்டு நீட்டுகையு மன்றிக்கே (ஈடு, 10, 10, ப்ர.). 17. Place; இடம். கொக்கின் மென்பறைத் தொழுதி . . . எவ்வாயுங் கவர (நெடுநல். 17). 18. Graduated mark on a steelyard; துலாக்கோலின் வரை. (G. Sm. D. I, i, 284.) 19. Scar; தழும்பு. வாள்வாயு மின்றி வடிவெங்கணை வாயு மின்றி (சீவக. 454). 20. Hole; orifice; துவாரம். (யாழ். அக.) 21. cf. வேய். Flute, musical pipe; வாத்தியக் குழல். (சூடா.)—*part.* 1. (Gram.) A sign of the locative case; ஏழனுருபு. (நன். 302.) கங்குல் வாய (திவ். திருவாய். 5, 4, 7). 2. A particle of comparison; ஓர் உவமவுருபு. தீவாய்செக்கர் (கல்லா. 42, 20).

வாய்க்கசப்பு vāy-k-kacappu, *n.* <வாய்+. 1. Bitterness in the mouth; வாய் கசந்திருக்கை. 2. A cattle-disease; மாட்டுக்கு வரும் கோமாரிநோய்.

வாய்க்கட்டு vāy-k-kaṭṭu, *n.* <id.+. 1. Restraint in food; abstaining from eating except at meal-time and confining oneself to the regular courses; கண்டதைத் தின்னாமலிருக்கை. 2. Rendering one speechless; preventing by witchcraft, animals, etc., from opening their mouths; மந்திரத்தால் பேச முடியாமலும் வாயைத் திறக்க முடியாமலுஞ்செய்கை.

வாய்க்கட்டை vāy-k-kaṭṭai, *n.* <id.+. 1. Sweets for children; சிறுவர்க்குரிய தின்பண்டம். *Loc.* 2. Bribe, tip; இலஞ்சம். (W.)

வாய்க்கணக்கு vāy-k-kaṇakku, *n.* <id.+. *Mod.* 1 Mental arithmetic; working out sums mentally; மனக்கணிதம். 2. Oral statement of account, not reduced to writing; வாயாற் சொல்லுங் கணக்கு.

வாய்க்கயிறு vāy-k-kayiṟu, *n.* <id.+. Rein; கடிவாளக்கயிறு. உயமாப் பண்ணி வாயக்கயிறு பிணித்து (பெருங். இலாவாண. 18, 17).

வாய்க்கரிசி vāykkarici, *n.* <id.+அரிசி. 1. Handful of rice dropped into the mouth of a deceased person by sons and other relations, just before cremation; தகனத்தின்முன் உறவுமுறையோரால் பிரேதத்தின் வாயிலிடும் அரிசி. உனக்கு வாயக்கரிசி தந்தேனுணடிரு (அரிச். பு. காசி கா. 62). 2. Bribe, tip; இலஞ்சம். *Colloq.* 3. Anything unwillingly parted with; மனமில்லாமற் கொடுப்பது. *Loc.*

வாய்க்கருவி[1] vāy-k-karuvi, *n.* <id +. Bit of a bridle; கடிவாளம். வாய்க்கருவியிற் கோதது முடியுங் குசையிற்றலை (நெடுநல். 178, உரை).

வாய்க்கருவி[2] vāykkaruvi, *n.* Corr. of வாய்த்துருவி.

வாய்க்கரை vāy-k-karai, *n.* <வாய்+கரை[5]. 1. Rim; brink or edge, as of a well; கிணறு முதலியவற்றின் விளிம்பு. 2. Lip; உதடு. வாய்க் கரையிலே எனக்கு ஜீவனதைவிட்டு (ஈடு, 6, 1, 1).

வாய்க்கரைப்பற்று vāykkarai-p-paṟṟu, *n.* <வாய்க்கரை+. 1. Lip; உதடு. (ஈடு, 4, 8, 8, ஜீ.) 2. Field near the head of a channel; நீர்நிலைக் கருகிலுள்ள வயல். வாய்க்கரைப்பற்றை அடுத்துாகை யுடையவன் (ஈடு, 4, 8, 8).

வாய்க்காசு vāy-k-kācu, *n.* <வாய்+காசு[3]. 1. Money placed on the mouth of a corpse with *vāykkarici;* பிரேதத்தின் வாயில் வாய்க்கரிசியுடன் வைக்கும் பணம். (W.) 2. Bribe, tip; இலஞ்சம். *Colloq.*

வாய்க்காடிவார்-த்தல் vāy-k-kāṭi-vār-, *v. intr.* <id.+காடி[1]+. To be very sorrowful;

மீது துர்ச்சந்தடனிருத்தல். அவன் வாய்க்காடிவாரத் தூக்கொண்டிருக்கிறான். (W.)

வாய்க்காரன் vāy-k-kāraṉ, n. <id.+ காரன். 1. Clever speaker; talkative man; பேச்சில் வல்லவன். Loc. 2. Man who is arrogant in speech; செருக்கால் மிதமிஞ்சிப் பேசுவோன். (யாழ். அக.) 3. Man given to scandal-mongering; பிறரைத் திட்டுஞ் சுபாவமுள்ளவன் Loc. 4. A sub-division of Paḷḷa caste; பள்ளருள் ஒருவகை. (G. Tn. D. I, 99.)

வாய்க்காரி vāykkāri, n. Fem. of வாய்க்காரன். 1. Clever speaker; talkative woman; பேச்சில் வல்லவள். Loc. 2. Woman who is arrogant in speech; செருக்கால் மிதமிஞ்சிப் பேசுபவள். 3. Woman given to scandal-mongering, பிறரைத் திட்டுஞ் சுபாவமுள்ளவள். Loc.

வாய்க்கால் vāy-k-kāl, n. <வாய்+கால்[1]. 1. Water-course, channel, canal; சாலிவாய். செய் விளைகுமே வாய்க்கா லணையார தொடர்பு (நாலடி, 218). 2. The 10th naksatra. See மகம்[2] (பிங்.)

வாய்க்காலுக்குப்போ-தல் vāykkāluk-ku-p-pō-, v. intr. <வாய்க்கால்+. Lit., to go to a channel. [வாய்க்காற் பக்கத்திற்குப் போதல்] To go to stool; மலங்கழித்தல். (W.)

வாய்க்கிரந்தி vāy-k-kiranti, n. <வாய்+ கிரந்தி[1]. Thrush, a disease, Apthae; வாய்ப்புண். (கடம்ப. பு. இலீலா. 124.)

வாய்க்கிலைகெட்டவன் vāykkilai-keṭṭa-vaṉ, n. <id.+இலை+. 1. Very poor man, as being too poor to buy betel-leaf; பெருந்தரித்திரன். 2. Useless person; உபயோகமற்றவன்.

வாய்க்கிறுது vāy-k-kiṟutu, n. <id.+. 1. Arrogant speech; செருக்கான பேச்சு. அவன் வாய்க்கிறுது பேசுகிறான். 2. Unsuitable, inappropriate word; பொருத்தமற்ற வார்த்தை. (யாழ். அக.)

வாய்க்குட்டு vāy-k-kuṭṭu, n. <id.+குட்டு[3]. See வாய்ச்சாலகம்.

வாய்க்குட்பேசு-தல் vāykkuṭ-pēcu-, v. tr. & intr. <id.+பேசு-. To mumble, mutter; முணுமுணுத்தல்.

வாய்க்குருவி vāy-k-kuruvi, n. <id.+. Toy-whistle; விளையாட்டு ஊதுகுழல். Loc.

வாய்க்குவழங்காமை vāykku-vaḻaṅ-kāmai, n. <id.+வழங்கு-+ஆ neg. 1. Unpalatability; சுவையற்றதாகை. (W.) 2. Being unspeakably vulgar; அசப்பியமாயிருக்கை. Colloq.

வாய்க்குற்றம் vāy-k-kuṟṟam, n. <id.+. 1. Slip of the tongue, lapsus linguae; தன்னை யறியாமற் பேச்சில் நேரும் பிழை. (W.) 2. Error in speech; பேச்சுக் குற்றம். (யாழ். அக.)

வாய்க்கூடு vāy-k-kūṭu, n. <id.+. Small basket or other contrivance for muzzling an animal; விலங்கின் வாயின்மேலிடுங் கூடு. Tinn.

வாய்க்கூடை vāy-k-kūṭai, n. <id.+ கூடை[1]. See வாய்க்கூடு. (W.)

வாய்க்கூலி vāy-k-kūli, n. <id.+. Bribe, hush-money; இலஞ்சம். (W.)

வாய்க்கேள்வி vāy-k-kēlvi, n. <id.+. 1. Royal command, proclamation; அரசனின் கட்டளை. நிவந்தஞ்செய்த நம வாய்க்கேள்விப்படி (S. I. I. ii, 306). 2. Hearsay; பிறர் சொல்லக்கேட்ட சங்கதி.

வாய்க்கேள்வியர் vāykkēlviyar, n. <வாய்க்கேள்வி. Those who execute royal commands; இராசகட்டளைகளை நிறைவேற்றுவோர். மணிக்கையை வாங்கென்று வாய்க்கேள்வியர்க்கு வருதி செய்தான் (தனிப்பா.).

வாய்க்கொழுப்பு vāy-k-koḻuppu, n. <வாய் +. Arrogance in speech, insolence in language; மதியாது பேசுகை.

வாய்க்கொள்ளாதபேச்சு vāy-k-koḷḷāta-pēccu, n. <id.+கொள்-+ஆ neg.+. Unspeakably vulgar talk; அசப்பியப் பேச்சு. (யாழ். அக.)

வாய்க்கோணல் vāy-k-kōṇal, n. <id.+. A disease; நோய்வகை. (கடம்ப. பு. இலீலா. 139.)

வாய்க்கோமாரி vāy-k-kōmāri, n. <id.+. A mouth-disease, in cattle; மாட்டுக்கு வாயில் வரும் நோய்வகை. (M. L.)

வாய்கட்டு-தல் vāy-kattu-, v. <id +. tr. 1. To silence; பேசாதிருக்கச் செய்தல். 2. To charm, as a snake or beast, so as to prevent its opening its mouth; மந்திரத்தால் துஷ்டப் பிராணிகளின் வாயைத் திறவாமற் பண்ணுதல்.—intr. 1. See வாயைக்கட்டு-, 1, 2. 2. To cover one's mouth with cloth, as a mark of respect; மரியாதைக் குறிப்பாக ஆடையால் வாயை மூடுதல். (யாழ். அக.) 3. To bind the mouth and chin of a corpse with a piece of cloth; பிரேதத்தின் வாயை ஆடையாற் கட்டுதல். (யாழ். அக.)

வாய்கரை vāy-karai, n. <id.+. Ghat, ford, landing place; இறங்கு துறை. நீஞ்சப் புக்கு வாய்கரையிலே தெப்பமிழப்பாரைப்போலே (திவ். திருக்குறுந். 10, வ்யா.).

வாய்கரையர் vāy-karaiyar, n. <id.+. Men with superficial knowledge; ஆழ்ந்தறிய மாட்டாது மேலெழுந்த ஞானமுள்ளவர்கள். சமய வாதியென்று ஜகத்தை வழியடித்துண்கிற வாய்கரையரைப்போலன்றி (திவ். இயற். 2, 60, அப்பிள்ளையுரை).

வாய்கன-த்தல் vāy-kaṉa-, v. intr. <id. +. To articulate indistinctly, as when speaking with the mouth full of food; தெளிவின்றிப் பேசுதல். (J)

வாய்காட்டு-தல் vāy-kāṭṭu-, v. intr. <id. +. 1. To wag one's tongue; அச்சமின்றி ராசங்கமாயப் பேசுதல். (யாழ். அக.) 2. To cringe, கெஞ்சுதல். Colloq.

வாய்குமட்டல் vāy-kumaṭṭal, n. <id.+. Nausea; வாந்தியெடுக்க வருதல். (M. L.)

வாய்குளிரப்பேசு-தல் vāy-kuḷira-p-pēcu-, v. intr. <id.+குளிர்-+. To be honey-tongued; மேலுக்கு இனிமையாகப் பேசுதல். Loc.

வாய்குளிறு-தல் vāy-kuḷiṟu-, v. intr. <id +. (W.) 1. To bawl out; சத்தமிடுதல். 2. To cry out in sleep, as from fear; தூக்கத்தில் கனவு முதலியவற்றால் வாய்குழறுதல்.

வாய்கூப்பு-தல் vāy-kūppu-, v. tr. <id. +. To praise; துதித்தல். மருதிடந்தா னென்றொருகால வாயகூப்ப (பதினொ. திருவிடை. மும்மணி. 29).

வாய்கூம்பு-தல் vāy-kūmpu-, v. intr. <id.+. To close, as petals of a flower, குவிதல். ஆம்பல்வாய கூமபினகாண (திவ். திருப்பா 14).

வாய்கொடு-த்தல் vāy-koṭu-, v. intr. <id. +. 1. To give word, promise; வாக்குத்தத்தஞ் செய்தல். 2. To engage one in talk; பேச்சுக் கொடுத்தல். Colloq 3. To kindle a quarrel; to bandy words; வாய்ச்சண்டை வளர்த்தல். (W.)

வாய்ச்சப்பை vāy-c-cappai, n. <id.+ சப்பை[1]. 1. Foot-and-mouth disease. See கால்சப்பை, 1. (Cm. M. 247.) 2. One who is not clever in speaking; பேச்சுச் சாமர்த்தியமற்றவ-ன்-ள். Loc.

வாய்ச்சம்பிரதாயம் vāy-c-campira-tāyam, n. <id.+. 1. Cleverness in talking; பேச்சுச் சாமர்த்தியம். (யாழ். அக.) 2. Oral tradition; கர்ணபரம்பரையாக வரும் வழக்கம். (W.)

வாய்ச்சாக்கூட்டம் vāyccā-k-kūṭṭam, n. prob. id. Tooth; பல். (யாழ். அக.)

வாய்ச்சாலக்கு vāy-c-cālakku, n. <id.+. See வாய்ச்சாலகம்.

வாய்ச்சாலகம் vāyccālakam, n. <vācālaka. Skill in speech, eloquence, fluency in speech; சொல்வன்மை. (W.)

வாய்ச்சான்பிழைச்சான் vāyccāṉ-pilaic-cāṉ, n. <வாய்[2]-+பிழை-. Precarious affair; matter of neck or nothing; நிச்சயமற்றது.

வாய்ச்சி vāycci, n. <vāsī. 1. Adze; மரந்தேத்கி செதுக்கும் ஆயுதம். வாய்ச்சி வாயறுத்தி மாத்தாமரைத்தாதுதிர்த்த செந்தாமரைத்தடம் (சீவக. 2825). 2. Instrument for cutting the surface of bricks; செங்கல் செதுக்குங் கருவி. வாய்ச்சியால்விட்டிகை செத்தி மாரதா (சீவக. 2559).

வாய்ச்சித்தலை vāycci-t-talai, n. <வாய்ச்சி +தலை[1]. Flattened head; தட்டையான தலை. (யாழ். அக.)

வாய்ச்சுத்தம் vāy-c-cuttam, n. <வாய்+ சுத்தம்[1]. Truthfulness; பொய்சொல்லாமை.

வாய்ச்சொல் vāy-c-col, n. <id.+சொல்[3]. 1. Utterance, speech, word of mouth; வாயினின்று வருஞ் சொல். வாய்ச்சொற்கள் என்ன பயனுமில (குறள், 1100). 2. See வாய்ப்பேச்சு, 2. வாய்ச்சொல்லில் வீரரடி (பாரதி. தேசிய. சுதந்திர. 1). 3. Utterance of an invisible speaker, considered as an omen. See உபசுருதி. வாய்ச்சொல் வாய்மைகெட்டிடல் (அறப். சத. 63).

வாய்ச்சொலவு vāy-c-colavu, n. <id.+. (W.) 1. Prediction, augury; அருடகுறிசொல்லுதல். 2. Ominous utterance; கேடுநிகழ்மையுண்டாக்கத்தக்க சொல்.

வாய்சலி-த்தல் vāy-cali-, v. intr. <id.+. To be tired of speaking; பேசி வாயயர்தல். அவன் நெடுநேரம் பேசி வாய்சலித்தான். (W.)

வாய்சவக்களி-த்தல் vāy-cavakkaḷi-, v. intr. <id.+. 1. To be insipid; ருசியின்றி யிருத்தல். 2. To be distasteful; அருசிப்படுதல்.

வாய்சளப்பு-தல் vāy-calappu-, v. intr. <id.+. To chatter; to indulge in idle talk; வீண்பேச்சுப் பேசுதல். (யாழ். அக.)

வாய்சளி-த்தல் vāy-caḷi-, v. intr. <id.+. See வாய்சவக்களி-. (யாழ். அக.)

வாய்சோர்-தல் vāy-cōr-, v. intr. <id.+. 1. To talk incoherently, as in delirium; வாய்பிதற்றுதல். வாய்சோரத் தளர்ந்து (பெருங். உஞ்சை. 7, 25). 2. See வாய்தடுமாறு-, 2. (பெரியபு.) 3. See வாய்சலி-. Loc.

வாய்த்தட்டுப்பலகை vāy-t-taṭṭu-p-pala-kai, n. <id.+தட்டு[2]+. Eave-board, barge-board; கூரையின் முகப்பில் தைக்கும் பலகை. Loc.

வாய்த்தல் vāyttal, n. See வாய்தல்[2]. (அரு. நி.)

வாய்த்தலை vāy-t-talai, n. <வாய்+தலை[1]. 1. Head-sluice of a channel; வாய்க்காலின் தலைப்பு மதகு. சுதைசெய் வாய்த்தலை (சீவக. 40). 2. Source; தொடங்கும் இடம். நினைவுக்கு வாய்த்தலையான நெஞ்சிலே (திவ். திருமாலை, 34, வ்யா. பக். 112).

வாய்த்தாரை vāy-t-tārai, n. <id. + தாரை². (யாழ். அக.) 1. Edge, as of a weapon; ஆயுதத் தின் நுனி. 2. See வாய்ச்சுவை, 1.

வாய்த்தீர்த்தம் vāy-t-tīrttam, n. <id. +. See வாய்நீர். உடியதீர்த்தம் பட்பாத்ட ஒலைய் வையப்பிசே (திவ். நாய்ச். 7, 6).

வாய்த்துடுக்கு vāy-t-tuṭukku, n. <id. +. 1. Rashness in speech; பேச்சிற்காட்டும் ஆத்திரம். 2. Arrogance in speech; பேச்சிற்காட்டும் செருக்கு.

வாய்தடுமாறு-தல் vāy-taṭumāṟu-, v. intr. <id. +. 1. To stutter; வாய்பதறுதல். (யாழ். அக.) 2. To make a verbal mistake; பேசுவதிற் பிழைபடுதல். (W.)

வாய்தல்¹ vāytal, n. <வாய்¹-. Doorway, entrance; வாசல். ஒழுகு மாடத்து ஒளாளபது வாய்தலும (தேவா. 338, 7).

வாய்தல்² vāytal, n. <ஆய்¹-. Minuteness; நுணுக்கம். (அக. நி.)

வாய்தற்கூடு vāytaṟ-kūṭu, n. <வாய்தல்¹ +. Door-frame; கதவினிலை. (யாழ். அக.)

வாய்தற்படி vāytaṟ-paṭi, n. <id. + படி³. Door-step; கதவின் நிலைப்படி. (யாழ். அக.)

வாய்தா vāytā, n. <U. waidā. 1. Instalment; தவணை. (C. G.) 2. Due date, fixed date; கெடு. Loc. 3. Granting time, adjourning; கெடுவைத் தள்ளிப்போடுகை. 4. Tax; kist; வரி. (யாழ். அக.)

வாய்தாரி vāytāri, n. See வாய்த்தாரை. (யாழ். அக.)

வாய்தாரை vāy-tārai, n. See வாய்த்தாரை. (யாழ். அக.)

வாய்திற-த்தல் vāy-tiṟa-, v. <வாய் +. intr. 1. To open one's mouth; வாயை யகல விரித்தல். பணமென்றால பிணமும வாயதிறக்கும. 2. To blossom; to open, as a flower; மலர்தல். நறு மென்குவளை வாய்திறந்த (பிரபுலிங். பிரபுதே. 54). 3. To break, as a boil; புண்கட்டி உடைதல். 4. To make a breach, as a flood; வெள்ளம் கரையை உடைத்தல். பெரும்புனல் வாய்திறந்த பின்னும (பு. வெ. 3, 21).—tr. 1. To cause to open, as the petals of a flower; மலர்த்துதல். வண்டு வாய் திறபப . . . மல்லிகை (சிலப். 2, 32). 2. To speak; பேசுதல். வாளா கிடந்துறஙகும வாயதிற வான் (திவ். இயற். நான்மு. 35).

வாய்தீட்டு-தல் vāy-tīṭṭu-, v. tr. <id. +. To sharpen the edge of, as a weapon; ஆயுத முதலியவற்றின் முனை தீட்டுதல். கன்மிசை யறிநது வாய்தீட்டி (பெருங். இலாவாண. 4, 168).

வாய்ந்துகொள்(ளு)-தல் vāyntu-koḷ-, v. tr. <வாய்¹-+ To obtain by conquest; வென்று கைப்பற்றுதல். வாயநதுகொணட டையாா கை சேசு (இரகு. குறைகூ. 7)

வாய்நாற்றம் vāy-nāṟṟam, n. <வாய் +. 1. Sweet smell in the mouth; வாயின் மணம். (திவ். நாய்ச். 7, 1.) 2. Bad smell in the mouth; வாயிலிருந்து தோன்றுந் தீநாற்றம். (பைஷஜ.)

வாய்நீர் vāy-nīr, n. <id. + நீர்¹. Saliva; spittle; உமிழ்நீர். (யாழ். அக.)

வாய்நீளம் vāy-nīḷam, n. <id. +. Caustic tongue; குறைகூறுந் தன்மை.

வாய்நெகிழ்-தல் vāy-nekiḻ-, v. intr. <id. +. To open, as a flower; மலர்தல். செஙகழுநீா வாயநெகிழ்நது (திவ். திருப்பா. 14).

வாய்நேர்-தல் vāy-nēr-, v. tr. <id. +. 1. To promise to give or bestow; தருவதாக வாக் களித்தல். அறைபறை மாயன் மணிவண்ணன் நென் னலே வாயநேர்ந்தான் (திவ். திருப்பா. 16). 2. To vow to make a specific offering, நேர்த்திக்கடனைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லுதல். நூறுதடாவில வெண் ணெய் வாய்நேர்ந்து பராவி வைத்தேன் (திவ். நாய்ச். 9, 6). 3. To give one's consent orally; பேச்சால் உடன்படுதல். நெஞ்சு நேர்ந்தும வாய்நேர்ந்திலையா (பெருங். உஞ்சைக். 44, 146).

வாய்நோய் vāy-nōy, n. <id. +. Mouth-disease, in cattle; மாட்டுக்கு வாயில் வரும் வியாதி.

வாய்ப்பக்காட்டு-தல் vāyppa-k-kāṭṭu-, v. tr. <வாய்²-+. To indicate clearly; விளங்க உணர்த்துதல். வாயபபககாட்டல பாயிரத் தியல்பே (நன். 47).

வாய்ப்பட்சி vāy-p-paṭci, n. <வாய் +. Crow; காக்கை. தேமா வனத்தனிற் கூறுவாய்ப் பட்சியுறையும (திருவேங். சத. 90).

வாய்ப்பட்டி vāy-p-paṭṭi, n. <id. + பட்டி¹. 1. Chatter-box, babbler; வாய்க்குவந்தபடி பேசு வோ-ன்-ள். வள்ளல்தெரியுமடி வாய்பபட்டி யென் றுரைத்தா (ஆதியூரவதானி, 10). 2. One who eats whatever comes to hand; கண்டதைத் தின்பவ-ன்-ள்.

வாய்ப்பட்டை vāy-p-paṭṭai, n. <id. + பட்டை². See வாய்ப்பட்டைக்கழி.

வாய்ப்பட்டைக்கழி vāyppaṭṭai-k-kaḻi, n. <வாய்ப்பட்டை + கழி⁴. Bamboo or piece of timber for supporting the tiles at the edge of a roof; கூரைமுகப்பில் ஓடுதாங்குவதற்காக வைக்கும் மூங்கில் அல்லது மரக்கட்டை.

வாய்ப்படு-தல் vāy-p-paṭu-, v. intr. <வாய் +. 1. To find a way; வழிப்படுதல். வந்தோர்

வாயபபட விருந்த வெண்ணீ (புறநா. 343). 2. To be relished; உருசிப்படுதல். (யாழ். அக.)

வாய்ப்பந்தல் vāy-p-pantal, n. <id. +. Empty, ostentatious word; bombast; ஆடம்பர வார்த்தை. அகநிலை ...... வாயப்பந்தல் விசேதனன்றி (அருட்பா, V, நந்தநக. 10).

வாய்ப்பலி vāy-p-pali, n. <id. + பலி³. See வாய்க்கரிசி. (தக்கயாகப். 53, உரை.)

வாய்ப்பறையறை-தல் vāy-p-paṟai-y-aṟai-, v. tr. <id. +. To proclaim, as by beat of drum or tomtom; பலருமறிய வெளியிடுதல். வடுவுரை யாவர்போட்டார் வாயப்பறையறைந்து தூற்றி (சீவக. 211).

வாய்ப்பன் vāyppaṉ, n. prob. வாய்²-. A kind of cake; ஒருவகைப் பணிகாரம். (J.)

வாய்ப்பன்சட்டி vāyppaṉ-caṭṭi, n. <வாய்ப்பன் + சட்டி¹. A kind of earthen vessel with a rim; விளிம்புள்ள பாண்டவகை. (J.)

வாய்ப்பாட்டு vāy-p-pāṭṭu, n. <வாய் + பாட்டு¹. Vocal music; வாயாற்பாடும் பாட்டு.

வாய்ப்பாடம் vāy-p-pāṭam, n. <id. + பாடம்². 1. Lesson learnt by heart; பாராமற் சொல்லும்படி நெட்டுருப்பண்ணிய பாடம். 2. Lesson taught orally; புஸ்தகமின்றிக் கேள்வியாற் படித்த பாடம்.

வாய்ப்பாடு vāy-p-pāṭu, n. <id. +. 1. See வாய்பாடு, 1, 2. Mod. 2. Anything to gratify the palate; வாய்க்கிடும் உண்டி. வாய்ப்பாடு வயிற்றுப் பாடு தீர்ந்த பிறகு மற்றப்பாடு.

வாய்ப்பாணை vāy-p-pāṇai, n. <id. +. Babbler; அலப்புவோன். (W.)

வாய்ப்பிணி vāy-p-piṇi, n. <id. +. Mouth disease; வாயிலுண்டாம் நோய். வாய்ப் பிணியா (கடம்ப. பு. இலீலா. 130).

வாய்ப்பியம் vāyppiyam, n. A treatise on Tamil grammar, now not extant, by Vāyppiyaṉ; வாய்ப்பியன் செய்த ஒரு தமிழிலக்கண நூல். (யாப். வி. பக். 536.)

வாய்ப்பிரசங்கம் vāy-p-piracaṅkam, n. <வாய் +. 1. Insincere, lip-deep talk; உட்கருத்தின்றி வாயினளவில்மாத்திரஞ் செய்யும் பிரசங்கம். (யாழ். அக.) 2. Extempore speech; திடீரென்று செய்யும் உபந்நியாசம். 3. Oratory; வாக்குவன்மையுள்ள உபந்நியாசம். (W.)

வாய்ப்பிறப்பு vāy-p-piṟappu, n. <id. +. Word of mouth; saying; declaration; வாயிலிருந்து வருஞ் சொல். அவன் வாய்ப்பிறப்பைக் கேள்.

வாய்ப்பு vāyppu, n. <வாய்²-. 1. Favourability; favourable circumstance; அனுகூல நிலைமை. (பதி. 1, 9, பி.) 2. Good chance or opportunity; நேர்பாடு. வாய்ப்பே விதிவேறுபட மற்றிலை (திருவிளை. பேரியசி. 46). 3. That which is appropriately formed or situated; நன் கமைந்தது. ...வாய்ப்புடைய சோலை வாய்ப்புற கண்டு (திருவி. திருமாலை, 24, சிறு. பக். 83). 4. Fitness; suitability; பொருத்தம். வாய்ப்புடைத் தாயிற்றேற் பொருளதிகாரமாம் (இறை. 1, உரை, பக். 6). 5. Beauty; அழகு. மயிரிசை யாகவும் வாய்ப்பினுள் (சிலப். பிரபா. வெண்கை 232). 6. Surpassing excellence; மிகுசிறப்பு. (W.) 7. Wealth; செல்வம். எக்கவாய்ப்புமாறு மேம்படு (திருவேட். சா. மாலை. 73) 8. Fertility; செழிப்பு. (சூடா. 621.) 9. Profit, gain; ஆதாயம். ஈட்டுநர்க்க வாய்ப்பாயிருந் ததா (பதி, 2, 10, 10). 10 Fortune; பேறு. (இலக். அக.)

வாய்ப்புட்டில் vāy-p-puṭṭil, n. <வாய் + புட்டில்¹. See வாய்க்கூடு. (W.)

வாய்ப்புண் vāy-p-puṇ, n. <id. +. 1. Ulcer in the mouth, *Stomatitis;* உள்வாயில் தோன்றும் புண். 2. Inflammation of the tongue, *Glossitis;* நாக்குப்புண். 3. Wound caused by harsh words; வைதலாலுண்டாகும் மனநோவு. தீப்புண் ஆறும், வாய்ப்புண் ஆறாது.

வாய்ப்புள் vāy-p-puḷ, n. <id. +. Chance-heard word, considered a good omen; நற்சொல்லாகிய நிமித்தம். நல்லோர் வாய்ப்புள் (முல்லைப். 18).

வாய்ப்புற்று vāy-p-puṟṟu, n. <id. + புற்று¹. A disease of the mouth; வாயிலுண்டாம் நோய் வகை. புழுச்செறி வாய்ப்புற்றுநோயா (கடம்ப. பு. இலீலா. 137).

வாய்ப்புறம் vāy-p-puṟam, n. <id. +. Lip; உதடு. வாய்ப்புறம் வெளுத்து (திவ். நாய்ச். 1, 8).

வாய்ப்பூச்சு vāy-p-pūccu, n. <id. +. 1. Cleansing or rinsing one's mouth with water; வாயை நீரால் துடைக்கை. 2. Ceremonial sipping of water. See ஆசமனம். வாய்ப்பூச் சியற்றித் தூய்மைக் கொத்த தொழிலனுகி (பெருங். உஞ்சைக். 53, 87). 3. Glossing over or varnishing with words; வார்த்தையால் மழுப்புகை. அவர் சொன்னதெல்லாம் வாய்ப்பூச்சே.

வாய்ப்பூட்டு vāy-p-pūṭṭu, n. <id. +. 1. Joint of the jaw bones; தாடையெலும்பின் பொருத்து. 2. See வாய்க்கூடு. Loc. 3. Prohibition from speaking; பேசாமற் றடுக்கை. வாய்ப் பூட்டு டெனக்கு இட்டான் (விறலிவிடு. 823). 4. A defect of cattle, consisting of two curls on the

lower jaw; கீழ்வாய் முகக்கட்டையில் இரண்டு சுழி யுள்ளதான மாட்டுச்சுழிவகை. (பெரிய. மாட். 20.) 5. Bribe; இலஞ்சம். *இது அவனுக்கு வாய்ப்பூட்டாக கொடுத்தது. Loc.* 6. Pin pierced through the out-stretched tongue or run across the mouth from cheek to cheek of a person who is under a vow of silence; மௌனவிரதங் கொண்டு நாக்கை நீட்டிக் குத்தி அல்லது நாவடக்கி ஊடுருவக் குத்திப் பூணுங் கம்பி.

வாய்ப்பூட்டுக்காசு vāyppūṭṭu-k-kācu, *n.* <வாய்ப்பூட்டு + காசு[3]. See வாய்மூட்டுக்காசு.

வாய்ப்பூட்டுச்சட்டம் vāyppūṭṭu-c-caṭṭam, *n.* <வாய்ப்பூட்டு +. Law restraining or prohibiting public speech; பொதுக்கூட்டங்களிற் பேசுவதைத் தடுக்குஞ் சட்டம். *Mod.*

வாய்ப்பெட்டி vāy-p-peṭṭi, *n.* <வாய் + பெட்டி[1]. See வாய்க்கூடு. (W.)

வாய்ப்பெய்-தல் vāy-p-pey-, *v. tr.* <id. +. To take in, as food; to eat; வாயிலிட்டுத் தின்னுதல். *நிணம் வாய்ப்பெய்த பேய்மகளிர* (மது ரைக். 25).

வாய்ப்பேச்சு vāy-p-pēccu, *n.* <id.+. 1. Utterance; word of mouth; வாயினாற்பேசுகை. *பின்னைபொன்றும் வாய்ப்பேச்சிலீரானால* (அருட்பா, ii, திருவிண். 3). 2. Mere words, vain utterance; வெறும் பேச்சு.

வாய்ப்பை vāyppai, *n.* perh. வாய்[2]-. [M. *vāypa*.] Debt; கடன். (நாமதீப. 628.)

வாய்ப்பொய் vāy-p-poy, *n.* <வாய் +. White lie; lie uttered with a good intention; மெய்ம்மையின்பாற் படும் பொய். *நன்ப மோட்டு வாய்ப்பொய்யலாற பொய்பொன்றுஞ் சொல்லார* (தணிகைப்பு. நாட். 48).

வாய்ப்பொன் vāy-p-poṉ, *n.* <id.+. Horse's bit; கடிவாளத்தின் ஓருறுப்பு. *உன்னரி வாய்ப் பொன் கறித்திட* (இரகு. நகர. 51).

வாய்பாடு vāy-pāṭu, *n.* <id.+. 1. Formula; symbolic expression; குறியீடு. 2. Table, as of multiplication; பெருக்கல் முதலியன காட்டும் அட்டவணை. 3. Idiom; cant; மரபுச்சொல். *தக்க தோர் வாய்பாட்டாற் கூறுதல்* (தொல். சொல். 17, சேனா.). 4. Practice, custom, usage; வழக்கம். *எங்க ளுலகவாய்பாடு* (தாயு. சச்சிதா. 8). 5. Skill in speech; சொல்வன்மை. *கட்டுரை வாய்பாடும* (பழ மொ. 258). 6. Mannerism in discourses; பேச்சிடையில் பயின்றுவரும் வாக்கியம். (இலக். அக.)

வாய்பாறு-தல் vāy-pāṟu-, *v. intr.* <id.+. To babble; to chatter; அலப்புதல். *வாரதீ வாரதீ என்று வாய்பாறிக்கொண்டிறே பையல்கள் வருவது* (ஈடு, 3, 6, 10).

வாய்பிதற்று-தல் vāy-pitaṟṟu-, *v. intr.* <id.+. To speak incoherently; நாக் குழறிப் பேசுதல்.

வாய்பிள-த்தல் vāy-piḷa-, *v. intr.* <id.+. 1. To open one's mouth wide; to gape; அங்காத்தல். (நாமதீப. 711.) 2. To be nonplussed, திகைத்தல். *கேள்வி கேட்டால வாய்பிளக் கிறான்.* 3. To plead inability; முடியாதென்று கைவிடுதல். *பணத்துக்கு அவனை நம்பி யிருந்தேன்; அவன் கடைசியில் வாய்பிளந்துவிட்டான்.* 4. To die, used in contempt; மரித்தல். *Colloq.*

வாய்பினற்று-தல் vāy-piṉaṟṟu-, *v. intr.* <id.+. See வாய்பிதற்று-. (யாழ். அக.)

வாய்புதை-த்தல் vāy-putai-, *v. intr.* <id. +. To cover one's mouth with the palm of the right hand, as a mark of respect in the presence of one's superiors; பெரியார்முன்னிலையில் மரியாதைக்குறியாக வாயை வலக்கையால் மூடிக் கொள்ளுதல்.

வாய்புலற்று-தல் vāy-pulaṟṟu-, *v.* <id. +. *tr.* To repeat often; பலகாற் சொல்லுதல். *வதத்தைக்கள . . . வாய்புலற்றும்படியான தேசமானால்* (ஈடு, 2, 3, 11).—*intr.* See வாய்பிதற்று-.

வாய்பூசறு-த்தல் vāy-pūcaṟu-, *v. intr.* <id.+. See வாய்பூசு-, 1. (யாழ். அக.)

வாய்பூசு-தல் vāy-pūcu-, *v. intr.* <id. +. 1. To wash or rinse one's mouth; வாய் கழுவுதல். *புகுமதததால வாய்பூசி* (திவ். இயற். 3, 70). 2. To sip water ceremonially; to perform *ācamaṉam*; ஆசமனஞ்செய்தல். *நீராடிக கால் கழுவி வாய்பூசி* (ஆசாரக். 19). 3. See வாய்மூட்டுப் போடு-. (W.) 4. To flatter; இச்சகம் பேசுதல்.

வாய்பேசு-தல் vāy-pēcu-, *v. intr.* <id.+. To brag, boast; இடம்பமாகப் பேசுதல். *எங்களை முன்ன மெழுபபுவான் வாய்பேசு நங்காய்* (திவ். திருப் பா. 14).

வாய்பொத்து-தல் vāy-pottu-, *v. intr.* <id.+. See வாய்புதை-. *கைகட்டி வாய்பொத்தி நிற்பாரை* (அருட்பா, vi, உறுதிகூறல். 9).

வாய்பொருத்து-தல் vāy-poruttu-, *v. intr.* <id.+. See வாய்புதை-. (யாழ். அக.)

வாய்பொருமு-தல் vāy-porumu-, *v. intr.* <id.+. See வாய்துளிறு-. (யாழ். அக.)

வாய்போக்கு-தல் vāy-pōkku-, *v. intr.* <id.+. To give one's word lightly; எளிதில் வாக்குக்கொடுத்தல். *பாப்பானுக்கு வாய்போக்காதே, ஆண்டிக்கு அதுதானும் சொல்லாதே.*

வாய்போடு-தல் vāy-pōtu-, v. intr. <id. +. To interject or interrupt a person when talking; ஒருவர் பேசுகையில் இடையிற்புகுந்து பேசுதல்.

வாய்மட்டம் vāy-maṭṭam, n. <id. + மட்டம். 1. Top-level, level up to the brim or mouth, as of a vessel, பாத்திரம் முதலியவற்றின் மேல்மட்டம். (W.). 2. A process in making golden beads; பொன்னுருச் செய்யும் ஒருமுறை. (W.) 3. Ring round the mouth of vessel; பாத்திரத்தின் வாய்வளையம். (யாழ். அக.)

வாய்மடி-தல் vāy-maṭi-, v. intr. <id. +. To become blunt-edged, கூர்மழுங்குதல். படும் மானிடம் வாய்மடியச் செய்தே (ரக., 6, 1, ...).

வாய்மடு-த்தல் vāy-maṭu-, v. tr. <id.+. To put into one's mouth; வாயினுட்கொள்ளுதல். அடியேன் வாய்மடுத்துப் பருகிக் களித்தேனே (திவ். திருவாய். 2, 3, 9).

வாய்மடை vāy-maṭai, n. <id. + மடை[1]. Opening in the ridge of a field for the passage of water; செய்வரப்பில் நீர்பாயும் வழி.

வாய்மண்போடு-தல் vāy-maṇ-pōtu-, v. intr. <id. +. 1. To deprive a person of his means of livelihood; சீவனத்தைக் கெடுத்தல். Colloq. 2. To do a wicked act; கொடுமை செய்தல். (யாழ். அக.)

வாய்மணியம் vāy-maṇiyam, n. <id. +. 1. Ordering persons about, without ability to extract work from them; வேலை வாங்குந் திறமையின்றி வாயாற் செய்யும் அதிகாரம். Colloq. 2. Authority, influence; செல்வாக்கு. Loc.

வாய்மதம் vāy-matam, n. <id. + மதம்[2]. See வாய்க்கொழுப்பு. வாய்மதமோ விதைமதமோ (குற்று. குற. 76, 1).

வாய்மலர்-தல் vāy-malar-, v. tr. <id. +. To speak; பேசுதல். மைந்தனை வாய்மலருவ குரல் கேட்டு (திருவிளை. மணஞ்ச. 19).

வாய்முட்டுக்காசு vāy-muṭṭu-k-kācu, n. <id. + முட்டு + காசு[3]. Hush-money; இரகசியத்தை வெளியிடாதிருக்குமாறு கொடுக்கும் இலஞ்சம்.

வாய்முட்டுப்போடு-தல் vāy-muṭṭu-p-pōtu-, v intr. <id.+id.+. To bribe; to pay hush-money; இரகசியத்தை வெளியிடாதிருக்குமாறு இலஞ்சங் கொடுத்தல்.

வாய்முத்தம்[1] vāy-muttam, n. <id. + முத்தம்[1]. Kiss; முத்தம்.

வாய்முத்தம்[2] vāy-muttam, n. <id. + முத்தம்[2]. Tooth; பல். வாய்முத்தஞ் சிந்திவிடுமோ நெல்வேலி வடிவம்மையே (தனிப்பா.).

வாய்முத்து vāy-muttu, n. <id. + முத்து[4]. See வாய்முத்தம்[1]. வாய்முத்த நாற்றி னல்லது தீரா தீ... (பெருங். இலாவாண. 16, 59).

வாய்மூ-த்தல் vāy-mū-, v. intr. <id. +. To excel in speech; பேச்சிற் சிறத்தல். வாய்மூத்த ... (W.)

வாய்மூட்டுக்காசு vāy-mūṭṭu-k-kācu, n. <id + மூட்டு- + காசு[3]. See வாய்முட்டுக்காசு.

வாய்மூடு-தல் vāy-mūṭu-, v. intr. <id. +. 1. See வாய்புதை-. (யாழ். அக.) 2. To cease speaking, crying, etc; பேச்சு அழுகை முதலியன நிறுத்துதல். ... 3. To close, as a flower; குவிதல். ... (...புலிசு. பிரபுதே. 54).

வாய்மூத்தவன் vāy-mūttavaṉ, n. <வாய்மூ-. 1. One who is forward in speech; பேச்சில் முந்துவோன். (யாழ். அக.) 2. Chief speaker; பேசுபவர்களில் தலைமையாளன். (W.)

வாய்மூப்பன் vāy-mūppaṉ, n. <id. 1. Excellent speaker; பேச்சிற் சிறந்தவன். 2. One who pleads the cause of another, advocate; பிறர்வழக்கை யெடுத்து வாதாடுவோன். Rd.

வாய்மூழ்-த்தல் vāy-mūḻ-, v. intr. <வாய் + மூழ்[3]-. See வாய்மூடு-, 1 ஒளிறுவேன் மறவரும் வாய்மூழ்த்தனரே (புறநா. 336).

வாய்மை vāymai, n. <id. 1. Word; சொல். சேரமான் ... வாய்மையம (தனிப்பா. i, 97, 19) 2. Ever-truthful word; தப்பாதமொழி. பொருட்பன் வாய்மை யன்ன வைக லொடு (கலித். 35). 3. Truth; உண்மை. வாய்மை யெனப்படுவ தியாதெனின் (குறள், 291). 4. (Buddh.) Sublime truths, numbering four, viz., tukkam, tukkōṟpatti, tukka-nivāraṇam, tukka-nivāraṇa-mārkkam; துக்கம் துக்கோற்பத்தி துக்கநிவாரணம் துக்கநிவாரணமார்க்கம் என நால்வகைப்பட்ட பௌத்தமத உண்மைகள். ஒன்றிய வுரைசே வாய்மை நான்காவது (மணி. 30, 188). 5. Strength; வலி. (சூடா.)

வாய்மொழி[1]-தல் vāy-moḻi-, v. tr. <id. +. 1. To speak; கூறுதல் வாய்மொழிந்துரைக்க லுற்றான் (சீவக. 1707). 2. To consecrate by uttering sacred hymns; அபிமந்திரித்தல். வாய் மொழி மங்கலக்கருவி முன்னுறுத்தி (சீவக. 2411).

வாய்மொழி[2] vāy-moḻi, n. <id. + மொழி[2]. 1. Speech; வார்த்தை. 2. Oral declaration; எழுத்துமூலமின்றி வாயாற் கூறுஞ் சொல். 3. Truth; true word; உண்மைமொழி. வாய்மொழி வாயர் நின்புக ழேத்த (பதிற்றுப். 37, 2). 4. The Vēdas; வேதம். மாயாவாய்மொழி யுரைதர (பரிபா. 3, 11).

lower jaw; கீழ்வாய் முகச்சட்டையில் இரண்டு குழியுள்ளதான மாட்டுத்தம்பானை. (பெரிய. மாட். 20.) 5. Bribe, இலஞ்சம். இதற் அவனுக்கு வாய்ப்பூட்டாகக் கொடுத்தது. Loc. 6. Pin pierced through the out-stretched tongue or run across the mouth from cheek to cheek of a person who is under a vow of silence; மௌனவிரதங் கொண்டு நாக்கை நீட்டிக் குத்தி அல்லது தாடைக்கோ ஊடுருவக் குத்திப் பூணுங் கம்பி.

வாய்ப்பூட்டுக்காசு vāyppūṭṭu-k-kācu, n. <வாய்ப்பூட்டு + காசு³. See வாய்பூட்டுக்காசு.

வாய்ப்பூட்டுச்சட்டம் vāyppūṭṭu-c-caṭṭam, n. <id. + பூட்டு +. Law restraining or prohibiting public speech; பொதுக்கூட்டங்களிற் பேசுவதைத் தடுக்குஞ் சட்டம். Mod.

வாய்ப்பெட்டி vāy-p-peṭṭi, n. <வாய் + பெட்டி¹. See வாய்க்கூடு. (W.)

வாய்ப்பெய்-தல் vāy-p-pey-, v. tr. <id. +. To take in, as food, to eat; வாயிலிட்டுத் தின்னுதல். தீமை வாய்ப்பெய்த பேய்மகளிர் (மதுரைக். 25).

வாய்ப்பேச்சு vāy-p-pēccu, n. <id. +. 1. Utterance; word of mouth; வாயினாற்பேசுகை. பின்னையொன்றும் வாய்ப்பேச்சிலீரானால் (அருட்பா, ii, திருவிண். 3). 2. Mere words, vain utterance; வெறும் பேச்சு.

வாய்ப்பை vāyppai, n. perh. வாய்²-. [M. vāypa.] Debt; கடன். (நாமதீப. 628.)

வாய்ப்பொய் vāy-p-poy, n. <வாய் +. White lie; lie uttered with a good intention; மெய்ம்மையின்பாற் படும் பொய். நன்ப மேட்டு வாய்ப்பேயமைதற் பொய்யென்றந்து சொல்லார (தணிகைபு. நாட். 48).

வாய்ப்பொன் vāy-p-poṉ, n. <id. +. Horse's bit; கடிவாளத்தின் ஓருறுப்பு. உன்னி வாய்ப்பொன் கறித்திட (இரகு. நகர. 51).

வாய்பாடு vāy-pāṭu, n. <id +. 1. Formula; symbolic expression; குறியீடு. 2. Table, as of multiplication; பெருக்கல் முதலியன காட்டும் அட்டவணை. 3. Idiom; cant; மரபுச்சொல். தக்க தோர் வாய்பாட்டாற் கூறுதல் (தொல். சொல். 17, சேனா.). 4. Practice, custom, usage; வழக்கம். எங்க ளுலகவாய்பாடு (தாயு. சச்சிதா. 8). 5. Skill in speech; சொல்வன்மை. கட்டுரை வாய்ப்பாடுமே (பழமொ. 258). 6. Mannerism in discourses; பேச்சிடையில் பயின்றுவரும் வாக்கியம். (இலக். அக.)

வாய்பாறு-தல் vāy-pāṟu-, v. intr. <id. +. To babble; to chatter; அலப்புதல். ஊராதி ஊராதி என்று வாய்பாறிக்கொண்டிறே பையல்கள் வருவது (ஈடு, 3, 6, 10).

வாய்பிதற்று-தல் vāy-pitaṟṟu-, v. intr. <id. +. To speak incoherently; நாக் குழறிப் பேசுதல்.

வாய்பிள-த்தல் vāy-piḷa-, v. intr. <id. +. 1. To open one's mouth wide; to gape; அங்காத்தல். (நாமதீப. 711.) 2. To be nonplussed; திகைத்தல். கேள்வி கேட்டால் வாய்பிளக்கிறான் 3. To plead inability; முடியாதென்று கைவிடுதல். பணத்துக்கு அவனை நம்பி யிருந்தேன்; அவன் கடைசியில் வாயபிளந்துவிட்டான். 4. To die, used in contempt; மரித்தல். Colloq.

வாய்பினற்று-தல் vāy-piṉaṟṟu-, v. intr. <id. +. See வாய்பிதற்று-. (யாழ். அக.)

வாய்புதை-த்தல் vāy-putai-, v. intr. <id. +. To cover one's mouth with the palm of the right hand, as a mark of respect in the presence of one's superiors; பெரியார்முன்னிலையில் மரியாதைச்குறியாக வாயை வலக்கையால் மூடிக்கொள்ளுதல்.

வாய்புலற்று-தல் vāy-pulaṟṟu-, v. <id. +. tr. To repeat often; பலகாற் சொல்லுதல். ஊதுகைகள் . . . வாயபுலற்றுமபடியான தேசமானால் (ஈடு, 2, 3, 11).—intr. See வாய்பிதற்று-.

வாய்பூசறு-த்தல் vāy-pūcaṟu-, v. intr. <id. +. See வாய்பூசு-, 1. (யாழ். அக.)

வாய்பூசு-தல் vāy-pūcu-, v. intr. <id. +. 1. To wash or rinse one's mouth; வாய் கழுவுதல். புகுமதததால் வாயபூசி (திவ். இயற். 3, 70). 2. To sip water ceremonially; to perform ācamaṉam; ஆசமனஞ்செய்தல். நீராடிக் கால் கழுவி வாய்பூசி (ஆசாரக். 19). 3. See வாய்மூட்டுப் போடு-. (W.) 4. To flatter; இச்சகம் பேசுதல்.

வாய்பேசு-தல் vāy-pēcu-, v. intr. <id. +. To brag, boast; இடம்பமாகப் பேசுதல். எங்களை முன்னை மெழுபபுவான் வாய்பேசு நங்காய (திவ். திருப்பா. 14).

வாய்பொத்து-தல் vāy-pottu-, v. intr. <id. +. See வாய்புதை-. கைகட்டி வாய்பொத்தி நிற்பாரை (அருட்பா, vi, உறுதிகூறல். 9).

வாய்பொருத்து-தல் vāy-poruttu-, v. intr. <id. +. See வாய்புதை-. (யாழ். அக.)

வாய்பொருமு-தல் vāy-porumu-, v. intr. <id. +. See வாய்துளிறு-. (யாழ். அக.)

வாய்போக்கு-தல் vāy-pōkku-, v. intr. <id. +. To give one's word lightly; எளிதில் வாக்குக்கொடுத்தல். பாரபபானுக்கு வாய்போக்காதே, ஆண்டிக்கு அதுதானும் சொல்லாதே.

வாய்போடு-தல் vāy-pōtu-, v. intr. <id. +. To interject or interrupt a person when talking; ஒருவன் பேசுகையில் இடையிற்புகுந்து பேசுதல்.

வாய்மட்டம் vāy-mattam, n. <id. + மட்டம். 1. Top-level, level up to the brim or mouth, as of a vessel, பாத்திரம் முதலியவற்றின் மேல்மட்டம். (W.) 2. A process in making golden beads, பொன்னுருச் செய்யும் ஒருமுறை. (W.) 3. Ring round the mouth of vessel; பாத்திரத்தின் வாய்வளையம். (யாழ். அக.)

வாய்மடி-தல் vāy-mati-, v. intr. <id. +. To become blunt-edged; கூர்மழுங்குதல். பருந்து மாமதிமுட வாய்மடியச் செய்தே (நைடத. 6, 1, டீ.).

வாய்மடு-த்தல் vāy-matu-, v. tr. <id. +. To put into one's mouth; வாயினுட்கொள்ளுதல். அடியேனை வாய்மடுத்துப் பருகிக் களித்தேனே (திவ். திருவாய் 2, 3, 9).

வாய்மடை vāy-matai, n. <id. + மடை[1]. Opening in the ridge of a field for the passage of water; செய்வரப்பில் நீர்பாயும் வழி.

வாய்மண்போடு-தல் vāy-man-pōtu-, v. intr. <id. +. 1. To deprive a person of his means of livelihood; சீவனத்தைக் கெடுத்தல். Colloq. 2. To do a wicked act; கொடுமை செய்தல். (யாழ். அக.)

வாய்மணியம் vāy-maniyam, n. <id. +. 1. Ordering persons about, without ability to extract work from them; வேலை வாங்கத் திறமையின்றி வாயாற் செய்யும் அதிகாரம். Colloq. 2. Authority, influence; செல்வாக்கு. Loc.

வாய்மதம் vāy-matam, n. <id. + மதம்[2]. See வாய்க்கொழுப்பு. வாய்மதமோ வித்தைமதமோ (குற்றா. குற. 76, 1).

வாய்மலர்-தல் vāy-malar-, v. tr. <id. +. To speak; பேசுதல். மைந்தனோ வாயமலருங் குரல் கேட்டு (திருவிளை. மணஞ்செய். 19).

வாய்முட்டுக்காசு vāy-muttu-k-kācu, n. <id. + முட்டு + காசு[3]. Hush-money; இரகசியத்தை வெளியிடாதிருக்குமாறு கொடுக்கும் இலஞ்சம்.

வாய்முட்டுப்போடு-தல் vāy-muttu-p-pōtu-, v. intr. <id. + id. +. To bribe; to pay hush-money; இரகசியத்தை வெளியிடாதிருக்குமாறு இலஞ்சங் கொடுத்தல்.

வாய்முத்தம்[1] vāy-muttam, n. <id. + முத்தம்[1]. Kiss; முத்தம்.

வாய்முத்தம்[2] vāy-muttam, n. <id. + முத்தம்[2]. Tooth; பல். வாய்முத்தஞ் சிந்திவிடுமோ நெல்வேலி வடிவம்மையே (தனிப்பா.).

வாய்முந்து vāy-muntu, n. <id. + முந்து[4]. See வாய்முந்தம்[1]. வாய்முந்த தாரதி னல்லது தீரா தியம்பனை (பெருங். இலாவாண. 16, 59).

வாய்மூ-த்தல் vāy-mū-, v. intr. <id. +. To excel in speech; பேச்சிற் சிறத்தல். வாய்மூத்த குடி (W.)

வாய்மூட்டுக்காசு vāy-mūttu-k-kācu, n. <id. + மூட்டு- + காசு[3]. See வாய்முட்டுக்காசு.

வாய்மூடு-தல் vāy-mūtu-, v. intr. <id. +. 1. See வாய்புதை-. (யாழ். அக.) 2. To cease speaking, crying, etc.; பேச்சு அழுகை முதலியன நிறுத்துதல். அகரங்காரநதிட அழுத பாலர்மட வாய் மூடுபு. 3. To close, as a flower; குவிதல். செந்தாக்க கமலம் வாய்மூட (திருவிளை. திருநகரப். 54).

வாய்மூத்தவன் vāy-mūttavan, n. <வாய்மூ-. 1. One who is forward in speech; பேச்சில் முந்துவோன். (யாழ். அக.) 2. Chief speaker; பேசுபவர்களில் தலைமையாளன். (W.)

வாய்மூப்பன் vāy-mūppan, n. <id. 1. Excellent speaker; பேச்சிற் சிறந்தவன். 2. One who pleads the cause of another, advocate; பிறர்வழக்கை யெடுத்து வாதாடுவோன். Rd.

வாய்மூழ்-த்தல் vāy-mūḻ-, v. intr. <வாய் + மூழ்[3]-. See வாய்மூடு-, 1. ஒளிதுதேன் மறவரும் வாய்மூழ்த்தனரே (புறநா. 336).

வாய்மை vāymai, n. <id. 1. Word; சொல். சேரமான் வாரா யெனவழைத்த வாய்மையும் (தனிப்பா. i, 97, 19.) 2. Ever-truthful word; தப்பாதமொழி. பொருளுடன் வாய்மை பன்ன வைக வொடு (கலித். 35). 3. Truth; உண்மை. வாய்மை யெனப் படுவ தியாதெனின் (குறள், 291). 4. (Buddh.) Sublime truths, numbering four, viz., tukkam, tukkōṟpatti, tukka-nivāraṇam, tukka-nivāraṇa-mārkkam; துக்கம் துக்கோற்பத்தி துக்கநிவாரணம் துக்கநிவாரணமார்க்கம் என நால்வகைப்பட்ட பௌத்தமத உண்மைகள். ஒன்றிய வுரைமே வாய்மை நான்காவது (மணி. 30, 188). 5. Strength; வலி. (சூடா.)

வாய்மொழி[1]-தல் vāy-moḻi-, v. tr. <id. +. 1. To speak; கூறுதல். வாய்மொழிந்துரைக்க லுற்றான் (சீவக. 1707). 2. To consecrate by uttering sacred hymns; அபிமந்திரித்தல். வாய் மொழி மங்கலக்கருவி மூன்னூறுந்தி (சீவக. 2411).

வாய்மொழி[2] vāy-moḻi, n. <id. + மொழி[2]. 1. Speech; வார்த்தை. 2. Oral declaration; எழுத்துமூலமின்றி வாயாற் கூறுஞ் சொல். 3. Truth; true word; உண்மைமொழி. வாய்மொழி வாயர் நின்புக ழேத்த (பதிற்றுப். 37, 2). 4. The Vēdas; வேதம். மாயாவாய்மொழி யுரைதர (பரிபா. 3, 11).

5. Tiruvāymoḻi. See திருவாய்மொழி. அவ் வாய்மொழியை யறியும் மறையோரை (பெருந்தொ. 1820).

வாய்மோசம் vāy-mōcam, n. <id.+ மோசம். 1. See வாய்த்தப்பிதம், 1. Colloq. 2. Failing to keep one's word; சொன்னசொல் தவறுகை.

வாய்வட்டம் vāy-vaṭṭam, n. <id.+வட்டம். See வாய்க்கயிறு. (பிங.)

வாய்வட்டமாகப்பேசு-தல் vāy-vaṭṭam-āka-p-pēcu-, v. tr. <id.+. To speak cleverly; சாதுர்யமாகப் பேசுதல். Loc.

வாய்வடம் vāy-vaṭam, n. <id.+வடம்[1]. See வாய்க்கயிறு. (சூடிப 210.)

வாய்வலம் vāy-valam, n. <id.+வலம்[1]. Skill in speech; சொல்வன்மை. தம வாய்வலத்தாற் பாழ்த்ததி செய்த (திருநூற். 20).

வாய்வலி vāy-vali, n. <id.+வலி[1]. 1. See வாய்வலம். தன்வாய்வலியாலே புகைத்தியிற்ற (ஈடு, 4, 2, 8). 2. Strength of the tip, as of an arrow; அம்பு முதலிய ஆயுதங்களின் முனையுறுதி. (ஈடு, 4, 2, 8.)

வாய்வழங்கு-தல் vāy-vaḻaṅku-, v. tr. <id.+. To eat; உண்ணுதல். (யாழ். அக.)

வாய்வளையம் vāy-vaḷaiyam, n. <id.+. Ring fixed round the mouth of a vessel; பாத்திர முதலியவற்றின் விளிம்பிற் பற்றவைக்கும் வளையம்.

வாய்வாயெனல் vāy-vāy-eṉal, n. Onom. expr. of threatening; பயமுறுத்தற் குறிப்பு. சூழ் பிரயுதிகளை வாய்வாயென்றது திருவாழி (ஈடு, 7, 4, 1).

வாய்வார்த்தை vāy-vārttai, n. <வாய்+. 1. Word of mouth; வாய்ப்பேச்சு. வாயவார்த்தை நற்றுதி . . . அமிக்கிய ஞானிகட்கு (சித். சிக. 42, 7). 2. Soft, kind words; நயம் பொருந்திய சொல். Colloq.

வாய்வாள் vāy-vāḷ, n. <வாய்-மை+வாள்[1]. Trusty sword, as aim-certain; குறிதப்பாத வாள். வலம்படு வாய்வா ளேந்தி (புறநா. 91).

வாய்வாளாமை vāy-vāḷāmai, n. <வாய்+. Keeping silent; பேசாதிருக்கை. வாயவாளாமை . . . மாற்ற முரையாதிருத்தல் (மணி. 30, 245-49).

வாய்வாளார் vāy-vāḷār, n. <id.+id. Silent persons; வாய்பேசாதார். வலியாரைக் கண்டக்கால் வாயவாளா ராகி (பழமொ. 302).

வாய்விசேஷம் vāy-vicēṣam, n. <id.+. 1. See வாக்குச்சித்தி, 2. (யாழ். அக.) 2. Oral report; வாய்மூலமான செய்தி. Loc.

வாய்விட்டுப்பேசு-தல் vāyviṭṭu-p-pēcu-, v. tr. <வாய்விடு-+. See வாய்விடு-, 2.

வாய்விடாச்சாதி vāy-viṭā-c-cāti, n. <id.+ஆ neg.+சாதி[5]. Dumb animal; மிருகம். (யாழ். அக.)

வாய்விடு[1]-தல் vāy-viṭu-, v. <வாய்+. tr. 1. To speak; பேசுதல். எனபபல வாயவிடூஉந்தா னென்ப (கலித். 46) 2. To speak openly and clearly without any reservation; வெளிவிட்டுத் தெளிவாகச் சொல்லுதல். அாத்த பரமபதமானது தன்னையே இங்கே வாய்விடுகிறது (ஈடு, 10, 4, 9). 3. To divulge, as secrets; வெளிப்படுத்துதல். நம்மிரு வாகவும நடந்ததை வாய்விடவேண்டாம்.—intr. 1. To blossom, open, as a flower; மலர்தல். நிரை யிதழ் வாயவிட்ட கடிமலா (கலித். 29). 2. To lift up or raise the voice; உரக்கச் சத்தமிடுதல். குழந்தை வாய்விட்டழுதது. 3. To vow; வஞ்சினங் கொள்ளுதல் (சீவக. 592.) 4. To yawn; கொட்டாவி விடுதல் (W.) 5. To leave off biting; கடித்த கடிப்பை விட்டிடுதல். உதிரங் குடித்தது வாய் விட்ட அட்டைபோல (ஈடு, 4, 1, 7).

வாய்விடு[2] vāy-viṭu, n. <வாய்விடு-. 1. Vow; வஞ்சினம். வணபெடு தேறனற வாய்விடொடு பருகி (சீவக. 592). 2. Tumult; uproar; ஆரவாரம். (சீவக, 592, உரை.)

வாய்விடை vāy-viṭai, n. <வாய்+விடு-. The extreme end of a rafter; கைம்மரத்தின் நுனிப்பகுதி. Tinn.

வாய்விரி-தல் vāy-viri-, v. intr. <id.+. 1. To gape; அங்காத்தல். 2. To be garrulous; அலப்புதல். அவன் வாய்விரிந்து கெட்டான். 3. See வாய்விடு-, 4.

வாய்விலங்கம் vāyvilaṅkam, n. See வாயுவிளங்கம். (யாழ். அக.)

வாய்விள்(ளு)-தல் vāy-viḷ-, v. intr. <வாய+. 1. To open one's mouth; வாயைத்திறத் தல். 2. To blossom; மலர்தல். வாய்விள்ளு மென் மலா மணமென (பிரபுலிங. விமலை. 50).

வாய்விளங்கம் vāyviḷaṅkam, n. See வாயுவிளங்கம். (பதார்த்த. 1017.)

வாய்விஸ்தாரம் vāy-vistāram, n. <வாய் +. Talkativeness; garrulousness; அலப்புகை. Colloq.

வாய்வு vāyvu, n. <vāyu. Corr. of வாயு.

வாய்வுக்குத்து vāyvu-k-kuttu, n. <வாய்வு +. 1. Shooting pain believed to be caused by the windy humour of the body; வாயுவால் உண்டாகும் வலி. 2. Pleurisy. See வாயுக்குத்து, 1.

வாய்வெட்டு vāy-veṭṭu, n. <வாய்+. 1. Skilful, fascinating talk; பிறர் பிரமிக்கும்படி

பேசுவை. Colloq. 2. See வாய்த்துடுத்து, 1. 3. Striking off the heaped up grain above the level top of a measure, in measuring; நெல் முதலிய வற்றை யளக்கையிற் குவிந்து அளக்காமல் தடவி வழிக்கை. (யாழ். அக.)

வாய்வெருவு-தல் vāy-veruvu-, v. <id. +. tr. & intr. To speak incoherently, as in delirium, வாய்பிதற்றுதல். அருளிச்செய் வெருவுத லாமிலை பெனறு வாய்வெருவி (சீவ. வேடிபுரி 8, 2, 3). வெருவாதாள் வாய்வெருவி (சீவ. வேடிபுரி. 5, 5, 1).—intr. See வாய்தளிறு-, 2.

வாய்வெக்காடு vāy-vekkāṭu, n. <id.—. Thrush, a disease of the mouth, Aphthae; வாய் முழுதும் வெந்தாற்போலிருக்கும் நோய்வகை. (M. L.)

வாய்வெக்களம் vāy-vekkaḷam, n. <id. +. Ulceration of the mouth, Stomatitis; வாய்ப் புண். (M. L.)

வாய்வை-த்தல் vāy-vai-, v. <id. +. intr. 1. To eat; புசித்தல். சிலை வாய்வைப்பதென வாலதில (தனிப்பா. ii, 116, 295). 2. To blow, as a wind-instrument; ஊதுதல். கேமியான வாய் வைத்த வளைபோல (கலித். 105). 3. To taste; உருசி பார்த்தல் 4. To meddle; தலையிடுதல். அவன் எல்லாவற்றிலும் வாய்வைக்கிறான். 5. To learn a little; to have a desultory knowledge; சிறிது பயிலுதல். எலலாத் துறைகளிலும் வாய்வைத்தவன் அவன்.—tr. 1. To bite; கடித்தல். (யாழ். அக.) 2. To hear; கேட்டல். (யாழ். அக.)

வாயசபிண்டம் vāyaca-pinṭam, n. <vāyasa +. Ball of rice offered to crows in cirāttam; சிராத்தத்திற் காக்கைக்கிடும் சோற்றுத் திரளை.

வாயசம் vāyacam, n. <vāyasa. 1. Crow; காக்கை. பருந்தும் வாயசமு மூட்கமுகும (செவ் வந்தி. பு. உறையூரழித். 24). 2. See வாயசபிண்டம். Loc.

வாயசம்பண்ணு-தல் vāyacam-paṇṇu-, v. intr. <வாயசம் +. 1. To cringe, behave obsequiously; to coax by words, gifts and stratagems; இச்சக மொழி முதலியவற்றல் பிறரை வசப்படுத்துதல். Loc. 2. To gather a ball of rice to be offered to crows, in cirāttam; சிராத்தத்தில் காக்கைக்கு இடுதற்குரிய சோற்றுண்டை செய்தல்.

வாயசாராதி vāyacārāti, n. <vāyasārāti. Owl; ஆந்தை. (யாழ். அக.)

வாயசி vāyaci, n. <vāyasī. 1. Hen-crow; பெண்காக்கை. (இலக். அக.) 2. A variety of Indian houndsberry. See செம்மணித்தக்காளி. (தைலவ.)

வாயடி[1] vāy-aṭi, n. <வாய் + அடி-. Overbearing speech; browbeating by speech; bluff; வாயாடல் மருட்டுகை. வாயடி கையடி யடிக்காதே.

வாயடி[2]-த்தல் vāy-aṭi-, v. <id. +. tr. See வாயடையடை-. சிறைவாடையடிப்பு பெரையிரளைகளை வாட்டித்தித் தடிநாடிகைசிலே வாத விழும்படி கச்சிதத (திருவாய். 4, 2, 2, ஆறு) —intr. 1. To beat one's mouth, as in grief; வாயிலே யடித் துக்கொள்ளுதல். மனைபுகாவி வாயடையடை (பிரபு லிங். சித்த. 49). 2. To chatter; அலப்புதல்.

வாயடியடி-த்தல் vāyaṭi-y-aṭi-, v. <வாயடி —. tr. To overpower one's opponent by bluff; வாய்ப்பேச்சால் மருட்டி வெல்லுதல்.—intr. To bluff; மருட்டிப்பேசுதல்.

வாயடை[1] vāy-aṭai, n. <வாய் + அடை[1]-. Feed; உணவு. வாயடை யமிர்தம (பரிபா. 2, 69).

வாயடை[2] vāy-aṭai, n. <id. + அடை[2]-. Tetanus. See தாட்கிட்டிசன்னி.

வாயடை[3]-த்தல் vāy-aṭai-, v. tr. <id. + id. To silence, as an opponent, by arguments; பேசவொட்டாதபடி செய்தல்.

வாயதம் vāyatam, n. <vāyasa. Crow. See வாயசம், 1. வாயதம வெருகு கூகை (திருவாலவா. 28, 64).

வாயம் vāyam, n. <pāya. 1. Water; நீர். (யாழ். அக.) 2. Pouring; பெய்கை.

வாயல் vāyal, n. <வாயில். 1. Door, entrance; வாசல். (சங். அக.) 2. Side; பக்கம். (W.)

வாயலம்பு-தல் vāy-alampu-, v. intr. <வாய் +. To wash or rinse one's mouth, as after a meal; உண்டபின் வாயைச் சுத்திபண்ணுதல்.

வாயவி vāyavi, n. <vāyavī. North-west; வடமேற்றிசை (யாழ். அக.)

வாயவியநானம் vāyaviya-nāṉam, n. <vāyavya + snāna (Šaiva.) See வாயவிய ஸ்நானம். (தத்துவப். 47, உரை.)

வாயவியம் vāyaviyam, n. <vāyavya. 1. That which pertains to the wind; வாயு சம்பந்த மானது. 2. A Purāṇa; ஒரு புராணம். (கூர்மபு. இந். 8.) 3. See வாயவி. 4. The 15th of the 15 divisions of the night; இரவு 15 முகூர்த்தத் துள் பதினைந்தாவது. (விதான. குணுகுண. 73, உரை.) 5. See வாயவியஸ்நானம். (யாழ். அக.) 6. See வாயவியாஸ்திரம்.

வாயவியஸ்நானம் vāyaviya-snāṉam, n. <id. + snāna. Exposing oneself to the dust raised by cows' hoofs, considered a sacred bath, one of seven kinds of snāṉam, q.v.; ஸ்நானம் ஏழனுள் பசுத்திரள் செல்லுதலால் எழுகின்ற தூளி உடம்பிலெங்கும் படுவதாலாகிய ஸ்நானம். (W.)

வாயவியாஸ்திரம் vāyavyāstiram, *n.* < id. + *astra*. A mystic missile presided over by Vāyu; வாயுதேவனை அதிதேவதையாகக் கொண்ட அம்பு.

வாயன் vāyaṉ, *n.* < வாய். (அக. நி.) 1. Messenger; தூதன். 2. cf. ஆயன். Shepherd; ஆயன்.

வாயனதானம் vāyaṉa-tāṉam, *n.* < *vāyana* + *dāna*. Presentation to Brahmans, of the *naivēttiyam*, at the end of a pūjā; நைவேத்திய பண்டங்களைத் தானமாகப் பிராமணர்களுக்கு வழங்குகை.

வாயனம் vāyaṉam, *n.* < *vāyana*. 1. A kind of sweetmeat; ஒருவகை இனிப்பான தின்பண்டம். 2. See வாயனதானம்.

வாயாகு-தல் vāy-āku-, *v. intr.* < வாய் +. To come true; உண்மையாதல். யானாது தேனது வாயாகுதலே (தொல். பொ. 261, உரை).

வாயாங்காரம் vāy-āṅkāram, *n.* < id. +. See வாய்க்கொழுப்பு. (யாழ். அக.)

வாயாடி vāyāṭi, *n.* < வாயாடு-. 1. Talkative, loquacious person; babbler; chatterbox; அலப்புவோன். 2. Eloquent or clever speaker; வாசாலகன். (J. 5, 4, 8, 8.)

வாயாடு-தல் vāy-āṭu-, *v. intr.* < வாய் +. 1. To speak cleverly or eloquently; வாசாலகமாய்ப் பேசுதல். 2. To speak frivolously; to babble; வீண்பேச்சுப் பேசுதல். சின்றுடனே வாயாடிவோடம்மதுவி சிக்கேனை (அருட்பா, 1, நெஞ்சறி. 631). 3. To be frequently munching; ஓயாது மென்றுகொண்டிருத்தல்.

வாயார vāy-āra, *adv.* < id. + ஆர்-. 1. With a full voice; முழுச்சத்தத்தோடு. வாயார நாம பாட (திருவாச. 7, 15). 2. With a full mouth; வாய் நிரம்ப. வாயார வுண்டபோ (தாயு. சச்சிதா. 8).

வாயாலுருட்டு-தல் vāyāl-uruṭṭu-, *v.* < id. +. *tr.* See வாயடியடி-.—*intr.* See வாயடியடி-.

வாயாலெடு-த்தல் vāyāl-eṭu-, *v. intr.* < id. +. To vomit; சர்த்திசெய்தல். (ஈமதீப. 600.)

வாயாவி vāy-āvi, *n.* < id. +. 1. Yawn; கொட்டாவி. (W.) 2. Breath; மூச்சு. (யாழ். அக.)

வாயாவிபோக்கு-தல் vāyāvi-pōkku-, *v. intr.* < வாயாவி +. 1. To yawn; கொட்டாவி விடுதல். 2. To speak in vain, as wasting one's breath; வீணே பேசுதல். (W.)

வாயிதா vāyitā, *n.* < U. *wāidā*. See வாய்தா. *Loc.*

வாயிதாப்பணம் vāyitā-p-paṇam, *n.* < வாயிதா + பணம்². Kist; வரிப்பணம். *Tj.*

வாயில் vāyil, *n.* < வாய் + இல்¹. [T. *vākili*, K. *bāgil*, Tu. *bākil*.] 1. Gate, portal, doorway; entrance to a building; கட்டடத்துள் நுழையும் வாசல். அடையா வாயிலவ னருங்கடை (சிறுபாண். 206). 2. The five organs of sense, as avenues to the self, ஐம்பொறி (பிங்.) 3. The five objects of sense; ஐம்புலன். (பொரு. நி.) 4. Way; வழி. புகழ்குறை படூஉம் வாயில் (புறநா. 196). 5. Opening; துவாரம். வருநது முயிரொன்பான வாயிலுடம்பில (நன்னெறி, 12). 6. Place; இடம். வாயில் கொள்ளா மைந்தினர் (பதிற்றுப். 81, 9). 7. Cause; காரணம். (பிங்.) வாயிலோய வாயில் விசை (பு. வெ. 9, 2). 8. Means; உபாயம். திருநலஞ் சேரும் வாயிலுள் (சீவக. 2008). 9. Remedy; பரிகாரம். (ஞானா. 34, 21.) 10. King's court; ஆஸ்தானம். பொனனி நாடவன் வாயிலுள்ளா னொரு பாவலன் (திருவிளை. கான்மா. 5). 11. See வாயில் காப்பான். வாயில விடாது கோயில் புக்கு (புறநா. 67). 12. Messenger; தூதன். வயந்தக குமரனை வாயிலாக (பெருங். மகத. 18, 30). 13. (Akap.) One who mediates between lovers; தலைவனையும் தலைவியையும் இடைநின்று கூட்டுந் தூது. வருந தொழிற் கருமை வாயில் கூறினும் (தொல். பொ. 111). 14. Ability; திறம். (பிங்.) 15. Door; கதவு. நீணெடு வாயினெடுங்கடை கழிந்து (சிலப. 10, 8). 16. Origin, history; வரலாறு. (இலக். அக.)

வாயில்காப்பான் vāyil-kāppāṉ, *n.* < வாயில் + கா-. Door-keeper; வாசலிற் காவல்செய்வோன். வாயில்காப்பானே மணிக்கதவம் தாள்திறவாய் (திவ். திருப்பா. 16).

வாயில்மண்போடு-தல் vāyil-maṇ-pōṭu-, *v. intr.* < வாய் + மண் +. To cause ruin; கேடு விளைத்தல். அவர் கடமவாயில . . . மண்போட்டான் (தனிப்பா. 1, 238, 8).

வாயில்மண்விழுதல் vāyil-maṇ-viḻutal, *n.* < id. + id. +. Being completely ruined; முற்றுங் கேடுறுகை.

வாயில்விழைச்சு vāyil-viḻaiccu, *n.* < id. +. Saliva, spittle; உமிழ்நீர். வாயில்விழைச்சிவை யெசசில் (ஆசாரக். 8).

வாயில்வேண்டல் vāyil-vēṇṭal, *n.* < வாயில் +. (Akap.) Theme describing the request of a mediator to a heroine to give audience to her lover; தலைவனுக்கு முகங்கொடுக்குமாறு தலைவியைப் பாணன் முதலிய தூதுவர் வேண்டிக்கொள்வதைக் கூறும் அகப்பொருட்டுறை. (நம்பியகப. 95.)

வாயிலடி-த்தல் vāyil-aṭi-, *v. tr.* < வாய் + அடி-. To ruin; முற்றுங் கெடுத்தல்.

வாயிலாச்சீவன் vāy-ilā-c-cīvaṉ, *n.* <id. + இல்-² + சீவன். Animal, dumb creature; விலங்கு.

வாயிலாச்செந்து vāy-ilā-c-centu, *n.* <id. + id. + id. + ஜந்து. See வாயிலாச்சீவன்.

வாயிலார்நாயனார் vāyilār-nāyaṉār, *n.* A canonized Śaiva saint, one of 63; நாயன்மார் அறுபத்துமூவருள் ஒருவர். (பெரியபு.)

வாயிலாளன் vāyil-āḷaṉ, *n.* <வாயில் + ஆள். Door-keeper; வாயில்காப்போன். (பிங்.)

வாயிலான் vāyilāṉ, *n.* See வாயிலார்நாயனார். தொண்டையிலை வாயிலான் (தேவா. 733, 8).

வாயிலிற்கூட்டம் vāyiliṟ-kūṭṭam, *n.* <வாயில் +. (Akap.) Reconciliation of lovers through the help of mediators; பாணன் முதலியோரால் கூடும் தலைவன்தலைவியரின் சேர்க்கை. (இலக். வி. 424.)

வாயிலெடு-த்தல் vāyil-eṭu-, *v. tr.* <வாய் +. See வாயாலெடு-.

வாயிலேபோடு-தல் vāyil-ē-pōṭu-, *v. tr.* <id. +. 1. To interrupt, as a person, while speaking; பேசவொட்டாது குறுக்கிட்டுப்பேசித் தடை செய்தல். எது பேசினாலும் அவனை வாயிலேபோடு கிறான். 2. To misappropriate; அபகரித்தல். அவன் பிறர்பொருளை வாயிலேபோட்டுக்கொண்டிருக்கிறவன்.

வாயிலோர் vāyilōr, *n.* <வாயில். 1. Door-keepers; வாயில்காப்போர். வாயிலோயே வாயிலோயே (சிலப். 20, 24). 2. Messengers; mediators; தூதுவர். (சங். அக.) 3. A class of Tamil dancers; ஒருசார் தமிழ்க்கூத்தர். (பிங்.)

வாயிற்காட்சி vāyiṟ-kāṭci, *n.* <id. +. Apprehending faculty of the senses; இந்திரியக் காட்சி. (சி. சி. அளவை, 6, மறைஞா.)

வாயிற்கூத்து vāyiṟ-kūttu, *n.* <id. +. A kind of dancing or acting; கூத்துவகை. வாயிற் கூத்துஞ் சேரிப்பாடலும் (பெருங். உஞ்சைக். 37, 88).

வாயிற்சிகரி vāyiṟ-cikari, *n.* <id. + சிகரி¹. See வாயின்மாடம். (சுக்கிரநீதி, 229.)

வாயிற்படி vāyiṟ-paṭi, *n.* <id. + படி³. Door-step, threshold; வீட்டுவாசலின் படி. மிருதி பதினெட்டு முயா திருவாயிற் படியாக (குற்று. தல. திருமால். 132).

வாயின்மறுத்தல் vāyiṉ-maṟuttal, *n.* <id. + மறு-. (Akap.) Theme describing the refusal of the heroine to grant interview to her lover's messengers; தூதுவந்த பாணன் முதலியவர்க்குத் தலைவி முகங்கொடுக்க மறுத்தலைக் கூறும் அகத் துறை. (தொல். பொ. 3, உரை.)

வாயின்மாடம் vāyiṉ-māṭam, *n.* <id. + மாடம்¹. Tower over the entrance, as of a temple; கோபுரம். நீயதற் செல்வன் செல்வமிசை தடிக்கருட வாயின்மாடத்து (பெருங். மகத. 3, 31).

வாயினிலை vāyiṉilai, *n.* <id. + நிலை. (Puṟap.) Theme of a poet asking the gate-keeper at the palace to announce his arrival to the king; அரசனிடத்துத் தன் வரவு கூறுமாறு வாயில்காப்போனுக்குப் புலவன் சொல்வதாகக் கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. 9, 2.)

வாயினேர்வித்தல் vāyiṉērvittal, *n.* <id. + நேர்வி-. (Akap.) Theme of a lover persuading his messenger to deliver his love-message to his beloved; தலைவியிடம் தூது செல்லுமாறு தலைவன் தூதுவரை உடன்படுத்து வதைக் கூறும் அகத்துறை. (நம்பியகப். 96.)

வாயு vāyu, *n.* <*vāyu*. 1. Wind, air; காற்று. (பிங்.) 2. An element, one of *pañca-pūtam*, q.v.; பஞ்சபூதத்து ளொன்று. அதற்கணை உட்டு கோட்டை (மணி. 27, 209). 3. Vāyu, the Wind-god, regent of the North-west, one of the *aṣṭa-tikku-p-pālakar*, q.v.; அஷ்டதிக்குப்பாலகருள் வடமேற்கு திசைக்கு அதிபனான தேவன். 4. The ten vital airs of the body. See தசவாயு (சிலப். 3, 26, உரை.) 5. The windy humour, one of *tiri-tōcam*, q.v.; திரிதோஷத்துள் ஒன்றான பிணிக் கூறு. 6. *Vāyu*, of six kinds, viz., *acīraṇa-vāyu*, *utara-vāyu*, *karppa-vāyu*, *tamaraka-vāyu*, *pārica-vāyu*, *mēka-vāyu*, அசீரணவாயு உதரவாயு கர்ப்பவாயு தமரகவாயு பாரிசவாயு மேகவாயு என்ற அறுவகைப்பட்ட வாதக்கூறு. 7. Flatulence; வயிற்றுப்பொருமல். 8. Wind, gas generated in the bowels, etc.; அபானவாயு. 9. Gas; இரசாயன சாஸ்திரத்திற் கூறும் காற்றுவகை. *Mod.*

வாயுக்குத்து vāyu-k-kuttu, *n.* <வாயு +. 1. Pleurisy; pleuritis; sluggish liver; colic; வாயு நோய்வகை. (யாழ். அக.) 2. See வாய்வுக்குத்து, 1.

வாயுகண்டம் vāyu-kaṇṭam, *n.* <*vāyu-ganḍa*. Indigestion; அசீரணம். (யாழ். அக.)

வாயுகணம் vāyu-kaṇam, *n.* <id. + கணம்⁴. (Pros.) Metrical foot of two *nēr* and one *nirai* (– – ⏑ ⏑), as *tēmāṅkaṉi*, considered inauspicious to commence a poem with, one of eight *ceyyuṭ-kaṇam*, q.v.; செய்யுட்கண மெட்டனுள் நூலின் முதற் சீராக அமைக்கத்தகாததும் நேர்நேர்நிரையென்னும் வாய்பாடுடையதுமாகிய கணம். (இலக். வி. 800, உரை.)

வாயுகேது vāyu-kētu, *n.* <*vāyu-kētu*. Dust; துகள். (யாழ். அக.)

வாயுகோணம் vāyu-kōṇam, n. <வாயு+கோணம். North-west; வடமேற்றிசை. (யாழ். அக.)

வாயுச்சகன் vāyu-c-cakaṉ, n. See வாயுசகன். (யாழ். அக.)

வாயுசகன் vāyu-cakaṉ, n. <vāyu-sakha. Fire; அக்கினி (பிங்.)

வாயுசங்கிதை vāyu-caṅkitai, n. <Vāyu-saṃhitā. A Śaiva Purāṇa by Kulacēkara-varakuṇa-pāṇṭiyaṉ; குலசேகரவரகுணபாண்டியன் செய்த ஒரு சைவபுராணம்.

வாயுசந்தானம் vāyu-cantāṉam, n. <vāyu+santāna. Wind-like continuity; காற்றைப்போன்ற தொடர்ச்சி.

வாயுசம்பவன் vāyu-campavaṉ, n. <id.+. (யாழ். அக.) 1. Hanumāṉ; அனுமான். 2. Bhīma; வீமன்.

வாயுசன் vāyu-caṉ, n. <vāyu-ja. See வாயுசம்பவன். வாயுசன் வீமனும் (சேதுபு. சனா. 55).

வாயுசாதன் vāyu-cātaṉ, n. <vāyu-jāta. See வாயுசம்பவன். (யாழ். அக.)

வாயுசூலை vāyu-cūlai, n. <vāyu+śūlā. A disease; சூலைநோய்வகை. (சூடா. சீ.)

வாயுத்தம்பம் vāyu-t-tampam, n. <id.+stambha. Art of counter-acting the natural properties of air, one of aṟupattunālu-kalai, q.v.; அறுபத்துநாலுகலைகளுள் காற்றை இயங்காமல் நிறுத்தும் வித்தை. (W.)

வாயுத்தம்பனம் vāyu-t-tampaṉam, n. <id.+stambhana. See வாயுத்தம்பம்.

வாயுதவி vāy-utavi, n. <வாய்+. See வாயுபசாரம்.

வாயுதாரணை vāyu-tāraṇai, n. <வாயு+தாரணை[1]. See வாயுத்தம்பம். (யாழ். அக.)

வாயுதாரு vāyu-tāru, n. <vāyu-dāru. 1. Cloud; முகில். (யாழ். அக.) 2. Bamboo; மூங்கில். (சங். அக.)

வாயுப்பறிதல் vāyu-p-paṟital, n. <வாயு+. Breaking wind; அபானவாயு வெளியேறுகை.

வாயுப்பிடிப்பு vāyu-p-piṭippu, n. <id.+. Pain at the joints resulting from gout; வாதத்தால் ஏற்படும் உடற்பிடிப்பு.

வாயுப்பொருமல் vāyu-p-porumal, n. <id. +. Excess of wind in the abdomen; flatulence; வயிற்றுப் பொருமல்.

வாயுபகாரம் vāy-upakāram, n. <வாய்+உபகாரம். Assistance by word of mouth; recommendation; வாயால் செய்யும் உதவி. வாயுபகாரம் கொண்ட உபாயம் (திவ். இயற். பெரியதிருவ. 39).

வாயுபசாரம் vāy-upacāram, n. <id.+. Lip-deep compliment; lip-welcome; வாயளவிற் காட்டும் மரியாதை.

வாயுபட்சணம் vāyu-patcaṉam, n. <vāyu-bhakṣana. (யாழ். அக) 1. Living on air, without taking food or drink; ஆகாரமின்றிக் காற்றையுண்டு சீவித்திருக்கை. 2. Snake; பாம்பு.

வாயுபலம் vāyu-palam, n. <vāyu-phala. (யாழ். அக.) 1. Rain-bow; வானவில். 2. Rain; மழை.

வாயுபுத்திரன் vāyu-puttiraṉ, n. <vāyu-putra. See வாயுசம்பவன். (பிங்.)

வாயுமண்டலம் vāyu-maṇṭalam, n. <id. +மண்டலம்[2]. 1. Region of the wind, one of capta-maṇṭalam, q.v.; சப்தமண்டலங்களுள் வாயு வுக்குரிய மண்டலம். (சி. போ. பா. 2, 3, பக். 21.) 2. Atmosphere; ஆகாயம்.

வாயுமலடு vāyu-malaṭu, n. <id.+. Sterility of women due to flatulency; உடற்சதை மிகுதியாற் பெண்களுக்கு அமையும் மலட்டுத்தன்மை.

வாயுமானி vāyu-māṉi, n. <id.+māṉiṉ. Barometer; காற்றின் அழுத்தத்தை அளந்தறியுங் கருவிவகை. Mod.

வாயுமூலை vāyu-mūlai, n. <id.+. The North-west quarter, as having the Wind-god as regent; வடமேற்றிசை. (நாமதீப. 511.)

வாயுமைந்தன் vāyu-maintaṉ, n. <id.+. See வாயுசம்பவன். (பிங்.)

வாயுருட்டு vāy-uruṭṭu, n. <வாய்+உருட்டு. Browbeating; பேச்சால் மருட்டுகை. Loc.

வாயுலிங்கம் vāyu-liṅkam, n. <vāyu+. The Śiva Lingam in the shrine at Kālahasti, as representing the element air, one of pañca-liṅkam, q.v.; பஞ்சலிங்கத்துட் சீகாளத்தியிற் கோயில்கொண்ட சிவலிங்கம்.

வாயுவலி vāyu-vali, n. <வாயு+வலி[7]. Muscular rheumatism, as caused by the windy humour of the body; வாயுவால் தசையிலுண்டாம் நோவு. Colloq.

வாயுவாகம் vāyu-vākam, n. <vāyu-vāha. Smoke; புகை. (யாழ் அக.)

வாயுவாகினி vāyu-vākiṉi, n. <vāyu-vāhinī. Air-conveying vessel of the body; உடம்பில் காற்றுச்செல்லும் நரம்பு. (யாழ். அக.)

வாயுவாங்கி vāyu-vāṅki, n. <வாயு+வாங்கு-. Air-pump; காற்றை வெளிச்செலுத்தும் வல்ல கருவி. Mod.

வாயுவிளங்கம் vāyu-viḷaṅkam, n. prob. id.+viḍaṅga. 1. Small elliptic-cuspidate leaved windberry, l. cl., Embelia ribes; சொமாரச. (நாமதீப. 310.) 2. Windberry pepper-corn; வாயுவிளங்கத்தின் அரிசிபோன்ற மணி. (W.)

வாயுவின்கூறு vāyuviṉ-kūṟu, n. <id.+. (Šaiva.) Categories which partake of the nature of the element air, five in number, viz., ūtal, naṭattal, nirtal, irttal, kiṭattal, one of 11 divisions of puṟa-nilai-k-karuvi, q.v.; புறநிலைக் கருவி பதினொன்றனுள் வாயுவின் பகுதியாகிய ஊடல், நடத்தல், நிற்றல், இருத்தல், கிடத்தல் என ஐவகைப் பட்ட செயல்.

வாயுவின்கோபம் vāyuviṉ-kōpam, n. <id.+கோபம்[1]. See வாயுப்போருமல். (யாழ். அக.)

வாயுவுப்பி vāyu-v-uppi, n. <id.+உப்பு-. Inflator for pumping air in; காற்றை யுட்செலுத்தும் வல்ல கருவி. Mod.

வாயுவுபத்திரவம் vāyu-v-upattiravam, n. <id.+. Pain from flatulency, colic; வாத நோயாலுண்டாகுந் துன்பம்.

வாயுவேகம் vāyuvēkam, n. <id.+. Wind-like speed; காற்றின் வேகம்போன்ற விரைவு. (யாழ். அக.)

வாயுவேகி vāyuvēki, n. <vāyu-vēgin. Extremely active person; மிக்க சுறுசுறுப்புள்ள வன்-ள். (யாழ். அக.)

வாயுள்ளவன் vāy-uḷḷavaṉ, n. <வாய்+உள்[1]. Man of inquiring spirit, pushful man; உசாவி அறிந்துகொள்ளக்கூடியவன்.

வாயுறு-த்தல் vāy-uṟu-, v. <id.+. intr. To preach or expound the truth; வாக்கினால் மெய்ம்மையை அறிவுறுத்துதல். வாயுறை வாழ்த்தே . . . வாயுறுத் தற்றே (தொல். பொ. 424).—tr. To feed; to administer, as medicine, by the mouth; வாயிலூட்டுதல். மருந்தாகச் சிலநாட்கொண்டு வாயுறுத்தி (சீவக. 2703, உரை).

வாயுறை vāyuṟai, n. <வாயுறு-. 1. Eating; உண்கை. வடுதீர் பகல்வாயுறை (சிறுபஞ். 69). 2. Food, fodder; உணவு. பசுவுக்கொரு வாயுறை (திருமந். 252). 3. Hariali grass. See அறுகம்புல். 4. Ceremony of giving boiled rice to an infant for the first time. See அன்னப்பிராசனம். தாண்டு மதியிரு மூன்றில் வாயுறையின் சடங்கியற்றி (குற்றா. தல. தருமசா. 37). 5. Bolus of cooked rice; கவளம். (இலக். அக.) 6. Medicine; மருந்து. வாயுறை யென்பது மருந்தாகலான் (தொல். பொ. 424, உரை). 7. See வாயுறைமொழி. (தொல். பொ. 423, உரை.) 8. A kind of ear-ring, worn by women; தாளுருவி என்னும் மகளிர் காதணி. வாயுறை யழுத்திய வறிதுவீங்கு காதின் (நெடுநல். 140).

வாயுறைமொழி vāyuṟai-moḻi, n. <வாயுறை+மொழி[2]. Harsh but salutary words of advice; கேட்கும்போது வெவ்வியதாய்ப் பின்பு உறுதிதருஞ் சொல். (சி. போ. பா. 2, 2, பக். 165.)

வாயுறைவாழ்த்து vāyuṟai-vāḻttu, n. <id.+. 1. (Puṟap.) Theme of wise men giving salutary advice to a chief nolens volens; தலைவன் வேண்டாதொழியினும் அவற்கு உறுதிமொழி கிளைக் சான்றோர் கூறும் புறத்துறை. (தொல். பொ. 90.) 2. A variety of descriptive poetry, one of 96 pirapantam, q.v.; பிரபந்தம் தொண்ணூற்றாறனுள் ஒன்று.

வாயுஸ்தம்பனம் vāyu-stampaṉam, n. <vāyu-stambhana. See வாயுத்தம்பம். (W.)

வாயூற்று vāy-ūṟṟu, n. <வாயூறு-. Profuse secretion of saliva; வாயில் உமிழ்நீர் சுரக்கை. (யாழ். அக.)

வாயூறு-தல் vāy-ūṟu-, v. <வாய்+. intr. To water, as the mouth; to secrete profusely, as saliva in anticipation of food; உணவை நினைந்து உமிழ்நீர் சுரத்தல். அமரர்க்கும் வாயூற (அழகர்கல. 1).—tr. To long for, as wealth, fame, office, learning; அவாவுதல்.

வாயெடு-த்தல் vāy-eṭu-, v. intr. <id.+. 1. To begin to speak; பேசத்தொடங்குதல். 2. To speak aloud; to raise the voice; குரலெடுத்தல். கன்றுவாய் வாயெடுத் தழைக்கும (மணி. 25, 237).

வாயெழு-தல் vāy-eḻu-, v. intr. <id.+. See வாயெடு-, 1. Loc.

வாயைக்கட்டு-தல் vāyai-k-kaṭṭu-, v. <id. +. intr. 1. To observe restrictions of diet; உணவிற் பத்தியமாக இருத்தல். 2. To stint oneself in the matter of food; சிக்கனமாக உணவு கொள்ளுதல். வாயைக்கட்டி வயிற்றைக்கட்டிச் சம்பாதித்த பொருள். 3. See வாய்கட்டு-, 2, 3.—tr. See வாய்கட்டு-, 1, 2.

வாயொடுங்கு-தல் vāy-oṭuṅku-, v. intr. <id.+. To be tongue-tied; to be rendered speechless; பேச்சடங்குதல். (யாழ். அக.)

வாயொலி vāy-oli, n. <id.+. Poem; பாடல். கலியன் வாயொலிகள் (திவ். பெரியதி. 4, 5, 10).

வாயோடு vāy-ōṭu, n. <id.+ஓடு[2]. 1. Neck of a broken pot; உடைந்த பானையின்

வாய்ச்சீலை. (திவ். திருமாலை, 5, வ்யா. பக். 29.) 2. Circular piece like the neck of a broken pot placed at the mouth of a mortar, while pounding paddy to prevent the grain from scattering, குத்தும் அரிசி முதலியன சிதறாமல் உரலின் மேல் வைக்கும் பானைக்கழுத்துப் போன்ற கருவி. *Colloq.*

வாயோலை vāy-ōlai, *n.* <id. +. 1. Ola memorandum or account of grain in a heap, usually kept stuck in the heap; தானிய வளவைக் குறிப்பிட்டுக் குவியலில் வைக்கும் அதன் கணக்குக் குறிப்பு. 2. Document conveying the sale or assignment of one's mortgage right; ஒற்றி உரிமையைக் கிரயஞ்செய்வதைக் குறிக்கும் ஆதாரபத்திரம். *Nāñ.*

வார்¹-தல் vār-, 4 *v. intr.* 1. To flow, trickle; ஒழுகுதல். *நெய்வார்ந்தனைய நிணக்கோல* (சீவக. 1697) 2. To spread, overflow; வெளிவிடுதல். *நெடுநீர் வார்குழை* (நெடுநல். 139). 3. To be long; நெடுமையாதல். *வாருடை நுண்ணிலை* (அகநா. 102). 4. To be upright; நேராதல். *வார்ந்திலங்கு வையெயிற்று* (குறுந். 14) 5. To rise high; உயர்தல். (டீ.) 6. To be in order, to be arranged in order; ஒழுங்குபடுதல். *மணல்வார் புறவில்* (மலைபடு. 48). 7. To form milk, as grain, நென்மணி முதலியன பால்கட்டுதல். *ஐவன வெண்ணெல் பால்வார்பு கெழீஇ* (மலைபடு. 114) 8. To peel off; உரிதல். *மீவி வார்ந்த* (அகநா. 69).—*tr.* 1. To comb, as hair; மயிர் கோதுதல். *வாருறு வணரைம்பால்* (கலித். 58). 2. To know; தெரிதல். (சது.)

வார்²-த்தல் vār-, 11 *v. tr.* Caus. of வார்¹-. 1. To pour; ஊற்றுதல். *கிண்ணத்தில் வார்த்தளிக்க* (சிவரக. கணபதி. 13). 2. To cast, as metal in a mould; உருக்கிவார்த்தல். 3. To prepare cakes from dough, தோசை முதலிய பணியாரஞ் செய்தல். *தோசை வார்த்தார்.*

வார்³ vār, *n.* <வார்¹-. [K. *bāru.*] 1. Length; elongation; நெடுமை. (சூடா.) 2. Churning rope; கடைகயிறு. *இணைமை வாரக் . . . கலக்கி* (சீவக. 711). 3. Straightness, நேர்மை. (சூடா.) 4. Row; வரிசை. *வரிபட்டன்ன வொழுக்கு* (விறலிவிடு. 75). (நாமதீப. 768.) 5. Height; உயர்ச்சி. (நாமதீப. 771.)

வார்⁴ vār, *n.* <*vāri.* 1. Water; நீர். (சூடா.) *வாரணிய முகமா நுகமஞ்ச* (பாரத. அருச்சுனன்றவ. 159). 2. Cloud; மேகம். (அக. நி.)

வார்⁵ vār, *v. imp.* <வா-. Second person imperative of the verb *vā*; வா என்னும் ஏவல். *வந்திக்க வாரென* (பரிபா. 20, 70). *வாரடா வுனக் கியாது தானாதும் மகளடுக்குமோ* (பாரத. வேத்திர. 12).

வார்⁶ vār, *n.* cf. *vardhra.* 1. Strap of leather; தோல்வார். *வார்பிணி முரச நாண* (சீவக. 2372). 2. Skin; தோல். (நாமதீப. 595.) 3. Bodice; முலைக்கச்சு. *வாருடைக் குவனமுலையாா* (தேவா. 1232, 6). (பிங்.)

வார்⁷ vār, *n.* cf. வாரம்². 1. Bit, piece; துண்டம். (நாமதீப. 457.) 2. Smallness; நுண்மை. (W.)

வார்க்கட்டு vār-k-kaṭṭu, *n.* <வார்⁶ +. 1. That which is tied by thongs; வாரால் கட்டப்பட்டது. 2. Bands of catgut in a *yāḻ.* See திவவு, 1. (திருமுரு. 140, உரை.)

வார்க்கயிறு vār-k-kayiṟu, *n.* <id. +. Braided leather-thong; பின்னிய தோற்கயிறு. (W.)

வார்க்குத்தி vār-k-kutti, *n.* See வார்க்குத்து. (நெஞ்சுவிடு. 22, உரை.)

வார்க்குத்து vār-k-kuttu, *n.* <வார்⁴ +. Whirlpool; நீர்ப்பெருக்கு சுழித்தோடும் இடம். *கொலைக்களம வார்க்குத்து* (ஏலாதி, 12).

வார்காது vār-kātu, *n.* <வார்¹- + காது¹. Perforated ear lengthened by weighting the ear-lobes. See வடிகாது. *வார்காது தாழப் பெருக்கி* (திவ். பெரியாழ். 2, 3, 13).

வார்குடை vārkuṭai, *n.* A kind of paddy; ஒருவகை நெல். (A.)

வார்சு vārcu, *n.* <U. *wāris.* Heir, one who has a legal right to take the property of another after his death; ஒருவனுடைய இறப்புக்குப் பின் அவனது சொத்தையடைதற்கு உரியவன்.

வார்சுதார் vārcu-tār, *n.* <வார்சு + தார்². See வார்சு.

வார்சுதாரன் vārcu-tāraṉ, *n.* <id. + id. See வார்சு. (C. G.)

வார்சுநாமா vārcu-nāmā, *n.* <U. *wāris-nāma.* Certificate of heirship; succession certificate; வார்சுரிமைப்பத்திரம்.

வார்த்தக்கியம் vārttakkiyam, *n.* <*vārdhakya.* See வார்த்தகம்¹, 1.

வார்த்தகம்¹ vārttakam, *n.* <*vārdhaka.* 1. Old age; கிழத்தனம். 2. Assemblage of old men; கிழவர்குழு. (யாழ். அக.)

வார்த்தகம்² vārttakam, *n.* See வார்த்திகம்¹. (யாழ். அக.)

வார்த்தகம்³ vārttakam, *n.* <*vārttāka.* Trade; வர்த்தகம். (யாழ். அக.)

வார்த்தசாகி vārttacāki, *n.* Aloe. See கற்றாழை, 1. (சங். அக.)

வார்த்தவ்வியம் vārttavvyam, n. See வார்த்தகம்[1], 1.

வார்த்தவம் vārttavam, n. <ārtava Season of a year, பருவம். (யாழ். அக.)

வார்த்தாகம் vārttākam, n. <vārtāka. Brinjal. See கத்தரி[1]. (சங்.அக. 333).

வார்த்தாகி vārttāki, n. <vārtāki Indian nightshade. See சிறுவழுதலை, 1. (மலை.)

வார்த்தாபம் vārttāpam, n. See வார்த்தாகம். (சங். அக.)

வார்த்தாமாலை vārttā-mālai, n. <vārttā-mālā. A collection of philosophical sayings of the Vaisnava Ācāryas; வைஷ்ணவ சமயாசாரியர்களின் தத்துவச்சாருத்தமைந்த வாக்கியங்கள் பலவும் தொகுத்து அமைக்கப்பட்ட நூல்.

வார்த்தாவகன் vārttāvakaṉ, n. <vārttā-vaha. Messenger, bearer of news; தூதன்.

வார்த்திகம்[1] vārttikam, n. <vārttika Supplementary rule added to a Sūtra; critical gloss or annotation; சூத்திரக்கருத்தை விளக்கும் ஒருவகை யுரை. (சி. போ. 1, பக். 41)

வார்த்திகம்[2] vārttikam, n. <vārdhaka. 1. See வார்த்தகம்[1], 1. நாளேற நாளேற வார்த்திக மெனுங் கூற்றி னட்பேற (தாயு. மலைவளர். 7). 2. (Mus.) A time-measure made up of a kaḷai of four māttirai; நான்கு மாத்திரை கூடிய கலை. (பரத. தாள. 28.)

வார்த்திகம்[3] vārttikam, n. <vārttaka. Loc. 1. Trade; வியாபாரம். 2. Means of livelihood; சீவனம்.

வார்த்திகன் vārttikaṉ, n. <vārttika. (யாழ். அக.) 1. Messenger; தூதன். 2. Vaiśya; வைசியன்.

வார்த்தை vārttai, n. <vārttā. 1. Word, phrase; சொல். 2. Reply; மறுமொழி. (பிங.) 3. Promise; வாக்குத்தத்தம். 4. News, intelligence, tidings; செய்தி. ஓர் வாணிகனை யாட்கொண்ட வார்த்தை (தேவா. 414, 7). 5. (Rhet.) A figure of speech. See சொற்பின்வருநிலை. (திவா.) 6. Means of livelihood of a Vaiśya, viz., agriculture, breeding of cattle, trade; உழவு பசுக்காவல் வாணிக மென்ற வைசியர்தொழில் (குறள், 512, உரை.) 7. A treatise on the art of acquisition of wealth and its preservation; பொருளீட்டு நெறியும் அதன் இடையூறும் யொழிக்குமுறையும் கூறும் நூல். (சுக்கிரநீதி, 22.)

வார்த்தைக்கிழு-த்தல் vārttaikkiḻu-, v. tr. <வார்த்தை+. To draw into a dispute; வாக்குவாதத்துக்குப் பிறரை உள்ளாக்குதல்.

வார்த்தைகொடு-த்தல் vārttai-koṭu-, v. intr. <id.+. 1. To speak; பேசுதல். 2. To promise; வாக்குத்தத்தஞ் செய்தல். 3. To give one an opportunity to speak, to engage one in conversation; பேச இடங்கொடுத்தல்.

வார்த்தைத்தொழிலோர் vārttai-t-toḻilōr, n. <id.+. Cultivators, agriculturists; வேளாளர். (பிங்.)

வார்த்தைதடி-த்தல் vārttai-taṭi-, v. intr. <id.+தடி-. To become heated in talk; பேச்சு கடுமையாய் வளர்தல்.

வார்த்தைநாணயம் vārttai-nāṇayam, n. <id.+. Honesty shown in the fulfilment of one's promises; வாக்குத்தவறாமை. (யாழ். அக.)

வார்த்தைப்பாடு vārttai-p-pāṭu, n. <id. +. 1. Promise; வாக்குத்தத்தம். (W.) 2. Troth plighted by each of the parties in a marriage service; விவாககாலத்தில் மணமக்கள் ஒருவருக் கொருவர் சொல்லும் உறுதிமொழி. Chr. 3. Oral settlement; பேச்சுநிச்சயம். (யாழ். அக.) 4. Expletive; பொருள் விசேடமின்றியே வாக்கியத்தில் விழுஞ் சொல். கேட்டாய என்பது வார்த்தைப்பாடு (சீவ, 5, 3, 1).

வார்த்தைபோடு-தல் vārttai-pōṭu-, v. intr. <id.+. 1. To speak, பேசுதல். (யாழ். அக.) 2. To settle orally; பேச்சினால் நிச்சயம் பண்ணுதல். (யாழ். அக.) 3. To interject, interrupt; பேச்சைத் தடுத்துக் குறுக்கே பேசுதல். Loc.

வார்த்தையாடு-தல் vārttai-y-āṭu-, v. intr. <id.+. To talk, converse; சம்பாஷித்தல்.

வார்த்தையிழு-த்தல் vārttai-y-iḻu-, v. tr. <id.+. See வார்த்தைக்கிழு-. (W.)

வார்த்தையெடு-த்தல் vārttai-y-eṭu-, v. intr. <id.+. 1. To begin to speak; பேசத் தொடங்குதல். (யாழ். அக.) 2. To moot; பிரஸ்தாபித்தல்.

வார்தல் vārtal, n. <வாரு-. Action of the index finger in playing a lute; யாழிற் சுட்டு விரலாற் செய்யுந் தொழில். வார்தல் வடித்திடன் முதலா மெட்டிசைக்கரணமும பயப்ப (திருவிளை. இசைவாது. 37). (சிலப். 7, பக். 204, உரை.)

வார்நாமா vār-nāmā, n. <U. warī-nāma. Bill of lading; ஏற்றுமதி ரவாணு.

வார்நாமச்சிட்டு vārnāmā-c-cittu, n. < வார்நாமா +. See வார்நாமா. (யாழ். அக.)

வார்ப்பட்டம் vārppaṭṭam, n. < வார்²-. See வார்ப்புவேலை (W.)

வார்ப்படவேலைக்காரன் vārppaṭa-vēlaikkāraṉ, n. < வார்ப்படம் +. Founder, caster; வார்ப்புவேலை செய்வோன்.

வார்ப்பு vārppu, n. < வார்²-. 1. Pouring; ஒழுக்குகை. 2. Casting; உருக்கி வார்க்கை. வார்ப்பு எனைத்த பாட்டை பாடுவோர் (பெருங். இலாவாண. 18, 24). 3. That which is cast, உருக்கி வார்க்கப்பட்டது. 4. A shallow, thick-lipped vessel; வயிறு அகன்று வாய் கனமாகவுள்ள பாத்திர வகை. *Loc.* 5. Bangle; கைவளை. (அக. நி.)

வார்ப்புவேலை vārppu-vēlai, n. < வார்ப்பு +. 1. Work of casting metal; உருக்கி வார்க்குந் தொழில். 2. See வார்ப்பு, 3.

வார்பு vārpu, n. < வார்¹-. Being cut lengthwise; நீளவாக்கிற் சீவப்படுகை. வார்புறு வள்பின் (பதிற். 50).

வார்முதல் vār-mutal, n. < வாரு-+. Heap of salt from salt-pans; உப்பளங்களிலிருந்து வாரியெடுக்கப்பட்ட உப்புத்திரியல். அளந்தில வார் முதல் அந்திகையில்.

வார்மை vārmai, n. < வார்¹-. 1. Conduct; ஒழுக்கம். (அரு. நி.) 2. Rectitude; நேர்மை. (அரு. நி.) 3. Polite manners; மரியாதை. வார்மை சீர்மை மரியாதைகள். (W.)

வார்னிசு vārnicu, n. < E. Varnish; மரச்சாமான் முதலியவற்றிற் பூசப்படும் மினுக்கெண்ணெய்.

வார்வு vārvu, n. See வார்சு (W.)

வாரக்கட்டளை vāra-k-kaṭṭalai, n. < வாரம்² +. System by which villagers undertake to feed mendicants, etc., gratuitously in turn one day in a week; வாரந்தோறும் வீட்டுக்கொருநாளாகப் பரதேசி முதலியோர்க்கு அன்னமளிக்குந் திட்டம்.

வாரக்கட்டளைத்தம்பிரான் vāra-k-kaṭṭalai-t-tampirāṉ, n. < வாரக்கட்டளை +. Śaiva ascetic fed on *vāra-k-kaṭṭalai;* வாரக் கட்டளையில் உண்ணும் சைவத்துறவி. (W.)

வாரக்கட்டளைமடம் vārakkaṭṭalai-maṭam, n. < id. + மடம்². Mutt where *vāra-k-kaṭṭalai* is observed; வாரக்கட்டளை யேற்பாடுள்ள சத்திரம். (W.)

வாரக்கம் vārakkam, n. [T. *vārakamu.*] 1. See வாரகம்¹, 1. உன்றன் வாரக்கத்தைச் சிரக கத்தை வாங்கிக் கொண்டேனே (குருகூர்பள்ளு).

2. Money paid to a soldier on enlisting; சிப்பாயாகப் பதிந்துகொள்வோர்க்குக் கொடுக்கும் முன்பணம். (W.)

வாரக்காரன் vāra-k-kāraṉ, n. < வாரம்² + காரன்¹. Cultivator; உழுங் குடியானவன். (W.)

வாரக்குடி vāra-k-kuṭi, n. < id. + குடி⁴. Tenant or cultivator who receives a fixed share of the produce; குடிவாரத்துக்குப் பயிரிடும் விவசாயி. (W.)

வாரக்குடிச்சி vārakkuṭicci, n. Fem. of வாரக்குடி. Woman cultivator; வாரக்குடிப்பெண். (யாழ். அக.)

வாரக்குன்னல் vāra-k-kuṉṉal, n. perh. வாரம்² +. Malarial fever affecting cattle; ஒருவகை மாட்டுநோய்.

வாரகக்கடன் vāraka-k-kaṭaṉ, n. < வாரகம்¹ +. Agricultural loan; விவசாயத்தின்பொருட்டு உதவுங் கடன்.

வாரகசியம் vārakaciyam, n. A kind of root, கிழங்குவகை. (சங். அக.)

வாரகம்¹ vārakam, n. [T. *vārakamu.*] 1. Advance given to cultivators to enable them to carry on cultivation; விவசாயிகட்கு உதவியாகக் கொடுக்கும் முன்பணம். 2. Money lent on agreement to pay interest in kind; நெல்வட்டிக்குக் கொடுக்கும் பணம். (யாழ். அக.)

வாரகம்² vārakam, n. < *vāraka.* (யாழ். அக.) 1. Horse; குதிரை. 2. A pace of horse; குதிரை நடைவகை.

வாரகம்³ vārakam, n. < வார்⁴ + அகம்¹. Ocean; கடல். (அக. நி.)

வாரகம்⁴ vārakam, n. < வாரகம்¹. Moosly root. See நிலப்பனை. (சங். அக.)

வாரகிருமி vārakirumi, n. See வாரிகிருமி. (சங். அக.)

வாரகீரன் vārakīraṉ, n. < *vārakīra.* (யாழ். அக.) 1. Wife's brother; மைத்துனன். 2. Porter; சுமைகாரன்.

வாரங்கம்¹ vāraṅkam, n. < *vāraṅga.* Handle of weapon; ஆயுதப் பிடி. (சங். அக.)

வாரங்கம்² vāraṅkam, n. < *vāraṅka.* Bird; பறவை. (சங். அக.)

வாரச்சட்டம் vāra-c-caṭṭam, n. < வாரம்² +. A register showing the cultivator's share of the crop; குடியானவனுக்குரிய மகசூற் பங்கின் விவரம் குறிக்கும் பட்டி. (W. G.)

வாரச்சாப்பாடு vāra-c-cāppāṭu, n. <id.+. Food provided for students each day of the week in a different house; வாரந்தோறும் சோறு முறை ஒரு வீட்டிலாகச் சில வீடுகளில் மாணாக்கர்க்கு உதவும் உணவு. *Colloq.*

வாரசுந்தரி vāracuntari, n. <*vāra-sundarī*. Prostitute; வேசி. (யாழ். அக.)

வாரசூலம் vāra-cūlam, n. <வாரம்[2]+. See வாரசூலை.

வாரசூலை vāra-cūlai, n. <id.+. (Astrol.) Inauspiciousness of each day of the week for starting on a journey in a particular direction, indicated by the position of Śiva's trident on that day; சிவபிரானது சூலம் நிற்பதால் இன்ன இன்ன திசை இன்ன இன்ன கிழமையிற் பிரயாணத்துக்கு ஆகாதென்று விலக்கப்பட்ட கிழமைத்தோஷம் (சோதிட. சிந். 33.)

வாரசூனியம் vāra-cūṉiyam, n. <id.+. (Astrol.) Inauspiciousness of particular days of the week, indicated by the conjunction of the moon with particular *nakṣatras* on those days; சுபகாரியங்கட்குப் பொருந்தமில்லாது குறித்த நக்ஷத்திரமும் கிழமையும் சேர்கையாகிய தோஷம். (சங். அக.)

வாரசேவை vāra-cēvai, n. <*vāra-sēvā*. Company of harlots; வேசியர் கூட்டம். (யாழ். அக.)

வாரஞ்சாரம் vārañ-cāram, n. Redupl. of வாரம்[2]. See வாரம்[2], 6, 7. *Loc.*

வாரட்டு vāraṭṭu, n. See வாரப்பட்டை. *Loc.*

வாரட்டை vāraṭṭai, n. <வாரம்[1]+அட்டை. Beam supporting a roof. See வாரவட்டை.

வாரடம் vāraṭam, n. <*vāraṭa*. Field; வயல். (சங். அக.)

வாரடி[1]-த்தல் vār-aṭi-, v. intr. <வார்[4]+. To spread out and flow, as water; நீர் நிரவி யோடுதல். (யாழ். அக.)

வாரடி[2] vāraṭi, n. cf. வராடி. Cowry; பலகறை. (சங். அக.)

வாரடை[1] vār-aṭai, n. prob. வார்[3]+அடு-. [T. *varaḍa*, M. *variḍa*.] Mid-rib, as of a palm leaf; பனைமுதலியவற்றின் ஓலையீர்க்கு. (W.)

வாரடை[2] vār-aṭai, n. perh. வார்[1]-+எடை. [K. *vāraḍi*.] Uneven state of the balance; தராசின் ஏற்றத்தாழ்வான நிலை. (C. G.)

வாரடை[3] vāraṭai, n. <*vāratra*. Leather strap. See வரடை.

வாரடையோலை vār-aṭaiyōlai, n. prob. வாரம்[1]+அடையோலை. Deed of lease; குத்தகைப் பத்திரம்.

வாரந்து vārantu, n. <E. *warrant*. 1. Warrant for arrest; ஆளைச் சட்டுப்படுத்திப் பிடிக்க அரசாங்கத்தார் விடுக்கும் சட்டளை. 2. Security; பிணை. *Loc.*

வாரணசி vāraṇaci, n. <*vāraṇasī*. See வாரணாசி. (யாழ். அக.)

வாரணபுசை vāraṇa-pucai, n. <*vāraṇa-busā*. Plantain; வாழை. (சங். அக.)

வாரணம்[1] vāraṇam, n. <*vāraṇa*. 1. Conch; சங்கு. (பிங்.) வாரணத்தி னோசையுடைய (திருக். சாட்சி. 43). 2. Elephant; யானை. புகழ்மிக வாரணம் (மணி. 7, 115). 3. Pig; பன்றி. (நன். 271, மயிலை.) கனைவாரணம் பயின்றிடுங் ககைமால் (அரிசமய. குலசேக. 4). 4. Obstacle, obstruction; தடை. (பிங்.) 5. Screen, cover; மறைப்பு. வாரணமாலை (பாரத. நிரைமீ. 17). 6. Coat of mail, கவசம். (பிங்.) 7. Jacket; சட்டை. (சூடா.) 8. Protection; காப்பு. (W.) 9. Shield; கேடகம். (W.) 10. Leaving off; removal; நீக்குகை. (W.) 11. Delirium tremens; madness; உன்மத்தம். (அக. நி.) 12. Fowl; கோழி. பொறி மயிர் வாரணங் குறுகைக் கிளிப்ப (மணி. 7, 116). 13. Uṟaiyūr, an ancient capital of the Cōḻas; உறையூர். வைகறை யாமத்து வாரணங்கழித்து (சிலப். 11, 11.)

வாரணம்[2] vāraṇam, n. <*varaṇa*. Round berried cuspidate-leaved lingam tree. See மாவிலிங்கம்[2], 1. (W.)

வாரணம்[3] vāraṇam, n. <*vāruṇa*. Sea; கடல். (பிங்.) வாரணஞ் சூழ்புவி (தனிப்பா. ii, 167, 414).

வாரணம்[4] vāraṇam, n. See வாரணசி. மதத்திம நன்னாட்டு வாரணத் தன்னுள் (சிலப். 15, 178).

வாரணரேகை vāraṇa-rēkai, n. <வாரணம்[1]+. A kind of auspicious mark on the palm of the hand; மக்களின் நல்வாழ்வைக் காட்டும் உள்ளங்கை வரை. வள்ளி கையிற் கண்ட வாரண ரேகையீ தம்மே (திருவாரூர்க்குறவஞ்சி.).

வாரணவல்லபை vāraṇa-vallapai, n. <*vāraṇa-vallabhā*. See வாரணபுசை. (சங். அக.)

வாரணவாசி vāraṇavāci, n. Benares. See வாரணசி. வாரணவாசிப்பதம் (கலித். 60).

வாரணவாசிப்பதம் vāraṇavāci-p-patam, n. <வாரணவாசி+பதம்[1]. Sympathy, considering other's troubles as one's own, as characteristic of the residents of Benares;

வாரநீயிறுமிருவர்போலப் பிறர் வருந்தந்தைந் நம் வருந்துமாசக் கொண்டோழுந் தன்மை. வாரணை வ- பிடநூ பேடகதை (கலித். 60)

வாரணன் vāraṇan, n. < vāraṇa. Gaṇēśa; கணபதி. வாரணன் குமரன் வணங்குக கழற் பூரணை (தேவா. 785, 10).

வாரணாசி vāraṇāci, n. < Vārāṇasī. Benares, situate between the rivers Varaṇā and Asi; காசி. வாரணாசியோர் மறைவோம்பாளர் (மணி. 13, 3).

வாரணாவதம் vāraṇāvatam, n. < Vāraṇā-vata. An ancient town on the Ganges, near Hastināpura; அஸ்தினாபுரத்தை யடுத்துக் கங்கைக் கரையி லுள்ள பழைய ஊர். (பாரத. வாரணா 109.)

வாரணை vāraṇai, n. < vāraṇa. Obstruction; தடை. (பிங்.)

வாரணையம் vāraṇaiyam, n. < வாரணை. See வாரணை. (W.)

வாரத்தண்டு vārattaṇṭu, n. See வாரத் தளது. (சங். அக.)

வாரத்தளகு vārattaḷaku, n. Indian night-shade. See முள்ளி[1], 2. (மலை.)

வாரத்திட்டம் vāra-t-tiṭṭam, n. < வாரம்[2] + திட்டம்[1] (R. T.) 1. Adjustment of the shares of the produce, as *mēlvāram* and *kuṭivāram*; மேல்வாரங் குடிவாரங்களின் பிரிப்போழுங்கு. 2. A register kept by the village accountant of the respective shares of the produce assignable to the cultivators and proprietors; மேல்வாரதார்க் கும் குடிவாரதார்க்கும் உரிய மகசூல பங்கின் விவரங் குறிக்கும் கிராமக்கணக்கன் வைக்குங் கணக்கு.

வாரத்துக்குவளர்-த்தல் vārattukku-vaḷar-, v. tr. < id. +. To raise, as fowls, pigs, etc., on an agreement to share the proceeds of the sale with the owner; விற்பதாற் கிடைக்கும் இலாபத்தைச் சொந்தக்காரனோடு பகுத்துக்கொள்வ தாக ஒப்புக்கொண்டு கோழி பன்றி முதலியன வளர்த் தல். (W.)

வாரத்துண்டு vāra-t-tuṇṭu, n. < id. +. 1. Deduction made from the cultivator's share and added to that of the landlord or the government; குடிவாரத்தினின்று கழித்துச் சர்க்கார் அல்லது நிலச்சுவான்தாரின் மேல்வாரத்தோடு கூட்டும் சிறுபகுதி. (R. T.) 2. Unrealised balance of the landlord's share of the produce; நிலச் சுவான்தார்க்குரிய மேல்வாரத்தில் பாக்கி. (W.)

வாரநாரி vāra-nāri, n. < vāra-nārī. Prostitute; வேசி. (யாழ். அக.)

வாரப்பட்டா vāra-p-paṭṭā, n. < வாரம்[2] + பட்டா[2]. Rent-deed or *paṭṭā* fixing the amount of rent in kind; தானியத்துத்தீர்வையாகக் கொடுக்கும் பட்டா.

வாரப்பட்டை vāra-p-paṭṭai, n. < வாரம்[1] + பட்டை[2]. Bressummer, beam placed horizontally to support the roof above; மேற்கூரை தாங்கும் உத்திரம்.

வாரப்படு-தல் vāra-p-paṭu-, v. intr. < வாரம்[2] +. To show mercy; to pity; உருக்கங் கொள்ளுதல். (யாழ். அக.)

வாரப்பற்று vāra-p-paṟṟu, n. < id. +. Lands held on the sharing tenure, a share of the produce being received by the government or landlord in kind, opp. to *tīrvai-p-paṟṟu*; சர்க்கார் அல்லது நிலச்சுவான்தார் வாரமாகத் தானி யத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுமாறு விடும் நிலம். (C. G.)

வாரப்பாடு vārappāṭu, n. < வாரப்படு-. 1. Love; அன்பு. அவனுக்கு அவளிடத்தில் வாரப் பாடு. 2. Pity, mercy; உருக்கம். (யாழ். அக.) 3. Partiality, bias, prepossession; பட்சபாதம். (W.)

வாரப்பிரிவு vāra-p-pirivu, n. < வாரம்[2] +. Division of shares in cultivation; மேல்வாரங் குடிவாரங்களின் பிரிவு. (R. T.)

வாரபுசை vārapucai, n. < vāra-buṣā. See வாரணபுசை. (சங். அக.)

வாரம்[1] vāram, n. prob. வார்[1]-. 1. Mountain slope; மலைச்சாரல். (பிங்.) வாரமதெங்கும் . . . பாடிக நூர (இரகு. திக்கு. 258). 2. Verandah of a house; தாழ்வாரம். (W.) 3. Side; பக்கம். (சீவக. 5, 130, அரும்.) 4. (Mus.) Mellifluous song; சொல்லொழுக்கமும் இசையொழுக்கமுமுடைய இசைப்பாட்டு. (சிலப். 3, 67, அரும்.) 5. (Pros.) A member of *kali* verse; கலிப்பாவுறுப்புக்களு ளொன்று. (தொல். பொ. 464.) 6. (Drama.) Song of an accompanist sung as a relief to the chief singer; பின்பாட்டு. தோரிய மடந்தை வாரம் பாடலும் (சிலப். 6, 19). 7. Song in praise of a deity; தெய்வப்பாடல். வாரமிரண்டும் வரிசையிற் பாட (சிலப். 3, 136). 8. (Nāṭya.) A kind of dance; கூத்துவகை. (W.)

வாரம்[2] vāram, n. < vāra. 1. Days of the week, numbering seven, viz., *āti-vāram, cōma-vāram, maṅkaḷa-vāram, caumiya-vāram, kuru-vāram, cukkira-vāram, caṉi-vāram*; ஆதிவாரம் சோமவாரம் மங்களவாரம் சௌமியவாரம் குரு வாரம் சுக்கிரவாரம் சனிவாரம் என்ற ஏழு கிழமை கள். 2. Week; ஏழு கிழமைகள் கொண்ட காலப் பகுதி. (பிங்.) 3. Proprietorship, ownership; உரிமை. (யாழ். அக.) 4. Tax; குடியிறை. நடை

யக்லா வாரமகொண்ட-- (கம்பரா. [illegible]. 189). 5. Hire, rent; வாடகை [illegible] வாரத்துக்கு வளர்க்கிறேன். (W.) 6. Lease of land for a share of the produce; [illegible]. 7. Share of a crop or the produce of a field, of two kinds, viz., *mēlvāram*, *kuṭivāram*; மேல் வாரம் குடிவாரமென்னுமிரு வகைநெற்பங்கு. 8. Share, portion; பங்கு. [illegible] (தொல். பொ. 662, உரை). (சூடா.) 9. Half, moiety; பாதி. (தொல். பொ. 464, உரை.) 10. Love; அன்பு. [illegible] னெஞ்சமே (திவ். பெருமாள். 2, 7). 11. Partiality; பட்சபாதம். [illegible] வாரம் (திருக்கு. 55). 12. Impediment, obstacle; தடை. [illegible] 39). 13. Screen; திரை. (பிங். அக.) 14. Doorway; வாயில். (யாழ். அக.) 15. Multitude; crowd; திரள். (யாழ். அக.) 16. Sea; கடல். (பிங்.) 17. Vessel, பாத்திரம். (யாழ். அக.) 18. Turn, time; தடவை. [illegible] (சைவச. பொது. 287). 19. Vēdic chant or recitation, வேதச்சந்தை. [illegible] (T. A. S. i, 8). [illegible] (திவ். பெரியதி. 2, 10, 5).

வாரம்[3] vāram, *n.* < *pāra*. (பிங்.) 1. Boundary, limit, வரம்பு. 2. Bank, shore; நீர்க் கரை.

வாரம்படு-தல் vāram-paṭu-, *v. intr.* < வாரம்[2] +. To be prejudiced or biassed; to show partiality; பட்சபாதமுறுதல். வாரமபட்டுழித் தீயவு நல்லவா மே (சீவக. 888).

வாரம்பாடு-தல் vāram-pāṭu-, *v. intr.* < வாரம்[1] +. (Dram.) To sing in accompaniment; பின்பாட்டுப் பாடுதல். வாரம்பாடுந் தோரிய மடந்தையும் (சிலப். 14, 155).

வாரம்பிரி-த்தல் vāram-piri-, *v. tr.* < வாரம்[2] +. To divide the harvest between the cultivator and the landlord; சாகுபடி நெல் முதலியவற்றைக் குடிவார மேல்வார முதலிய விகிதப்படி பிரித்தல்.

வாரம்வை-த்தல் vāram-vai-, *v. intr.* < id. +. To be attached to; to have a strong liking for; to show concern; பிரியப்படுதல். என் கணவனை வாரம்வைத்துக் காதலனை (தாயு. பராபர. 227).

வாரமரக்கலம் vāra-marakkalam, *n.* perh. id. +. A kind of tax; ஒருவகை வரி. (Insc. Pudu. 149.)

வாரமாதர் vāra-mātar, *n.* < *vāra* +. See வாரஸ்திரீ. வாரமாதர் போன்ற (மேருமந். வைசயந். 17).

வாரமிருத்தல் vāram-iruttal, *n.* < வாரம்[2] + இரு-. Gathering of Vēdic scholars for being examined in the Vēdas; வேத பரீக்ஷைக்காகக் கூடும் வேதவித்துக்களின் சபை *Nāñ.*

வாரயம் vārayam, *n.* A prostrate herb. See பிரமி. (சங். அக.)

வாரல்வலை vāral-valai, *n.* < வாரு- +. Net; வலைவகை.

வாரவட்டை vāra-v-aṭṭai, *n.* < வாரம்[1] +. See வாரை[1], 3.

வாரவாணம் vāra-vāṇam, *n.* < *vāra-vāṇa*. 1. Quilted jacket; பஞ்சுபோட்டு தைத்த மெய்ச் சட்டை. (W.) 2. Breast-plate; மார்க்கவசம். (யாழ். அக.)

வாரவாணி vāra-vāṇi, *n.* < *vāra-vāṇi*. Harlot; வேசி. (யாழ். அக.)

வாரவாரம்[1] vāravāram, *n.* prob. *vāra-vāraṇa*. Armour; கவசம். (சது.)

வாரவாரம்[2] vāra-vāram, *adv.* < வாரம்[2] + வாரம்[2]. See வாராவாரம். *Loc.*

வாரவிசேஷம் vāra-vicēṣam, *n.* < *vāra* +. (Astrol.) Suitability of a particular day of the week for a particular purpose; இன்ன கிழமையில் இன்ன தொழில் செய்தற்குரியதென்னும் பொருத்தம். (சங். அக.)

வாரவிலாசினி vāra-vilācini, *n.* < *vāra-vilāsinī*. See வாரஸ்திரீ. (யாழ். அக.)

வாரவோரை vāra-v-ōrai, *n.* < *vāra* + *hōrā*. The first *mukūrttam* after sunrise; நாளின் முதல் முகூர்த்தநேரம். (பஞ்.)

வாரஸ்திரீ vāra-stirī, *n.* < *vāra-strī*. Harlot, prostitute; பொதுமகள். வாரஸ்திரீகளுக்குள் மூக்கை பென்று (குருபரம். பக். 91).

வாராக்கதி vārā-k-kati, *n.* < வா- + ஆ neg. +. Heaven, as the place from which there is no return; மோட்சம். வாராக்கதி புரைத்த வாமன் (சீவக. 1247).

வாராகம் vārākam, *n.* < *Vārāha*. 1. Viṣṇu's Boar-incarnation; திருமாலின் பன்றியவதாரம். வாராகமதாகி யிம்மண்ணினை யிடந்தாய் (திவ். பெரியதி. 4, 7, 8). 2. A Sanskrit astronomical treatise by Varākamikirar; வடமொழியில் வராக மிகிரரால் செய்யப்பட்ட ஒரு சோதிடக்கணிதநூல். நாராயணீயம் வாராக முதலிய கணிதங்களும (தொல். பொ. 75, உரை).

வாராகரம் vār-ākaram, *n.* < *vār* + *ākara*. Sea; கடல். வாராகர மேழுங்குடித்து (திருப்பு. 1035).

வராகன் varākaṉ, *n.* < *Varāha.* Viṣṇu, as having assumed the form of a boar; பன்றி யுருவமெடுத்த திருமால். [illegible] (திவ். பெரியதிருமடல். 6[illegible])

வாராகி vārāki, *n.* < *vārāhī* 1. Vārāhī, Sakti of the Boar-form of Viṣṇu, one of *catta-mātar*, q.v.; சத்தமாதரில் வராகாவதாரத்தின் சத்தி. 2. Sow; பெண்பன்றி (யாழ். அக.) 3. Earth; பூமி. (யாழ். அக.) 4. A bulbous plant; ஒருவகைக் கிழங்குச்செடி. (யாழ். அக.)

வாராங்கனை vārāṅkaṉai, *n.* < *vārāṅganā.* See வாரஸ்திரீ. (யாழ். அக.)

வாராசனம் vārācaṉam, *n.* < *vāri-āsana.* Water-pot; நீர்ச்சாடி. (யாழ். அக.)

வாராடை vārāṭai, *n.* Leather strap. See வாரடை.

வாராணசி vārāṇaci, *n.* < *Vārāṇasī.* Benares. See வாரணாசி. (பிங்.)

வாராததனால்வந்ததுமுடித்தல் vārā-tataṉāl-vantatu-muṭittal, *n.* < வா-+ஆ neg.+வா-+. (Gram.) A literary device by which the sense of a sūtra defectively expressed is rendered complete; ஒரு பொருண்மைச்த வேண்டும் இலக்கணம் சிலப வாராததோர் சூத்திரந்தானே அங்ஙனம் வந்த பொருண்மைச்த வேண்டும் முடிபு கொள்ளுந் தந்திர வுத்திவகை. (தொல். பொ. 666).

வாராமற்பண்ணு-தல் vārāmaṟ-paṇṇu-, *v. tr.* prob. வா-+ஆ neg.+ To get by heart; மனப்பாடஞ்செய்தல். *Colloq*

வாராவதி vārāvati, *n.* perh. வா-[1]+வதி [T. *vārādhi*, K. *vārādhi.*] Bridge; பாலம். (W.)

வாராவந்தி vārā-vanti, *n.* < வா-+ஆ neg +வா-. That which comes or occurs of necessity; கட்டாயமாய் வருவது. (சங். அக.)

வாராவரத்து vārā-varattu, *n.* < id.+id. +. Unjust or inequitable acquisition or income; அநீதியாய் வந்தது. (யாழ். அக.)

வாராவரவு vārā-varavu, *n.* < id.+id.+. Rare visit; அபூர்வமான வருகை. வாராவரவாக வந்தருளு மோனகுருவே (தாயு. பைங்கிளி. 51).

வாராவாரம் vārā-vāram, *adv.* < வாரம்[2] +வாரம்[2]. Weekly; வாரந்தோறும்.

வாராவாரி vārā-vāri, *n.* prob. வா-+ஆ neg.+வாரி[1]. Plenty; மிகுதி. (யாழ். அக.)

வாராவுலகம் vārā-v-ulakam, *n.* < id.+id. +. 1. See வாராக்கதி. 2. Heaven, hero's heaven; வீரர் முதலியோர் அடைதற்குரிய சுவர்க்கம். வாராவுலகம் புகுதல் வொன்றெனா (புறநா. 341).

வாராவுலகு vārā-v-ulaku, *n.* < id.+id +. See வாராக்கதி. வாராவுலகருள வல்லாயச்சியே (தேவா. 300, 9).

வாரானை vārāṉai, *n.* < id. A section of *piḷḷai-t-tamiḻ*, in which an one-year old child is described as being invited by its mother and others to come to them, one of ten *āṇ-paṟ-piḷḷai-t-tamiḻ*, q.v. or *peṇ-paṟ-piḷḷai-t-tamiḻ*; பிள்ளைத்தமிழில் ஆண் அல்லது பெண் குழந்தையைத் தன்னிடம் வருக என்று தாய் முதலியோர் அழைப்பதாகக் கூறும் பருவம். (பிங்.) யாறறிய முத்தமே வாரானை (வச்சணந். செய 8).

வாரானைப்பருவம் vārāṉai-p-paruvam, *n.* < வாரானை+. See வாரானை.

வாரி[1] vāri, *n.* < வா-. 1. Income, resources; வருவாய். (பிங்.) புயலென்னும் வாரி (குறள், 14). 2. Produce; விளைவு. மாரிபொய்யப்பினும் வாரி குன்றினும் (புறநா. 35). 3. Grain; தானியம். (யாழ். அக.) 4. cf. *vārya.* Wealth; செல்வம். (பிங்.)

வாரி[2] vāri, *n.* < வார்[1]-. 1. Pole for tightening a package or pack; மூட்டைகளை இறுக்கிக்கட்ட உதவும் கழி. *Loc* 2 Lath tied lengthwise at the edge of a thatched roof; கூரைமுகப்பில் கவைத்துக்கட்டுங் குறுக்குக் கழி. 3. Channel for draining off the rain water from a roof; waterway; கூரையினின்று வடியும் நீரைக்கொண்டு செல்லுஞ் சால். 4. Plank across a dhoney; தோணிப்பலகை. (W.) 5. Sluice; மடை. (W.)

வாரி[3] vāri, *n.* < வாரு-. (W.) 1. cf. *vāra-kīra.* Comb, சீப்பு. 2. Rake; குப்பைவாருங் கருவி.

வாரி[4]**-த்தல்** vāri-, 11 *v. tr.* < *vr.* 1. To hinder, obstruct; தடுத்தல். (சூடா.) 2. To asseverate, swear; ஆணையிட்டுக் கூறுதல். (யாழ். அக.) 3. To conduct, drive, as a horse; நடத்துதல். பரிமா வாரித்த கோமான் (இறை. 13, உரை, பக். 91).

வாரி[5] vāri, *n.* < வாரி[4]-. 1. Impediment, obstruction; தடை. (சூடா.) 2. Wall, fortification; மதிற்சுற்று. (பிங்.) வடவரை நிலைப்பிற் சூழ வாரியாப புரிவித்து (கந்தபு. அசுரர்யாக. 36). 3. Stadium; செண்டுவெளி. குஞ்சரம் வாரியுள் விளைத்தவே (சீவக. 275). 4. Portion; பகுதி. (பிங்.)

வாரி[6] vāri, *n.* < *vāri.* 1. Water; நீர். (பிங்.) (தக்கயாகப். 67, உரை.) 2. Flood; வெள்ளம். (பிங்.) வணிக மாக்களை யொத்ததவ் வாரியே (கம்பரா. ஆற்றுப். 7). 3. Sea; கடல். (பிங்.) (தக்கயாகப். 67, உரை.) 4. Reservoir of water; நீர்நிலை.

(பிங்.) 5. Literary work; நூல். (அக. நி.) 6. Sarasvatī; சரச்சுவதி. (யாழ். அக.) 7. A kind of lute, வீணைவகை. (சூடா.) 8. Flute; pipe; இசைச் குழல். (பிங்.) 9. Kheddha; யானைபடும்படுத்து மிடம். வாரிக்கோட்டு . . . நிரைய (பெருங். 572). 10. Rope for tying an elephant; யானைகட்டுங் கயிறு. (யாழ். அக.) 11. Elephant-stable; யானைக் கோட்டம். குஞ்சரம . . . மடிப்படை நிலை வாரிகள் (சீவக. 81).

வாரி[7] vāri, n. prob. dvāri loc sing. of dvār. 1. Entrance; வாயில். (பிங்.) 2. Door; கதவு. (உரி. நி.) 3. Path; வழி. (பிங்.)

வாரி[8] vāri, part. < U. wārī. Suffix meaning 'according to', முறையில் என்னும் பொருளில் வந்த் சொல். உருப்படிவாரி.

வாரிக்காய்ச்சல் vāri-k-kāyccal, n. < வாரு- +. Epidemic fever, கொள்ளைநோயாகிய சுரம். (யாழ். அக.)

வாரிக்காலன் vāri-k-kālan, n. prob வாரி[1] + கால்[1]. Cattle; கால்நடை. Loc

வாரிக்கொண்டுபோ-தல் vārikkoṇṭu-pō-, v. tr. < வாரு- + கொள்- +. To sweep away; to destroy wholesale, as an epidemic; ஒருசேர அழித்தல்.

வாரிகம் vārikam, n. Buckler-leaved moon-seed. See பொன்முசுட்டை, 2. (நாமதீப. 291.)

வாரிகிருமி vāri-kirumi, n. < vāri-krmi. Leech; அட்டை. (யாழ். அக.)

வாரிச்சி vāricci, n. (Natya) A kind of masquerade dance; வரிக்கூத்துவகை. (சிலப். 3, 13, உரை, பக். 88.)

வாரிசம் vāricam, n. < vāri-ja. 1. See வாரிசாதம். (பிங்.) பாத வாரிசத்தில் விழாதே (திருப்பு. 1097). 2. Conch; சங்கு. (யாழ். அக.) 3. Salt; உப்பு. (யாழ். அக.)

வாரிசரம் vāri-caram, n. < vāri-cara. Fish; மீன். (யாழ். அக.)

வாரிசன் vārican, n. < vāri-śa. Viṣṇu; திருமால். (யாழ். அக.)

வாரிசாதம் vāri-cātam, n. < vāri-jāta. Lotus; தாமரை. வாரிசாதக் காலைமலரென மலாந்த முகமும (பாரத. பதினேழா. 247).

வாரிசாமரம் vāri-cāmaram, n. < vāri-cāmara. Moss; நீர்ப்பாசி. (சங். அக.)

வாரிசாலயன் vāricālayan, n. < vāri-ja + ā-laya. Brahmā; பிரமன். (தக்கயாகப். 67, பி-ம்.)

வாரிசாலையன் vāri-cāl-aiyan, n. prob. வாரி + சாலை +. Varuṇa; வருணன். (தக்கயாகப். 67.)

வாரிசு vāricu, n. See வாரிசு.

வாரிசுநாமம் vāricu-nāmam, n. < வாரிசு + நாமம். Certainty of title, உரிமையுறுதி. (யாழ். அக.)

வாரித்திரம்[1] vārittiram, n. < vāri-dra. Shepherd koel. See சாதகப்பட்சி. (யாழ். அக.)

வாரித்திரம்[2] vārittiram, n. < vari-trā. Umbrella of palm leaves; ஓலைக்குடை. (சங். அக.)

வாரிதம்[1] vāritam, n. < vāri-da. Rain-cloud, as giving water; மேகம். வாரிதத்தின் மேனிக்க கொண்டக்காரர் (பதிசா. 1, 4).

வாரிதம்[2] vāritam, n. < vārita. Obstacle; தடை. (யாழ். அக.)

வாரிதி vāriti, n. < vāri-dhi. Ocean; கடல். எழுவாரிதி கழியப்பட்ப (தக்கயாகப். 269).

வாரிதித்தண்டு vāriti-t-taṇṭu, n. < வாரிதி +. Coral; பவளம். (சங். அக.)

வாரிதிநாதம் vāriti-nātam, n. < id. + நாதம்[1]. Conch; சங்கு (சங். அக.)

வாரிதிவிந்து vāriti-vintu, n. < id. +. Cuttle-bone; கடனுரை. (யாழ். அக.)

வாரிநாதம் vāri-nātam, n. < vāri-nātha. (யாழ். அக.) 1. Ocean; கடல் 2. The nether world; பாதாளம். 3. Cloud; மேகம்.

வாரிநாதன் vāri-nātan, n. < vāri-nātha. Varuna; வருணன். (யாழ். அக.)

வாரிநிதி vāri-niti, n. < vāri-nidhi. Ocean; கடல். (யாழ். அக.)

வாரிப்பிரசாதம் vāri-p-piracātam, n. < vāri + prasāda. Clearing-nut tree. See தேற்று. (சங். அக.)

வாரிப்பிரவாகம் vāri-p-piravākam, n. < id. +. (யாழ். அக.) 1. Flood; நீர்ப்பெருக்கு. 2. Waterfall; அருவி.

வாரிபர்ணி vāriparṇi, n. < vāri-parṇī. Creeping bindweed. See வள்ளை, 1. (சங். அக.)

வாரியப்பெருமக்கள் vāriya-p-peru-makkaḷ, n. < வாரியம் +. Members of a village assembly; ஊராளும் சபையோர். ஊரமை செய்யும் வாரியப்பெருமக்களோமே (S. I. I. i, 117).

வாரியம் vāriyam, n. prob. a-f¹. Office of supervision; மேல்விசாரணை செய்யும் உத்தியோகம். ஸ்ரீ... (S. I. I. ...).

வாரியல் vāriyal, n. Corr. of ... Nāñ.

வாரியன்¹ vāriyan, n. < ... 1. Supervisor; மேல்விசாரணை செய்வோன். ... (T. A. S. ii, ..., 7) ... 19). 2. Supervising officer who sees that the grain at the threshing-floor is properly heaped up and sealed with cowdung marks, களத்துநெல்லைச் சரியாகக் குவித்துச் சாணிப்பாலிட்டுக் காவல்செய்வதை மேற்பார்க்கும் உத்தியோகஸ்தன் (Rd. M. 3...) 3. One who heaps up grain on the threshing-floor for measuring; களத்தில் நெல்லையளப்பதற்காக ... குவித்துச் சேர்ப்பவன். Rd. 4. Poll messenger who summons the people of his caste to attend caste meetings, festivals, funerals, etc., ... சாதிவிசேஷங்களுக்கு ... அழைப்பவன். Loc.

வாரியன்² vāriyan, n. perh. ... Horseman; குதிரைப்பாகன். ... குதிரைப்பாக ... அரசவாரியரும் (... 31, ...).

வாரியிறை-த்தல் vāri-y-iṟai-, v. tr. < வாரு-+. (W.) 1. To scatter; சிதறச்செய்தல். 2. To waste; வீணாக்குதல். 3. To give liberally; மிகுதியாகக் கொடுத்தல்.

வாரியுளுயர்நிலம் vāri-y-uḷ-uyar-nilam, n. < வாரி⁵+உள்¹+... High ground within the fort, adjoining its walls, கோட்டைமதிலின் உள்ளிடமாகச் சுற்றிவருதற்குரிய மேடான ஒடுக்கவழி (பிங்.)

வாரியுற்பவம் vāri-y-uṟpavam, n. < vāri-yudbhava. Lotus; தாமரை. (யாழ். அக.)

வாரியோட்டு vāri-y-ōṭṭu, n. < வாரி⁶+ ஓடு-. Stream, canal; நீரோடை. வாரியோட்டில் வலாகரித ... (மேருமந். 652).

வாரிரசிதம் vāri-racitam, n. prob. vāri+ rajata. Silvery sand; வெள்ளிமணல். (சங். அக.)

வாரிரதம் vāri-ratam, n. < vāri-ratha. Raft, as in a floating festival; boat; தெப்பம். (யாழ். அக.)

வாரிராசி vāri-rāci, n. < vāri-rāśi. Ocean; கடல். (யாழ். அக.)

வாரிருகம் vārirukam, n. < vāri-ruha. Lotus; தாமரை. (சங். அக.)

வாரிவளை-த்தல் vāri-vaḷai-, v. tr. < வாரு- +. To encompass; to gather together; to take in a sweep; ஒருசேரத் திரட்டுதல். வாரி ... கொண்டான்.

வாரிவாகம் vāri-vākam, n. < vāri-vāha. Cloud; மேகம். (சூடா. அக.)

வாரிவிடு-தல் vāri-viṭu-, v. tr. < வாரு-+. See வாரியிறை-, 3.

வாரிசம்¹ vāricam, n. < vāri-ja. 1. See வாரிசாதம். (சங். அக.) 2. A mythical gem. See சிந்தாமணி, 1. (நாமதீப. 385.)

வாரிசம்² vāricam, n. < vārīśa. Ocean; கடல். (சங். அக.)

வாரு-தல் vāru-, 5 v. tr. [K. bāru.] 1. To take by handfuls; to take in a sweep; to scoop; அள்ளுதல். உறுபொருள் வாரி யுண்டு (கம்பரா. ... 15). 2. To take in or grasp with avidity; ஆவலோடு கொள்ளுதல். வாரிக் கொண்ட ... விழுங்குவனை காணில் (திவ். திருவாய். 9, 6, 10). 3. To gather; தொகுத்தல். கைவளை வாரினை கொண்டு ... (பு. வெ. 9, 29). 4. To remove, carry off in great numbers, as plague, flood, etc.; மிகுதியாகக்கொண்டு செல்லுதல். 5. To snatch away; கவர்தல். (திவா.) மாதா வனைதுகில் வாரு ... (கம்பரா. ஆறுபு. 15). 6. To rob, steal; திருடுதல் (யாழ். அக.) 7. To dig and take up; தோண்டி யெடுத்தல். வள்ளி வாரிய குழியின் (சீவக. 1565). 8. To winnow; கொழித்தல் (திவா.) 9. To sift, as with a sieve or by immersing in water; அரித்தல். வாரு... வாருன புழுகுகல் (பெரும்பாண். 10...). 10. To comb, as the hair; மயிர் முதலியன சீவுதல். கோதி வாரி முடித்த பாரிய கொண்டை (அரிச். பு. இந்திர. 16). 11. To play upon, as the strings of a lute; யாழ்நரம்பைத் தடவுதல். வாரியும் வடித்து முந்தியு முறழ்ந்தும் (பொருந. 23). 12. To trim, as a palmyra leaf to write on; ஓலையை எழுதுதற்குரிய இதழாகச் செம்மை செய்தல். 13. To plaster, smear; பூசுதல். (நெடுநல். 110, உரை.)

வாருகம் vārukam, n. < urvāruka. 1. Cucumber; வெள்ளரி. (மலை.) 2. Colocynth. See பேய்க்கொம்மட்டி. (தைலவ.)

வாருகல் vārukal, n. Corr. of வாருகோல்.

வாருகோல் vāru-kōl, n. < வாரு- + கோல்¹. Broom; துடைப்பம். (பிங்.) வங்காள மேறுகினும் வாருகோ லொருகாசு மட்டன்றி யதிக மாமோ (கும்பே. சத. 46).

வாருண்டகம் vāruṇṭakam, n. See வாருண்டம்¹. (திவா.)

வாருண்டம்¹ vāruṇṭam, n. A fabulous eight-legged bird. See எண்காற்புள். (சூடா.)

வாருண்டம்² vāruṇṭam, n. <vāruṇḍa. (யாழ். அக.) 1. Excretion from the eyes; பீளை. 2. Excretion from the ears, wax; குறும்பி.

வாருணதீர்த்தம் vāruṇa-tīrttam, n. <vāruṇa+. See வாருணஸ்நானம். தெளிவா படித்து ... வாருணதீர்த்தம் (கூர்மபு. நித்தியகரும. 5).

வாருணப்படை vāruṇa-p-paṭai, n. <வாருணம்¹+. The mystic arrow whose presiding deity is Varuṇa. See வருணாஸ்திரம். ... வாருணப் படையினை ... (கந்தபு. முதனாட். 91)

வாருணம்¹ vāruṇam, n. <vāruṇa. 1. That which relates to Varuṇa; வருணனுக்குரியது. 2. West; மேற்கு (பிங்.) 3. The 13th of the 15 divisions of a day; பகல் பதினைந்து முகூர்த்தத்துள் பதின்மூன்றாவது. (விதான. குணாகுண. 73, உரை.) 4. A secondary Purāṇa, one of 18 upa-purāṇam, q.v.; உபபுராணம் பதினெட்டனுள் ஒன்று. (பிங்.) 5. Sea; கடல். (பிங்.) 6. A species of horse whose chest or belly is white in colour; மார்பிலேனும் வயிற்றிலேனும் வெள்ளை நிறமமைந்த குதிரைவகை. அரத்த வைகரை ... பரியினோடே வாருணமாம் (திருவிளை. நரிப். 115). 7. Round-berried cuspidate-leaved lingam tree. See மாவிலிங்கம்², 1. வாருண மென்பேரில (காஞ்சிப்பு. சிவ. 61)

வாருணம்² vāruṇam, n. <vāruṇī. Spirituous liquor; கள் (பிங்.)

வாருணஸ்நானம் vāruṇa-snāṉam, n. <vāruṇa+. Bathing, as in rivers, tanks, etc.; நதி முதலியவற்றின் நன்னீரில் ஸ்நானஞ் செய்கை. (சித. சிகா. ஸ்மிருதி. 12, உரை.)

வாருணி¹ vāruṇi, n. <vāruṇi. Sage Agastya; அகத்தியமுனிவன். (அபி. சிந்.)

வாருணி² vāruṇi, n. <vāruṇī. 1. The daughter of Varuṇa; வருணன் மகள். வாருணை யுருவை வாருணி யென்ன (காஞ்சிப்பு. வீராட். 44). 2. The consort of Varuṇa; வருணனது தேவி. 3. See வாருணம்². (சங். அக.) 4. The sōma plant, ஆட்டாங்கொடி. (தைலவ.) 5. The 24th nakṣatra. See சதயம். (W.) 6. See வாருணம்¹, 2.

வாருதி vāruti, n. Sal ammoniac; நவச்சாரம். (சங். அக.)

வாருவகை vāruvakai, n. perh. வார்⁴. Water; நீர். (சங். அக.)

வாருணீ vāruṇī, n. <vāruṇī. (யாழ். அக.) 1. See வாருணி². 2. The 25th nakṣatra. See பூரட்டாதி.

வாரெழுத்தாணி vār-eḻuttāṇi, n. <வார்⁴+. A kind of iron style for writing; எழுத்தாணிவகை. (W.)

வாரை¹ vārai, n. <vāra. 1. Bamboo; மூங்கில். வாரை ... (கந்த. ஆற்று 5) 2. Pole for carrying loads; காவுதடி. (W.) 3. See வாரி³ 1, 2. 4. Rafter, beam; வைமரம். (W.) 5. Anything long and narrow; நீண்டு ஒடுக்கமானது. 6. Flat fish, brownish or purplish black, attaining 16 in. in length, Stilodes ...; ... நீளம் 16 அங்குலம் வரை வளர்ச்சியுள்ள மீன்வகை.

வாரை² vārai, n. <ஆவாரை. Tanner's senna. See ஆவிரை (சூடா. உரை.)

வால்¹ vāl, n. <bāla. 1. Youth, tenderness; இளமை. ... (சிலப். 16, 35). 2. Purity; தூய்மை. (பிங்.) ... (புறநா. 1). 3. Whiteness; வெண்மை. ... (குறள், 1121). 4. Goodness; நன்மை. ... (மதுரைக். 536). 5. Greatness; பெருமை. (பிங்.) ... (சீவக. 1349, 9). 6. Abundance; மிகுதி. (சூடா.) ... (மலைபடு. 115).

வால்² vāl, n. <vāla. 1. Tail; விலங்குகளின் பின்புறம் நீண்டு தொங்கும் உறுப்பு. ... (நாலடி, 213). 2. Anything long or elongated; நீளமானது. 3. Mischievous person; சேட்டைசெய்பவ-ன்-ள். 4. Mischief; சேட்டை. Loc.

வால்³ vāl, n. See வாலுழுவை. ... (பாலவா. 774).

வால்கரண்டி vāl-karaṇṭi, n. <வால்²+. See வாற்கிண்ணம். Loc.

வால்கனி vālkaṉi, n. <U. valākhāṇa. Balcony; மேன்மாடத்தில் முன்புறமாக நீண்டுள்ள அட்டாலை.

வால்கிண்ணம் vāl-kiṇṇam, n. <வால்²+. See வாற்கிண்ணம். Loc.

வால்தரகு vāl-taraku, n. <id.+. Tax on cattle, as calculated at so much per tail; கால்நடைகளுக்கு விதிக்கும் வரி. Loc.

வால்நட்சத்திரம் vāl-naṭcattiram, n. <id.+. Comet; தூமகேது.

வால்நறுக்கு vāl-naṟukku, *n.* <id.+. Ola slip cut off from the lower end of a palm-leaf; ஓலையின் அடிப்புறத்துண்டு. (W.)

வால்நீளம் vāl-nīḷam, *n.* <id.+. See வால்வீச்சு, 2. *புழைக்கடை வாலநீளமும* (S. I. I. iv, 86).

வால்மரம் vāl-maram, *n.* <id.+. Long pole attached to the pivot, used in a mill for grinding lime-mortar; சுண்ணும்பரைக்கும் உருளை சேர்த்த மரம். (*கட்டடசா.* 15.)

வால்மிளகு vāl-miḷaku, *n.* <id.+. Cubeb, m. cl., *Piper cubeba;* கோடிவகை. (*பதார்த்த.* 953.)

வால்மீகபலம் vālmīka-palam, *n.* See வான்மீகபலம். (*அரு. அக.*)

வால்மீகம் vālmīkam, *n.* <*Vālmīka.* The Rāmāyaṇa, as composed by Vālmīki; வான்மீகி முனிவர் இயற்றிய வடமொழி இராமாயணம். (W.)

வால்மீகி vālmīki, *n.* <*Vālmīki.* A sage, the author of the Rāmāyaṇa; வடமொழியில் இராமாயணமியற்றிய முனிவர். (W.)

வால்மீன் vāl-mīṉ, *n.* <*வால்*[2]+*மீன்*[1]. See வால்நட்சத்திரம். (W.)

வால்முளைத்தல் vāl-muḷaittal, *n.* <id. +*முளை*[1]-. Becoming mischievous, as resembling a monkey; சேட்டை செய்கை.

வால்முறுக்கு-தல் vāl-muṟukku-, *v. tr.* <id.+. To provoke, irritate, as an animal by twisting its tail; தூண்டிவிடுதல்.

வால்வரிக்கொடுங்காய் vāl-vari-k-koṭuṅ-kāy, *n.* <*வால்*[1]+*வரி*[1]+. Cucumber; வெள்ளரிக் காய். (*சிலப்.* 16, 25, *அரும்.*)

வால்வீச்சு vāl-vīccu, *n.* <*வால்*[2]+. 1. Measurement from front to rear, as of a house; வாசல்முதல் கொல்லைவரையுள்ள வீட்டின் நீட்சியளவு. 2. That which is long and narrow; அகலக்கட்டையாய் நீண்டிருப்பது.

வால்வெட்டு-தல் vāl-veṭṭu-, *v. intr.* <id. +. To lash the tail in rage, as a beast; கோபத்தினால் வாலைத்தூக்கி அடித்தல். *வால் வெடிபபனவாகிய சிங்கம்* (*சீவக* 1902, *உரை*).

வால்வெள்ளி vāl-veḷḷi, *n.* <id.+. See வால்நட்சத்திரம். (*சங். அக.*)

வால்வை-த்தல் vāl-vai-, *v. intr.* <id.+. *Loc.* 1. To add details; to give finishing touches; வேண்டிய உறுப்புகளைச் சேர்த்துப் பூரணஞ்செய்தல். 2. To exaggerate; மிகுத்துக் கூறுதல்.

வாலக்கிரகம் vāla-k-kirakam, *n.*<*bāla*+. Planetary influences said to cause ailments during childhood; குழந்தைப்பருவத்திற் பிணியை விளைவிக்கும் கிரகக்கோளாறு.

வாலகம் vālakam, *n.* <*vāla-ka.* Tail; விலங்கின் வால். (W.)

வாலகன் vālakaṉ, *n.* <*bāla-ka.* Youth; இளைஞன். *வாலகருடன் பண்டு கண்டகதை பல்லவோ* (*திருவேங். சத* 2).

வாலகிரகக்கடி vālakiraka-k-kaṭi, *n.* <*வாலக்கிரகம*+*கடி*5. The evil spirit of *vāla-k-kirakam;* வாலக்கிரகமாகிய பேய். *மாயையானைத செய்தோர் மைந்தா வாவுமயில் வாகனன்றனை வால கிரகக கடியான் மாழ்கலில்லா ராவா* (*சேதுபு. கா சார.* 24).

வாலகிருமி vāla-kirumi, *n.* <*vāla-krimi.* Louse; பேன். (*சங். அக.*)

வாலகில்லியர் vālakilliyar, *n.* <*Vāla-khilya.* A class of Ṛṣis of the size of a thumb; கட்டைவிரலளவு வடிவுடைய ஒருசார் முனிகணத்தார். *அறுபதினாயிரம் வாலகில்லியரைக் கிருதுவினோ யிணைந்து பெற்றுள* (*கூர்மபு. பிரு.* 8).

வாலகிலர் vālakilar, *n.* See வாலகில்லியர். *வாலகிலர்முனம் வாழ்த்த வாகது* (*இரகு. இலவணா.* 32).

வாலகிலியர் vālakiliyar, *n.* See வாலகில்லியர். *வாலகிலியரும் வந்தீண்டி* (*பதினொ. திருக் கைலா.* 50).

வாலசரம் vālacaram, *n.* A kind of paddy, as originally from Balasore, a town in Orissa; ஒரிஸ்ஸா நாட்டிலுள்ள வாலசோர் என்ற ஊரிலிருந்து முதலிற் கொண்டுவரப்பெற்றுத் தமிழ்நாட்டிற் பயிரிடப்படும் ஒருவகை நெல். (W.)

வாலசரிதைநாடகம் vāla-caritai-nāṭa-kam, *n.* <*bāla*+*carita*+. Dances of Kṛṣṇa in His boyhood; கண்ணபிரான் இளமைப்பருவத்து நடித்த கூத்து. (*சிலப்.* 17, *கருப்பம். பக்.* 442.)

வாலசிகிற்சை vāla-cikiṟcai, *n.* <id.+. 1. Medical treatment of children, குழந்தை வைத்தியம். 2. Treatise on the medical treatment of children; குழந்தை வைத்தியங் கூறும் நூல். *வாலசிகிற்சையிற கூறுகின்ற தெய்வப்பகை* (*சீவக.* 364, *உரை*).

வாலசூரா vālacūrā, *n.* [T. *vālarasi.*] (L.) 1. Fish-poison cedar, *Walsura;* மரவகை. 2. Ochre-flowered fish-poison cedar. See மலை விராலி.

வாலதி vālati, *n.*<*vāladhi.* 1. Tail; வால். (பிங.) *விரியுரோம வாலதிகளில்* (*பாரத. காண்டவ.* 18). 2. Tail of an elephant; யானைவால். (*திவா.*)

வாலதிப்போளம் vālati-p-pōlam, *n.* perh. *pālanki*+*vōla*. cf. வாழாத்திப்போளம். Gum-myrrh; சாம்பிராணி வகை. (J.)

வாலபத்திரம் vāla-pattiram, *n.* <*bāla-patra*. Ceylon ebony. See கருங்காலி, 2. (மூ. அ.)

வாலபுட்பி vāla-putpi, *n.* <*bāla-puṣpī*. Arabian jasmine. See முல்லை, 1. (மலை.)

வாலம்[1] vālam, *n.* <*vāla*. 1. Tail; வால். கட்செவி வாலமும் பணமும் மிருகதையிற் பறழி (காஞ்சிப்பு மணிகண. 14). 2. Hair of head; தலை மயிர். (W.) 3 Long, narrow strip; நீண்டு அகலம் குறுகிய துண்டு. 4. Rags, tatters; கந்தைத் துணி. (J.)

வாலம்[2] vālam, *n.* <*bāla*. See வாலிபம். வால வயதினை மயக்கு மடநதையரும (பிரபோத. 27, 15).

வாலம்[3] vālam, *n.* <*bhindi-pāla*. Short javelin. See பிண்டிபாலம். வாலமுதல வாயுதம் (கமபரா. ஊர்தே. 69).

வாலம்[4] vālam, *n.* <E. Volume; தனியாகக் கட்டடஞ்செய்த புத்தகம். *Mod.*

வாலமஞ்சாடி vālamañcāṭi, *n.* An ancient tax; பழைய வரிவகை. (S. I. I. i, 108)

வாலமதி vāla-mati, *n.* <வாலம்[2]+மதி[3]. Crescent moon; இளஞ்சந்திரன். வாலமதி யெந்தை சூடும பனிமலரோ (தேவா. 1200, 1).

வாலமனை vāla-manai, *n.* <id.+. Out-house; அகப்புறத்தமைந்த சிறுவீடு. வாலமனை யகத்துச் சாரநதான் தலைமகன் (இறை. 21, உரை, பக். 112).

வாலமாலம் vālamālam, *n.* Yellow orpiment. See அரிதாரம், 1. (மூ. அ.)

வாலமூடிகம் vālamūṭikam, *n.* <*bāla-mūṣika*. Rat; mouse; எலி. (சிவதரு. பரிகார. 70)

வாலரசம் vāla-racam, *n.* prob. வாலை[2]+. Essence of vermilion; சாதிலிங்கத்தின் வடித்த ரசம். (W.)

வாலரவி vāla-ravi, *n.* <*bāla*+. The morning sun; உதயகால சூரியன். பூஙகாவில் வநது நுழைந்து செல்லும் வாலரவி (விறலிவிடு. 1007).

வாலரிக்கொடுங்காய் vāl-ari-k-koṭu-ṅ-kāy, *n.* <வால்[1]+அரி[5]+. Cucumber; வெள்ளரி. (சிலப். 16, 25, உரை.)

வாலரியுரி vāl-ari-y-uri, *n.* perh. id.+அரி[7]+உரி[3]. A medicinal bark. See கிளியூறற்பட்டை. (தைலவ.)

வாலருவி vāl-aruvi, *n.* <id.+. (Jaina.) A form of meditation. See சுக்கிலத்தியானம். வாலருவி வாமன் (சீவக. 291).

வாலலீலை vāla-līlai, *n.* <*bāla*+. Juvenile sport, child's play; இளமை விளையாட்டு. ஒரு வாலலீலை நடித்தரு ளெநதை (பிரபுலிங. விமலை. 43).

வாலவயது vāla-vayatu, *n.* <id.+. Youth; இளமை. வாலவயதாகி (திருப்பு. 905).

வாலவாசக்குரங்கு vāla-vāca-k-kuraṅku, *n.* prob. வாலம்[2]+வாசம்[2]+. Mischievous child, as a young monkey; துஷ்டப்பிள்ளை. (W.)

வாலவாய் vāla-vāy, *n.* <வாலம்[1]+. Madura, as encircled by a serpent; மதுரை. வாலவாய் பொரிநத மதிமுடித தனிமுதல (கல்லா. 48).

வாலவாயசம் vālavāyacam, *n.* <*vāla-vāya-ja* Lapis lazuli, cat's-eye; வைடூரியம். (சது.)

வாலவாயம் vālavāyam, *n.* See வாலவாயசம். (பிங.)

வாலவிளையாட்டு vāla-viḷaiyāṭṭu, *n.* <வாலம்[2]+. See வாலலீலை. வீக்கியதினை வால விளையாட்டெ காணபேனோ (பிரபோத. 35, 8).

வாலறிவன் vāl-aṟivaṉ, *n.* <வால்[1]+. God, as pure intelligence; கடவுள். வாலறிவ னற்றா டொழாஅ ரெனின (குறள், 2).

வாலன்[1] vālaṉ, *n.* <வால்[2]. 1 Mischievous fellow; சேட்டையுள்ளவன். *Loc.* 2. A species of paddy; ஒருவகை நெல்.

வாலன்[2] vālaṉ, *n.* <*bāla*. Infant; பாலன்.

வாலன்கண்டல் vāl-aṉ-kaṇṭal, *n.* <வால்[1]+கணடல். Sea-fish, silvery, *Synagris striatus;* வெண்மை நிறமுள்ள கடல்மீன்வகை.

வாலாசம் vālācam, *n.* <வால்[2]+perh. ஆசு[1]. Crupper for a bullock; மாட்டின் பின்வார். (W.)

வாலாட்டிக்குருவி vāl-āṭṭi-k-kuruvi, *n.* <id.+ஆட்டு-+. 1. King-crow. See கரிக் குருவி. 2. Red wagtail. See வலியான், 5.

வாலாட்டு[1]-தல் vāl-āṭṭu-, *v. intr.* <id. +. (W.) 1. To do mischief, as wagging one's tail; சேட்டைசெய்தல். 2. To put on airs; வீண் பெருமை காட்டுதல்.

வாலாட்டு[2] vālāṭṭu, *n.* <வாலாட்டு-. 1. Mischief; சேட்டை. 2. Arrogant deed; செருக் கான செயல். எத்தேவர் வாலாட்டும் (திவ். இயற். நான்மு. 38).

வாலாதபம் vālātapam, n. < bāla + ātapa. The morning sunshine; காலை வெயில். வாலா தபத்திற் சுடாகுல வலங்கையாற்கு (இரகு. சமபுல. 15).

வாலாதி vālāti, n. Horse trained for racing; பந்தயவோட்டத்திற்குப் பழக்கப்பட்ட குதிரை. (W.)

வாலாமை vālāmai, n. < வால்^{1} + ஆ neg. [M. vālāyma.] 1. Uncleanness, impurity; அசுத்தம். (உரி. நி.) 2. Ceremonial impurity or pollution; ஆசௌசம். வாலாமைநா ணீங்கிய பின்னர் (சிலப். 15, 24). வாலாமை பார்ப்பா ரிலங்குறு லோதாத நாள் (ஆசாரக். 48). 3. Menstrual impurity; மகளிர் சூதகம். (சூடா.)

வாலாயம்^{1} vālāyam, n. [T. vālāyamu.] 1. Commonness; சாதாரணம். வாலாயமாகவும் பழகி யறியேன் (தாயு. பரிபூரண. 1). 2. Custom; வழக்கம். நான் வாலாயமாய்ப் புகையிலை போடுபவன். 3. Familiarity; மிகுபழக்கம். வாலாயமாய்ப் போய விருந்துண (அறப். சத. 68).

வாலாயம்^{2} vālāyam, n. See வாலவாயசம். (W.)

வாலாரிட்டம் vālāriṭṭam, n. < bālāriṣṭa. Frequent sickness of children, believed to be due to the malign influence of planets. See பாலக்கிரகாரிட்டம்.

வாலான் vālāṉ, n. < வால்^{2}. A kind of paddy; ஒருவகை நெல். (பதார்த்த. 800.)

வாலி^{1} vāli, n. < வால்^{1}. See வாலியோன். (சூடா.)

வாலி^{2} vāli, n. < vālin. 1. Vālī, a monkey chief; ஒரு வானரவேந்தன். (கம்பரா. வாலிவதை.) 2. That which has a tail; வாலுடையது. 3. King-crow; கரிக்குருவி. (சங். அக.)

வாலி^{3} vāli, n. < sinīvālī. The first day after the new moon. See சினீவாலி. (அரு. நி.)

வாலி^{4} vāli, n. cf. ஆலி^{1}. Drizzle; மழைத் தூறல். (அரு. நி.)

வாலி^{5} vāli, n. < குதிரைவாலி. Horse tail millet. See குதிரைவாலி. (மூ. அ.)

வாலி^{6} vāli, n. The author of a portion of Tiru-v-icaippā. See திருவாலியமுதனார். அமுத வாலி சொன்ன தமிழ்மாலை (திருவிசைப். திருவாலி. 3, 11).

வாலிகை vālikai, n. < vālukā. Sand; மணல். (சங். அக.)

வாலிது^{1} vālitu, n. < வால்^{1}. 1. That which is pure; தூயது. 2. That which is white; வெண்மையானது. வாலிதாம் பக்க மிருந் தைக் கிருந்தன்று (நாலடி, 258). 3. That which is good or excellent; நன்மையானது. வாலிதன் றெனக் கூறி (சீவக. 251).

வாலிது^{2} vālitu, n. prob. வலிது. Strength; வலி. (அக. நி.)

வாலிபம் vālipam, n. < bālya. Youth, juvenility; இளமை. வாலிபமங்கை (திருப்பு. 1141).

வாலிபன் vālipaṉ, n. < வாலிபம். Young man; இளைஞன்.

வாலிமை^{1} vālimai, n. < வால்^{1}. Greatness; பெருமை. (ஈடு, 7, 7, 2.)

வாலிமை^{2} vālimai, n. < வலி-மை. Strength; வன்மை. (ஈடு, 7, 7, 2.)

வாலியக்காரன் vāliya-k-kāraṉ, n. < வாலியம்^{1} + காரன்^{1}. Servant; வேலைக்காரன். Nāñ.

வாலியம்^{1} vāliyam, n. < bālya. See வாலிபம். வாலியம்பெண்ண மேமென் மனங்கிடக்க (விறலி விடு. 664).

வாலியம்^{2} vāliyam, n. See வாலம்^{4}. Mod.

வாலியன்^{1} vāliyaṉ, n. < வால்^{1}. Holy person; தூய்மையுடையவன். வாலியனல்லாதான் றவஞ் செய்தல் பொய் (முது. காஞ். 80).

வாலியன்^{2} vāliyaṉ, n. < வாலியம்^{1}. See வாலிபன்.

வாலியோன் vāliyōṉ, n. < வால்^{1}. Balarāma, as white in colour; [வெண்ணிறமுள்ளவன்] பலராமன். வளையொடு புரையும் வாலியோற்கு (பரிபா. 2, 20).

வாலில்லாப்புச்சம் vāl-illā-p-puccam, n. < வால^{2} + இல்^{2} + ஆ^{6}- + . Imp, mischievous child; துஷ்டத்தனமுள்ள குழந்தை. Loc.

வாலீசன் vālīcaṉ, n. < bāliśa. Stupid person; அறிவிலான். பாலரொடு வாலீசர் (சி. சி. 8, 4).

வாலு vālu, n. < வால்^{3}. Seed of the climbing staff plant; வாலுளுவையரிசி. (மூ. அ.)

வாலுகம் vālukam, n. < vāluka. 1. Sand; மணல். 2. White sand; வெண்மணல். (பிங்.) வேலைவாலுகத்து விரிதிரைப் பரப்பின் (சிலப். 6, 131).

வாலுகாப்பிரபை vālukā-p-pirapai, n. < vālukā-prabhā. (Jaina.) A hell, said to contain sand, one of eḻu-narakam, q.v.; எழு நரகங்களுள் பெருமணல்வெட்டமுடையதாகக் கருதப் படும் நரகம். (சீவக. 2817, உரை.)

வாலுகாயந்திரம் vālukā-yantiram, n. < vālukā + . Sand bath; vessel of heated sand,

in which a cup containing medicinal drugs is placed and heated; மருந்திட்ட குப்பியைச் சூடேற்றுவதற்குப் பதித்துவைக்குஞ் சுடுமணல் நிரப்பிய பாத்திரம். *Loc.*

வாலுகை vālukai, *n.* cf. *வாலு.* See வாலுளுவை. (*சங். அக.*)

வாலுங்கி[1] vāluṅki, *n.* <*vāluṅkī.* Kakri-melon. See கக்கரி. (*சூடா.*)

வாலுங்கி[2] vāluṅki, *n.* See வாலுளுவை. (*சங். அக.*)

வாலுந்தி vālunti, *n.* Kakri-melon. See கக்கரி. (*நாமதீப.* 336)

வாலுருவிவிடு-தல் vāl-uruvi-viṭu-, *v. tr.* <*வால்*[2]+உருவு-+. To stir one to activity; to provoke, as by stroking the tail of an animal; துன்பஞ்செய்யத் தூண்டிவிடுதல். *வயப்புலியை வாலுருவி விடுகின்றீரே* (*பாரத. சூது.* 265).

வாலுவசாஸ்திரம் vāluva-cāstiram, *n.* <*வாலுவன்*+. See வாலுவநூல்.

வாலுவநூல் vāluva-nūl, *n.* <id.+. Science of cookery; பாகசாஸ்திரம். *வாலுவநூல் பேசிய திருந்திறுாகளும் வியப்பன* (*கந்தபு. குமார.* 69).

வாலுவன் vāluvaṉ, *n.* <*vallava.* Cook; சமைப்போன். *நெறியறிந்த கடிவாலுவன்* (*மதுரைக்.* 36).

வாலுழுவை vāluḻuvai, *n.* See வாலுளுவை.

வாலுளுவை vāluḷuvai, *n.* [T. *vāludu.*] 1. Climbing staff plant, l. cl., *Celastrus paniculata;* செடிவகை. 2. Thorny staff-tree. See கட்டாஞ்சி, 2. (L.)

வாலுறை vālurai, *n.* Oven; அடுப்பு. (*சங். அக.*)

வாலூகம் vālūkam, *n.* <*bālūka.* Poison; நஞ்சு. (*சங். அக.*)

வாலேந்திரபோளம் vālēntira-pōḷam, *n.* <*வால்*[1]+*இந்திரம்*[1]+*போளம்*[1]. cf. *வாலதிபோளம்.* Myrrh; வெள்ளைப்போளம். (*பதார்த்த.* 1052.)

வாலேபம் vālēpam, *n.* See வாலேயம். (*பிங்.*)

வாலேயம் vālēyam, *n.* <*bālēya.* Ass; கழுதை. (*திவா.*)

வாலை[1] vālai, *n.* <*bālā.* 1. Girl who has not attained the age of puberty; பாலப்பருவத்திலுள்ள இருதுவாகாத பெண். 2. A Śakti; சத்திபேதங்களுளொன்று. (*சங். அக.*)

வாலை[2] vālai, *n.* cf. *vālukā.* Still, alembic, retort; திராவகம் வடிக்கும் பாண்டம். *மருந்து வாலையிலேறுகிறது.*

வாலை[3] vālai, *n.* <*வால்*[1]. 1. Purity; சுத்தம். (*யாழ். அக.*) 2. Mercury; பாதரசம். (*சங். அக.*)

வாலைமெழுகு vālai-meḻuku-, *n.* perh. *வாலை*[3]+. A kind of medicinal unguent; ஒருவகை மருந்து. (*யாழ். அக.*)

வாலைரகுபதிகாரம் vālairakupatikāram, *n.* Alum; சீனக்காரம். (*அரு. அக.*)

வாலைரசம் vālai-racam, *n.* <*வாலை*[2]+. Sublimate of mercury. See இரசகர்ப்பூரம். (*மூ. அ.*)

வாவயம் vāvayam, *n.* <*vāvaya.* Sacred basil. See துளசி. (*ம. வை. அ.*)

வாவரசி vāvaraci, *n.* Corr. of வாழ்வரசி. *அவள் வாவரசியா, கைம்பெண்ணா ?*

வாவரியுரி vāvariyuri, *n.* cf. *வாலரியுரி.* A medicinal bark. See கிளியூறற்பட்டை. (*சங். அக.*)

வாவல்[1] vāval, *n.* <*வாவு-.* 1. Jumping over; தாண்டுகை. (*பிங்.*) 2. Dance; கூத்து. (*பொரு. நி.*) 3. Bat; வௌவால். *விளவினை வாவல் குறுகா* (*நாலடி,* 261). 4. Black pomfret, brown, attaining 2 ft. in length, *Stromateus niger;* பழுப்பு நிறமுள்ளதும் 2 அடி நீளம் வளர்வதுமான கடல்மீன்வகை.

வாவல்[2] vāval, *n.* <*அவாவு-.* Great desire, languor during pregnancy; வயா. (*பொரு. நி.*)

வாவன்ஞாற்று vāvaṉ-ñāṟṟu, *n.* <*வாவல்*[1]+. (Pros.) A verse in which the words or letters are fancifully arranged; சித்திரகவிவகை. (*பிங்.*)

வாவி vāvi, *n.* <*vāpī.* 1. Tank, reservoir of water; நீர்நிலை. (*பிங்.*) *மன்னு தணபொழிலும் வாவியும்* (*திவ். பெரியதி.* 2, 3, 10). 2. Well with a flight of steps down to the water; நடைக்கிணறு. 3. Stream of water running in a river bed; ஆற்றிலோடை. *வண்டார குவளைய வாவியும* (*சீவக.* 337).

வாவிப்புள் vāvi-p-puḷ, *n.* <*வாவி*+. Swan; அன்னம். (*இலக். அக.*)

வாவியோகம் vāvi-yōkam, *n.* <id.+. (Astrol.) An inauspicious *yōkam.* See தடாகயோகம். (*சாதகசிந்.* 2036.)

வாவு[1]-தல் vāvu-, *5 v. intr.* To jump over, gallop, leap; தாண்டுதல். *குன்றிடை வாவுறு கோளரிபோல* (*கம்பரா. பஞ்சசே.* 63).

வாவு² vāvu, n. < உவவு. 1. The new moon day; அமாவாசை. 2. The full moon day; பௌர்ணமி. 3. Holiday, school holiday, vacation, as given especially on the new moon and the full moon days; விடுமுறை நாள்.

வாவுக்காசு vāvu-k-kācu, n. < வாவு + காசு³. Holiday gift of coins of small value presented by the pupil to the teacher on the new moon and the full moon days, in village schools; கிராமப்பள்ளிக்கூடங்களிலே வாவுநாட்களில் மாணுக்கர் ஆசிரியர்க்கு உதவும் பணம்.

வாவுத்தன் vāvuttaṉ, n. cf. *vāvula*. Prow of a vessel; தோணியின் முன்பக்கம். (W.)

வாவுமுறை vāvu-muṟai, n. < வாவு+. Vacation; விடுமுறை. *Loc.*

வாழ்¹-தல் vāḻ-, 4 v. intr. [T. K. M. Tu. *vāḻu*.] 1. To be, exist; இருத்தல். (W.) 2. To live; சீவித்தல். *வாழ்தல் உயிர்க்கன்னள் ஆயிழை* (குறள், 1124). 3. To flourish, prosper; செழித்திருத்தல். *வாழ்க அந்தணர் வானவர் ஆனினம்* (தேவா. 1177, 1). 4. To be happy; மகிழ்தல். *செம்பொற் குன்றினைக்கண்டு வாழ்ந்து* (திருவாலவா. 61, 18). 5. To live the life of a married woman; சுமங்கலியாக இருத்தல். *Colloq.* 6. To shape one's life according to a definite set of rules; விதிப்படி ஒழுகுதல். *தந்திரத்து வாழ்து மெனபார* (ஆசாரக். 35).

வாழ்² vāḻ, n. < வாழ்-. [T. K. *vāḻi*.] Regularity, order; முறைமை. (பிங்.)

வாழ்க்கை vāḻkkai, n. < id. 1. Livelihood, living; சீவிக்கை. *வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை* (குறள், 435). 2. Life-time; career; வாணாள். *நெடுவாழ்க்கை* (ஆசாரக். 3). 3. Married life; இல்வாழ்க்கை. *பழியஞ்சிப் பாத்தூண் உடைத்தாயின் வாழ்க்கை* (குறள், 44). 4. Wife; மனைவி. (யாழ். அக.) 5. Happy state; நல்வாழ்வுநிலை. (யாழ். அக.) 6. Wealth, felicity, prosperity; செல்வநிலை. (பிங்.) 7. Village; town; ஊர். (சூடா.) 8. Agricultural town; மருதநிலத்தூர். (திவா.)

வாழ்க்கைத்துணை vāḻkkai-t-tuṇai, n. < வாழ்க்கை + துணை¹. Wife; மனையாள். *தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்* ... *வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத்துணை* (குறள், 51).

வாழ்க்கைப்படு-தல் vāḻkkai-p-paṭu-, v. intr. < id.+. To be married; to become a wife; விவாகமாதல். *வாழ்க்கைப்பட்டாள் . . . கயற்கண்ணியே* (தனிப்பா. ii, 1, 1).

வாழ்க்கைப்படுத்து-தல் vāḻkkai-p-paṭuttu-, v. tr. Caus. of வாழ்க்கைப்படு-. To give in marriage; கலியாணஞ் செய்து கொடுத்தல். (சீவக. 1490, உரை.)

வாழ்கிறவள் vāḻkiṟavaḷ, n. < வாழ்-. 1. Married woman living with her husband; கணவனோடு வாழ்பவள். *Colloq.* 2. Married woman; சுமங்கலி.

வாழ்ச்சி vāḻcci, n. < id. 1. Living; வாழ்க்கை. *நிலையின் வாழ்ச்சியின்* (தொல். பொ. 80). *நின் தாளிணைக்கீழ் வாழ்ச்சி* (திவ். திருவாய். 3, 2, 4). 2. Prosperity, wealth, felicity; செல்வநிலை. 3. Felicity of victory; வெற்றியாகிய செல்வம். *வேந்து மெய்ம்மறந்த வாழ்ச்சி* (பதிற்றுப். 56, 7).

வாழ்ச்சிப்படுத்து-தல் vāḻcci-p-paṭuttu-, v. tr. < வாழ்ச்சி+. To cause to prosper; வாழ வைத்தல். *வாய்மொழி மருங்கினுள் அவனை வாழ்ச்சிப் படுத்தலின்* (தொல். பொ. 90, உரை).

வாழ்த்தணி vāḻttaṇi, n. < வாழ்த்து + அணி. (Rhet.) Figure of speech expressing benediction of special benefits desired by the poet for particular persons; இன்னாரிக்கு இன்ன தன்மை இயைகவென்று முன்னியது விரிக்கும் அலங்காரம். (தண்டி. 86, தலைப்பு.)

வாழ்த்தாரம் vāḻttāram, n. < id. + prob. ஆர்¹-. Benediction, used in irony; வாழ்த்து. *Loc.*

வாழ்த்தியல் vāḻttiyal, n. < id. + . (Puṟap.) Theme describing the praise bestowed on a chief by a bard; தலைவனைப் புலவன் வாழ்த்தும் புறத்துறை. (புறநா. 2, துறைக்குறிப்பு.)

வாழ்த்து¹-தல் vāḻttu-, 5 v. tr. Caus. of வாழ்-. [K. *bāḻisu*.] 1. To felicitate, congratulate, bless; ஆசிகூறுதல். 2. To praise, applaud; துதித்தல். *வாழ்த்த வாயு நினைக்க மடநெஞ்சும்* (தேவா. 1203, 7). 3. To sing songs of benediction; மங்களம் பாடுதல். (யாழ். அக.)

வாழ்த்து² vāḻttu, n. < வாழ்த்து-. 1. Benediction, felicitation; ஆசி. 2. Praise; துதி. *அவளுயிரை மாய்த்தானை வாழ்த்தே வலி* (திவ். இயற். பெரியதிருமட 40). 3. Invocation or praise of the deity at the beginning of a religious or literary work, one of three *maṅkaḷācaraṇam*, q.v.; நூலின் தொடக்கத்துக் கூறப்படும் மங்களாசரணம் மூன்றனுட் கடவுளை வாழ்த்துகை. *வாழ்த்து வணக்கம் வருபொருளிவற்றினொன்று ஏற்புடைத்தாகி* (தண்டி. 7). (தொல். பொ. 421, உரை.) 4. Singing songs of benediction; மங்களம் பாடுகை. (யாழ். அக.) 5. See வாழ்த்தணி. (தண்டி. 86.)

வாழ்த்துரை vāḻttuṟai, n. < id. + உரை⁶. Benediction; ஆசீர்வாதம். *மூத்தவர் பின்னவர்க்கு வாழ்த்துரை பேசல்வேண்டும்* (காஞ்சிப்பு. ஒழுக்கப். 12).

வாழ்த்தெடு-த்தல் vāḻtteṭu-, *v. tr.* <வாழ்த்து+எடு-. To praise; துதித்தல். *சுரிசங்கம . . . யாதென்று வாழ்த்தெடுப்பேன* (குலோத். கோ. 321).

வாழ்நர் vāḻnar, *n.* <வாழ்-. Inhabitants, residents; வாழ்வோர். *தெனபுல வாழ்நாக கருஙகட னிறுகக்கும் பொனபோற புதலவா* (புறநா. 9).

வாழ்நாள் vāḻ-nāḷ, *n.* <id.+. Lifetime; ஆயுட்காலம். *வாழ்நாட் கலகா வயஙகொளி மணடலம* (நாலடி, 22).

வாழ்முதல் vāḻ-mutal, *n.* <id +. God, as the source or first cause of existence; [வாழ்வுக்கு முதற்காரணன்] கடவுள். *மற்றடியேனறனனைத தாஙகுநரிலலையென வாழ்முதலே* (திருவாச 6, 23).

வாழ்வரசி vāḻvaraci, *n.* <வாழ்வு+அரசி. See வாழ்கிறவள். *Loc.*

வாழ்வாட்டி vāḻ-v-āṭṭi, *n.* <id.+ஆள்-. See வாழ்கிறவள். (சங. அக.)

வாழ்வாடிச்சி vāḻ-v-āṭicci, *n.* <id.+ஆடு-. See வாழ்கிறவள். (யாழ். அக)

வாழ்வி-த்தல் vāḻvi-, 11 *v. tr.* Caus. of வாழ்-. 1. To cause or help one to live; வாழவைத்தல். *வாழ்விபபா னெணணணமோ* (அஷ்டப. நூற்றெட். 47). 2. (Legal) To deliver possession through court; கோர்ட்டுமூலமாகச் சொத்தை உரியவனுக்கு ஒப்படைத்தல். *Tinn.*

வாழ்விப்பு vāḻvippu, *n.* <வாழ்வி-. (Legal.) Delivery of possession through court; கோர்ட்டு மூலமாகச் சொத்தை உரியவனிடம் ஒப்படைக்கை.

வாழ்விழ-த்தல் vāḻviḻa-, *v. intr.* <வாழ்வு+இழ-. 1. To be widowed; அமங்கலியாதல். 2. To become a widower; தாரமிழத்தல். *Loc.*

வாழ்விழந்தவள் vāḻviḻantavaḷ, *n.* <வாழ்விழ-. Widow; அமங்கலி. (யாழ். அக.)

வாழ்வினை vāḻ-viṉai, *n.* <வாழ்-+. Objectives of human pursuit. See புருஷார்த்தஸ்வரூபம். *ஊழ்வினையும வாழ்வினையு மோதுங குருகையர்கோன் . . . வேதத்தியல்* (திவ். திருவாய். தனியன்.).

வாழ்வு vāḻvu, *n.* <id. 1. Prosperity, happiness, felicity; happy life; நல்வாழ்க்கை. *என்னிதன் மேலவாட் கெயதும வாழ்வென்றுள* (கமப ரா. மந்தரை. 49). 2. Livelihood, living, career; சீவனம். *வாழ்வின் வரைபாய்த னன்று* (நாலடி, 369). 3. Endowment of land for maintenance. See சீவிதம், 3. *மன்னிங்கு வாழ்வு தருதும்* (சீவக. 2347). 4. Residing; வசிக்கை. (பொரு. நி.) 5. Residence; உறைவிடம். *மதியொன்ற வுதைத்தவா வாழ்வு* (தேவா. 276, 2). 6. Town; ஊர். (பொரு. நி.) 7. High state or position; உயர்ந்த பதவி. *கொள்ளேன் புரந்தரன் மாலயன் வாழ்வு* (திருவாச. 6, 5). 8 Wealth; செல்வம். *எதிரிவர்தாக்கு வாதீயும வாழ்வு* (பு. வெ. 4, 12). 9. Course, system; முறைமை. (யாழ். அக.)

வாழ்வுதாழ்வு vāḻvu-tāḻvu, *n.* <வாழ்வு+. Prosperity and adversity; ஒருவனது வாழ்க்கையில் ஏற்படும் செல்வநிலையும் வறுமைநிலையும்.

வாழகம் vāḻakam, *n.* Konkany resin; வெள்ளைக்குங்கிலியம். (மலை.)

வாழபுட்பி vāḻapuṭpi, *n.* <வாலபுட்பி. Arabian jasmine. See முல்லை, 1. (மலை.)

வாழாக்குடி vāḻā-k-kuṭi, *n.* <வாழ்-+ஆ neg.+குடி[4]. See வாழாவெட்டி. (யாழ். அக.)

வாழாக்கேடி vāḻā-k-kēṭi, *n.* <id.+id.+கேடு. Unmarried woman; spinster; விவாகமில்லாதிருப்பவள் (யாழ். அக.)

வாழாக்கொடி vāḻā-k-koṭi, *n.* <id.+id. +. See வாழாவெட்டி. *Loc*

வாழாத்திப்போளம் vāḻātti-p-pōḷam, *n.* cf. வாலத்திபபோளம். Gum-myrrh; சாம்பிராணி வகை. (J.)

வாழாதவள் vāḻātavaḷ, *n.* <வாழ்-+ஆ neg. *Loc.* 1. See வாழாவெட்டி. 2. Widow; கைம்பெண்.

வாழாவெட்டி vāḻāveṭṭi, *n.* <id.+ஆ neg.+வெட்டி. Married woman not living with her husband; grass-widow; கணவனோடு சேர்ந்து வாழப்பெறாதவள். *Loc.*

வாழி[1] vāḻi, <வாழ்-. *v. opt.* Optative meaning 'may you prosper'; 'வாழ்க' என்னும் பொருளில் வரும் வியங்கோட்சொல். (நன். 168.) *தடமலாததாள வாழி* (திருவாச. 24, 6).—*int.* An expletive; ஓர் அசைச்சொல். (குடா. 10, 16.)

வாழி[2]-த்தல் vāḻi-, 11 *v. intr.* <id. To be over-luxuriant in growth and unproductive; மதர்த்துப்போதல். (யாழ். அக.)

வாழித்திருநாமம் vāḻi-t-tirunāmam, *n.* <வாழி+. Poem of salutation to the Ācāryas; ஆசாரியரை வாழ்த்தும் பாடல். *Vaiṣṇ.*

வாழிப்பு vāḻippu, *n.* <வாழி- Over-luxuriant growth; மதர்ப்பு. (யாழ். அக.)

வாழிய vāḻiya, <வாழ்-. *v. opt.* See வாழி. (நன். 168.)—*int.* An expletive; ஓர் அசைச்சொல். (நன். 440.)

வாழும்பாம்பு vāḻum-pāmpu, *n.* <id. +. Cobra believed to grow short with age and live in houses or house-sites. See மனைப்பாம்பு, 2.

வாழும்புடை vāḻum-puṭai, n. <id. + புடை³. Ant-hill, snakehole; பாம்புப்புற்று. Nāñ.

வாழுமோர் vāḻumōr, n. <id. Those who live in prosperity; வாழ்பவர். யாரிவ ணெடுந் தகை வாழுமோரே (பதிற்றுப. 71, 27).

வாழை vāḻai, n. <id. [K. bāle, M. vāla, Tu. vāre.] Plantain, *Musa paradisiaca*; மர வகை. கொழுமடற் குமரிவாழை (சீவக. 2716).

வாழைக்கச்சல் vāḻai-k-kaccal, n. <வாழை +. Very young, unripe plantain fruit; வாழை யின் இளங்காய்.

வாழைக்கட்டை vāḻai-k-kaṭṭai, n. <id. +. 1. Large bulbous root of the plantain tree; வாழைக்கிழங்கு. (W.) 2. See வாழைத்தண்டு, 1. Loc.

வாழைக்கன்று vāḻai-k-kaṉṟu, n. <id. +. Plantain sucker or shoot; வாழைமரத்தின் கிழங்கி னின்று உண்டாம் இளவாழை.

வாழைக்காய்த்தட்டுவாணி vāḻai-k-kāy-t-taṭṭuvāṇi, n. perh. id. + காய் +. A kind of short horse, pony; குட்டையான குதிரைவகை. Loc.

வாழைக்குட்டி vāḻai-k-kuṭṭi, n. <id. + குட்டி¹. See வாழைக்கன்று. (யாழ். அக.)

வாழைக்கொல்லை vāḻai-k-kollai, n. <id. +. Plantain tope; வாழைத்தோட்டம். Loc.

வாழைத்தடல் vāḻai-t-taṭal, n <id. +. Sheathing petiole of the plantain, plantain bark; வாழைமரத்தின் பட்டை. Loc.

வாழைத்தடை vāḻai-t-taṭai, n. <id. +. See வாழைத்தடல். Loc.

வாழைத்தண்டு vāḻai-t-taṇṭu, n. <id. +. 1. Stem of the plantain tree; வாழைமரத்தின் தலைப்பகுதி நீங்கிய பாகம் வாளை . . . வாழைத் தண்டிற் பல துஞ்சும (சீவக. 2601). 2. Internal edible spadix of the plantain tree; வாழைமரத் தின் பட்டையை யுரித்தபின் உட்புறத்திருப்பதும் சமைத்துண்டற்குரியதுமான உறுப்பு Colloq.

வாழைப்பட்டை vāḻai-p-paṭṭai, n. <id. + பட்டை¹. See வாழைத்தடல்.

வாழைப்பழத்தி vāḻai-p-paḻatti, n. perh. id. + பழம். Buffalo-tongue milk-hedge. See சனகிப்பூண்டு. (யாழ். அக.)

வாழைப்பிஞ்சு vāḻai-p-piñcu, n. <id. +. See வாழைக்கச்சல்.

வாழைப்பூ vāḻai-p-pū, n. <id. + பூ³. Plantain flower clusters sheathed in spathes; வாழையின் பூ.

வாழைப்பூவிளக்கு vāḻai-p-pū-viḷakku, n. <வாழைப்பூ +. Lamp with a bowl shaped like a sheathing spathe of a plantain flower; குத்து விளக்குவகை. Loc.

வாழைமட்டம் vāḻai-maṭṭam, n. <வாழை + மட்டம்¹. See வாழைக்கன்று. (யாழ். அக.)

வாழைமடல் vāḻai-maṭal, n. <id. +. 1. See வாழைத்தடல். 2. Sheath of a bunch of plantain flowers; வாழைப்பூவின் மடல்.

வாழைமலடி vāḻai-malaṭi, n. <id. +. Woman who has borne a single child, considered barren; ஒரே பிள்ளையைப் பெற்றவள். அவள் வாழைமலடியாதலால் புத்திரவிருத்தியடைவள் (குருபரம். பக. 198, கீழ்க்குறிப்பு).

வாழைமுகை vāḻai-mukai, n. <id. +. Flower of plantain; வாழையின் பூ. (சீவக. 74, உரை.)

வாழையடிவாழை vāḻai-y-aṭi-vāḻai, n. <id. + அடி³ +. Unbroken lineage, as plantain suckers from one root; இடையறவுபடாமல் தொடர்ந்து வரும் சந்தானம். வாழையடி வாழையென வந்த திருக் கூட்ட மரபினில் (அருட்பா. vi, பிரியே. 4).

வாழைவலை vāḻai-valai, n. perh. id +. Net of small mesh; சிறுகண்களையுடைய வலை. Loc.

வாழைவெட்டிக்கலியாணம் vāḻai-veṭṭi-k-kaliyāṇam, n. <id. + வெட்டு- +. Fictitious marriage of an elder brother with a plantain tree adorned as his bride, in order to enable his younger brother to marry. See அருலிகலியாணம். Loc.

வாள்¹ vāḷ, n. [T. vālu.] 1. Lustre, light, splendour; ஒளி. (தொல். சொல். 307.) வாண்முகம் (புறநா. 6). 2. Brightness; விளக்கம். மாலை வாள் கொள (கலித். 119). 3. Fame; பெருந்தகைக்கீர்த்தி. வாலைய வாளரமீது (தக்கயாகப். 111, உரை). 4. Sharpness, fineness; கூர்மை. (அரு. நி.) 5. Killing; கொல்லுகை. (தொல். எழுத். 101, உரை.) 6. Cruelty; கொடுமை. வாளாக்கி. 7. Sword, scimitar; கத்தி. 8. Saw; ஈர்வாள். நாளென வொன்றுபோற் காட்டி யுயிரீரும் வாள தணர்வார்ப் பெறின் (குறள், 334). 9. Plough; கலப்பை. (சூடா மணி. 470) 10. Ploughshare; உழுபடையின் கொழு. 11. Scissors; கத்தரிகை. வாளரிடைப்படுத்த வயங்கீ ரோதி (கலித். 36).

வாள்² vāḷ, n. <வார்³. String; கயிறு. (அக. நி.)

வாள்³ vāḷ, n. <வார்⁴. Water; நீர். (அக. நி.)

வாள்⁴ vaḷ, n. <வார்⁶. Bodice; கச்சு. (அக. நி.)

வாள்கைக்கொண்டாள் vāl-kai-k-koṇṭāḷ, n. < வாள்[1] + கை[5] +. Durgā; துர்க்கை. (சூடா.)

வாள்செலவு vāl-celavu, n. < id. +. (Puṟap.) Theme which describes a king sending his sword in advance while commencing action against an invading enemy; எதிர்த்துவந்த அரசனது போருடையிடத்து எதிருன்றும் வேந்தன் தன் அரசவாளை முன்னதாக விடுத்தலைக் கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. 4, 7.)

வாள்மீன் vāl-mīṉ, n. < id. + மீன்[2]. Sword fish. See ஏமங்கோலா, 2.

வாள்வட்டணை vāl-vaṭṭaṇai, n. < id. +. Moving to the right and left in sword-play; வாட்போரில் இடசாரி வலசாரியாகச் சுற்றுகை. மன்னாவிடு சாரகளெல்லாம . . . வாள்வட்டணை யிலே துணித்து (பாரதவெண். 803).

வாள்வரி vāl-vari, n. < id. + வரி[1]. Tiger, as marked with curved, brilliant stripes; புலி. மதகரிக் களபமும வாளவரிப பறழும (சிலப. 25, 49).

வாள்வரிக்கொடுங்காய் vāl-vari-k-koṭuṅ-kāy, n. prob. id + id. +. cf. வாலரிக்கொடுங்காய் Cucumber melon, as striped; வெள்ளரிக்காய். வாள்வரிக்கொடுங்காய் மாதுளம பசுங்காய் (சிலப. 16, 25).

வாள்வலம் vāl-valam, n. < id. + வலம்[1]. See வாள்வீரம். விடலை வாளவலங்கொண்டு காவ லோம்ப (பெருங். உஞ்சைக். 54, 141).

வாள்வாளெனல் vāl-vāl-eṉal, n. Onom. expr. of howling, as of a dog; அழுது கதறுதற் குறிப்பு. குழந்தை வாள்வாளென்கிறது.

வாள்வீச்சு vāl-vīccu, n. < வாள்[1] +. 1. Brandishing of a sword; sword-play; வாளைச் சுழற்றுகை. 2. Sword game, as practised among Paravas; பரவர் நடத்தும் வாள்விளையாட்டு.

வாள்வீரம்[1] vāl-vīram, n. < id. +. Swordsmanship, skill in the use of the sword; வாட்போர்த் திறமை.

வாள்வீரம்[2] vālvīram, n. cf. mālūra. Bael. See வில்வம். வாள்வீரம் (பரிபா. 11, 19).

வாளகம் vāḷakam, n. < bālaka. Cuscuss grass; வெட்டிவேர். (நாமதீப. 327.)

வாளகிரி vāḷa-kiri, n. < வாளம்[3] + கிரி[2]. A mythical range of mountains. See சக்கரவாளம், 1. வாளகிரியை . . . நிகர்க்கு மெயிலும் (திருவால. திருநகர. 4).

வாளப்பன் vāḷ-appaṉ, n. < வாள்[1] +. A deity worshipped by the Kuṉṟuvar of the Palni Hills; பழனிமலையிலுள்ள குன்றுவர் வணங்கும் ஒரு தேவதை. (E. T. iv, 122.)

வாளம்[1] vāḷam, n. < வாள்[1]. Sword; வாள். கையொடு புகாவாளமும . . . விழ (பாரத. பதின்மூன். 113).

வாளம்[2] vāḷam, n. prob. vyāla. A mythical animal. See யாளி. (நாமதீப. 199.)

வாளம்[3] vāḷam, n. < vāla. 1. Circle; வட்டம். வாளமாகவோா பவளமால்வரை . . . வளைந் தென்ன (பாரத. காண்டவ. 11). 2. A mythical range of mountains. See சக்கரவாளம், 1. (யாழ். அக.) 3. The cakra bird. See சக்கரவாகம், 1. மங்கைமாா தடமுலையெனப் பொலிவன வாளம் (கம்பரா. பம்பை. 21).

வாளம்[4] vāḷam, n. < நேர்வாளம். Croton. See நேர்வாளம்.

வாளமலை vāḷ-amalai, n. < வாள்[1] + அமலை[1]. See வாள்வீச்சு, 1. கழித்து வாளமலை யாடி (சீவக. 783).

வாளரம் vāḷ-aram, n. < வாள்[1] + அரம்[1]. 1. Two-edged file to sharpen the teeth of a saw; ஈர்வாளைக் கூர்மையாக்க வுதவும் அரவிசேடம். வாளரந் துடைத்த வைவேல் (சீவக. 461). (W.) 2. Saw; மரமறுக்கும் வாள். வேம்பினுடைய வாளரத்தின் வாய்போலும் விளிம்பினையுடைய அழகிய தளிரால் (பொருந. 144, உரை).

வாளரி vāḷ-ari, n. < id. + அரி[7]. Lion; சிங்கம். (பிங்.)

வாளவரை vāḷ-avarai, n. < id. +. Sword-bean, m. cl., Canavalia ensiformis; கொடிவகை. (பதார்த்த 707.)

வாளா vāḷā, adv. 1. Silently, quietly; மௌனமாய். வயப்பட்டான் வாளா விருப்பானேல் (நாலடி, 325). 2. Indifferently; அலட்சியமாய். 3. Uselessly, fruitlessly, vainly; பயனின்றி. தீவினி விளிவன் வாளா (திவ். திருமாலை, 30).

வாளாங்கு vāḷāṅku, adv. See வாளா. வாளாங்கிருப்பீர் (தேவா. 745, 1).

வாளாண் vāḷ-āṇ, n. < வாள்[1] + ஆள்-. See வாளாண்மை. வாளா ணெதிரும் பிரிவினானும் (தொல். பொ. 107).

வாளாண்மை vāḷ-āṇmai, n. < id. +. See வாள்வீரம்[1]. வாளாண்மை செய்தற்கொத்த பிரிவு தோன்றியவழியும் (தொல். பொ. 107, உரை).

வாளாது vāḷātu, adv. See வாளா. வாளாதே போவரான் மாந்தர்கள் (நாலடி, 30).

வாளாமை vāḷāmai, n. < வாளா. 1. Silence, quietness; மௌனம். வாய்வாளாமை . . . புகல்வான் (மணி. 30, 245). 2. Indifference; அலட்சியம். (W.) 3. Uselessness; பயனின்மை. 4. Emptiness; உள்ளீடின்மை. (W.)

வாளால்வழிதிறந்தான் vāḷāl-vaḻi-tiṟantāṉ, *n.* <வாள்[1] + வழி + திற-. Appellation of certain Pāṇḍya kings; பாண்டியவரசர் சிலரது பட்டப்பெயர். (I. M. P. Mi. 79.)

வாளால்வழிதிறந்தான்குளிகை vāḷāl-vaḻi-tiṟantāṉ-kuḷikai, *n.* <வாளால்வழிதிறந்தான் +. A Pāṇḍya coin of ancient times; பழைய நாணயவகை. (Pudu. Insc. 325.)

வாளாவிரை vāḷāvirai, *n.* See வாளவரை. (M. M. 875.)

வாளாளன் vāḷ-āḷaṉ, *n.* <வாள்[1] +. See வாளுழவன், 1, 2. (பிங்.)

வாளி[1] vāḷi, *n.* <id. [T. *vāli.*] 1. Swordsman; வாள்வீரன். *வாளிக ளிலைபெற மறனுவார்* (பரிபா. 9, 54). 2. Arrow; அம்பு. *மார்புற வாங்குவார வாளி* (பரிபா. 9, 54).

வாளி[2] vāḷi, *n.* <*pāli.* Circular course, as of a horse; வட்டமாயோடுகை. *வாளிவெம்பரி* (பாரத. குரு. 108).

வாளி[3] vāḷi, *n.* <*vālī.* A kind of ear-stud or ear-ring; ஒருவகைக் காதணி. *வாளிமுகத்தும* (குமா. பிர. முத்து. பிள. 11). (S. I. I. ii, 16.)

வாளி[4] vāḷi, *n.* <U. *bāldi.* Bucket; நீர்ச்சால் வகை. *Mod.*

வாளிகை vāḷikai, *n.* <*vāli-kā.* See வாளி[3]. *சுட்டிகையும் வாளிகையும்* (பதிநொ. திருக்கைலாய. 68).

வாளிச்சிமேனி vāḷicci-mēṉi, *n.* prob. வாள்[1] + மேனி. Ruby; மாணிக்கம். (யாழ். அக.)

வாளிச்சூத்திரம் vāḷi-c-cūttiram, *n.* <வாளி[4] +. The Persian wheel; நீர் இறைப்பதற்காக வாளிகள் அடுக்கடுக்காகக் கோத்த இயந்திரம். *Loc.*

வாளிபோ-தல் vāḷi-pō-, *v. intr.* <வாளி[2] +. To run in a circle, as a horse; குதிரை முதலியன வட்டமாயோடுதல். *மாதிர முறப்பல வாளி போதுமால்* (பாரத. சூது. 121).

வாளியம்பு vāḷi-y-ampu, *n.* <வாள்[1] + அம்பு[2]. A kind of arrow, having a blade at its head; அலகம்பு. *வாளியம்பன வாட்டடங் கண்ணி* (சீவக. 1628). (அகரா. 67.)

வாளீரல் vāḷ-īral, *n.* <id. + ஈரல்[1]. Spleen; ஈரல்வகை. (யாழ். அக.)

வாளுழத்தி vāḷ-uḻatti, *n.* <id. +. Goddess of Victory; கொற்றவை. (சிலப். 12, உரை, பக். 329.)

வாளுழவன் vāḷ-uḻavaṉ, *n.* <id. +. 1. Swordsman; வாள்வீரன். 2. Soldier; படைவீரன். (திவா.) 3. Commander; தானைத்தலைவன். (சூடா.)

வாளெடுப்பான் vāḷ-eṭuppāṉ, *n.* <id. + எடு-. Sword-bearer of a king; அரசனது வாளைத் தாங்கிச் செல்வோன். (நெடுநல். 182, உரை.)

வாளேந்தி vāḷ-ēnti, *n.* <id. + ஏந்து-. 1. Warrior armed with a sword; வாள் தரித்த வீரன். (W.) 2. Durgā; துர்க்கை. (யாழ். அக.)

வாளேறு vāḷ-ēṟu, *n.* <id. + ஏறு[3]. 1. Sword-cut; வாள்வெட்டு. *வாளேறு காணத கேளேறு மாயுமாபோலே* (ஈடு, 3, 9, 1). 2. Dazzling; ஒளி யெறிகை (தக்கயாகப். 106, உரை).

வாளை vāḷai, *n.* prob. id [T. *vāluga*, K. *bāle.*] 1. Scabbard-fish, silvery, attaining 16 in. in length, *Trichiurus haumela;* 16 அங்குலம் வளர்வதும் வெண்ணிற முள்ளதுமான மீன்வகை. *வாளை வாயுறைப்ப நக்கி* (சீவக. 1198). 2. Fresh-water shark, attaining 6 ft. in length, *Wallago attu;* 6 அடி வளர்வதான சுறாவகை. 3. A sea-fish, bluish green, attaining 12 ft. in length, *Chirocentrus dorab;* நீலங்கலந்த பச்சைநிற முடையதும் 12 அடி வளர்வதுமான முள்வாளை.

வாளைக்கடியன் vāḷai-k-kaṭiyaṉ, *n.* perh. வாளை +. Sea-snake, attaining 4 ft. in length, *Enhydrinon bengalensis;* 4 அடி வளர்வதும் விஷமுள்ளதுமான கடற்பாம்புவகை. (யாழ். அக.)

வாளைக்கப்பல் vāḷaikkappal, *n.* A variety of tobacco; புகையிலைவகை. *Loc.*

வாற்கம் vāṟkam, *n.* cf. *vālka.* See வாற்கலம். (யாழ். அக.)

வாற்கரண்டி vāṟ-karaṇṭi, *n.* <வால்[2] +. See வாற்கிண்ணம்.

வாற்கலம் vāṟkalam, *n.* <*vālkala.* Bark of tree; மரவுரி. (யாழ். அக.)

வாற்கிண்ணம் vāṟ-kiṇṇam, *n.* <வால்[2] +. A kind of cup with a tail-like handle, to hold oil, etc.; எண்ணெய் முதலியன வைத்தற்குரியதும் கைப்பிடியுள்ளதுமான கிண்ணவகை.

வாற்குறுவை vāṟ-kuṟuvai, *n.* <id. +. A kind of paddy; ஒருவகை நெல்.

வாற்கொடி vāṟ-koṭi, *n.* <id. +. Pennon for the mizen mast; கப்பலின் பாய்மரத்திற்கட்டும் ஒருவகைக் கொடி. (W.)

வாற்கொண்டலாத்தி vāṟ-koṇṭalātti, *n.* <id. +. Paradise fly-catcher. See இராப் பாடிக்குருவி, 2.

வாற்கோதும்பை vāṟ-kōtumpai, *n.* <id. +. See வாற்கோதுமை. (யாழ். அக.)

வாற்கோதுமை vāṟ-kōtumai, n. <id.+. Barley cereal, *Hordeum vulgare;* கோதுமை வகை.

வாற்சகம் vāṟcakam, n. <*vātsaka*. (யாழ். அக.) 1 Herd of calves; கன்றுக்கூட்டம். 2. Herd of cows; பசுவின் கூட்டம்.

வாற்சல்லியம் vāṟcalliyam, n. <*vātsalya*. Tenderness, affection, fondness, love; உருக்கமான அன்பு.

வாற்சலம் vāṟcalam, n. See வாற்சல்லியம். (யாழ். அக.)

வாற்சிபுத்திரன் vāṟciputtiran, n. <*vatsī-putra*. Barber; அம்பட்டன். (யாழ். அக.)

வாற்றரகு vāṟṟaraku, n. <வால்[2]+. A tax on cattle. See வாலரகு.

வாறான் vāṟāṉ, n. [T. *vāra*.] Small stay to the leeward of the sail to keep it in place; சப்பற்பாய் கட்டுங் கயிறு. *Naut.*

வாறு[1] vāṟu, n. cf. ஆறு[1]. 1. Manner; விதம். சோர்ந்துணரும் வாறின்று சோர்கிடீா (மதுரைக். உலா, 328). 2. Objective, goal; அடையத்தக்க பேறு. வாறுராயாதே (திருப்பு. 993).

வாறு[2] vāṟu, n. prob. ஆற்று[1]-. Strength; வலிமை. (யாழ். அக.)

வாரோசுசூடன் vāṟōcu-cūṭaṉ, n. A kind of camphor, as probably from the forest in Baros or Fansur in the Celebes; கர்ப்பூரவகை. (சிலப. 14, 109, உரை.)

வான்[1] vāṉ, n. 1. [T. *vāna*, K. *bāna*, M. *vānu*.] Sky, the visible heavens; ஆகாயம். வானுயர் தோற்றம் (குறள், 272). 2. Primordial matter; மூலப்பிரகிருதி. வானின் றிழிந்து வரம்பிகந்த மாபூதத்தின் (கம்பரா. அயோத். மந்திர. 1). 3. Cloud; மேகம். எரூஉ வான் ஞெமிர்ந்து (மதுரைக். 243). 4. Rain; மழை. வான்மடி பொழுதில் (பெரும்பாண். 107). 5. Celestial world; தேவருலகு. வான்பொரு நெடுவரை (சிறுபாண். 128). 6. Ambrosia; அமிர்தம். வான்சொட்டச் சொட்ட நின்றட்டும் வளாமதி (தேவா. 586, 1). 7. Heaven; மோட்சலோகம். வானேற வழிதந்த (திவ். திருவாய். 10, 6, 5). 8. Goodness; நன்மை. வரியணி சுடர் வான் பொய்கை (பட்டினப். 38). 9. Greatness; largeness; பெருமை. (பிங்.) இருநோக்கு வான்முழை (காசிக. காசியின்சிறப். 13). 10. Beauty; அழகு. வான்பொறி பரந்த புள்ளி வெள்ளையும் (கலித். 103). 11. Strength; வலிமை. (பிங்.) 12. Regularity; நேர்மை. வானிரைவெண்பல் (கலித். 14). 13. A kind of tree; மரவகை. (பிங்.)

வான்[2] vāṉ, *part.* An ending of verbal participle; ஒரு வினையெச்சவிகுதி. (நன். 343.)

வான்[3] vāṉ, *part.* <*vān* nom. sing of *vat*. A Sanskrit suffix meaning 'possessor of'; உடைமைப்பொருள் காட்டும் ஒரு வடமொழி விகுதி. கிரியாவான் (சி. சி. 12, 5).

வான்கண் vāṉ-kaṇ, n. <வான்[1]+. Sun; சூரியன். வான்கண விழியா வைகறை யாமத்து (சிலப. 10, 1, அரும்.)

வான்கழி vāṉ-kaḻi, n. prob. id.+கழி[1]-. The highest heaven; பரலோகம். (திருக்கோ. 85, உரை.)

வான்கொடி vāṉ-koṭi, n. <id.+. Streak of lightning; மின்னற்கொடி. வானகொடி யன்னாள் (சிலப. 1, 24).

வான்கோழி vāṉ-kōḻi, n. perh. id.+. Turkey; கோழிவகை. கான மயிலாடக் கண்டிருந்த வான்கோழி . . . ஆடினாற்போலுமே (மூதுரை, 14).

வான்பதம் vāṉ-patam, n. <id.+பதம்[2]. Final emancipation; முத்தி. எனக்கே வான்பத மளிக்க (அருட்பா, vi, அருட்பெருஞ். அ. 1181).

வான்பயிர் vāṉ-payir, n. <id.+. Garden crops and fruit trees, especially valuable kinds of produce raised on wet land, as betel, plantains, sugarcane; நன்செய் புன்செய்ப் பயிரல்லாத கொடிக்கால் வாழை கரும்பு முதலிய தோட்டப்பயிர். வான்பயிருக்கும நஞ்சை புஞ்சைக்கும் . . . ஒன்று முககால் கொள்ளக்கடவோமாகவும் (S. I. I. iv, 105).

வான்பயிரம்பலம் vāṉpayir-ampalam, n. <வான்பயிர்+. Office for the collection of assessment on garden lands; வான்பயிர்க்குரிய வரிதண்டும் உத்தியோகம். (M. M. 357.)

வான்பிரயோசனம் vāṉ-pirayōcaṉam, n. <வான்[1]+. Vegetable curry; மரக்கறி. (யாழ். அக.)

வான்புலம் vāṉ-pulam, n. <id.+. True knowledge; உண்மையறிவு. (சீவக. 793, உரை.)

வான்புலவு vāṉ-pulavu, n. <வான்கோழி+புலவு[4]. *Pulau* made of turkey; வான்கோழி மாமிசத்தாற்செய்த புலவு. *Mod.*

வான்மகள் vāṉ-makaḷ, n. <வான்[1]+. Indrāṇi; இந்திராணி. மணமகளு நாமகளும் வான்மகளும் (திருவாரூ. 114).

வான்மணி vāṉ-maṇi, n. <id.+. Sun; சூரியன். ஓராயிர மகல் வான்மணியொக்கும் (பாரத. அருச்சுனன்றவ. 159).

வான்மிகபகவன் vāṉmika-pakavaṉ, n. <*Vālmīka*+. See வான்மீகி. மதுரவிராமாயண

கதையுரை செய்த வான்மிகபகவனும (திருத்தொண டர்புராணவரலாறு, 91).

வான்மிகம் vāṉmikam, n. <valmīka. (யாழ். அக.) 1. Ant-hill; புற்று. 2. Rainbow; இந்திரவில்.

வான்மிளகு vāṉ-miḷaku, n. <வால்²+. [K. bālamenasu.] Cubeb. See வால்மிளகு.

வான்மீகபலம் vāṉmīka-palam, n. prob. வான்மீகம்²+. Lime; எலுமிச்சை. (சங். அக.)

வான்மீகம்¹ vāṉmīkam, n. <vālmīka. The Rāmāyaṇa of Vālmīki. See வால்மீகம்.

வான்மீகம்² vāṉmīkam, n. prob. vāhlīka. Saffron flower; குங்குமப்பூ. (தைலவ.)

வான்மீகி vāṉmīki, n. <Vālmīki. See வால்மீகி. வரங்கரும் பாத நானகும் வகுத்த வான்மீகி யென்பான் (கம்பரா. நாட்டுப். 1).

வான்மீன்¹ vāṉ-mīṉ, n. <வான்¹+மீன்¹. Star; நட்சத்திரம். (புறநா. அரும்.)

வான்மீன்² vāṉ-mīṉ, n. <வால்²+id. Comet. See வால்நட்சத்திரம். (பிங்.)

வான்மை vāṉmai, n. <வால்¹. 1. Purity; தூய்மை. வான்மையின் மிக்கார் வழக்கு (அறநெறி. 2). 2. Whiteness; வெண்மை. வாசியித னிலாங் கூலம் வான்மையதோ நீன்மையதோ (சேதுபு. கத் திரு. 8).

வான்மைந்தன் vāṉ-maintaṉ, n. <வான்¹+. Vāyu; வாயுதேவன். (பாரத. நச் 17.)

வான்மொழி vāṉ-moḻi, n. <id.+மொழி². Voice from the heavens; ஆகாயவாணி. வான் மொழி புகன்ற வாறும (பாரத. திரௌ. 2).

வான்வளம் vāṉ-vaḷam, n. <id.+. Rain; மழை. வான்வளஞ் சுரத்தலும் (மாறனலங். 176, உதா. 402).

வான்விளக்கம் vāṉ-viḷakkam, n. <id.+. Sun; சூரியன். (நாமதீப. 93.)

வான்றரு vāṉraru, n. <id.+தரு². Celestial tree; கற்பகமரம். வான்றரு மாரி வணகை (சீவக. 1091).

வான்றேர்ப்பாகன் vāṉrēr-p-pākaṉ, n. <id.+தேர்+. Kāma, as riding on the south-wind through the sky; [ஆகாயத்திலுலவுந் தென்ற லாகிய தேரைச் செலுத்துவோன்] மன்மதன். வான் றேர்ப் பாகனை மீன்றிகழ் கொடியனை (மணி. 20, 91).

வானக்கல்¹ vāṉa-k-kal, n. <வானம்²+. Foundation stone; அஸ்திவாரக்கல். (சங். அக.)

வானக்கல்² vāṉa-k-kal, n. prob. வானம்¹+. Black loadstone; காகச்சிலை. (யாழ். அக.)

வானகப்புதைச்சி vāṉaka-p-putaicci, n. perh. வானகம+புதை²-. Black beetle; கருவண்டு. (யாழ். அக.)

வானகம் vāṉ-akam, n. <வான்¹+அகம்¹. 1. Sky; ஆகாசம். வானகத்தில வளர்முகிலே (தேவா. 1078, 2). 2. Heaven; விண்ணுலகு. இடமுடை வானகம கையுறினும வேண்டார் (நாலடி, 300). 3. Red-wood. See மஞ்சாடி, 1. (மலை.)

வானசாஸ்திரம் vāṉa-cāstiram, n. <வானம¹+. Astronomy; ககோளசாஸ்திரம்.

வானசோதி vāṉa-cōti, n. <id.+சோதி³. (Astron.) Heavenly body; கிரக முதலிய சோதி மண்டலம். (யாழ். அக.)

வானட்சத்திரம் vāṉatcattiram, n. <வால்²+நட்சத்திரம. Comet. See வால்நட்சத் திரம். (யாழ். அக.)

வானதி vāṉati, n. <வான்¹+நதி. The Ganges, as celestial; கங்கை. (பிங்.)

வானநாடன் vāṉa-nāṭaṉ, n. <வானம்¹+. 1. Lord of the celestial world; மேலுலகத்திந்தத் தலைவன். வானநாடனே வழித்துணை மருந்தே (தேவா. 486, 9). 2. Inhabitant of heaven; தேவ லோக வாசி.

வானநாடி¹ vāṉanāṭi, n. Fem. of வான நாடன். She who resides in svarga; சுவர்க்க லோகத்தவள். மையறுசிறப்பின் வானநாடி (சிலப். 11, 215).

வானநாடி² vāṉanāṭi, n. <வானம்¹. A plant growing in damp places. See வானீன்றுங் காணி. (சரு. அக.)

வானநாடு vāṉa-nāṭu, n. <வானம்¹+. 1. Heaven; மோட்சலோகம். 2. Celestial world; தேவலோகம். வானநாடுடைய மன்னனர் (திருவிளை. இந்திரன்முடி. 38). 3. See வானநாடி.². (தைலவ.)

வானப்பத்தியம் vāṉappattiyam, n. <vānas-patya. Tree, bearing fruit without outwardly blossoming; பூந்தோன்றாது காய்க்கும் மரம். (நாமதீப. 372.)

வானப்பாம்பு vāṉa-p-pāmpu, n. <வானம்¹+. Rain snake; பாம்புவகை. (M. M.)

வானப்பிரத்தம் vāṉappirattam, n. See வானப்பிரஸ்தம்.

வானப்பிரத்தன் vāṉappirattaṉ, n. See வானப்பிரஸ்தன். இல்லறத்தே நின்று முன்னுள்ள மாசறுத்து வானப்பிரத்தனும் (கலித். 15, உரை).

வானப்பிரத்தி[1] vāṉappiratti, n. See வானப்பத்தியம். (யாழ். அக.)

வானப்பிரத்தி[2] vāṉappiratti, n. See வானப் பிரஸ்தன். (யாழ். அக.)

வானப்பிரஸ்தம் vāṉappirastam, n. <vānaprastha. 1. Life of a vāṉappirastaṉ, one of four āccirāmam, q.v.; ஆச்சிரமம் நான்கனுள் மனைவியுடன் காட்டிற்குச்சென்று தவஞ்செய்யும் நிலை. (சி. சி. 8, 11, மறைஞா.) 2. Wild mahwa. See காட்டிருப்பை, 1. (மலை.)

வானப்பிரஸ்தன் vāṉappirastaṉ, n. <vānaprastha. One who has retired with his wife to a forest to lead an ascetic life; இல்லாளுடன் கானம்புகுந்து தவஞ்செய்வோன்.

வானப்பிரியை vāṉappiriyai, n. cf. vānas-patya. 1. Tree; மரம். (யாழ். அக.) 2. Mahwa; இலுப்பைமரம். (சங். அக.)

வானபத்தி vāṉapatti, n. See வானப்பத்தியம். (மூ. அ.)

வானபத்தியம்[1] vāṉapattiyam, n. See வானப்பத்தியம். (யாழ். அக.)

வானபத்தியம்[2] vāṉapattiyam, n. prob. vānaprastha. Palas-tree. See பலாசம்[1], 3. (மூ. அ.)

வானம்[1] vāṉam, n. <வான்[1]. 1. Firmament; ஆகாயம். வானத் தரவின் வாய்க்கோட் பட்டு (கலித். 105). 2. Celestial world; தேவருலகு. வான மூன்றிய மதலைபோல (பெரும்பாண். 346). 3. Fire; அக்கினி. (அரு. நி.) 4. Cloud; மேகம். ஒல்லாது வானம் பெயல் (குறள், 559). 5. Rain; மழை. வானம் வாய்க்க மண்வளம் பெருகுக (மணி. 19, 149).

வானம்[2] vāṉam, n. <vāna. 1. Dry tree; seasoned wood; உலர்ந்த மரம். (பிங்.) வானங் கொணடு வளாத்தல் (பிரபுலிங். முனிவரா 17). 2. Fruit of a tree; மரக்கனி. (பிங்.) 3. Dry fruit; உலர்ந்த காய் (யாழ். அக.) 4. Withering; உலர்ச்சி. (யாழ். அக.) 5. Being alive; சீவனோடிருக்கை. (யாழ். அக.) 6. Going; போகை. (யாழ். அக.) 7. Fragrance; வாசனை. (யாழ். அக.) 8. Wave; நீர்த்திரை (யாழ். அக.) 9. Mat of straw; புற்பாய். (யாழ். அக.) 10. Cellar or shelf in the wall; சுவரில் பண்டங்கள் வைப்பதற்காகக் கட்டப்பட்ட மாடம். (யாழ். அக.) 11. Excavation for laying foundations; அஸ்திவாரக்குழி. 12. One of the ornamental sections of a tower; கோபுரத்தின் ஒருறுப்பு. (J.)

வானம்பறி-த்தல் vāṉam-paṟi-, v. intr. <வானம்[2]+. To dig for laying foundations; அஸ்திவாரந் தோண்டுதல்.

வானம்பாடி[1] vāṉam-pāṭi, n. prob. வானம்[1]+. cf. vānā. [K. bānāḍi.] 1. Indian skylark, Alauda gulgula; புள்வகை. 2. Shepherd koel. See சாதகபட்சி. (திவா.) வானம்பாடி . . . அழிதுளிதலைஇய புறவில் (ஐங்குறு. 418). 3. (Śaiva.) See வானம்பாடியாதனம். நமஸ்காரஞ் சானுவானம்பாடி நகழ்வே (தத்துவப். 107).

வானம்பாடியாதனம் vāṉampāṭi-y-ātaṉam, n. <வானம்பாடி+. A posture which consists in lying on the ground with face downwards and arms and legs bent as if about to fly; மார்பு நிலத்திற்படக் கையுங்காலு மடக்கித் தரையிற் படாமற் பறக்கத் தொடங்குவதுபோல இருக்கும் ஆசனவகை. (தத்துவப. 107, உரை.)

வானம்பார்த்தகதிர் vāṉam-pārtta-katir, n. <வானம்[1]+பார்-+. Ear of immature grain, standing erect; கொப்புத் தாழாத கதிர். (யாழ். அக.)

வானம்பார்த்தசீமை vāṉam-pārtta-cīmai, n. <id.+id.+. Rain-fed region, as depending for cultivation on seasonal rains and having no other source of irrigation; பாசனவசதியின்றிப் பருவமழையையே நம்பியிருக்கும் பிரதேசம்.

வானம்பார்த்தபயிர் vāṉam-pārtta-payir, n. <id.+id.+. Crops grown on dry lands with the help of seasonal rains and without any irrigational facilities; பாசனவசதியின்றிப் பருவமழையினுதவியாற் புன்செய் நிலத்தில் விளையும் தானியம். Tj.

வானம்பார்த்தபிறவி vāṉam-pārtta-piṟavi, n. <id.+id.+. Vegetable kingdom, as depending on rains; மரஞ் செடி கொடி முதலியன. (யாழ். அக.)

வானம்பார்த்தபூமி vāṉam-pārtta-pūmi, n. <id.+id.+. Rain-fed cultivable land; பாசனவசதியில்லாது மழையால் விளையும் பூமி.

வானம்பாரி vāṉam-pāri, n. <id.+பார்-. See வானம்பார்த்தபூமி. Loc.

வானமடை vāṉamaṭai, n. A prepared arsenic. See கவுரிபாஷாணம் (யாழ். அக.)

வானமண்டலம் vāṉa-maṇṭalam, n. <வானம்[1]+மண்டலம்[2]. Vault of the heavens; ககோளம்.

வானமாமலை vāṉa-mā-malai, n. <id.+மா[4]+மலை[4]. 1. The Viṣṇu shrine at Nāṅkunēri; நாங்குநேரியிற் கோயில்கொண்டுள்ள திருமால். வானமாமலையே யடியேன்றொழ வந்தருளே (திவ். திருவாய். 5, 7, 6). 2. Nāṅkunēri in Tinnevelly District; திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலுள்ள நாங்குநேரி என்ற க்ஷேத்திரம்.

வானமிருகம் vāṉa-mirukam, *n.* prob. வானம்[2]+. Bone of the musk-rat; கத்தூரி யெலும்பு. (யாழ். அக.)

வானர் vāṉar, *n.* <வான்[1]. Celestials; தேவர். மான்முதல் வானர்க்கு (திருக்கோ. 155).

வானரக்கொடியோன் vāṉara-k-koṭi-yōṉ, *n.* <வானரம்+கொடி. Arjuna, as having a monkey banner; [குரங்குக் கொடியை யுடையவன்] அருச்சுனன். (பிங்.)

வானரகதி vāṉara-kati, *n.* <*vānara*+. Monkey-like pace of a horse, one of five *acuva-kati*, q.v.; அசுவகதி ஐந்தனுள் குரங்கைப் போல நடக்கும் நடை. (திவா.)

வானரநேயம் vāṉara-nēyam, *n.* cf. *vānara-priya*. Silvery-leaved ape-flower. See பழமுண்ணிப்பாலை. (மலை.)

வானரப்பகை vāṉara-p-pakai, *n.* <வானரம்+. Crab; நண்டு. (சங். அக.)

வானரம் vāṉaram, *n.* <*vānara*. Ape, monkey; குரங்கு. வானர முகள (சீவக. 1168).

வானரமகள்[1] vāṉara-makaḷ, *n.* <வானரம் +. Female monkey; பெண்குரங்கு. வானரமகளி ரெல்லாம் வானவர் மகளிராய்வந்து (கம்பரா. திருமுடி. 7).

வானரமகள்[2] vāṉ-aramakaḷ, *n.* <வான்[1]+. Celestial damsel; வானுலகத்துப்பெண். வானர மகள்கொல்லோ (இறை. 2, உரை, பக். 32).

வானரமங்கை vāṉ-aramaṅkai, *n.* <id. +. See வானரமகள்[2]. வானரமங்கையரென வந் தணுகும் மவள் (திருக்கோ. 371).

வானரேந்திரன் vāṉarēntiraṉ, *n.* <*vāna-rēndra*. (யாழ். அக.) 1. Hanumāṉ; அனுமான். 2. Sugrīva; சுக்கிரீவன்.

வானலம் vāṉalam, *n.* <*vānala*. Basil; துளசி. (யாழ். அக.)

வானவர்கோன் vāṉavar-kōṉ, *n.* <வானவர்+கோன்[1]. Indra, as king of the gods; இந்திரன். வானவர்கோன் . . . வணங்குந் தொழிலானை (திவ். இயற். 2, 17).

வானவர்நாடி vāṉavar-nāṭi, *n.* <id.+நாடு. See வானரமகள்[2]. (திருமந். 1058.)

வானவர்முதல்வன் vāṉavar-mutalvaṉ, *n.* <id.+. Brahmā, as the first among the gods; பிரமன். (திவா.)

வானவர்முதுவன் vāṉavar-mutuvaṉ, *n.* <id.+. 1. Brahmā; பிரமன். (பிங்.) 2. Cēra king; சேரன். (யாழ். அக.)

வானவரம்பன் vāṉa-varampaṉ, *n.* <வானம்[1]+வரம்பு. Cēra king; சேரன். வான வரம்பனை நீயோ பெரும (புறநா. 2).

வானவருறையுள் vāṉavar-uṟaiyuḷ, *n.* <வானவர்+. Temple; கோயில். (திவா.)

வானவல்லி vāṉa-valli, *n.* <வானம்[1]+. Streak or flash of lightning; மின்னற்கொடி. (சங். அக.)

வானவன் vāṉavaṉ, *n.* <வான்[1]. 1. Celestial being; தேவன். நான்முகன் முதலா வான வா தொழுதெழ (திருவாச. 4, 1). 2. Brahmā; பிரமன். (அக. நி.) 3. Indra; இந்திரன். (பிங்.) 4. Sun; சூரியன். வானவன் குலத்தொடா (கம்பரா. எழுச. 7). 5. Cēra king; சேரவரசன். (சிலப். 6, 73.) சினமிகு தானை வானவன் (புறநா. 126).

வானவில் vāṉa-vil, *n.* <வானம்[1]+. 1. Rain-bow, one of *karantuṟaikōḷ*, q.v.; கரந்துறைகோள்களிலொன்றான இந்திரவில். மரிப்புறங் கவைஇய வானவிற் போல (பெருங். இலாவாண. 19, 81). 2. (Jaina.) The first outer wall of the temple of Arhat, in *camavacaraṇam*, known as *tūlicālam* and having the splendour of a rainbow; சமவசரணத்துள் தூளிசாலமென்னும் பெயருடையதும் இந்திரதனுசின் ஒளியுடையதும் முதலாவதுமான ஜினாலயத்தின் வெளிமதில். வானவிற் கடந்து (மேருமந். 60).

வானவூர்தி vāṉa-v-ūrti, *n.* <id.+. Aerial car; ஆகாயவிமானம். வலவனேவா வானவூர்தி (புறநா. 27).

வானவெளி vāṉa-veḷi, *n.* <id.+. Open quadrangle in a house; திறந்த வெளியாயிருக்கும் வீட்டின் உள்முற்றம். *Loc.*

வானாசி vāṉāci, *n.* prob. *vākuci*. Seed of scurfy pea; கார்போகரிசி. (மலை.)

வானாடு vāṉāṭu, *n.* <வான்[1]+நாடு. 1. Svarga; சுவர்க்கம். வானாடும் மண்ணாடும் (திவ். பெரியதி. 4, 1, 3). 2. Heaven; மோட்சம். கல்லும் கனைகடலும் வைகுந்த வானாடும் (திவ். இயற். பெரிய திருவந். 68).

வானி[1] vāṉi, *n.* perh. id. 1. Canopy; மேற்கட்டி. (பிங்.) 2. Large banner, flag; துகிற் கொடி. வானிவியன் கை நாலாயிரமுள (இரகு. நகர. 35). 3. Tent; கூடாரம். (யாழ். அக.) 4. The river Amrāvatī; ஆன்பொருநை. (பிங்.) 5. The river Bhavānī. See பவானி, 2. வானி நீரினுந் தீந்தண் சாயலன் (பதிற்றுப். 86). வடகொங்கில் வானி யாற்றின் (தேசிகப்பிர. பரமத. 53). 6. A tree; மரவகை. பயினி வானி பல்லிணர்க் குரவம் (குறிஞ்சிப். 69). 7. Paper kite; காற்றாடிப் பட்டம். வானிக

ளோச்சினர் வானில் (கந்தபு. அசுமுகி. நகர்காண. 9). 8 Streak of lightning; இடிக்கொடி. நெருப்பெழு வீழ்ந்த வானி (இரகு. யாகப. 84).

வானி² vāṉi, n. <vāhinī. Army; படை. (பிங்.) பாண்டவர் வானி குலைந்தவே (சேதுபு. இராம தீ. 34).

வானி³ vāṉi, n. <yavānī. Bishop's weed. See ஓமம்¹.

வானிதம் vāṉitam, n. prob. phāṇita. Fine sugar; மணல் போன்று நுண்ணிதாயிருக்குஞ் சர்க்கரை. (நாமதீப. 409.)

வானிதி vāṉiti, n. Realgar. See மனோசிலை. (சங். அக.)

வானியம் vāṉiyam, n. <vānya. Tree; மரம். (யாழ். அக.)

வானிரியம் vāṉiriyam, n. Pink-tinged white sticky mallow. See பேராமுட்டி. (சங். அக.)

வானிழல் vāṉiḻal, n. <வான்¹+நிழல். Voice from heaven. See அசரீரி, 2. வெருளின் மெய்மமொழி வானிழல் கூறிய பொருளி னுகும் (பெரியபு. பாயி. 9).

வானிற்கெற்பத்தி vāṉiṟ-keṟpatti, n. prob. id.+கெற்பம். Pearl oyster; முத்துச்சிப்பி. (யாழ். அக.)

வானிறை vāṉiṟai, n. <id.+நிறை¹-. Rain-laden cloud; நீர்நிறைந்த மேகம். சாய னினது வானிறை யென்னும் (பரிபா. 2, 56).

வானீரம் vāṉīram, n. <vānīra. Common rattan of South India. See வஞ்சிக்கொடி. (பிங்.)

வானீளம் vāṉīḷam, n. <வால்²+நீளம். Length of a house. See வால்வீச்சு. மனை வானீளத்துக்குக் கிழக்கும் (S. I. I. iii, 214).

வானுலகம் vāṉ-ulakam, n. <வான்¹+. See வானுலகு.

வானுலகு vāṉ-ulaku, n. <id.+. 1. Celestial world, Svarga; சுவர்க்கம். (பிங்.) 2. Heaven; மோட்சம். பாடாதார் வானுலகு நண்ணுரே (சீவக. 1468).

வானேறு vāṉ-ēṟu, n. <id.+ஏறு³. Thunderbolt; இடியேறு. வானேறு புரையுநின் (புறநா. 265).

வானோங்கி vāṉ-ōṅki, n. <id.+ஓங்கு-. Banyan. See ஆல்¹, 2. (நாமதீப. 281.)

வானோர் vāṉōr, n. <id. Celestials; தேவர். வானோர் தங்கள் வடிவின் (சிலப். பதிகம், 52).

வானோர்க்கிறை vāṉōrkkiṟai, n. <வானோர் +இறை¹. See வானோர்கோமான். (உரி. நி.)

வானோர்கிழவன் vāṉōr-kiḻavaṉ, n. <id.+. See வானோர்கோமான். வானோர் கிழவ னின் வரம்பின்று பொலிய (பெருங். நரவாண. 4, 55).

வானோர்கோமான் vāṉōr-kōmāṉ, n. <id.+. Indra; இந்திரன். (சூடா.)

வானோர்மாற்றலர் vāṉōr-māṟṟalar, n. <id.+. (யாழ். அக.) 1. Asuras; அசுரர். 2. Rākṣasas; இராக்கதர்.

வானோர்முதல்வன் vāṉōr-mutalvaṉ, n. <id.+. 1. Brahmā, as first among the celestials; பிரமன். (சூடா.) 2. See வானோர்கோமான்.

வானோர்முதுவன் vāṉōr-mutuvaṉ, n. <id.+. 1. See வானவர்முதுவன், 1. (நாமதீப. 55.) 2. Cēra; சேரன். (யாழ். அக.)

வாஜபேயம் vājapēyam, n. <vājapēya. A Vēdic sacrifice. See வாசபேயம்.

வாஜீப் vājīp, n. <U. wājib. 1. Excuse, putting off; போக்கு. (C. G.) 2. Propriety of conduct. See வாசீபு. (W.)

வாஜீப்சொல்(லு)-தல் vājīp-col-, v. intr. <வாஜீப+. To put off payment of a debt or demand with some excuse; கொடுக்க வேண்டிய பாக்கித்தொகைக்குப் போக்குக் கூறுதல். (C. G.)

வாஸ்தவம் vāstavam, n. <vāstava. Reality, truth; மெய்ம்மை. தாபடணத்தினிற் களிம்பு வாஸ்தவம (கைவல். சந். 69).

வாஸ்து vāstu, n. <vāstu. 1. House-site, plot of ground, house; மனை. 2. See வாஸ்துபுருஷன்.

வாஸ்துசாந்தி vāstu-cānti, n. <id.+. A ceremony to appease vāstu-puruṣaṉ; வாஸ்துபுருஷனைக் குறித்துச்செய்யுஞ் சாந்திவகை.

வாஸ்துபுருஷன் vāstu-puruṣaṉ, n. <id. +. The archetype or ideal pattern of a house, personified as a deity; tutelary deity of a house; கிருகதேவதை.

வி

வி¹ vi. The compound of வ் and இ.

வி² vi, part. 1. Ending of the verbal noun; தொழிற்பெயர் விகுதி. 2. Suffix indicating form of a causative verb; பிறவினைவிகுதி. (நன். 138.)

வி³ vi, <vi. n. 1. Heaven; விசும்பு. (யாழ். அக.) 2. Bird; பறவை. (இலக். அக.) 3. Wind;

காற்று. (யாழ். அக.) 4. Eye; கண். (யாழ். அக.) 5. Direction; திசை. (யாழ். அக.) 6. Beauty; அழகு. (தக்கயாகப. 506, உரை.)—*part.* Prefix signifying privation, opposition, change, abundance, etc; இன்மை எதிர்மை மாறுபாடு மிகுதி முதலிய பொருளுணர்த்தும் ஒருபசர்க்கம். *விராகம, விசயம, விலட்சணம* (இலக். கொத. 100).

விக்ரமம் vikramam, *n.* See விக்கிரமம். *திருவிக்ரமமின்று படியேபடியே* (தக்கயாகப. 215).

விக்கல் vikkal, *n.* <விக்கு-. cf. *hikkā.* [T. *vekkilu,* K. *bikkalu,* M. *ekkil.*] Hiccup; தொண்டை விக்குகை. *நெஞ்சே விக்கல் வராது கணடாய* (அருட்பா, vi, நெஞ்சொடுகிளை. 10).

விக்கல்மாந்தம் vikkal-māntam, *n.* <விக்கல்+. A kind of convulsion attended with hiccup, common among children; குழந்தைகளுக்கு விக்கலுடன் வரும் ஒருவகை மாந்தநோய்.

விக்கனம் vikkaṉam, *n.* See விக்கினம். *விக்கனங்க ளகதொணடாக கடாமைச சென்றுண டருள* (மருதூரந். 28).

விக்கிதம் vikkitam, *n.* A pace of a horse, one of *pañca-tārai,* q.v.; பஞ்சதாரைகளுள் ஒன்றான குதிரைநடை. (பு. வெ. 12, வென்றிப. 13, உரை)

விக்கியாதம் vikkiyātam, *n.* <*vi-khyāta* Fame; கீர்த்தி. (சங். அக.)

விக்கியாதன் vikkiyātaṉ, *n.* <*vi-khyāta.* Well-known person; famous man; கீர்த்தி வாய்ந்தவன். (யாழ். அக.)

விக்கியாதி vikkiyāti, *n.* <*vi-khyāti.* See விக்கியாதம். (யாழ். அக.)

விக்கியாபனம் vikkiyāpaṉam, *n.* <*vi-jñāpana.* See விஞ்ஞாபனம். (யாழ். அக.)

விக்கியானம் vikkiyāṉam, *n.* <*vi-jñāna.* See விஞ்ஞானம். (சங். அக.)

விக்கியானி vikkiyāṉi, *n.* <*vi-jñānin.* Learned person; கல்வியாளன்.

விக்கிரகம் vikkirakam, *n.* <*vi-graha.* 1. Figure, shape, form, image; உருவம். (பிங்.) 2. Idol; கடவுளின் அருச்சானுபிம்பம். *சுயம்பு வியதத விக்கிரகமும* (இருசமய வைதிகதிருவா. 18). 3. Body; உடல். (பிங்.) *விக்கிரக நித்த முதநி* (சிவப்பிர. 2, 32). 4. Likeness; சாயல். (யாழ். அக.) 5. (Gram.) Separation of a compound word into its component parts; சமாசத்தொடர்மொழியை விரித்துக்காட்டுகை. 6. Enmity, one of *aracar-aṟu-kuṇam,* q.v.; அரசராறுகுணங்களுள் ஒன்றான பகை. *சநதி விக்கிரகஙகட்கு வேற்றுவேந்தரிடைச செலவாரின* (குறள், 69, அதி. அவ.). 7. Fight, battle; போர் (இலக். அக.)

விக்கிரகவணக்கம் vikkiraka-vaṇakkam, *n.* <விக்கிரகம்+. Idol-worship, idolatry; தெய்வபிம்பங்களை வைத்துப் பூசிக்கை.

விக்கிரகாராதனை vikkirakārātaṉai, *n.* <*vigraha*+*ārādhanā.* See விக்கிரகவணக்கம்.

விக்கிரம vikkirama, *n.* <*vi-krama.* The 14th year of the Jupiter cycle; ஆண்டு அறுபதனுள் பதினான்காவது.

விக்கிரமசகம் vikkirama-cakam, *n.* <*vikrama*+. See விக்கிரமசகாப்தம். (பிங்.)

விக்கிரமசகாப்தம் vikkirama-cakāptam, *n.* <id.+. The era of Vikkiramātittiyaṉ which begins in 57 B.C.; கி.மு. 57இல் தொடங்குவதும் விக்கிரமாதித்தியன் பெயரால் வழங்குவதுமான ஆண்டுமானம்.

விக்கிரமசிங்கன் vikkirama-ciṅkaṉ, *n.* <id.+. See விக்கிரமார்க்கன். (W.)

விக்கிரமசேனன் vikkirama-cēṉaṉ, *n.* <id.+. See விக்கிரமார்க்கன். (W.)

விக்கிரமசோழன் vikkirama-cōḻaṉ, *n.* <id.+. A Cōḻa king who reigned during the early part of the 12th C; 12ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலாண்ட ஒரு சோழவரசன்.

விக்கிரமசோழனுலா vikkirama-cōḻaṉ-ulā, *n.* <விக்கிரமசோழன்+. An *ulā* poem by Oṭṭakkūttar on Vikkirama-cōḻaṉ; விக்கிரம சோழன்மீது ஒட்டக்கூத்தர் இயற்றிய உலாப்பிரபந்தம்.

விக்கிரமம் vikkiramam, *n.* <*vi-krama.* 1. Valour, courage, heroism, prowess; பராக்கிரமம். *உன்னுடைய விக்கிரம மொன்றொழியாமல* (திவ். பெரியாழ். 5, 4, 6). 2. Great physical strength; மிகுபலம். (யாழ். அக.) 3. Cleverness; சாமர்த்தியம். (இலக். அக.) 4. Stepping; அடியெடுத்து வைக்கை. (யாழ். அக.)

விக்கிரமன்[1] vikkiramaṉ, *n.* <*vi-krama.* 1. Man of valour; warrior; வீரன். *மேவிச்சென்றி விக்கிரமன்* (திருவாத. பு. திருவம்பல. 39). 2. See விக்கிரமார்க்கன். *விக்கிரமசகம.*

விக்கிரமன்[2] vikkiramaṉ, *n.* <*Tri-vikrama.* See திரிவிக்கிரமன். (தக்கயாகப். 611, உரை.)

விக்கிரமாதித்தவருஷம் vikkiramātitta-varuṣam, *n.* <*vikramāditya*+. See விக்கிரமசகாப்தம். (W.)

விக்கிரமாதித்தன் vikkiramātittaṉ, *n.* < *Vikramāditya.* See விக்கிரமார்க்கன். *விக்கிரமாதித்தன் எனும்பின் பாவைதனை யறிந்தான்* (சீவக. 893, உரை).

விக்கிரமாதித்தியன் vikkiramātittiyaṉ, *n.* < id. See விக்கிரமார்க்கன்.

விக்கிரமாதித்தியாப்தம் vikkiramātittiyāptam, *n.* < id. + *abda.* See விக்கிரமசகாப்தம்.

விக்கிரமாப்தம் vikkiramāptam, *n.* < *vikrama* + *abda.* See விக்கிரமசகாப்தம்.

விக்கிரமார்க்கன் vikkiramārkkaṉ, *n.* < *Vikramārka.* A celebrated Hindu king of Ujjayinī, in whose name the Vikrama era was founded; உச்சயினிநகரத்திலிருந்து ஆட்சிபுரிந்தவனும் தன்பெயரால் ஆண்டுமானம் வழங்கப்பெற்றவனுமான புகழ்பெற்ற ஓர் அரசன்.

விக்கிரமி[1]**-த்தல்** vikkirami-, 11 *v.* < விக்கிரமம். *tr.* To step across; to pass beyond; காலாற் கடத்தல்.—*intr.* To exhibit one's valour; வீரங்காட்டுதல். (திருப்பு. 1151.)

விக்கிரமி[2] vikkirami, *n.* < *vikramin.* (யாழ். அக.) 1. Lion; சிங்கம். 2. Valiant man; வீரமுடையவன்.

விக்கிரயச்சீட்டு vikkiraya-c-cīṭṭu, *n.* < விக்கிரயம் +. Sale deed; கிரயபத்திரம்.

விக்கிரயசாசனம் vikkiraya-cācaṉam, *n.* < *vi-kraya* + *śāsana.* See விக்கிரயச்சீட்டு.

விக்கிரயணம் vikkirayaṇam, *n.* < *vi-krayaṇa.* See விக்கிரயம். (யாழ். அக.)

விக்கிரயபத்திரம் vikkiraya-pattiram, *n.* < *vi-kraya* + *patra.* See விக்கிரயச்சீட்டு. (W.)

விக்கிரயம் vikkirayam, *n.* < *vi-kraya.* Sale; விற்பனை. *Colloq.*

விக்கிரயிகன் vikkirayikaṉ, *n.* < *vi-krayika.* Seller; விற்போன். (யாழ். அக.)

விக்கிராந்தம் vikkirāntam, *n.* < *vi-krānta.* Valour; வீரம். (யாழ். அக.)

விக்கிராந்தன் vikkirāntaṉ, *n.* < *vi-krānta.* (யாழ். அக.) See விக்கிரமி.

விக்கிராந்தி vikkirānti, *n.* < *vi-krānti.* (யாழ். அக.) 1. Pace of a horse; குதிரைநடை. 2. Gait of a hero; வீரநடை. 3. Valour; பராக்கிரமம்.

விக்கிராயகன் vikkirāyakaṉ, *n.* See விக்கிரயிகன். (யாழ். அக.)

விக்கிரேதா vikkirētā, *n.* < *vi-krētā* nom. sing. of *vi-krētṛ.* Seller; விற்போன். (இலக். அக.)

விக்கிரேயம் vikkirēyam, *n.* < *vi-krēya.* Article for sale; விற்பனைப்பொருள். (இலக். அக.)

விக்கிள் vikkiḷ, *n.* [K. *bikkuḷ.*] See விக்கல். (யாழ். அக.)

விக்கினகரம் vikkiṉa-karam, *n.* < *vighna-kara.* See விக்கினம். (யாழ். அக.)

விக்கினகாரி vikkiṉakāri, *n.* < *vighna-kārin.* That which hinders or obstructs; இடையூறு செய்வது.

விக்கினநாசனன் vikkiṉa-nācaṉaṉ, *n.* < *vighna* +. (யாழ். அக.) 1. One who removes obstacles; இடையூறு தீர்ப்போன். 2. Gaṇēśa; விநாயகன்.

விக்கினநாயகன் vikkiṉa-nāyakaṉ, *n.* < id. +. Gaṇēśa; விநாயகன்.

விக்கினம் vikkiṉam, *n.* < *vighna.* 1. Obstacle, impediment, hindrance, difficulty; இடையூறு. *மாமுனிவோரா விக்கினமகற்றி* (திருப்போ. சந். பிள்ளைத். விநா. துதி). 2. Evil; தீது. (திவா.)

விக்கினராசன் vikkiṉa-rācaṉ, *n.* < *vighna-rāja.* Gaṇēśa; விநாயகன். *விக்கினராச னென்பவர்க்குத் தொக்க விக்கினங்க ளறும* (விநாயகபு. விக்கினரா. 114).

விக்கினவிநாசனன் vikkiṉa-vinācaṉaṉ, *n.* < *vighna* + *vi-nāśana.* See விக்கினநாசனன், 2. (யாழ். அக.)

விக்கினவிநாயகன் vikkiṉa-vināyakaṉ, *n.* < id. +. Gaṇēśa; விநாயகன். *குமரனும விக்கினவிநாயகனும* (தேவா. 259, 10).

விக்கினாரி vikkiṉāri, *n.* < *vighnāri.* See விக்கினநாசனன், 2.

விக்கினேசன் vikkiṉēcaṉ, *n.* < *vighnēśa.* See விக்கினேசுவரன். (நாமதீப. 27.)

விக்கினேசுவரன் vikkiṉēcuvaraṉ, *n.* < *vighnēśvara.* Gaṇēśa, as controlling obstacles; விநாயகன்.

விக்கு[1]**-தல்** vikku-, 5 *v.* [K. *bikku.*] *intr.* 1. To hiccup; விக்கலெடுத்தல். 2. To be superabundant, chokeful; விம்மி நிறைதல். *வயல் விக்கின பொதியும கதிருமா யிருக்கிறது.* *Nāñ.*—*tr.* To hiccup, bring out with interruptions of hiccups; விக்கி வெளித்தள்ளுதல். *உணாஅநீர விக்கினா னென்றேனா* (கலித். 51).

விக்கு[2] vikku, *n.* < விக்கு-. See விக்குள். (நிகண்டு, 311.)

விக்குள் vikkuḷ, n. <id. [K. bikkul.] Hiccup; விக்கல். நாச்செற்று விக்குண்மேல வாரா முன (குறள், 335).

விக்கேபம் vikkēpam, n. <vi-kṣepa. 1. (Astron.) Celestial latitude; கிரக அட்சரேகை. (W.) 2. (Astron.) Item to be ascertained in predicting solar eclipses, being three, viz., caci-vikkēpam, iravi-vikkēpam, tittiya-vikkēpam; சசிவிக்கேபம் இரவிவிக்கேபம் நித்தியவிக்கேபம் எனச் சூரியகிரகணகணனத்திற்குரிய மூவகைப்பட்ட கணனும்சங்கள். (W.) 3. Throwing; வீசுகை. (இலக். அக.) 5. Discharging; செலுத்துகை. (இலக். அக.)

விக்ஞப்தி vikñapti, n. <vi-jñapti. 1. Respectful submission made to a king or great man; அரசர் அல்லது பெரியோரிடம் ஒன்றை மரியாதையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகை. (M. E. R. 1917, p. 109.) 2. Officer who brings to the king's notice the petitions of his subjects; அரசனிடம் விண்ணப்பங்களை அறிவிக்கும் உத்தியோகஸ்தன். (M. E. R. 1917, p. 109.)

விக்ஞாப்பியம் vikñāppiyam, n. <vi-jñāpya. Request; petition; வேண்டுகோள். விக்ஞாபபியஞ் செய்ய (பெருநதொ. 889).

விககம் vikakam, n. <viha-ga. (யாழ். அக.) 1. See விகங்கம், 1. 2. Arrow; அம்பு. 3. Planet; கிரகம். 4. Moon; சந்திரன். 5. Sun; சூரியன். 6. Cloud; முகில்.

விகங்கதம் vikankatam, n. prob. vikaṅkata. cf. விகநதகம். Jujube tree. See இலந்தை¹. (சங். அக.)

விகங்கம் vikankam, n. <vihaṅga. 1. Bird; பறவை. (திவா.) விகஙகநீழ்லிடை (பாரத வேத். 53). 2. Swan; அன்னம். (பிங.) 3. Paper kite; காற்றாடி. தந்துமேவிய விகஙகமும்போல் (கோயிற்பு. இரணிய. 111) 4. See விககம், 2, 4, 5, 6. (யாழ். அக.) 5. See விசகம், 3

விகங்கராசன் vikanka-rācaṉ, n. <vihaṅga-rāja. White-headed kite. See கருடன், 2. அரவுடைய வென்றிடு விகஙகராசனென (பாரத. குருகுல. 144).

விகசதா vikacatā, n. perh. dvika-nāsā. Spreading hogweed. See மூக்கிரட்டை. (மலை.)

விகசம்¹ vikacam, n. <vikaca. (யாழ். அக.) 1. That which is blossoming or opening, as a flower; மலர்ந்தது. 2. The descending node. See கேது², 1. 3. Baldness; மொட்டை.

விகசம்² vikacam, n. Redwood. See மஞ்சாடி, 1. (மலை.)

விகசனம் vikacaṉam, n. prob. vihasana. Gentle smile; புன்னகை. (யாழ். அக.)

விகசி-த்தல் vikaci-, 11 v. intr. <vi-kas. To expand, bloom; to open, as the mind; மலர்தல். அடிமைமனம விகசிபப தெருந்தானோ (தாயு. சிதநா. 8).

விகசிதம் vikacitam, n. <vi-kasita. 1 Blossoming; மலர்ச்சி. அரவிந்தம் விகசிதஞ் செய்வதுவேபோல (இரகு. குறைகூ. 49). 2. Battle of Plassey tree. See புரசு³ (மலை.)

விகடக்கவி vikaṭa-k-kavi, n. <விகடம்+கவி³. See விகடகவி. குட்டவிகடக்கவியை யாருமே மெச்சுவார் (அறப. சத. 30).

விகடக்காரன் vikaṭa-k-kāraṉ, n. <id.+காரன்¹. Buffoon; jester; ஆசியம் விளைப்பவன். Colloq.

விகடகவி vikaṭa-kavi, n. <vikaṭa+kavi. 1. Humorous verse; பரிகாசப்பாடல். (யாழ். அக.) 2. One who writes humorous verse; ஆசியகவி பாடுவோன். 3. See விகடக்காரன். Colloq.

விகடசக்கரவிநாயகர் vikaṭa-cakkara-vināyakar, n. <id.+cakra+. Gaṇēśa, as worshipped at Conjeevaram; காஞ்சீபுரத்துக் கோயிலில் கொண்டுள்ள கணபதி.

விகடசக்கரன் vikaṭa-cakkaraṉ, n. <id.+id. See விகடசக்கரவிநாயகர். (கந்தபு. காபபு. 1.)

விகடப்பிரசங்கி vikaṭa-p-piracaṅki, n. <விகடம்+. Humorous speaker; ஆசியம் மிகும்படி பிரசங்கஞ் செய்பவன். விகடப்பிரசங்கிபலகையும (குமரே. சத 22).

விகடம் vikaṭam, n. <vi-kaṭa. 1. Change, alteration; வேறுபாடு. (திவா.) எசுமதி விகடமெய்தாது (பிரபோத. 20, 11). 2. (Nāṭya.) A masquerade dance; வரிக்கூத்துவகை. (சிலப். 3, 13, உரை.) 3. That which is horrible, monstrous or hideous; பயங்கரமானது. 4. Unevenness; roughness; கரடுமுரடு. விகடமுற்ற மாமெறும் (கம்ப ரா. நாகபா. 146). 5 Sportiveness; comicality; ஆசியம். விகடவேடத்தர் (கம்பரா. காட்சிப். 7). 6. Spaciousness; பரப்பு. விகடகடகரி (பாரத. பதினெழும் 72). 7. Abundance; மிகுதி. (இலக். அக.) 8. Beauty; அழகு. விகடமாக்குரிளை (பிரபோத. 3, 61). 9. Bewilderment; பிராந்தி. (சூடா. நி.) 10. Madness; உன்மத்தம். (யாழ். அக.) 11. Difficulty; trouble; தொந்தரை. (யாழ். அக.) 12. A hell; ஒரு நரகம். (சிவதரு. சுவாக்கநரக. 121.)

விகடன் vikaṭaṉ, n. <vikaṭa. 1. Proud, haughty person; செருக்குள்ளவன். நீடின விகடர் சேனை நெரிபட (குற்று. தல. 14, 58). 2. See விகடக்காரன். Colloq.

விகடி[1] vikaṭi, n. <விகடம். 1. Jester; விகடஞ் செய்பவ-ன்-ள். (சங். அக.) 2. Deceitful person; கபடமுடையவ-ன்-ள் (யாழ். அக.)

விகடி[2] vikaṭi, n. Water; நீர். (பிங்.)

விகண்டி[1]-த்தல் vikaṇṭi-, 11 v. intr. <vi-taṇḍā 1. To raise frivolous or fallacious objections; குணக்காரப்பேசுதல். (J.) 2. To refute; ஆட்சேபித்தல். (W.)

விகண்டி[2]-த்தல் vikaṇṭi-, 11 v. intr. <vi-khaṇḍ. To differ; வேறுபடுதல். (யாழ். அக.)

விகண்டிதம் vikaṇṭitam, n. <vi-khaṇḍita. 1. Division; பிரிவு (யாழ். அக.) 2. Difference; வேறுபாடு. (யாழ். அக.) 3. Lack of strictness; கண்டிப்பின்மை. (சங். அக.)

விகண்டை[1] vikaṇṭai, n. <vi-taṇḍā. 1. Frivolous or fallacious objection. See விதண்டை. 2. Refutation; ஆட்சேபம். (W.) 3. Wicked thought; துரெண்ணம். (யாழ். அக.)

விகண்டை[2] vikaṇṭai, n. <vi-khaṇḍā. 1. Hostility; விரோதம். (J.) 2. Absence of attachment; வைராக்கியம். (யாழ். அக.)

விகணனம் vikaṇaṉam, n. <vi-gaṇana. 1. Calculation; கணிச்சை. 2. Meditation; தியானிக்கை. (யாழ். அக.)

விகணிதம் vikaṇitam, n. <vi-gaṇita. 1. Being incalculable; கணிப்பில் அடங்காமை. (சங். அக.) 2. Decision; தீர்ப்பு. (யாழ். அக.)

விகத்தன் vikattaṉ, n. <vi-karta. See விகர்த்தனன். (நாமதீப. 92.)

விகத்தனம் vikattaṉam, n. <vi-katthana. (யாழ். அக.) 1. Boast; தற்புகழ்ச்சி. 2. Ironical praise; இகழாவிகழ்ச்சி. 3. Praise; புகழ்ச்சி.

விகத்துரு vikatturu, n. cf. விசத்துரு. Hareleaf. See அடம்பு. (பச. மூ.)

விகதம் vikatam, n. <vi-gata. (யாழ். அக.) 1. Discharge, as of debt; கடன் முதலிய தீர்க்கை. 2. Death; சாவு.

விகதனம் vikataṉam, n. See விகத்தனம். (யாழ். அக.)

விகந்தகம் vikantakam, n. cf. விகங்கதம். Jujube tree. See இலந்தை[1]. (சங். அக.)

விகம்பிதம் vikampitam, n. <vi-kampita. Shivering, shaking; நடுக்கம். (யாழ். அக.)

விகமம் vikamam, n. <vi-gama. Separation; பிரிவு. (ம. வெ.)

விகமனம் vikamaṉam, n. <vi-gamana. Bad conduct, bad course of life; துர்நடத்தை. (W.)

விகர்ணன் vikarṇaṉ, n. <Vikarṇa. A brother of Duryōdhana; துரியோதனன் தம்பியருள் ஒருவன்.

விகர்த்தன் vikarttaṉ, n. <vi-karta. See விகர்த்தனன். (சங். அக.)

விகர்த்தனன் vikarttaṉaṉ, n. <vi-kartana Sun; சூரியன். (பிங்.)

விகரணி vikaraṇi, n. <vi-karaṇa. (Gram.) Medial particle coming between the root and its termination, in Sanskrit; வடமொழியில் வினைப்பகுதிக்கும் விகுதிக்கும் இடையே நிற்கும் உறுப்பு. (பி. வி. 41.)

விகரளம் vikaraḷam, n. See விகராளம். (சிவதரு. சுவர்க்கநரக. 109.)

விகராளம் vikarāḷam, n. <vi-karāla. A hell; ஒரு நரகம். (சிவதரு சுவர்க்கநரக 114.)

விகருணன் vikaruṇaṉ, n. See விகர்ணன். மல்லார் தடந்தோள் விகருணனும் வாயமைக்கடவுள (பாரத. சூதுபோர். 237).

விகலபாணிகன் vikala-pāṇikaṉ, n. <vikala-pāṇi-ka. One whose hands are withered; சூம்பின கையன். (யாழ். அக.)

விகலம்[1] vikalam, n. <vi-kala. 1. Deficiency, defect; குறைவு. (பிங்.) இச்செயல் விகல மின்றிப வினம்பி யேகினார் (கந்தபு. தெய்வயா. 59). 2. Breaking to pieces; சிதைவு. 3. Confusion, disorder; கலக்கம். (யாழ். அக.)

விகலம்[2] vikalam, n. <vikalā. See விகலை. (யாழ். அக.)

விகலன் vikalaṉ, n. <vi-kala. One who is deficient or defective; குறைவுடையோன். (இலக். அக.)

விகலனம் vikalaṉam, n. <vi-kalana. Decomposition; கூட்டுப்பொருள் அதன் மூலப்பொருளாகப் பிரிகை.

விகலிதம் vikalitam, n. <vi-galita. 1. Spilling; சிந்துகை. (சங். அக.) 2. Flowing out; வடிகை. (சங். அக.) 3. The state of not drooping or inclining; சரிவின்மை. கனவிகலித . . . தன மும் (திருப்பு. 319).

விகலை vikalai, n. <vikalā. 1. The Indian hour of 24 minutes; நாழிகை. (திவா.) 2. Second of a degree $= \frac{1}{60}$ kalai; கலையின் அறுபதிலொருபாகம். (மாறுபிசா. 56.)

விகவெனல் vikaveṉal, n. Expr. of swift movement; விரைந்து செல்லுதற் குறிப்பு. *விக வென்று வந்தான்.* Loc.

விகற்பக்காட்சி vikaṟpa-k-kāṭci, n. <விகற்பம் +. Differentiated knowledges. See சவிகற்பக்காட்சி. (யாழ். அக.)

விகற்பத்தின்முடித்தல் vikaṟpattiṉ-muṭittal, n. <id. +. (Gram.) A literary device by which the same conclusion is reached in manifold ways, one of 32 utti, q.v.; உத்தி முப்பத்திரண்டனுள் விளங்குதற்பொருட்டுப் பலதிறப்பட்ட வாய்பாட்டாற் பொருளை முடித்துக்காட்டும் உத்தி வகை. (நன். பொது. 14.)

விகற்பநடை vikaṟpa-naṭai, n. <id. +. (Rhet.) A kind of fancy verse; மிறைக்கவிவகை. (பிங்.)

விகற்பம் vikaṟpam, n. <vi-kalpa. 1. Variety, diversity; difference; வேறுபாடு. *பெயர வரிய சங்கற்ப விகற்பமெலாம் பின்னிலவாம்* (திருக்காளத். பு. ஞானயோக. 33). 2. Difference of opinion, misunderstanding; மனமாறுபாடு. *காலாந் தரத்தில அவ் வல்பத திரிபுகள் திரண்டு ஒரு பெரு விகற்பத்தைப பிறபபிக்கும* (ரச்சரக்ஷிச்சயம், 175). 3. (Log.) Differentiated knowledge. See சவிகற்பக்காட்சி. (சி. சி. அளவை, 3, சிவாக்.) 4. False notion or fancy; மனக்கோணல். *சித்தவிகற்பம்.* 5. Doubt as to the nature of an object perceived; ஒரு பொருளைக் கண்டால் அஃது அப்பொருளோ அன்றோ என எழும் ஐயம். (சி. போ பா. 2, 2, பக் 171.) 6. Mistake, error; தவறு. (யாழ். அக.) 7. (Gram.) Permissive option or alternative; ஓர் இலக்கணவிதி ஒருகால் வந்து ஒருகால் வாராமை. *அல்வழி இஐ முன்னராயின் இயல்பும மிகலும விகற்பமுமாகும* (நன். 176). 8. Kind, species; இனம்.

விகற்பமில்லாக்காட்சி vikaṟpam-illā-k-kāṭci, n. <விகற்பம் + இன்-மை +. (Log.) Indefinite knowledge in which only the bare existence of a thing is apprehended. See நிர்விகற்பக்காட்சி. *பொருளினுண்மை மாத்திரத்தின் விணடவில்லா வறிவாகும் விகற்பமில்லாக் காட்சியே* (சி. சி. அளவை, 3).

விகற்பவுணர்வு vikaṟpa-v-uṇarvu, n. <id. +. Differentiated knowledge. See சவிற்பக்காட்சி. *ஐநதுண டவ்விகற்பவுணர்வினுக்கு* (சி. சி. அளவை, 3).

விகற்பி-த்தல் vikaṟpi-, 11 v. <vi-kalpa. tr. 1. To discriminate and discern; பகுத்தறிதல். 2. To differentiate; வேறுபடுத்துதல். *நீ ஒரு பொருளை விகற்பித்தறியுந் துணையான் அறியுமாறிலலை* (இறை. 23, பக். 116).—intr. 1. To differ; மாறுபடுதல். 2. (Gram.) To admit of an option or alternative; ஓர் இலக்கண விதி ஒருகால் வந்து ஒருகால் வாராதிருத்தல். *கிளி குறிது, கிளிக்குறிது, திணைகுறிது, திணைக்குறிது என விகற்பித்தன* (நன். 176, விருத்.).

விகற்பு vikaṟpu, n. <id. 1. Diversity. See விகற்பம், 1. *மறிவிகற்பாற பிணங்குந சமயம் பலபல வாககி* (திவ். இயற். திருவிருத். 96). 2. (Gram.) See விகற்பம், 7. *ஏலலமுன வலலின மியல பொடு விகற்பே* (நன். 161).

விகாசம் vikācam, n. <vi-kāsa 1. Blossoming; மலர்ச்சி. *புஷ்ப விகாசம்.* 2. Bloom, as of countenance; முகமலர்ச்சி. *மநிபோன ஒருளி விட டிலஙகு முகமும விகாசமும்* (திருக்காளத். பு. தாருகா. 15). 3. Evolution, one of two māyā-tarumam, q.v.; மாயாதருமம் இரண்டனுள் ஒன்றான விரிகை. *வீவிலா மாயை யிதறகிருதருமஞ் சஙகோச விகாசமாமே* (வேதா. சூ. 60).

விகாதம் vikātam, n. <vi-ghāta. 1. Obstacle; impediment; hindrance, opposition; இடையூறு. *வரும்விகாதத்தைத தீரதது* (இராமநா. ஆரணி. 7). 2. Destruction, ruin; failure; கேடு. *விகாதம் வையகததிடை விளைபபமேவிய . . . ஆற்றை வேணியினுகாது வைத்தவன்* (விநாயகபு. 75, 303).

விகாதி-த்தல் vikāti-, 11 v. tr. <id. To impede, hinder, obstruct, oppose; தடைசெய்தல். (யாழ். அக.)

விகாய் vikāy, n. A tree; ஒருமரம். (சங். அக.)

விகாரசன்னி vikāra-caṉṉi, n. <விகாரம்[1] + சன்னி[1] Epilepsy, convulsions, இழுப்புநோய் வகை. (W.)

விகாரப்புணர்ச்சி vikāra-p-puṇaicci, n. <id. +. (Gram.) Combination of words with augmentation, change or elision of letters, opp. to iyalpu-puṇarcci; நிலைமொழிவருமொழிகளின் முதலிடைகடைகளில் வரும் தோன்றல் திரிதல் கெடுதல்களாகிய சந்திவேறுபாடு. (நன். 154.)

விகாரம்[1] vikāram, n. <vi-kāra. 1. Change, alteration, transformation; வேறுபாடு. *விலங்கிய விகாரப்பாட்டின்* (கம்பரா. கடறுவ. கடவுள்வா.). 2. (Gram.) Change in the form of words, allowed as poetic licence. See செய்யுள்விகாரம். *விகார மனைத்து மேவல இயல்பே* (நன். 153). 3. (Gram.) Change in the letters of words in canti, of three kinds, viz., tōṉṟal, tirital, keṭutal; புணர்ச்சியில் வரும் தோன்றல் திரிதல் கெடுதல் ஆகிய விகாரங்கள். (நன்.) 4. Perturbation, agitation; மனக்கலக்கம். (W.) 5. Distortion, contortion; ugliness; அவலட்சணம். *அவள் விகாரவடிவமுள்ளவள்.* Colloq. 6. Evil disposition, of eight kinds,

viz., *kāmam, kurōtam, lōpam, mōkam, matam, māṟcariyam, itumpu, acūyai;* காமம் குரோதம் உலோபம் மோகம் மதம் மாற்சரியம் இடும்பு அசூயை என எண்வகைப்பட்ட துர்க்குணம். (W.) 7. Lasciviousness; காமவிகாரம். (யாழ். அக.)

விகாரம்[2] vikāram, *n.* <*vi-hāra.* Buddhist temple, பௌத்தாலயம். *இந்திர விகார மேழுமேத் துதலின* (மணி. 26, 55).

விகாரவுவமை vikāra-v-uvamai, *n.* <விகாரம்[1]+. (Rhet.) A kind of simile in which the object of comparison is represented as a variation of that to which it is compared; உவமானத்தின் வேறுபாடே உபமேயமென்று சொல்லும் உவமையணிவகை. (தண்டி. 30, 17.)

விகாரி[1] vikāri, *n.* <*vikārin.* 1. Love-stricken person; காமுகன். 2. Hideous, distorted person; விகாரமுடையவன். (இலக். அக.) 3. The 33rd year of the Jupiter cycle; வருஷம் அறுபதனுள் முப்பத்துமூன்றாவது. (பெரியவரு.)

விகாரி[2]-த்தல் vikāri-, 11 *v.* <விகாரம்[1]. (W.) *tr.* To change; வேறுபடுத்துதல்.—*intr.* To be sensual; காமங்கொள்ளுதல்.

விகாரியம் vikāriyam, *n.* <*vi-kārya.* (Gram.) An object of a verb denoting a thing undergoing change; வேறுபடுக்கப்படுவதாகிய செயப்படுபொருள். (பி. வி. 12.)

விகாலிகம் vikālikam, *n.* <*vi-kālikā.* Perforated copper-vessel which, when placed in water, marks the time by gradually filling; தண்ணீரில் மிதந்து மெல்ல மெல்ல ஆழ்தலால் நாழிகை யறிவிக்கும் செம்பாலான இல்லிக்குடம். (யாழ். அக.)

விகிதம் vikitam, *n.* <*vi-hita.* 1. Prescribed rule, direction; appointment; order, command, decree; விதிமுறை. (யாழ். அக.) 2. Rate, proportion; வீதம். *Colloq.* 3. Propriety; தகுதி. 4. Favourableness; அனுகூலம். 5. Intimacy; friendship; சிநேகம். *Colloq.* 6. Act; செயல் (இலக். அக.)

விகிதன் vikitaṉ, *n.* <*vi-hita.* Intimate friend; ஆப்தன். *அவன் எனக்கு மிகவும் விகிதன.* *Colloq.*

விகிர்தம் vikirtam, *n.* <*vi-kṛta.* 1. Change, diversity; வேறுபாடு. *விகிர்தங்களா நடப்பா* (தேவா. 55, 8). (திவா.) 2. Lie; பொய். (திவா.) 3. See விகிருதம், 2, 3. 4. Dislike; வெறுப்பு. (யாழ். அக.) 5. Fear; அச்சம். *விகிர்த வகோரத்தில்* (சைவச. பொது. 333). 6. A hell; ஒரு நரகம். (சிவதரு. சுவர்க்கநரக. 125.)

விகிர்தன் vikirtaṉ, *n.* <*vi-kṛta.* 1. Man of freakish behaviour; ஒருபடித்தல்லாது வேறுபட்ட செயலினன். *ஆய்ச்சி மெனரேனே நயந்த விகிர்தா* (திவ். பெரியதி. 3, 8, 9). 2. God, as different from the world; கடவுள். *விகிர்தனை விரும்பி யேத்து மிடையிலேன்* (தேவா. 997, 7).

விகிர்தி[1] vikirti, *n.* <*vikṛti.* See விகிருதி[1], 1 *அழுத்தமுறலால் விகிர்தி யடையான்* (திருக்காளத். பு. ஞானயோ. 35).

விகிர்தி[2] vikirti, *n.* See விகிருதி[2]. (பெரியவரு.)

விகிரம்[1] vikiram, *n.* <*vi-kira.* 1. Scattering; சிதறுகை. (யாழ். அக.) 2. Boiled rice that is scattered, as in an oblation; சிராத்தம் முதலியவற்றிற் பலியாகச் சிதறும் அன்னம். 3. Piece; துண்டு. (யாழ். அக.) 4. Bird; பறவை. (பிங்.)

விகிரம்[2] vikiram, *n.* cf. *vi-kīraṇa.* White madar; வெள்ளெருக்கு. (மலை.)

விகிருகியயானம் vikirukiya-yāṉam, *n.* <*vigṛhya+yāna.* Victorious march of a king over the countries of his enemies; வென்ற வண்ணமே எல்லாப் பகைவர் நாட்டின்மீதுஞ் செல்லும் போர்ச்செலவு. (சுக்கிரநீதி, 336)

விகிருத vikiruta, *n.* See விகிருதி[2]. (பஞ்.)

விகிருதம் vikirutam, *n.* <*vi-kṛta.* 1. See விகிர்தம், 1, 2, 3, 4, 5. 2. Capricious, freakish behaviour; ஒருபடித்தல்லாது வேறுபட்ட செயல். *மிக்கபன் மாயங்களால் விகிருதஞ் செய்து* (திவ். திருவாய். 3, 10, 9). 3. Bashfulness of a heroine in disclosing her love to her lover; தலைமகள் தலைவனுக்குத் தன்காதல் சொல்ல நாணுகை. (யாழ். அக.)

விகிருதன் vikirutaṉ, *n.* <*vi-kṛta.* See விகிர்தன். (திருமந். 1794.)

விகிருதி[1] vikiruti, <*vikṛti.* 1. Change, alteration, modification; வேறுபாடு. 2. (Phil.) That which is evolved from previous sources; முன்புள்ளதிலிருந்து உண்டானது. 3. (Gram.) See விகுதி, 3. (நன். 133, விருத்.)

விகிருதி[2] vikiruti, *n.* <*vikṛta.* The 24th year of the Jupiter cycle; ஆண்டு அறுபதனுள் இருபத்துநான்காவது.

விகிருதிசுவரம் vikiruti-cuvaram, *n.* <விகிருதி[1]+சுவரம்[2]. (Mus.) The intermediate notes of an octave other than those of the diatonic scale, opp. to *pirakiruti-cuvaram;* இசையின் மூலசுவரத்தின் வேறுபட்ட சுவரம்.

விகீரணம் vikīraṇam, *n.* <*vikīraṇa.* Leaf of the madar plant; எருக்கிலை. (சங். அக.)

விகு-த்தல் viku-, *11 v. intr.* <பிகு. [K. *bigi*.] To be tight, stiff or hardened; பிதுவாதல். *வயிறு விலலைபபோல விகுததுக்கொள்ளல் (சீவரட்.* 118).

விகுணம் vikuṇam, *n.* <*vi-guṇa*. Bad nature; குணக்கேடு. (*யாழ். அக.*)

விகுணி vikuṇi, *n.* <விகுணம். 1. Person or thing destitute of merit; குணங்கெட்ட-வன்-வள்-து. (*சங். அக.*) 2. Intoxicating drink; கள். (*திவா.*)

விகுதி vikuti, *n.* <*vikṛti*. 1. See விகிருதி, 1. *நெறியிற சிறிதும விகுதியுறுது (விநாயகபு.* 77, 29). 2. (Phil.) See விகிருதி, 2. *மூலபபகுதி ஒன்றில தோன்றியது அன்மையின் . . . விகுதியாகாது (குறள்,* 27, *உரை*). *விகுதியின் வீக்கம (கமபரா. இரணிய.* 69). 3. (Gram.) Termination, ending, of a word; பகுபதவுறுப்பினுள் இறுதிநிலையான உறுப்பு. (*நன்.* 133.)

விகுரம் vikuram, *n.* cf. விகிரம்². White madar; வெள்ளெருக்கு. (*சங். அக.*)

விகேசம் vikēcam, *n.* <*vi-kēśa*. Baldness; தலைவழுக்கை. (*யாழ். அக.*)

விங்களம் viṅkaḷam, *n.* cf. *vikala*. [T. *vingalamu*, K. *vingaḍa*.] 1. Deficiency; deformity; imperfection; குறைவு. 2. Difference, diversity; திரிவு (W.) 3. Want of cordiality; coolness in friendship; சிநேகமின்மை. (W.) 4. Guile, deception, treachery; tergiversation; கபடம். *இவ்விஙகளை மேன் செய்தீர (தனிப்பா.* 1, 18, 30). 5 Withholding proper aid; உதவிபுரியப் பின் வாங்குகை. (W.) 6. Adulteration, alloy; கலப்பு. (W.)

விங்களி-த்தல் viṅkaḷi-, *11 v. intr.* <*விங்களம்*. (W.) 1. To be wanting in cordiality or co-operation; நட்பில் மனம் வேறுபடுதல். 2. To be treacherous, deceptive; to tergiversate; கபடமாய் நடத்தல். 3. To be unsteady; நிலையற்றிருத்தல். 4. To sift, separate; பிரித்தல். (W.)

விங்களிப்பு viṅkaḷippu, *n.* <விஙகளி-. See விங்களம். (W.)

விங்கு¹-தல் viṅku-, *5 v. intr.* <வீஙகு-. To be abundant; மிகுதல். *திஙகள் . . . ஒளிவிஙகி (தேவா.* 1157, 3).

விங்கு²-தல் viṅku-, *5 v. tr.* To drill, pierce; துளைத்தல். (*இலக. அக.*)

விச்சதையன் viccataiyaṉ, *n.* prob. *vṛkṣa-danī*. Honeysuckle mistletoe. See புல்லுருவி. (*மலை.*)

விச்சந்தா viccantā, *n.* White madar; வெள்ளெருக்கு. (*மலை.*)

விச்சம் viccam, *n.* perh. *bisa*. A kind of lotus; தாமரைவகை. (*மலை.*)

விச்சல்லி viccalli, *n.* prob. *viśālā*. Colocynth. See பேய்க்கொம்மட்டி. (*மலை.*)

விச்சனந்தா viccaṉantā, *n.* See விச்சந்தா. (*சங். அக.*)

விச்சா¹ viccā, *adv.* <*vṛthā*. [T. *vitsa*, K. *vite*, Tu. *viccu*.] 1. Without purpose; சும்மா. *நான் விச்சா வந்தேன்.* 2. Without occupation; தொழிலின்றி. *அவன் விசசா இருககிறுன்.* 3. Quietly; அமைதியாய். *பேசாதே, விசசா இரு.* 4. Healthy, in good health; சௌக்கியமாக. *விசசா யிருக்கிறுயா?*

விச்சா² viccā, *adv.* <Pkt. *vicchā* <*vīpsā*. Repeatedly; அடிக்கடி. *அவன விசசா பேசுகிறுன்.*

விச்சாத்தி viccātti, *n.* <*vidyārthin*. Student; மாணுக்கன். *சேவிகக வநத விச்சாத்திகளுக்கும* (S. I. I. v, 84.)

விச்சாதரர் viccātarar, *n.* <*vidyā-dhara*. See விஞ்சையர். *விசசாதராகக ளொசசாருமயஙகி* (*பெருங. இலாவாண.* 6, 145).

விச்சாதரி viccātari, *n.* Fem. of விசசாதரர். A woman of the Vidyādhara class; வித்தியாதரப்பெண். *வெய்ய நோக்கின் விச்சாதரியே கொலோ (சீவக.* 639).

விச்சாதி vi-c-cāti, *n.* <*vi-jāti*. Different caste. See விசாதி², 1. (W.)

விச்சாவாதி viccā-vāti, *n.* <*vidyā-vādin*. One who debates ably by the strength of his learning; வித்தையால் சாமர்த்தியமாக வாதிப்பவன். (*தொல். எழுத.* 284, *உரை.*)

விச்சித்தி viccitti, *n.* <*vi-c-chitti*. 1. See விச்சின்னம், 1. *விச்சித்தியின்றிச் சென்றுன் (மேரு மந்.* 434). 2. See விச்சின்னம், 3.

விச்சிந்தி viccinti, *n.* See விச்சின்னம், 3. *தேகபாவ விச்சிந்தி (வேதா. சூ.* 184).

விச்சிரமம் vicciramam, *n.* <*vi-śrama*. Rest; ஓய்வு. (*யாழ். அக.*)

விச்சிரமி-த்தல் vicciramі-, *11. v. intr.* <விசசிரமம். 1. To rest, relax; இளைப்பாறுதல். 2. To lie in rest; இளைப்பாறச் சயனித்தல்.

விச்சிரல் vicciral, *n.* See விச்சிறல். (*பச். மூ.*)

விச்சிரவசு vicciravacu, *n.* <*Viśravas*. A sage, father of Rāvaṇa; இராவணன் தந்தையான ஒரு முனிவன்.

விச்சிரவா viccıravā, n. See விச்சிரவசு. பொல்லா வொழுக்க மில்லாத குலத்து முனிவிச்சிரவா வுக்கு (உத்தரரா. திருவோல. 22).

விச்சிராணனம் viccırāṇaṉam, n. <vi-śrāṇana. Gift; கொடை. (யாழ். அக.)

விச்சிராந்தி viccırānti, n. <vi-śrānti. Rest, repose, relaxation; இளைப்பாறுகை. (சங். அக.)

விச்சிராமம் viccırāmam, n. <vi-śrāma. 1. See விச்சிராந்தி. 2. Evacuation of bowels; மலங்கழிக்கை. (W.)

விச்சிராணம் viccırāṉam, n. <விச்சிராமம். Purgative; பேதிமருந்து. (W.)

விச்சிரிப்பு viccırippu, n. See விச்சிலுப்பை. (W.)

விச்சிரும்பணம் viccırumpaṇam, n. <vi-jṛmbhaṇa. Blossoming; மலர்கை. (இலக். அக.)

விச்சிரும்பி-த்தல் viccırumpi-, 11 v. intr. <vi-jṛmbh. To burst out; கிளர்தல். அவன் கோபத்தினால் விச்சிரும்பித்தான்.

விச்சிலிஷ்டம் viccılistam, n. <vi-śliṣṭa. That which is separated; பிரிவுற்றது. (திவ். திரு வாய். 6, 1, பன்னீ. பா.)

விச்சிலுப்பை viccıluppai, n. Chicken-pox. See சிச்சிலுப்பை. (W.)

விச்சிலேடம் viccılēṭam, n. <vi-ślēṣa. Separation of lovers; காதலரின் பிரிவு.

விச்சிறல் viccıṟal, n. cf. விச்சிரல். A kind of sedge; சோரைவகை. (மலை.)

விச்சின்னம் viccıṉṉam, n. <vi-c-chinna. 1. Disconnection; discontinuity; இடையில் விட்டுப்போகை. 2. That which is disconnected or discontinued; இடையில் விட்டுப்போனது. விச்சின்னமடையா வறிவு பாவனே (சிவதரு. ஐவகை. 6). 3. Breaking off; abortion; இடையிற் சிதைவுறுகை. 4. That which is broken off; இடையிற் சிதைவுற்றது. கருப்பம் விச்சின்னமாய் விட்டது.

விச்சு[1]-தல் viccu-, 5 v. tr. See வித்து-. நமவென்று நாமத்தை விச்சுமின் (திருமந். 1850).

விச்சு[2] viccu, n. <வித்து. Seed; விதை[1], 1. விச்சின்றி நாறுசெய்வானும் (தேவா. 696, 2). (பிங்.)

விச்சு[3] viccu, n. prob. விஞ்சு-. Abundance; மிகுதி. (W.)

விச்சுக்கொட்டு-தல் viccu-k-koṭṭu-, v. intr. To make a peculiar sound, expressive of aversion; வெறுப்புக்குறியாக ஒருவகை யொலி செய்தல். (W.)

விச்சுவகர்மா viccuvakarmā, n. See விசுவ கருமா. (W.)

விச்சுவகன்மன் viccuvakaṉmaṉ, n. See விசுவகருமா. (W.)

விச்சுவகன்மா viccuvakaṉmā, n. See விசுவகருமா. (யாழ். அக.)

விச்சுவகாசிபம் viccuvakācipam, n. <Viśva-kāśyapa. A treatise on architecture, one of 32 ciṟpa-nūl, q.v.; சிற்பநூல் முப்பத்திரண்டனுள் ஒன்று. (இருசமய. உலகவழக்கப. சிற்பசாத. 3.)

விச்சுவசாரம் viccuvacāram, n. <Viśva-sāra. A treatise on architecture, one of 32 ciṟpa-nūl, q.v.; சிற்பநூல் முப்பத்திரண்டனுள் ஒன்று. (இருசமய. உலகவழக்க. சிற்பசாத. 2.)

விச்சுவசித்து viccuvacittu, n. <viśva-jit. 1. Sacrifice performed after a world-conquest; பிறநாடுகளையெல்லாம் வென்று அடிப்படுத்திய பின் நடத்தும் யாகவகை. (பிங்.) மட்கலமே தனிமிஞ்சுறப் பெரியவிச்சுவசித்தினைப் பேணினன் (இரகு. மாலே. 119). 2. One who has subdued the world; உலகமுழுதும் வென்றவன்.

விச்சுவதருமம் viccuvatarumam, n. <viśva-dharma. A treatise on architecture, one of 32 ciṟpa-nūl, q.v.; சிற்பநூல் முப்பத்திரண்டனுள் ஒன்று. (இருசமய. உலகவழக்கப. சிற்ப சாத். 2.)

விச்சுவதேவர் viccuva-tēvar, n. <viśva + dēva. See விசுவதேவர், 1. தக்க விச்சுவதேவர்கள் சாதகச் சந்தம் (காஞ்சிப்பு. திருவே. 13).

விச்சுவநாதன் viccuva-nātaṉ, n. <id. +. Śiva at Benares, as Lord of the Universe; காசித்தலத்திற் கோயில் கொண்டுள்ள சிவபிரான். அவிமுத்தத்தி னிப்புவனங்காப்ப யாமவிச்சுவ நாதப் பெயரா னிலிங்கந் தாபித்து (காஞ்சிப்பு. தலவி. 18).

விச்சுவநாள் viccuva-nāl, n. <id. +. See விசுவநாள். (பிங்.)

விச்சுவபோதம் viccuvapōtam, n. <viśva-bōdha. A treatise on architecture, one of 32 ciṟpa-nūl, q.v.; சிற்பநூல் முப்பத்திரண்டனுள் ஒன்று. (இருசமய. உலகவழக். சிற்பசாத். 3.)

விச்சுவம் viccuvam, n. See விசுவம்[1].

விச்சுவர் viccuvar, n. <viśva. 1. See விசுவதேவர், 1. (W.) 2. See விசுவதேவர், 2. (சது.)

விச்சுவரூபம் viccuva-rūpam, n. <id. +. See விசுவரூபம். முதல்வனது விச்சுவரூபத்தைத் தான்காட்டியவாறும் (சி. போ. 2, 1, பக். 104).

விச்சுவேசம் viccuvēcam, n. < Viśvēśa. A treatise on architecture, one of 32 *ciṟpa-nūl*, q.v.; சிற்பநூல் முப்பத்திரண்டனுள் ஒன்று (இரு சமய. உலகவழக்க. சிற்பசாத. 2.)

விச்சுவேசன் viccuvēcaṉ, n. < viśva + īśa. 1. Lord of the Universe; உலகநாயகன். 2. See விச்சுவநாதன்.

விச்சுளி vicculi, n. perh. சிச்சிலி. 1. cf. *picula*. Kingfisher; மீன்கோத்திப் பறவை. (பதார்த்த. 879.) 2. Agile, active person or thing; சுறுசுறுப்புள்ள-வன்-வள்-து. (W.) 3. Thinness, slimness; ஒல்லி. அவன் விச்சுளியா யிருக்கிறான்.

விச்சுளிப்பாய்-தல் vicculi-p-pāy-, v. intr. < விச்சுளி +. To swoop or spring with agility, as a kingfisher or cat; விரைவிற்பாய்தல். (W.)

விச்சுளிப்பாய்ச்சல் vicculi-p-pāyccal, n. < id. +. 1. The swoop of a kingfisher; மீன் கோத்திப்பறவையின் வீழ்ச்சி. *Loc.* 2. Sudden downward plunge of a pole-dancer, as the swoop of a kingfisher; கழைக்கூத்தாடியின் விசேடமான ஆட்டவகை. (தமிழ்நா. 160, குறிப்பு.)

விச்சுளியன் vicculiyaṉ, n. < id. 1. See விச்சுளி, 2. *Loc.* 2. Intelligent person; விவேகி. (யாழ். அக.)

விச்செனல்[1] viccenal, n. Onom. expr. indicating aversion; அதிருப்தியைக் குறிக்கும் ஓர் ஒலிக்குறிப்பு.

விச்செனல்[2] viccenal, n. Corr. of வெரிச் சேனல்.

விச்செனல்[3] viccenal, n. < விச்சு. Expression denoting silence; நிச்சத்தமாயிருப்பதைக் குறிக்குஞ் சொல். *Loc.*

விச்சை[1] viccai, n. < Pkt. vijjā < vidyā. 1. Learning, education; கல்வி. விச்சைகற் றுப பித்தான் பொருளேபோல் (கலித். 149). 2. Knowledge; அறிவு. (யாழ். அக.) 3. Magic power, miracle; மாயவித்தை. எம்பெருமான் செய்திட்ட விச்சைதானே (திருவாச. 5, 28). 4. Mantra, incantation; மந்திரம். விச்சையின மெலிந்து (பெருங். உஞ்சைக் 53, 62). 5. (Śaiva.) See வித்தியாதத்துவம். அடையா விச்சை யடையத் தடையில் விடையபபகுதி (ஞானா. 1, 15).

விச்சை[2] viccai, n. perh. piccha. Street; தெரு. (பிங்.)

விச்சை[3] viccai, n. cf. vikaṣā. White madar; வெள்ளெருக்கு. (மலை.)

விச்சைமன்னன் viccai-maṉṉaṉ, n. < விச்சை[1] +. Vidhyādara king; வித்தியாதர வரசன். விச்சைமன்ன னச்சுவன ஞறி (பெருங். நர வாண. 9, 66).

விச்சையன் viccaiyaṉ, n. < id. 1. Learned man; கல்வியாளன். 2. Magician; one who performs miracles or wonders; மாய வித்தைக்காரன். புனல் விணகாலில நெருப்பாம் விச்சையனே (திருவாச 6, 31).

விச்சொரூபம் viccorūpam, n. < vi-śva-rūpa. Deformed shape; விகாரவடிவம். (W.)

விச்சோடி vi-c-cōṭi, n. < வி[3] + சோடி[3]. [K. ijjōḍi.] See விச்சோடு.

விச்சோடு vi-c-cōṭu, n. < id + சோடு[2]. [T. vidzdzōḍu.] That which does not match or equal; இரட்டையாயுள்ளவற்றுள் ஒன்றோடு மற் றொன்று ஒவ்வாதது. *Colloq.*

விசக்கணன் vicakkaṇaṉ, n. < vi-cakṣaṇa. Learned man; பண்டிதன். (இலக். அக.)

விசக்காணம் vicakkāṇam, n. prob. விசம்[3] + காணம்[1]. Share of the chief or headman in the produce of a village; கிராமவிளைவில் கிராமத் தலைவருக்குரிய பங்கு. (S. I. I. ii, 352.)

விசகலி vicakali, n. prob. vicakila. Jasmine; மல்லிகை. (நாமதீப. 308.)

விசகலிதம் vicakalitam, n. < vi-śakalita. Ruin; breakage; சிதைவு. சிலாலிகிதம் . . . சிதா மணடப ஜீர்ணோத்தாரணத்திலே விசகலிதமாய்த்து (கோயிலொ 32).

விசங்கடம் vicaṅkaṭam, n. < vi-saṅkaṭa. Spaciousness; விசாலம். (இலக். அக.)

விசசனம் vicacaṉam, n. < vi-śasana. 1. Killing; கொல்லுகை. 2. A hell; ஒரு நரகம். (சேதுபு. தனுக் 4.)

விசத்தம் vicattam, n. Snake-gourd. See புடல், 1. (மலை.)

விசத்துரு vicatturu, n. cf. விடத்துரு. Hare-leaf. See அடப்பங்கொடி. (மலை.)

விசதம் vicatam, n. < viśada. 1. That which is evident or apparent; வெளிப்படை யானது. அது இப்போதுதான் விசதமாயிற்று. 2. That which is clear or pellucid; நிர்மலமானது. (யாழ். அக.) 3. Whiteness; வெண்மை. (உரி நி.) 4. Purity; சுத்தம். (W.) 5. Spittle; எச்சில். (பிங்.)

விசப்பிரசூனம் vica-p-piracūṉam, n. < bisa-prasūna. See விசபுட்பம். (மூ. அ.)

விசபுட்பம் vica-puṭpam, n. < bisa-puṣpa. Lotus flower; தாமரைப்பூ. (மலை.)

விசம்[1] vicam, n. <bisa. Lotus-fibre; தாமரைநூல். (சங். அக.)

விசம்[2] vicam, n. <viṣa. Poison; நஞ்சு.

விசம்[3] vicam, n. prob. vihita. 1. Rate; விகிதம். மாசழித் திருவாதிரைக்கும் வைகாசி விசாகத்துக்கும் திருவிழா விசம் ஒரு ஆட்டைக்கு நெல் (S. I. I. iii, 314). 2. Expense; செலவு. (S. I. I. v, 307.) 3. Allowance; batta; படித்தரம். *Nāñ.*

விசமசுரம் vicama-curam, n. <vi-sama + சுரம்[1]. Intermittent fever; விட்டுவிட்டு வரும் சுர நோய்.

விசமம் vicamam, n. <vi-sama. Inequality; unevenness; சமமின்மை. (யாழ். அக.)

விசமரோகம் vicama-rōkam, n. <id. +. Recurrent disease; விட்டுவிட்டுவரும் நோய்.

விசய vicaya, n. <vijaya. The 27th year of the Jupiter cycle; ஆண்டு அறுபதனுள் இருபத்தேழாவது.

விசயகோதண்டம் vicaya-kōtaṇṭam, n. <id.+kōdaṇḍa. Victorious bow; வெற்றிவில். (W.)

விசயச்சந்தம் vicaya-c-cantam, n. <vijaya-c-chanda. A necklace of seven hundred pearls; எழுநூறு முத்துக்கோத்த தாழ்வடம். (யாழ். அக.)

விசயசரிதன் vicaya-caritaṉ, n. <vijaya +. Warrior who has won many battles; வெற்றியாளன். விசயசரிதனென்னுந் தென்னவன் (இறை. 39, உரை).

விசயஞ்செய்-தல் vicayañ-cey-, v. intr. <விசயம்[2]+. To grace an occasion, as a guru or king by his presence; குரு அரசர் போன்ற பெரியோர் எழுந்தருளுதல். *Colloq.*

விசயத்தம்பம் vicaya-t-tampam, n. <id. + தம்பம்[1]. Pillar of victory. See விஜயஸ்தம்பம். (Insc.)

விசயதசமி vicaya-tacami, n. <vijaya+. daśamī. The 10th titi of the bright fortnight after the Mahālaya Amāvāsyā; மகாளய அமாவாசைக்குப் பின்னர் வரும் சுக்கிலபட்சத்துத் தசமி.

விசயநகரம் vicaya-nakaram, n. <id.+. nagara. The historical city of Vijayanagar, capital of the Hindu kingdom that existed in South India during the 14th, 15th and 16th C. A.D., the modern Humpi; கி. பி. 14, 15, 16ஆம் நூற்றாண்டுகளில் தென்னிந்தியாவிலே பிரபலமாக விளங்கிய ஏகாதிபத்தியத்தின் இராசதானியும் ஹம்பி என்று வழங்குவதுமான நகரம்.

விசயம்[1] vicayam, n. [T. vetsa, vetsu, K. Tu. visi, visil, visu, M. veigil.] 1. Juice of the sugarcane; கருப்பஞ்சாறு. விசயமடூஉம் புகைசூழாலை தொறும் (பெரும்பாண். 261). 2. Jaggery; கருப்புக்கட்டி. விசயங் கொழித்த பூழி யன்ன (மலைபடு. 444). 3. Treacle; பாகு. அயிருருப் புற்ற வாடமை விசயம் (மதுரைக். 625).

விசயம்[2] vicayam, n. <vi-jaya. 1. Victory, triumph; வெற்றி. வேணுபுலங் கவர்ந்த . . . விசயவெல்கொடி யுயரி (முல்லைப். 91). 2. Advent, வருகை. அவர்களுடைய விசயம் சபைக்குப் பெருஞ்சிறப் பளித்தது. 3. Presence; வீற்றிருப்பு. 4. Double mark or curl on the chest of a horse; குதிரையின் மார்பிற் காணப்படும் இரட்டைச்சுழி. (சுக்கிரநீதி, 314) 5. An ancient Śaiva scripture in Sanskrit, one of 28 *civākamam*, q.v.; சிவாகமம் இருபத்தெட்டனு ளொன்று. விசயமுத லொன்றும் (சைவச. பொது. 333). 6. Temple with 135 towers and 17 floors; 135 சிகரங்களையும் 17 மேனிலைக்கட்டுக்களையுமுடைய கோயில். (சுக்கிரநீதி, 230.) 7. Celestial car; தேவவிமானம். (W.)

விசயம்[3] vicayam, n.<vi-ṣaya. 1. Subject-matter; பொருள். கறளேர் கருதும் விசயங்கட் கெல்லாம் பறளும் (திருவாய. நூற். 65). 2. Halo round the sun; பரிவேடம். (பிங்.) 3. Solar disc; சூரியமண்டலம். (பிங்.)

விசயம்[4] vicayam, n.<vi-śaya. (யாழ். அக.) 1. Doubt; ஐயம். 2. Research; ஆராய்வு.

விசயம்[5] vicayam, n. <ananta-vijaya. Conch of Dharmaputra; தருமபுத்திரனுடைய சங்கு. தருமன் . . . விசயம . . . எனறிடு மிவற்றி னுருமனைய குரலெதிர்ந்தார (பகவற். 1, 11).

விசயம்[6] vicayam, n. <vṛṣaya. Refuge; அடைக்கலம். (யாழ். அக.)

விசயமுரசம் vicaya-muracam, n. <vija-ya-muraja. The drum of victory; வெற்றிமுரசு.

விசயலக்குமி vicaya-lakkumi, n. <vijaya-lakṣmī. The Goddess of Victory. See விஜயலக்ஷ்மி.

விசயன்[1] vicayaṉ, n. <vi-jaya. 1. Arjuna; அருச்சுனன். விராடன் பேரூர் விசயனும் பேடியைக் காணிய சூழ்ந்த கம்பலை மாக்கள் (மணி. 3, 146). 2. One of the door-keepers of Viṣṇu; திருமாலின் வாயில்காப்போரு ளொருவன். பரந்தாமன் சீர்புனை மணி வாயில்காத்த புகழ்ச்சயவிசயர் (பாகவ. 7, சிசுபாலன். 8). 3. A Rudra, one of *ēkātaca-ruttirar*, q.v.; ஏகாதசருத்திரருள் ஒருவர். (திவா.) 4. Cālivākaṉaṉ; சாலிவாகனன். (W.)

விசயன்[2] vicayaṉ, n.<vijayā. See விசயன் கடுக்காய். (பதார்த்த. 663.)

விசயன்கடுக்காய் vicayaṉ-kaṭukkāy, n. <விசயன்² +. Species of chebulic myrobalan; கடுக்காய்வகை. (பதார்த்த. 964.)

விசயாபிஷேகம் vicayāpisēkam, n. <vijayābhiṣēka. Being crowned as victor. See விஜயாபிஷேகம். (Insc.)

விசயார்த்தம் vicayārttam, n. <vijay-ārdha. 1. (Jaina.) A silver mountain; சைன நூல் கூறும் ஒரு வெள்ளிமலை. (திவா.) 2. Mount Kailās; கைலைமலை. (W.)

விசயாலயன் vicayālayaṉ, n. A Cōḻa king who reigned in the 9th C. A. D.; ஒன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஆண்ட ஒரு சோழவரசன். (சோழவமி. 7.)

விசயீபவ vicayī-pava, n. <vijayī-bhava. A benediction in Sanskrit, meaning 'may you be victorious'; 'வெற்றியுடையவனாகுக' என்று வாழ்த்தும் வடமொழிச் சொற்றொடர்.

விசயை vicayai, n. <vijayā. 1. The Goddess of Victory. See விஜயலக்ஷ்மி. எறிபடை வல்ல விசயை (தக்கயாகப. 168). 2. Durgā; துர்க்கை. (திவா.) 3. Pārvatī; பார்வதி. (நாமதீப. 24.)

விசர் vicar, n. perh. vi-cara. Madness, rabidness; பைத்தியம். (J.)

விசர்க்கம் vicarkkam, n. <vi-sarga. 1. The aspirate following a vowel in Sanskrit, marked by two dots one above the other; ஒன்றன்மே லொன்றாய் இரட்டைப்புள்ளிவடிவாக எழுதப்படும் ஓர் வடமொழி எழுத்து. 2. Leaving, passing away; ஒழிகை. (நாமதீப. 754.) 3. Setting free; விட்டுவிடுகை. (W.) 4. Evacuation; மலங்கழிகை. (யாழ். அக.) 5. Abdominal wind; அபானவாயு. வினையேல விசர்க்கம வினைபுரியுங் காலை (சைவச. பொது. 41). 6. The southern course of the sun; தக்ஷிணாயன மார்க்கம். (யாழ். அக.)

விசர்க்கை vicarkkai, n. <id. See விசர்க்கம், 1. (W.)

விசர்ச்சனம் vicarccaṉam, n. <vi-sar-jana. 1. Relinquishment; removal; நீக்குகை. கங்கண விசர்ச்சனம். 2. Emitting; discharging; despatching; வெளிப்போக்குகை. மலமூத்திர விசர்ச்சனம். 3. Setting at liberty, as a bull on certain ceremonial occasions; இஷ்டப்படி திரிய விடுகை. 4. Gift; நன்கொடை. (யாழ். அக.)

விசர்ச்சிதை vicarccitai, n. (Nāṭya.) A kind of dance; ஒருவகைக் கூத்து. (யாழ். அக.)

விசர்நாய் vicar-nāy, n. <விசர் +. Mad dog; வெறிபிடித்த நாய். (J.)

விசர்ப்பிரோகம் vicarppirōkam, n. <visarpi +. Erysipelas; அக்கினிக்கரப்பான். (பைஷஜ. 303.)

விசர்ப்பு vicarppu, n. [M. viśappu.] Hunger; பசி. Nāñ.

விசர்ப்புத்தி vicar-p-putti, n. <விசர் +. Confused understanding; disorder of the brain; madness; பைத்தியம். (J.)

விசரம்¹ vicaram, n. 1. Box-leaved satin ebony. See இரும்பிலி. 2. East Indian satin wood. See முதிரை, 3. (L.)

விசரம்² vicaram, n. <visara. Crowd, multitude; கூட்டம். (W.)

விசரம்³ vicaram, n. <viśara. Killing; கொலை. (W.)

விசரன் vicaraṉ, n. <விசர். Madman; பித்தன். (J.)

விசரி¹ vicari, n. Fem. of விசரன். Mad woman; பைத்தியக்காரி. (J.)

விசரி² vicari, n. White dead nettle. See தும்பை¹, 1. (சங். அக.)

விசல்லியகரணி vicalliya-karaṇi, n. <viśalya + karaṇī. Medicament which heals wounds caused by weapons. See சல்லியகரணி¹.

விசலம்¹ vicalam, n. cf. விசிலம். Gruel; கஞ்சி. (யாழ். அக.)

விசலம்² vicalam, n. <vi-jara. cf. kisala. Sprout; தளிர். (யாழ். அக.)

விசலி vicali, n. <viśalyā. Gulancha. See சீந்தில். (சூடா.)

விசலிகை vicalikai, n. prob. vicakila. Malabar jasmine. See கொடிமல்லிகை. (பிங்.)

விசலிதன் vicalitaṉ, n. <vi-calita. Man of unsteady mind; சலனசித்தமுள்ளவன். (சங். அக.)

விசலியகரணி vicaliya-karaṇi, n. See விசல்லியகரணி.

விசவல்லி vica-valli, n. cf. விடவல்லி. A small plant with slender green main branches. See கீழாநெல்லி. (மலை.)

விசளம்¹ vicaḷam, n. See விசலம்¹. (சங். அக.)

விசளம்² vicaḷam, n. See விசலம்². (சங். அக.)

விசளை vicaḷai, n. 1. Pan, shallow earthen vessel; சட்டி. (திவா.) 2. One panful, as a measure; சட்டியளவு. (யாழ். அக.)

விசன்மா vicanma, n. perh. vi-janmā. Son born from the illegitimate union of a Kṣattiriya father and Vaiśya mother; வைசியப் பெண்ணினிடம் க்ஷத்திரியனுக்குச் சோரத்திற் பிறந்த மகன்.

விசனக்கரை vicana-k-karai, n. prob. விசர் மை +. Burning or burial ground; மயானசட்டம். (W.)

விசனப்படு-தல் vicana-p-paṭu-, v. intr. <விசனம்¹+. To suffer grief; to be sorrowful; துக்கமுறுதல்.

விசனம்¹ vicanam, n. <vyasana. 1. Sorrow, affliction, distress; துக்கம். 2. Assiduous devotion, intense application; விடாமுயற்சி. 3. Love for hunting, etc.; வேட்டைமுதலியவற்றில் மிக்கவிருப்பு. 4. Great desire; பேராசை. (W.)

விசனம்² vicanam, n. <vi-jana. 1. Depopulation; நிர்மானுஷம். (யாழ். அக.) 2. Loneliness; தனிமை. Loc.

விசனம்³ vicanam, n. <vyajana. Fan; விசிறி. (யாழ். அக.)

விசனம்பண்ணு-தல் vicanam-paṇṇu-, v. tr. <விசனம்¹+. To press, use force, annoy, as causing grief; நெருக்கித் துன்புறுத்துதல். இக்காசை வைக்கவென்று விசனம்பண்ணினவிடத்து (சோழவமி. 66).

விசாக்கோட்டி vicā-k-kōṭṭi, n. prob. வயா+கோட்டி¹. Morning sickness and morbid longings of a pregnant woman. See வயாநடுக்கம். Loc.

விசாகம்¹ vicākam, n. <viśākha. The 16th nakṣatra; பதினாறாம் நட்சத்திரம். (திவா.)

விசாகம்² vicākam, n. <vaiśākha. The second lunar month; இரண்டாவது சாந்திர மாதம். (W.)

விசாகவெள்ளம் vicāka-veḷḷam, n. <விசாகம்²+. Flood in the Kāvērī during the month of Vaikāci; வைகாசிமாதத்துவரும் காவிரிப்பெருக்கு.

விசாகன் vicākaṉ, n. <Viśākha. Skanda; முருகக்கடவுள். (திவா.) வில்லாளியாகித் தனிநின்ற விசாகன் (கந்தபு. திருவிளை. 60).

விசாணம் vicāṇam, n. <viṣāṇa. Horn of an animal; விலங்கின் கோம்பு. (நாமதீப. 235.)

விசாதி¹ vicāti, n. <vyādhi. Disease; வியாதி. கொன்றுயி ருண்ணும் விசாதி பசிபகை தீயன வெல்லாம் (திவ். திருவாய். 5, 2, 6).

விசாதி² vi-cāti, n. <vi-jāti. 1. Different class or caste; வேறான சாதி. 2. See விசாதிபேதம். சிவதத்தினுக்கு விசாதியிலே யென்றுணாக (வேதா. சூ. 26).

விசாதிபேதம் vicāti-pētam, n. <id.+. Difference of genus, one of the three pētam, q.v.; பேதம் மூன்றனுள் சாதியாலுண்டாகும் வேறுபாடு. (வேதா. சூ. 26, உரை.)

விசாய்-தல் vicāy-, 4 v. intr. To go ahead; to proceed further; மேலிடுதல். விசாய்ந்து வார்த்தைசொல்லாதே கொள் (ஈடு, 6, 2, 4).

விசாரகன் vicārakaṉ, n. <vi-cāraka. One who makes a judicial inquiry; நியாயவிசாரணைசெய்பவன். (சங். அக.)

விசாரசருமர் vicāracarumar, n. A canonized Śaiva saint. See சண்டேசுரநாயனார். (பெரியபு. சண்டே. 12.)

விசாரணம் vicāraṇam, n. <vi-cāraṇa. See விசாரணை¹. Loc.

விசாரணை¹ vicāraṇai, n. <vi-cāraṇā. 1. Investigation; inquiry; ஆராய்ச்சி. 2. Judicial trial; நியாயவிசாரிப்பு. 3. Hospitality; உபசாரம். 4. Superintendence; மேற்பார்வை.

விசாரணை² vicāraṇai, n. Child's amulet tree. See புத்திரசீவி. (L.)

விசாரணைக்கர்த்தன் vicāraṇai-k-karttaṉ, n. <விசாரணை¹+. See விசாரணைக்காரன்.

விசாரணைக்காரன் vicāraṇai-k-kāraṉ, n. <id.+காரன்¹. Superintendent; மேற்பார்ப்போன்.

விசாரணைநியமஸ்தர் vicāraṇai-niya-mastar, n. <id.+. The Ordinary, an officer of the Roman Catholic church; ரோமன் கத்தோலிக் கிறிஸ்தவரின் மாதாகோவிலுள்ள ஓர் உத்தியோகஸ்தன். R. C.

விசாரத்தகடு vicārattakaṭu, n. Iron hoop; இரும்புவளையம். (W.)

விசாரதம் vicāratam, n. prob. viśārada. (Pros.) A rhyming quatrain; பிராசமுள்ள நான் கடிச் செய்யுள்வகை. (W.)

விசாரதன் vicārataṉ, n. <viśārada. (யாழ். அக.) 1. Clever, skilful person; வல்லோன். 2. Learned, wise person; அறிஞன்.

விசாரம் vicāram, n. <vi-cāra. 1. Deliberation, consideration, consultation; ஆலோசனை. (பிங்.) 2. Unbiased examination with a view to arriving at the truth; investigation; ஆராய்ச்சி. ஊன்றிய விசாரத்தாலே யுயர்பொரு ளெய்தவேணடும் (ஞானவா. தாம. 5). 3. Care, concern, solicitude;

trouble, anxiety, disquietude; கவலை. அன்ன விசார மதுவே விசாரம (பட்டினத். திருப்பா. திருவேகம்ப. 8).

விசாரி¹-த்தல் vicāri-, 11 v. tr. <விசாரம். 1. To inquire; வினவுதல். 2. To investigate, examine; ஆராய்தல். 3. To think; நினைத்தல். Nāñ. 4. To take care of; பாதுகாத்தல். (W.) 5. To entertain, treat hospitably; உபசரித்தல். Colloq.

விசாரி² vicāri, n. <vi-cārin. Inquirer; ஆராய்வோன். (சங். அக.)

விசாரிதன் vicāritaṉ, n. <viśārada. 1. One who is learned and discerning; ஆராய்ந்தறிந்தவன். 2. Famous, renowned person; புகழ்மிக்கவன். திருந்தார திறலழித்த வேந்தன் விசாரிதன் (இறை. 3, உரைப்பாட்டு, 48).

விசாரிப்பு vicārippu, n. <விசாரி-. 1. See விசாரணை¹, 1, 2, 3. 2. See விசாரணை¹, 4. முதது மனைன் விசாரிப்புச் சேர்ந்த புறவினெல்லாம் (குற்றா. குற. 99, 4). 3. Taking care of, looking after; கவனிப்பு. வீட்டிலே விசாரிப்பில்லை. 4. Superintendent; மேல்விசாரணைக்காரன். 5. See விசாரிப்புக்காரன்.

விசாரிப்புக்காரன் vicārippu-k-kāraṉ, n. <விசாரிப்பு+காரன்¹. A village menial; கிராம ஊழியக்காரரில் ஒருவன். Loc.

விசாலகுலம் vicāla-kulam, n. <viśāla-kula. Good or noble family; நல்ல குலம். (யாழ். அக.)

விசாலபுத்தி vicāla-putti, n. <viśāla+buddhi. Liberal-mindedness; wide outlook; தாராளசிந்தை. Loc.

விசாலம்¹ vicālam, n. <viśāla. 1. Extensiveness, spaciousness, breadth; இடப்பரப்பு. விலலாற்செய்த விசால வட்டம (சூளா. அரசி. 214). (அக. நி.) 2. That which is broad, large or extensive; பெரியது. (யாழ். அக.) 3. Blooming appearance; பொலிவு. (அரு. நி.) 4. A kind of bird; பறவைவகை. (யாழ் அக.) 5. A kind of deer; மான்வகை. (யாழ். அக.) 6. A country; ஒரு நாடு. (அபி. சிந்.) 7. A treatise on architecture, one of 32 ciṟpa-nūl, q.v.; சிற்பநூல் முப்பத்திரண்டனுள் ஒன்று. (இருசமய. உலகவழக். சிற்பசாத். 2.)

விசாலம்² vicālam, n. <viśālā. 1. Colocynth. See பேய்க்கொம்மட்டி. (மலை.) 2. Common cadamba. See கடம்பம்¹, 1. (அக. நி.) 3. Seaside Indian oak; வெண்கடம்பு (நிகா.) 4. Panicled Indian linden, m.tr., Grewia microcos; மரவகை. (L.) 5. Plantain; வாழை. (அக. நி.)

விசாலாட்சன் vicālāṭcaṉ, n. <Viśālākṣa. (யாழ். அக.) 1. Śiva; சிவபிரான். 2. Garuda; கருடன்.

விசாலாட்சி vicālāṭci, n. <Viśālākṣī. Pārvatī; பார்வதி. (யாழ். அக.)

விசாலி-த்தல் vicāli-, 11 v. intr. <விசாலம். To extend, spread out; to become wide; விரிவுபெறுதல். படித்தாற புத்தி விசாலிக்கும்.

விசாலை vicālai, n. <viśālā. 1. The city of Ujjayinī; உச்சயினிநகரம். கோலங்கொ விசாலையாய (சௌந்த. 48). 2. A city near Mithilā; மிதிலைநாட்டிலுள்ள ஒருபட்டணம். விசாலைவாழ் சிகரக் குன்றுபோற் புயத்தாசன் (கம்பரா. அகலிகை. 62).

விசானம் vicāṉam, n. <śmaśāna. Burial or burning ground; மயானம். (W.)

விசி¹-த்தல் vici-, 11 v. tr. To fasten, bind, tie tightly; இறுகக் கட்டுதல். நிணவார விசித்த முழவு (மலைபடு. 3).—intr. To become swollen, over-stretched, as the abdomen from over-eating; விம்முதல். விலாப்புடை மருங்கு விசிப்ப மாந்தி (புறநா. 61).

விசி²-தல் vici-, 4 v. tr. See விசி¹-. பசும்பொற்பலவார விசிந்துபிணியுறீஇ . . . ஏற்றுரிபோர்த்த . . . கொற்றமுரசம் (பெருங். இலாவாண. 2, 26).

விசி³ vici, n. <விசி¹-. [T. bisi.] 1. Fastening, tie; கட்டு. விசிவீங் கின்னியங் கடுப்ப (பெரும்பாண. 56). 2. Leather strap for drums; பறையிறுக்கும் வார். (யாழ். அக.) 3. Bench; விசிப்பலகை. (திவா.) 4. Cot; கட்டில். (யாழ். அக.)

விசி⁴ vici, n. <bisa. Lotus stalk; தாமரைத்தண்டு. (பிங்.)

விசி⁵ vici, n. <vīci. Wave; அலை. (யாழ். அக.)

விசிகக்கோல் vicika-k-kōl, n. <விசிகம்¹+கோல்¹. See விசிகம்¹, 1. விசிகக்கோல செவ்வனே நத கோடிகள் (கம்பரா. மூலபல. 104).

விசிகம்¹ vicikam, n. <viśikha. 1. Arrow; அம்பு. (திவா.) கார்முகங் காணற புழுக விசிகம (ஞானா. 20, 19). 2. Iron pestle, crowbar; இருப்புலக்கை. (இலக். அக.)

விசிகம்² vicikam, n. See விசிகரம். (யாழ். அக.)

விசிகரம் vici-karam, n. <விசி⁵+கரம்². Wave; அலை. அம்பரத்தின் விசிகரம்போல வத்துவித மாகி (குற்றா. தல. கடவுள்வண. 4).

விசிகிலம் vicikilam, n. <vicakila. Jasmine; மல்லிகை. (யாழ். அக.)

விசிகை[1] vicikai, *n.* prob. விசி¹-. 1. Bodice; முலைக்கச்சு. (பிங்.) 2. Thought; கருத்து. (யாழ். அக.)

விசிகை[2] vicikai, *n.* <*viśikhā*. (யாழ். அக.) 1. Street; தெரு. 2. Crowbar; கடப்பாரை. 3. Hospital; வைத்தியசாலை.

விசிட்டஞானம் viciṭṭa-ñāṉam, *n.* <*viśiṣṭa*+. Spiritual or supreme knowledge; பரஞானம்.

விசிட்டம் viciṭṭam, *n.* <*vi-śiṣṭa*. 1. That which is qualified; குணத்தோடு கூடியது. *விசேடணைவிசிட்டம்.* 2. That which is superior, excellent, eminent; மேன்மையுள்ளது. *விசிட்ட குலசதொருசெட்டி* (திருப்பு. 146).

விசிட்டன் viciṭṭaṉ, *n.* <*vi-śiṣṭa*. Eminent person; பெரியோன். *அருமறை வடிவுபோன் றுளிர விசிட்டனும்* (கம்பரா. திருவவ. 77).

விசிட்டாத்துவிதம் viciṭṭāttuvitam, *n.* <*viśiṣṭādvaita*. The doctrine of Ramanuja. See விசிஷ்டாத்துவைதம்.

விசித்தி vicitti, *n.* Mustard; கடுகு. (மலை.)

விசித்திரக்கா vicittira-k-kā, *n.* <விசித்திரம் + perh. கா⁶. A curiously wrought poem; சித்திரகவிவகை. (யாப். வி. 96.)

விசித்திரகம் vicittirakam, *n.* White madar; வெள்ளெருக்கு. (மலை.)

விசித்திரதாரணை vicittira-tāraṇai, *n.* <*vicitra*+. One of *nava-tāraṇai*, q.v.; நவதாரணைகளு ளொன்று. (திவா. Mss.)

விசித்திரப்பா vicittira-p-pā, *n.* <விசித்திரம் + பா⁴. See விசித்திரக்கா. (திவா.)

விசித்திரம் vicittiram, *n.* <*vi-citra*. 1. Anything diversely coloured or curiously wrought; விசேட வேலைப்பாடு அல்லது நிறமுடையது. *விசித்திரமாய்ப் பாடமுடுத்த பள்ளிமேல்* (திவ். இயற். பெரிய. ம. 30). 2. That which is diverse; பலதிறப்பட்டது. 3. That which is queer or peculiar; விநோதமானது. 4. Great beauty, loveliness; பேரழகு. (திவா.) 5. Surprise, wonder; அதிசயம். *இவை யென்ன விசித்திரமே* (திவ். திருவாய். 7, 8, 2). (சூடா.) 6. Show, pomp; வேடிக்கை. (W.) 7. Workmanship of an artisan; கம்மத்தொழில். 8. Self-conceit; arrogance; இறுமாப்பு. (பிங்.) 9. Greatness; மேன்மை. (அரு. நி.)

விசித்திரவேளாகொல்லி vicittira-vēḷā-kolli, *n.* (Mus.) A secondary melody-type; யாழ்த்திறத்தினொன்று. (யாழ். அக.)

விசித்திராங்கம் vicittirāṅkam, *n.* <*vicitrāṅga*. Peacock; மயில். (யாழ். அக.)

விசித்துக்கட்டு-தல் vicittu-k-kaṭṭu-, *v. tr.* <விசி¹-+. To bind tightly; இறுகக் கட்டுதல்.

விசிதம்[1] vicitam, *n.* cf. பசிதம். Sacred ashes prepared from cow-dung; விபூதி. (யாழ். அக.)

விசிதம்[2] vicitam, *n.* <*vi-sita*. Whiteness; வெண்மை. (நாமதீப. 785.)

விசிதவொளியுப்பு vicita-v-oḷi-y-uppu, *n.* perh. விசிதம்² + ஒளி +. Glass-gall; வளையலுப்பு. (சங். அக.)

விசிதை vicitai, *n.* <*vijitā*. The supernatural power of subduing all to one's own will. See வசித்துவம். (W.)

விசிப்பலகை vici-p-palakai, *n.* <விசி³+. [T. *visipalaka*.] A broad thick plank used as a swing, etc; ஊஞ்சற் பலகை. *Colloq.*

விசிப்பு vicippu, *n.* <விசி¹-. See விசிப் பலகை. (நாமதீப. 470.)

விசிமந்தம் vicimantam, *n.* <*picumanda*. Neem; வேம்பு. (மலை.)

விசியுழி viciyuḻi, *n.* prob. *vijigīṣu*. (Log.) A form of polemical discussion, the sole aim of which is victory over one's opponent and not the ascertainment of truth; உண்மையில் நோக்க மின்றி வெற்றியே வேண்டுவோன் செய்யும் வாத வகை. (சங்கற்ப. பாயி. 2, உரை.)

விசிரகந்தி vicirakanti, *n.* <*viśra-gandhi*. Yellow orpiment. See பொன்னரிதாரம். (யாழ். அக.)

விசிரமி-த்தல் viciramі-, 11. *v. intr.* <*viśrama*. To take rest; இளைப்பாறுதல். *அந்த பெரியவர் விசிரமித்துக் கொண்டிருக்கிறார்.*

விசிராமம் vicirāmam, *n.* <*viśrāma*. 1. Rest, repose, relaxation; இளைப்பாறுகை. 2. Peace of mind; மனவமைதி. (யாழ். அக.)

விசிலம் vicilam, *n.* <*vijila*. Gruel; கஞ்சி. (யாழ். அக.)

விசிறி viciṟi, *n.* <விசிறு-. 1. Fan; உடம்பு முதலியவற்றிற் படும்படி காற்றை அசைவிக்குங் கருவி. (திவா.) 2. Curves appended to the consonants as symbols of vowels *i* and *ī*; உயிர்மெய்களில் இகர ஈகாரங்களின் குறியாக எழுதப்படும் மேல் வளைவுக் கோடு. 3. Box-leaved ivory wood, m. sh., *Ehretia buxifa*; செடிவகை. (W.) 4. A saree with coloured stripes; வர்ணக்கோடுள்ள சீலை வகை. *Loc.*

விசிறிக்குருவி viciṟi-k-kuruvi, n. <விசிறி +. White-browed fantail, *Leucocerca albofrontata;* விசிறிபோன்ற வாலுடைய குருவிவகை.

விசிறிகட்டி நட-த்தல் viciṟi-kaṭṭi-naṭa-, v. intr. <id. +. (W.) 1. To walk with a swinging motion; ஆடி நடத்தல். 2. To swing the hands; கை வீசுதல்.

விசிறிமடிப்பு viciṟi-maṭippu, n. <id. +. A kind of fan-like folding of washed clothes; வெளுத்த அங்கவஸ்திரத்தில் விசிறிபோல மடிப்புக்கள் ஒன்றன்மேல் ஒன்று அமையும்படி மடிக்கை.

விசிறிமுருகு viciṟi-muruku, n. <id. +. Fan-shaped ear-ring of gold, worn on the upper part of the ear; மேற்காதிலணியும் காதணி வகை. (W.)

விசிறியெறி-தல் viciṟi-y-eṟi-, v. tr. <விசிறு- +. To cast away; to throw away; கழற்றி வீசுதல். *அவள் நகைகளை விசிறியெறிந்தாள்.*

விசிறிவாழை viciṟi-vāḻai, n. <விசிறி +. Traveller's palm. See நீர்வாழை. *Mod.*

விசிறு-தல் viciṟu-, 5 v. [T. *visaru*, K. *bīsuḍu*, M. *visaruga.*] tr. 1. To fan; விசிறியாற் காற்றெழுப்புதல். 2. To wave to and fro, brandish; வாள் முதலியவற்றை வீசுதல். *நாந்தகம் விசிறு நமபுருடோத்தமன்* (திவ். பெரியாழ். 4, 7, 4). 3. To fling, hurl, cast, as a net; வலை முதலியவற்றை விரித்தெறிதல். *அலைகடல்வாய் மீனவிசிறும* (திரு வாச. 8, 2). 4. To whirl round; சுழற்றுதல். *விளங்கனிக் கிளங்கன்று விசிறி* (திவ். பெரியதி. 9, 8, 6) 5. To pour forth; to sprinkle; சொரிதல். *இந்து வனலை மொண்டு விசிற* (தனிப்பா. ii, 53, 130). 6. To eject, discharge; வெளித் தள்ளுதல். *கிடாரி கருவை விசிறிவிட்டது. Loc.* 7. To remove; போக்கு தல். *பிறவிபுமற விசிறுவா* (தேவா. 618, 4). 8. To swing, as the arms in walking; கை முதலியன வீசுதல். *வேயன தோள்விசிறி* (திவ். பெரியதி. 3, 7, 5). 9. To append the symbols of *i* and *ī* to the consonants; உயிர்மெய்களுள் இகர ஈகாரங் களின் குறியாக மேல்வளைவுக்கோடிடுதல். *Loc.*— intr. To fan; விசிறியாற் காற்றடிக்கச் செய்தல்.

விசிஷ்டம் viciṣṭam, n. <*viśiṣṭa*. See விசிட்டம்.

விசிஷ்டாத்துவைதம் viciṣṭāttuvaitam, n. <*viśiṣṭādvaita*. The doctrine of Rāmānuja, which regards the two entities *cittu* and *acittu*, as the body of *Īśvara* the third entity and consequently one with Him; தத்துவத்திரயங் களுள் சித்து அசித்து என்னும் இரண்டும் ஈசுவர னுக்கு உடலாதலால் அவ்விரண்டும் ஈசுவரனும் ஒன்றே என்று கூறும் ராமாநுஜ மதம்.

விசிஷ்டாத்துவைதி viciṣṭāttuvaiti, n. <*viśiṣṭādvaitin*. Believer in the doctrine of *viciṣṭāttuvaitam;* விசிஷ்டாத்துவைத மதத்தைப் பின்பற்றுபவன்.

விசு[1] vicu, n. <*viṣuva*. The time when the sun enters Aries or Libra; மேஷ துலாராசி களில் சூரியன் பிரவேசிக்குங் காலம். *அயனங்கள் விசுக்கள சங்கிராந்திகள்* (பிரபோத. 39, 15).

விசு[2] vicu, n. <*visā*. Atis. See அதிவிடை யம். (சங். அக.)

விசு[3] vicu, n. <*vṛṣa*. The 15th year of the Jupiter cycle. See விஷு. (பெரியவரு)

விசுக்கிடு-தல் vicukkiṭu-, v. intr. <விசுக்கு +. [T. *visukukonu.*] 1. To become displeased; வெறுப்புக்கொள்ளுதல். (யாழ். அக.) 2. To be pained at heart; மனவருத்தங்கொள்ளு தல். (W.)

விசுக்கு[1]-தல் vicukku-, 5 v. tr. To fan. See விசிறு-, 1. (J.)

விசுக்கு[2] vicukku, n. cf. சிவிட்கு. Displeasure; வெறுப்பு. *அந்த வார்த்தைகேட்கவும் அவனுக்கு விசுக்கு வந்துவிட்டது.*

விசுக்கெனல் vicukkeṉal, n. Onom. expr. of quick movement; விரைந்து செல்லுதற் குறிப்பு. *விசுக்கென்று புறப்பட்டு விட்டான். Tinn.*

விசுத்தம் vicuttam, n. <*vi-śuddha*. Spotless purity; மிகுதூய்மை. *விசுத்தா சுத்தத் தனுகரண புவன போகங்க டாங்க* (சிவப்பிர. பாயி. 3).

விசுத்தன் vicuttaṉ, n. <*vi-śuddha*. Person of great purity; மிக்க தூய்மையுடையவன். *இப்பரம ஞானந்தனை மொழிவுறின் விசுத்தர்க்கே யாமுடையும்* (திருக்காளத். பு. விசிட்டத். 16).

விசுத்தி vicutti, n. <*vi-śuddhi*. 1. (Yōga.) A mystic circle or *cakra* in the body, conceived as a sixteen-petalled lotus situate at the root of the tongue above *anākatam*, one of *ārātāram*, q.v.; ஆறுதாரங்களுள் அநாகதத்துக்குமேல் பதினு றிதழ்த்தாமரை வடிவினதாகக் கருதப்படும் அடிநாத் தானம். 2. (Phil.) Release from bondage; பந்த நீக்கம். 3. Doubt; ஐயம். (யாழ். அக.) 4. Correction; திருத்தம். (யாழ். அக.) 5. Purity; தூய்மை. (யாழ். அக.) 6. Equality; ஒப்பு. (யாழ். அக.)

விசுதம் vicutam, n. perh. *vi-cyuta*. Snake-gourd. See புடல். (சங். அக.)

விசுப்பலகை vicu-p-palakai, n. <விசி[3] +. See விசிப்பலகை.

விசும்பாளர் vicumpāḷar, *n.* < விசும்பு¹ + ஆள்-. Celestials; தேவர். படைவிடா விசும் பாளரைப் பற்றுமே (தக்கயாகப். 352).

விசும்பு¹ vicumpu, *n.* perh. *viśva*. 1. Visible heavens, sky; ஆகாயம். விசும்பு தைவரு வளியும் (புறநா. 2). 2. Svarga; தேவலோகம். (திவா.) அங்கண் விசும்பி னமரர் (நாலடி, 373). 3. Cloud; மேகம். (திவா.) விசும்பிற் றுளிவீழி னல்லால் (குறள், 16). 4. Direction; திசை. (பிங்.)

விசும்பு²-தல் vicumpu-, 5 *v. tr.* 1. To throw away in contempt; to toss aside; to cast away; வெறுப்புடன் விலக்குதல். (W.) 2. cf. *vijṛmbh*. To draw tight, as a rope; கயிறு முதலியவற்றைச் சுண்டி யிழுத்தல். *Tj.*

விசும்பு³ vicumpu, *n.* < வீம்பு. 1. Obstinacy; வீம்பு. விசும்புக்கு வேட்டையாடுகிறான். 2. Pride; கருவம். *Loc.*

விசும்பு⁴-தல் vicumpu-, 5 *v.* < விசும்பு³. *tr.* To transgress; மீறுதல். *Loc.*—*intr.* To be proud or haughty; செருக்குக்கொண்டிருத்தல். மாப்பிள்ளை மிக விசும்புகிறான்.

விசும்புவில் vicumpu-vil, *n.* < விசும்பு¹ +. The sphere of celestial luminaries; சோதிச் சக்கரம். காமரூ சேமவில்லெனா விசும்புவில் வெருவு தெய்வமாதா (தக்கயாகப். 23).

விசும்பேற்று-தல் vicumpēṟṟu-, *v. tr.* < விசும்பு³ +. To appeal to one's pride, prestige, etc., and urge one to action; மானங்காரணமாக ஒருவனைக் காரியத்தில் முனையச் செய்தல். *Tinn.*

விசும்பேறு vicumpēṟu, *n.* < விசும்பு¹ +. Thunderbolt; இடியேறு. (இலக். அக.)

விசுமந்தச்சூரணம் vicumanta-c-cūraṇam, *n.* < *picumanda* +. A relish made of citron leaves, sweet neem and spices; எலுமிச்சை யிலை நாரத்தையிலை கருவேப்பிலை முதலியன சேர்த்துச் செய்யும் உபகரணவகை.

விசுமிகினி vicumikini, *n.* cf. id. Neem. See வேம்பு. (மலை.)

விசுருதி vicuruti, *n.* < *vi-śruti*. Fame; கீர்த்தி. (யாழ். அக.)

விசுவகர்மா vicuva-karma, *n.* See விசுவகருமா.

விசுவகருமன் vicuva-karuman, *n.* See விசுவகருமா.

விசுவகருமா vicuva-karumā, *n.* < *viśva-karmā* nom. sing. of *viśva-karman*. 1. Viśvakarmā, the divine architect; தேவலோகத்துக் கம்மியன். 2. The caste of smiths; கம்மாளச் சாதி.

விசுவகன்மன் vicuva-kaṉmaṉ, *n.* See விசுவகருமா.

விசுவகன்மா vicuva-kaṉmā, *n.* See விசுவகருமா. (சங். அக.)

விசுவகுத்தன் vicuva-kuttaṉ, *n.* < *viśva-gōptṛ*. One who protects the world; உலகத்தைக் காப்பவன். எழில் விசுவகுத்தனுகி (சேதுபு. சேது யாத். 13).

விசுவச்சாயாங்குலம் vicuva-c-cāyāṅkulam, *n.* See விசுவச்சாயை. (W.)

விசுவச்சாயை vicuva-c-cāyai, *n.* < *viṣuva-c-chāyā*. (Astron.) Shadow of the gnomon or index of a sun-dial at noon on the day when the sun is at either equinoctial point; விஷு நாளின் மத்தியானத்தில் சூரியனால் உண்டாம் கடிகார ஊசியின் நிழல்.

விசுவசி-த்தல் vicuvaci-, 11 *v. tr.* < *vi-śvas*. 1. To believe, trust, confide in; நம்புதல். ஆராய்த லின்றி விரைந்துசென்று விசுவசித்தல கூடாது (பிரபுஞ் சவி. 91). 2. To love; அன்புசெய்தல். *Loc.*

விசுவசித்து vicuvacittu, *n.* < *viśva-jit*. See விச்சுவசித்து.

விசுவசேனர் vicuvacēṉar, *n.* < *Viṣvak-sēna*. Chief of the celestial hosts of Viṣṇu. See சேனைமுதலியார். (அபி. சிந்.)

விசுவதினம் vicuva-tiṉam, *n.* < *viṣuva* +. Equinoctial day; இராப்பகல்களின் நாழிகை சமமா யிருக்கும் நாள்.

விசுவதேவம் vicuva-tēvam, *n.* < *viśva-dēva*. The seventh of 15 divisions of the day; பகல் 15 முகூர்த்தத்துள் ஏழாவது. (விதான. குணா குண. 73, உரை.)

விசுவதேவர் vicuva-tēvar, *n.* < *viśva-dēva*. 1. A class of gods; தேவசாதி வகையினர். மருக்க ணங்களும் விசுவதேவரும் மற்றை யட்டவசுக்களும (தக்கயாகப். 253). 2. Śiva; சிவபெருமான். (சங். அக.)

விசுவநாக்கரம் vicuva-nākkaram, *n.* < *viśva* + *nāgara*. Dried ginger; சுக்கு. (சங். அக.)

விசுவநாதசெட்டிவெட்டு vicuvanāta-ceṭṭi-veṭṭu, *n.* An old coin, probably so named after the person who minted it; பழையநாணய வகை. (பணவிடு. 144.)

விசுவநாதன் vicuva-nātaṉ, *n.* < *viśva-nātha*. See விச்சுவநாதன்.

விசுவநாள் vicuva-nāḷ, *n.* <*viśva*+. The 21st *nakṣatra*. See உத்தராடம். (பிங்.)

விசுவபேடசம் vicuva-pēṭacam, *n.* <*viśva-bhēṣaja*. Dried ginger, as a general remedy; சுக்கு. (மலை.)

விசுவம்[1] vicuvam, *n.* <*viśva*. 1. All, entireness; எல்லாம். 2. The universe; அகிலம். (நாமதீப. 482.) 3. Viṣṇu; நெடுமால். (அரு. நி.) 4. Dried ginger; சுக்கு. (நாமதீப. 356.)

விசுவம்[2] vicuvam, *n.* <*viṣuva*. Equinox. See விஷுவம்.

விசுவம்[3] vicuvam, *n.* <*viśvā*. Atis. See அதிவிடையம். (மலை.)

விசுவம்பரன் vicuvam-paraṉ, *n.* <*viśvam-bhara*. 1. God, as all-sustaining, [எல்லாவற்றையுந் தாங்குபவன்] கடவுள். 2. Viṣṇu; விட்டுணு. (யாழ். அக.) 3. Indra; இந்திரன். (யாழ். அக.)

விசுவம்பரை vicuvam-parai, *n.* <*viśvam-bharā*. The earth, as all-sustaining; பூமி. (யாழ். அக.)

விசுவரூபசேவை vicuvarūpa-cēvai, *n.* <*viśva-rūpa*+. Adoration in a temple when the deity is roused from slumber; கோயிலிலே சுவாமியின் பள்ளியெழுச்சிக்காலத்துச் செய்யும் வணக்கம்.

விசுவரூபதரிசனம் vicuvarūpa-taricaṉam, *n.* <id.+. See விசுவரூபசேவை.

விசுவரூபம் vicuva-rūpam, *n.* <*viśva-rūpa*. 1. The Universal Form of God, as comprising the whole universe, animate and inanimate; சராசரங்களனைத்துமான கடவுளின் நிலை. விசுவரூபவைதரியாயம. 2. Great or gigantic shape; பேருருவம். 3. See விசுவரூபசேவை.

விசுவரூபன் vicuva-rūpaṉ, *n.* <*viśva-rūpa*. 1. God, as manifesting the whole Universe, animate and inanimate, in Himself; சராசரங்கள் அனைத்துமாயுள்ள கடவுள். 2. Viṣṇu; திருமால். (யாழ். அக.)

விசுவரூபை vicuva-rūpai, *n.* <*viśva-rūpā*. Pārvatī; பார்வதி. (கூர்மபு. திருக்கலியாண. 22.)

விசுவரோசனம் vicuva-rōcaṉam, *n.* prob. *viśva-rōcana*. A tuber; ஒருவகைக்கிழங்கு. (யாழ். அக.)

விசுவன் vicuvaṉ, *n.* <*viśva*. 1. God; கடவுள். 2. The individual soul; சீவான்மா. தூலமே மருவுஞ் சீவன் சொல்லிய விசுவனுக்கும் (கைவல. தத். 42).

விசுவாசகன் vicuvācakaṉ, *n.* <*viśvāsaka*. Trustworthy person; நம்பிக்கையுள்ளவன். (யாழ். அக.)

விசுவாசகாதகம் vicuvāca-kātakam, *n.* <*viśvāsa*+*ghātaka*. Breach of trust; treachery; நம்பிக்கைத்துரோகம். விசுவாசகாதகஞ் செய்குவோர் (திருவேங். சத. 16).

விசுவாசகாதகன் vicuvāca-kātakaṉ, *n.* <*viśvāsa-ghātaka*. Treacherous person; one who commits a breach of trust; நம்பிக்கைத்துரோகஞ் செய்பவன். ஆலய மிழுக்குவாகன் விசுவாசகாதகர் (குமரே. சத. 18).

விசுவாசபத்தி vicuvāca-patti, *n.* <*viśvāsa*+*bhakti*. Faithful adherence; விசுவாசத்தோடு ஒருவனை அடுத்திருக்கை. (W.)

விசுவாசபாத்திரம் vicuvāca-pāttiram, *n.* <id.+. Trustworthy person, as a fit object of confidence; நம்பிக்கைக்கிடமானவன்.

விசுவாசபாத்திரன் vicuvāca-pāttiraṉ, *n.* <id.+. Trustworthy man; நம்பிக்கைக்கிடமானவன். (யாழ். அக.)

விசுவாசபாதகம் vicuvāca-pātakam, *n.* <id.+*bādhaka*. See விசுவாசகாதகம். (யாழ். அக.)

விசுவாசபாதகன் vicuvāca-pātakaṉ, *n.* <id.+id. See விசுவாசகாதகன்.

விசுவாசபூமி vicuvāca-pūmi, *n.* <*viśvāsa-bhūmi*. See விசுவாசபாத்திரம். (யாழ். அக.)

விசுவாசம் vicuvācam, *n.* <*viśvāsa*. 1. Confidence, trust, நம்பிக்கை. சாதுக்களாகி யதில் விசுவாச மின்மை (விநாயகபு. 83, 77). 2. Faith in God; தெய்வநம்பிக்கை. *Chr.* 3. Affection; அபிமானம். *Colloq.* 4. Zeal; சிரத்தை. (நாமதீப. 726.) 5. Faithfulness; veracity; உண்மை. (W.)

விசுவாசி[1] vicuvāci, *n.* <*viśvāsin*. 1. One who confides in or trusts another; நம்பிக்கையுள்ளவன். 2. One who has faith in God; தெய்வநம்பிக்கையுள்ளவன். *Chr.* 3. Affectionate person; அபிமானமுள்ளவன். 4. Dog; நாய். (நாமதீப. 228.)

விசுவாசி[2]**-த்தல்** vicuvāci-, 11 *v. tr.* <விசுவாசம். See விசுவசி-. அடைவுடன் சத்துருவின்பேச்சை விசுவாசித் தகப்பட்டிழன்ற பேரும் (குமரே. சத. 23).

விசுவாசி[3] vicuvāci, *n.* Indian kino tree; வேங்கையென்னும் மரம். (மலை.)

விசுவாத்துமன் vicuvāttuman̲, n. See விசுவாத்துமா. (யாழ். அக.)

விசுவாத்துமா vicuvāttumā, n. < viśvātmā nom. sing. of viśvātman God; கடவுள். (யாழ். அக.)

விசுவாமித்திரசிருஷ்டி vicuvāmittira-ciruṣṭi, n. < Viśvāmitra+. 1. Creation attributed to Viśvāmitra in rivalry with Brahmā, as the buffalo in imitation of the cow, the ass in imitation of the horse; பிரமசிருஷ்டிக்கு மாறாக விசுவாமித்திரமுனிவனுற் படைக்கப்பட்டனவாகக் கருதப்படும் எருமை கழுதை போன்ற பொருள்கள் 2. Anything newly created, as different from what is traditionally handed down; நூதனமாகக் கற்பனை செய்யப்பட்டது. இந்தப்பாடல் விசுவாமித்திர சிருஷ்டி.

விசுவாமித்திரப்பிரியம் vicuvāmittira-p-piriyam, n. < viśvāmitra-priya. Coconut-palm; தென்னை. (மலை.)

விசுவாமித்திரப்புல் vicuvāmittira-p-pul, n. < விசுவாமித்திரம் + புல்[1]. A kind of darbha grass, Cynosuroides; தர்ப்பைவகை.

விசுவாமித்திரம் vicuvāmittiram, n. < viśvamitra. 1. See விசுவாமித்திரப்புல் (நாமதீப. 348.) 2. Counterfeit, imitation; போலிப் பொருள். 3. Equivocation; falsification; புரட்டு.

விசுவாமித்திரன் vicuvāmittiran̲, n. < Viśvāmitra A celebrated Ṛṣi; பெயர்பெற்ற முனிவருள் ஒருவன்.

விசுவாவசன் vicuvāvacan̲, n. See விசுவாவசு, 1.

விசுவாவசு vicuvāvacu, n. < viśvāvasu. 1. A gandharva; ஒரு கந்தருவன். (யாழ். அக.) 2. The 39th year of the Jupiter cycle; ஆண்டு அறுபதனுள் முப்பத்தொன்பதாவது. (பெரியவரு.)

விசுவான்மா vicuvān̲mā, n. < viśvātmā nom. sing. of viśvātman. 1. See விசுவாத்துமா. 2. Brahmā; பிரமன். (யாழ். அக.)

விசுவேசன் vicuvēcan̲, n. < viśvēśa. See விச்சுவேசன். (யாழ். அக.)

விசுவேசுரன் vicuvēcuran̲, n. < viśvēśvara. 1. See விச்சுவேசன், 1. 2. See விச்சுவநாதன். (யாழ். அக.)

விசுவேசுவரி vicuvēcuvari, n. < viśvēśvarī. Pārvatī; பார்வதி. வேதநாயகியான விசுவேசுவரியுடைய கோயிற் பலிபீடம் (தக்கயாகப். 138, உரை).

விசுவேதேவர் vicuvētēvar, n. See விசுவதேவர்.

விசுவௌடதம் vicuvauṭatam, n. < viśvauṣadha. Dried ginger; சுக்கு. (சங். அக.)

விசுளி vicuḷi, n. Toddy; கள். (யாழ். அக.)

விசூகை vicūkai, n. A disease causing severe dizziness; தலைச்சுழற்சியை மிகச்செய்யும் நோய்வகை. (சங். அக.)

விசூசிகை vicūcikai, n. < viṣūcikā. Cholera; வாந்திபேதிநோய். குட்டம் விசூசிகை (விநாயகபு. 69, 62).

விசேடகாலங்காரம் vicēṭakālaṅkāram, n. < viśēsakālaṅkāra. (Rhet.) A figure of speech. See சிறப்பணி, 2. (யாழ். அக.)

விசேடணம் vicēṭaṇam, n. < viśēṣaṇa. Epithet, attribute; அடைமொழி.

விசேடணவிசேடியபாவம் vicēṭaṇa-vicēṭiya-pāvam, n. < id. + viśēṣya + bhāva. (Log.) The relation which subsists between that which qualifies and the thing qualified; விசேடணமும் விசேடியமுமாக அமைந்தநிலை. (தருக்கசங். 23.)

விசேடதீட்சை vicēṭa-tīṭcai, n. < viśēṣa +. (Śaiva.) Second or intermediate step in initiation, which grants to the disciple the special privilege of making pūjā to Śiva, one of three tīṭcai, q.v.; தீட்சை மூன்றனுள் மாணுக்கனைச் சிவபூசை செய்தற்கு யோக்கியனுக்கும் இரண்டாவது தீட்சை. (சைவச. மாணுக. 25, உரை.)

விசேடம் vicēṭam, n. < viśēṣa. 1. Excellence; superiority; importance; சிறப்பு. மெய்பெறு விசேடம் வியந்தன னிருப்ப (பெருங். மகத. 14, 102). 2. Attributive word which limits or qualifies the sense of another word; அடைமொழி. நீலகுண விசேடமொழி நிற்பல விசேடியந்தான் (வேதா. சூ. 104). 3. (Log.) Characteristic attribute, the eternal distinguishing nature of each of the dravyas, one of seven patārttam, q.v.; பதார்த்தம் ஏழனுள் நித்தியப்பொருள் ஒவ்வொன்றுக்கும் உரிய குணம். 4. (Rhet.) A figure of speech in which the excellence of a thing is emphasised by describing it as lacking even in requisites or necessary attributes; சாரியசித்திக்கு வேண்டுவனவாகிய குணம் தொழில் முதலியன குறைவுபடுதல் காரணமாக ஒரு பொருளை மேம்பாடு தோன்றக் கூறும் அணிவகை. (தண்டி. 77.) 5. Explanatory note; பதவுரையைச் சிறப்பாகவன்றி வேண்டுவன தந்துரைக்கும் உரைவகை. வினாவிடை விசேடம (நன். 21). 6. (Śaiva.) See விசேடதீட்சை. சமய விசேடம பரித்து (சைவச. மாணுக் 25). 7. Special feast or ceremony; சிறப்பாக நடைபெறும் விருந்து சடங்கு முதலியன. இன்றைக்கு வீட்டில் விசேடம்,

8. Abundance; மிகுதி. வெள்ளம் விசேடமாக வருகிறது. 9 Species of a particular genus; வகை. விருட்ச விசேடம். 10. Distinguishing feature, speciality, differentiation; சிறப்பியல். (யாழ். அக.) 11. Important item of news; முக்கியமான செய்தி. நகதம பந்தியுள் விசேடங் கேணமோ (திருவாலவா. 29, 4).

விசேடி-த்தல் viceṭi-, 11 v. <விசேடம். tr. See விசேஷி-. மழைபெய்தவாகத அருவியென்று அதனைப பின்னர் விசேடித்தார் (கலித். 41, உரை) — intr. See விசேஷி-.

விசேடியம் viceṭiyam, n. <viśēṣya. (Gram.) That which is qualified; அடைபடுத்தது. நீலகுண விசேடமொ டுறபல விசேடியந்தான் (வேதா. சூ. 104).

விசேடோக்தியலங்காரம் viceṭōkti-y-alankāram, n. <viśēṣōkti+. (Rhet.) A figure of speech. See காரணவாராய்ச்சி. (யாழ். அக.)

விசேளம் vicēḷam, n. Corr. of விசேடம்.

விசேஷ்யம் vicēṣyam, n. <viśēṣya. See விசேடியம்.

விசேஷக்கால் vicēṣa-k-kāl, n. <விசேஷம் + கால்[1]. Indirect way; நேர்முறையினின்று வேறுபட்ட நெறி. அவனெண்ணத்தை விசேஷக்காலிலே யறிந்தேன். (R.)

விசேஷகுணம் vicēṣa-kuṇam, n. <viśēṣa +. 1. Distinguishing feature; சிறப்பியல். 2. Much good; மிக்க நன்மை. அந்தக் காரியத்தைச் செய்வதில் விசேஷகுணமுண்டு.

விசேஷணம் vicēṣaṇam, n. <viśēṣaṇa. See விசேடணம்.

விசேஷதினம் vicēṣa-tiṉam, n. <viśēṣa +. Gala day, festive or ceremonial occasion; சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படும் நாள்.

விசேஷதீட்சை vicēṣa-tīṭcai, n. <id.+. (Śaiva.) See விசேடதீட்சை.

விசேஷப்பிரபாவம் vicēṣa-p-pirapāvam, n. <id.+. Surpassing glory; மிக்க மகிமை. தனது விசேஷப் பிரபாவத்தை நாலுவேதங்களும புகழவல்லவனை (தக்கயாகப. 120, உரை).

விசேஷம் vicēṣam, n. <viśēṣa. See விசேடம்.

விசேஷாதாயம் vicēṣātāyam, n. <id.+ ā-dāya. 1. Great profit; அதிகமான இலாபம் 2. Special group of taxes; பிரத்தியேக வரித்தொகுதி. (I. M.P. Cg. 1905.)

விசேஷார்த்தம் vicēṣārttam, n. <id.+ artha. 1. See விசேடம், 5. 2. Elaborate explanation, pointing out the special features and beauties of a stanza; பாடல் நயங்களைவற்றுக்குச் சிறப்பாகக் கூறும் பொருள்.

விசேஷி-த்தல் vicēṣi-, 11 v. <விசேஷம். tr. 1. To distinguish, சிறப்பித்தல். சபையில் அவனை விசேஷித்துச் சொன்னான். 2. To specify, define; to narrow down, as the scope of a word, by a special attribute; அடைமொழிந்நுக் கூறுதல்.—intr. 1. To excel; சிறப்பாதல். அதைக் காட்டிலும் இது விசேஷித்தது. 2. To abound; மிகுதியாதல். வெள்ளம் விசேஷித்து வருகிறது.

விசை[1] vicai, n. [T. vesa, K. Tu. vese, M. visa.] 1. Haste, speed, impetus; வேகம். வருவிசைப்புனலைக் கற்சிறை போல (தொல். பொ. 63). 2. Elasticity, spring; நீண்டுசுருங்குந் தன்மை. 3. Force; பலம். 4. Contrivance, as a trap; mechanism; mechanical instrument, as a lever; எந்திரம். 5. Side; பக்கம். முதற் பிராகாரத்து வடக்கு விசையிற் புறவாயிலே கல்வெட்டுவித்தது (சோழவமி. 63). 6. Stay; prop; பற்றுக்கோடு. (W.) 7. A tree; மரவகை. விசைமரக் கிளவியும் (தொல். எழுத். 282).

விசை[2]-த்தல் vicai-, 11 v. intr. <விசை[3]. 1. To hasten; to cause to move swiftly; விரைவுபண்ணுதல். 2. To swing; வீசுதல். கால்விசைத்தோடி (திருவாசக. 2, 135). 3. To leap, hop; துள்ளுதல். நறுநெய்க் கடலை விசைப்ப (புறநா. 120). 4. To burst, split; சிதறுதல். கண்டொறும் விசைத்த கருப்புத் தாளமும (கல்லா. 59, 16). 5. To be forceful; சுடுமையாதல். இரும்பு விசைத்தெறிந்த கூடம் (பெரும்பாண 437). 6. To become angry; கோபப்படுதல். (W.)

விசை[3] vicai, n. <விசையம்[2]. Victory; வெற்றி. (அரு. நி.)

விசை[4] vicai, n. <Pkt. viccha <vīpsā. [M. prāvaśyam.] Turn, time; தடவை. புழைக்கை ஒருவிசை தடிந்தும (கல்லா. 13).

விசைக்கம்பு vicai-k-kampu, n. <விசை[1] + கம்பு[1]. A weaver's instrument; நெய்வார் கருவியி லொன்று. (யாழ். அக.)

விசைக்கால்[1] vicai-k-kāl, n. <id. + கால்[1]. See விசைக்கம்பு.

விசைக்கால்[2] vicai-k-kāl, n. <id. + கால்[3]. See விசைக்காற்று.

விசைக்காற்று vicai-k-kāṟṟu, n. <id.+. Wind or movement of air caused by a person walking swiftly; ஒருவன் விரைந்து செல்லும் வேகத்தால் உண்டாகுங் காற்று. (யாழ். அக.)

விசைக்கொம்பு vicai-k-kompu, n. <id.+. Elastic branch of a tree, which

when bent down and released springs back to its original position; தாழவளைத்துவிட்டதும் மீண்டு மேற்கிளம்பும் மரக்கிளை. ரசவாணுகிறுன் பெரியா னொருவ னன்றே, அவன விசைக்கொம்பு (ரகு, 3, 6, பா.).

விசைகொள்(ளு)-தல் vicai-koḷ-, *v. intr.* <id.+. (W.) 1. To make haste; விரைதல். 2. To be elastic; நீண்டு சுருங்குந் தன்மையதாதல்.

விசைத்தடி vicai-t-taṭi, *n.* <id.+தடி[2]. 1. See விசைக்கம்பு (யாழ். அக) 2. A part of a trap; பிராணிகளைப் பிடிக்கும் பொறியின் ஒரு பகுதி. (W.)

விசைதிற-த்தல் vicai-tiṟa-, *v. intr.* <id. +. To burst out; வேகமாக வெளிப்படுதல். விசைதிறந் துருமுவீழ்ந்த தென்ன (கம்பரா. இரணிய. 127).

விசையசாரதி vicaiya-cārati, *n.* <*vijaya-sārathi*. Krsna; கண்ணபிரான். (நாமதீப. 45.)

விசையம்[1] vicaiyam, *n.* See விசயம்[1]. (பிங.)

விசையம்[2] vicaiyam, *n.* See விசயம்[2]. (பிங.) அசைவி ருளை விசைய வெண்குடை . . . மன்னா (பெருங். இலாவாண. 8, 15).

விசையம்[3] vicaiyam, *n.* 1. See விசயம்[3], 1 2. See விசயம்[3]. 2, 3. (பிங.) 3. The Earth; வையம். (அரு. நி.)

விசையன்[1] vicaiyan, *n.* See விசயன்[2]. (பாலவா. 171.)

விசையன்[2] vicaiyan, *n.* See விசயன்[1].

விசையாத்தம் vicaiyāttam, *n.* 1. See விசையார்த்தம், 1. 2. See விசயார்த்தம், 2. (நாமதீப. 516.)

விசையேற்று-தல் vicai-y-ēṟṟu-, *v. tr.* <விசை[1]+. 1. To set up, as a spring or trap; to put in action; to set in motion; எந்திரம் முதலியவற்றைத் தொழிற்படுத்தச் சித்தப்படுத்தி வைத்தல். (யாழ். அக.) 2. To egg on; மூட்டி விடுதல்.

விசையை vicaiyai, *n.* <*vijayā*. 1. See விசயை, 2. (நாமதீப. 24.) 2. Indian hemp. See கஞ்சா[2], 1. (நாமதீப. 321.)

விசோகம் vicōkam, *n.* <*vi-śōka*. Absence of sorrow; சோகமின்மை. (சங். அக.)

விசோதனம் vicōtaṉam, *n.* <*vi-śōdhana*. Purifying; சுத்திசெய்கை. (யாழ். அக.)

விஞ்சதி viñcati, *n.* <*vimśati*. Twenty; இருபது. பஞ்சவிஞ்சதி தெரியின் (ஞானா. 8).

விஞ்சம் viñcam, *n.* <Pkt. *viñjō* <*vindhya*. The Vindhya mountains; விந்தியமலை. மஞ்சசூழ் நெடுவரை விஞ்சத் தடவி (பெருங். நரவாண. 3, 52).

விஞ்சனம் viñcaṉam, *n.* <*vyañjana*. 1. Token; அடையாளம். நஙகைகறகு மஙகலக் கருவிக்கு நியம விஞ்சன மமைமின (பெருங். உஞ்சைக. 34, 172). 2. Curry; கறி. அரிசி தூணிபபதக்குக்கு விஞ்சன முட்பட (S. I. I. v, 84).

விஞ்சு-தல் viñcu-, 5 *v.* <மிஞ்சு-. *tr.* [T. *mintsu*, M. *miñju*, K. Tu *miñcu*.] To excel, surpass; மேலாதல். (பிங.) விஞ்சிய ஞானம விளஙகும் (தாயு. பராபர. 154).—*intr.* To be excessive; அதிகமாதல். விஞ்சுகுளிரப பலலவ மனுஙக (கம்பரா. சூரபப. 31).

விஞ்சை viñcai, *n.* <*vidyā*. 1. Art, science; கலை. ஈரேழ் விஞ்சைத திறனும் (பாரத. வாரணா. 33). 2. Learning, knowledge; கல்வி. (திவா.) 3. Spiritual knowledge; பரப்பிரமத்தைப் பற்றின ஞானம். விஞ்சைதனை யறிநது மறியா தான்போல (கமபரா. பிணிவீட். 122). 4. Magic art; மாயவித்தை. விஞ்சைகள் வல்லேன் விளிநத நின் றேழரொடு . . . தருகுவன் (சீவக. 520). 5. Incantation; மந்திரம். விஞ்சைக ளிரணடு மவ்வழி யூக்கினன் (கமபரா. தாடகை. 18). 6. See விஞ்சைப்பதி. விஞ்சை வேந்தா (சீவக. 816).

விஞ்சைப்பதி viñcai-p-pati, *n.* <விஞ்சை +பதி[3]. The world of the Vidyādharas; வித்தியாதரருலகு. (பிங.)

விஞ்சைமகள் viñcai-makaḷ, *n.* <id.+. Vidyādhara woman; வித்தியாதரப்பெண். விஞ்சை மகளவ் விழைபிடியாகி (பெருங். நரவாண. 5, 43).

விஞ்சையர் viñcaiyar, *n.* <id. A class of demigods, one of *patiṉeṉ-kaṇam*, q.v.; பதினெண்கணத்துள் ஒரு சாரார். (பிங.) வரைமார்பர் . . . விஞ்சையாபோற் கிடந்தார (சீவக. 2241).

விஞ்சையன் viñcaiyan, *n.* <id. Learned man; புலவன். வாதியைநத வடபுல விஞ்சையன் (கல்லா. 42, 25).

விஞ்ஞாதம் viññātam, *n.* <*vi-jñāta*. 1. That which is well known or well understood; நன்கு அறியப்பட்டது. (யாழ். அக.) 2. Supreme knowledge; மேலாய அறிவு. (சங். அக.)

விஞ்ஞாபனம் viññāpaṉam, *n.* <Pkt. *viññāpanō* <*vi-jñāpana*. Petition, request, entreaty; விண்ணப்பம்.

விஞ்ஞானகலர் viññāṉakalar, *n.* See விஞ்ஞானகலர். ஆணவமாகும் விஞ்ஞானகலருககு (திருமந். 2241).

விஞ்ஞானகேவலி viññāṉa-kēvali, n. <vijñāna+. A class of viññāṉākalar who are for a long time prevented by āṇavam from obtaining salvation; விஞ்ஞானாகலருள் ஆணவமிகுதியால் நெடுங்காலமாகப் பாசநீக்கம் பெறாமல் கேவலநிலையைப் பொருந்திக் கிடப்பவர். (சி. சி. 8, 2, மறைஞா.)

விஞ்ஞானப்பிரகாசம் viññāṉa-p-pirakācam, n. <id.+. Light of wisdom; ஞானவொளி. (W.)

விஞ்ஞானம் viññāṉam, n. <Pkt. viññāṇam<vi-jñāna. 1. True knowledge; உண்மையறிவு. மேதகு விஞ்ஞானத்தான் மெய்ம்மையாம் சுபாவந் தானே (ஞானவா. தாம. 3). 2. (Buddh.) The faculty of consciousness, as a constituent element of Being, one of pañca-kantam, q.v.; பஞ்சகந்தத்துள் ஒன்றாய் ஏனைய நான்கு கந்தங்களின் உண்மை நிலையை அறியும் அறிவு. (மணி. 30, 33.) 3. (Śaiva.) Śiva's Jñāna Śakti; சிவபிரானது ஞான சத்தி. (அஷ்டப. இரகசிய.)

விஞ்ஞானமயகோசம் viññāṉamaya-kōcam, n. <vijñāna-maya+. (Phil.) The vesture of intelligence, the inner mental body, one of pañca-kōcam, q.v.; பஞ்சகோசத்துள் ஒன்றாய் அறிவுமயமாயுள்ள கோசம். (சி. சி. பர. மாயா. 8.)

விஞ்ஞானவாதி viññāṉa-vāti, n. <vijñāna-vādin. (Phil.) Yōgācāra, one who affirms that Intelligence is the only Reality; அறிவு மாத்திரமே யுள்ளது என்று கூறும் யோகாசாரன். (சி. போ. பா. அவையடக். பக். 12.)

விஞ்ஞானாகலர் viññāṉākalar, n. <vijñānākala. (Śaiva.) Souls of the highest class, possessing only the āṇava-malam; ஆணவமல மொன்றே யுடைய ஆன்மாக்கள். (பவுஷ்கரம், 224.)

விஞ்ஞானான்மவாதி viññāṉāṉma-vāti, n. <vijñānātma-vādin. One who holds that Brahman is ātmā; பிரமமே ஆன்மா என்று வாதிக்கும் மதத்தினன். (சி. போ. வ. தீ. 63.)

விஞ்ஞானேசுவரர் viññāṉēcuvarar, n. A sage, the author of the Mitākṣara, a commentary on Yajñavalkya Smṛti, who lived in the early part of the 11th C.; பதினோராம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் வாழ்ந்தவரும் யாஞ்ஞவல்கியம் என்ற ஸ்மிருதிக்கு மிதாட்சரம் என்ற உரைநூலெழுதியவருமான ஆசிரியர்.

விஞ்ஞை viññai, n. See விஞ்சை. விஞ்ஞை வசிட்டனுக் கொப்போன் (ஞானவா. லீலை. 21).

விட்கம்பம் viṭkampam, n. <viṣkambha. 1. Extension, expatiation; வித்தாரம். (இலக். அக.) 2. Diameter. See விட்டம்[1], 2. (W.) 3. (Astron.) A division of time, one of 27 yōkam, q.v.; யோகம் இருபத்தேழனுள் ஒன்று. (பெரியவரு.) 4. (Drama.) Interlude between the acts; நாடகத்துள் அங்கங்களுக்கு இடையில் வருதற்குரிய உறுப்பு.

விட்சி viṭci, n. Corr. of வெட்சி. (சங். அக.)

விட்சிப்தம் viṭciptam, n. <vi-kṣipta. (Nāṭya.) An item of tēcikam; தேசிகக்கூத்தின் உறுப்புக்களுள் ஒன்று. (பரத. தாள. 34.)

விட்சேபசத்தி viṭcēpa-catti, n. <vi-kṣēpa+śakti. 1. Elasticity; ஒடுங்கிவிரியுஞ் சத்தி. (W.) 2. The Energy of Māyā, as the cause of the five subtle elements; சூக்கும பஞ்சபூதங்களுக்குக் காரணமான மாயா சத்தி. (நானுசி. 150.)

விட்சேபம் viṭcēpam, n. <vi-kṣēpa. 1. Throwing away; எறிகை. 2. See விட்சேபசத்தி. 3. (Astron.) Celestial latitude; வானமண்டலத்து அட்சரேகை. (W.) 4. Fear; பயம். (சங். அக.) 5. Confusion; கலக்கம். (சங். அக.) 6. (Nāṭya.) A kind of dance; கூத்துவகை. (யாழ். அக.)

விட்சேபி viṭcēpi, n. <விட்சேபம். Pārvatī; பார்வதி. (நாமதீப. 23.)

விட்டக்கோல் viṭṭa-k-kōl, n. <விட்டம்[1]+கோல்[1]. Diameter. See விட்டம்[1], 2. (W.)

விட்டகுறை viṭṭa-kuṟai, n. <விடு[1]-+. Karma resulting from acts left incompletely performed in a previous birth, considered as the cause of progress in the present birth, dist. fr. toṭṭa-kuṟai; முற்பிறவியில் செய்துவந்த கருமத்தை முற்றமுடியாமல் இடையே விட்டொழிட்டதால் இப்பிறப்பில் முன்னேற்றத்திற்குக் காரணமாகும் வினைப்பயன். புவிமேல் விட்டகுறை தொட்டகுறை யிரண்டு நிறைந்தனன் (அருட்பா, vi, சிவதரிசன. 9).

விட்டடி[1]-த்தல் viṭṭaṭi-, v. tr. <id.+. 1. To desert; கைவிட்டுப் போதல். 2. To drive out, chase; வெருட்டியடித்தல். 3. To strike a long distance, as a ball; பந்து முதலியவற்றை வெகுதூரஞ் செல்லும்படி அடித்தல். Mod.

விட்டடி[2] viṭṭaṭi, n. <id.+அடி[3]. The line last read or recited, as the place from which the reading or the recitation is to continue; படித்து நிறுத்திய பாட்டின் இறுதியடி. விட்டடியுந் தொட்டடியும் அவனுக்குத் தெரியாது. (W.)

விட்டதுறை viṭṭa-tuṟai, n. <id.+. Place where one stopped, as in singing, reading or explaining verse; முன்னிகழ்த்திய பேச்சு செயல் முதலியவற்றில் நிறுத்திவைத்த இடம்.

விட்டபட்டினி viṭṭa-paṭṭiṉi, n. <id.+. Fast continued for several days; தொடர்ந்து பல நாளாகக் கிடக்கும் பட்டினி. விரதங்களால் விட்டபட்டினியால் (திருமுரு. 128-30, உரை).

விட்டபம் viṭṭapam, n. <viṣṭapa. Earth; பூமி. (இலக. அக.)

விட்டபிறப்பு viṭṭa-piṟappu, n. <விடு¹-+. Former birth; சென்றபிறப்பு. விட்டபிறப்பில் யான் விரும்பிய காதலன் திட்டிவிடமுண (மணி. 11, 99).

விட்டம்¹ viṭṭam, n. <viṣṭa. 1. Cross beam; உத்திரம். இட்டிகை நெடுஞ்சுவர் விட்டம் வீழ்ந்தென (அகநா. 167). 2. Diameter; வட்டத்தின் குறுக்களவு. 3. Anything put across; குறுக்காக இடப்பட்டது. (W.) 4 Body; தேகம். விட்டத்தினுள்ளே விளங்க வல்லார் (திருமந். 2904).

விட்டம்² viṭṭam, n. <அவிட்டம். The 23rd nakṣatra. See அவிட்டம். விட்டம் புனலுத்திராடம (விதான. குணகுண. 29).

விட்டரம் viṭṭaram, n. <viṣṭara. 1. Seat for the use of ascetics; தவத்தோர் பீடம். (பிங.) 2. Seat; ஆசனம். (நாமதீப. 445.) 3. Receptacle; கொள்கலம். (சது.) 4. Tree; மரம். (யாழ். அக.) 5. A handful of kuśa grass; ஒருபிடி தர்ப்பைப் புல். (யாழ். அக.)

விட்டரி viṭṭari, n. <visthara. West Indian pea-tree. See அகத்தி. (மலை.)

விட்டல் viṭṭal, n. <விடு¹-. Leaving; abandoning; விடுகை. (இலக். அக.)

விட்டலக்கணை viṭṭa-lakkaṇai, n. <id.+ lakṣaṇā. (Gram.) A variety of ilakkaṇai, in which a word is used in its secondary sense, its primary sense having been lost, one of three ilakkaṇai, q.v.; இலக்கணை மூன்றனுள் சொல்லப்பட்ட வாசகத்தின் பொருளை இயைபின்மையாற் கைவிட்டு அவ்வாசகத்திற்கு வேறுபொருள் கொள்ளுமாறு நிற்பது. (இலக். அக.)

விட்டவர் viṭṭavar, n. <id. 1. Enemies; பகைவர். (திவா.) 2. Ascetics; துறந்தோர். (சங. அக.)

விட்டவன்விழுக்காடு viṭṭavaṉ-viḻukkāṭu, n. <id.+. See விட்டவிழுக்காடு. விட்டவன்விழுக்காட்டுக்குக் கற்பித்த தளிகையொன்று (S. I. I. iv, 142).

விட்டவாக்கச்சொல் viṭṭa-v-ākka-c-col, n. <id.+. (Gram.) Word used in its secondary sense, its primary sense having been lost; விட்டவிலக்கணையாக வருஞ்சொல். (யாழ். அக.)

விட்டவாகுபெயர் viṭṭa-v-ākupeyar, n. <id.+. See விட்டலக்கணை. (W.)

விட்டவாசல் viṭṭa-vācal, n. <id.+. Gate open only on special occasions, as in temples, palaces, etc.; விசேடகாலங்களில் அரசர் முதலியோர் சென்றுவரும் கோயில்வாயில். சவரிப் பெருமாள் . . . விட்டவாசலாலே புறப்பட்டு எதிரே வந்து (திவ். பெரியதி. 8, 2, 1, வ்யா.).

விட்டவிலக்கணை viṭṭa-v-ilakkaṇai, n. <id.+இலக்கணை. (Gram.) See விட்டலக்கணை. (வேதா. சூ. 120, உரை.)

விட்டவிழுக்காடு viṭṭa-viḻukkāṭu, n. <id. +. Special share of the offerings, etc., in a temple, set apart for a person, as an honour; கோயிலிற் பெரியோர்க்கு மரியாதையாக ஏற்படுத்தப்பட்ட பிரசாதம் முதலியன. கோயிற் கந்தாடையண்ணனுக்கும வாதூல ரஙகாசாரியருக்கும் விட்டவிழுக்காடுகளுண்டு. Loc.

விட்டாடி viṭṭāṭi, n. <id.+ஆடு-. Lonely person or object; தனிமையான-வன்-வள்-து. (யாழ். அக.)

விட்டார்த்தம் viṭṭārttam, n. <விட்டம்¹+ அர்த்தம்². Radius, semi-diameter; பாதி விட்டம். (W.)

விட்டாற்றி viṭṭāṟṟi, n. <விடு¹-+ஆற்று-. Rest, repose; இளைப்பாறுகை. Tinn. (W.)

விட்டாற்று-தல் viṭṭāṟṟu-, v. intr. <id.+. To give vent to one's grief; துக்கத்தை வெளியிட்டாற்றுதல்.

விட்டி¹ viṭṭi, n. 1. Common sebestan. See நறுவிலி, 4. (Nels.) 2. Cock; கோழி. (யாழ். அக.) 3. Pot-belly; முன்தள்ளிய வயிறு. சவலைப் பிள்ளைக்கு விட்டிபாய்ந்திருக்கிறது.

விட்டி² viṭṭi, n. <viṣṭi. (Astrol.) A karaṇam. See பத்திரை, 2. (விதான. பஞ். 30.)

விட்டி³-த்தல் viṭṭi-, 11 v. intr. <viṣṭhā. To evacuate the bowels; மலங்கழித்தல்.

விட்டிக்கரணம் viṭṭi-k-karaṇam, n. <விட்டி²+. (Astrol.) A karaṇam. See பத்திரை, 2. (விதான. பஞ். 30.)

விட்டிகை viṭṭikai, n. cf. விட்டில். Moth; விட்டில். தீபபட்ட விட்டிகைபோல் (திருவிசைப். கருவூ. 10, 8).

விட்டிசை viṭṭicai, n. <விடு¹-+. 1. (Pros.) Break occurring after a letter of an acai; அசையுள் எழுத்து முதலியன பிரிந்திசைக்கை. (தொல். பொ. 411, உரை, பக். 340.) 2. (Pros.) Detached word in a verse; பாட்டில்வருந் தனிச்சொல். (காரிகை, செய். 10, உரை.)

விட்டிசை-த்தல் viṭṭicai-, v. intr. <id.+ இசை⁴-. (Pros.) To pronounce *acai*, etc., with breakes; அசை முதலியன பிரிந்திசைத்தல். விட்டிசைத்து வந்த குற்றெழுத்து நேரசையாம (காரிகை, ஒழிபி. 2, பக். 136, உரை).

விட்டிரு-த்தல் viṭṭiru-, v. intr. <id.+. To live in camp, as on a military expedition; பகைமேற்சென்றோர் பாசறையிற் றங்குதல். விட்டிருக்கும பாசறையினது (பு. வெ. 3, 18, கொளு, உரை).

விட்டில் viṭṭil, n. prob. id. 1. Locust; பெரிய வெட்டுக்கிளி. விட்டிலகிளி நால்வாய (சீவக. 64, உரை). 2. Moth; சிறு பூச்சிவகை. செழிகின்ற தீப்புகு விட்டிலின (திருவாச. 6, 5). 3. Murder; கொலை. (அரு கி.) 4. Paper-tree. See பிராய். (சூடா.) 5. Medium-papery ovate-to-oblong-acute-leaved kokra laurel, l. tr., *Aporosa lindleyana;* நீண்ட மரவகை. (மலை.)

விட்டு¹ viṭṭu, n. <*viṣṇu*. See விஷ்ணு. விட்டுவே நீயிஙகே வாராய் (திவ். பெரியாழ். 2, 3, 5).

விட்டு² viṭṭu, n. <*viṣṇu-pada*. Sky; ஆகாசம்.

விட்டுக்கொடு-த்தல் viṭṭu-k-koṭu-, v. <விடு¹-+. tr. 1. To betray, as a person; to disclose, as secrets; காட்டிக்கொடுத்தல். (J.) 2. To procure, as a woman, for the gratification of lust; கூட்டிக்கொடுத்தல். (J.) 3. To bowl a coconut to the striker in a New Year's game; அடிப்பதற்குப் பந்தயத்தேங்காய் உருட்டிவிடுதல். (J.) —intr. 1. To yield, make concession; இணக்கங் காட்டுதல். ஒருவர்க்கொருவா விட்டுக்கொடாா களிறே (ஈடு, 7, 4, 1). 2. To use a person as a tool and see how a matter will develop; பிறனைக் கருவியாகக்கொண்டு ஒரு காரியத்தை அறிதல். (W.)

விட்டுச்சொல்(லு)-தல் viṭṭu-c-col-, v. tr. <id.+ சொல்¹-. To speak frankly or openly; மனத்திலுள்ளதை வெளியிட்டுக் கூறுதல்.

விட்டுசித்தர் viṭṭu-cittar, n. <*viṣṇu-citta*. A Vaiṣṇava saint and hymnist. See பெரியாழ்வார். விட்டுசித்தா தஙகள தேவரை . . . வருவிப்ப ரேல் (திவ். நாய்ச. 10, 10).

விட்டுணு viṭṭuṇu, n. <*viṣṇu*. 1. One who is omnipresent; வியாபகன். (இலக். அக.) 2. Viṣṇu; திருமால். 3. A deity representing the Sun, one of *tuvātacātittar*, q.v.; துவாதசாதித்தரு ளொருவர். (கூர்மபு. ஆதவர்சிறப. 2.)

விட்டுணுக்கிராந்தி viṭṭuṇu-k-kirānti, n. <*viṣṇu-krānti*. A medicinal plant, *Evolvulus alsinoides;* செடிவகை. (நாமதீப. 324.)

விட்டுணுகரந்தை viṭṭuṇu-karantai, n. <விட்டுணு+. Indian globe thistle; விஷ்ணு கரந்தை. (M. M.)

விட்டுணுகாந்தி¹ viṭṭuṇu-kānti, n. <id. +. A treatise on Hindu Law; ஒரு தருமநூல். (W.)

விட்டுணுகாந்தி² viṭṭuṇukānti, n. See விட்டுணுக்கிராந்தி. (W.)

விட்டுணுதந்தி viṭṭuṇutanti, n. Bamboo; மூங்கில். (சங். அக.)

விட்டுணுப்பிரியம் viṭṭuṇu-p-piriyam, n. <*viṣṇu-priyā*. Sacred basil. See துளசி. (சங். அக.)

விட்டுணுபதம் viṭṭuṇu-patam, n. <*viṣṇu-pada*. 1. Sky; ஆகாசம். 2. Viṣṇu's heaven; வைகுண்டம். 3. The mythical sea of milk. See திருப்பாற்கடல். (W.)

விட்டுணுபதி viṭṭuṇu-pati, n. <*viṣṇu-padī*. The time of Saṁkramaṇa of Vaikāci, Āvaṇi, Kārttikai, Māci; வைகாசி ஆவணி கார்த்திகை மாசி என்ற மாதங்களின் சங்கிரமண காலம். (சைவச. பொது. 16.)

விட்டுணுபுராணம் viṭṭuṇu-purāṇam, n. <*viṣṇu*+. Viṣṇu Purāṇa. See விஷ்ணுபுராணம். (தக்கயாகப. 113, உரை.)

விட்டுணுரதம் viṭṭuṇu-ratam, n. <*Viṣṇu-ratha*. Garuda; கருடன். (யாழ். அக.)

விட்டுணுவல்லபை viṭṭuṇu-vallapai, n. <*Viṣṇu-vallabhā*. Lakṣmī; இலக்குமி. (W.)

விட்டுப்பாடு-தல் viṭṭu-p-pāṭu-, v. tr. <விடு¹-+. To sing freely with full voice; குரலை அடக்காது முழக்குரலுடன் பாடுதல்.

விட்டுப்பிடி-த்தல் viṭṭu-p-piṭi-, v. tr. <id.+. 1. To abandon temporarily and begin again; ஒரு செயலைச் சிறிது காலம் விட்டிருந்து மீண்டுந் தொடங்குதல். அக்காரியந்தன்னை விட்டுப் பிடிக்க அமையும (திவ். இயற். திருவிருத். 46, வ்யா. பக். 264). 2. To allow some degree of latitude; கண்டிக்காமற் சிறிது இடங்கொடுத்தல். பையனிடம் கண்டிப்பாயிராமல கொஞ்சம் விட்டுப்பிடிக்கவேண்டும். 3. To pause a little and resume, as in reading, etc.; சற்றுப் பொறுத்து மறுபடியுந் தொடர்தல். 4. (Mus.) To run one's fingers over the keys or stops of a musical instrument; துளைக்கருவியை விரலால் தடவி வாசித்தல். தர்ச்சனி முதலாக விட்டுப்பிடிப்பது ஆரோகணம் (சிலப். 3, 58, அரும்.).

விட்டுப்போ-தல் viṭṭu-p-pō-, *v. intr.* <id.+. 1. To be left; to be abandoned; நீங்கி விடுதல். 2. To have smarting pain; மிக்க நோவா யிருத்தல். *கை கால்கள் விட்டுப்போகின்றன.*

விட்டும்விடாதவாக்கச்சொல் viṭṭum-viṭāta-v-ākka-c-col, *n.* <id.+. (Gram.) Word in which the primary sense is partly retained and partly discarded; விட்டும்விடாதவிலக்கணை யாக வருஞ் சொல். (*யாழ். அக.*)

விட்டும்விடாதவாகுபெயர் viṭṭum-viṭāta-v-ākupeyar, *n.* <id.+. See விட்டும் விடாதவிலக்கணை. (W.)

விட்டும்விடாதவிலக்கணை viṭṭum-viṭāta-v-ilakkaṇai, *n.* <id.+. (Gram.) A variety of *ilakkaṇai*, in which the primary sense of a word is partly discarded and partly retained, one of three *ilakkaṇai*, q.v.; இலக்கணை மூன்றனுள் ஒருவாசகத்திலே ஒரு பாகத்தின் பொருளை விட்டு மற்றைப்பாகத்தின் பொருள் இயைபு பெற நிற்கும் இலக்கணை. (*வேதா. சூ.* 119.) (*இலக். அக.*)

விட்டுமாறு-தல் viṭṭu-māṟu-, *v.* <id.+. *intr.* To change course; to deviate; வேறு வழியில் திரும்புதல்.—*tr.* See விட்டுப்பிடி-, 3.

விட்டுரை-த்தல் viṭṭurai-, *v. tr.* <id.+. See விட்டுச்சொல்-. (*திருக்கோ.* 391, *உரை.*)

விட்டுவாங்கி viṭṭu-vāṅki, *n.* <id.+. One who prostitutes his wife for gain; தன் மனைவியைப் பிறனுக்குக் கொடுப்போன். (J.)

விட்டுவிட்டுமின்னு-தல் viṭṭu-viṭṭu-minnu-, *v. intr.* <id.+விடு¹-+. To twinkle; நட்சத்திரம்போல ஒளி வீசுதல்.

விட்டுவிடு-தல் viṭṭu-viṭu-, *v. tr.* <id.+. 1. To let go; to loose one's hold upon; பிடிப்பு விடுதல். 2. To forego, resign, relinquish, give up, abandon; விலகிவிடுதல்.

விட்டுவிளங்கு-தல் viṭṭu-viḷaṅku-, *v. intr.* <id.+. To shine with added lustre; நன்றாகப் பிரகாசித்தல்.

விட்டெறி-தல் viṭṭeṟi-, *v. tr.* <id.+எறி-. [M. *viṭṭēṟu.*] 1. To throw away; to fling; தூர விழும்படி எறிதல். *ஒருவனை யொருவர் விட்டெறிவர்* (*கம்பரா. வாலிவ.* 47). 2. To leave, abandon; நீக்குதல்.

விட்டேற்றாளன் viṭṭēṟṟāḷaṉ, *n.* <விட்டேறு+. See விட்டேற்றி, 1. *விடருந் தூர்த்தரும் விட்டேற் றாளரும்* (*மணி.* 14, 61, *அரும.*).

விட்டேற்றி viṭṭēṟṟi, *n.* <id. 1. One who forsakes his relations and induces others to do likewise; சுற்றத்தினின்று நீங்கிப் பிறரையும் அவ்வாறு செய்விப்போன். (*மணி.* 14, 61, *அரும.*) 2. One who is unconnected or unconcerned; தொடர்பற்றவ-ன்-ள். *அது விஷயத்தில விட்டேற்றியா யிருப்பது நலம.*

விட்டேறரணம் viṭṭēṟaraṇam, *n.* <id.+அரணம்¹. See விட்டேறு, 1, 2. (*சது.*)

விட்டேறு viṭṭēṟu, *n.* <விடு¹-+எறி-. [K. *biṭṭēṟu.*] 1. Missile weapon; எறிகோல். (*பிங.*) (*சிலப.* 15, 216, *உரை.*) 2. Javelin; வேல். (*பிங.*) *புயமறவே விட்டேறுமே* (*இரகு. நகர.* 28). 3. Harsh word of ridicule; இகழ்ந்து கூறுங் கடுஞ்சொல். *விடருந் தூர்த்தரும் விட்டே றுரைபப* (*பெருங. உஞ்சைக்.* 35, 226).

விட்டை viṭṭai, *n.* <*viṣṭhā.* Dung of animals; விலங்குகளின் மலம். (*நாமதீப.* 599.)

விட்டோசை viṭṭōcai, *n.* <விடு¹-+. (Gram.) Pronouncing the letters of a word with a pause after each; சொல்லின் எழுத்துக் களைப் பிரித்து உச்சரிக்கை. (W.)

விட்ணு viṭṇu, *n.* See விட்டுணு. (W.)

விட்புலம் viṭ-pulam, *n.* <விண்¹+. Heaven; விண்ணுலகம். *எமகட் புலமகாண விட்புலம் போயது* (*சிலப. பதி.* 8).

விட viṭa, <விடு¹-. *adv.* Exceedingly, very; மிகவும். *விடக்களியா நம விழுநகா* (*திருக்கோ.* 297). —*prep.* Than, compared with; காட்டிலும். *அதை விட இது நல்லது.*

விடக்கிருமிநியாயம் viṭa-k-kirumi-niyāyam, *n.* (Log.) A nyāya. See விஷக்கிருமிநியாயம்.

விடக்கு viṭakku, *n.* 1. Flesh, meat; இறைச்சி. *மீன்றடிந்து விடககறுத்து* (*பட்டினப்.* 176). 2. [K. Tu. *bikku*, M. *viḍakku.*] Carcass; சவம். *பரு விடக்கைபபற்றி இரணடுபெதாரததம விவாதம ஒணணுமா போலே* (*திவ். திருமாலை,* 27, *வ்யா. பக்.* 4).

விடக்கோள் viṭa-k-kōḷ, *n.* <விடம்¹+கோள்¹. An invisible planet. See குளிகன், 2. (*நாமதீப.* 103.)

விடகண்டன் viṭa-kaṇṭaṉ, *n.* <*viṣa-kaṇṭha.* Śiva; சிவபிரான். (*இலக். அக.*)

விடகலை viṭa-kalai, *n.* <*viṣa*+. (Śaiva.) A mystic centre in the body; ஒரு கலை. *மேதைய ருக் கீசம விடகலை* (*பிராசாதமாலை,* 2).

விடகாரி viṭa-kāri, *n.* <*viṣa*+*hārin.* See விடதாரி. *வேஙகை வரிபபுலிநோய தீரத்த விடகாரி* (*வாக்குண.* 15). (*இலக். அக.*)

விடங்கம் viṭaṅkam, *n.* <*viṭaṅka.* 1. Dove-cot; புறக்கூடு. (*யாழ். அக.*) 2. Curved

cornice or projection. See கோடுங்கை, 2. (பிங்.) துபமிஞ்ல விடங்கம . . . செய்து (திருவிளை. திரு மணப. 70). 3. Projection of a beam or joist outside the wall of a house; சுவர்ப்புறத்து வெளிவந்துள்ள உத்திரக்கட்டை. (W.) 4. Ridge of a roof; வீட்டின் முகடு. (பிங்.) வெண்நிற் றணடென் விடங்கத்து (ஞானா. 9, 2). 5. Banner hoisted in a building and projecting into the street; வீதிக்கொடி. (பிங்.) 6. The naturally formed lingam, as unchiselled; உளியினுற் செய்யப்படாது இயற்கையாயமைந்த லிங்கம். சோதி விடங்கமே யாயினும . . . மேவினுன் (திருவாரூ. 26). 7. Beauty; அழகு. (பிங்.) 8. Manliness, ability, bravery; ஆண்மை. (பிங்.) 9. Youth; இளமை. (அரு. நி.)

விடங்கர்[1] viṭaṅkar, *n.* cf. இடங்கர்[3]. Narrow way; சிறுவழி. (பிங்.)

விடங்கர்[2] viṭaṅkar, *n.* cf. இடங்கர்[1]. Crocodile; முதலை. விடங்கரான் மெலியுந்ந குலத் தின்கைமலை யழைபபு (பாரத. பாகவத. நாரசிங. 133).

விடங்கன்[1] viṭaṅkaṉ, *n.* <*vi-ṭaṅka*. 1. The naturally formed lingam, as unchiselled; உளியினுற் செதுக்கப்படாது தானே யுண்டான சுயம்பு லிங்கம். விடங்கப பெம்மான் (தியாக. லீலை. கடவுள். 17). 2. Person of beauteous form; நல்லுருவ முடையவன். வேளென வநத நாயகர் சுநதர விடங்க ராஞல் (திருவிளை. மாணிக். 89).

விடங்கன்[2] viṭaṅkaṉ, *n.* <*viṭhaṅka*. 1. Person of dissolute habits, voluptuary; காமுகன். மனைகடோறும் . . . விடங்க ராகித் திரிவ தென்னே (தேவா. 56, 1). 2. Gossip, newsmonger; வம்பளப்பவன். வாருங்காணும விடங்கரே. *Loc.*

விடங்கு[1] viṭaṅku, *n.* <விடங்கம். [T. K. Tu. *bedaṅgu*.] 1. Beauty; அழகு. விடங்கினுன் மிகுவிசயன் (பாரத. அருச்சுனன்றீர். 77). (இலக். அக.) 2. A part of girdle and other ornaments; அரைப்பட்டிகை முதலிய அணி கலன்களின் உறுப்பு. திருப்பட்டிகை யொன்றில்... மொட்டு ஒன்றும் விடங்கு நாலும (S. I. I. ii, 184).

விடங்கு[2] viṭaṅku, *n.* <விடங்கன்[2]. Gallantry; சிருங்கார விலாசம். விடங்குபடக் குறிபல பாடி (பதிஞெ. திருவேக. திருவ. 53).

விடங்கொல்லி viṭaṅ-kolli, *n.* <விடம்[1]+. A species of small milkwort. See சிறியாநங்கை. (சங். அக.)

விடசிருங்கம் viṭa-ciruṅkam, *n.* <*viṣa-śṛṅgin*. Wasp; குளவி. (யாழ். அக.)

விடசூகம் viṭa-cūkam, *n.* <*viṣa-śūka*. See விடசிருங்கம். (யாழ். அக.)

விடசூசகம் viṭa-cūcakam, *n.* <*viṣa+sūcaka*. Cakōra bird. See சகோரம்[1]. (சது.)

விடஞ்சிங்கி viṭañ-ciṅki, *n.* <விடம்[1]+சிங்கி[2]. Dried ginger; சுக்கு. (சங். அக.)

விடணம் viṭaṇam, *n.* <*vṛṣaṇa*. Scrotum; பீசம். இந்திரன் விடணமங் சிற்று மணவிழ (திருவானைக். கவுதமப. 15).

விடத்தர் viṭattar, *n.* See விடத்தேரை. திரிகாய் விடத்தரொடு (பதிற்றுப. 13, 14).

விடத்தல் viṭattal, *n.* See விடத்தேரை. (இலக். அக.)

விடத்தலை viṭattalai, *n.* [K. *edattara*, M. Tu. *idattara*.] See விடத்தேரை. (L.)

விடத்தாலம் viṭattālam, *n.* prob. விடம்[1]. A medicine; மருந்துவகை. (சங். அக.)

விடத்தாளி viṭattāḷi, *n.* See விடத்தேரை. (சங். அக.)

விடத்துக்கரசன் viṭattukkaracaṉ, *n.* <விடம்[1]+அரசன்[1]. A medicinal stone. See கருடக்கல். (சங். அக.)

விடத்தேதொடரி viṭattētoṭari, *n.* prob. id.+. See விடத்தேரை. முள்ளுத்தன்னிடத்தே சூழ்ந்தெழுகின்ற விடத்தேதொடரி (பெரும்பாண். 184, உரை).

விடத்தேர் viṭattēr, *n.* prob. id. See விடத்தேரை. தளரா விடத்தோ டந்தா மரையடைய (தண்டி. 75, 2, உதா.).

விடத்தேரை viṭattērai, *n.* prob. id. Ashy babool, s. tr., *Dichrostachys cinerea*; முள்ளையுடைய மரவகை. (பதார்த்த. 245.)

விடதந்தகம் viṭa-tantakam, *n.* <*viṣa-danta-ka*. Serpent, snake; பாம்பு. (சங். அக.)

விடதம் viṭatam, *n.* <*viṣa-da*. (W.) 1. Cloud; முகில். 2. Verdigris; துரிசு.

விடதரம் viṭa-taram, *n.* <*viṣa-dhara*. 1. Snake, serpent, as poisonous; பாம்பு. கடகமென விடதரத்தைக் கட்டியவங்கை (கோயிற்பு. பதஞ்சலி. 38). 2. See விடதம். (W.)

விடதரன் viṭa-taraṉ, *n.* <*viṣa-dhara*. Śiva, as having retained the poison in His throat; சிவபிரான்.

விடதாரி viṭatāri, *n.* <விடகாரி. Physician who treats cases of poisoning; விஷவைத்தியன். வேங்கை வரிப்புலி நோய் தீர்த்த விடதாரி யாங்கதனுக் காகார மாஞற்போல் (வாக்குண். 15, பி-ம்.).

விடதாலி viṭa-tāli, *n.* prob. *viṣa+tālu.* Centipede; பூரான். (நாமதீப. 264.)

விடதாளம் viṭa-tāḷam, *n.* perh. *viṣama* +. (Mus.) A variety of time-measure, one of *nava-tāḷam*, q.v.; நவதாளத் தொன்று. (பரத. தாள. 6.)

விடந்திஞ்சான் viṭan-tiñcāṉ, *n.* prob. விடம்[1]+தீ[2]-. A parasitic plant. See கொல்லைப் பல்லி. (மூ. அ.)

விடப்பு viṭappu, *n.* < விடு[1]-. See விடர்[1], 1. (சது.)

விடபகதி viṭapa-kati, *n.* < *vṛṣabha*+. Bull-like pace of the horse, one of five *acuva-kati*, q.v.; அசுவகதி ஐந்தனுள் இடபத்தின் பெருநடைபோன்ற குதிரைநடை.

விடபம்[1] viṭapam, *n.* < *vṛṣabha.* 1. Bull, bullock; எருது. (சூடா.) 2. Taurus of the zodiac; இடபராசி. (சூடா.)

விடபம்[2] viṭapam, *n.* < *viṭapa.* 1. Branch of a tree; மரக்கொம்பு. (சூடா.) 2. Bush, shrub, thicket; பெருந்தூறு. (சூடா.) 3. Pillar; தூண். (இலக். அக.) 4. Shoot, sprout; தளிர். (இலக். அக.) 5. Expansion, spreading; விசாலிக்கை. (யாழ். அக.)

விடபம்[3] viṭapam, *n.* cf. *vṛṣaṇa.* Perinæum or septum of the scrotum; அண்டத்தினுள்ள விதை. (W.)

விடபி viṭapi, *n.* < *viṭapin.* 1. Tree; மரப்பொது. (சூடா.) 2. Country fig. See அத்தி[1]. (மூ. அ.)

விடம்[1] viṭam, *n.* < *viṣa.* 1. Poison; நஞ்சு. விடமுண்ட கண்டன் (தேவா. 1171, 1). (பிங்.) 2. Mineral poison; பாஷாணம். (நாமதீப. 392.) 3. Anything injurious or pernicious; கேடுவிளைப்பது. விடவினைபோல (கல்லா. 70, 20). 4. Scorpion; தேள். (பிங்.) 5. Inflammation from a bite, sting or prick; விஷக்கடி முதலியவற்றாலுண்டாகுங் கடுப்பு. (W.) 6. Outer skin of dried ginger; சுக்கின்தோல். சீரமிர்தம் . . . விடமறச் சீவு (தைலவ. தைல. 1). 7. Nepal aconite. See வச்சநாபி, 1. (நாமதீப. 397.) 8. Water; நீர். (இலக். அக.) 9. Lotus fibre; தாமரை நூல். (சங். அக.)

விடம்[2] viṭam, *n.* < *viṣā.* Atis. See அதிவிடையம். (மலை.)

விடம்[3] viṭam, *n.* < *viṭa.* Debauchery; தூர்த்தத்தனம். (அரு. நி.)

விடம்[4] viṭam, *n.* prob. *viṭapa.* Branch of a tree; மரக்கொம்பு. (பிங்.)

விடம்[5] viṭam, *n.* cf. *viṭaṅka.* Mountain; மலை. (W.)

விடம்[6] viṭam, *n.* < *viḍa.* See விடலவணம். (சங். அக.)

விடம்[7] viṭam, *n.* Corr. of இடம். *Madr.*

விடம்பம் viṭampam, *n.* < *viḍamba.* 1. Hypocrisy, pretence; உள்ளொன்று புறம்பொன்றான தன்மை. விடம்ப முளாதருள் விரவினனும் (சிவதரு. பாவ. 36). 2. Wearing actor's dress; வேடம்பூணுகை. (இலக். அக.)

விடம்பன் viṭampaṉ, *n.* < விடம்பம். Hypocrite, pretender; உள்ளொன்று புறம்பொன்றான தன்மையுடையவன். (சைவச. பொது. 552.)

விடம்பனம் viṭampaṉam, *n.* < *viḍambana.* 1. Imitation; imposture, disguise; நடிப்பு. 2. Ridicule, mockery; நிந்தை. 3. Distress; உபத்திரவம். (யாழ். அக.)

விடம்பு viṭampu, *n.* cf. விடப்பு. See விடர்[1], 1. (W.)

விடம்பை viṭampai, *n.* cf. விடம்பு. Cleft; பிளப்பு. இந்த விடம்பை நாததோய்க்கின் (கலிங். 541).

விடமம் viṭamam, *n.* < *vi-ṣama.* 1. Unevenness; சமமின்மை. 2. Roughness, as of ground; கரடுமுரடு. 3. Impropriety, unsuitableness; இசைவற்றது. இவையென்ன விடமங்களே (திவ். திருவாய். 7, 8, 3). 4. (Mus.) Irregularity of time-measure; தாளவங்கங்கள் விரவிவரும் நிலை. (பரத. தாள. 54.) 5. Mischief; குறும்பு. 6. Difficulty; சங்கடம். (இலக். அக.) 7. Want of firmness; அழுத்தமின்மை. (இலக். அக.) 8. Fear; பயம். (இலக். அக.)

விடமரம் viṭa-maram, *n.* < விடம்[1]+. Strychnine-tree. See எட்டி[1]. (தைலவ.)

விடமன் viṭamaṉ, *n.* < விடமம். Mischievous man; குறும்பு செய்பவன். அதிவிடமன் (திருவாலவா. 52, 7).

விடமி viṭami, *n.* < id. Mischievous person; குறும்புசெய்பவ-ன்-ள்.

விடமுட்டி viṭamuṭṭi, *n.* Strychnine-tree. See எட்டி[1]. (சங். அக.)

விடமுள் viṭa-muḷ, *n.* < விடம்[1]+. Scorpion, as having a poisonous sting; தேள். (பிங்.)

விடமுறி viṭa-muṟi, *n.* < id.+முறி[2]-. Antidote for poison; விஷத்தை முறிக்கு மருந்து.

விடமூங்கில் viṭa-mūṅkil, *n.* < id.+ Poison lily. See விஷமூங்கில். (மூ. அ.)

விடயபஞ்சகம் viṭaya-pañcakam, *n.* <*viṣaya*+. The five senses. See ஐம்புலம்.

விடயம்[1] viṭayam, *n.* <*viṣaya.* 1. Affair, matter; காரியம். 2. Sense; புலன். (நாமதீப 601.) 3. Object of sense; புலனுல் அறியும் பொருள். *விடயப் பகைஞேர் கடவி* (ஞானா. 26, 9). 4. Subject-matter of a treatise, topic; நூல் நுதலிய பொருள். *வடநூலாா . . . நுதலிய பொருளை விடயமென்றும்* (நன். விருத். பக். 6). 5. Cause; காரணம். (சது.) 6. Country; தேசம். (இலக். அக.) 7. Result; பயன். (இலக். அக.) 8. Sexual pleasure; காம வின்பம். (பிங.) 9. Semen; சுக்கிலம். (யாழ். அக.)

விடயம்[2] viṭayam, *n.* cf. *vīṭi.* [T. *vidi-yamu.*] Roll of betel and areca-nut; பாக்குடன் கூடிய வெற்றிலைமடிப்பு. *Loc.*

விடயம்[3] viṭayam, *n.* <*vṛsaya.* Refuge; அடைக்கலம். (யாழ். அக.)

விடயாசத்தி viṭayācatti, *n.* <*viṣayā-sakti.* Attachment to sensual pleasures; விஷய விச்சை. *விடயாசத்தி யபிமானமொடு* (வேதா. சூ. 141).

விடயி[1]-த்தல் viṭayi-, 11 *v. tr.* <*viṣaya.* To perceive; to apprehend through the senses; பொறிகள் புலனைப் பற்றுதல். *அவையொன்றையும் விடயியா வாகலான்* (சி. போ. பா. 5, 1, பக். 106, சுவாமிநா.).

விடயி[2] viṭayi, *n.* <*viṣayin.* (இலக். அக.) 1. Organs of sense; ஐம்பொறி. 2. King; அரசன்.

விடர்[1] viṭar, *n.* prob. விடு[1]-. cf. *vidṛ.* 1. Fissure, cleft; நிலப் பிளப்பு. (பிங.) *கூரெரி விடர் முகை யடுக்கம பாய்தலின்* (அகநா. 47, 6). (பிங.) 2. Cleft in a mountain; மலைப் பிளப்பு. *நெடுவரை யருவிடா* (புறநா. 135). 3. Mountain cave; மலைக் குகை. *பெருமலை விடரகத்து* (புறநா. 37.) 4. Abode of a sage; முனிவரிருப்பிடம். (சூடா.) 5. Forest; காடு. (சூடா.)

விடர்[2] viṭar, *n.* <*vṛṣa.* Bandicoot; பெருச்சாளி. (உரி. நி.)

விடர்வு viṭarvu, *n.* <விடர்[1]. See விடர்[1], 1.

விடரகம் viṭarakam, *n.* <id.+அகம்[1]. 1. Mountain cave; மலைக்குகை. *விடரகமுகந்து* (மதுரைக். 308). 2. Mountain; மலை. *விடரக நீ யொன்று பாடித்தை* (கலித். 40).

விடரவன் viṭaravan, *n.* See விடருகம்[1]. (யாழ். அக.)

விடரளை viṭar-aḷai, *n.* <விடர்[1]+அளை[2]. Cleft in a hill; மலைப்பிளப்பிடம். *நறும்பழ மிருங்கல் விடரளை வீழ்ந்தென* (ஐங்குறு. 214).

விடராஜன் viṭa-rājan, *n.* <*viṣa*+. See விடத்துக்கரசன். (சங். அக.)

விடரி viṭari, *n.* <விடர்[1]. Mountain; மலை. *விடரிய கணணிப பொதுவனை* (கலித். 101).

விடரு viṭaru, *n.* prob. *viṣā.* Atis. See அதிவிடையம். (மலை.)

விடருகம்[1] viṭarukam, *n.* <*vidāraka.* Cat; பூனை. (நாமதீப. 223.)

விடருகம்[2] viṭarukam, *n.* <*viṣāra-ka.* Serpent; பாம்பு. (நாமதீப. 258.)

விடரூகம் viṭarūkam, *n.* See விடருகம்[1].

விடல் viṭal, *n.* <விடு[1]-. 1. Leaving; renunciation; முற்றும் நீங்குகை. *சமாதமம் விடல்* (கைவல். தத்துவ. 9). 2. Pouring; ஊற்றுகை. (நாமதீப. 695) 3. Fault; குற்றம். (சது.)

விடலம்[1] viṭalam, *n.* <*vṛsala.* 1. Garlic; உள்ளி. (சங். அக.) 2. Horse; குதிரை. (யாழ். அக.)

விடலம்[2] viṭalam, *n.* <*viṣala.* Poison; நஞ்சு. (சங். அக.)

விடலவணம் viṭa-lavaṇam, *n.* <*viḍa-lavaṇa.* Bitnoben. See பிடாலவணம்.

விடலி[1] viṭali, *n.* <*vṛsalī.* 1. Lustful woman; தூர்த்தப்பெண். *தடவிடலிதலையும்* (சிவ தரு. பரிகார. 16). 2. Girl whose menstruation commences before she is married; விவாகத்துக்கு முன் ருதுவான பெண். (இலக். அக.) 3. Girl of 12 years of age; பன்னிரண்டைப் பிராயத்தாள். 4. Woman in her periods; பூப்புடையாள். 5. Barren woman; மலடி. (யாழ். அக.)

விடலி[2] viṭali, *n.* A kind of grass used for thatching; கூரை வேய்தற்குரிய புல்வகை. *Loc.*

விடலிபதி vaṭali-pati, *n.* <*vṛṣalī-pati.* Brahman living with his adulterous wife; சோரம்போகும் மனைவியோடு வாழும் பார்ப்பான். *மனைவி பிறர்முகம் பார்க்கவும் வாஞ்சிக்கும் பணவன் விடலிபதி* (சைவச. பொது. 246).

விடலை[1] viṭalai, *n.* <விடு[1]-+இலை. Loose, unstitched leaf; தைக்காத விடுதியிலை. *Loc.*

விடலை[2] viṭalai, *n.* prob. *vṛṣa.* 1. Youth from 16 to 30; பதினறு முதல் முப்பதாண்டு வரை யுள்ள பிராயத்தான். (பன்னிருபா. 232.) 2. Strong, powerful man; திண்ணியோன். (பிங்.) *விறல் கெழுபோர் விடலையை* (கம்பரா. இந்திரசித். 21). 3. Great man; பெருமையிற் சிறந்தோன். (பிங்.) 4. Warrior; வீரன். *முதியாள் விடலைக்கு வெங்கள் விடும்* (பு. வெ. 4, 21). 5. Chief of a desert tract; பாலைநிலத் தலைவன். (பிங்.) 6. Chief of an agri-

cultural tract; மருதநிலத் தலைவன். விடலை நீ (கலித். 95). 7. Bridegroom; மணவாளன். (சூடா.) 8. Man; ஆண்மகன். (நாமதீப. 119.) 9. Steer, young bull; இளங் காளைமாடு. *Tinn.*

விடலை[3] viṭalai, *n.* perh. விடு[1]-. 1. Coconut smashed on the ground before an idol. See சூறைத்தேங்காய். *Tinn.* 2. Tender coconut; இளநீர். *Nāñ.*

விடவம் viṭavam, *n.* See விஷுவம். (W.)

விடவல்லி viṭavalli, *n.* cf. விசவல்லி. A small plant. See கீழாநெல்லி, 1. (சங். அக.)

விடவாதகரப்பன் viṭa-vāta-karappaṉ, *n.* <விடம்[1]+வாதம்[1]+. A kind of *karappāṉ;* கரப்பான்நோய்வகை. (சங். அக.)

விடவி viṭavi, *n.* <*viṭapin.* Tree; மரம். பாவகா நின்றதோர் விடவியைப் பிடுங்குவான (பாரத. நிச்ச. 34).

விடவிடெனல் viṭaviṭeṉal, *n.* Expr. signifying (a) trembling, as from cold; குளிர் முதலியவைபற்றி யுண்டாம் நடுக்கக்குறிப்பு. குளிர அவனை விடவிடென்று குலுக்கிவிட்டது: (b) being lean, thin or flimsy; மெலிவுக்குறிப்பு. அவன் விடவிடென்றிருக்கிறான்: (c) being busy; சுறு சுறுப்பாயிருத்தற் குறிப்பு.

விடவு[1] viṭavu, *n.* prob. விடு[1]-. See விடர்[1], 1. (W.)

விடவு[2] viṭavu, *n.* <*viṭa.* Licentiousness; தூர்த்தத்தன்மை. ஆய்ச்சியர் கண்ணினுள் விடவே செய்து (திவ். திருவாய். 1, 7, 5).

விடளி viṭaḷi, *n.* See விடலி[1], 3. மேலுறு மீராண்டினை யுடையாள் விடளி (திருவானைக். கோச்செங். 139).

விடன்[1] viṭaṉ, *n.* <*viṭa.* 1. Voluptuary, sensualist; தூர்த்தன். (ஞானா. 35.) 2. Paramour; சோர நாயகன். (இலக். அக.)

விடன்[2] viṭaṉ, *n.* <*vṛṣa.* Warrior; வீரன். விடர்கடலைமலை வான்வளர்ந்தன (கலிங். 432).

விடாக்கண்டன் viṭā-k-kaṇṭaṉ, *n.* <விடு[1]-ஆ neg. + prob கண்டகன். Pertinacious, stubborn, unyielding man, dist. fr. *koṭā-k-kaṇṭaṉ;* பிடிவாதமாக நின்று ஒன்றை நிறைவேற்று பவன்.

விடாக்காய்ச்சல் viṭā-k-kāyccal, *n.* <id. +id.+. See விடாச்சுரம். (இங். வை. 157.)

விடாச்சுரம் viṭā-c-curam, *n.* <id.+id. +சுரம்[1]. Continuous fever, pyrexia; தொடர்ந்து வருங் காய்ச்சல். விடாச்சுரத்துக்கு விஷ்ணுகரந்தை.

விடாணம் viṭāṇam, *n.* <*viṣāṇa.* Horn; tusk; விலங்கின் கொம்பு. (சூடா.)

விடாணி viṭāṇi, *n.* <*viṣāṇin.* (இலக். அக.) 1. Horned-animal; கொம்புடைய பிராணி. 2. Elephant, as tusked; யானை.

விடாதகண்டன் viṭāta-kaṇṭaṉ, *n.* See விடாக்கண்டன். (W.)

விடாதம் viṭātam, *n.* <*viṣāda.* Lassitude; languor; மயக்கம். (இலக். அக.)

விடாதவாக்கச்சொல் viṭāta-v-ākka-c-col, *n.* <விடு[1]-+ஆ neg.+ஆக்கம்+. (Gram.) Word which without losing its primary sense, has also a secondary sense; விடாதவிலக்கணை யாக வருஞ் சொல். (யாழ். அக.)

விடாதவாகுபெயர் viṭāta-v-ākupeyar, *n.* <id.+id.+. (Gram.) See விடாதவிலக்கணை. (W.)

விடாதவிலக்கணை viṭāta-v-ilakkaṇai, *n.* <id.+id.+. (Gram.) A variety of *ilakkaṇai,* in which the primary sense of a word is retained along with its secondary sense, one of three *ilakkaṇai,* q.v.; இலக்கணை மூன்றனுள் வாச கத்தின் பொருட்கும் இயைபுற நிற்கும் இலக்கணை. (வேதா. சூ. 120.) (இலக். அக.)

விடாந்தகன் viṭāntakaṉ, *n.* <*Viṣāntaka.* Śiva, as the destroyer of the poison that rose out of the sea of milk; [பாற்கடலிலுண்டாகிய விஷத்தைக் கெடுத்தவன்] சிவபிரான். (W.)

விடாப்படை viṭā-p-paṭai, *n.* <விடு[1]-+ஆ neg.+. Weapon held in hand and used; non-missile weapon; கையினின்றும் விடுபடாத வாள் தண்டம் போன்ற ஆயுதம். (நாமதீப. 426.)

விடாப்பிடி viṭā-p-piṭi, *n.* <id.+id.+பிடி[2]. 1. Firm hold or grasp; உறுதியாகப் பற்றுகை. 2. Tenacity, pertinacity; உறுதியாக நிற்கை. 3. Obstinacy; பிடிவாதம். 4. Unchangeableness; மாறாமல் ஒரேநிலையிலிருக்கை.

விடாப்பூட்டு viṭā-p-pūṭṭu, *n.* <id.+id.+. Being always in harness; having no rest or leisure; ஓய்வில்லாமை. (யாழ். அக.)

விடாமழை viṭā-malai, *n.* <id.+id.+. Continuous rain; இடையீடின்றிப் பெய்யு மழை. (நாமதீப. 84.)

விடாய்[1] viṭāy, *n.* cf. *viṣāda.* 1. Thirst; தாகம். தண்ணீர் விடாயெடுத்தால் (இராமநா. யுத்த. 59). 2. Lassitude, weariness; களைப்பு. (நாமதீப. 633.) 3. Longing, craving; ஆசை. *Loc.*

விடாய்[2]-த்தல் viṭāy-, *11 v. intr.* < விடாய்[1]. 1. To thirst; தாகமெடுத்தல். *விடாயத்த காலத்திலே வாய் நீரூறுதற்கு* (*மலைபடு.* 136, *உரை*). 2. To grow faint and weary; to be tired out; களைப்படைதல். *எருது உழுகிறது, உண்ணி விடாய்க்கிறது.* 3. To long for; ஆசைப்படுதல்.

விடாய்[3] viṭāy, *n.* prob. விடை[1]. Holiday; விடுமுறை நாள். (W.)

விடாய்[4]-த்தல் viṭāy-, *11 v. intr.* < Hind. *badāi*. To be haughty; to be stiff with pride; கருவங்கொள்ளுதல். *Loc.*

விடாய்ப்பு viṭāyppu, *n.* < விடாய்[2]-. 1. Thirsting; தாகமெடுக்கை. 2. Being tired; களைத்திருக்கை. 3. Desire, longing; ஆசை. *Loc.*

விடாயன் viṭāyaṉ, *n.* < விடாய்[1]. 1. Thirsty person; தாகமுள்ளவன். *விடாயன் தண்ணீர்ப் பந்தலிலே வரக்கொள்ளச் சாலுருண்டு கிடந்தாற் போலே* (*ஈடு*, 1, 4, 4). 2. Man faint with fatigue; களைப்புற்றவன். *சில தார்மிகர் ஏரிகல்லி னால் . . . விடாயர் அதிலே மூழ்கி விடாய்தீர்ந்து போகாநிற்பார்கள்* (*ஈடு*, 1, 3, *ப்ர.*). 3. cf. விடையன்[2]. Sensualist; voluptuary; காமுகன்.

விடாயாற்றி viṭāy-āṟṟi, *n.* < id. + ஆற்று-. 1. Rest, repose, as relief from weariness; இளைப்பாறல். 2. That which affords rest or relief; இளைப்பாற்றுவது. *இந்திரனது விடாயாற்றி மலை* (*தக்கயாகப்.* 419, *உரை*). 3. Festivities within the temple following the main festival, when the moveable image of the deity is supposed to take rest; பெரியதிருவிழாவை யடுத்துச் சுவாமிக்கு இளைப்பாறலாகக் கோயிலுக்குள் நடைபெறும் உற்சவம்.

விடாயுதம் viṭāyutam, *n.* < *viṣāyudha*. Snake, serpent; பாம்பு. (*சங். அக.*)

விடாயெடு-த்தல் viṭāy-eṭu-, *v. intr.* < விடாய்[1] +. See விடாய்[2]-. *தண்ணீர் விடாயெடுத்தால்* (*இராமநா. யுத்த.* 59).

விடாரகம் viṭārakam, *n.* < *viḍāraka*. See விடாலகம். (*யாழ். அக.*)

விடாலகம் viṭālakam, *n.* < *viḍālaka*. 1. Cat; பூனை. (*சூடா.*) 2. Yellow orpiment. See பொன்னரிதாரம். (*யாழ். அக.*)

விடாலம் viṭālam, *n.* < *viḍāla*. 1. See விடாலகம், 1. (*சங். அக.*) 2. Eye-ball; கண்மணி. (*யாழ். அக.*)

விடாணி viṭāṇi, *n.* prob. *viṣāṇī*. Square spurge. See சதுரக்கள்ளி. (*சங். அக.*)

விடி[1]-தல் viṭi-, *4 v. intr.* < *vyuṣṭi*. [T. *viḍiyu*.] 1. To dawn; to break, as the day; உதயமாதல். *வெஞ்சுடர் தோன்றி விடிந்ததை யன்றே* (*சீவக.* 219). 2. To come to an end; to be ended or finished; முடிவுபெறுதல். *வழிநடப்பா தென்று விடியுமெமக் கெங்கோவே* (*தனிப்பா.* 1, 212, 5). 3. To see better days; நம்காலத்தால் துன்பம் நீங்கி யின்புறுதல். (*பரிபா.* 7, 85.)

விடி[2] viṭi, *n.* < விடி[1]-. See விடிகாலை. *விடி பகலிரவென்னு மறிவரிதாய* (*திவ். பெரியதி.* 4, 10, 8).

விடி[3] viṭi, *n.* < விடு[1]-. 1. [T. *viḍi*, K. Tu. *biḍi*, M. *viḍu*.] Odd item, not one of a set, single article; தனிப்பட்டது. (C. G.) 2. Curtain; திரைச்சீலை. (*சது.*)

விடி[4]-த்தல் viṭi-, *11 v. intr.* < விட்டி-. To void excrement; மலங்கழித்தல்.

விடி[5] viṭi, *n.* [M. *viḍi*.] Sebestan. See நறுவிலி, 4. (M. M. 802.)

விடிகாலை viṭi-kālai, *n.* < விடி[1]- + காலை[1]. Break of day; பொழுது விடிகின்ற நேரம். *Colloq.*

விடிகுண்டு viṭi-kuṇṭu, *n.* < விடி[2] + குண்டு[1]. Gun fired at the break of day, as time-signal; போது விடிதற்குறியாக இடும் அதிர்வெடி.

விடிசங்கு viṭi-caṅku, *n.* < id. + சங்கு[2]. Conch blown at the dawn of day, especially in the month of Mārkaḻi; மார்கழி மாதத்து உதய காலத்து ஊதப்படும் சங்கம். *Loc.*

விடிநிலா viṭi-nilā, *n.* < id. +. Moon rising in the small hours of the morning; பின்னிரவில் உதிக்குஞ் சந்திரன். (W.)

விடிமீன் viṭi-mīṉ, *n.* < id + மீன்[1]. See விடிவெள்ளி. *விடிமீன் முளைத்த தரணம* (*கலவா.* 17, 12).

விடியல்[1] viṭiyal, *n.* < விடி[1]-. Break of day; dawn. See விடிகாலை. *வைகுறு விடியன் மருதம* (*தொல். பொ.* 8).

விடியல்[2] viṭiyal, *n.* < விடி[4]-. 1. Voiding excrement; மலவிசர்ச்சனம். 2. Purging; வயிற்றுப்போக்கு.

விடியல்[3] viṭiyal, *n.* < விடு[1]-. cf. வெடி. Open space or place; வெளியிடம். (*பிங்.*)

விடியல்வைகறை viṭiyal-vaikaṟai, *n.* < விடியல்[1] +. Twilight before break of day; பொழுது விடிதற்கு முன்னர்த்தாகிய வைகறை. *பிரம் பின் றிரள்கனி பெய்து விடியல் வைகறை யிடூஉ மூர* (*அகநா.* 196).

விடியற்கருக்கல் viṭiyaṟ-karukkal, *n.* < id. +. Darkness preceding break of day; விடிதற்கு முன்னுள்ள இருட்பொழுது.

விடியற்காலம் viṭiyaṟ-kālam, n. <id.+. Break of day, dawn; வைகறை. விடியற்காலத்தே வந்து (மதுரைக். 223, உரை).

விடியற்பண் viṭiyaṟ-paṇ, n. <id.+. 1. See விடியற்காலம். (W.) 2. (Mus.) A melody-type to be sung at dawn; பூபாளம்.

விடியற்புறம் viṭiyaṟ-puṟam, n. <id.+ புறம்[1]. See விடியற்காலம்.

விடியற்றரம் viṭiyaṟṟaram, n. <id + தரம்[1]. See விடியற்காலம். (W.)

விடியாப்பானை viṭiyā-p-pāṉai, n. <விடி[1]- + ஆ neg.+. 1. One who is never satisfied; திருத்தியற்றவ-ன்-ள். (W.) 2 See விடியாமூஞ்சி.

விடியாமூஞ்சி viṭiyā-mūñci, n. <id.+ id.+. Unlucky person, one who never sees the end of ones troubles, தொடர்ந்துவரும் துரதிருஷ்டமுள்ளவ-ன்-ள். (W.)

விடியாலை viṭiyālai, n. Corr. of விடிகாலை.

விடியாவழக்கு viṭiyā-vaḻakku, n <விடி[1]- + ஆ neg.+. Never-ending dispute; ஒரு போழுதும் முடிவுபெறாத வழக்கு. *Loc.*

விடியாவிளக்கு viṭiyā-viḷakku, n. <id.+ id.+. Ever-burning lamp. See நந்தாவிளக்கு. விடியாவிளக்கென்று மேவி நினைறேனே (திருமந். 48).

விடியாவீடு viṭiyā-vīṭu, n. <id.+id.+. Unlucky house, as a house whose inmates are always in distress or difficulty; தொடர்ந்துவரும் துரதிருஷ்டமுள்ள வீடு.

விடிவிளக்கு viṭi-viḷakku, n. <விடி[2]+. Lamp that burns till break of day; விடியும் வரை எரியுந் தீபம். (சிலப். 6, 143, அரும்.)

விடிவு[1] viṭivu, n. <விடி[1]-. [K. bidavu.] 1. See விடிகாலை. விடபியிதன்கண விடிவளவு மிருவே மிருத்தும் (சேதுபு. தரும. 13). 2. Approach of good times; dawn of happiness; துன்பநீங்கி யின்பம்வருகை. நிற்பயம்பாடி விடிவுற் றேமாக்க (பரிபா. 7, 85). 3. Leisure; ஓழிவுவேளை.

விடிவு[2] viṭivu, n. See விடியல்[3]. (அக. நி.)

விடிவு[3] viṭivu, n. cf. vrīḍā. (அக. நி.) 1. Fear; அச்சம். 2. Incense; நறும்புகை.

விடிவெட்டியாள் viṭi-veṭṭiyāḷ, n. <விடி[3]+. See விடுதியாள். *Loc.*

விடிவெள்ளி viṭi-veḷḷi, n. <விடி[2]+. Venus, as the morning star; பின்னிரவில் தோன்றுஞ் சுக்கிரன். (W.)

விடிவேளை viṭi-vēḷai, n. <id.+. See விடியற்காலம்.

விடிவை viṭivai, n. <விடி[1]-. See விடியற்காலம். விடிவைசங் கொலிக்கும (திவ். திருவாய். 6, 1, 9).

விடிவோரை viṭivōrai, n. <விடிவு[1]+ ஓரை[2]. Early hours of the morning; அதிகாலை. விடிவோரைகாட்டு (திவ். திருப்பா. 3, வ்யா.).

விடு[1]-தல் viṭu-, 6 v. cf. bhid. tr. [K. bidu.] 1. To leave, quit, part with; நீங்குதல். தவ்வை யைக் காட்டிவிடும் (குறள், 167). 2. To remove; விலக்குதல். 3. To get rid of; நீக்குதல். தூற்றுதே தூரவிடல் (நாலடி, 75). 4. To split, separate; to disentangle, as hair; பிரித்தல். 5. To abandon, forsake; கைவிடுதல். 6. To let go; போகவிடு தல். 7. To despatch, send away; அனுப்புதல். தேர்ந்து மகனை விடுடு (குறள், 501, உரை). 8. To liberate, set free, release; பந்தம்விடுத்தல். 9. To leave off, discontinue; நிறுத்துதல். அந்தப் பழக்கத்தை விடு. 10. To omit, leave out; ஒழித்துவிடுதல். அந்தப்பாகத்தை விட்டுப் படித்தான். 11. To end, finish, conclude; முடித்தல். 12. To emit, issue; to give out, let out; வெளிவிடுதல். 13. To send forth, discharge; பிரயோகித்தல். எமம்பு கடிவிடுதும் (புறநா. 9). 14. To throw; எறிதல். (பிங்.) விடுமெவிடு கரதலத்து (தக்கயாகப். 413). 15. To pour; சொரிதல். கதிர்விடு தண்மை யும (கலித். 100). 16. To give, bestow; கொடுத் தல் திருப்பணிக்கு விட்டேன் (S. I. I. iii, 121). 17. To say, tell; சொல்லுதல். வேலைகட்டப்பன் மீளமிடுக் கின் றெனவிட்டான் (கம்பரா. மகேந்திர. 4). 18. To describe in detail; விவரமாகக் கூறுதல். 19. To publish, expose; வெளிப்படக் கூறுதல். 20. To permit, let, allow; அனுமதி தருதல். அவனை உள்ளேசெல்ல விட்டான். 21. To indicate, point out; காட்டித்தருதல். கெடுதியும விடீ ராயின் (குறிஞ்சிப். 144). 22. To express, give out; வெளிப்படுத்துதல். மறைகாவா விட்டவன புலம்பு விடு குரலொடு (நெடுநல். 93-4). 23. To solve, as a riddle; பிதிர்விள்ளுதல். 24. To form; உண்டாக்குதல். துளைகள் விடுகழை (திருப்பு. 51).—intr. 1. To be separated, divided; பிரிதல். 2. To be opened; விள்ளுதல். (இலக். அக.) 3. To loosen, release; கட்டு அவிழ்தல். தளைவிட்டதாமரை (கலித். 77). 4. To blossom; மலர்தல். தாது பொதி போது விட (தேவா. 1157, 6). 5. To appear; to be formed; உண்டாகுதல். மரத்தில் தளிர்விட்டிருக்கிறது. 6. To increase; மிகுதல். ஒளிவிட்ட வரகினை (கலித். 72). 7. To stay; தங்கு தல். காவினு ணயந்து விட்டாரகளே (சீவக. 1905). 8. To cease, stop; தவிர்தல். மழைவிட்டும் தூவானம் விடவில்லை. 9. To be split, broken or cracked; பிளந்திருத்தல். அந்தச்சுவர் விட்டுப்போயிற்று. (W.) 10. To be let off; to be discontinued; நிறுத்தல்.

அது விட்டது தெரியவில்லை. 11. To leave interspace, as in writing; இடைவெளிவிடுதல். விட்டு விட்டு எழுதவேண்டும். 12. To pause, as in reading; படிக்கையில் நிறுத்துதல். விட்டுவிட்டுப் படிக்க வேண்டும். 13. To be distinctly pronounced, as *visarga* in *kramapāṭam*; கிரமபாடத்தில் விஸர்க்கம் வெளிப்படுதல். கிரமபாடஞ் சொல்லும்போது பதச்சேர்க்கையில் சில விடங்களிலேதான் விஸர்க்கம் விடும். 14. To lose strength; பலங் குறைதல். 15. To become loose, disjointed; விலகுதல். (இலக். அக.) மூட்டு விட்டுப்போயிற்று. 16. To be cut; அறுபடுதல். நூல் விட்டுப்போயிற்று.—*aux.* An auxiliary verb having the force of certainty, intensity, etc.; ஒரு துணைவினை. வந்துவிட்டான்.

விடு²-த்தல் viṭu-, *11 v.* Caus. of விடு¹-. *tr.* 1. To send away, despatch; அனுப்புதல். போக்கற் கண்ணும் விடுத்தற் கண்ணும் (தொல். பொ. 39). 2. To let go; போகவிடுதல். உயிர் விடுத்தலின் (கல்லா. கணபதி.). 3. To free, liberate, release; பந்தம் விடுவித்தல். பூவலர் கொடியனாளை விடுக்கிய கோயில் புக்கான் (சீவக. 2917). 4. To loosen; நெகிழ்த்துதல். 5. To split, separate; to disentangle, as the hair; பிரித்தல். புரைவிடுத்துரைமோ (சீவக. 1732). தலைமயிர் விடுத்துக்கொண்டிருந்தாள். 6. See விடு¹- 1, 2, 3, 5, 9, 10, 11, 14, 15, 16, 20, 21, 22, 24. 7. To solve, as a riddle; பிதிர்விள்ளுதல். 8. To send forth, discharge; பிரயோகித்தல். ஒருடலிரண்டு கூறுபட விடுத்த . . . வேலோய் (கல்லா. முருகன்றுதி.). 9. To say, tell; சொல்லுதல். செல்லென விடுத்தன்று (பு. வெ. 12, பெண்பாற் 19). 10. To emit, issue; to let out, give out; வெளிவிடுதல். பெருங்காற்று விடுத்த (கல்லா. கணபதி). 11. To publish; to expose, as a secret; வெளிப்படக்கூறுதல். 12. To describe in detail, விவரமாகக் கூறுதல். 13. To answer, reply, விடைதருதல். வினவியவை விடுத்தல் (நன். 40).—*intr.* 1. To receive permission, as from a superior; விடைபெறுதல். விடுத்தேன் வாழிய குரிசில் (புறநா. 210). 2. To remain; தங்குதல். விடுத்தான் விடுத்தற் கிடங்கூறி (திருவாலவா. 54, 5).

விடு³ viṭu, *n.* < *viṣuva*. Equinox. See விஷுவம். நிகரில் விடுக்களில் (திருக்காளத். பு. தல விசேட். 33).

விடுகதை viṭu-katai, *n.* < விடு²- + கதை¹. Riddle, enigma; பிதிர்.

விடுகவி viṭu-kavi, *n.* < விடு¹- + கவி³. See விடுபாட்டு.

விடுகாசு¹ viṭu-kācu, *n.* < id. + காசு³. Change; lower coins; சில்லறைப்பணம். (W.)

விடுகாசு² viṭu-kācu, *n.* < id. + T. *gāzu*. See விடுகாசுவளையல். (W.)

விடுகாசுவளையல் viṭukācu-valaiyal, *n.* < விடுகாசு² +. A glass armlet, கண்ணாடி வளையல் வகை. (W.)

விடுகாது viṭu-kātu, *n.* < விடு¹- + காது¹. Perforated ear-lobe hanging loose without any jewel; வளர்த்துத் தொங்கவிடும் தோள்ளைக்காது. விடுகாதாளும் தோடிட்டு வளர்த்த காதென்று தெரியுங்காண (ஈடு, 10, 1, 1).

விடுகாலி viṭu-kāli, *n.* < id. + காலி¹. 1. Cattle allowed to roam at large; பட்டி மாடு. 2. Person under no moral restraint; கட்டுக்கடங்காதவ-ன்-ள்.

விடுகாலிவிளைவு viṭu-kāli-viḷaivu, *n.* < id. + prob. காலம் +. Belated harvest; பின்னறுவடை. (யாழ். அக.)

விடுகுதிரை viṭu-kutirai, *n.* < id. +. Horse-shaped engine of war; பகைவர்மேல் விடுங் குதிரைப்பொறி. விற்பொறிகள் வெய்ய விடு குதிரை (சீவக. 102).

விடுகுறை¹ viṭu-kuṟai, *n.* < id. +. See விட்டகுறை. (W.)

விடுகுறை² viṭu-kuṟai, *n.* < id. + prob. துறை. See விடுதுறை. (W.)

விடுகோலெருது viṭu-kōl-erutu, *n.* < id. + கோல¹ +. Spare bullock; சமயத்திலுதவும் பொருட்டு உடன்கொண்டுசெல்லும் எருது. (W.)

விடுத்தம்¹ viṭuttam, *n.* prob. id. Turn, times; தடவை. (W.) எங்களுரையும் இரண்டு விடுத்தமாக அழித்து ஆளும்படி வெட்டி (Insc. Pudu. 799).

விடுத்தம்² viṭuttam, *n.* perh. விடம்¹. Strychnine tree. See எட்டி¹. (மலை.)

விடுத்துவிடுத்து viṭuttu-viṭuttu, *adv.* < விடு¹- +. Very often, frequently; அடிக்கடி. (W.)

விடுதயிர் viṭu-tayir, *n.* < id. +. Curd mixed with water, loose curds; நீர்கலந்த தயிர். *Loc.*

விடுதலம் viṭu-talam, *n.* < id. + தலம்¹. [T. *viḍutala*, K. *biḍate*.] 1. Open terrace; நிலாமுற்றம். தன்கோயின் மீமிசை விடுதலத்து (திருவாலவா. 16, 1). 2. Unoccupied or vacant space set apart for the use of the public; பொதுசனங்களின் உபயோகத்திற்காக விடப்பெற்ற காலிநிலம்.

விடுதலை viṭutalai, *n.* < id. [T. *viḍudala*.] 1. Rest; ஓய்வு. 2. Release, deliverance; பந்தநீக்கம். 3. Liberty; சுதந்திரம். புலையருக்கும் விடுதலை (பாரதி. தேசீய. விடுதலை. 2).

விடுதலைப்பத்திரம் viṭutalai-p-pattiram, n. <விடுதலை+. Release deed; deed of discharge, as of mortgage, etc.; சொத்திற் பிறர்க்கு உரிமையில்லை யென்பதை உறுதிப்படுத்தும் சாசனம்.

விடுதா-தல் [விடுதருதல்] viṭu-tā-, v. <விடு¹-+. tr. To send, as a present; கொடுத்தனுப்புதல். சிறு தொட்டில் . . . உனக்குப்பிரமன் விடுதந்தான் (திவ். பெரியாழ். 1, 3, 1).—intr. To advance unchecked; தடையின்றி முன்செல்லுதல். வெஞ்சின வேந்தன் விடுதர (பு. வெ 4, 1, கொளு).

விடுதி viṭuti, n. <id. [T. viddi, K. bidadi, M. viḍudi.] 1. Lodging place; place of temporary residence; choultry; தங்குமிடம். விடுதியே நடக்கவென்று நவிலுவீர் (பாரத சூது. 165). 2. See விடுதலம், 2. Loc. 3. That which is solitary, separated or companionless; தனித்தது. விடுதி மாடு. 4. Leave, permission; உத்தரவு. எனக்கு விடுதி தரவேணுமே.

விடுதிப்பூ viṭuti-p-pū, n. <விடுதி+பூ³. See விடுபூ.

விடுதிமாடு viṭuti-māṭu, n. <id.+. See விடுகோலேறுது.

விடுதியாள் viṭuti-y-āḷ, n. <id.+ஆள்². 1. Unemployed person; வேலையில்லாதவன். Colloq. 2. Single man, man without any domestic ties or duties; குடும்பபார மில்லாத தனித்த ஆள்.

விடுதிட்டு viṭu-tiṭṭu, n. <விடு¹-+திட்டு². Deed of gift; தானபத்திரம். நாயனா பண்டாரத்தார்க்கு விடுதிட்டுக் குடுத்த பரிசாவது (S. I. I. v, 105).

விடுது viṭutu, n. <id. 1. cf. விழுது. Aerial root falling down from branch of banyan tree; ஆலம்விழுது. 2. Sounding lead; ஆழம்பார்ப்பதற்காக ஒருமுனையில் ஈயவுருண்டை கட்டிய கயிறு. கடலில விடுதுவிட்டுப் பார்க்கிறது. Naut. (W.) 3. Plumb-line; தூக்குருண்டை. Loc.

விடுதுறை viṭu-turai, n. <id.+. Place for pause in reading, singing, etc.; வாசிக்கும்போது நிறுத்திப்படிக்கும் இடம். (யாழ். அக.)

விடுதோல் viṭu-tōl, n. <id.+தோல்³. Epidermis; மேற்றோல். நாமபொடு விடுதோல் . . . கழன்று (மணி. 20, 59).

விடுந்தலைப்பு viṭun-talaippu, n. <id.+. Front end of a cloth, the ornamented end of a saree; சீலையின் முன்றானை. (W.)

விடுநகம் viṭu-nakam, n. <id.+நகம்². Clamp consisting of two sticks, an instrument of torture; கிட்டிக்கோல். கௌாதாரை வடுக விடுநகமிட்டு (ஈடு, 4, 8, 6).

விடுநாண் viṭu-nāṇ, n. <id.+நாண்?. Girdle, cord for the waist; அரைஞாண். (ஈடு, 2, 5, 5.)

விடுநிலம் viṭu-nilam, n. <id.+. Waste land; தரிசுநிலம். விடுநில மருங்கிற் படுபுல் லார்ந்து (மணி. 13, 51).

விடுப்பு viṭuppu, n. <விடு²-. 1. Separation; நீக்கம். விடுப்பில் குணகுணி (வேதா. சூ. 127). 2. Inquisitiveness; துருவியறியுந் தன்மை. (W.) 3. That which is strange or curious; விநோதமானது. அவன் விடுப்புக்காட்டுகிறான் (W.) 4. Desire; விருப்பம். (யாழ். அக.)

விடுப்புக்காட்டு-தல் viṭuppu-k-kāṭṭu-, v. tr. <விடுப்பு+. To present a curious or strange spectacle; விநோதக்காட்சி காட்டுதல். (W.)

விடுபடு-தல் viṭu-paṭu-, v. intr. <விடு¹-+. 1. To be left; to be abandoned, relinquished; நீக்கப்படுதல். 2. To be released, liberated, as from bondage or prison; விடுதலையடைதல்.

விடுபடை viṭu-paṭai, n. <id.+. Missile; எறியப்படும் படை (சுக்கிரநீதி, 328.)

விடுபதி viṭupati, n. <vit-pati. Son-in-law; மருமகன். (யாழ். அக.)

விடுபாட்டு viṭu-pāṭṭu, n. <விடு¹-+. Stray, occasional verse; தனிப்பாடல்.

விடுபூ viṭu-pū, n. <id.+பூ³. Loose flower, as not strung in a garland; தொடுக்காத பூ. விடுபூத தொடையல்பூக் கட்டுபூ (சிலப். 5, 14, உரை).

விடுபேறு viṭu-pēṟu, n. <id.+. Endowment, as of lands, etc.; பிறர்க்கு உரிமையாய் விடப்பட்ட நிலம் முதலியன. (Insc.)

விடுமலர் viṭu-malar, n. <id.+. 1. Blossom; மலர்ந்த பூ. விடுமலர்ப் பூங்கொடிபோல நுடங்கி (பரிபா. 12, 89). 2. See விடுபூ.

விடுமனை viṭu-maṉai, n. <id.+. Vacant house site; காலிமனையிடம். Loc.

விடுமுறி viṭu-muṟi, n. <id.+. 1. See விடுதலைப்பத்திரம். Loc. 2. Divorce deed; விவாசத்தை ரத்துசெய்துகொண்டதைக் குறிக்கும் பத்திரம். Nāñ.

விடுமுறை viṭu-muṟai, n. <id.+. Holiday; vacation, ஓய்வுநாள். Mod.

விடுவம் viṭuvam, n. <viṣuva. Equinox; விஷுவம். அயனமே விடுவந் திங்கட் பிறப்பு (வேதாரணி. தோறற. 82).

விடுவாய் viṭu-vāy, n. <விடு¹-+. Cleft, crevice in the surface of the earth; நிலப்பிளப்பு. கடுங்கதிரெறித்த விடுவாய் நிறைய (அகநா. 53).

விடுவாய்செய்-தல் vituvāy-cey-, v. tr. <விடுவாய+. To cut up, slice up, mince, as vegetables; அரிதல் கொடுவாய்க் குயத்து விடுவாய் செய்ய (சிலப. 16, 30).

விடுவி-த்தல் vituvi-, 11 v. tr. Caus. of விடு¹- 1. To liberate, set free; விடுதலைசெய்தல். 2 To explain, interpret; to solve, as a riddle; உட்பொருளைச்கண்டு கூறுதல்

விடுவிடெனல் vituvitenal, n. Onom. expr. of (a) being active, busy; சுருசுருப்பா யிருத்தற் குறிப்பு: (b) trembling in fear, etc.; அச்சம் முதலியவற்றால் மெய்ந் நடுங்குதற் குறிப்பு: (c) being angry; கோபங்கொள்ளுதற் குறிப்பு.

விடுவெட்டி vitu-vetti, n. <விடு¹-+. See விடுதியாள். Loc.

விடூசி vitūci, n. prob. id.+ஊசி¹. Arrow; அம்பு. விடயமெனும் விடவிடூசி (ஞானவா. முமுட். 13).

விடேல்விடுகு vitēlvituku, n. A title of certain Pallava kings; பல்லவவரசர் சிலரின் சிறப்புப்பெயர். (I. M. P. Tj. 669.) விடேல்விடுகு நீகடவும் வீதிதோறும் (நந்திக். 74).

விடேல்விடேலெனல் vitēl-vitēl-enal, n. An imitative sound; ஈரடுக்கொலிக்குறிப்பு. மாவடு விடேல்விடேலென வேர்சைபும (பெரியபு. அரி வாட். 18).

விடேலெனல் vitēl-enal, n. An imitative sound; ஓசைக்குறிப்பு. (சூடா.) மாவின் வரிவடு விடேலெனுமுன் (பெரியபு. அரிவாட். 22).

விடை¹ vitai, n. <விடு²-. [K. Tu. bide.] 1. Answer, reply; உத்தரம். (நன். 386, உரை.) 2. Liberty, leave, licence, permission; அனுமதி. கானமின்றே போகின்றேன் விடையுங கொணடேன் (கம்பரா. கைகேசி. 110). 3. [T. eda.] See விடைக் கோழி. (W) 4. Movement, shaking; அசைவு. பெயாத்திட்டானது விடைதநில தணுவும (சேதுபு. இராமனருச. 158).

விடை² vitai, n. <விடு¹-. Abundance; மிகுதி. விடையரவ மன்றங கறஙக (பு. வெ. 12, ஒழிபு. 5).

விடை³-த்தல் vitai-, 11 v. <id. tr. 1. To separate; வேறுபடுத்துதல். விடைபபருந்தானை வேநதன் (சீவக. 555). 2. To strike; அடித்தல். விடைபபரே மனிதருந் தமமில் வெல்லவே (சிவதரு. சனன. 63). 3. To reprove; சண்டித்தல். (W.) 4. To reveal; வெளிப்படுத்துதல். (W.)—intr. 1. To abound; மிகுதல். புன்னை மலர் நாற்றம் விடைத்தே வருதென்றல் (தேவா. 69, 2). 2. To be in haste; கடுகுதல். விடைத்துத் தவரை வெருள்வானும் (சிவ தரு. பாவ. 36).

விடை⁴-த்தல் vitai-, 11 v. <இடை. tr. 1. To prevent, obstruct, parry; தடுத்தல். அவன் புடைததகைகளை விடைததன ஙகற்றி (பாரத. ஈசக. 79) 2. To afflict, cause pain; வருத்துதல். விடையா வடநதை செய் வொளியம பொருபினும் (கல்லா. 51).—intr. 1. To droop, languish; சோர் தல் விடையா விடையாசாணம (தணிகைபபு. வீரட்ட. 12). 2. To sob; விம்முதல். விடைக்க விடைக்க அழுகிறான். 3. To be very angry; to burst into a rage; பெருங்கோபங் கொள்ளுதல். (சூடா) விடைததுவரு மிலஙகைக் கோன் (தேவா. 159, 10). 4. To twitch, as the legs of a beast when dying; வலிப்புக்கொள்ளுதல். (W.) 5. To stiffen up, straighten out; விரைத்துநிற்றல். அவன் விடைதது நிற்கிறான். 6. cf. விடை⁷. To be haughty; செருக்குக்கொள்ளுதல்.

விடை⁵ vitai, n. <விடை⁴-. Distress; வருத்தம். (யாழ். அக.)

விடை⁶-தல் vitai-, 4 v. intr. prob. இடை². 1. To become disjointed; to split; பிரிதல். (W.) 2. To be angry; கோபங்கொள்ளுதல். (W.) 3. To find fault; to prick holes; குற்றஞ்சொல்லு தல். (யாழ். அக.)

விடை⁷ vitai, n. <vṛṣa. 1. Bull; எருது. (பிங.) பீடுடைய போர்விடையன் (தேவா. 539, 2). 2. Taurus of the zodiac; இடபவிராசி. (பிங.) 3. Buffalo bull; எருமைக்கடா. மதர்விடையிற் சீறி (பு. வெ. 7, 14). 4. Male of the bison; மரையின் ஆண். மரையான் கதழ்விடை (மலைபடு. 331). 5. Ram; ஆட்டுக்கடா. விடையும வீழ்மின் (புறநா 262). 6 Tom-cat, வெருகு. (தொல். பொ. 623, உரை.) 7. Horse; குதிரை. (யாழ். அக.)

விடை⁸ vitai, n. cf. visāra. Young cobra; இளம் பாம்பு. (திவ். பெரியதி. 2, 9, 6, வ்யா.)

விடைக்கந்தம் vitai-k-kantam, n. perh. visa+kanda. Black nightshade. See சேம் மணத்தக்காளி. (தைலவ.).

விடைக்குறி vitai-k-kuri, n. <விடை⁷+. Seal with the mark of Śiva's bull; இடப லாஞ் சனை. திருககடையை விடைக்குறியிட்டு (திருவாலவா. பதி 4).

விடைக்கோழி vitai-k-kōḻi, n. <விடை¹+. Chicken old enough to roam about away from its mother hen; தாயைவிட்டுப் பிரிந்து திரியக் கூடிய பருவத்துள்ள கோழிக்குஞ்சு. (யாழ். அக.)

விடைகாலெறி-தல் vitai-kāl-eri-, v. intr. <விடை⁴-+. (W.) 1. To twitch the legs, as a beast or person, when dying; சாதுங்காலத்தில் கால்கள் வலித்திழுத்தல். 2. To bend the legs backward; கால்மடங்குதல்.

விடைகொடு-த்தல் viṭai-koṭu-, *v. intr.* <விடை[1]+. 1. To answer; மறுமொழிசொல்லுதல். 2. To grant leave or permission; அனுமதி கொடுத்தல். *வினைக்கு விடை கொடுப்பாம் (பிரபுலிங் துதி. 1).*

விடைகொள்(ளு)-தல் viṭai-koḷ-, *v. intr.* <id.+. 1. To get permission; to take leave of, as when departing; வெளியேற உத்தரவு பெறுதல். *யானும் விடைகொள்ளாத தாதருளுகென் றனள் (தக்கயாகப். 288).* 2. To arrive; வந்துசேர்தல். *இன்றைக்குத்தான் திருவல்லிக்கேணிக்கு விடை கொண்டேன். Vaiṣṇ.*

விடைகோள் viṭai-kōḷ, *n.* <விடை[7]+கோள்[1] See விடைதழால். *கதழ்விடைகோட் காணமார் (கலித். 103)*

விடைதழால் viṭai-taḻāl, *n.* <id.+. Grappling and subduing enraged bulls, as by a suitor in a test of bravery; சோபுழட்டி விடப்பட்ட ஏற்றினைத் தழுவிப்பிடிக்கை.

விடைதுரத்துதல் viṭai-turattutal, *n.* <id.+. Sending or driving away of the young ones by the mother animal or bird after their tutelage is over; வளர்ந்து பெரிதான குட்டி அல்லது குஞ்சைத் தாய்விலங்கு அல்லது பறவை தன்னினின்று அகற்றுகை.

விடைப்பாகன் viṭai-p-pākaṉ, *n* <id.+பாகன்[3]. Śiva, as riding the bull Nandi; சிவபிரான். *விமலா விடைப்பாகா (திருவாச. 1, 34).*

விடைப்பு[1] viṭaippu-, *n.* <விடை[3]-. 1. Separating, dividing; வேறுபடுத்துகை. *விடைப் பருந்தானை வேந்தன் (சீவக. 555).* 2. Removal; நீக்குகை *விடைப்பரு வினையினுக்கம் (தணிகைப்பு. சீபரி. 603).*

விடைப்பு[2] viṭaippu, *n.* <விடை[4]-. 1. Manifestation of anger; கோபங்காட்டுகை. 2. Arrogance; கருவம். *அவன் மிகவும் விடைப்பாயிருக்கிறான்.*

விடைப்பு[3] viṭaippu, *n.* <விடை[6]-. Fault, error; குற்றம். *(யாழ். அக.)*

விடைப்பேறு viṭai-p-pēṟu, *n.* prob. விடை[7]+. An ancient tax; பழைய வரிவகை. (S. I. I. ii, 115.)

விடைமுகன் viṭai-mukaṉ, *n.* <id.+முகம். Nandi, as having the face of a bull; நந்தி. *விடைமுக னுரைத்தசொல் வினவி (கந்தபு. வீடை. 23).*

விடைமுரிப்பு viṭai-murippu, *n.* <id.+. Hump of an ox; எருத்தின் திமில். *(திவா.)*

விடையதிகாரி viṭai-y-atikāri, *n.* <விடை[1]+. See விடையிலதிகாரி. *இப்படிக்கு விடையதிகாரி உய்யக்கொண்டான் எழுத்து* (S. I. I. iii, 36).

விடையம்[1] viṭaiyam, *n.* <*viṣaya*. 1. Objects of sense; காட்சிப் பொருள். *விடையமறுத்து (காசிக. அக. விரு. 14).* 2. See விடயம்[1], 1, 4 3. Country; தேசம். *விடையமொன்றின்றி வென்ற (சூளா. மந்திர. 62).*

விடையம்[2] viṭaiyam, *n.* <*viṣā*. Atis. See அதிவிடையம். *(அரு. அக.)*

விடையவன் viṭaiyavaṉ, *n.* <விடை[7]. 1. Śiva, சிவபிரான். *விடையவனே விட்டிடுதி கண்டாய (திருவாச. 6, 1).* 2. Varuṇa; வருணன். *நெடுந்தேருடை மீளிதானும விடையவ னுதலால (பாரத. குருகுல. 108, அரும. பக 12).*

விடையன்[1] viṭaiyaṉ, *n.* <id. See விடையவன், 1. *ஒற்றைவிடையனு நான்முகனும (திவ். பெரியாழ். 4, 10, 4)*

விடையன்[2] viṭaiyaṉ, *n.* <விடை[4]-. Sensualist; காமுகன். *Loc.*

விடையாத்தி viṭaiyātti, *n.* Corr. of விடாயாற்றி.

விடையாயம் viṭai-y-āyam, *n.* <விடை[7]+ஆயம்[4]. Herd of cows with a bull in their midst; ஏற்றையுடைய ஆனிரை. *வேறுகாளை விடையாயங் கொளகென்றான் வேந்து (பு. வெ. 1, 1).*

விடையிலதிகாரி viṭayil-atikāri, *n.* <விடை[1]+அதிகாரி. Officer who issues the royal orders; அரசாணை விடுக்கும் அதிகாரி. *விடையிலதிகாரிகள உய்யக்கொண்டானும* (S. I. I. iii, 36). (T. A. S. i, 166.)

விடையுச்சன் viṭai-y-uccaṉ, *n.* <விடை[7]+உச்சம். Moon; சந்திரன். *(நாமதீப. 97.)*

விடையூர்தி viṭai-y-ūrti, *n.* <id.+. Śiva, as riding the bull Nandi; சிவபிரான். *விடையூர்தி யருளா லுலவுவீர (தாயு. சித்தர். 3).*

விடையோன் viṭaiyōṉ, *n.* <id. See விடையவன், 1. *விடையோன் யாகசாலை புக (தக்கயாகப். 728).*

விண்[1] viṉ, *n.* cf. *viṣṇu-pada*. [T. M. *viṇṇu*, K. Tu. *biṇṇu*.] 1. Sky; ஆகாசம். *விண்பொரு புகழ் விறலவஞ்சி (புறநா. 11).* 2. Heaven; மேலுலகம். *விண்மீதிருப்பாய (திவ். திருவாய். 6, 9, 5).* 3 Cloud; மேகம். *(திவா.)*

விண்[2] viṉ, *n.* prob. வில். A contrivance in a paper kite; காற்றாடிப்பட்டத்தின் ஒருகருவி. *(யாழ். அக.)*

விண்கொள்ளி viṇ-koḷḷi, n. <விண்¹+. See விண்வீழ்கொள்ளி. (நாமதீப. 76.)

விண்கோ viṇ-kō, n. <id.+கோ³. Indra; இந்திரன். (நாமதீப. 60.)

விண்சுகம் viṇcukam, n. cf. விண்டுகம். Fetid cassia. See தகரை, 1. (பச. மூ.)

விண்டபூரகம் viṇṭapūrakam, n. prob. *piṇḍīra*. cf. *bīja-pūraka*. Pomegranate. See மாதுளை, 1. (மலை.)

விண்டல் viṇṭal, n. <விண்டு². See விண்டு², 6. விண்டலை . . . விசும்புற நீட்டிய நெறியும் (பெருங். மகத. 15, 7). (பிங்.)

விண்டலம் viṇ-talam, n. <விண்¹+தலம்¹. 1. Sky; ஆகாசம். (சூடா.) 2. Svarga; மேலுலகம்.

விண்டவர் viṇṭavar, n. <விள்-. See விண்டார். விண்டவாபட (திவ். பெரியதி. 8, 7, 5).

விண்டாண்டு viṇṭāṇṭu, n. perh. விண்டு²+ஆடு-. Swing; ஊஞ்சல். (சூடா.)

விண்டார் viṇṭār, n. <விள்-. Separated or estranged persons; enemies; பகைவர். விண்டார்பட (இறை. 3, பக். 47).

விண்டு¹ viṇṭu, n. <*Viṣṇu*. 1. Viṣṇu; திருமால். (பிங்.) 2. A Sanskrit text-book on Hindu Law ascribed to Viṣṇu, one of 18 *taruma-nūl*, q.v.; தருமநூல் பதினெட்டனுளொன்று.

விண்டு² viṇṭu, n. <*viṣṇu-pada*. 1. Sky; ஆகாசம். (சூடா.) விண்டுலாய நிமிர்கிரவுஞ்சகிரி (கந்தபு. தாரக. 2) 2. Svarga, மேலுலகம். விண்டுறை தேவரும் விலகிடப்போயினார் (கம்பரா. கிளைகண்டு. 138). 3. Cloud; மேகம். (பிங்.) 4. Wind, air; காற்று. (பிங்.) 5. Mountain; மலை. தென்புல மருங்கின் விண்டு நிறைய வாணன் வைத்த விழுநிதி (மதுரைக். 202). 6. Bamboo; மூங்கில். (பிங்.)

விண்டு³ viṇṭu, n. See விட்டுணுகாந்தி². (மலை.)

விண்டு⁴ viṇṭu, n. See விண்டுகம். (மூ. அ.)

விண்டுகம் viṇṭukam, n. cf. *bhiṇḍaka*. 1. Fetid cassia. See தகரை, 1. (மலை.) 2. Lotus; தாமரை. (சங். அக.)

விண்டுசித்தன் viṇṭu-cittaṉ, n. <*viṣṇu-citta*. See விட்டுசித்தன். (சங். அக.)

விண்டுசொல்(லு)-தல் viṇṭu-col-, v. tr. <விள்-+சொல்¹-. To speak freely; to speak without any restraint; வெளிப்படக்கூறுதல்.

விண்டுநதி viṇṭu-nati, n. <விண்டு²+. (யாழ். அக.) 1. The celestial Ganges. See ஆகாசகங்கை, 1. 2. The Milky Way. See ஆகாசகங்கை, 2.

விண்டுபதம் viṇṭupatam, n. <*viṣṇu-pada*. Sky; ஆகாயம். விண்டுபதத்த தேறு மேனி (குமா. பிர. முத்துக. 24).

விண்டுபலி viṇṭu-pali, n. <விண்டு¹+பலி³. A religious ceremony performed when a woman is pregnant, with a view to sustaining the embryo in her womb; கருவுற்ற பெண்டிர்க்கு அக்கரு நிலைத்தற்பொருட்டுச் செய்யும் சடங்கு. (பிரு வாவைக். கோச்செங். 15.)

விண்டுராதன் viṇṭurātaṉ, n. <*Viṣṇurāta*. King Parīkṣit, son of Abhimanyu; அபிமன்னுவின் புத்திரனான பரீட்சித்து. (பாகவத. மாயவ. 41.)

விண்டேர் viṇṭēr, n. <விண்¹+தேர்³. Mirage, as an air-chariot; கானல். விண்டேரா திரிந்து வெளிப்பட்டு (திவ். இயற். பெரிய. ம. 48).

விண்ணகர்¹ viṇṇakar, n. <id.+நகர். Vaikuṇṭha, Viṣṇu's heaven; வைகுந்தம். வேங்கடமும் விண்ணகரும் வெஃகாவும் (திவ். இயற். 1, 77).

விண்ணகர்² viṇṇakar, n. See விண்ணகரம். (S. I. I. i, 87.)

விண்ணகரம் viṇṇakaram, n. <*viṣṇu-gṛha*. 1. Temple of Viṣṇu; திருமால்கோயில். பரமேச்சுர விண்ணகரம் 2. Uppili-y-appaṉkoil, a place sacred to Viṣṇu, in the Tanjore district; தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் உப்பிலியப்பன்கோயில் என வழங்கும் விஷ்ணுஸ்தலம்.

விண்ணதிர்ப்பு viṉ-ṉ-atirppu, n. <விண்¹+. Rumbling of the heavens, thunder; இடி முழக்கம். விண்ணதிர்ப்பும் . . . பாரபார நிலகுலா வோதாத நாள் (ஆசாரக். 48).

விண்ணப்பக்காரன் viṇṇappā-k-kāraṉ, n. <விண்ணப்பம்+காரன்¹. 1. See விண்ணப்பஞ்செய்வான் 2. Petitioner; மனுதாரர். *Mod.* 3. Usher, as in a court, whose duty is to announce visitors; அரண்மனை முதலியவற்றில் காணவருபவர்களின் வரவைத் தெரிவிக்கும் வாயிலோன். *Loc.*

விண்ணப்பஞ்செய்வான் viṇṇappañ-ceyvāṉ, n. <id.+. Person who has the right to sing sacred hymns in the presence of the deity; கடவுள் திருமுன்பு பாசுரம் முதலியன ஓதும் உரிமையுள்ளவன். (ஈடு, 6, 9, 3.)

விண்ணப்பதார் viṇṇappa-tār, n. <id.+தார்². Petitioner; மனுதாரர்.

விண்ணப்பப்பத்திரம் viṇṇappa-p-pattiram, n. <id.+பத்திரம்¹. Written application or petition; மனு.

விண்ணப்பம் viṇṇappam, n. <Pkt. *viṇṇappa* <*vijñāpana*. 1. Supplication, respectful representation; பெரியோர்முன் பணிந்து கூறும் அறிவிப்பு. *அடியேன செய்யும் விண்ணப்பமே* (*திவ். இயற். திருவிருத*. 1). 2. Recitation of sacred hymns in the presence of the deity; கடவுள் திருமுன்பு பாசுரம் முதலியன ஓதுகை. *திருப பதியமவிண்ணப்பஞ் செய்யவும* (S. I. I. 11, 254, 4). 3. Petition; மனு. *Mod.*

விண்ணப்பி-த்தல் viṇṇappi-, 11 *v. intr.* <விண்ணப்பம். 1. To supplicate; பெரியோர்முன் பணிந்தறிவித்தல். *என் பிழையனறென . . . நின னடிக்கே விண்ணபபித்திருந்தேன* (*அருட்பா*, vi, *பிள்ளைப்பெரு*. 92). 2. To sing sacred hymns in the presence of the deity; பாசுரங்களைக் கடவுள் திருமுன்பு ஓதுதல். 3. To petition; மனுச்செய்தல்.

விண்ணபத்திரம் viṇṇa-pattiram, n. See விண்ணப்பப்பத்திரம். (*யாழ். அக*.)

விண்ணமங்கலம் viṇṇamaṅkalam, n. A region to which excommunicated Paraiyas are said to go when they die; சாதியினின்று விலக்கப்பட்ட பறையர் இறந்தபின் செல்வதாகக் கருதப்படும் ஸ்தானம். (E. T. vi, 92)

விண்ணல் viṇṇal, n. Citronella-grass. See காவட்டம்புல். (*மலை*.)

விண்ணவன் viṇṇavaṉ, n. <விண்[1]. 1. Celestial being; தேவன். (*சிலப*. 10, 189.) 2. Arhat; அருகன். (*சூடா*.)

விண்ணவிணை-த்தல் viṇṇaviṇai-, 11 *v. intr.* cf. விண்விணை-. To throb, as the eye; to be dazzled by the light; மிக்க ஒளியால் கண் தெறித்தல். (*தொல. எழுத்*. 482, *உரை*.)

விண்ணா viṇṇā, n. Christmas rose. See கடுரோகிணி. (*மலை*.)

விண்ணாங்கு viṇṇāṅku, n. A kind of tree; மரவகை. (*யாழ். அக*.)

விண்ணாணக்காரன் viṇṇāṇa-k-kāraṉ, n. <விண்ணாணம்[1] + *காரன்*[1]. (W.) 1. Ostentatious person; இடம்பக்காரன். 2. Witty person; சாதுரியமாய்ப் பேசுபவன்.

விண்ணாணம்[1] viṇṇāṇam, n. <Pkt. *viṇṇāṇa* <*vijñāna*. 1. Knowledge, wisdom; விஞ்ஞானம். (*பி. வி*. 2, *உரை*.) 2. Fashion; taste; stylishness; நாகரிகம். (W.) 3. Artfulness; சாலக்கு. *விண்ணாணச் சிங்கிதனைக் கண்டு* (*குற்று. குற*. 120). 4. Pretentions to refinement; ostentation; இடம்பம். (W.)

விண்ணாணம்[2] viṇṇāṇam, n. perh. விள்- + *நாணம*. Shame; bashfulness; நாணம். (*யாழ். அக*.)

விண்ணு viṇṇu, n. <*Viṣṇu*. Viṣṇu; திருமால். *விரிநதெங்குரு சென்றமையால் விண்ணுவு மாய்* (*யாப. வி*. 84).

விண்ணுகம் viṇṇukam, n. Indian nightshade. See முள்ளி. (*மலை*.)

விண்ணுலகம் viṉ-ṉ-ulakam, n. <விண்[1] + 1. Svarga; சுவர்க்கம். (*பு. வெ*. 10, *காஞ்சிப*. 4, *உரை*) 2. Heaven; மேலுலகம். *விண்ணுலகந தருநதேவனை* (*திவ். திருவாய்*. 9, 3, 4).

விண்ணுலகு viṉ-ṉ-ulaku, n. <id. +. See விண்ணுலகம். (*பிங*.) *விண்ணுலகே யொக்கும விழைவிற்றால்* (*நாலடி*, 233).

விண்ணெனல் viṉ-ṉ-eṉal, n. 1. Onom. expr. signifying (a) tinkling, as of a bell; ஓசைக்குறிப்பு. *விண்ணெனத தாமணி யார்ப* (*திருவால*. 28. 29): (b) being made public; வெளியாதற்குறிப்பு. (*இலக். அக*.): (c) throbbing, as the eye; கண் முதலியன தெறித்தற்குறிப்பு. (*தொல. எழுத*. 482, *உரை*.): (d) great speed; விரைவுக் குறிப்பு: (e) tightness; இறுகியிருத்தற் குறிப்பு.

விண்ணேறு viṉ-ṉ-ēṟu, n. <விண்[1] + ஏறு[3]. Thunder; இடி. (*பிங*.)

விண்ணோர் viṇṇōr, n. <id. Celestials; தேவர். *விண்ணோர் பாவை* (*சிலப்*. 11, 214).

விண்பகல் viṉ-pakal, n. perh. id. + *பகு*[2]-. Bamboo, as piercing the sky; மூங்கில். (*மலை*.)

விண்பல் viṉpal, n. See விண்டல். (*சங். அக*.)

விண்மணி viṉ-maṇi, n. <விண்[1] +. Sun, as the gem of the sky; சூரியன். (*பிங*.) *விண்மணி பொய்ப்பினும பொய்யாநின வாய்மை* (*வெங்கைக்கோ*. 283).

விண்மருந்து viṉ-maruntu, n. prob. id. +. Mercury; பாதரசம். (M. N.)

விண்மீன் viṉ-mīṉ, n. <id. + *மீன்*[1]. Star; நட்சத்திரம். (*சூடா*.)

விண்முழுதாளி viṉ-muḻutāḷi, n. <id. + *முழுது* + *ஆளி*[1]. Indra, as ruling the entire Svarga; இந்திரன். (*பிங*.)

விண்மூத்திரம் viṉ-mūttiram, n. <*viṇ-mūttra*. A hell; நரகவகை. (*சி. போ*. 2, 3, *புதுப. பக்*. 204.)

விண்விண்ணெனல் viṉ-viṉ-ṉ-eṉal, n. Onom. expr. signifying (a) the sound of

thrumming, as of the strings of a lute; யாழ் நரம்பு முதலியன இசைத்தற்றுறிப்பு: (b) throbbing pain, as of a boil; புண்முதலியன தெறித்து நோவெடுத்தற்றுறிப்பு.

விண்விணை-த்தல் vinvinai-, 11 v. intr. cf. விணணவிணை-. To throb, as the eye; கண் முதலியன தெறித்தல். (தொல். எழுத். 482, உரை.)

விண்வீழ்கொள்ளி vin-vīḻ-koḷḷi, n. <விண்[1]+வீழ்-+. Meteor; shooting star; விண்ணினின்று விழும் நட்சத்திரம்போன்ற சுடர். (சூடா.)

வித்தகம்[1] vittakam, n. <vitta-ka. 1. Knowledge, wisdom; ஞானம். 2. Learning; கல்வி. (அரு. நி.) 3. See வித்தம்[1], 3. (பிங்.) 4. A hand-pose. See சின்முத்திரை. வித்தகந் தரித்த செங்கை விமலையை (கம்பரா. காப்பு.).

வித்தகம்[2] vittakam, n. <vidagdha. 1. Skill, ability; சாமர்த்தியம். வித்தகமும் விதிவசமும் வெவ்வேறே புறங்கிடப்ப (கம்பரா. கார்முக. 19). 2. Accomplishment; perfection; திருத்தம். வித்தகத் தும்பை விளைத்ததால் (பரிபா. 9, 68). 3. Wonder; அதிசயம். (நாமதீப. 643.) 4. Greatness; பெருமை. (அரு. நி.) 5. Goodness; நன்மை. (யாழ். அக.) 6. Regularity, as of form; symmetry; வடிவின் செம்மை. நூல் புடைத்தாற் போற்கிடந்த வித்தகஞ் சேர் வரிகள் (சீவக. 1044). 7. cf. vyakta. Fine, artistic work; minute workmanship; சிற்பம் முதலிய சிறந்த கைத்தொழில். குத்துமுளை செறித்த வித்தக விதானத்து (பெருங். இலாவாண. 5, 24).

வித்தகன்[1] vittakaṉ, n. <vitta-ka. Wise person; பேரறிவாளன்.

வித்தகன்[2] vittakaṉ, n. <vidagdha. 1. Skilful, able person; வல்லவன். வித்தகர் நேர் விட்ட கோழிப் புறங்கண்டே (பு. வெ. 12, வென்றிப. 6). 2. Mysterious person; அதிசயத்தன்மை யுடையவன். பத்துடையடியவர்க் கெளியவன் பிறர்களுக் கரிய வித்தகன் (திவ். திருவாய். 1, 3, 1). 3. Bhairava; வைரவன். (சூடா.) 4. Artificer; கம்மாளன். (திவா.)

வித்தகன்[3] vittakaṉ, n. cf. vṛtta-ka. 1. Messenger; தூதன். (சூடா.) 2. Shepherd; இடையன். (அக. நி.)

வித்தம்[1] vittam, n. <vitta. 1. Wisdom, knowledge; ஞானம். (சூடா.) வித்தமிலா நாயேற்கும் (அருட்பா, i, சிவநேச. 64). 2. Wealth, money; பொருள். (சூடா.) 3. Gold; பொன். (திவா.) 4. Good fortune; பாக்கியம். (யாழ். அக.)

வித்தம்[2] vittam, n. perh. viddha. Derision; பழிப்பு. (சூடா.)

வித்தம்[3] vittam, n. prob. vṛnda Company, crowd; கூட்டம். (உரி. நி.)

வித்தம்[4] vittam, n. <vṛtta. A cast in dice play; சூதிற் சிறுதாயம். வித்தத்தாற் றோற்றானைப்போல (கலித். 136, 8).

வித்தரம் vittaram, n. <vistara. 1. Extension, expansion, width; அகலம். நீளம் வித்தரமொ டுயர்ச்சி (பாரத. இராசசூ 8). 2. A hell; ஒரு நரகம். (சிவதரு. சுவர்க்கநரக. 121.)

வித்தரி-த்தல் vittari-, 11. v. tr. <வித்தரம். 1. To expand; பெருக்குதல். 2. To expound; to narrate in detail; விரித்துச்சொல்லுதல்.

வித்தன்[1] vittaṉ, n. <vitta. (யாழ். அக.) 1. Learned man, man of knowledge; பண்டிதன். 2. cf. vitta-da. Benefactor; உபகாரி.

வித்தன்[2] vittaṉ, n. <viddha. One who is absorbingly interested; ஈடுபாடுடையன். (W.)

வித்தன்[3] vittaṉ, n. <vṛtta. Ascetic, one who performs penance; தவசி. (யாழ். அக.)

வித்தாண்மை vittāṇmai, n. prob. வித்தம்[1] + ஆள்-. Wisdom; புலமை. (யாழ். அக.)

வித்தாயம் vittāyam, n. <வித்தம்[4]+ஆயம்[3]. See வித்தம்[4]. வித்தாய மிடைத்தனகக் கண்டவன் (கலித். 136, 9).

வித்தாரக்கள்ளி vittāra-k-kaḷḷi, n. <வித்தாரம் + கள்ளி[2]. Woman of great cunning; மாய்மாலக்காரி. *Colloq.*

வித்தாரக்காரன் vittāra-k-kāraṉ, n. <id. + காரன்[1]. Boaster; இடம்பப்பேச்சுள்ளவன்.

வித்தாரகவி vittāra-kavi, n. <vistāra-kavi. 1. See வித்தாரம், 2. (திவா.) 2. Poet capable of composing a lengthy poem on a single theme; வித்தாரகவி பாடுவோன்.

வித்தாரம் vittāram, n. <Pkt. vitthara <vistāra. 1. Expansiveness, extensiveness; விரிவு. வித்தாரமாக மதுராபுரியின் முந்நீரைவிட (திருவிளையா. பயகர. 9). 2. Lengthy poem on a single theme, one of four *kavi*, q.v.; கவி நான்கனுள் விரிவாகப் பாடும் பிரபந்தம். (பிங்.) 3. A treatise on architecture, one of 32 *ciṟpa nūl*, q.v.; சிற்பநூல் முப்பத்திரண்டனுள் ஒன்று. (இருசமய. உலகவழக்க. சிறபசாத். 3). 4. Learning, scholarship; விற்பன்னம். பொதியக் குறுத்த வித்தாரமுனிக் கருள் (மறைசை. 20).

வித்தாரி vittāri, n. <வித்தாரம். Learned person; விற்பன்னன். (யாழ். அக.)

வித்தி[1] vitti, n. cf. vyasta. Partition; குடும்பசொத்தைப் பிரித்துக்கொள்கை. *Rd.*

வித்தி[2] vitti, n. <vitti. (யாழ். அக.) 1. Knowledge; அறிவு. 2. Investigation; ஆராய்ச்சி. 3. Earning, acquisition; சம்பாத்தியம்.

வித்திகம் vittikam, n. Saltpetre; இந்துப்பு. (சங். அக.)

வித்தியம் vittiyam, n. perh. *vrtta*. Belleric myrobalan. See தான்றி[2], 1. (மூ. அ.)

வித்தியர் vittiyar, n. prob. *vrtti*. Artificers; கம்மாளர். (திவா.)

வித்தியாகரன் vittiyā-karaṉ, n. <*vidyā*+*ā-kara*. Man of great knowledge; பெருங் கல்வியாளன். (யாழ். அக.)

வித்தியாகருவம் vittiyā-karuvam, n. <id.+*garva*. Pride of learning; கல்விச் செருக்கு.

வித்தியாகலை vittiyā-kalai, n. <id.+*kalā*. (Śaiva.) The Energy of Śiva which gives the souls liberated, knowledge through actual realisation, of seven kinds, viz., *kālam*, *niyati*, *kalai*, *vittai*, *arākam*, *puruṭaṉ*, *māyai*, one of *pañca-kalai*, q.v.; பஞ்சகலையுள் ஒன்றும் காலம் நியதி கலை வித்தை அராகம் புருடன் மாயை என்ற ஏழு தத்துவங்களடங்கியதும் பந்தநீங்கிய ஆன்மாக்களுக்கு அனுபவஞானத்தைத் தருவதுமாகிய சிவ சத்தி. (சி. போ. பா. 2, 2, பக். 143, புதுப்.)

வித்தியாசப்பேச்சு vittiyāca-p-pēccu, n. <வித்தியாசம்+. See வித்தியாசவார்த்தை.

வித்தியாசம் vittiyācam, n. <*vyatyāsa*. Difference, disparity, contrariety; வேறுபாடு.

வித்தியாசவார்த்தை vittiyāca-vārttai, n. <வித்தியாசம்+. 1. Inconsistent word or speech; முன்னுக்குப்பின் முரணான வார்த்தை. 2. Abusive language; வசைமொழி. 3. Improper speech, impolite language; தகாத வார்த்தை.

வித்தியாசாலை vittiyā-cālai, n. <*vidyā*+*śālā*. School, college, educational institution; கல்வி கற்குஞ் சாலை.

வித்தியாதத்துவம் vittiyā-tattuvam, n. <id.+. (Śaiva.) Category or tattva which enables the souls to discriminate, one of seven *cuttācutta-tattuvam*, q.v.; சுத்தாசுத்ததத்துவமேழனுள் ஆன்மாக்களுக்குப் பகுத்தறிவைத் தருந் தத்துவம். (சி. போ. பா. 2, 2, பக். 152.)

வித்தியாதரர் vittiyātarar, n. <*vidyā-dhara*. A class of celestial beings. See விஞ்சையர். (திவா.)

வித்தியாதரிசி vittiyā-tarici, n. <*vidyā-darśin*. Inspector of schools; கல்விச்சாலைகளை மேற்பார்ப்போன். (W.)

வித்தியாதானம்[1] vittiyā-tāṉam, n. <*vidyā*+*dāna*. Charitable or free instruction or education; இலவசமாகக் கல்வி கற்பிக்கை.

வித்தியாதானம்[2] vittiyā-tāṉam, n. <id.+*sthāna*. See வித்தியாஸ்தானம்.

வித்தியாதேகம் vittiyā-tēkam, n. <id.+. A Śakti in the form of mantras, as the embodiment of knowledge; மந்திரரூபமான சத்தி. (W.)

வித்தியாதேவி vittiyā-tēvi, n. <id.+. Sarasvatī, the Goddess of Learning; சரசுவதி. (சங். அக.)

வித்தியாப்பியாசம் vittiyāppiyācam, n. <id.+*abhyāsa*. 1. Acquisition of knowledge; கல்விப்பயிற்சி. 2. See வித்தியாரம்பம், 2. *Loc.*

வித்தியாபாரகன் vittiyā-pārakaṉ, n. <id.+பாரகன்[1]. Person fully conversant with the arts and sciences, as having reached the furthest bound of knowledge; கல்விக்கரை கண்டவன்.

வித்தியாபாரங்கதன் vittiyā-pāraṅkataṉ, n. <id.+. See வித்தியாபாரகன்.

வித்தியாமதம் vittiyā-matam, n. <id.+*mada*. See வித்தியாகருவம்.

வித்தியார்த்தி vittiyārtti, n. <*vidyārthin*. Scholar, student; கல்விகற்போன். (இலக். அக.)

வித்தியாரம் vittiyāram, n. (யாழ். அக.) 1. Age; antiquity; பழமை. 2. Desire; விருப்பம்.

வித்தியாரம்பம் vittiyārampam, n. <*vidyārambha*. 1. Beginning of a child's education; கல்வி பயிலத் தொடங்குகை. 2. Ceremonial beginning of a child's education in its fifth year; ஐந்தாமாண்டிற் குழந்தைக்குக் கல்வி கற்பிக்கத் தொடங்குஞ் சடங்கு.

வித்தியாலயம் vittiyālayam, n. <*vidyā-laya*. See வித்தியாசாலை. (சங். அக.)

வித்தியாலக்ஷ்மி vittiyā-lakṣmi, n. <*vidyā*+. Learning personified, one of *aṣṭa-lakṣmi*, q.v.; அஷ்டலக்ஷ்மியுள் வித்தையாகிய பெண்தெய்வம்.

வித்தியாவந்தன் vittiyāvantaṉ, n. <*vidyā-vantaḥ* nom. pl. of *vidyā-vāt*. Learned man; கற்றறிந்தவன். *Colloq.*

வித்தியாவிநோதம் vittiyā-vinōtam, n. <vidyā+. Learning, considered as a pastime; கல்வியிற் போதுபோக்குகை. வித்தியா விநோதமுள்ள தேசமென்றும் (தக்கயாகப. 19, உரை).

வித்தியாவிநோதன் vittiyā-vinōtan, n. <id.+. One whose hobby is learning; one who revels in the enjoyment of learning; கல்வி யாற் போதுபோக்குவோன்.

வித்தியானுபானம் vittiyānupānam, n. <id.+prob. anupālana. (யாழ். அக.) 1. Learning; கல்வி கற்கை. 2. Giving instruction; teaching; படிப்பிக்கை.

வித்தியானுபோகம் vittiyānupōkam, n. <id.+. Endowment of land for the encouragement of learning; கல்வியபிவிருத்திக்காக விடப்படும் மானியம். வாகூர வித்தியாஸ்தானத்துக்கு வித்தியானுபோகமாய் (S. I. I. ii, 517).

வித்தியாஸ்தானம் vittiyā-stānam, n. <id.+. 1. The sources of knowledge, eighteen in number, viz., the four vēdas, six vēdāṅgas, mīmāṃsā, nyāya, dharma-śāstra, purāṇa, four upavēdas; நான்கு வேதம், ஆறு வேதாங்கம், மீமாஞ்சை, நியாயம், தருமசாத்திரம், புராணம், நான்கு உபவேதம் ஆகிய வித்தையின் பதினெட்டுத் துறைகள். வாகூர வித்தியாஸ்தானத்துக்கு வித்தியானு போகமாய் (S. I. I. ii, 517). (பெருங. பக். 738). 2. See வித்தியாசாலை.

வித்தியுத்சக்தி vittiyut-cakti, n. <vidyut+. Electricity; மின்சாரம். Mod.

வித்தியுத்து vittiyuttu, n. <vidyut. See வித்துத்து (இலக். அக.)

வித்தியேசுரன் vittiyēcuran, n. <vidyēśvara. Master of learning, learned man, scholar; கல்வியிற் சிறந்தோன் (W.)

வித்தியை vittiyai, n <vidyā. See வித்தை.

வித்திரகம் vittirakam, n. cf. விசித்திரகம். White madar. See வெள்ளெருக்கு. (மூ. அ.)

வித்திரணம் vittiranam, n. <vistīrṇa. Extent; விஸ்தீரணம். (யாழ். அக.)

வித்திரதி[1] vittirati, n. <vidradhi. Abscess, boil; புண் (பைஷஜ. 304.)

வித்திரதி[2] vittirati, n. <vistṛti. Spaciousness; extensiveness; விசாலம். (சங. அக.)

வித்திராவணம் vittirāvaṇam, n. <vidrāvaṇa. (யாழ். அக.) 1. Melting metals; உலோகம் முதலியவற்றை உருக்குகை. 2. Driving; துரத்துகை.

வித்திருதி[1] vittiruti, n. See வித்திரதி[1]. Loc.

வித்திருதி[2] vittiruti, n. See வித்திரதி[2]. (யாழ். அக.)

வித்திசுரன் vitticuran, n. See வித்தியேசுரன். (W.)

வித்து[1]-தல் vittu-, 5 v. tr. [K. bittu.] 1. To sow; விதைத்தல். வித்திய வுழவர் நெல்லொடு பெயரும் (ஐங்குறு. 3). 2. To spread, broadcast; பரப்புதல். அண்ணல் வினைநல் வினியாக நுண்ணத் தகு நாம் வித்தரவா றென்னே (சீவக. 1611). 3. To impress on one's mind; பிறர்மனத்துப் பதியவைத்தல். செவிமுதல் வயங்குமொழி வித்தி (புறநா. 206).

வித்து[2] vittu, n. <வித்து-. cf. bīja. [T. M. Tu. vittu, K. bittu.] 1. See விதை[1], 1 சுவைவித்துப போலுந்தம பல் (நாலடி, 315). 2. Semen virile; விந்து. (நாமதீப. 601.) 3. Race, lineage; வமிசவழி. (W.) 4. Posterity; சந்ததி. Loc. 5. Means, instrument; சாதனம். முத்திக்கு வித்து முதலவன் றன் ஞானமே (திருமந். 2506). 6. Cause; காரணம். நன்றிக்கு வித்தாகு நல்லொழுக்கம் (குறள், 138).

வித்துக்காளை vittu-k-kāḷai, n. <வித்து+. Breeding bull; ஆனேறு. Nāñ.

வித்துசம் vittucam, n. Hedge bindweed. See தாளி[5]. (மலை.)

வித்துத்து vittuttu, n. <vidyut. Lightning; மின்னல். (சூடா.)

வித்துத்தெளி-த்தல் vittu-t-teḷi-, v. intr. <வித்து+. To scatter seeds; to sow; விதையைத் தூவுதல்.

வித்துப்பாடு vittu-p-pāṭu, n <id.+. Standard area for a specified quantity of seed; ஓரளவு விதை விதைத்தற்குரிய நிலம். பதிற்றுழிக் காலால் எண்கல வித்துப்பாடும் (T. A. S. i, 7).

வித்துரு[1] vitturu, n. See வித்துருமம், 1. வித்துருவின் கொத்தொப்பானை (தேவா. 682, 4).

வித்துரு[2] vitturu, n. See வித்துத்து. (பிங்.)

வித்துருமம் vitturumam, n. <vidruma. 1. Coral; பவளம். (திவா.) வாயுருகடல வித்துரும மாலையொளி கால (திருவிளை. நடாதகை. 17). 2. Sprout, tender shoot; இளந்தளிர். (யாழ். அக.)

வித்துவசனம் vittuva-canam, n. <vidvajjana. Body of learned men; புலவர் திரள். வித்துவசன மில்லாத சபை யென்பர் (திருவேங். சத. 62).

வித்துவஞ்சம் vittuvañcam, n. <vidhvaṃsa. (யாழ். அக.) 1. Insult; அவமரியாதை. 2. Enmity; பகை. 3. Dislike; வெறுப்பு.

வித்துவமுத்திரை vittuva-muttirai, *n.* <*vidvat*+. Distinction conferred on learned men; வித்துவப்பட்டம். (நெஞ்சுவிடு. உரை, பக. 36.)

வித்துவாங்கிசன் vittuvānkican, *n.* See வித்துவாமிசன். *Colloq.*

வித்துவாமிசன் vittuvāmican, *n.* <*vid-vāmsaḥ* nom. pl. of *vidvas*. 1. Learned man; புலவன். *Colloq.* 2. Sage; man of wisdom; ஞானி. (W.)

வித்துவான் vittuvāṉ, *n.* <*vidvān* nom sing. of *vidvas*. Learned man; wise man; அறிஞன். இந்திரசாலமபோய வித்துவானும் (கைவல். சந். 98).

வித்துவேடணை vittuvēṭaṇai, *n.* See வித்துவேஷணம். (W.)

வித்துவேடம் vittuvēṭam, *n.* <*vi-dvēsa*. Enmity; விரோதம். (யாழ். அக.)

வித்துவேஷணம் vittuvēsanam, *n.* <*vi-dvēsana*. Magic art of creating hatred between persons who are friendly, one of *asta-karumam*, q.v.; அஷ்டகருமத்துள் சினேகமானவிடத்து விரோதஞ்செய்விப்பதாகிய செயல் (வேதா. சூ 16.)

வித்துவேஷி vittuvēsi, *n.* <*vi-dvēṣin*. Enemy; பகைவன். (யாழ். அக.)

வித்தூகம் vittūkam, *n.* Vermilion. See சாதிலிங்கம். (அரு. அக.)

வித்தெறி-தல் vitteṟi-, *v. intr.* <வித்து+ எறி-. To sow seeds; விதை விதைத்தல். (W.)

வித்தை vittai, *n.* <*vidyā*. 1. Science, learning; கல்வி. (திவா.) 2. True knowledge; உண்மை ஞானம். (இலக். அக.) 3. Magic, jugglery; மாயவித்தை. 4. Cunningness, trickery, artifice, சூது; தந்திரம். (சங். அக.) 5. Branches of sacred science, of which there are fourteen, viz., *nāl-vētam*, *āṟaṅkam*, *mīmāñcai*, *tarukkam*, *taruma-nūl*, *purāṇam*; நால்வேதம், ஆறங்கம், மீமாஞ்சை, தருக்கம், தருமநூல், புராணம் என்ற பதினான்கு நூல்கள். (சி. போ. பா. 1, 2.) 6. Tattva which gives wisdom to the soul, one of seven *vittiyā-kalai*, q.v.; வித்தியாகலை யேழனுள் ஆன்மாவுக்கு ஞானத்தைக் கொடுக்கும் தத்துவம். (திருவாத. கட்.) 7. Śiva's Energy of Will. See இச்சாசத்தி. (சதாசிவ. 6, உரை.) 8. That which can be discussed; வியவகரிக்கத்தக்கது. (சுக்கிர நீதி, 206.)

வித்தைக்கவி vittai-k-kavi, *n.* <வித்தை+ கவி[1]. Poet who composes poems without inspiration, after studying prosody, etc.; செய்யுளிலக்கணமுதலியன கற்றுக் கவிபாடுவோன். (W.)

வித்தைக்காரன் vittai-k-kāraṉ, *n.* <id.+ காரன்[1]. *Colloq.* 1. Juggler; சாலவித்தை செய்வோன். 2. Trickster; தந்திரக்காரன்.

வித்தைக்கோள் vittai-k-kōḷ, *n.* <id.+ கோள்[1]. The planet Mercury; புதன். (நாமதீப. 99.)

வித்தைதரர் vittaitarar, *n.* <*vidyā-dhara*. A class of celestial beings. See விஞ்சையர். சித்தரியல் வித்தைதரர் (சிவதரு. கோபுர. 115).

வித்தையாடி vittaiyāṭi, *n.* <வித்தை யாடு-. Juggler; necromancer; மாயவித்தைக்காரன்.

வித்தையாடு-தல் vittai-y-āṭu-, *v. intr.* <வித்தை+. To practise legerdemain or sleight of hand; சாலவித்தை செய்தல்.

வித[1]-த்தல் vita-, *12 v. tr.* prob. *bhid*. To make a specific mention of; to indicate specially; சிறப்பாகப் பிரித்து எடுத்துரைத்தல். கசதப மிகும விதவாதன மன்னே (நன். 164).

வித[2]-த்தல் vita-, *12 v. intr.* cf. மித-. To be excessive, abundant; மிகுதல். (சூடா.) விதந்து பாட்டயர்ந்து (காசிக. திரிலோசன. சிறப. 19).

விதண்டம் vitaṇṭam, *n.* See விதண்டை.

விதண்டவாதி vitaṇṭa-vāti, *n.* See விதண்டாவாதி. வேறுவேறாகக் கூறும விதண்டவாதிகளை யெல்லாம . . . ஈடுறப்புரிவ னென்றான் (பிரபோத. 26, 104).

விதண்டாவாதம் vitaṇṭā-vātam, *n.* <*vitaṇḍā-vāda*. See விதண்டை.

விதண்டாவாதி vitaṇṭā-vāti, *n.* <*vitaṇḍā-vādin*. Captious objector, caviller; விதண்டை செய்பவன்.

விதண்டை vitaṇṭai, *n.* <*vitaṇḍā*. 1. Cavil, captious objection; idle objections against another's statement without attempting to disprove them and establishing one's own position; பிறர் கூறுவதை மறுத்துத் தன் கொள்கையை நாட்டாது வீணேகூறும் வாதம். பூதங்களை பேய்க்கோலமாய் விதண்டை பேசுமோ (தாயு. எங்கு நிறை. 7). 2. Hostility; பகை. (W.)

விததி vitati, *n.* <*vi-tati*. 1. Collection, cluster; கூட்டம். அரியளி விததி (திருப்பு. 766) 2. Row, series; வரிசை. கதியின் விததியின் முடுகின கரிகளை (பாரத. பதினேழாம். 20). 3. Spread, expanse; பரப்பு. 4. Variation; elaboration; விரிவு. (பாரத. பதினேழாம். 20.)

விதந்து vitantu, n. <vi-tantu. Widow; விதவை Bīḥ.

விதந்தோது-தல் vitantōtu-, v. tr. <வித¹- + ஓது-. To make a specific mention of; சிறப்பாக எடுத்துச்சொல்லுதல். (நன். 108, உரை.)

விதப்பு¹ vitappu, n. <id. 1. Specific mention; சிறப்பித்து எடுத்துச்சொல்லுகை. விதந்து கட்டிய வழக்கு. (திவா.) 2. (Gram.) See விதப்புவிதி. (நன். 165, சங்கரநமச.) 3. Detail; விவரம். (பிங்.) 4. Wonder; அதிசயம். (யாழ். அக.) 5. A component part of a fortification; மதிலுறுப்புளொன்று. (பிங்.)

விதப்பு² vitappu, n. <விதி²-. Abundance; மிகுதி. (திவா.)

விதப்பு³ vitappu, n. <விதும்பு. 1. Haste; விரைவு. (நாமதீப. 562.) 2. Trembling; agitation; நடுக்கம். (பிங.) 3. Desire; ஆசை. (அரு. நி.)

விதப்புவிதி vitappu-viti, n. <விதப்பு¹+. (Gram.) Special rule; சிறப்புவிதி. (நன். 165, சங்கரநமச்.)

விதம் vitam, n. <vidhā. 1. Form, manner, method; மாதிரி. பண்புசால் விதமபுலர்ந்த தென்னினை (கம்பரா. மூலபல. 79). 2 Kind, sort; வகை. விதமபெறலேய் தென்மதுரை (திருவிளை. பயகர. 5). 3. Way; உபாயம். எத்தனை விதஙக டான் கற்கினும (தாயு. ஆனநதமான. 9). 4. Rule; சூத்திரம். (W.)

விதம்பம் vitampam, n. A mineral poison. See கற்பரிபாஷாணம். (யாழ். அக.)

விதர்க்கணம் vitarkkaṇam, n. <vi-tarkana. (யாழ். அக.) 1. Deliberation; ஆலோசனை. 2. Conversation; சம்பாஷணை.

விதர்க்கம் vitarkkam, n. <vi-tarka. 1. Thought, idea; எண்ணம். (யாழ். அக.) 2. The sheath of mind. See மனோமயம். (யாழ். அக.) 3. Doubt; ஐயம். (யாழ். அக.) 4. Investigation; ஆராய்வு. (இலக். அக.) 5. Reason; நியாயம். (யாழ் அக)

விதர்ப்பம் vitarppam, n. <Vidarbha. The country of Vidarbha, modern Berar, one of 56 tēcam, q.v.; தேசம் ஐம்பத்தாறனுள் ஒன்றனதும் தற்காலத்தில் பீரார் என்று வழங்குவதுமான நாடு.

விதர்ப்பு vitarppu, n. 1. cf. விதிர்ப்பு. Fear; அச்சம். (யாழ். அக.) 2. Closeness; நெருக்கம். (யாழ். அக.) 3. cf. vidāra. Battle, fight; போர். (யாழ். அக.) 4. Victory; வெற்றி. (சது.)

விதரணபுருஷன் vitaraṇa-puruṣaṉ, n. <vi-taraṇa+. See விதரணன். (W.)

விதரணம் vitaraṇam, n. <vi-taraṇa. 1. Grant, donation, gift; கொடை. (சூடா.) பாவலர்க்கு நாளும விதரணஞ் செயயவேணடும (திருவாலவா. 55, 26). 2. Generosity; தயாளகுணம். 3. Discrimination; விவேகம். (W.) 4. See விதரணை, 2. Loc.

விதரணன் vitaraṇaṉ, n. <விதரணம். 1. Generous man; கொடையாளன். 2. Eloquent man; வாக்குவன்மை யுள்ளவன். (W.) 3. Clever man; விவேகி. Loc.

விதரணி vitaraṇi, n. <id. See விதரணன், 1, 2 Loc.

விதரணிகன் vitaraṇikaṉ, n. <id. See விதரணன், 1. விழைவுதரு பரிசிக்கு மறுகி மன்னாக்கும் வீரவிதரணிகருக்கு மிக்க வொளி (அறப. சத. 43).

விதரணை vitaraṇai, n. <id. 1 See விதரணம், 1, 2, 3. (சங். அக.) 2. Skill; சாமர்த்தியம். அந்தக் காரியத்தை விதரணையாகச் செய்தான். Colloq.

விதரம் vitaram, n. <vi-dara. Cleavage; பிளப்பு. (சங். அக.)

விதலம் vitalam, n. <vi-tala. A nether world, one of kīḻ-ēḻ-ulakam, q.v.; கீழேழுலகத் தொன்று. (திவா.)

விதலை¹ vitalai, n. perh. விதிர்¹-. [T. vidalu, K. Tu bede, M. vidaru.] Trembling, shivering; நடுக்கம். பனிபபடு பைதல் விதலைப பருவத்து (பரிபா. 11, 75).

விதலை² vitalai, n. perh. vitalā. The earth; பூமி. விதலையின விழுந்த மேலையோ . . . பிடிக்கு (பாரத. இராசசூ. 26).

விதலையாப்பு vitalai-yāppu, n. prob. விதலை¹+. (Pros.) A mode of construction in which the central idea is conveyed by the words at the beginning, middle and end of a stanza; செய்யுளின் முதலும் இடையும் கடையும் பொருள்கொள்ளு முறை. (இறை. 56, உரை.)

விதவாகமனம் vitavā-kamaṉam, n. <vidhavā+gamana. Illicit intercourse with a widow; கைம்பெண்ணைச் சோரத்திற் புணர்கை. விதவாகமனமென்று மெண்ணுமலே (பிரபோத. 6, 39).

விதவாகாமி vitavā-kāmi, n. <vidhavā+gāmin. One who has illicit intercourse with a widow; விதவையைச் சோரத்திற் புணர்வோன். (W.)

விதவாவிவாகம் vitavā-vivākam, n. <id. +. Marriage of widow; கைம்பெண்ணை மணக்கை.

விதவாவேதனம் vitavāvētaṉam, *n.* < id. + *ā-vēdana.* See விதவாவிவாகம். (யாழ். அக.)

விதவிடு-தல் vita-v-iṭu-, *v. tr.* prob. வித^{1}- + இடு-. To extol; சிறப்பித்துரைத்தல். இளைஞர்கள விதவிடு கயலாரும் (திருப்பு. 694).

விதவிதெனல் vitaviteṉal, *n.* Onom. expr. of being lukewarm; சிறுசூடுகைக் குறிப்பு. (W.)

விதவை^{1} vitavai, *n.* Hand-bell; கைம்மணி. (அக. நி.)

விதவை^{2} vitavai, *n.* < *vi-dhavā.* Widow; அமங்கலை. (பிங்.)

விதவை^{3} vitavai, *n.* cf. மிதவை. 1. Boiled rice; சோறு. (மலைபடு. 417, பாடாந்தரம்.) (பிங்.) 2. Gruel; கூழ். தயிர்க்கண் விதவை (புறநா. 326). 3. Thick fluid; குழம்பு. செம்பின் விதவையு ளழுந்தியிட்டும் (சீவக. 2774). 4. Melting; softening; குழைகை. (மலைபடு. 435, பாடாந்தரம்).

விதரு^{1}-தல் vitaru-, 5 *v. intr.* prob. விதிர்-^{1}. [T. K. Tu. *bedaru.*] 1. To tremble; to be agitated; to be shaky; நடுங்குதல். விதருவகை யாமபற்றி (ஞானவா. மனத. 8). (திருப்பு. 162.) 2. To be overhasty; பதறுதல். (W.)

விதரு^{2} vitaru, *n.* < விதரு-. [K. *beduru.*] Trembling; shaking; agitation; நடுக்கம். விதரு படாவண்ணம் வேறிருந்தாய்ந்து (திருமந். 2948).

விதனப்படு-தல் vitaṉa-p-paṭu-, *v. intr.* < விதனம்^{1} +. See விதனி-.

விதனம்^{1} vitaṉam, *n.* < *vyasana.* 1. Sorrow, grief; துக்கம். உளமவிதன முறலாமோ (திருப்பு. 134). 2. Vices of men, seven in number, viz., *vēṭṭam, kaṭuñ-col, miku-taṇṭam, cūtu, poruḷ-īṭṭam, kaḷ, kāmam;* வேட்டம் கடுஞ் சொல் மிகுதண்டம் சூது பொருளீட்டம் கள் காமம் என்ற எழுவகைக் குற்றங்கள். (குறள், 566, உரை.) 3. Weariness, fainting; களைப்பு. (அரு. நி.)

விதனம்^{2} vitaṉam, *n.* < *vyathana.* 1. Distress; துன்பம். விதன வெகுக ணிராக்கதர் (கம்பரா. முதற்போர். 32). 2. Physical pain; உடல் நோவு. *Tinn.*

விதனி-த்தல் vitaṉi-, 11 *v. intr.* < விதனம்^{1}. To be stricken with grief; துயருறுதல். (யாழ். அக.)

விதா^{1} vitā, *n.* < *vṛthā.* Uselessness; பயனின்மை. (பிங்.)

விதா^{2} vitā, *n.* Battle of Plassey tree. See புரசு^{3}. (மலை.)

விதாகம் vitākam, *n.* < *vi-dāha.* (யாழ். அக.) 1. Heat; வெப்பம். 2. Pungency; உறைப்பு.

விதாதா vitātā, *n.* < *vidhātā* nom. sing. of *vidhātṛ.* 1. See விதாதிரு, 1. விதாதாவின் றலை கொண்ட செண்டா (தேவா. 441, 5). 2. Arhat; அருகன். (சூடா.)

விதாதிரி vitātiri, *n.* < *vidhātrī.* Long pepper. See திப்பலி. (யாழ். அக.)

விதாதிரு vitātiru, *n.* < *vidhātṛ.* (யாழ். அக.) 1. Brahmā; பிரமன். 2. Fate; விதி. 3. God of Love; காமன்.

விதாயகம் vitāyakam, *n.* < *vidhāya-ka.* 1. That which is enjoined; injunction; விதிப்பது. 2. Decision; solution; முடிவு. அதற்கு விதாயகம் என்ன ?

விதாயம்^{1} vitāyam, *n.* < *vi-dāya.* Share; பங்கு. (சங். அக.)

விதாயம்^{2} vitāyam, *n.* < *vidhāya* See விதாயகம். *Loc.*

விதாரகம் vitārakam, *n.* < *vi-dāraka.* Well; கிணறு. (சங். அக.)

விதாரணம் vitāraṇam, *n.* < *vi-dāraṇa.* 1. Breach; cleft, fissure; பிளப்பு. (W.) 2. Rending; கிழிக்கை. (யாழ். அக.) 3. Killing; கொல்லுகை. (யாழ். அக.) 4. Fight; யுத்தம். (யாழ். அக.)

விதாரம்^{1} vitāram, *n.* Red flowered silk-cotton tree. See முள்ளிலவு. விதாரமெரி பொன் போல் (திருவிளை. மாணிக்கம். 39).

விதாரம்^{2} vitāram, *n.* < *vicāra.* See விசாரம். (சங்கற்ப. பாயி. 2, உரை.)

விதாரி vitāri, *n.* cf. விதா^{2}. Battle of Plassey tree. See புரசு^{3}. (மூ. அ.)

விதாரு vitāru, *n.* < *vidāru.* Lizard; பல்லி. (சங். அக.)

விதாவிதம் vitāvitam, *n.* < விதம் + விதம். Great variety; பலவிதம். (யாழ். அக.)

விதானகம் vitāṉakam, *n.* < *vi-tāna-ka.* See விதானம்^{1}, 1, 2. (யாழ். அக.)

விதானம்^{1} vitāṉam, *n.* < *vi-tāna.* 1. Canopy; மேற்கட்டி. நீல விதானத்து நித்திலப்பூம் பந்தர்க்கீழ் (சிலப். 1, 49). 2. Collection, assemblage; தொகுதி. (யாழ். அக.) 3. Sacrifice, oblation; யாகம். (யாழ். அக.) 4. Dullness, stupidity; மந்தம். (யாழ். அக.) 5. Worthlessness, uselessness; பயனின்மை. (யாழ். அக.) 6. Leisure, rest; ஓய்வு. (யாழ். அக.) 7. Elaboration; expansion; விரிவு. (யாழ். அக.)

விதானம்² vitāṉam, n. <vi-dhāna. 1. See விதி¹, 1. 2. Prescribing, enjoining; விதிக்கை. 3 Arrangement; ஏற்பாடு. *விதானங்களை செய்துகொண்டு அவ்விதானங்களின்படியே தருமங்களை நடத்தப் புகுவார்களாயின்* (ஆறுமுகநா. 122). 4. Creating; கற்பித்துக் கொள்ளுகை. (யாழ். அக.) 5. Acting, performing, doing; செய்கை. (யாழ். அக.) 6 Orderliness; ஒழுங்கு. (சங். அக.) 7. Manner; மாதிரி. (யாழ் அக.) 8. Fate, destiny; ஊழ். *விதானம பண்ணினவன்* (குறள், 377, மணக்குட.). 9. Good fortune; பாக்கியம். (யாழ். அக.) 10. Wealth; செல்வம். (யாழ். அக.) 11. Means; உபாயம். *விதான கருமங்களைச் செய்வன்* (ஞானவா. நிருவா. 11). 12. Salutation; வணக்கம். (யாழ். அக.) 13. Grudge; malice; வன்மம். (யாழ். அக.) 14. (Pros.) A stanza in which two *guru* and two *laghu* occur alternately; இரண்டு லகுவும் இரண்டு குருவுமாகவேனும் இரண்டு குருவும் இரண்டு லகுவுமாகவேனும் முறையானே வருஞ் செய்யுள். (யாப். வி. 95, பக். 491.) 15. (Mus.) A melody-type; ஓர் பண். (யாழ். அக.) 16. Elephants' food; யானை யுணவு. (யாழ். அக.)

விதானி-த்தல் vitāṉi-, 11 v. tr. & intr. <விதானம்¹. To put up a canopy; to cover the roof of a building with ceiling cloth; to put up an ornamental covering to a marriage pavilion; மேற்கட்டி கட்டுதல். *பூந்துகள் விரிந்து வானின் விதானித்த தொத்ததே* (சீவக. 861).

விதானை vitāṉai, n. cf. Sinh. *vidāna*. Village officer; கிராமவுத்தியோகஸ்தன். (J.)

விதி¹ viti, n. <vidhi. 1. Injunction, ordinance, rule; சட்டம். *வேள்வியோ டெலாவிதிபு மோராதுளேன்* (சேதுபு. கவிச 3). *ஆகாவெனனும் விதியினமையால்* (வேதா. சூ. 165) *இபபுணர்ச்சிக்கு நன்னூலவிதி யாது?* 2. (Legal.) Decree; தீர்ப்பு. *விதிக்கடன்.* Nāñ. 3. Positive rule, dist. fr. *vilakku*; விதித்தன செய்க என்ற ஆணை. *வருந்தி மக முதலன செய்கென்றல விதி* (வேதா. சூ. 116). 4. Order, command; கட்டளை. 5. Duty; கடமை, நெறி. *விருந்தோடு நிறறல் விதி* (திணைமாலை. 112). 6. Method or mode of life; conduct; ஒழுக்க முறை. *வினையில் லடியார்கள் விதியால் வழிபட்டு* (தேவா. 667, 1). 7. Direction, recipe; அமைக்கு முறை. *விதியாற்று ளுக்கிய* (பரிபா. 7, 20). 8. Justice; நீதி. (பிங்.) *நின்பணியது விதியுமென்றனன்* (கம்பரா. மீட்சி. 77). 9. Fate, destiny; ஊழ். (சூடா.) *ஆயதனை நீக்கும் விதிதுணையா* (திருக்கோ. 7). 10. Brahmā; பிரமன். (திவா.) 11. Kāśyapa; காசிபன். *திதியின் சிறாரும் விதியின் மக்களும்* (பரிபா. 3, 6). 12. Viṣṇu; திருமால். (யாழ். அக.) 13. Time; காலம். 14. Result of good karma; புண்ணியப்பயன். *முன்னை நோற்ற விதிகொலோ* (திவ். திருவாய். 6, 5, 8). 15. Good fortune; பாக்கியம். *விதியில் சாக்கியர்கள்* (திவ். திருமாலை, 8). 16. Wealth; செல்வம். (W.) 17. Nature; disposition; இயல்பு. (திவா.) 18. Truth; உண்மை. (யாழ். அக.) 19. Intellect; அறிவு. (W.) 20. Physical act; செய்தொழில். (சூடா.) *விதியிலேன மதியொன்றில்லை* (திவ். திருமாலை, 17).

விதி²**-த்தல்** viti-, 11 v. tr. <விதி¹ [K. *vidisu*.] 1. To appoint, direct, enact, enjoin, command; செய்யுமாறு ஏவுதல். *மனுமுதலிய நூல்களில் விதித்தன செய்தலும* (குறள், உரைப் பாயிரம்). 2. To levy, as a fine; to decree; தண்டமுதலியன அமைத்தல். 3. To make; to create; உண்டாக்குதல். (திவா.) 4. To do, perform; செய்தல். *விண்ணிறைரு சோலையுளதா மென விதித்தான்* (கம்பரா. பொழிலிறுத். 20). 5. To verify, make certain; நிச்சயித்தல்.

விதி³ viti, n. <vidhā. Food of horses; குதிரை முதலியவற்றி னுணவு.

விதிக்கு vitikku, n. <vidik nom. sing. of *vidiś*. Corner region, intermediate point of the compass; கோணத்திசை. *திக்கு விதிக்குக்களிலே போதல* (பதிற்றுப. 79, 4, உரை).

விதிச்சூத்திரம் viti-c-cūttiram, n. <விதி¹ +. (Gram.) A grammatical rule of principle enunciated for the first time; இன்னதற்கு இது வாம் என்று முன்னில்லாததை மொழியுஞ் சூத்திரம். (யாப். வி. பாயி. பக். 11.)

விதித்தோன் vitittōṉ, n. <விதி-. (யாழ். அக.) 1. God; கடவுள். 2. Brahmā; பிரமன்.

விதிதம் vititam, n <vidita. That which is known, manifest or clear, வெளிப்படை.

விதிநட-த்தல் viti-naṭa-, v intr. <விதி¹ +. To execute, as decree, etc ; நியாயஸ்தலத் தீர்ப்பு முதலானவற்றை நிறைவேற்றுதல். Nāñ.

விதிப்பாள் vitippāḷ, n. prob. விதி-. Daughter; மகள். (யாழ் அக.)

விதிப்பிரசங்கம் viti-p-piracaṅkam, n. <விதி¹+. (Gram.) See விதிப்பிரயோகம். (யாழ். அக.)

விதிப்பிரயோகம் viti-p-pirayōkam, n. <id. +. (Gram.) Application of the principle of a sūtra; சூத்திரங்களை உரிய விடங்களில் உபயோகிக்கை. (யாழ். அக.)

விதிப்பு vitippu, n. <விதி-. 1. Act of directing or appointing; விதிக்கை. 2. Injunction laid down in a treatise; நூலில் விதித்துள்ள முறை. *விதிப்பிறைற் பிறந்த குணட விழுக்கனல்* (இரகு. சம்புக. 35).

விதிபாதம் vitipātam, n. < vyatīpāta. (Astron.) A division of time. See வியதீபாதம். நாட்குறை விதிபாதத்தும் (வேதாரணி. தோற்ற. 82).

விதிமாண்டுநெல் vitimāntu-nel, n. A kind of paddy; நெல்வகை. (A.)

விதிமுறை viti-murai, n. < விதி¹+. Prescribed rule; நியமம். (பிங.)

விதியர் vitiyar, n. < id. 1. Ministers of state; மந்திரிகள். (திவா.) 2. Generals of an army; தந்திரிகள். (திவா.) 3. Writers; accountants; கணக்கர். (W.)

விதியுளி viti-y-uli, < id. + உள-மை. n. 1. Sacrifice; யாகம். (சூடா.) 2. Marriage; விவாகம். (யாழ். அக.) 3. Messenger; தூதன். (யாழ். அக.)—adv. According to rule; முறைப்படி. விதியுளி யாணை வேந்த னமாந்தனன் (பெருங. வத்தவ. 6, 84).

விதியை vitiyai, n < துவிதியை. Second titi of the bright or dark fortnight. See துவிதியை. (யாழ். அக.)

விதியோகம் viti-yōkam, n. < vidhi+. Happening of events according to fate; விதிப்படி நேர்கை.

விதிர்¹-தல் vitir-, 4 v. intr. [K. bidir.] To shake, shiver; நடுங்குதல். விதிர்ந்தன வமரர் கைகள் (கம்பரா. நாகபாச. 93).

விதிர்²-த்தல் vitir-, 11 v. [T. Tu. vedaru, K. bidiru.] intr.—1. To tremble, quiver; நடுங்குதல். மைபுரை மடப்பிடி மடநல்லார விதிரப்புற (பரிபா. 10, 47). 2. To be afraid; அஞ்சுதல். (W.)—tr. 1. To scatter, throw about; சிதறுதல். நெய்யுடை யடிசின் மெய்பெற விதிர்த்தும் (புறநா. 188). 2. To sprinkle; தெறித்தல். விதிர்த்த புள்ளியன் (சீவக. 2010). 3. To shake; to brandish, as a sword; அசைத்தல். கையிற்றிருவாழியை விதிர்த்தான் (ஈடு, 2, 4, 9). 4. To shake out, throw off; உதறுதல். கலிமா . . . எறிதுளி விதிரப்ப (நெடுநல். 180). 5. To cut into pieces; to reduce to fragments; பலவாகப் போகடுதல். கொாகதினுவடி விதிர்த்த . . . காடி (பெரும்பாண. 309). 6. To pour, as ghee in a sacrifice; சொரிதல். நெய்விதிர்ப்ப நந்து நெருப்பழல் (நான்மணி. 62).

விதிர்க்குவிதிர்க்கெனல் vitirkku-vitirk-kenal, n. < விதிர்²- + விதிர்²- +. Expr. of trepidation; படபடத்தற் குறிப்பு. (யாழ். அக.)

விதிர்ப்பு¹ vitirppu, n. < id. [T. vidurpu.] 1. Trembling, shivering, shaking from fear; நடுக்கம். என்போற் பெருவிதிரப்புறுக (புறநா. 255). 2. Tremor, fear; அச்சம். (திவா.)

விதிர்ப்பு² vitirppu, n. < விதப்பு². Abundance; மிகுதி. (பிங.)

விதிர்விதிர்-த்தல் vitir-vitir-, 11 v. intr. Redupl. of விதிர்²-. 1. To throb, flutter, quiver with intensity of feeling; to be tremulous; நடுங்குதல். மெய்யெரி துயரின் மூழ்கி விதிர்விதிர்த்து (சீவக. 1540). 2. To be eager; to be agitated with to be ardour; ஆதுரப்படுதல். செங்கனகங்கணடான் விதிர விதிர்த்தான் சிவனடியாரக் கிடுவா னெண்ணி (திருவாலவா. 39, 5).

விதிரேகம் vitirēkam, n. < vyatirēka. 1. Difference; வேறுபாடு. 2. (Log.) Contrariety, opp to annuvayam; எதிர்மறை. அன்னுவய விதிரேகங்களால் அதனியல்லை யறியலாம். 3. (Rhet.) A figure of speech; வேற்றுமையணி. (வீரசோ. அல. 23.)

விதிவசம் viti-vacam, n. < vidhi+vaśa. Power of fate, destiny; ஊழ்வலி. விததகமும் விதிவசமும் வெவ்வேறே புறங்கிடபப (கம்பரா. கார் முக. 19).

விதிவத்து vitivattu, < vidhi-vat. n. That which is orderly or regular; முறையுடையது. (இலக். அக.)—adv. According to rule; முறைப்படி. விதிவதகுபசன்னத்துவமாம (வேதா. சூ. 18).

விதிவாக்கியம் viti-vākkiyam, n. < விதி¹ +. Positive command, injunction, text prescribing particular action or observance; இதனைச்செய்க என்று விதிக்கும் வாக்கியம். (சி. போ. பா. அவை. பக். 17.)

விதிவிலக்கு viti-vilakku, n. < id. +. 1. Injunction and prohibition; விதித்தலும் விலக்கலும். 2. (Gram.) Exception to the rule; that which is excluded by the rule; விதிக்கு விலக்கைக்கூறுஞ் சூத்திரம்.

விதிவினை viti-vinai, n. < id. +. (Gram.) 1. Verb making a positive statement; உடன்பாடு குறிக்கும் வினை. 2. Fate, destiny; ஊழ். Loc.

விது vitu, n. < vidhu. 1. Moon; சந்திரன். விதுநலம பெறுகா வெங்கும மெய்சிவப பேற (பாரத. சமபவ. 92). 2. Viṣṇu; விட்டுணு. (W.) 3. Brahmā; பிரமன். (யாழ். அக.) 4. Kubēra; குபேரன். (இலக். அக.) 5. Wind-God; வாயு. (இலக். அக.) 6. Camphor; கருப்பூரம். (யாழ். அக.) 7. Expiatory oblation; பாவநிவிர்த்திக்காகச் செய்யும் பலி. (யாழ். அக.)

விதுக்குவிதுக்கெனல் vitukkuvituk-kenal, n. Onom. expr. of palpitation of heart due to fear; அச்சத்தால் மார்பு படபட வென்று அடித்தற் குறிப்பு.

விதுக்குறை vitu-k-kuṟai, n. <விது+. Half-moon; அர்த்தசந்திரன். (இலக். அக.)

விதுகம் vitukam, n. <vi-dhū. Leaving, abandoning; விலகுகை. (சங். அக.)

விதுடன் vituṭaṉ, n. Masc. of விதுடி. Learned man; கற்றறிந்தவன். (யாழ். அக.)

விதுடி[1] vituṭi, n. <vidusī. Learned woman; கற்றறிந்தவள். (இலக். அக.)

விதுடி[2] vituṭi, n. <vaidusya. Learned person; அறிவாளி. (W.)

விதுதம் vitutam, n. <vi-dhuta. That which is abandoned or given up; தள்ளப்பட்டது. (சங். அக.)

விதுதமுகம் vituta-mukam, n. <id.+. (Nāṭya.) Nodding of the head, indicative of dissent or refusal, one of 14 *muka-v-apiṉayam*, q.v.; முகவபிநயம் பதினான்கனுள் வேண்டாமைக் குறிப்பாகத் தலையசைக்கும் அபிநயம். (சது.)

விதுப்பு vituppu, n. <விதும்பு-. 1. Trembling, tremor; நடுக்கம். *பிறைநுதல் பசப்பூரப் பெரு விதுப்புற்றாள்* (கலித். 99). 2. Haste; விரைவு. *ஆன்றவா விதுப்புறு விருப்பொடு விருந்தெதிர் கொளற்கே* (புறநா. 213). 3. Hurly-burly; பரபரப்பு. *விதுப்புறு நடுக்கமொடு விம்முவன ளாகி* (பெருங். உஞ்சைக். 36, 61). 4. Desire, longing; வேட்கை. *மைந்தா விதுப்புற நோக்கும* (கம்பரா. நாட்டுப். 11).

விதும்பு[1]-தல் vitumpu-, 5 v. intr. 1. cf. விதிர்[1]-. To tremble; நடுங்குதல். *மகளிர் வீழ்பூம் பொதுமபருள் விதும்பினாரே* (சீவக. 2718). 2. To hasten; விரைதல். *அவாவயின் விதுமபல்* (குறள், 127-ம் அதி.). 3. To desire, long for, hanker after; ஆசைப்படுதல். *பேதையர் விதும்பி நின்றார்* (சீவக. 2530).

விதும்பு[2] vitumpu, n. <விதும்பு-. Trembling, tremor; நடுக்கம். *எனை விதும்புற வாதுக்கி* (தணிகைப்பு. நாரதனருள். 8).

விதுரம் vituram, n. <vi-dhura. (சங். அக.) 1. Distress, trouble; மனக்கலக்கம். 2. Separation from one's beloved; காதலர் பிரிவு.

விதுரன்[1] vituraṉ, n. <vidura. 1. The younger step-brother of Dhṛtarāṣṭra and Pāṇḍu; திருதராட்டிரன் பாண்டு இவர்கட்குத் தம்பி. (பாரத.) 2. Learned man; அறிஞன். (யாழ். அக.) 3. Valiant man; திண்ணியன். (யாழ். அக.)

விதுரன்[2] vituraṉ, n. <vi-dhura. Widower; தாரம் இழந்தவன். (யாழ். அக.)

விதுலம் vitulam, n. <vi-tula. Being unequalled; ஒப்பின்மை. (சிவதரு பலவிசி. 11, உரை.)

விதுலன் vitulaṉ, n. <vi-tula. One who has no equal; ஒப்பில்லாதவன். *அமலன் றன்னை விரும்பியவிதுலர்க்கு* (சிவதரு. பலவிசி. 11).

விதுவிது-த்தல் vituvitu-, 11 v. intr. To rejoice; மகிழ்ச்சியுறுதல். *பிணியுலகம விது விதுபப* (காஞ்சிப்பு. திருநகரே. 145).

விதுவிதுப்பு vituvituppu, n. <விதுவிது-. 1. Longing, desire; ஆசை. 2. Throbbing pain; உடலின் துத்துநோவு. *விதுவிதுப பாற்ற லுற்றான்* (கமபரா. நாகபாச 188). 3. Trembling; நடுக்கம். (இலக். அக.)

விதுளநீர் vitulanīr, n. Windberry. See வாயுவிளங்கம், 1. (சங். அக.)

விதுன்னகம் vituṉṉakam, n. <vi-tunnaka. Vitriol; துந்நம். (யாழ். அக.)

விதுஷி vituṣi, n. <vidusī. See விதுடி[1]. (W.)

விதூடகக்கூத்து vitūṭaka-k-kūttu, n. <விதூடகன்+. (Naṭya.) A kind of burlesque or merry dance; நகைவிளைக்கும் ஒருவகைக் கூத்து. (சிலப். 3, 12, உரை.)

விதூடகன் vitūṭakaṉ, n. <vidūṣaka. Buffoon, wag, jester; நகைச்சுவை விளைப்போன். *மின்றவழ் வேலினாற்கு விதூடக னுழைய னானான்* (சூளா. சுயம. 10).

விதூடணம் vitūṭaṇam, n. <vi-dūṣaṇa. Calumny; பெருநிந்தை. (இலக். அக.)

விதூரசம் vitūracam, n. <vidūra-ja. Cat's eye; வைடூரியம். (இலக். அக.)

விதேககைவல்லியம் vitēka-kaivalliyam, n. <vidēha+. (Advaita.) Realisation of Brahman by an embodied soul and the annihilation of its *aññāṉam* and the simultaneous abandonment of its body; பிரமஞானந் தோன்றி அஞ்ஞானமும் அதன் காரியமாகிய உடம்பு முதலாயினவும் உடன் நசிக்கை. *பரமமாஞானந் தோன்றுதலுமே . . . அஞ்ஞானத்துட னதன்காரியமாம் புரமுதலாயின வினைத்து மகன்றிடுதல் . . . விதேககைவல்லியமாம்* (வேதா. சூ. 160).

விதேகம் vitēkam, n. <vi-dēha. (யாழ். அக.) 1. Bodiless or disembodied condition; உடலின்மை. 2. Release from the body; தேக விமோசனம். 3. A country in North India, probably modern Bihar; வட இந்தியாவிலுள்ளதும் பீஹார் என வழங்குவதுமான தேசம்.

விதேகமுத்தி vitēka-mutti, *n.* <id.+. See விதேககைவல்லியம். (வேதா. சூ. 182, உரை.)

விதேகை vitēkai, *n.*<*videhā*. 1. Mithilā, capital city of Vidēha; மிதிலை. (பிங்.) 2. (Śaiva.) Meditation by a liberated soul on its own experience of Bliss; முத்தியடைந்த காலத்தில் தன் ஆனந்தவனுபூதியைத் தியானித்திருக்கை. (சி. சி 4, 35, மறைஞா.)

விதேசம் vitēcam, *n.* <*vi-dēśa*. 1. Distant country; தூரதேசம். (யாழ். அக.) 2. Foreign country; அந்நிய தேசம். (இலக். அக.)

விதேயம் vitēyam, *n.* <*vidhēya*. 1. (Log.) Major term; சாத்தியம். (சங். அக.) 2. That which is enjoined or directed; விதிக்கப் பட்டது. *Loc.*

விதேயன் vitēyaṉ, *n.* <*vidhēya*. Humble servant; one who is docile, compliant or submissive; சொன்னபடி கேட்டு நடப்பவன். (யாழ். அக.)

விதை[1] vitai, *n.* [T. *veda*, K. Tu. *bede*, M. *vida*.] 1. Seed; மரஞ்செடிகொடிகளின் பழங்களி லுள்ளதாய் அம்மரஞ்செடிகொடிகள் முளைப்பதற்குக் காரணமாயிருக்கும் வித்து. விதைத்தவிதை (மதுரைக். 11, உரை). 2. Testicle; பீசம். (நாமதீப. 579.) 3. (Phil.) The subtle, primary element; தன் மாத்திரை. பரிசவிதை யிரதத்தி லெழுவதாய காற் றனைவை (ஞானவா. தாசூ. 34).

விதை[2]-த்தல் vitai-, *11 v. tr.* <விதை[1]. 1. To sow seed; விதை தெளித்தல். 2. To publish, make public; to spread abroad; பரப்புதல். *Loc.* 3. To deliver, throw, discharge; பிரயோகித்தல். விதைக்கு மப்பகழிவிற் பொருநன (தக்கயாகப. 726).

விதை[3] vitai, *n.* <*vidā*. Knowledge, wisdom; அறிவு. (இலக். அக.)

விதை[4] vitai, *n.* prob. *pṛthu*. Largeness; greatness; பெருமை. (சது.)

விதைக்காய்ச்சல் vitai-k-kāyccal, *n.* <விதை[1]+. Drying of seed-grain; விதைப்பக் குவம் அடையும்படி தானியத்தை உலர்த்துகை.

விதைக்கொட்டை vitai-k-koṭṭai, *n.* <id. +. Testicle; பீசம்.

விதைக்கொடி vitai-k-koṭi, *n.* <id.+. Spermatic cord; பீசப்பையிலிருக்கும் நரம்புவகை. (M. L.)

விதைக்கோட்டை vitai-k-kōṭṭai, *n.* <id. +கோட்டை[1]. 1. Superficial measure = 1·62 acres, as requiring a *kōṭṭai* of seeds; ஒரு கோட்டை விதைப்பாடுள்ள நிலவளவு. (M. M. 968.) 2. Seed-grain of paddy bundled in straw; வைக்கோற் புரியிற் கட்டிய விதைநெல்.

விதைகட்டு-தல் vitai-kaṭṭu-, *v. intr.* <id.+. To store seed-grain by bundling it up in straw; விதைக்கென்று தானியம் தனியே கட்டிவைத்தல்.

விதைத்துப்பாழ் vitaittu-p-pāḻ, *n.* <விதை-+. Total failure of crop due either to the seeds not sprouting properly or the seedlings not maturing on account of scanty supply of water; தண்ணீர்த்தட்டால் விதை செவ்வனே முளைக்காமலேனும் கதிர் பிடிக்காமலேனும் கெட்டுப் பயிரின்றிப்போகை. (S. I. I. vii, 279.)

விதைநெல் vitai-nel, *n.* <விதை[1]+. Seed-grain of paddy; விதைப்பதற்காக வைக்கப் பட்ட நென்மணி.

விதைநெல்லெறி-தல் vitainel-l-eri-, *v. intr.* <விதைநெல்+. To sow seeds of paddy; நெல் விதையைக் கழனிகளில் தூவுதல். (W.)

விதைப்பாடு vitai-p-pāṭu, *n.* <விதை[1]+. 1. Quantity of seed required to sow a plot of land; குறிப்பிட்ட அளவுள்ள நிலத்தில் விதைத்தற்கு வேண் டிய நென்மணியளவு. (M. M.) 2. Standard area for sowing a specified quantity of seed, as *kalam*, etc.; கலம் சோட்டை முதலிய அளவு கொண்ட விதைகளை விதைத்தற்குரிய நிலம். 3. Shortage allowed for, in paddy seeds; விதை நெல்லி லுண்டாகும் குறைவு. *Loc.*

விதைப்பு vitaippu, *n.* <விதை-. Sowing; வித்திடுகை. விதைப்புக்காலம்.

விதைப்புக்காலம் vitaippu-k-kālam, *n.* <விதைப்பு+. Sowing season; seed-time; விதை விசிறும் பருவம்.

விதைப்புனம் vitai-p-puṉam, *n.* <இதைப் புனம். Plot of land newly cultivated. See இதைப்புனம். (யாழ். அக.)

விதைப்பை vitai-p-pai, *n.* <விதை[1]+பை[4]. Scrotum; பீசப்பை. *Loc.*

விதைமணி vitai-maṇi, *n.* <id.+. Seed-grain; விதைப்பதற்குரிய தானியம்.

விதையடி-த்தல் vitai-y-aṭi-, *v. tr.* <id. +. To castrate; to emasculate; மாடு முதலிய வற்றின் பீசப்பையிலுள்ள விதையை நசுக்கி இல்லா மற் செய்தல்.

விதையம் vitaiyam, *n.* <*Vidēha*. See விதேகம், 3. வெள்ளநீர்ப் படப்பை விதையம் வந் தடைந்தே (சீவக. 2109).

விதையெடு-த்தல் vitai-y-eṭu-, v. tr. <விதை¹+. See விதையடி-.

விதைவீக்கம் vitai-vīkkam, n. <id.+. Swelling of the testicle, orchitis; பீசம்வீங்குகை. (M. L.)

விந்தம்¹ vintam, n. <vindhya. 1. See விந்தியம். விந்த வனமெனா வேவவும் (தக்கயாகப். 62). 2. Mountain; மலை. (நாமதீப. 513.)

விந்தம்² vintam, n. <kuruvinda. A kind of ruby. See குருவிந்தம், 1. பதுமமு நீலமும விந்தமும் படிதமும் (சிலப. 14, 186).

விந்தம்³ vintam, n. <aravinda Lotus; தாமரை. விந்தமாபபிணைடி முலலை . . நீலமகோல வற்கு (நாமதீப. 59).

விந்தம்⁴ vintam, n. prob. bṛnda. 1. The number 64,00,00,000; அறுபத்துநான்கு கோடி கொண்ட ஒரு பேரெண். (பிங்.) 2. Jungle; காடு. (பிங்.)

விந்தம்⁵ vintam, n. 1. A mineral poison; குதிரைப்பற்பாஷாணம். (யாழ். அக.) 2. Purified camphor. See பச்சைக்கற்பூரம். (அரு. அக.)

விந்தம்⁶ vintam, n. prob. bṛndāraka. The great; மேலோர். (அரு. நி.)

விந்தம்⁷ vintam, n. <vindhyā. Roselle. See செம்புளிச்சை, 2. (பிங்.)

விந்தமடட்டோன் vintam-aṭṭōṉ, n. <விந்தம்¹+அடு²-. Agastya, as one who subdued the Vindhyas; அகத்தியன். (நாமதீப. 121.)

விந்தரம் vintaram, n. A mineral poison. See கற்கடகபாஷாணம். (யாழ். அக.)

விந்தன் vintaṉ, n. prob. கோவிந்தன். Shepherd; இடையன். (நாமதீப. 158.)

விந்தாக்கினி vintākkiṉi, n. <விந்து+அக்கினி. See விந்துத்தீ. (யாழ். அக.)

விந்தாடவி vintāṭavi, n. <vindhyāṭavī. The forest region adjoining the Vindhyas; விந்தமலைக்காடு. (தக்கயாகப். 62, உரை.)

விந்தாரற்கல் vintāraṟ-kal, n. <விந்தம்²+ஆர்¹-+. A kind of red stone, being a variety of kuruvintam; செந்நிறமுள்ள ஒருவகைக் குருவிந்தக் கல். (யாழ். அக.)

விந்தியகிரி vintiya-kiri, n. <Vindhya-giri. See விந்தியம்.

விந்தியம் vintiyam, n. <Vindhya. The range of hills separating the Hindusthan from the Deccan, one of aṣṭa-kula-parvatam, q.v.; அஷ்டகுலபர்வதத்துள் இந்துஸ்தானத்திற்கும் தக்கண நாட்டுக்கும் இடையிலுள்ள நீண்ட மலைத்தொடர். (பிங்.)

விந்தியவாசனி vintiyavācaṉi, n. <விந்தியம்+வாசி⁴-. Arabian costum. See கோஷ்டம்¹, 2. (மலை.)

விந்தியவாசி¹ vintiyavāci, n. See விந்திய வாசினி. (யாழ். அக.)

விந்தியவாசி² vintiyavāci, n. See விந்திய வாசனி. (யாழ். அக.)

விந்தியவாசினி vintiyavāciṉi, n. <vindhya-vāsinī. Durgā; துர்க்கை. (யாழ். அக.)

விந்து vintu, n. <vindu. 1. Dot, point; புள்ளி. (உரி. நி.) 2. Drop, globule; துளி. 3. Drop of water, as a liquid measure; நீர்த்துளி யளவு. (இலக். அக.) 4. Semen, sperm; சுக்கி லம். (நாமதீப. 601.) 5. Mercury; பாதரசம். (நாமதீப. 395.) 6. A flaw in diamond; வயிரக்குற்றங் களுள் ஒன்று. (சிலப. 14, 180, உரை.) 7. Mark; குறி. (யாழ். அக.) 8. Tilka; நெற்றிப்பொட்டு. (யாழ். அக.) 9. Sharp edge of grains of paddy; நென் மூக்கு. பலாதன் வாலிய விந்துவு மருவாதோரே (ஞானா. 1, 3) 10. The middle portion of the forehead between the eye-brows; புருவமத்தி. (யாழ். அக.) 11. Circle; வட்டம். (நாமதீப. 766.) 12. (Śaiva.) Sphere of knowledge presided over by Śiva's ñāṉa-śakti. See சிவதத்துவம். அலைரைம்பூத மூாதா விந்துவி னோதா வியைந்த (ஞானா. 56, 19). 13. (Śaiva.) Pure Māya; சுத்தமாயை. விந்துவின் மாயையாகி (சி. சி. 1, 19). 14. (Śaiva.) A mystic centre in the body, one of cōḷaca-kalai, q.v.; சோடசகலையுள் ஒன்று. விடகலைமேல விநது (பிரசாதமாலை, 1).

விந்துசம் vintucam, n. A medicinal plant. See தாளி³, 3. (சங். அக.)

விந்துசலை vintucalai, n. <vindu+cala. See விந்துஸ்கலிதம். Loc.

விந்துஞானம் vintu-ñāṉam, n. <விந்து+. (Śaiva.) Differentiated knowledge resulting from the four kinds of vākku which arise from cutta-māyai; சுத்தமாயாகாரியமான நால்வகை வாக்குக்களா லுண்டாம் சவிகற்பஞானம். மூவகை யணுக்களுக்கு விந்துஞான மேவின நிலையாகில் (சி. சி. 1, 26).

விந்துடைவு vintuṭaivu, n. <id.+உடை¹-. See விந்துஸ்கலிதம். (M. L.)

விந்துத்தீ vintu-t-tī, n. <id.+தீ⁴. Sexual heat. See காமத்தீ. (குடா.)

விந்துதத்துவம் vintu-tattuvam, n. <id.+. (Śaiva.) A category. See சத்திதத்து வம். (சி. போ. பா. 2, 2, பக். 139. புதுப்.)

விந்துநஷ்டம் vintu-naṣṭam, *n.* <id.+. See விந்துஸ்கலிதம். (M. L.)

விந்துநாதம் vintu-nātam, *n.* <id.+ *nāda*. Semen; வீரியம். (*நாமதீப.* 601.)

விந்துநீர் vintu-nīr, *n.* <id.+*நீர்*[1]. See விந்துநாதம். *Loc.*

விந்துவழி vintu-vaḻi, *adv.* <id.+. By birth; பிறவிமுறையால். (W.)

விந்துவனல் vintu-v-aṉal, *n.* <id.+ *அனல்*. See விந்துத்தீ (*திவா.*)

விந்துவியூகம் vintu-viyūkam, *n.* <id.+. A category of things, one of *nava-viyūkam*, q.v.; நவவியூகத்து ளொன்று. (*சௌந்த.* 1, *உரை.*)

விந்துஸ்கலிதம் vintu-skalitam, *n.* <id. +. Spermatorrhoea; இந்திரிய நெகிழ்ச்சி. (M. L.)

விந்தூகம் vintūkam, *n.* Vermilion; சாதிலிங்கம். (*சங். அக.*)

விந்தை[1] vintai, *n.* <*vidyā*. 1. Learning, scholarship; கல்வி. 2. The art of magic; சாலவித்தை. 3. Durgā; துர்க்கை. (*திவா.*) 4. Goddess of Valour; வீரலட்சுமி. *விந்தை நெடுமெலை நோக்க* (*இரகு. திக்குவி.* 147) 5. Pārvatī; பார்வதி. (*நாமதீப.* 22.) 6. Lakṣmī; இலக்குமி. *விந்தை கேள்வனும் விரிஞ்சனும* (*உபதேசகா. சிவவிரத.* 300). 7. Beauty; அழகு. (*நாமதீப.* 791.) 8. Wonder, astonishment; ஆச்சரியம். (*அரு. நி.*) 9. Humour; வேடிக்கை. *அவன் விந்தைவிந்தையாய்ப் பேசுகிறான்.*

விந்தை[2] vintai, *n.* <*Vindhya*. See விந்தியம். *விந்தையெனும விண்டோய் நாகம்* (*கம்பரா. அகத்.* 39).

விந்தை[3] vintai, *n.* Husband's brother's wife; ஓரகத்தி. (*யாழ். அக.*)

விந்தைக்காரன் vintai-k-kāraṉ, *n.* <*விந்தை*[1]+*காரன்*[1]. Artist; சிற்பி. (W.)

விந்தைமகள் vintai-makaḷ, *n.* <id.+. Lakṣmī; இலக்குமி. (*நாமதீப.* 53.)

விந்தையடி-த்தல் vintai-y-aṭi-, *v. intr.* <id.+. To work wonders; அருஞ்செயல் செய்தல். (W.)

விந்தையம் vintaiyam, *n.* False peacock's foot tree. See மயிலடிக்குருந்து. (*மலை.*)

விந்நியாசம் vinniyācam, *n.* <*vi-nyāsa*. 1. Stringing, as of flowers; பூ முதலியன தொடுக்கை. (இலக். *அக.*) 2. Establishing; தாபிக்கை. (இலக். *அக.*) 3. Cleverness of speech; சாமர்த்தியப்பேச்சு. *Loc.* 4. Elaboration, as of a tune; விஸ்தரிக்கை. *Loc.* 5. Humour, ridicule; வேடிக்கை. *Loc.*

விநதி vinati, *n.* <*vi-nati*. Obeisance; வணக்கம். (*யாழ். அக.*)

விநயசம்பத்து vinaya-campattu, *n.* <*vinaya*+. Virtue of humility, as a valuable possession; பணிவு.

விநயசம்பன்னதை vinaya-campaṉṉa-tai, *n.* <id.+*sampannatā*. (Jaina.) Eagerness in showing courtesy and reverence to preceptors, etc.; குருக்கள் முதலாயினோரை உபசரிப்பதில் ஆதுரமுடைமை. (*சீவக.* 3133, *கீழ்க்குறிப்பு.*)

விநயபிடகம் vinaya-piṭakam, *n.* <*vinaya* +*piṭaka*. (Buddh.) A collection of maxims on discipline. See வினயபிடகம்.

விநயம் vinayam, *n.* <*vi-naya*. 1. Obeisance; reverence; வணக்கம். 2. Good breeding, propriety of conduct, decorum; மரியாதை. (*யாழ். அக.*) 3. Pleasant speech; நயமொழி. *விநயம புகன்ற . . . வஞ்சகன்* (*ஞானா.*). 4. Humility, modesty; பணிவு. 5. Conventional expression of humility, by way of preface in a literary work or in addressing an assembly; அவையடக்கம். *அவையடக்க மென்னும விநயமும* (*பி. வி.* 50). 6. A kind of song. See தேவபாணி. (*சிலப்.* 8, 25-26, *உரை.*) 7. Order, command; கட்டளை. (*யாழ். அக.*) 8. Means; உபாயம். *விநயம் வேறிலான்* (*கந்தபு. குமாரபுரி.* 36). 9. Good conduct; நன்னடை. (*யாழ். அக.*) 10. Charity; தருமம். (*யாழ். அக.*)

விநாசகம் vinācakam, *n.* <*vi-nāśa-ka*. See விநாசம், 1. (*யாழ். அக.*)

விநாசகாலம் vināca-kālam, *n.* <*vināśa-kāla*. Period of imminent loss or destruction; அழிதற்காலம்.

விநாசம் vinācam, *n.* <*vi-nāśa*. 1. Utter loss, annihilation, ruin, destruction; அழிவு. *வாழ்வும விநாச முற* (*திருப்பு.* 186). 2. Killing, murder; கொலை. (*யாழ். அக.*)

விநாசன் vinācaṉ, *n.* <விநாசம். Murderer; கொலைஞன். (*யாழ். அக.*)

விநாசனம் vinācaṉam, *n.* <*vi-nāśana*. 1. See விநாசம், 1. (இலக். *அக.*) 2. See விநாசம், 2. (*யாழ். அக.*)

விநாடி vināṭi, *n.* <*vi-nāḍi*. See விநாடிகை.

விநாடிகை vināṭikai, *n.* <*vi-nāḍikā*. Minute portion of time=1/60th *nāṭi*=24 seconds; ஒரு காலநுட்பம். (*யாழ். அக.*)

விநாயகசதுர்த்தி vināyaka-caturtti, *n.* <*Vināyaka*+. The fourth *titi* of the bright half of the lunar month of Cirāvaṇam, as sacred to Gaṇēśa; விநாயகர்க்குத் திருவிழாச் செய்யுஞ் சிராவண மாதத்துச் சுக்கிலபட்சத்துச் சதுர்த்தி. *விநாயக சதுர்த்தியாந் தினத்தில்* (உபதேசகா. சிவவிரத. 338).

விநாயகசவுத்தி vināyaka-cavutti, *n.* <id. + T. *cauti*. See விநாயகசதுர்த்தி. *Loc.*

விநாயகசஷ்டி vināyaka-caṣṭi, *n.* <id. +. The sixth *titi* of the bright half of the lunar month of Mārkkaciram, when the special worship of Gaṇēśa terminates; விநாயக பூஜை பூர்த்தியாகுந் திதியான மார்க்கசிர மாதத்துச் சுக்கில பட்சத்துச் சஷ்டி. (யாழ். அக.)

விநாயகநவராத்திரி vināyaka-nava-rāttiri, *n.* <id. +. Worship of Gaṇēśa for nine consecutive days from the *vināyaka-caturtti*; விநாயகசதுர்த்தியிலிருந்து தொடர்ச்சியாக ஒன்பது நாள் விநாயகக்கடவுளைக் கொண்டாடும் திருவிழா. (J.)

விநாயகபுராணம் vināyaka-purāṇam, *n.* <id. +. A Purāṇa on Gaṇēśa, by Kacciyappa-munivar; விநாயகக்கடவுள்மீது கச்சியப்பமுனிவரியற்றிய ஒரு புராணம்.

விநாயகன் vināyakaṉ, *n.* <*Vināyaka*. 1. Gaṇēśa, as the remover of obstacles; கணபதி. (பிங்.) 2. Arhat; அருகன். (பிங்.) 3. The Buddha; புத்தன். (யாழ். அக.) 4. Garuda; கருடன். (இலக். அக.) 5. Spiritual preceptor; குரு. (யாழ். அக.)

விநாழி vināḻi, *n.* <*vi-nāḍi*. See விநாடிகை.

விநாழிகை vināḻikai, *n.* See விநாடிகை. (இலக். அக.)

விநிகதம் vinikatam, *n.* <*vi-ni-hata*. Ill omen, portent; உற்பாதம். (யாழ். அக.)

விநிமயம் vinimayam, *n.* <*vi-nimaya*. 1. Exchange; பண்டமாற்று. (இலக். அக.) 2. Pledge, pawn; அடகு. (யாழ். அக.)

விநியோகம் viniyōkam, *n.* <*vi-niyōga*. 1. Employment, use; உபயோகம். (தக்கயாகப். 36, உரை.) 2. Distribution; பிரித்து வழங்குகை. 3. Distribution of food-offerings in a temple; கடவுளின் பிரசாதத்தைப் பலர்க்கும் வழங்குகை. 4. Expenditure; செலவு. *Loc.*

விநீதன் vinītaṉ, *n.* <*vi-nīta*. (W.) 1. Humble, modest person; விநயமுள்ளவன். 2. One who has been chastised or punished; தண்டிக்கப்பட்டவன்.

விநோதம் vinōtam, *n.* <*vinōda*. 1. Pastime, play, sport; விளையாட்டு. 2. Pleasure, joy; மனமகிழ்ச்சி. (யாழ். அக.) 3. Wonder, surprise; வியப்பு. (இலக். அக.) 4. Beauty; handsomeness; அழகு. (W.)

விநோதரசமஞ்சரி vinōta-raca-mañcari, *n.* <id. + *rasa*+. The collection of anecdotes, by Vīrācāmi-c-ceṭṭiyar, 19th C.; 19-ஆம் நூற்றாண்டில் வீராசாமிச்செட்டியார் இயற்றிய வசன நூல்.

விநோதன் vinōtaṉ, *n.* <விநோதம். One who diverts himself, as with a hobby; பொழுதுபோக்குபவன். *அருங்கலை விநோதன்* (நன். சிறப்புப்பாயி.).

விநோதி vinōti, *n.* <id. See விநோதன். (W.)

விப்பிரகாரம் vippirakāram, *n.* <*vi-pra-kāra*. (யாழ். அக.) 1. Opposition; எதிரிடை. 2. Evil; தீங்கு. 3. Insult, abuse; நிந்தை. 4. Harm, injury; அபகாரம். (இலக். அக.)

விப்பிரகிருதி vippirakiruti, *n.* <*vi-prakṛti*. (யாழ். அக.) 1. Insult, abuse; நிந்தை. 2. Retort; எதிர்க்கூற்று.

விப்பிரகீர்ணம் vippirakīrṇam, *n.* <*vi-pra-kīrṇa*. (Nāṭya.) One of thirty kinds of *nirutta-k-kai*, q.v.; நிருத்தக்கை முப்பதனுள் ஒன்று. (சிலப். 3, 12, பக். 81, அடிக்குறிப்பு.)

விப்பிரதிபத்தி vippiratipatti, *n.* <*vi-prati-patti*. Divergence; difference; incompatibility; முரண்பாடு. *கௌரவமின்மை அப்பிரதிபத்தி விப்பிரதிபத்தி அன்னியதாபிரதிபத்தி காரணமைக்கும் எனக* (பி. வி. 21, உரை). 2. Perplexity, mental confusion; மனக்குழப்பம்.

விப்பிரநாராயணன் vippira-nārāyaṇaṉ, *n.* <*vipra*+. A Vaiṣṇava Saint. See தொண்டரடிப்பொடி. (சங். அக.)

விப்பிரப்பிரியம் vippira-p-piriyam, *n.* <*vipra-priya*. Palas tree. See புரசு[3]. (சங். அக.)

விப்பிரமம் vippiramam, *n.* <*vi-bhrama*. 1. Whirling round; சுழற்சி. *Loc.* 2. Giddiness; மயக்கம். 3. Confusion; flurry; perturbation; மனக்குழப்பம். (இலக். அக.) 4. Mistake, blunder; குற்றம். (யாழ். அக.) 5. Beauty; அழகு. (யாழ். அக.) 6. Amorous gesture or action; dalliance of lovers; சிருங்கார லீலை. (W.) 7. Love quarrel; sulks; காமப்பிணக்கு. (W.)

விப்பிரமை vippiramai, *n.* <*vi-bhramā*. See விப்பிரமம், 6. *விப்பிரமை யென்றொரு மென்கொடி* (பிரபோத. 15, 1).

விப்பிரயோகம் vippira-yōkam, *n.* <*vi-prayōga.* 1. Separation of lovers; காதலரின் பிரிவு. 2 Sighing and lamentation, one of *pañca-pāṇā-vastai*, q v.; பஞ்சபாணாவஸ்தைபுள் ஒன்றாகிய வெய்துயிர்த் திரங்குதை. (பிங.)

விப்பிரலம்பம் vippiralampam, *n.* <*vipra-lambha.* 1. Separation of lovers; காதலர் பிரிவு. 2. Deception, deceit; வஞ்சகம். *ஆசாரியா வாக்கியங்களை விபபிரலமப வாக்கியங்களாக்கி* (சிவசம. 68). 3. Quarrel; சண்டை. (யாழ். அக.) 4. cf. *vilamba.* Delay; தாமசம். *உபயவாதிகளும் ஒபபுக் கொணட பிறகு ராஜிவிஷயத்தில் விபபிரலம்ப மென்ன?*

விப்பிரலாபம் vippiralāpam, *n.* <*vi-pra-lāpa.* (யாழ். அக.) 1. Idle, useless talk; பயனற்ற பேச்சு. 2. Discussion, debate; dispute; வாக்குவாதம்.

விப்பிரவாசம் vippiravācam, *n.* <*vi-pra-vāsa.* Residence in a foreign country; பரதேசவாசம். (யாழ். அக.)

விப்பிரன் vippiran̠, *n.* <*vipra.* Brahman; பிராமணன். *திருவளர விபபிரசிகாமணி* (பதிறு. ஆளுடை. திருக்கலம. 6).

விப்பிராந்தி vippirānti, *n.* <*vi-bhrānti.* (யாழ். அக.) 1. Whirling; சுழலுகை. 2. Perplexity; confusion; கலக்கம்.

விப்பிரியம் vippiriyam, *n.* <*vi-priya.* That which is not agreeable or desirable; விரும்பத்தகாதது. (இலக். அக.)

விப்பிலவம் vippilavam, *n.* <*vi-plava.* (யாழ். அக.) 1. Distress; உபத்திரவம். 2. Affray, scuffle; கலகம். 3. Unjust fight; அநியாயப் போர். 4. Evil, calamity, disaster; பொல்லாங்கு.

விப்புருதி vippuruti, *n.* <*vidradhi.* Abscess, boil; புண். *களமாலை விப்புருதி வரளருலே* (திருப்பு. 627).

விப்புருதிக்கட்டி vippuruti-k-kaṭṭi, *n.* <விப்புருதி+. Moving abscess, a disease of children; குழந்தைகட்கு வரும் ஒருவகைப் புண் கட்டி.

விப்புருதிநாயகம் vippuruti-nāyakam, *n.* <id.+. Indian winter cherry. See அமுக்கிரா. (மலை.)

விப்ரன் vipran̠, *n.* See விப்பிரன். *கிரிசால விப்ர சமூக வேதன* (திருப்பு. 1126).

விபக்கம் vipakkam, *n.* <*vi-pakṣa.* 1. opposite side or party; எதிர்க்கட்சி. (இலக். அக.) 2. Opposite view; எதிரிடையான கொள்கை. 3. (Log.) Instance in which the major term is not found, as lake, where fire, the major term, is not found; அநுமானவுறுப்புள் துணிபொருளில்லா விடம். *சபக்கததுணடாதலும விபக்கத்தின்றியே விடுதலும்* (மணி. 29, 123-4).

விபக்கன் vipakkan̠, *n.* <*vi-pakṣa.* Enemy; பகைவன். (சங். அக.)

விபக்தகுடும்பம் vipakta-kuṭumpam, *n.* <*vi-bhakta*+. Divided family, among the Hindus, opp. to *avipakta-kuṭumpam;* பொதுச்சொத்து பாகிக்கப்பட்ட குடும்பம்

விபக்தம் vipaktam, *n.* <*vi-bhakta.* 1. See விபாகம், 2. 2. Divided state of a Hindu family; பாகிக்கப்பட்ட குடும்பநிலை.

விபகரி-த்தல் vipakari-, 11 *v. intr.* <*vyavahṛ.* To discuss; வழக்குச்சொல்லுதல். (யாழ். அக.)

விபகலிதம் vipa-kalitam, *n.* <*vyava-kalita.* (Arith.) Subtraction, one of *aṭṭa-kaṇitam*, q.v.; அட்டகணிதத்து ளொன்றாகிய கழித்தல். (திவா.)

விபகாரம் vipakāram, *n.* See விவகாரம். (சங். அக.)

விபச்சித்து vipaccittu, *n.* <*vi-paścit.* 1. Learned man; வித்துவான். (இலக். அக.) 2. A Buddha; புத்தருள் ஒருவர். (மணி. 30, 14, குறிப்பு.)

விபசாயம் vipacāyam, *n.* <*vyavasāya.* Agriculture; விவசாயத்தொழில். (நாமதீப. 741.)

விபசாரக்கள்ளன் vipacāra-k-kaḷḷan̠, *n.* <விபசாரம்+. See விபசாரன். (W.)

விபசாரம் vipacāram, *n.* <*vyabhicāra.* Adultery; சோரம்போகை.

விபசாரன் vipacāran̠, *n.* <விபசாரம். Adulterer; சோரம்போவான். (W.)

விபசாரி vipacāri, *n.* Fem. of விபசாரன். Adulteress; சோரம்போவாள். *இடபத்தின் மாறுது விபசாரியாம்* (அறப. சத. 70).

விபஞ்சி vipañci, *n.* <*vipañcī.* 1. See விபஞ்சிகை. *பாலை விபஞ்சி பயிலுமொழி* (பெரியபு. சேரமான். 2). 2. (Mus.) A secondary melody-type of the *kuriñci* class; குறிஞ்சியாழ்த்திறத் தொன்று. (பிங.)

விபஞ்சிகம் vipañcikam, *n.* See விபஞ்சிகை. (யாழ். அக.)

விபஞ்சிகை vipañcikai, *n.* <*vipañcikā.* A kind of lute; வீணைவகை. (பாரத. ஒழிபி. 15.)

விபட்சம் vipaṭcam, n. <vi-pakṣa. See விபக்கம். (சி. சி. அளவை, 9.)

விபட்சன் vipaṭcaṉ, n. <vi-pakṣa. (யாழ். அக.) 1. Opponent, as in a debate; வாதத்தில் எதிரியாயுள்ளவன். 2. Enemy; சத்துரு.

விபண்ணகம் vipaṇṇakam, n. prob. tri-parṇaka. Palas tree. See புரசு³. (மலை.)

விபணம் vipaṇam, n. <vi-paṇa. Price, cost; விலை. (யாழ். அக.)

விபணி vipaṇi, n. <vipaṇi. Shop; market, bazaar; கடை. (யாழ். அக.)

விபத்தம் vipattam, n. Strychnine tree. See எட்டி¹. (சங். அக.)

விபத்தன் vipattaṉ, n. <vi-bhakta. One who is divided from one's family; குடும்பத்தி னின்று பிரிந்தவன்.

விபத்தி¹ vipatti, n. <vi-bhakti. 1. Change; வேறுபாடு. விபத்தியில ஞானபடலத்து (திருப்பு. 146). 2. (Gram.) Case; வேற்றுமை. எழுவாய் விபத்தி திரிபில் பெயர் (பி. வி. 8). 3. Suffix of declension; வேற்றுமையுருபு. விபத்தி வேற்றுமை யுருபென விளம்புவர் (பி. வி. 8, உரை).

விபத்தி² vipatti, n. <vi-patti. 1. Misfortune; துர்ப்பாக்கியம். (யாழ். அக.) 2. Poverty; தரித்திரம். (யாழ். அக.) 3. Agony; வேதனை. (யாழ். அக.) 4. Danger; ஆபத்து. (இலக். அக.) 5. Death; மரணம். (யாழ். அக.) 6. Destruction; அழிவு. (இலக். அக.)

விபத்து vipattu, n. <vi-pad. 1. See விபத்தி², 1, 3, 5. (யாழ். அக.) 2. See விபத்தி², 2. Loc. 3. See விபத்தி², 4. சிலபகுழிதனில விழும விபதை நீக்கி (திருப்பு. 882). 4. See விபத்தி², 6. (இலக். அக.)

விபத்துக்காலம் vipattu-k-kālam, n. <விபத்து+. 1. See விபரீதகாலம். 2. Time of scarcity; பஞ்சகாலம். (W.)

விபரம் viparam, n. <vi-vara. See விவரம். Loc.

விபரியயம் vipariyayam, n. <vi-paryaya. 1. Mistaking one thing for another; erroneous identification; திரிபுணர்வு. (சங். அக.) 2. (Gram.) Transposition of words, in a compound; தொடர்மொழியுள் பதங்கள் முன்பின்னாக வருவது. (பி. வி. 27.)

விபரியாசம் vipariyācam, n. <vi-paryāsa. (யாழ். அக.) 1. Opposition; contrariety; எதிரிடை. 2. Change; வேறுபாடு.

விபரீதகாலம் viparīta-kālam, n. <vi-parīta+. Adverse times; கேடு விளைக்குங் காலம்.

விபரீதசுரம் viparīta-curam, n. <id.+ jvara. Fever which becomes malignant on account of non-observance of diet regulation; அபத்தியத்தாற் கடுமையாகுஞ் சுரநோய். (சீவரட். 34.)

விபரீதஞானம் viparīta-ñāṉam, n. <id. +. Perverted, erroneous knowledge; திரிபுணர்ச்சி.

விபரீதபுத்தி viparīta-putti, n. <id.+ buddhi. 1. Perverted intellect; திரிவுபட்ட புத்தி. 2. See விபரீதஞானம்.

விபரீதம் viparītam, n. <vi-parīta. 1. Discordance; contrariety; perversity; மாறுபாடு. (பிங்.) விபரீதம் புணாதநவிட்டௌ (கம்பரா. மாயாசன. 2). 2. Unfavourableness; பிரதிகூலம். நின் செய்ய வாயிருங் கனியுங் கண்களும் விபரீத மின்நாள (திவ். திருவாய். 6, 2, 3). (இலக். அக.) 3. Strangeness, uncommonness; அதிசயம். (திவா.) 4. See விபரீதஞானம். சிவபாவமுணவெனல் விபரீதமாம் (வேதா. சூ. 129). 5. cf. a-parimita. Excessiveness; மிகுதி. (அரு. நி.)

விபரீதலட்சணை viparīta-laṭcaṇai, n. <id.+lakṣaṇā. Irony, using language hinting at a meaning contrary to the literal sense. See எதிர்மறையிலக்கணை. செவ்வாய்க்கிழமையை மங்கள வாரமென்னுமா போலே விபரீதலட்சணை (திவ். பெரி யாழ். 5. 4, 7, வ்யா.).

விபரீதவுவமை viparīta-v-uvamai, n. <id. +. (Rhet.) Inverse simile, in which the usual upamāṉam is given as upamēyam and vice versa; தோன்றுநோட்டுவரும் உவமானத்தை உவமேயமாக்கி உவமேயத்தை உவமானமாக்கிச் சொல்லும் அணிவகை. (தண்டி. 30.)

விபரீதவெதிரேகம் viparīta-vetirēkam, <viparīta-vyatirēka. (Log.) A fallacious instance in which the relation of pervasion between the non-existence of the major term and that of the middle term is stated in the inverse order, one of five vaitaṉmiya-tiṭṭānta-p-pōli, q.v.; வைதன்மியதிட்டாந்தப்போலி ஐந்தனுள் வெதிரேகவாக்கியத்தை மாறுபடச் சொல்லுகை. (மணி. 29, 460.) (அனுமா. 47.)

விபரீதார்த்தம் viparītārttam, n. <viparīta +artha. Perverse or unnatural sense or meaning; நேர்மையின்றி மாறுபாடான பொருள். (W.)

விபரீதான்னுவயம் viparītāṉṉuvayam, n. <viparītānvaya. (Log.) A fallacious instance in which the relation of pervasion between

the major and middle terms is stated in the inverse order, one of five *cātaṉmiya-tiṭṭānta-v-āpācam*, q.v., சாதன்மியதிட்டாந்தவாபாசம் ஐந்தனுள் திட்டாந்தவுருப்பாகிய அன்னுவயவாக்கியந்தை முறைபிறழக் கூறுவது. (*மணி.* 29, 339.) (*அனுமா.* 43.)

விபலம் vipalam, *n.* <*vi-phala*. Fruitlessness, uselessness, unprofitableness; பயனின்மை. *எனைய வெல்லாம விபலம்.*

விபலீகரணம் vipalīkaraṇam, *n.* <*viphalī-karaṇa*. (*யாழ். அக.*) 1. Rendering useless; frustrating; பயனில்லாமற் செய்கை. 2. Hindering, opposing; தடுக்கை.

விபவ vipava, *n.* <*Vibhava*. The second year of the Jupiter cycle; ஆண்டு அறுபதனுள் இரண்டாவது.

விபவம் vipavam, *n.* <*vibhava*. 1. Greatness, dignity, majesty; பெருமை. *இராசவிபவ மெலலாம பெறுவா* (*தக்கயாகப.* 179, *உரை*). 2. Wealth, property, fortune; செல்வம். (*திவா.*) 3. Happiness, prosperity; வாழ்வு. *விபவமுடன் வீற் றிருந்தான்* (*கந்தபு. கந்தவி.* 123). (*சூடா.*) 4. Salvation; மோட்சம். (*இலக. அக.*) 5. Manifestation of Viṣṇu in the ten primary and other secondary avatāras, one of five *tiru-māl-nilai*, q.v.; திருமால்நிலை ஐந்தனுள் மச்ச கூர்மாதி அவதார நிலை. (*அஷ்டாதச. தத்துவத.* 3, 49.)

விபவருக்கம் vipavarukkam, *n.* <*apa-varga*. See விபவம், 4. (*நாமதீப.* 477.)

விபவாவதாரம் vipavāvatāram, *n.* <*vibhavāvatāra*. See விபவம், 5. *அதிஸுந்தராய விபவாவதாரமாக ஸேவை ஸாதிக்க* (*கோயிலொ.* 4).

விபற்சு viparcu, *n.* <*Bībhatsu*. Arjuna; அருச்சுனன். (*திவா.*)

விபன்னன் vipaṉṉaṉ, *n.* <*vi-panna*. One who has suffered in adversity; துன்பப்பட்டவன். (*யாழ். அக.*)

விபஜி-த்தல் vipaji-, *11 v. tr.* <*vi-bhaj*. To divide; பிரித்தல். *திருவடிகளை ஆச்ரயித்தவர்களை . . . ஒரு கொத்தாகச் சாற்றி அவர்கள் கைங்கர்யங்களை விபஜித்து* (*கோயிலொ.* 46).

விபக்ஷம் vipakṣam, *n.* See விபட்சம்.

விபாகபத்திரம் vipāka-pattiram, *n.* <*vi-bhāga+patra*. Partition deed. See பாகபத்திரம்.

விபாகம் vipākam, *n.* <*vi-bhāga*. 1. Distribution, apportionment; பிரிவு. *வெவ்வேறு விபாகமாகி* (*சி. சி.* 1, 22). 2. Partition of property; apportionment of the property of a deceased person amongst his heirs; குடும்பச்சொத்தைப் பிரிக்கை. 3. Well-defined portion; வரையறை செய்த பகுதி. *யாகவிபாக முறபட வுணணலாம்* (*தக்கயாகப.* 248).

விபாகயோகம் vipāka-yōkam, *n.* <*vi-bhaga+*. Combining things usually separated, as making one aphorism out of two; பிரிந்துள்ள சூத்திரம் முதலியவற்றை ஒன்றாகக் கூட்டுகை. *யோகவிபாகம் விபாகயோகமென்னு முறைமைகள அறிந்துகொள்ள மாட்டாமையின் அவ்வாறு குழறினீர* (*சித. மரபுகண.* 11).

விபாகரன் vipākaraṉ, *n.* <*vibhā-kara*. Sun; சூரியன். *எழ்பரிததேர விபாகரன்* (*பாரத. மூன்றுநாள.* 30).

விபாங்கதாளம் vipāṅka-tāḷam, *n.* prob. *vibhanga+*. (Mus.) A variety of time-measure; தாளவகை. (*பரத. தாள.* 4.)

விபாசம் vipācam, *n.* <*vi-pāśa*. Freedom from bondage; பந்தமோசனம். (*யாழ். அக.*)

விபாடம் vipāṭam, *n.* <*vi-pāṭa*. Splitting, cleaving; பிளக்கை. (*தனிப்பா.* 1, 309, 1.)

விபாடனம் vipāṭaṉam, *n.* <*vi-pāṭana*. See விபாடம்.

விபாடை vipāṭai, *n.* <*vibhāṣā* 1. Alternative, option; விகற்பம். 2. Counter proposition; மாறுகோளுரை. *மாறுகோளுரை யெனினும் விபாடை யெனினும ஒக்கும* (*சி. போ. பா. அவை.* 39, *புதுப.*).

விபாண்டகன் vipāṇṭakaṉ, *n.* <*vibhāṇḍa-ka*. A Ṛṣi; ஒரு முனிவன். *காசிப னருளு மைநதன் விபாண்டகன்* (*கமபரா. திருவவ.* 32).

விபாதம் vipātam, *n.* <*vi-bhāta*. Dawn, day-break; உதயகாலம். (W.)

விபாவசன் vipāvacaṉ, *n.* See விபாவசு. (W.)

விபாவசு vipāvacu, *n.* <*vibhāvasu*. Sun; சூரியன். (*யாழ். அக.*)

விபாவரி vipāvari, *n.* <*vibhāvarī*. 1. Night; இராத்திரி. (*உரி. நி.*) 2. Pārvatī; பார்வதி. (*கூர்மபு. திருக்கலியாண.* 23.)

விபாவனம்¹ vipāvaṉam, *n.* <*vi-bhāvana*. Investigation; ஆராய்ச்சி. (*யாழ். அக.*)

விபாவனம்² vipāvaṉam, *n.* <*vi-pāvana*. Impurity; புனிதமின்மை. (*சங். அக.*)

விபாவனை vipāvaṉai, n. <vi-bhāvanā. 1. (Rhet.) A figure of speech in which the effects are represented as taking place, though their usual causes are absent; பிரசித்தமான காரணமின்றியே காரியம் பிறந்ததாகச் சொல்லும் அணிவகை. (தண்டி. 50.) 2. Pārvatī; பார்வதி. (கூர்மபு. திருக்கலியாண. 22.)

விபினம் vipiṉam, n. <vipina. Wilderness, jungle, forest; காடு. அருந்தவ விபினம (பாரத. குருகுல. 7).

விபீடணன் vipīṭaṇaṉ, n. See விபீஷணன். மின் னியலகுபூண விபீடண நமபிக்கு (திவ். பெரியாழ். 2, 6, 9).

விபீதகம் vipītakam, n. <vibhīta-ka. Belleric myrobalan. See தான்றி[2], 1. (மலை.)

விபீதம் vipītam, n. <vibhīta. See விபீதகம். (சங். அக.)

விபீஷணன் vipīṣaṇaṉ, n. <Vibhīṣaṇa. A Rākṣasa, a younger brother of Rāvaṇa; இராவணன் தம்பியருள் ஒருவன்.

விபு vipu, n. <vibhu. 1. That which is omnipresent; எங்கும் வியாபகமுற்றது. (பி. வி. 18, உரை.) கண் . . . ஆன்மாவைபபோல விபுவல்ல (சித். மரபுகண். 10). 2. The Supreme Being; கடவுள். (W.) 3. Lord, master; எசமானன். (W.)

விபுடணன் viputaṇaṉ, n. See விபீஷணன். (யாழ். அக.)

விபுணன் vipuṇaṉ, n. cf. nipuna 1. Expert; நிபுணன். (W.) 2. Excellent man, சிறந்தோன். (யாழ். அக.) 3. Victor; வெற்றியுடையோன். (யாழ். அக.)

விபுத்தி viputti, n. <vi-buddhi. Uncommon intellect; விசேஷபுத்தி. அவா விபுததியும சத்தியும் . . . கூடின யுத்தி இது (தக்கயாகப. 304, உரை).

விபுத்துவம் viputtuvam, n. <vibhu-tva. Omnipresence; எங்கும் வியாபிக்குந்தன்மை. வஸ்துவுக்கும் விபுத்துவமின்றே (வேதா. சூ. 36, உரை).

விபுதசத்துரு viputacatturu, n. prob. dvīpi-śatru. Climbing asparagus. See தண்ணீர் விட்டான். (மலை.)

விபுதர்கந்தம் viputar-kantam, n. prob. விபுதன்+கந்தம்[2]. Purple Indian water-lily. See செங்கழநீர், 1. (தைலவ.)

விபுதன் viputaṉ, n. <vi-budha. 1. Wise, learned man; அறிஞன். (திவா.) விபுதனென்னினும் வித்தக னென்னினும் (திருக்காளத். பு. காளத்தி. 11). 2. God, celestial being; தேவன். (பிங்.) விபுத ரமுதேயபப (பாரத. வாரணா. 86). 3. Moon; சந்திரன். (யாழ். அக.)

விபுலம்[1] vipulam, n <vipula. 1. Extent, expanse; விரிவு. (திவா.) 2. Breadth, width; அகலம். (உரி. நி.) 3. Largeness, greatness; பெருமை. (திவா.) திருமகளு மருமகளு மாசிருக்கும விபுலமபோல (குற்றா. தல. நாட்டுச 18). 4. Mount Mēru; மேரு. (யாழ். அக.) 5. The Himālayas; இமயமலை. (யாழ். அக.) 6 (Jaina.) See விபுல மதி. வடுப்பட்டா விபுலமென்னு மனப் பரியதனை (மேருமந் 435).

விபுலம்[2] vipulam, n. <vipulā. See விபுலை. (பிங்.)

விபுலமதி vipula-mati, n. <vipula-mati. (Jaina.) Direct knowledge of the minds of others, their past births, etc. See மனப்பரியய ஞானம். (மேருமந். 435, உரை.)

விபுலரசம் vipula-racam, n. <vipula-rasa. Sugar-cane; கரும்பு. (மூ. அ.)

விபுலை vipulai, n. <vipulā. Earth; பூமி. (சூடா.) விபுலைவைபபெலாந் தோய்புகழ் மன்னவற் கொருமு (இரகு. திக்குவி. 128).

விபூடணம் vipūṭaṇam, n. See விபூஷணம். (யாழ். அக.)

விபூடை vipūṭai, n. <vibhūṣā. (யாழ். அக.) 1 Ornamentation; decoration; அலங்காரம். 2. Beauty; அழகு. 3. Lustre, radiance; காந்தி.

விபூதி[1] viputi, n. <vibhūti. 1. Wealth; செல்வம். (பிங்.) வேண்டும் விபூதிக ணல்கும் (திருநூற். 94). 2. The eight supernatural powers. See அஷ்டமாசித்தி. (W.) 3. Ash. See சாம்பல்[1], 1. 4. Sacred ashes of cowdung, of three kinds, viz., karpam, aṉu-karpam, upa-karpam; கற்பம் அனுகற்பம் உபகற்பம் என மூவகைப்பட்ட திருநீறு. (பிங்.)

விபூதி[2] vipūti, n. <vi-pūti. (பிங்.) 1. Rotten flesh; கெட்டுற்ற தசை 2. A hell; ஒரு நரகம். 3. Violence; கொடுமை. 4. Fault; குற்றம்.

விபூதிக்காணிக்கை vipūti-k-kāṇikkai, n. <விபூதி[1]+. An ancient tax; பழைய வரிவகை. (I. M. P. Ct. 276.)

விபூதிக்கோயில் vipūti-k-kōyil, n. <id.+. Pouch or other receptacle for sacred ashes; விபூதி வைக்கும் பாண்டம் முதலியன. Loc.

விபூதிபோடு-தல் vipūti-pōṭu-, *v. intr.* <id.+. 1. To sprinkle sacred ashes on another to the accompaniment of incantations; மந்திரித்துத் திருநீறு தூவுதல். 2. See விபூதியிடு-, 1.

விபூதிமொந்தன் vipūti-montaṉ, *n.* <id.+. A variety of plantain, bearing ash-coloured fruits; சாம்பல் வர்ணமுள்ள காய்களையுடைய மொந்தன் வாழைவகை. (G. Tp. D. I, 137.)

விபூதியிடு-தல் vipūti-y-iṭu-, *v. intr.* <id. +. 1. To smear sacred ashes; திருநீறு பூசுதல். 2. To give sacred ashes with incantations; மந்திரித்துத் திருநீறு கொடுத்தல்.

விபூதிவட்டகை vipūti-vaṭṭakai, *n.* <id. +. A vessel or cup to hold sacred ashes; திருநீறு வைக்கும் பாத்திரவகை.

விபூயம் vipūyam, *n.* <*vipūya*. Reedy sugar-cane. See முஞ்சி, 1. (யாழ். அக.)

விபூஷணம் vipūṣaṇam, *n.* <*vi-bhūṣaṇa*. Decoration, ornament; ஆபரணம்.

விபேகம் vipēkam, *n.* See விவேகம். (சங். அக.)

விபேகி vipēki, *n.* See விவேகி. (சங். அக.)

விபேதனம் vipētaṉam, *n.* <*vi-bhēdana*. Dividing, separating; பிரிக்கை. (யாழ். அக.)

விபோதம் vipōtam, *n.* <*vi-bhōda*. Intelligence, wisdom; அறிவு. (யாழ். அக.)

விம்சதி vimcati, *n.* <*vimśati*. Twenty; இருபது.

விம்பசாரகதை vimpacāra-katai, *n.* <விம்பசாரன்+. A Buddhist poem on king Bimbasāra of Magadha, in Tamil; மகத வேந்தனை பிம்பசாரனைப்பற்றியச் செய்யுணடையிலுள்ள ஒரு தமிழ்ப் பௌத்தநூல். (மணி. 30, 9, கீழ்க் குறிப்பு.)

விம்பசாரன் vimpacāraṉ, *n.* <*Bimbasāra*. A king of Maghada, a contemporary and follower of the Buddha, who lived in the 6th Cent. B. C.; கி. மு. ஆறுநூற்றண்டில் மகத தேசத்தை யாண்டவனும் கௌதமபுத்தரிடத்து உபதேசம் பெற்றவனுமான ஓரரசன்.

விம்படம் vimpaṭam, *n.* <*vimbaṭa*. Mustard; கடுகு. (மலை.)

விம்பப்பதிவிம்பநியாயம் vimpa-p-pativimpa-niyāyam, *n.* <*bimba*+*prati-bimba* +. The *nyāya* of an original and its multifarious images, as in a mirror; கண்ணாடி முதலியவற்றில் ஒன்றன் வடிவம் பலதிறப்பட்டுக் காணப்படுதல் போன்ற நியாயநெறி. விம்பப்பதிவிம்பநியாயத் தால . . . எண்ணிறந்த போகவிளைவு கூடுதல் (வேதா. சூ. 136).

விம்பப்பிரதிவிம்பபாவம் vimpa-p-pirativimpa-pāvam, *n.* <id.+id.+*bhāva*. (Rhet.) State of two things being different and yet the same, as a thing and its reflection in a mirror; ஒரு உருவமும் அதன் பிரதிபிம்பமும்போல வேற்றுமைப்பட்டிருந்தும் ஒன்றாயிருக்குந் தன்மை. (அணியி. 18, பக். 13.)

விம்பம் vimpam, *n.* <*bimba*. 1. Disc, as of the sun, moon, etc.; வட்டம். தார்மார்பமு முகவிம்பமும் (தக்கயாகப. 10). 2. Form, shape, figure; வடிவம். (W.) 3. Image, idol; விக்கிரகம். கடவுளின விம்பமும் வெகுளியிற் பிடுங்குவார் (திருக் காளத். பு. யுகதரும. 16). 4. Shadow, reflection; பிரதிபிம்பம். தூவுபனி நீர்விம்ப வனுமிதா காசம் (வேதா. சூ. 33). 5. Body; உடல். (நாமதீப. 565.) 6. Light, splendour; ஒளி. (அரு. நி.) 7. A common creeper of the hedges. See கோவ்வை. (திவா.) விம்பவிதழ்க குமுபமுலை (குற்று. தல. தருமசாமி. 21). 8. A mineral poison. See பலண்டுறுக பாஷாணம். (W.)

விம்பமுத்திரை vimpa-muttirai, *n.* <விம்பம்+. (Śaiva.) A hand-pose in worship; முத்திரைவகை. (செந். x, பக். 425.)

விம்பி-த்தல் vimpi-, 11 *v. intr.* <id. To be reflected, as an image; பிரதிபலித்தல். (W.)

விம்பிகை vimpikai, *n.* <*bimbikā*. A common creeper of the hedges. See கோவ்வை. (மலை.)

விம்பு vimpu, *n.* <*vimbu*. Areca palm. See கமுகு. (யாழ். அக.)

விம்மட்டம் vimmaṭṭam, *n.* See விம்மிட்டம். *Loc.*

விம்மம் vimmam, *n.* <விம்மு-. 1. See விம்மல், 1. விம்ம முறுதல் விளைவது முடைத்தோ (பெருங். வத்தவ. 6, 37). 2. See விம்மல், 2. விம்ம முறுமவள் (பெருங். இலாவாண. 16, 99).

விம்மல் vimmal, *n.* <id. 1. Sobbing; தேம்பி யழுகை. (பிங்.) 2. Distress; துன்பம். இன்னதோர் விம்மமுனுவ (கம்பரா. உருக்காட்டு. 88). 3. Despondency; ஏக்கம். நெஞ்சிற் சிறியதோர் விம்மல கொண்டான் (கம்பரா. பாசப். 17). 4. Being puffed up or swollen; வீங்குகை. உவகை பொங்க விம்மலானிமிர்ந்த நெஞ்சா (கம்பரா. திருவடிதொ. 8). 5. Elation of spirits; உள்ளப்பூரிப்பு. வீடின ராக்க

ரென்றுவக்கும் விம்மலால் (கம்பரா. திருவவ. 15). 6. Sounding; ஒலிக்கை. (பிங்.) 7. Sound of lute strings; யாழ்நரம்போசை. (பிங்.)

விம்மல்பொருமல் vimmal-porumal, *n.* <விம்மல்+. 1. Change in the body due to great joy or sorrow; சுகதுக்க மேலீட்டால் உண்டாம் சரீர வேறுபாடு. 2. Inexpressible grief; துக்கமிகுதி. *விம்மல்பொருமலாய்ப் படுகிறீயாகாதே* (ஈடு, 2, 1, 3).

விம்மா-த்தல் vimmā-, *12 v. intr.* See விம்மு-, 1, 2, 3. *விம்மாந்தி யான்வீழ* (சீவக. 1801).

விம்மிட்டம் vimmiṭṭam, *n.* Feeling of suffocation; feeling close and sultry; புழுக்கம். *இரவு முழுதும் இச்சிறு அறையுட் கிடந்து விம்மிட்டப் பட்டேன். Nāñ.*

விம்மிதம்[1] vimmitam, *n.* perh. விம்மு-. Body; உடல். (பிங்.)

விம்மிதம்[2] vimmitam, *n.* <*vismita*. 1. Admiration; அதிசயம். (திவா.) *விம்மித மென்னென் றிசைக்குவ மற்றே* (ஞானா. 49, 9). 2. Delight; உவகை. *ஐயையுந் தவ்வையும் விம்மித மெய்தி* (சிலப். 16, 52). 3. Fear; அச்சம். (W.)

விம்மிஷ்டம் vimmiṣṭam, *n.* See விம்மிட்டம். *Nāñ.*

விம்மீன் vimmīṉ, *n.* Corr. of விண்மீன். *Loc.*

விம்மு[1]**-தல்** vimmu-, *5 v.* [K. *bimmu*, M. *vimmuga*.] *intr.* 1. To heave a sob, as a child; தேம்பியழுதல். (பிங்.) *சிதரரிக்கண் கொண்டநீர் மெல்விரலூழ் தெறியா விம்மி* (நாலடி, 394). 2. To be in distress; வருந்துதல். *கொடியாள் விளைவித்த வினைக்குவிம்மி* (கம்பரா. நகர்நீங்கு. 124). 3. To rejoice; மகிழ்வுறுதல். (W.) 4. To swell, to become enlarged; பருத்தல். *வார்செலச் செல்ல விம்மும் வனமுலை* (சீவக. 469). 5. To extend, expand; to increase; மிகுதல். *விம்மகிற் புகையின்மேவி* (சீவக. 2667). 6. To be full; நிறைதல். *விம்ம வங்கமரார்க் கமுதளித்த வமரர் கோவே* (திவ். பெரியாழ். 2, 2, 9). 7. To open, as a flower; மலர்தல். *விம்மிய பெருமலர* (கலித். 22, 48). 8. To sound; ஒலித்தல். *கண்மகிழ்ந்து துடி விம்ம* (பு. வெ. 2, 8, கொளு).—*tr.* To bring forth; ஈனுதல். *சங்குவிம்மு நித்திலம்* (சீவக. 145).

விம்மு[2] vimmu, *n.* <விம்மு-. Weight; burden; கனம். (நாமதீப. 794.)

விம்முட்டம் vimmuṭṭam, *n.* See விம்மிட்டம். *Nāñ.*

விம்முயிர்-த்தல் vimmuyir-, *11 v. intr.* <விம்மு-+உயிர்-. To heave a sigh, as from grief; பெருமூச்சுவிடுதல். *விம்முயிர்த் தினையை யாத லொண்டொடி தருவ தன்றால்* (சீவக. 271).

விம்முறவு vimmuṟavu, *n.* <விம்முறு-. Trouble, distress; வருத்தம். *வேட்கையூர்தர விம்முற வெய்திய மாட்சி யுள்ளத்தை மாற்றி* (சீவக. 1634)

விம்முறு-தல் vimmuṟu-, *v. intr.* <விம்மு-+உறு-. To be in distress; வருந்துதல். *விம்முறு நுசுப்பு நைய* (சீவக. 606).

விம்மெனல் vimmeṉal, *n.* Onom. expr. of becoming tight; இறுகியதாதற் குறிப்பு. *கட்டு விம்மென்றிருக்கிறது.*

விமதம் vimatam, *n.* <*vi-mata*. Heterodox doctrine; புறச்சமயக் கொள்கை. (இலக். அக.)

விமதன் vimataṉ, *n.* <*vi-mata*. 1. Person belonging to an opposite school of thought, dissenter; வேறுபட்ட கொள்கையுள்ளவன். 2. See விமதஸ்தன், 1. 3. Enemy; பகைவன். (யாழ். அக.)

விமதஸ்தன் vimatastaṉ, *n.* <id.+*stha*. 1. Adherent of another religion; heretic; அந்நிய மதத்தவன். 2. See விமதன், 1.

விமர்ச்சம் vimarccam, *n.* <*vi-marśa*. See விமரிசம். (யாழ். அக.)

விமர்ச்சனம் vimarccaṉam, *n.* <*vi-marśana*. See விமரிசம். (யாழ். அக.)

விமர்த்தனம் vimarttaṉam, *n.* <*vi-mardana*. 1. Trituration; grinding to fine powder, அரைத்துப் பொடிசெய்கை. (யாழ். அக.) 2. Pounding; இடிக்கை. 3. Kneading, பிசைகை. 4. Destroying; அழிக்கை. (இலக். அக.) 5. Eclipse, கிரகணம். (யாழ். அக.)

விமரிசம் vimaricam, *n.* <*vi-marśa*. 1. Consideration, examination, review; ஆராய்ச்சி. (W.) 2. Reflection; deliberation; மனனம். *கேள்வி விமரிசம் பாவனை* (குறள், 357, உரை). 3. Clear understanding; புத்தித்தெளிவு. (நாமதீப. 647.)

விமரிசனம் vimaricaṉam, *n.* <*vi-marśana*. See விமரிசம்.

விமரிசை[1] vimaricai, *n.* <*vi-marśa*. 1. See விமரிசம். *விமரிசையாகப் படிக்கவில்லை.* 2. Eclat; pomp; ஆடம்பரம். *அங்கே சபை வெகு விமரிசையாக நடந்தது.*

விமரிசை[2] vimaricai, *n.* Pārvatī; பார்வதி. (நாமதீப. 24.)

விமலம் vimalam, *n.* <*vi-mala*. 1. Stainlessness; அழுக்கின்மை. (திவா.) 2. Purity; பரிசுத்தம். (சூடா.) 3. Clearness; transparency;

தெளிவு. 4. An ancient Śaiva scripture in Sanskrit, one of 28 *civākamam*, q.v.; சிவாகமம் இருபத்தெட்டனுள் ஒன்று (சைவச. பொது. 334, உரை.)

விமலர் vimalar, n. <*vimala*. A Jaina Arhat, one of 24 *tīrttaṅkarar*, q.v.; தீர்த்தங்கரர் இருபத்துநால்வருள் ஒருவர். (திருக்கலம். காப்பு, உரை.)

விமலன் vi-malaṉ, n. <*vi-mala*. 1. He who is immaculate; பரிசுத்தமானவன். அடியார்க்கென்னை யாட்படுத்த விமலன் (திவ். அமலனாதி. 1). 2. Śiva; சிவபிரான். (பிங்.) 3. Arhat; அருகன். (சூடா.) 4. See விமலர். செற்றமக லப்பான் விமலன்சரண சென்னிவைத்தேன் (மேருமந். 1).

விமலாகாசம் vimalākācam, n. <*vi-malā-kāśa*. Region of pure intelligence. See சிதாகாசம். (W.)

விமலி vimali, n. <*vi-malā*. 1. Sarasvatī; சரசுவதி. (W.) 2. Pārvatī; பார்வதி. விமலிமுனருளு முருகோனே (திருப்பு. 583). 3. Indian acalypha. See குப்பைமேனி. (நாமதீப. 321.)

விமலை vimalai, n. <*vi-malā*. 1. She who is immaculate; பரிசுத்தமானவள். 2. Sarasvatī; சரசுவதி. (சிலா.) 3. Lakṣmī; இலக்குமி. (பிங்.) 4. Durgā; துர்க்கை. (W.) 5. Pārvatī; பார்வதி. (நாமதீப. 22) 6. The Ganges; கங்கை. (பிங்.) 7. The Gōdāvari; கோதாவரி. (பிங்.)

விமார்க்கம் vimārkkam, n. <*vi-mārga*. 1. Bad conduct; immorality; தீயொழுக்கம். (W.) 2. Broom, broom-stick; விளக்குமாறு.

விமார்த்தம் vimārttam, n. prob. *vyāma*+*ardha*. Half the duration of a lunar eclipse; சந்திரகிரகணப் பொழுதிற்பாதி. (W.)

விமானபீடிகை vimāṉa-pīṭikai, n. <*vi-māna-pīṭhikā*. Altar in a temple; கோயிற் பலிபீடம். வேதநாயகி விமானபீடிகை (தக்கயாகப். 138).

விமானம் vimāṉam, n. <*vimāna*. 1. Fabulous, self-moving aerial car; ஆகாச ரதம். தனிசியல் விமானஞ் சேர்ந்தாள் (சீவக. 564). 2. The vehicle of the Moon-God; சந்திரனூர்தி. (பிங்.) 3. Vehicle; ஊர்தி. 4. Turret of a temple surmounting the cell in which the chief image is placed; கர்ப்பக்கிருகத்தின் மேலுள்ள தூபி. தூயவிமானமுந் தூலமதாகும் (திருமந். 1718). விமானப் புரிசைசெய்து (திருவாலவா. 48, 22). 5. Seven-storied palace; ஏழடுக்குமேத்தையுள்ள மாளிகை. (W.) 6. Palace; அரண்மனை. (இலக். அக.) 7. Temple; தேவர்கோயில். (W.) 8. The world of the celestials; தேவலோகம். (சூடா.) 9. The fourth *nakṣatra*. See உரோகிணி. (பிங்.)

விமானரேகை vimāṉa-rēkai, n. <id.+. (Palmistry.) A kind of mark on the palm of hand; உள்ளங்கையின் இரேகைவகை. (திருவாரூர்க் குறவஞ்சி.)

விமானவாசி vimāṉa-vāci, n. <id.+*vāsin*. Celestial being; தேவலோகவாசி. (தக்கயாகப். 268.)

விமானவாயில் vimāṉa-vāyil, n. <விமானம்+. Main gateway of a temple; கோயில்வாயில். விமானவாயில புகுந்தாம்மையாா திறமினோ (தக்கயாகப். 34).

விமுகன் vimukaṉ, n. <*vi-mukha*. One who is averse or disinclined; முகங்கோடாதவன்.

விமோசனம் vimōcaṉam, n. <*vi-mōcana*. Deliverance, liberation; absolution, as from sin; நீங்குகை. இருணவிமோசனந் தாவினுமம் (சேதுபு. தனுக. 73).

விய[1]**-த்தல்** viya-, 12 v. intr. 1. To wonder; அதிசயித்தல். கேட்டவா வியப்பவும் (திருவாச. 3, 154). 2. To be proud; செருக்குறுதல். செல்வமெய்தி வியந்தனை யுதவி கொன்றாய் (கம்பரா. கிட்கிந். 81).—tr. 1. To wonder at; அதிசயித்தல். 2. To esteem, admire; நன்கு மதித்தல். மடமகள் ளை வியந்தன்று மிழிந்தன்று மிலனே (புறநா. 77). 3. To praise, extol, compliment; பாராட்டுதல். விழைந்தொருவா தமமை வியபப (நாலடி, 339).

விய[2] viya, n. See வியவு. (பொருட். நி.)

வியக்கம் viyakkam, n. prob. விய-. Greatness; பெருமை. (W.)

வியக்களை viyakkaḷai, n. House rent; குடிக்கூலி. (யாழ். அக.)

வியக்தம் viyaktam, n. <*vyakta*. See வியத்தம். (W.)

வியக்தி viyakti, n. <*vyakti*. See வியத்தி.

வியங்கம் viyaṅkam, n. <*vyaṅga*. 1. Natural fault; இயற்கையான குற்றம். (W.) 2. Congenital defect; பிறவி யூனம். (W.) 3. Frog; தவளை. (சங். அக.)

வியங்கியம் viyaṅkiyam, n. <*vyaṅgya*. 1. (Gram.) Suggested sense; meaning hinted at; குறிப்புப்பொருள். (நன் 269, விருத்.) 2. Wit, irony, sarcasm; குத்தலான வார்த்தை. (W.)

வியங்குலம் viyaṅkulam, n. <*vyaṅgula*. A linear measure = 1/60 finger's breadth; விரற்கிடையில் அறுபதிலொன்று. (W.)

வியங்கொள்(ளு)-தல் viyaṅ-koḷ-, v. <வியம்[1]+. intr. To obey orders; to submit; ஏவலைக்கொள்ளுதல். வினைகடைக் கூட்ட வியங

கொண்டான் (சிலப். 9, 78).—*tr.* To drive, as a chariot; செலுத்துதல். தேர்வியங்கொண்டபத்து (ஐங்குறு. பக். 139.)

வியங்கோள் viyaṅkōḷ, *n.* < வியங்கொள்-. 1. Command; ஏவல். (சூடா.) 2. (Gram.) Optative mood of verbs; வினைமுற்றுவகை. முன்னிலை வியங்கோள் வினையெஞ்சு கிளவி (தொல். சொல். 224).

வியசனம் viyacaṉam, *n.* < *vyasana.* 1. Sorrow, grief; துக்கம். 2. See வியதனம், 1.

வியஞ்சகம் viyañcakam, *n.* < *vyañjaka.* 1. Making clear, indicating; விளங்கும்படி செய்கை. அப்புலன்களை வியஞ்சகப் படுத்தும் காரணங்களை (பிரபஞ்சவி. 46). 2. That which makes clear; விளக்குங் கருவி. வியஞ்சகத்தான் விளங்கி (சி. போ. பா. 10, 1, பக். 403). 3. Suggested sense; குறிப்புப்பொருள். 4. (Nāṭya.) Pantomime; அபிநயம். (W.)

வியஞ்சனம் viyañcaṉam, *n.* < *vyañjana.* 1. Mark, badge, sign, token; அடையாளம். (சங். அக.) 2. (Gram.) Consonant, மெய்யெழுத்து. மெய்கள் விளம்பு மலலொடு வியஞ்சனமாம் (பி. வி. 4). 3. (Gram.) The power of a word, by virtue of which, it suggests or implies an additional sense; குறிப்பிற் பொருளுணர்த்துஞ் சொல்லினது ஆற்றல். 4. Curry, as a relish for rice; உணவுக்கு உபகரணமான கறிமுதலியன. *Colloq.* 5. Condiments; கறிக்குதவும் பொருள்கள்.

வியஞ்சனாவிருத்தி viyañcaṉā-virutti, *n.* < *vyañjanā-vṛtti.* (Gram.) The power of a word to suggest or imply from its position in a sentence, a sense other than its primary and derivative senses; குறிப்பாற் பொருளுணர்த்தும் சொல்லின் ஆற்றல். (பி. வி. 50, உரை.)

வியஞ்சனை viyañcaṉai, *n.* < *vyañjanā.* See வியஞ்சனம், 3

வியட்டி viyaṭṭi, *n.* < *vyaṣṭi.* Individuality, opp. to *camaṭṭi;* தனிப்பட்டது. சமட்டி வியட்டி யென்றிரண்டு மேதுவாம் (திருவிளை. வேதத் துக்குப. 33).

வியட்டிரூபம் viyaṭṭi-rūpam, *n.* < id. +. The visible form of things; தூலவுரு. (W.)

வியடம்பகம் viyaṭampakam, *n.* < *vyaḍambaka.* Castor-plant. See ஆமணக்கு. (மூ. அ.)

வியத்தபதம் viyatta-patam, *n.* < *vyasta-pada.* Component words of a compound, stated separately; சமாசத்திலடங்கிய தனிச்சொற்கள். (பி. வி. 46, உரை.) 2. Single word, not forming part of a compound; தனிச்சொல். (யாழ். அக.)

வியத்தம் viyattam, *n.* < *vyakta.* 1. Distinctness, clearness; வெளிப்படை. 2. That which is perceptible to the senses; புலன்களுக்கு விஷயமாவது. அங்க மனைத்தும் விளங்கு மவ்வி லிங்கமே வியத்தமாம (சைவச. பொது. 119).

வியத்தாவ்வியத்தம் viyattāvviyattam, *n.* < id. + *a-vyakta.* That which is partly manifested and partly un-manifested; ஒரு பகுதி வெளிப்பட்டும் மற்றப்பகுதி வெளிப்படாது மிருப்பது. (சைவச. பொது. 120.)

வியத்தி viyatti, *n.* < *vyakti.* 1. Visible appearance, manifestation; வெளிப்படையாகத் தோற்றுவது. 2. Form; உருவம். 3. Individual; ஆள். *Loc.* 4. Effect, result; காரியம். (யாழ். அக.)

வியத்திகை viyattikai, *n.* perh. *vyat.* Greatness, excellence; பெருமை. (சது.)

வியத்தியாசம் viyattiyācam, *n.* < *vyatyāsa.* 1. Difference. See வித்தியாசம். 2. Being separated from one group and added to another; ஓரிடத்திற் பிரிந்து பிறிதோரிடத்துச் சேருகை. (யாழ். அக.)

வியதனம் viyataṉam, *n.* < *vyasana.* 1. Vice, arising from drunkenness, sensuality, etc.; கள்ளுண்ணல் காமம் முதலியவற்றா லுண்டாகுங் குற்றம். கள்ளுண்ணல் . . . இவையோ ரேழும் வியதன மெனவுரைப்பர் (திருக்காளத். பு. வருணச். 13). 2. See வியசனம், 1.

வியதாகரம் viyatākaram, *n.* < *vyathā* + *hara.* Act of beneficence which consists in giving comfort and consolation to the afflicted, one of 14 *tayā-virutti,* q.v.; தயாவிருத்தி பதினான்கனுள் துன்புற்றவன்மாட்டு நன்மைசெய்து காப்பாற்றுஞ்செயல். (சது.)

வியதிபாதம் viyatipātam, *n.* < *vyatīpāta.* (Astron.) A division of time, one of 27 *yōkam,* q.v.; யோக மிருபத்தேழனுள் ஒன்று. (பெரியவரு.)

வியதிரேகம் viyatirēkam, *n.* < *vyatirēka.* 1. Distinction, difference; வேறுபாடு. (W.) 2. Negation, contrariety, contrast; எதிர்மறை. (W.) 3. (Log.) Absence of co-existence; உடனில்லாத நிலை. புகையின் அன்வய வியதிரேகங்களால் நெருப்பின் உண்மையின்மைகள் தெரியப்படும். 4. (Rhet.) A figure of speech in which the difference between the things compared is mentioned explicitly; வேற்றுமையணி. (தண்டி. 47, பக். 88.)

வியதீபாதம் viyatīpātam, *n.* < *vyatīpāta.* See வியதிபாதம்.

வியந்தம் viyantam, n. cf. வியந்தை. (Mus.) A melody-type; பண்வகை. (திவ். திருவாய். 1, 7, பண்குறிப்பு.)

வியந்தரம் viyantaram, n. <vyantara. Devil; பிசாசு. (பிங்.)

வியந்தரர் viyantarar, n. <vyantara. (Jaina.) A class of gods, one of nālvakai-t-tēvar, q. v.; நால்வகைத்தேவருள் ஒருசாரார். (மேருமந். 8, உரை.)

வியந்தரேந்திரர் viyantarēntirar, n. <vyantarēndra. (Jaina.) A class of catēntirar; சதேந்திரருள் ஒருசாரார். (மணி. 27, 171, உரை.)

வியநிலையுருவகம் viya-nilai-y-uruvakam, n. <வியம்² + நிலை +. (Rhet.) A metaphor which is only partly worked out as regards the details of comparison; அவயவியை உருவகஞ்செய்தும் அவயவங்களுட் சிலவற்றை யுருவகஞ் செய்தும் சிலவற்றைச் செய்யாது விடுத்தும் வரும் அணிவகை. (தண்டி. 35, 6.)

வியநெறி viya-neṟi, n. <வியம்¹ +. Highway, main street, பெரும்பாதை. (W.)

வியப்ப viyappa, part. <விய-. A particle of comparison; ஓர் உவமவாய்பாடு. நேர வியப்ப (தொல். பொ. 291).

வியப்பணி viyappaṇi, n. <வியப்பு + அணி². See வியப்பு¹, 2. (அணியி. 40.)

வியப்பம் viyappam, n. <id. See வியப்பு¹, 1. வேம்பணி தோளினுன் வியப்ப மெய்தியே (திருவிளை. நரிபரி. 97).

வியப்பு¹ viyappu, n. <விய-. 1. Amazement, surprise; அதிசயம். வியப்புஞ் சால்புஞ் செம்மை சான்றோர (மதுரைக். 764). 2. (Rhet.) A figure of speech which describes the efforts taken for the achievement of an object other than the one intended; ஒரு பயனைச்கருதி அதற்கு மாறுகிய முயற்சி செய்வதாகக் கூறும் அணி. (அணியி. 40.) 3. Admiration; பாராட்டு. (யாழ். அக.) 4. Greatness, excellence; மேம்பாடு. சால்பும் வியப்பு மியல்புங் குன்றின் (குறிஞ்சிப். 15). 5. Measurement; அளவு. இசைத்த மூன்றின் வியப்பற விறந்த (ஞானா. 18).

வியப்பு² viyappu, n. See வியர்ப்பு, 2, 3. (பிங்.)

வியபசாரம் viyapacāram, n. See வியபிசாரம். Loc.

வியபதிஷ்டன் viyapatiṣṭaṉ, n. <vyapadiṣṭa. Famous person; பிரசித்தன்.

வியபதேசம் viyapatēcam, n. <vyapadēśa. 1. (Gram.) The extension of the application of a rule; மாட்டேற்று. (பி. வி. 37.) 2. Ascription; சாட்டு. (யாழ். அக.) 3. Stratagem; தந்திரம். (யாழ். அக.) 4. Ostensible reason; வியாஜம்.

வியபிசரி-த்தல் viyapicari-, 11 v. intr. <vyabhi-cāra. 1. To commit adultery; சோரம் போதல். 2. (Log.) To commit the logical blunder of vyapicāram; சாத்தியமில்லாதவிடத்து ஏது இருப்பதாகத் தருச்கமுறை பிறழக் கூறுதல்.

வியபிசாரம் viyapicāram, n. <vyabhi-cāra. 1. Infidelity, faithlessness of a wife or husband; கற்புநெறி தவறுகை. 2. (Log.) Fallacious reasoning which argues the presence of the deduction in the absence of the major premise; சாத்தியமில்லாதவிடத்து ஏதுவிருப்பதாகிய ஏதுப்போலி. (தருக்கசௌ. 22.)

வியபிசாரி viyapicāri, n. <vyabhi-cāriṇī. Adulteress; கற்புநெறி தவறியவள்.

வியம்¹ viyam, n. [K. besa.] 1. Command, order; ஏவல். வியங்கொளவருதல (தொல். சொல். 67). 2. Body; உடல். (பிங்.) 3. cf. இயவு. Sending a person on his way; போக்கு. (சீவக. 1886, உரை.) 4. cf. இயவு. Way; வழி. ஆகுவியங் கொண்மின் (மலைபடு. 427).

வியம்² viyam, n. <vi-ṣama. 1. Thing which is odd, unequal or dissimilar; சமமற்றது. வியநிலை யுருவகம் (தண்டி. 35, 6). 2. Odd number; ஒற்றைப்பட்ட எண். முன்னிலை யெழுத்தின் வியநிலை நலனே (பன்னிருபா. 140). 3. Rudeness, coarseness; முருட்டுத்தன்மை. வியமுடை விடையினம் (திவ். பெரியதி. 8, 7, 1). 4. Change, as of mind; வேறுபாடு. (திவ். பெரியதி. 8, 7, 1, வ்யா.)

வியம்³ viyam, n. perh. வியல்¹. cf. viyat. 1. Extensiveness; விரிவு. வியமபெறு தோற்றமும் (திருக்காளத். பு. ஞானோப. 62). 2. Height; உயரம். (திவ். பெரியதி. 8, 7, 1, வ்யா.)

வியம்⁴ viyam, n. perh. dvija. Bird; பறவை. (பிங்.)

வியமம் viyamam, n. prob. விய-. That which is worthy of admiration; பாராட்டத்தக்கது. வியமமே வாழிகுதிரை (கலித். 96).

வியய viyaya, n. <Vyaya. The 20th year of the Jupiter cycle; வருஷம் அறுபதனுள் இருபதாவது.

வியயம் viyayam, n. <vyaya. Expenditure; பணச்செலவு. இத்தேவருடைய ஆயமும் வியயமும் . . . சொல்லுக (S. I. I. iii, 102).

வியயஸ்தானம் viyaya-stāṉam, n. <id. +. (Astrol.) Twelfth house from the ascendant in a horoscope, indicating expenditure or loss; சாதகசக்கரத்தில் செலவழிவுகளைக் காட்டும் பன்னிரண்டாமிடம்.

வியர்[1]-த்தல் viyar-, 11 v. intr. cf. வேர்-. [K. bemar.] 1. To sweat, perspire; உடலின் மேற்புறத்து நீர்த்துளி தோன்றுதல். முயங்க யான் வியர்த்தன னென்றனள் (குறுந். 84). 2. To feel irritated, as from envy; பொறாமை முதலிய வற்றால் மனம் புழுங்குதல். வியர்த்த லைய மிகை நடுக் கெனாஅ (தொல். பொ. 260). 3. To be angry; சினங்கொள்ளுதல். (பிங்.)

வியர்[2] viyar, n. <வியர்-. 1. Perspiration; உடலின் மேற்புறத்துத் தோன்றும் நீர்த்துளி. குறுவியர் பொடித்த கோலவாண் முகத்தள் (மணி. 18, 40). 2. Weariness, exhaustion; இளைப்பு. பகடெறிந்த வியர்விட . . . ஆடுபவே (கலித். 40).

வியர்த்தம் viyarttam, n <vyartha. 1. Absence of meaning; பொருளின்மை. 2. Uselessness; பயனின்மை. (W.)

வியர்ப்பு viyarppu, n <வியர்-. 1. See வியர்வை. வெய்துண்ட வியர்ப்பல்லது (புறநா. 387). 2. Anger; சினம். (திவா.) 3. Mark of anger; சினக்குறிப்பு. (திவா.)

வியர்வு viyarvu, n. See வியர்வை.

வியர்வை viyarvai, n. <வியர்-. 1. See வியர், 1. 2. Mark or indication of wrath; சினக்குறிப்பு. (பிங்.)

வியர்வைக்கட்டி viyarvai-k-kaṭṭi, n. <வியர்வை+. Summer boil; கோடையில் வேர்வையால் உண்டாம் புண்கட்டி. (M. L.)

வியல்[1] viyal, n. cf. வியம்[3]. 1. Greatness; பெருமை. மூழ்த்திறுத்த வியன்றுனை (பதிற்றுப். 33, 5). 2. Width, expansion, extension; vastness; அகலம். வியலென் கிளவி யகலப் பொருட்டே (தொல். சொல். 364). 3. Abundance; மிகுதி. (சிலப். 5, 7, உரை.) 4. Gold; பொன். (சங். அக.) 5. Forest, jungle; காடு. (பிங்.) 6. Wooden tray; மரத்தட்டு. (அக. நி.)

வியல்[2] viyal, n. cf. வியம்[2]. Diversity; பல திறப்படுகை. வியன் கலவிருக்கையும் (சிலப். 5, 7).

வியல்கணா viyalkaṇā, n. prob. வியல்[1]+ kaṇā. Long pepper. See திப்பலி. (மலை.)

வியல்பூதி viyalpūti, n. <id. + பூதி[2]. Beal; வில்வம் (மலை.)

வியலகம் viyalakam, n. <id.+. See வியலிடம், 1. விரிகடல் வேலி வியலகம் விளங்க (சிறுபாண். 114).

வியலிகை viyalikai, n. <id. cf. வியத்திகை. Greatness; பெருமை. (யாழ். அக.)

வியலிடம் viyal-iṭam, n. <id. +. 1. The wide world; பூமி. இவ்வியலிடத்தே (திருக்கோ. 277). 2. Breadth; அகலம். (சூடா.)

வியலுள் viyal-uḷ, n. <id. + உள்[2]. Wide, open space; அகன்ற இடம் விழவுவீற் றிருந்த வியலு ளாங்கண் (பதிற்றுப். 56, 1).

வியவகரி-த்தல் viyavakari-, 11 v. tr. <vyava-hṛ. 1. To speak, tell; பேசுதல். உலகத்தார் வியவகரிக்கும் அழகுடையது அது (தக்கயாகப். 142, உரை). 2. To discuss; தருக்கித்தல்.

வியவகாரகாரணம் viyavakāra-kāraṇam, n. <vyavahāra+. (Legal.) Cause of action; வியாச்சியமூலம். Nāñ.

வியவகாரநிர்ணயம் viyavakāra-nirṇayam, n <Vyavahāra-nirṇaya. A treatise on Hindu Law in Sanskrit, by Varadarājar; வரதராஜர் என்பார் வடமொழியில் எழுதிய தருமநூல்.

வியவகாரம் viyavakāram, n. <vyavahāra. See விவகாரம்.

வியவகாரி viyavakāri, n. <vyavahārin. See விவகாரி.

வியவசாயம் viyavacāyam, n. <vyavasāya. 1. See விவசாயம். 2. Wisdom; ஞானம். (சங். அக.)

வியவன் viyavaṉ, n. <வியம்[1]. [K. besadavan.] 1. Servant; ஏவல்செய்வோன். இளையனா வியவரின் விடுவே (சீவக. 601). 2. Commander; person in authority; ஏவுவோன். (பிங்.) 3. Headman; தலைவன். நாட்டுவியவன் சொல்லிய எல்லை போய (S. I. I. ii, 352). 4. Strong, bold man; திண்ணியன். (பிங்.) 5. Traveller; வழிச்செல்வோன். (பிங்.)

வியவஸ்திதம் viyavastitam, n. <vyavasthita. That which is settled, established or fixed; முடிவு செய்யப்பட்டது. வியவஸ்தித வசனம் (சிவசம. 65).

வியவஸ்தை viyavastai, n. <vyava-sthā. 1. Settlement, arrangement; முடிவான ஏற்பாடு. எம்மிலிசைந்து வியவஸ்தை செய்தோம் (S. I. I. i, 65). 2. Deed of agreement; உடன்படிக்கைப் பத்திரம். (I. M. P. Tj. 1176-B.) 3. Written opinion on points of law with citation of the original texts on which it is based, submitted to a court by Hindu Law pandits; நியாயஸ்தலத்திற் பண்டிதர் எழுத்து மூலமாகக் கொடுத்துவந்த சட்ட அபிப்பிராயம். (C. G.) 4. Distinction; வித்தியாசம். Loc.

வியவு viyavu, n. cf. வியம்². Diversity, variation, வேறுபாடு. இணைபொருள்க ளூலபயில்லன வாய் வியவாய் (திவ். திருவாய். 7, 8, 3).

வியளம் viyaḷam, n. <viśeṣa. News; சமாசாரம். (J.)

வியன்¹ viyaṉ, n. <viyat. cf. வியம்³. 1. Sky; ஆகாசம். வியனிடை முழுவதுகெட (தேவா. 833, 7). 2. cf. வியல்¹. Greatness; பெருமை. (திவா.) 3. Excellence; சிறப்பு. (சூ, 8, 10, 1.) 4. Wonderfulness; வியப்பு. (சூ, 8, 10.) 5. Vastness; அகலம். (W.)

வியன்² viyaṉ, n. <வியம்². Oddness of numbers; எண்ணின் ஒற்றை. (சினேந். 178.)

வியன்சங்கலிதம் viyaṉ-caṅkalitam, n. <வியன்²+. (Math.) Odd terms forming a series; ஒற்றைப்பட்ட எண்களாலாகிய தொடர். (W.)

வியன்சமன் viyaṉ-camaṉ, n. <id.+. (W.) 1. See வியன்சமன்சங்கலிதம். 2. Equality and inequality; disparity; ஏற்றத்தாழ்வு. வியன் சமன் பாராக்கிருன்.

வியன்சமன்சங்கலிதம் viyaṉcamaṉ-caṅkalitam, n. <வியன்சமன்+. Series of odd numbers taken an even number of times, as 1, 3; 1, 3, 5, 7; ஒற்றையெண்கள் இரட்டைப்பட வருந் தொடர். (W.)

வியன்மணி viyaṉmaṇi, n. <viyan-maṇi. Sun; சூரியன். (யாழ். அக.)

வியன்வியன்சங்கலிதம் viyaṉ-viyaṉcaṅkalitam, n. <வியன்²+. Series of odd numbers taken an odd number of times, as 1, 3, 5; 1, 3, 5, 7, 9; ஒற்றையெண்கள் ஒற்றைப்பட வருந்தொடர். (W.)

வியனிலைமருட்பா viyaṉilai-maruṭpā, n. <id.+நிலை+. (Pros.) A kind of maruṭpā in which the lines of veṇpā and āciriyappā are found confusedly mixed up; வெண்பாவடியும் ஆசிரியவடியும் ஒவ்வாதுவரும் மருட்பாவகை. (இலக். வி. 749, உரை.)

வியனிலைவஞ்சி viyaṉilai-vañci, n. <id. +id.+வஞ்சி². (Pros.) A kind of vañci verse with three metrical feet in each line; மூச்சீரடி வஞ்சிப்பா. (தொல். பொ. 350, உரை.)

வியனுலகம் viyaṉ-ulakam, n. <வியன்¹+. Celestial world; தேவலோகம். (சூடா.)

வியஷ்டி viyaṣṭi, n. <vyaṣṭi. See வியட்டி.

வியாக்கியாதா viyākkiyātā, n. <vyākhyātā nom. sing. of vyākhyātṛ. Commentator, expositor; உரையாசிரியன்.

வியாக்கியானம் viyākkiyāṉam, n. <vyākhyāna. Exposition, explanation, comment, commentary; உரை. தமக்குத தோன் றியவா றெல்லாம . . . வியாக்கியானஞ்செய்து (சிவ சம. 33).

வியாக்கியானன் viyākkiyāṉaṉ, n. <வியாக் கியானம். See வியாக்கியாதா. (W.)

வியாக்கியானி viyākkiyāṉi, n. <id. See வியாக்கியாதா. (W.)

வியாக்கியை viyākkiyai, n. <vyākhyā. See வியாக்கியானம். நஞ்சீயா செய்த வியாக்கியை களை (உபதேசரத். 47).

வியாக்கிரகதி viyākkira-kati, n. <vyāghra +gati. Tiger-like pace of horse, one of five acuva-kati, q.v.; அசுவகதி ஐந்தனுள் புலிபோற் பாயுங் கதி.

வியாக்கிரதலம் viyākkira-talam, n. <vyāghra-dala. Castor plant. See ஆமணக்கு. (மூ. அ.)

வியாக்கிரதீபம் viyākkira-tīpam, n. <vyāghra+. A kind of lamp waved before idols; அலங்காரதீபவகை. காதிடு வியாக்கிரதீபம் (பரத. ஒழிபி. 41).

வியாக்கிரநகம் viyākkira-nakam, n. <id.+nakha. 1. Tiger's claw; புலியின்நகம். 2. Mysore-thorn. See புலிதொடக்கி. (மலை.)

வியாக்கிரபதன் viyākkirapātaṉ, n. <Vyāghrapāda. A Ṛṣi; ஒரு முனிவன். வியாக்கிர பாதனெனும பாவார் பெயரோதின பாரிடமே (கோயிற்பு. வியாக்கிர. 20).

வியாக்கிரபுச்சம் viyākkira-puccam, n. <vyāghra-puccha. Castor plant. See ஆம ணக்கு. (மூ. அ.)

வியாக்கிரம் viyākkiram, n. <vyāghra. Tiger; புலி. (பிங்.)

வியாக்கிராசனம் viyākkirācaṉam, n. <id.+āsana. Tiger's skin, used as a seat; புலித்தோலாலான ஆசனம்.

வியாக்கிரி viyākkiri, n. <vyāghrī. A highly thorny plant. See கண்டங்கத்திரி. (மலை.)

வியாகம் viyākam, n. <viśākha. The 16th nakṣatra. See விசாகம். எழுநாள் திருவிழாச் செய்து பங்குனி வியாகம் ஆறுவெதாகவும (T. A. S. i, 6).

வியாகரணம் viyākaraṇam, n. <vyākaraṇa. 1. Grammar, one of aṟupattunālukalai, q.v.; அறுபத்துநாலுகலைகளுள் ஒன்றன

இலக்கணம். 2. Sanskrit grammar, one of six *vētāṅkam*, q.v.; வேதாங்கம் ஆறனுள் ஒன்றான வடமொழியிலக்கணம். ஐந்திரத் தொடக்கத்து வியாகரண மும (கலித். கடவுள்வா. உரை).

வியாகன் viyākaṉ, *n.* <*viśākha*. Skanda. See விசாகன். (J.)

வியாகாதம் viyākātam, *n.* <*vyāghāta*. 1. Obstacle, impediment, hindrance; இடையூறு. (யாழ். அக.) 2. Destruction; அழிவு. (யாழ். அக.) 3. (Astron.) A division of time, one of 27 *yōkam*, q.v.; யோகமிருபத்தேழனுள் ஒன்று. (பெரிய வரு.)

வியாகிருதி viyākiruti, *n.* <*vyāhṛti*. Mystical mantras denoting the seven upper worlds; மேலுலகமேழையும் கூறும் மந்திரங்கள். (W.)

வியாகுலம் viyākulam, *n.* <*vyākula*. 1. Sorrow, trouble, grief; துக்கம். 2. Anxiety; கவலை. ஏழைகள் வியாகுலமி தேதென வினவி (திருப்பு. 176). 3. Perplexity, bewilderment; மயக்கம். *Loc.*

வியாகுலி-த்தல் viyākuli-, 11 *v. intr.* <வியாகுலம். To be sad, sorrowful, troubled; துக்கப்படுதல்.

வியாச்சியக்காரன் viyācciya-k-kāraṉ, *n.* <வியாச்சியம் + காரன்[1]. 1. Claimant in a law-suit, plaintiff; சொத்துக்குரிமை கொண்டாடி வியாச்சியந்தொடுப்பவன். *Loc.* 2. Disputant; வழக்காடுவோன்.

வியாச்சியம் viyācciyam, *n.* prob. *vyāja*. 1. Dispute; வழக்கு. 2. Law-suit; நியாயவழக்கு. *Mod.*

வியாச்சியமூலம் viyācciya-mūlam, *n.* <வியாச்சியம் +. Cause of action; வியாச்சியந் தீர்ந்து ஏதுவாயிருப்பது. *Loc.*

வியாசங்கம் viyācaṅkam, *n.* <*vyāsaṅga*. (யாழ். அக.) 1. Addition; கூட்டுகை. 2. Perplexity, confusion; கலக்கம்.

வியாசநிந்தை viyāca-nintai, *n.* <*vyāja* +. 1. (Rhet.) A figure of speech which consists in indirectly praising a person or thing by apparent censure; நிந்திப்பதுபோலப் புகழ்வதான அணி. (யாழ். அக.) 2. (Rhet.) A figure of speech. See வஞ்சப்பழிப்பு. (அணியி. 31.)

வியாசப்புகையிலை viyāca-p-pukaiyilai, *n.* prob. வியாசம்[2] +. Smuggled tobacco; சுங்கங்கொடுக்காது ரகசியமாய்க் கொண்டுவந்த புகையிலை. *Nāñ.*

வியாசபாரதம் viyāca-pāratam, *n.* <*Vyāsa* + *Bhārata*. The Mahābhārata composed by Vyāsa in Sanskrit; வியாசன் இயற்றிய வடமொழி மகாபாரதம்.

வியாசம்[1] viyācam, *n.* <*vyāsa*. 1. Separation, division; classification; பகுக்கை. 2. Written paper, essay; ஒருவிஷயத்தைப்பற்றி யெழுதுஞ் சட்டுரை. *Mod.* 3. A Sanskrit text-book on Hindu Law, ascribed to Vyāsa, one of 18 *taruma-nūl*, q.v.; தருமநூல் பதினெட்டனுள் வியாசன் இயற்றியதாகக் கூறப்படும் ஸ்மிருதி.

வியாசம்[2] viyācam, *n.* See வியாஜம்.

வியாசமதம் viyāca-matam, *n.* <*Vyāsa* + *mata*. The Uttara-mīmāmsā system of philosophy, founded by Vyāsa; வியாசனால் தாபிக்கப்பட்ட உத்தரமீமாஞ்சை மதம்.

வியாசன் viyācaṉ, *n.* <*Vyāsa*. An ancient sage, the original compiler of the four Vēdas and author of the Brahma Sutras, the Mahābhārata, the 18 chief Purāṇas, etc.; வேதங்களை வகுத்தவனும் பிரம்மசூத்திரம் பாரதம் பதினெண்புராணம் முதலியன இயற்றியவனுமான முனிவன்.

வியாடிகம் viyāṭikam, *n.* A flight of birds; ஒருவகைப் பறவைக்கதி. படீன மண்டிலம் வியாடிகம் (காசிக. திரிலோ. 6).

வியாத்தம் viyāttam, *n.* <*vyāpta*. See வியாப்தம். (W.)

வியாத்தி viyātti, *n.* <*vyāpti*. 1. See வியாப்தி, 1, 2. 2. (Log.) The relation of pervasion consisting in invariable concomittance, as of smoke and fire; நியதமான உடனிகழ்ச்சி. (சி. போ. பா. அவை. பக். 11.)

வியாத்திரன் viyāttiraṉ, *n.* <*vyāpṛta*. One who is engaged or concerned in a work; தொழினடத்துவோன். வெஞ்சினவேள்வி வியாத்திரனூர்தலை துஞ்சினவாபாடி (திருவாச. 14, 10).

வியாத்துவம் viyāttuvam, *n.* <*vyāpta* + *tva*. All-pervasiveness; வியாபகத்தன்மை. பரன்றன் வியாத்துவம் (திருமந். 1608).

வியாதம் viyātam, *n.* <*vyāsa*. Division; separation; வேறுபடுத்துகை. (சது.)

வியாதன்[1] viyātaṉ, *n.* <*Vyāsa*. The sage Vyāsa; வியாசன். வியாதனும் . . . மாமறை நான்கென வகுத்து . . . உரைத்தான் (பாகவத. 1, மாயவனமி. 33).

வியாதன்[2] viyātaṉ, *n.* <*vyādha*. 1. Hunter; வேடன். 2. Man of low birth; கீழ்மகன். (யாழ். அக.)

வியாதி viyāti, n. <vyādhi. 1. Disease, ailment, sickness, malady; நோய். ஆதியும் வியாதியுமின்றி (ஞானவா. மாவலி. 28). 2. Leprosy; குஷ்டம். Loc. 3. Arabian costum. See கோஷ்டம்[1], 2. (மலை.)

வியாதிக்காரன் viyāti-k-kāraṉ, n. <வியாதி+காரன்[1]. Sick man; நோயாளி. (W.)

வியாதிகாதம் viyātikātam, n. <vyādhi-ghāta. Indian laburnum. See சரக்கொன்றை. (மலை.)

வியாதிகிரஸ்தன் viyāti-kirastaṉ, n. <vyādhi+grasta. Sick man; நோயாளி.

வியாதிசாந்தி viyāti-cānti, n. <id.+. A propitiatory ceremony for the cure of disease; நோய்நீங்கச்செய்யும் சடங்குவகை. (W.)

வியாதிபரீட்சை viyāti-parīṭcai, n. <id. +. Diagnosis of a disease by an examination of nāṭi, mukam, malam, mūttiram, kaṇ, nā, carīram, toṉi; நாடி முகம் மலம் மூத்திரம் கண் நா சரீரம் தொனி என்ற எட்டினால் நோயைச் சோதிக்கை. (W.)

வியாதியஸ்தன் viyātiyastaṉ, n. See வியாதிஸ்தன். Colloq.

வியாதிஸ்தன் viyātistaṉ, n. <vyādhi-stha. Sick man; நோயாளி. (W.)

வியாதுதம் viyātutam, n. <vyādhūta. Movable thing; இயங்கியற்பொருள். (W.)

வியாப்தம் viyāptam, n. <vyāpta. That which is pervaded; வியாபிக்கப்பட்டது. (W.)

வியாப்தி viyāpti, n. <vyāpti. 1. Omnipresence; எங்குமிருக்கை. (W.) 2. Pervasion; பரந்திருக்கை. 3. (Log.) See வியாத்தி, 2.

வியாப்பியம் viyāppiyam, n. <vyāpya. 1. That which is pervaded; வியாபிக்கப்படுவது. அரனவற்கு வியாப்பியமே விமலை (சிவதரு. சிவஞான. 22.) 2. Arabian costum. See கோஷ்டம்[1], 2. (மலை.)

வியாபகம் viyāpakam, n. <vyāpaka. 1. Pervasion, diffusion; பரவியிருக்குந் தன்மை. 2. Omnipresence; எங்குமிருக்குந்தன்மை. 3. Being widely known; எங்கும் அறியப்படுந் தன்மை. அவன் வியாபகமுள்ளவன்.

வியாபகன் viyāpakaṉ, n. <vyāpaka. 1. God, as omnipresent; [எங்கு மிருப்பவன்] கடவுள். 2. Widely known person; எங்கும் அறியப்படுந் தன்மை படைத்தவன்.

வியாபகி viyāpaki, n. <Vyāpaki. The Energy of Siva, as all-pervasive; எங்கும் வியாபிக்குஞ் சிவசத்தி. விமலை வியாபகி (சிவதரு. சிவஞான யோ. 22).

வியாபரி[1]-த்தல் viyāpari-, 11 v. intr. <vyā-pr. 1. To operate, act; to be worked; தொழிற்படுதல். 2. To collect funds, as for a festival; நன்கொடை சேகரித்தல். இந்த உற்சவத்தை அவர் வியாபரித்துப் பண்ணுகிறார்.

வியாபரி[2]-த்தல் viyāpari-, 11 v. tr. cf. வியவகரி-. To tell; சொல்லுதல். (அக. நி.)

வியாபாதம் viyāpātam, n. <vyāpāda. Evil design; வஞ்சகம். (W.)

வியாபாதனம் viyāpātaṉam, n. <vyāpādana. Murder, killing; கொலை. (W.)

வியாபாரச்சரக்கு viyāpāra-c-carakku, n. <வியாபாரம்+. Articles of merchandise; விலைப்படுதற்கான பண்டம். (W.)

வியாபாரம் viyāpāram, n. <vyāpāra. 1. Action, operation; function; தொழில். மனமுதலைந்திற்கும . . . வியாபாரம (வேதா. சூ 77). 2. Trade, commerce; transaction; வாணிகம். Colloq.

வியாபாரி viyāpāri, n. <vyāpārin. Merchant, dealer, trader; வாணிகன்.

வியாபி[1] viyāpi, n. <vyāpin. That which is all-pervasive, as air; எங்கும் நிறைந்திருப்பது. நித்தன் மெய்த்தகு குணமிலி வியாபி (ஞானு. 1, 7).

வியாபி[2]-த்தல் viyāpi-, 11 v. tr. & intr. <vyāp. To pervade; எங்கும் பரந்து நிறைந்திருத்தல். எங்கும் வியாபித் துணரவா முனக்கு (தாயு. பாயப்புலி. 52).

வியாபிருதி viyāpiruti, n. <vyāvṛti. Being uncovered or open; மறைக்கப்படாதிருக்கை. லகுதை வியாபிருதி (சிவப்பிர. 30).

வியாபினி viyāpiṉi, n. <vyāpinī. 1. (Śaiva.) A mystic centre in the body, one of cōtacakalai, q.v.; சோடசகலைகளுள் ஒன்று. இதன் மேலுன்னி வியாபினி (தத்துவப். 141). 2. That which is all-pervasive; எங்கும் வியாபித்திருப்பது. (யாழ். அக.)

வியாமம் viyāmam, n. <vyāma. Fathom, the length of the extended arms; நான்குமுழம். (W.)

வியாமோகம் viyāmōkam, n. <vyāmoha. Excessive attachment; பெருமோகம். (திவ். திருவாய். 6, 1, பன்னீ. ப்ர.)

வியாயாமம் viyāyāmam, n. <vyāyāma. Bodily exercise; தேகப்பயிற்சி. (சுகசந். 71.)

வியாயோகம் viyāyōkam, n. <vyāyōga. (Rhet.) A species of drama in one act, des-

cribing a military or heroic exploit and excluding the sentiments of love and mirth, one of ten *rūpakam*, q.v.; ரூபகம் பத்தனுள் காமமும் ஆசியமும் நீக்கித் தலைவனது வீரச்செயலைக்கூறும் ஓரங்கமுடைய நாடகவகை. (சிலப். பக். 84, கீழ்க்குறிப்பு)

வியார்த்தி viyārtti, *n.* prob. *vivrti.* Meaning, exposition; பொருள். (W.)

வியாவகாரிகம் viyāvakārikam, *n.* <*vyāvahārika.* That which relates to everyday life or practice; வழக்கத்தில் இருப்பது. (வேதா. சூ. 32.)

வியாவர்த்திதம் viyāvarttitam, *n.* <*vyāvartita.* (Nāṭya.) A hand-pose; அபிநயக் கைவகை. (சீவக. 1257, உரை.)

வியாவிருத்தி viyāvirutti, *n.* <*vyāvṛtti.* Exclusion; rejection; தள்ளுகை. (யாழ். அக.)

வியாழக்கிழமை viyāḻa-k-kiḻamai, *n.* <வியாழன்+. Thursday; வாரத்தின் ஐந்தாவது கிழமை.

வியாழக்குறிஞ்சி viyāḻa-k-kuriñci, *n.* prob. வியாழம்² +. (Mus.) A secondary melody-type of *kuriñci* class; குறிஞ்சியாழ்த்திறத் தொன்று (பிங.)

வியாழசக்கரம் viyāḻa-cakkaram, *n.* <வியாழன் +. The Jupiter cycle of 60 years, beginning with *pirapava:* பிரபவாதி அறுபது வருஷ வட்டம். (W.)

வியாழசினேகன் viyāḻa-cinēkan, *n.* <id.+. Sun; சூரியன். (நாமதீப. 94.)

வியாழநோக்கம் viyāḻa-nōkkam, *n.* <id.+. 1. (Astrol.) Aspect of the planet Jupiter, in an horoscope; சாதக சக்கரத்திற் காணப்படும் குருநோக்கம். 2. See வியாழானுகூலம். *Loc.*

வியாழம்¹ viyāḻam, *n.* 1. Bṛhaspati, the preceptor of the gods; தேவகுரு. *வியாழந்தோடு மறைவழக்க கன்று வென்ற* (திருவாலவா. திருநகரப. 13). 2. Jupiter; ஒரு கிரகம். *முகநீரத் திரையிடை வியாழந் தோன்ற* (சீவக. 2467). 3. Thursday. See வியாழக்கிழமை. *திருத்தகு வியாழத்தின் மிக்க சம்பத்தினொடு சிறுவரைப் பெற்றெடுப்பாள்* (அறப். சத. 69).

வியாழம்² viyāḻam, *n.* <*vyāla.* Serpent; பாம்பு. *வெள்ளிவிடையில் வியாழம் புனைந்தாரைக் கணடு* (குற்ற. குற. 35, 5).

வியாழமாலை viyāḻamālai, *n.* See வியாழமாலையகவல். (சிலப். உரைப்பா.)

வியாழமாலையகவல் viyāḻamālai-y-akaval, *n.* <வியாழமாலை+. A poem of the middle Saṅgam, not now extant; இடைச்சங்கத்துநூல்களுள் ஒன்று. (இறை. 1, பக். 5.)

வியாழவட்டம் viyāḻa-vaṭṭam, <வியாழம்¹ + வட்டம்¹. *n.* 1. The period of 12 years, being the time taken by Jupiter for one revolution; வானமண்டலத்தில் குரு ஒருமுறை சுற்றிவருங் காலமாகிய பன்னிரண்டு. (சங். அக.) 2. See வியாழசக்கரம். (W.)—*adv.* Every Thursday; வியாழக்கிழமைதோறும். (W.)

வியாழன் viyāḻan, *n.* See வியாழம்¹.

வியாழானுகூலம் viyāḻāṉukūlam, *n.* <வியாழன் + அனுகூலம். Beneficent aspect of the planet Jupiter, as conducive to matrimonial happiness, etc.; விவாகம் முதலிய சுப பலன்களைக் குறிக்கும் குருநோக்கம். *Loc.*

வியாளக்கிராகி viyāḷa-k-kirāki, *n.* <*vyāla grāhin.* Snake-catcher. See பிடாரன், 1. (W.)

வியாளம் viyāḷam, *n.* <*vyāla.* 1. Snake; பாம்பு. (சூடா.) 2. Tiger; புலி. (சூடா.) 3. A mythological animal. See யாளி, 1. 4. Vicious elephant; கெட்டகுணமுள்ள யானை. (W.)

வியாளவரி viyāḷa-vari, *n.* <வியாளம் + வரி¹. (Arch.) A line of carbel stones having *yāḷi* images, in the inner shrine of a temple; கோயிற் கர்ப்பக்கிரக மதிலின் உச்சியில் யாளியுருவிலமைந்த அலங்காரவரி.

வியாளவியூகம் viyāḷa-viyūkam, *n.* <*vyāla*+. Serpent-like array of an army; பாம்புவடிவான படையமைப்பு. (சுக்கிரநீதி, 338.)

வியாளாயுதம் viyāḷāyutam, *n.* <*vyālāyudha.* Mysore-thorn. See புலிதடுக்கி, 1. (மலை.)

வியானபூமி viyāṉa-pūmi, *n.* <விசானம் +. Burial and burning ground; சுடுகாடு. (யாழ். அக.)

வியானன் viyāṉaṉ, *n.* <*vyāna.* The vital air of the body, which causes circulation of blood, one of *taca-vāyu*, q.v.; தசவாயுவில் ஒன்றானதும் இரத்தவோட்டத்தை யுண்டாக்குவதுமான வாயு.

வியாஜ்ஜியம் viyājjiyam, *n.* See வியாச்சியம்.

வியாஜம் viyājam, *n.* <*vyāja.* Pretext, pretence; போலிக்காரணம்.

வியுத்சர்க்கம் viyutcarkkam, *n.* <*vyutsarga.* Perfect or absolute renunciation. See சர்வசங்கநிவிர்த்தி. (மேருமந். 144. உரை.)

வியுற்பத்தி viyuṟpatti, *n.* <*vyut-patti.* 1. (Gram.) Etymological origin, derivation; மொழிப்பொருட்காரணம். (யாழ். அக.) 2. Profi-

ciency in language, literature, etc.; கல்வியறிவு. *Colloq.*

வியுற்பத்திபண்ணு-தல் viyurpatti-paṇṇu-, *v. tr.* <வியுற்பத்தி+. To create anew; புதிதாயுண்டாக்குதல்.

வியுற்பன்னன் viyurpannaṉ, *n.* <*vyut-panna.* Erudite scholar; one who is proficient in language, literature, etc.; கல்வியறிவுள்ளவன்.

வியூககாரன் viyūkakāraṉ, *n.* prob. *vyūti-kāra.* Tailor; தையற்காரன். (யாழ். அக.)

வியூகபேதம் viyūka-pētam, *n.* <*vyūha* +. Breaking of the serried ranks of an army; படையணி முறிகை. (யாழ். அக.)

வியூகம் viyūkam, *n.* <*vyūha.* 1. Military array; படைவகுப்பு. (குறள், 767, உரை.) 2. Manifestation of Viṣṇu as three divinities, viz., *caṅkaruṣaṇaṉ, pirattiyumṉaṉ, aṉiruttaṉ* or as four divinities, including *vācutēvaṉ*, one of five *tirumāl-nilai*, q.v.; திருமால்நிலை ஐந்தனுள் சங்கருஷணன் பிரத்தியும்நன் அநிருத்தன் என்ற மூவகையாகவும் வாசுதேவனைச் சேர்த்து நால்வகையாகவுமுள்ள நிலை. (அஷ்டாதச. தத்வத். 3, 43.) (பரிபா. 3, 81, உரை.) 3. Multitude, collection; திரள். (W.) 4. Herd, flock; விலங்கின் கூட்டம். (சூடா.)

வியூகாவதாரம் viyūkāvatāram, *n.* <*vyūhāvatāra.* See வியூகம், 2. சங்கருடணா . . . அநிருத்தரென்னு நால்வியூகாவதாரம (பிரபோத. 45, 4).

வியோகம் viyōkam, *n.* <*vi-yōga.* 1. Death; சாவு. (சூடா.) 2. Separation; பிரிவு. யோக வியோக முடைத்தோன் (ஞானா. 61, 9). 3. Release from births; பிறவிநீக்கம். (W.)

வியோடம் viyōṭam, *n.* <*vyōṣa.* (சங். அக.) 1. The three medicinal drugs. See திரிகடுகம், 1. 2. Dried ginger; சுக்கு.

வியோமம் viyōmam, *n.* <*vyōman.* Sky, atmosphere; ஆகாசம். (பிங்.) நாமமும் வடிவுங் கிளைத்திடு வியோமவடிவமாய்த் தோன்றும் (திருக்காளத். பு. சிவமான். 22).

வியோமமஞ்சரம் viyōma-mañcaram, *n.* <*vyōma-mañjara.* Flag; கொடி. (சங். அக.)

வியோமமண்டலம் viyōma-maṇṭalam, *n.* <*vyōma-maṇḍala.* See வியோமமஞ்சரம். (சங். அக.)

வியோமரூபிணி viyōma-rūpiṇi, *n.* <*vyōma-rūpiṇī.* (Śaiva.) A mystic centre in the body, one of *cōṭaca-kalai*, q.v.; சோடசகலையு ளொன்று. நிற்கின்ற வியோம ரூபிணி நீலாகாயம (தத்துவப். 142).

வியோமாட்சரேகை viyōmāṭcarēkai, *n.* <*vyōmākṣa-rēkhā.* (Astron.) Celestial latitude, as of planets; கிரகங்களின் அட்சாம்சநிலை. (W.)

விர்த்தாந்தம் virttāntam, *n.* <*vṛttānta.* See விருத்தாந்தம். (W.)

விர்த்தி¹ virtti, *n.* <*vṛtti.* See விருத்தி¹. (W.)

விர்த்தி² virtti, *n.* <*vṛddhi.* See விருத்தி².

விரக்தம் viraktam, *n.* <*vi-rakta.* See விரத்தம். (W.)

விரக்தி virakti, *n.* <*vi-rakti.* See விரத்தி.

விரகசன்னதம் viraka-caṉṉatam, *n.* <*viraha*+prob. *sannata.* See விரகநோய். விரக சன்னதமேற்ற (தாயு. எங்குநிறை. 10).

விரகதம் virakatam, *n.* See விரகறம். (மலை.)

விரகதாபம் viraka-tāpam, *n.* <*vi-raha*+. See விரகநோய். (W.)

விரகநோய் viraka-nōy, *n.* <விரகம்+. Distress or sorrow of lovers due to separation from each other; காதலர்க்குப் பிரிவாலுண்டாகும் வேதனை.

விரகம் virakam, *n.* <*vi-raha.* 1. Separation, especially of lovers; பிரிவு. 2. See விரகநோய். (சூடா.) 3. Drying up; உலர்த்துகை. மணமுதலோடிந்திற்கும் . . . வியாபாரம பொறை பிண்டீகரணம் பாகமொடு விரக மிடங்கொடையாகும (வேதா. சூ. 77). 4. Lasciviousness, lust; காமம். (W.)

விரகவேதனை viraka-vētaṉai, *n.* <id.+. See விரகநோய்.

விரகறம் virakaṟam, *n.* cf. விரகதம். Horse purslane; வெள்ளைச்சாரணை. (மலை.)

விரகறியாளன் virakaṟi-y-āḷaṉ, *n.* <விரகு +அறி-+. Wise man; அறிவுடையோன். நறும் பூங்கரந்தை விரகறியாளர் மரபிற் சூட்ட (புறநா. 289).

விரகன் virakaṉ, *n.* <id. 1. Skilful, clever person; சாமர்த்தியமுள்ளவன். விரகா நெடுஞ்சுவர் தன்னுமாபோலே போக்கி (ஈடு, 1, 5, 10). 2. Expert; வல்லவன். தமிழ்விரகன மொழிகள் (தேவா. 132, 11). 3. Kinsman; சுற்றத்தான். விரகர்கட்கெல்லாம் வெறுப்பனவே செய்யும (பழமொ. 123).

விரகாவஸ்தை virakāvastai, *n.* <*virahā-vasthā.* Love-lorn condition of separated lovers; பிரிந்த காதலர் வேதனைப்படும் நிலை.

விரகி viraki, *n.* <விரகம். 1. One pining from the separation from one's beloved; பிரிவாற் காமநோயுற்றவ-ன்-ள். 2. Lascivious person; காமி. (W.)

விரகிணி virakiṇi, n. <vi-rahiṇī. (யாழ். அக.) 1. Woman separated from her lover; காதலனைப் பிரிந்தவள். 2. Salary, wages; சம்பளம்.

விரகிதம் virakitam, n. perh. vyavahita. See விரது. (யாழ். அக.)

விரகிதன் virakitaṉ, n. <vi-rahita. Lonely man; தனியே விடப்பட்டவன். (இலக். அக.)

விரகு viraku, n. [T. veravu, K. beragu.] 1. Means, expedient, contrivance; உபாயம். கண ணுலே கணடாலல்லது பழிக்க விரகிலலை (ஈடு, 1, 3, ப்ர.). 2. Cleverness, prudence, tact; சாமர்த்தியம். விரகி னீட்டினுன் (சீவக. 328). 3. Cunning; தந்திரம். காமம விற்கின்ற விரகிற்றேலாப பொய்வினை மகளிர் (கமபரா. இந்திரசித்துவதை. 28). 4. Discretion, discriminative knowledge; விவேகம். விரகினரிலலா வவைபோல் (திருவானைக். சமபுமு. 41). 5. Enthusiasm; உற்சாகம். வனஞ்சென்று விரகிற் புக்கான் (மேருமந. 342). 6. Confectionery; பண்ணியாரம். வேறுபல வுருவின் விரகு தந்திரீஇ (பொருந. 108).

விரகுளி virakuḷi, adv. <விரகு+உளி³. In order; கிரமமாக. விரகுளி யெழுந்த போழ்தில (மேருமந. 719).

விரசம் viracam, n. <vi-rasa. 1. Dislike, aversion; வெறுப்பு. 2. Censure; நிந்தை. (யாழ். அக.)

விரசமாக்கு-தல் viracam-ākku-, v. tr. <விரசம்+. To spoil, mismanage; கெடுத்துவிடுதல். காரியத்தை விரசமாக்கிவிடாதே. Loc.

விரசல் viracal, n. <விரை-. See விரசு⁴. விரசலாய் நட.

விரசாநதி viracā-nati, n. <virajā+nadī. A river on the borders of Viṣṇu's heaven; பரமபதத்தின் புறத்ததோர் யாறு. Vaiṣn.

விரசு¹-தல் viracu-, 5 v. cf. விரவு-. [K. berasu.] intr. To crowd together; செறிதல். விரசுமகிழ்சோலை (பதினெ. விநாயகா. இரட். 1).—tr. To join, unite; பொருந்துதல். அகிலம் யாவையும் விரசுறு தனிக்குடை (கமபரா. கிருவவ. 138). விரசு கோலஙகள் காண விதியிலேன் (கம்பரா. சூளா. 36).

விரசு² viracu, n. <விரசு¹-. See விரசு கணக்கு. Loc.

விரசு³-தல் viracu-, 5 v. tr. <விரை-. Loc. 1. To press hard; to urge vehemently; மிகவுந் துரிதப்படுத்துதல். 2. To repel by words of rebuke; சொல்லாற் கடிந்து வெருட்டுதல்.

விரசு⁴ viracu, n. <விரசு³-. Swiftness; விரைவு. கைவிரசு. (W.)

விரசு⁵ viracu, n. cf. விரிசு. Large sebestan. See பெரியநறுவிலி.

விரசுகணக்கு viracu-kaṇakku, n. <விரசு² +. Detailed account; விவரமான கணக்கு. Loc.

விரசை¹ viracai, n. <virajā. 1. See விரசாநதி. விரசைநதனை புனலின் மூழ்கி (பிரபோத. 45, 10). 2. Darbha grass; தருப்பை. விரசையிற் பொடித்த விலகுவெணணீறு வைதிகபூதி (தணிகைப் பு. இராமனரு. 14).

விரசை² viracai, n. <vraja. Shed for cattle; மாட்டுத்தொழுவம். (இலக். அக.)

விரட்டடைப்பன் viraṭṭaṭaippaṉ, n. perh. வரட்டடைப்பன். A cattle-disease; மாட்டு நோய்வகை. (பெ. மாட்.)

விரட்டு-தல் viraṭṭu-, 5 v. tr. <வெருட்டு-. 1. To chase; to drive away; துரத்துதல். 2. To frighten; to intimidate; பயமுறுத்துதல். 3. To urge vehemently; மிகவும் துரிதப்படுத்துதல்.

விரணகம் viraṇakam, n. <vraṇa-ha. Castor plant. See ஆமணக்கு. (சங். அக.)

விரணகாசம் viraṇa-kācam, n. <vraṇa+kāca. A disease of the eye, causing film over the pupil of the eye; கருவிழியிற் படரும் கண்ணோய்வகை. (சீவரட். 261.)

விரணகாரி viraṇakāri, n. <vraṇa-kārin. 1. Caustic; புண்ணைச் சுடு மருந்து. (பைஷஜ) 2. Escharotic; சருமத்தைப் புண்ணாக்கும் மருந்து. (இங். வை. 31.)

விரணகிரந்தி viraṇa-kiranti, n. <விரணம்¹ +கிரந்தி¹. Cancer; புற்றுரோகம். (இங். வை. 307.)

விரணகிருதி viraṇakiruti, n. <vraṇa-kṛt. Marking-nut. See சேங்கொட்டை, 1. (மலை.)

விரணசன்னி viraṇa-caṉṉi, n. <விரணம்¹ +சன்னி¹. Tetanus; இசிவுநோய்வகை. (பைஷஜ.)

விரணப்பரு viraṇa-p-paru, n. <id.+. Pimple in the eye; கடைக்கண் விளிம்பில் உண்டாகுஞ் சிறுபரு. (சீவரட். 269.)

விரணம்¹ viraṇam, n. <vraṇa. 1. Wound, sore, bruise; காயம். 2. Boil; சிலந்திப் புண். 3. Ulcer; புண்கட்டி. (W.) 4. Fracture; முரிவு. 5. Enmity, hatred; பகைமை. தங்கள் மேல் விரணமதாகி (கந்தபு. இரணியன்யுத. 3).

விரணம்² viraṇam, n. <viraṇa. A grass, *Andropogon muricatus*; புல்வகை. (திவா.)

விரணம்போக்கி viranam-pōkki, *n.* < விரணம்[1] + போக்கு-. Worm-killer. See ஆடு தின்னாப்பாளை. (W.)

விரணவாதம் virana-vātam, *n.* <id.+ வாதம்[1]. A disease; நோய்வகை. (கடம்ப. பு. இலீலா. 123.)

விரணவைத்தியன் virana-vaittiyan̲, *n.* <id.+. Surgeon; புண்ணுக்குச் சிகிற்சை செய்வோன்.

விரத்தம் virattam, *n.* <*vi-rakta*. 1. Renunciation; உலகப்பற்றுவிடுகை. (W.) 2. Dislike; வெறுப்பு. (சங். அக.)

விரத்தன் virattan̲, *n.* <*vi-rakta*. 1. Man free from worldly attachments; உலகப்பற்றில்லாதவன். விரத்தரிற் றலைவ னுகி (கந்தபு. கயமுகனுற். 31). 2. Male ascetic; தவசி. 3. Man who has taken a vow of celibacy; மணமின்றி இருப்பதாக உறுதி செய்துகொண்டவன். (W.)

விரத்தி[1] viratti, *n.* Fem. of விரத்தன். (W.) 1. Woman free from worldly attachments; உலகப்பற்றில்லாதவள். 2. Female ascetic; தவத்தி. 3. Woman who has taken a vow of celibacy; மணமின்றி இருப்பதாக உறுதி செய்துகொண்டவள்.

விரத்தி[2] viratti, *n.* <*vi-rakti*. 1. Freedom from worldly attachments; renunciation of worldly pleasures; பற்றின்மை. (சூடா.) 2. Dislike; வெறுப்பு.

விரதங்கா-த்தல் viratañ-kā-, *v. intr.* < விரதம்[1] +. To observe a vow; நோன்பு மேற்கொண்டொழுகுதல். (W.)

விரதத்துவம் virattattuvam, *n.* <id. State of self-inflicted austerity; பட்டினி நோன்பு முதலியவற்றால் உடலை ஒறுக்கும் நிலை. (W.)

விரதநியமம் virata-niyamam, *n.* <*vrata* +. 1. Observing austerities; நோன்போடு ஒழுகுகை. 2. Act of religious initiation; தீட்சை செய்விக்கை. (W.)

விரதம்[1] viratam, *n.* <*vrata*. 1. Religious vow, act of austerity; holy practice, as fasting, continence, etc.; நோன்பு. ஊக்கித்தாங் கொண்ட விரதங்கள் (நாலடி, 57). 2. Solemn vow, oath; சங்கற்பம். (பிங.) தன்னுடன் பிறந்த முன்னவா விரத முடித்து (S. I. I. iv, 94). 3. Penance, one of seven *puṇṇiyam*, q.v.; புண்ணியம் ஏழனுள் ஒன்றான தவம். (சூடா.) 4. A ceremony. See சமாவர்த்தனம். *Brāh.*

விரதம்[2] viratam, *n.* <*vi-rasa*. Dislike, unpleasantness; அருவருப்பு. விரதமாமை புரிசகுனி (பாரத. நாடுகா. 32).

விரதம்[3] viratam, *n.* <*vi-rata*. Stopping, desisting; ஒழிகை. மான்விரதநோக்கியா (பாரத. நாடுகா. 32).

விரதம்பிடி-த்தல் viratam-piṭi-, *v. intr.* < விரதம்[1] +. To fast; பட்டினிகிடத்தல். (W.)

விரதமிறக்கு-தல் viratam-iṟakku-, *v. intr.* <id.+. To celebrate the conclusion of a religious vow or fast with appropriate ceremonies; சங்கற்பித்துக்கொண்டு நடத்தும் விரதத்தைச் சாந்திசெய்து முடித்தல்.

விரதவுத்தியாபனம் virata-v-uttiyāpanam, *n.* <*vrata* + *udyāpana* Ceremonies at the conclusion of a *viratam;* விரதமுடிக்குஞ் சாந்திச்சடங்கு. (யாழ். அக.)

விரதன் viratan̲, *n.* < விரதம்[1]. See விரதி.

விரதி virati, *n.* <*vratin*. 1. One who has taken a religious vow; நோன்பு மேற்கொண்டோன். விரிசடை விரதிகள் (தேவா. 700, 3). 2. One who has renounced the world; துறவி. (சது.) 3. Celibate student; பிரமசாரி. அருந்திறல் வன்னுதி கற்புடைய விரதியர்க்கும் வேதியர்க்கும் (சிவதருமோ. சிவஞான. 29).

விரயம் virayam, *n* <*vyaya*. 1. Expenditure; செலவு. 2. Extravagance, waste, prodigality; மிகுசெலவு. (W.) 3. Purging; பேதியாகை. (W.)

விரல் viral, *n.* perh. விரவு-. [T. *vrēlu*, K. Tu. *berel*, M. *viral*.] 1. Finger; toe; கைகால்களினுனியில் ஐந்தாகப் பிரியும் உறுப்பு. விரலுளா நரம்பின் (பொருந. 17). 2. See விரற்கிடை. பாதாதி கேசாந்தம் முக்காலே நால்விரலே ஆறுதோரை உசரமும் (S. I. I. ii, 395).

விரல்நொடி[1] viral-noṭi, *n.* <விரல் +. Snapping the fingers; விரலைச் சொடக்குகை.

விரல்நொடி[2] viralnoṭi, *n.* cf. விரற்கொடி. A plant growing in hedges and thickets. See நாயுருவி. (சங். அக.)

விரல்முழி viral-muḻi, *n.* < விரல் + முழி[2]. Knuckle; finger-joint; விரல்களின் சந்துப் பொருத்து. (W.)

விரல்விடு-தல் viral-viṭu-, *v. intr.* <id.+. To count with one's fingers; கைவிரலைவிட்டு எண்ணுதல். *Mod.*

விரல்வை-த்தல் viral-vai-, *v. intr.* <id. +. To do or attempt mischief; குறும்பு செய்தல். *Loc.*

விரலணி viral-aṇi, *n.* <id. + அணி[2]. See விரலாழி. (சூடா.)

விரலம் viralam, n. <virala. See விரளம். (யாழ். அக.)

விரலாழி viral-āḻi, n. <விரல் + ஆழி. Finger-ring; மோதிரம். விரலாழிக்கணை பல்விதக் கணைகளசோத்து (திருவாலவா. 22, 13).

விரலி virali, n. prob. id. 1. See விரலி மஞ்சள். Colloq. 2. cf. விரவி. Cucumber; வெள்ளரி. (மலை.)

விரலிப்பச்சை virali-p-paccai, n. prob. விரவு- +. Purified camphor; பச்சைக்கர்ப்பூரம். (சங். அக.)

விரலிமஞ்சள் virali-mañcaḷ, n. <விரலி + மஞ்சள்[1]. A kind of turmeric; மஞ்சள்வகை.

விரலேறு viral-ēṟu, n. <விரல் + எறி-. Hand-drum; ஒருவகைத் தோற்கருவி. (சிலப். 3, 27, உரை, பக். 106.)

விரவல் viraval, n. <விரவு-. Mixing, mixture; கலப்பு.

விரவலர் viravalar, n. <id. + அல் neg. See விரவார். மெலியோரா வலிய விரவலரை யஞ்சார் (நன்னெறி, 9).

விரவார் viravār, n. <id. + ஆ neg. Enemies; பகைவர். விரவாரு ணுணுப் படலஞ்சி (நாலடி, 88).

விரவி viravi, n. cf. விரலி. Cucumber; வெள்ளரி. (சங். அக.)

விரவியல் viraviyal, n. <விரவு[2] + இயல்[2]. 1. (Rhet.) A figure of speech. See சங்கீரணம், 2. (வீரசோ. அலங். 34, உரை.) 2. (Gram.) Word in which letters peculiar to Sanskrit occur; வடவெழுத்து விரவிவரும் சொல். இடையே வடவெழுத் தெயதில் விரவியல் (வீரசோ. அலங். 40).

விரவு[1]-தல் viravu-, 5 v. [K. Tu. berasu, M. viraguga.] tr. 1. To mix, mingle; to join, unite; கலத்தல். விரவு மலா வியன்கா (நெடுநல். 27). 2. To approach, draw near; அடைதல். விரவினோா தணக்க லாற்று (காஞ்சிப்பு. தக்கீ. 1.) 3. To be similar; ஒத்தல். மலைவிரவு நீணமார்பின் மைந்தன் (சீவக. 1885).—intr. 1. To be united, joined; to be mingled, mixed; பொருந்துதல். புரியுரி விரவிய வரையினர் (தேவா. 450, 1). 2. To cultivate friendship; to keep company; நட்புக்கொள்ளுதல். பணிவாரொடே விரவுமின் (தேவா. 469, 5).

விரவு[2] viravu, n. <விரவு-. Mixture; கலப்பு.

விரவு[3] viravu, n. <விரகு. See விரகு, 4. (W.)

விரவுத்திணை viravu-t-tiṇai, n. <விரவு[2] +. (Gram.) Tiṇai of a word common to both uyar-tiṇai and akṟiṇai; உயர்திணைக்கும் அஃறிணைக்கும் பொதுவாகவருஞ் சொல்லின் திணை. (யாழ். அக.)

விரவுநெல் viravu-nel, n. <id. +. Mixed paddy; கலப்பு நெல்.

விரவுப்பெயர் viravu-p-peyar, n. <id. +. (Gram.) Noun common to both uyar-tiṇai and akṟiṇai See பொதுப்பெயர், 2. விரவுப்பெயரின் விரிந்து நின்றும் (நன். 255).

விரள்(ளு)-தல் viraḷ-, 2 v. intr. <வெருள்-. To be frightened, பயப்படுதல். (W.)

விரளம் viraḷam, n. <vi-rala. 1. Being wide apart; செறிவின்மை. மாலையில் புஷ்பம விரளமாகத் தொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 2. Intervening space; இடைவெளி. (இலக். அக.) 3. Leisure; அவகாசம். (இலக். அக.) 4. Rarity; அருமை. படித்தவர்கள் விரளமாயிருக்கிறார்கள்.

விரளல் viraḷal, n. prob. விரவு-. Narrowness; closeness; நெருக்கம். (நாமதீப. 777.)

விரளிமஞ்சள் viraḷi-mañcaḷ, n. See விரலிமஞ்சள். Loc.

விரற்கடை viraṟkaṭai, n. See விரற்கிடை. (W.)

விரற்கிடை viraṟ-kiṭai, n. <விரல் + கிடை[2]. Finger's breadth = 8 grains of paddy = $\frac{1}{12}$ cāṇ; விரலகலமுள்ள அளவு. (W.)

விரற்குறி viraṟ-kuṟi, n. <id. +. Finger impression; விரலின் இரேகையை ஒற்றியெடுத்த அடையாளம். (C. G.)

விரற்கொடி viraṟkoṭi, n. cf. விரல்நொடி[2]. A plant growing in hedges and thickets. See நாயுருவி. (மலை.)

விரற்சாடு viraṟ-cāṭu, n. <விரல் + சாடு[4]. Glove for the finger, put on while shooting arrows; விரலுறை. (சீவக. 2202, உரை.)

விரற்சுற்று viraṟ-cuṟṟu, n. <id. +. Whitlow; நகச்சுற்று. (W.)

விரற்செறி viraṟ-ceṟi, n. <id. + செறி[2]-. Curved finger-ring; நெளி. விரற்செறியினைத் திருத்தலும் (தொல். பொ. 22, உரை).

விரற்படுவன் viraṟ-paṭuvaṉ, n. <id. +. Abscess finger, thecal abscess; விரலில் வரும் புண்கட்டிவகை. (M. L.)

விரற்புட்டில் viraṟ-puṭṭil, n. <id. + புட்டில்[1]. 1. See விரற்சாடு. விரற்புட்டி வினை சிறிய (கலிங். 534). 2. Thimble; அங்குஸ்தான். (W.)